

**THE BOOK OF
MORMON**

**SWEDISH – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

Mormons bok

En berättelse skriven av Mormons hand på plåtar tagna från Nephis plåtar

Den utgör en förkortning av uppteckningen om Nephis folk och likaså om lamaniterna. Skriven till lamaniterna, som är en återstod av Israels hus, och likaså till jude och icke-jude. Skriven efter befallning och likaså med profetians och uppenbarelsens ande. Skriven och förseglad och gömd åt Herren så att den inte skulle bli förstörd utan komma fram genom Guds gåva och makt för att översättas. Förseglad av Moronis hand och gömd åt Herren, för att i sinom tid komma fram genom icke-judarna och översättas genom Guds gåva.

Den omfattar också en förkortning tagen ur Ethers bok, som är en uppteckning om Jareds folk, som skingrades när Herren förbistrade människornas språk då de byggde ett torn för att nå upp till himlen. Avsedd att visa återstoden av Israels hus vilka stora ting Herren gjort för deras fäder samt att de ska få kunskap om Herrens förbund, att de inte är förskjutna för evigt, och likaså att övertyga jude och icke-jude om att JESUS är KRISTUS, den EVIGE GUDEN, som uppenbarar sig för alla nationer. Och om det nu finns fel är det människors misstag. Fördöm därför inte det som hör Gud till, så att ni kan bli befunda obefläckade inför Kristi domarsäte.

*URSPRUNGLIG ÖVERSÄTTNING FRÅN
PLÅTARNA TILL ENGELSKA AV JOSEPH
SMITH DEN YNGRE*

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

TRANSLATED BY JOSEPH SMITH, JUN.

Tre vittnens vittnesbörd

Härmed tillkännages för alla nationer, släkter, tungomål och folk till vilka detta verk kommer: Att vi genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd har sett de plåtar som innehåller denna uppteckning, vilken är en uppteckning om Nephis folk och likaså om lamaniterna, deras bröder, och likaså om Jareds folk som kom från det omtalade tornet. Och vi vet också att de har översatts genom Guds gåva och kraft, för hans röst har förkunnat det för oss. Därför vet vi med säkerhet att verket är sant. Vi vittnar också om att vi har sett de inristningar som finns på plåtarna. De har visats oss genom Guds kraft, och inte av människors. Vi förkunnar med allvarsamma ord att en Guds ängel kom ner från himlen, och han hade med sig plåtarna och lade dem framför våra ögon så att vi såg dem och inristningarna därpå, och vi vet att det är genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd som vi såg och vittnar om att allt detta är sant, och det är förunderligt i våra ögon. Men Herrens röst befallde oss att bära vittne om detta. Därför, för att lyda Guds befallningar, vittnar vi om detta. Och vi vet att om vi är trofasta i Kristus, ska vi rena våra kläder från alla människors blod och befinnas obefläckade inför Kristi domarsäte och ska bo hos honom för evigt i himlarna. Och äran tillkommer Fadern och Sonen och den Helige Anden, vilka är en enda Gud. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

The Testimony of Three Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That we, through the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, have seen the plates which contain this record, which is a record of the people of Nephi, and also of the Lamanites, their brethren, and also of the people of Jared, who came from the tower of which hath been spoken. And we also know that they have been translated by the gift and power of God, for his voice hath declared it unto us; wherefore we know of a surety that the work is true. And we also testify that we have seen the engravings which are upon the plates; and they have been shown unto us by the power of God, and not of man. And we declare with words of soberness, that an angel of God came down from heaven, and he brought and laid before our eyes, that we beheld and saw the plates, and the engravings thereon; and we know that it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, that we beheld and bear record that these things are true. And it is marvelous in our eyes. Nevertheless, the voice of the Lord commanded us that we should bear record of it; wherefore, to be obedient unto the commandments of God, we bear testimony of these things. And we know that if we are faithful in Christ, we shall rid our garments of the blood of all men, and be found spotless before the judgment-seat of Christ, and shall dwell with him eternally in the heavens. And the honor be to the Father, and to the Son, and to the Holy Ghost, which is one God. Amen.

OLIVER COWDERY
DAVID WHITMER
MARTIN HARRIS

Åtta vittnens vittnesbörd

Härmed tillkännages för alla nationer, släkter, tungomål och folk till vilka detta verk kommer: Att Joseph Smith den yngre, detta verks översättare, för oss har visat de plåtar som omtalats och som ser ut som om de vore av guld. Och alla de plåtar som nämnde Smith har översatt rörde vi vid med våra händer. Vi såg också inristningarna därpå, vilka alla såg ut att vara ett forntida och konstfärdigt hantverk. Och detta vittnar vi med allvarsamma ord om att nämnde Smith har visat oss, för vi har sett och lyft plåtarna, och vet med säkerhet att nämnde Smith innehar de plåtar om vilka vi talat. Och vi ger våra namn till världen för att vittna inför världen om det vi har sett. Vi ljuger inte, för Gud vittnar om det.

CHRISTIAN WHITMER
JAKOB WHITMER
PETER WHITMER JR
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH SR
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

The Testimony of Eight Witnesses

Be it known unto all nations, kindreds, tongues, and people, unto whom this work shall come: That Joseph Smith, Jun., the translator of this work, has shown unto us the plates of which hath been spoken, which have the appearance of gold; and as many of the leaves as the said Smith has translated we did handle with our hands; and we also saw the engravings thereon, all of which has the appearance of ancient work, and of curious workmanship. And this we bear record with words of soberness, that the said Smith has shown unto us, for we have seen and hefted, and know of a surety that the said Smith has got the plates of which we have spoken. And we give our names unto the world, to witness unto the world that which we have seen. And we lie not, God bearing witness of it.

CHRISTIAN WHITMER
JACOB WHITMER
PETER WHITMER, JUN.
JOHN WHITMER
HIRAM PAGE
JOSEPH SMITH, SEN.
HYRUM SMITH
SAMUEL H. SMITH

Nephis första bok

Hans regering och andliga verksamhet

En berättelse om Lehi och hans hustru Sariah och hans fyra söner som hette (med början från den äldste) Laman, Lemuel, Sam och Nephi. Herren uppmanar Lehi att dra ut ur Jerusalems land, eftersom han profeterar för folket om deras ondskas och de traktar efter hans liv. Han färdas tre dagsresor ut i vildmarken med sin familj. Nephi tar med sig sina bröder och återvänder till Jerusalems land för att hämta judarnas uppteckning. Berättelsen om deras lidanden. De tar Ismaels döttrar till hustru. De tar med sig sina familjer och drar ut i vildmarken. Deras lidanden och bedrövelser i vildmarken. Deras färdväg. De kommer till de stora vattnen. Nephis bröder sätter sig upp emot honom. Han tystar dem och bygger ett fartyg. De ger platsen namnet Ymnighet. De far över de stora vattnen till det utlovade landet, och så vidare. Detta är enligt Nephis berättelse, eller med andra ord: Jag, Nephi, skrev denna uppteckning.

I Nephi I

- 1 Då jag, Nephi, är född av goda föräldrar har jag fått en del undervisning i all min fars lärdom. Och fastän jag har erfarit många lidanden under min levnads lopp, har jag ändå storligen gynnats av Herren i alla mina dagar. Ja, och då jag har fått stor kunskap om Guds godhet och hemligheter, gör jag en uppteckning om vad jag har förehåft mig i mina dagar.
- 2 Ja, jag gör en uppteckning på min fars språk, som består av judarnas lärdom och egyptiernas språk.
- 3 Och jag vet att den uppteckning som jag gör är sann, och jag gör den med min egen hand, och jag gör den enligt min kunskap.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lehi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lehi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

I Nephi I

- I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.
- Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.
- And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

4 För det hände sig i början av det första året av Sidkias, Juda kungs, regering (min far Lehi hade bott i Jerusalem i alla sina dagar) att det samma år kom många profeter som profeterade för folket att de måste omvända sig, annars skulle den stora staden Jerusalem förstöras.

5 Därför hände det sig att medan min far Lehi gick åstad bad han till Herren, ja, av hela sitt hjärta, för sitt folk.

6 Och det hände sig medan han bad till Herren, att en pelare av eld kom och vilade på en klippa framför honom. Och han såg och hörde mycket, och på grund av det han såg och hörde bävade och darrade han storligen.

7 Och det hände sig att han återvände till sitt eget hus i Jerusalem. Och han kastade sig på sin säng, överväldigad av Anden och av det han hade sett.

8 Och medan han så var överväldigad av Anden fördes han bort i en syn, ja, så att han såg himlarna öppna, och han tyckte sig se Gud sitta på sin tron, omgiven av otaliga skaror av änglar som föreföll sjunga och prisa sin Gud.

9 Och det hände sig att han såg En nedstiga ur himlens mitt, och han såg att dennes glans överträffade solens vid middagstid.

10 Och han såg även tolv andra som följde honom, och deras klarhet överträffade stjärnornas på himlavalvet.

11 Och de kom ner och gick fram över jordens yta. Och den förste kom och ställde sig framför min far och gav honom en bok och sa till honom att han skulle läsa.

12 Och det hände sig att han, medan han läste, fylldes av Herrens Ande.

13 Och han läste och sa: "Ve, ve Jerusalem, för jag har sett dina avskyvärdheter!" Ja, och min far läste mycket om Jerusalem – att det skulle förstöras med sina invånare. Många skulle förgås genom svärd och många skulle bortföras som fångar till Babylon.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

- 14 Och det hände sig att när min far hade läst och sett många stora och förunderliga ting, utropade han många ord till Herren, såsom: Stora och förunderliga är dina verk, o Herre Gud Allsmäktig! Din tron är hög i himlarna och din makt och godhet och barmhärtighet är över alla jordens invånare. Och eftersom du är barmhärtig tillåter du inte att de som kommer till dig ska förgås!
- 15 Och med sådana ord talade min far då han prisade sin Gud, för hans själ fröjdades och hela hans hjärta var fyllt på grund av det som han hade sett, ja, det som Herren hade visat honom.
- 16 Och nu ger jag, Nephi, inte en fullständig redogörelse för det som min far har skrivit, för han har skrivit mycket som han såg i syner och i drömmar. Och han har även skrivit mycket som han profeterade och talade till sina barn, för vilket jag inte ska ge en fullständig redogörelse.
- 17 Men jag ska ge en redogörelse för vad jag har förehaft mig i mina dagar. Se, jag gör en förkortning av min fars uppteckning på plåtar som jag har gjort med mina egna händer. Sedan jag har förkortat min fars uppteckning ska jag därefter ge en redogörelse för mitt eget liv.
- 18 Därför vill jag att ni ska veta, att sedan Herren hade visat min far Lehi så många förunderliga ting, ja, om Jerusalems förstörelse, gick han ut bland folket och började profetera och förkunna för dem det som han hade både sett och hört.
- 19 Och det hände sig att judarna hånade honom på grund av det han vittnade om dem, för han vittnade i sanning om deras ogudaktighet och deras avskyvärdeheter. Och han vittnade om att det han såg och hörde, och även om att det han läste i boken, tydligt tillkännagav en Messias ankomst och likaså världens återlösning.
- 20 Och när judarna hörde detta vredgades de på honom, ja, liksom på de forna profeterna som de hade drivit ut och stenat och dräpt. Och de traktade även efter att beröva honom livet. Men se, jag, Nephi, ska visa er att Herrens ömma barmhärtighet är över alla dem som han har utvalt på grund av deras tro, så att han gör dem mäktiga, ja, ger dem kraft till befrielse.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Nephi 2

- 1 För se, det hände sig att Herren talade till min far, ja, i en dröm, och sa till honom: ”Välsignad är du Lehi på grund av det du har gjort. Och eftersom du har varit trofast och förkunnat för detta folk det som jag befälde dig, traktar de efter att beröva dig livet.”
- 2 Och det hände sig att Herren i en dröm befälde min far att han skulle ta med sig sin familj och bege sig ut i vildmarken.
- 3 Och det hände sig att han var lydig mot Herrens ord. Därför gjorde han som Herren befälde honom.
- 4 Och det hände sig att han begav sig ut i vildmarken. Och han lämnade sitt hus och sitt arveland och sitt guld och sitt silver och sina dyrbarheter och tog ingenting med sig utom sin familj och sina förnödenheter och tält och drog ut i vildmarken.
- 5 Och han kom ner till gränstrakterna nära Röda havets strand. Och han färdades i vildmarken i de gränstrakter som ligger närmare Röda havet. Och han färdades i vildmarken med sin familj som bestod av min mor Sariah och mina äldre bröder vilka var Laman, Lemuel och Sam.
- 6 Och det hände sig att när han färdats tre dagar i vildmarken slog han upp sitt tält i en dal bredvid en flod med vatten.
- 7 Och det hände sig att han byggde ett altare av stenar och frambar ett offer till Herren och gav tack till Herren vår Gud.
- 8 Och det hände sig att han gav floden namnet Laman. Och den mynnade ut i Röda havet, och dalen låg i gränstrakterna nära dess mynning.
- 9 Och när min far såg att flodens vatten mynnade ut i Röda havets källa, talade han till Laman och sa: ”O, att du måtte bli som denna flod och ständigt rinna in i all rättfärdighets källa!”
- 10 Och han talade även till Lemuel: ”O, att du måtte bli som denna dal, fast och ståndaktig och orubblig i att lyda Herrens befallningar!”

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

11 Så talade han eftersom Laman och Lemuel var så styvnackade. För se, de knotade över sin far i många stycken eftersom han var en man som såg syner och hade lämnat deras arveland och deras guld och deras silver och deras dyrbarheter och hade lett dem ut ur Jerusalems land för att förgås i vildmarken. Och detta sa de att han hade gjort på grund av sitt hjärtas dåraktiga inbillningar.

12 Och så knotade Laman och Lemuel, som var de äldsta, över sin far. Och de knotade eftersom de inte förstod handlingssättet hos den Gud som hade skapat dem.

13 Inte heller trodde de att Jerusalem, den stora staden, kunde förstöras enligt profeternas ord. Ja, de liknade de judar som fanns i Jerusalem och som traktade efter att beröva min far livet.

14 Och det hände sig att min far talade till dem med kraft i Lemuels dal, eftersom han var fylld av Anden, till dess deras kroppar skakade inför honom. Och han tystade dem så att de inte vågade säga emot honom, varför de gjorde som han befällde dem.

15 Och min far bodde i ett tält.

16 Och det hände sig att jag, Nephi, som var mycket ung, men likväl stor till växten, även hade stor önskan att känna till Guds hemligheter. Därför ropade jag till Herren, och se, han besökte mig och uppmjukade mitt hjärta så att jag trodde alla de ord som hade talats av min far. Därför gjorde jag inte uppror emot honom såsom mina bröder.

17 Och jag talade till Sam och lät honom veta vad Herren hade uppenbarat för mig genom sin Helige Ande. Och det hände sig att han trodde på mina ord.

18 Men se, Laman och Lemuel ville inte hörsamma mina ord. Och då jag sörjde över deras hjärtans hårdhet ropade jag till Herren för deras skull.

19 Och det hände sig att Herren talade till mig och sa: "Välsignad är du Nephi för din tros skull, för du har sökt mig flitigt med ödmjukt hjärta.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 Och i den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång och ledas till ett löftets land, ja, ett land som jag har berett åt er, ja, ett land som är utvalt framför alla andra länder.

21 Och i den mån som dina bröder gör uppror emot dig, ska de bli avskurna från Herrens närhet.

22 Och i den mån som du håller mina bud, ska du bli en styresman och lärare över dina bröder.

23 För se, på den dag då de gör uppror emot mig ska jag förbanna dem, ja, med en svår förbannelse, och de ska inte ha någon makt över dina avkomlingar, såvida inte även de gör uppror emot mig.

24 Och om så sker att de gör uppror emot mig, ska de bli ett gissel för dina avkomlingar för att väcka dem till hågkomst.”

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Nephi 3

- 1 Och det hände sig att jag, Nephi, återvände till min fars tält efter att ha talat med Herren.
- 2 Och det hände sig att han talade till mig och sa: ”Se, jag har drömt en dröm i vilken Herren befälde mig att du och dina bröder ska återvända till Jerusalem.
- 3 För se, Laban har judarnas uppteckning och likaså mina fäders släktlinjer, och de är inristade på plåtar av mässing.
- 4 Därför har Herren befallt mig att du och dina bröder ska bege er till Labans hus och söka efter uppteckningarna och föra dem hit ner till vildmarken.
- 5 Och se, nu knotar dina bröder och säger att det är något svårt jag har begärt av dem. Men se, jag har inte begärt det av dem, utan det är en Herrens befallning.
- 6 Gå därför, min son, så ska du gynnas av Herren eftersom du inte har knotat.”
- 7 Och det hände sig att jag, Nephi, sa till min far: ”Jag ska gå och göra det som Herren har befallt, för jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem.”
- 8 Och det hände sig att när min far hade hört dessa ord blev han mycket glad, för han förstod att jag hade välsignats av Herren.
- 9 Och jag, Nephi, och mina bröder färdades i vildmarken med våra tält för att bege oss upp till Jerusalems land.
- 10 Och det hände sig att när vi hade kommit upp till Jerusalems land rådgjorde jag och mina bröder med varandra.
- 11 Och vi kastade lott om vem av oss som skulle gå in i Labans hus. Och det hände sig att lotten föll på Laman. Och Laman gick in i Labans hus, och han talade med honom där han satt i sitt hus.
- 12 Och han begärde av Laban de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, vilka innehöll min fars släktlinje.

1 Nephi 3

And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.

And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.

For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.

Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.

And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.

Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.

And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.

And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.

And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.

And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.

And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.

And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

13 Och se, det hände sig att Laban blev vred och kastade ut honom ur sin åsyn. Och han ville inte låta honom få uppteckningarna. Därför sa han till honom: ”Se, du är en rövare, och jag ska döda dig.”

14 Men Laman flydde från honom och berättade för oss vad Laban hade gjort. Och vi började bli djupt bedrövade, och mina bröder stod i begrepp att återvända till min far i vildmarken.

15 Men se, jag sa till dem: ”Så sant Herren lever, och så sant vi lever, ska vi inte gå ner till vår far i vildmarken förrän vi har utfört det som Herren har befallt oss.

16 Låt oss därför vara trofasta i att lyda Herrens befallningar. Låt oss således gå ner till vår fars arveland, för se, han lämnade kvar guld och silver och alla slags rikedomar. Och allt detta har han gjort på grund av Herrens befallningar.

17 För han visste att Jerusalem måste förstöras på grund av folkets ogudaktighet.

18 För se, de har förkastat profeternas ord. Om därför min far skulle ha stannat kvar i landet sedan han befallts att fly ut ur landet, se, då skulle även han ha förgåtts. Därför måste han nödvändigtvis fly ut ur landet.

19 Och se, det är enligt Guds visdom att vi ska hämta dessa uppteckningar så att vi åt våra barn kan bevara våra faders språk,

20 och likaså att vi åt dem kan bevara de ord som har talats genom alla de heliga profeternas mun, och som har överlämnats till dem genom Guds Ande och kraft från världens begynnelse ända till nuvarande tid.”

21 Och det hände sig att jag med sådana ord förmådde mina bröder att vara trofasta i att lyda Guds befallningar.

22 Och det hände sig att vi gick ner till vårt arveland, och vi samlade ihop vårt guld och vårt silver och våra dyrbarheter.

23 Och sedan vi hade samlat ihop detta gick vi åter upp till Labans hus.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 Och det hände sig att vi gick in till Laban och begärde att han skulle ge oss de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, för vilka vi skulle ge honom vårt guld och vårt silver och alla våra dyrbarheter.

25 Och det hände sig att när Laban såg våra ägodelar och att de var utomordentligt många, eftertraktade han dem till den grad att han kastade ut oss och sände sina tjänare att döda oss så att han skulle kunna få våra ägodelar.

26 Och det hände sig att vi flydde från Labans tjänare, och vi tvingades lämna kvar våra ägodelar, och de föll i Labans händer.

27 Och det hände sig att vi flydde ut i vildmarken, och Labans tjänare hann inte upp oss, och vi gömde oss i en håla i en klippa.

28 Och det hände sig att Laman blev vred på mig och även på min far, och likaså blev Lemuel, för han lyssnade till Lamans ord. Därför talade Laman och Lemuel många hårda ord till oss, sina yngre bröder, och de slog oss till och med med en käpp.

29 Och då de slog oss med en käpp, se, då hände det sig att en Herrens ängel kom och stod framför dem. Och han talade till dem och sa: ”Varför slår ni er yngre bror med en käpp? Vet ni inte att Herren har utvalt honom till att vara en styresman över er, och detta för er ondskas skull? Se, ni ska gå upp till Jerusalem igen, och Herren ska överlämna Laban i era händer.”

30 Och sedan ängeln hade talat till oss avlägsnade han sig.

31 Och sedan ängeln hade avlägsnat sig började Laman och Lemuel återigen att knota och sa: ”Hur är det möjligt att Herren ska överlämna Laban i våra händer? Se, han är en mäktig man, och han kan befälla över femtio, ja, han kan till och med döda femtio, så varför då inte oss?”

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

I Nephi 4

- 1 Och det hände sig att jag talade till mina bröder och sa: ”Låt oss åter gå upp till Jerusalem, och låt oss trofast lyda Herrens befallningar. För se, han är mäktigare än hela jorden och varför då inte mäktigare än Laban och hans femtio, ja, eller till och med än hans tiotusental?
- 2 Låt oss därför gå upp. Låt oss vara starka som Mose. För han talade i sanning till Röda havets vatten, och det delade sig åt båda sidor, och våra fäder gick igenom på torr mark, ut ur fångenskapen, och Faraos härar följde efter och dränktes i Röda havets vatten.
- 3 Se, ni vet att detta är sant. Och ni vet också att en ängel har talat till er. Hur kan ni då tvivla? Låt oss gå upp! Herren kan befria oss liksom våra fäder och förgöra Laban liksom egyptierna.”
- 4 När jag nu hade talat dessa ord var de fortfarande vrede och fortsatte att knota. Ändå följde de mig upp tills vi kom utanför Jerusalems murar.
- 5 Och det var natt, och jag fick dem att gömma sig utanför murarna. Och när de hade gömt sig smög jag, Nephi, in i staden och gick fram mot Labans hus.
- 6 Och jag leddes av Anden utan att på förhand veta vad jag skulle göra.
- 7 Ändå gick jag framåt, och då jag kom nära Labans hus såg jag en man, och han hade fallit till marken framför mig, för han var drucken av vin.
- 8 Och när jag kom fram till honom fann jag att det var Laban.
- 9 Och jag såg hans svärd och jag drog det ur dess skida. Och dess fäste var av rent guld, och arbetet var utfört med stor konstfärdighet, och jag såg att dess klinga var av allra finaste stål.
- 10 Och det hände sig att jag nödgades av Anden att döda Laban, men jag sa i mitt hjärta: ”Aldrig någonsin har jag utgjutit människoblod.” Och jag ryggade och önskade att jag skulle slippa dräpa honom.

I Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 Och Anden sa åter till mig: ”Se, Herren har överlämnat honom i dina händer.” Ja, och jag visste även att han hade traktat efter att beröva mig livet. Ja, och han ville inte hörsamma Herrens befallningar, och han hade också tagit våra ägodelar.

12 Och det hände sig att Anden åter sa till mig: ”Dräp honom, för Herren har överlämnat honom i dina händer.

13 Se, Herren dödar de ogudaktiga för att främja sina rättfärdiga avsikter. Det är bättre att en människa förgås än att en nation nedsjunka och förgås i otro.”

14 Och när nu jag, Nephi, hade hört dessa ord kom jag ihåg Herrens ord när han talade till mig i vildmarken och sa: ”I den mån som dina avkomlingar håller mina bud ska de få framgång i löftets land.”

15 Ja, och jag tänkte även på att de inte skulle kunna lyda Herrens befallningar enligt Moses lag om de inte hade lagen.

16 Och jag visste även att lagen var inristad på plåtarna av mässing.

17 Och vidare visste jag att Herren hade överlämnat Laban i mina händer i den avsikten att jag skulle kunna komma över uppteckningarna enligt hans befallningar.

18 Därför lydde jag Andens röst och grep Laban i huvudhåret, och jag högg huvudet av honom med hans eget svärd.

19 Och sedan jag hade huggit av Laban huvudet med hans eget svärd, tog jag hans kläder och satte dem på mig själv, ja, vartenda plagg. Och jag fäste hans rustning om mina höfter.

20 Och sedan jag hade gjort detta gick jag till Labans skattkammare. Och medan jag gick mot Labans skattkammare, se, då såg jag den av Labans tjänare som hade nycklarna till skattkammaren. Och jag befallde honom med Labans röst att han skulle följa med mig in i skattkammaren.

21 Och han antog att jag var hans herre Laban, för han såg kläderna och även svärdet som var fäst om mina höfter.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

- 22 Och han talade med mig om judarnas äldste, eftersom han visste att hans herre Laban hade varit ute tillsammans med dem den kvällen.
- 23 Och jag talade med honom som om jag hade varit Laban.
- 24 Och jag sa även till honom att jag skulle föra inristningarna som fanns på plåtarna av mässing till mina äldre bröder som var utanför murarna.
- 25 Och jag sa även till honom att han skulle följa med mig.
- 26 Och då han antog att jag talade om bröderna i kyrkan och att jag verkligen var den Laban som jag hade dräpt följde han med mig.
- 27 Och han talade många gånger till mig om judarnas äldste medan jag gick till mina bröder som var utanför murarna.
- 28 Och det hände sig att när Laman såg mig blev han mycket förskräckt liksom Lemuel och Sam. Och de flydde för mig eftersom de antog att jag var Laban, och att han hade dräpt mig och hade traktat efter att även beröva dem livet.
- 29 Och det hände sig att jag ropade på dem, och de hörde mig, varför de slutade fly för mig.
- 30 Och det hände sig att när Labans tjänare såg mina bröder började han darra och stod i begrepp att fly för mig och återvända till staden Jerusalem.
- 31 Och då jag, Nephi, var en man som var stor till växten och som likaså hade fått stor styrka av Herren, grep jag Labans tjänare och höll fast honom så att han inte skulle kunna fly.
- 32 Och det hände sig att jag sa till honom att om han hörsammade mina ord skulle vi, så sant Herren lever och så sant jag lever, skona hans liv, ja, om han hörsammade våra ord.
- 33 Och jag sa till honom, ja, med en ed, att han inte behövde frukta och att han skulle bli en fri man liksom vi om han gick med oss ner i vildmarken.
- And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.
- And I spake unto him as if it had been Laban.
- And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.
- And I also bade him that he should follow me.
- And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.
- And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.
- And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.
- And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.
- And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.
- And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.
- And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.
- And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

- 34 Och jag talade även till honom och sa: ”Förvisso har Herren befallt oss att göra detta. Och ska vi då inte vara nogga med att lyda Herrens befallningar? Så om du vill gå ner till vår far i vildmarken ska du få en plats bland oss.”
- 35 Och det hände sig att Zoram fattade mod genom de ord jag talade. Zoram var tjänarens namn, och han lovade att han skulle gå ner i vildmarken till vår far. Ja, och han svor oss även en ed att han alltifrån den stunden skulle stanna hos oss.
- 36 Vi ville att han skulle stanna hos oss av den anledningen att judarna inte skulle få kännedom om vår flykt ut i vildmarken, för då skulle de förfölja oss och förgöra oss.
- 37 Och det hände sig att när Zoram hade svurit oss en ed, upphörde vår fruktan vad gäller honom.
- 38 Och det hände sig att vi tog plåtarna av mässing och Labans tjänare och begav oss ut i vildmarken och färdades till vår fars tält.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

I Nephi 5

- 1 Och det hände sig att sedan vi kommit ner i vildmarken till vår far, se, då fylldes han av glädje, och även min mor Sariah blev mycket glad, för hon hade i sanning sorjt för vår skull.
- 2 För hon hade trott att vi hade förgåtts i vildmarken. Och hon hade även klagat på min far och sagt att han var en man som såg syner. Hon sa: ”Se, du har lett oss ut från vårt arveland och mina söner finns inte mer, och vi förgås i vildmarken.”
- 3 Och med sådana ord hade min mor klagat på min far.
- 4 Och det hade skett att min far talade till henne och sa: ”Jag vet att jag är en man som ser syner, för om jag inte i en syn hade sett det som hör Gud till skulle jag inte ha känt till Guds godhet utan hade stannat i Jerusalem och förgåtts med mina bröder.
- 5 Men se, jag har fått ett löftets land, åt vilket jag gläds. Ja, och jag vet att Herren ska befria mina söner ur Labans händer och åter föra dem ner till oss i vildmarken.”
- 6 Och med sådana ord tröstade min far Lehi min mor Sariah i hennes oro för oss medan vi färdades i vildmarken upp till Jerusalems land för att hämta judarnas uppteckning.
- 7 Och när vi hade återvänt till min fars tält, se, då var deras glädje fullständig, och min mor blev tröstad.
- 8 Och hon talade och sa: ”Nu vet jag med säkerhet att Herren har befallt min man att fly ut i vildmarken. Ja, och jag vet med säkerhet även att Herren har beskyddat mina söner och befriat dem ur Labans händer och gett dem kraft varigenom de kunde utföra det som Herren hade befallt dem.” Och med sådana ord talade hon.
- 9 Och det hände sig att de gladdes storligen och frambar offer och brännoffer till Herren. Och de gav tack till Israels Gud.

I Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

10 Och sedan de hade gett tack till Israels Gud tog min far Lehi de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, och han utforskade dem från början.

11 Och han såg att de innehöll de fem moseböckerna vilka innehöll en berättelse om världens skapelse och även om Adam och Eva, som var våra första föräldrar,

12 och även en uppteckning om judarna från begynnelsen ända fram till inledningen av Sidkias, Juda kungs, regering,

13 och även de heliga profeternas profetior från begynnelsen ända fram till inledningen av Sidkias regering, och även många profetior som har talats genom Jeremias mun.

14 Och det hände sig att min far Lehi på plåtarna av mässing även fann sina faders släktlinjer, varigenom han visste att han var en ättling till Josef, ja, samme Josef som var son till Jakob och som såldes till Egypten och som bevarades av Herrens hand för att han skulle bevara sin far Jakob och hela hans hushåll från att förgås av svält.

15 Och de leddes också ut ur fångenskapen och ut ur Egyptens land av samme Gud som hade bevarat dem.

16 Och sålunda upptäckte min far Lehi sina faders släktlinjer. Och Laban var också en ättling till Josef, varför han och hans fäder hade bevarat uppteckningarna.

17 Och när min far nu såg allt detta fylldes han av Anden och började profetera om sina avkomlingar,

18 att dessa plåtar av mässing skulle gå ut till alla nationer, släkter, tungomål och folk som var av hans avkomlingar.

19 Därför sa han att dessa plåtar av mässing aldrig skulle förstöras. Inte heller skulle de längre med tiden bli otydliga. Och han profeterade mycket om sina avkomlingar.

20 Och det hände sig att jag och min far så långt hade lytt de befallningar som Herren hade befallt oss.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 Och vi hade hämtat uppteckningarna som Herren hade befallt oss och utforskat dem och funnit att de var värdefulla, ja, av stort värde för oss eftersom vi nu kunde bevara Herrens befallningar åt våra barn.

22 Därför var det enligt Herrens visdom att vi skulle föra dem med oss medan vi färdades i vildmarken mot löfets land.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, inasmuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

I Nephi 6

- 1 Och jag, Nephi, återger nu inte mina fäders släktlinjer i denna del av min uppteckning. Inte heller återger jag dem senare på dessa plåtar som jag skriver, för de återges i den uppteckning som har förts av min far, varför jag inte skriver ner dem i detta verk.
- 2 För det räcker för mig att säga att vi är Josefs ättlingar.
- 3 Och det är inte viktigt för mig att vara noga med att ge en fullständig redogörelse för de ting som hör min far till, för de kan inte skrivas på dessa plåtar eftersom jag vill ha utrymme så att jag kan skriva om det som hör Gud till.
- 4 För hela min avsikt är att förmå människor att komma till Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud och bli frälsta.
- 5 Därför skriver jag inte sådant som behagar världen, utan sådant som behagar Gud och dem som inte är av världen.
- 6 Därför ska jag ge mina avkomlingar befallning att de inte ska fylla dessa plåtar med sådant som inte är av värde för människobarnen.

I Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

I Nephi 7

- 1 Och nu vill jag att ni ska veta att sedan min far Lehi slutat profetera om sina avkomlingar, hände det sig att Herren åter talade till honom och sa att det inte var lämpligt att han, Lehi, skulle ta endast sin familj ut i vildmarken, utan att hans söner skulle ta sig döttrar till hustru så att de kunde uppresa avkomlingar åt Herren i löftets land.
- 2 Och det hände sig att Herren befallde honom att jag, Nephi, och mina bröder på nytt skulle återvända till Jerusalems land och föra Ismael och hans familj ner i vildmarken.
- 3 Och det hände sig att jag, Nephi, återigen gick ut i vildmarken tillsammans med mina bröder för att bege oss upp till Jerusalem.
- 4 Och det hände sig att vi gick upp till Ismaels hus. Och vi fann nåd inför Ismaels ögon, så att vi kunde tala Herrens ord till honom.
- 5 Och det hände sig att Herren uppmjukade Ismaels hjärta, och likaså deras som tillhörde hans hushåll, så att de färdades med oss ner i vildmarken till vår fars tält.
- 6 Och det hände sig att medan vi färdades i vildmarken gjorde Laman och Lemuel och två av Ismaels döttrar och Ismaels två söner med sina familjer uppror emot oss, ja, mot mig, Nephi, och Sam och deras far Ismael och hans hustru och hans tre andra döttrar.
- 7 Och det hände sig att de under detta uppror ville återvända till Jerusalems land.
- 8 Och då jag, Nephi, sörjde över deras hjärtans hårdhet sa jag till dem, ja, till Laman och till Lemuel: "Se, ni är mina äldre bröder, och hur kommer det sig då att ni är så hårda i hjärtat och så förblindade till sinnet att jag, er yngre bror, behöver tala till er, ja, och vara ett föredöme för er?"
- 9 Hur kommer det sig att ni inte har hörsammat Herrens ord?

I Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

10 Hur kommer det sig att ni har glömt att ni har sett en Herrens ängel?

11 Ja, och hur kommer det sig att ni har glömt vilka stora ting Herren har gjort för oss genom att befria oss ur Labans händer och genom att göra så att vi kunde hämta uppteckningen?

12 Ja, och hur kommer det sig att ni har glömt att Herren kan göra allt enligt sin vilja för människobarnen om det är så att de utövar tro på honom? Låt oss därför vara trofasta mot honom.

13 Och om så är att vi är trofasta mot honom ska vi få löftets land, och ni kommer någon gång i framtiden att veta att Herrens ord om Jerusalems förstörelse ska uppfyllas, för allt som Herren har talat om Jerusalems förstörelse måste uppfyllas.

14 För se, Herrens Ande upphör snart att sträva med dem. För se, de har förkastat profeterna, och Jeremia har de kastat i fångelse. Och de har traktat efter att beröva min far livet, så att de har drivit honom ut ur landet.

15 Se, nu säger jag till er att om ni återvänder till Jerusalem kommer även ni att förgås med dem. Och om ni nu väljer att göra detta så gå upp till det landet, och kom ihåg de ord jag talar till er att om ni går dit kommer även ni att förgås. För så manar mig Herrens Ande att tala.”

16 Och det hände sig att när jag, Nephi, hade talat dessa ord till mina bröder vredgades de på mig. Och det hände sig att de bar hand på mig, för se, de var mycket vreda och de band mig med rep, för de traktade efter att beröva mig livet genom att lämna mig i vildmarken för att uppslukas av vilda djur.

17 Men det hände sig att jag bad till Herren och sa: ”O Herre, vill du enligt min tro på dig befria mig ur mina bröders händer. Ja, ge mig styrka så att jag kan bryta dessa band som jag är bunden med.”

18 Och det hände sig att när jag hade sagt dessa ord, se, då lossnade banden från mina händer och fötter och jag ställde mig framför mina bröder och talade åter till dem.

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, inasmuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

- 19 Och det hände sig att de återigen vredgades på mig och försökte bära hand på mig. Men se, en av Ismaels döttrar, ja, och även hennes mor och en av Ismaels söner, vädjade till mina bröder så att deras hjärtan mjuknade, och de upphörde med att försöka beröva mig livet.
- 20 Och det hände sig att de var så bedrövade över sin ogudaktighet att de böjde knä inför mig och vädjade om att jag skulle förlåta dem det de hade gjort mot mig.
- 21 Och det hände sig att jag uppriktigt förlät dem allt de hade gjort, och jag uppmanade dem att de skulle be Herren sin Gud om förlåtelse. Och det hände sig att de gjorde så. Och sedan de hade bett till Herren fortsatte vi åter vår färd mot vår fars tält.
- 22 Och det hände sig att vi kom ner till vår fars tält. Och sedan jag och mina bröder och hela Ismaels hus hade kommit ner till min fars tält gav de tack till Herren sin Gud. Och de frambar offer och brännoffer till honom.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

I Nephi 8

- 1 Och det hände sig att vi hade samlat ihop alla sorters frön av varje slag, såväl av all slags säd som av frön till all slags frukt.
- 2 Och det hände sig att medan min far uppehöll sig i vildmarken talade han till oss och sa: ”Se, jag har drömt en dröm, eller med andra ord, jag har sett en syn.
- 3 Och se, tack vare det jag har sett har jag anledning att glädjas i Herren för Nephis skull och likaså för Sams, för jag har anledning att tro att de och även många av deras avkomlingar kommer att bli frälsta.
- 4 Men se, för er skull, Laman och Lemuel, fruktar jag storligen, för se, jag tyckte mig i min dröm se en mörk och dyster vildmark.
- 5 Och det hände sig att jag såg en man, och han var klädd i en vit mantel. Och han kom och ställde sig fram för mig.
- 6 Och det hände sig att han talade till mig och sa att jag skulle följa honom.
- 7 Och det hände sig att när jag följde honom såg jag att jag befann mig i en mörk och dyster ödemark.
- 8 Och sedan jag hade färdats under många timmars tid i mörkret, började jag be till Herren att han skulle förbarma sig över mig enligt sin överflödande och ömma barmhärtighet.
- 9 Och det hände sig sedan jag hade bett till Herren att jag såg ett stort och vidsträckt fält.
- 10 Och det hände sig att jag såg ett träd vars frukt var begärlig eftersom den gjorde människan lycklig.
- 11 Och det hände sig att jag gick fram och åt av dess frukt. Och jag fann att den var mycket söt, sötare än allt annat jag någonsin tidigare smakat. Ja, och jag såg att dess frukt var vit, och dess vithet överträffade allt jag någonsin hade sett.
- 12 Och då jag åt av dess frukt fyllde den min själ med mycket stor glädje. Därför började jag önska att även min familj skulle äta därav, för jag visste att den var mer begärlig än all annan frukt.

I Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

- 13 Och då jag såg mig om för att kanske även upptäcka min familj såg jag en flod med vatten. Och den rann fram nära det träd av vars frukt jag åt.
- 14 Och jag tittade för att se varifrån den kom, och jag såg dess källa ett litet stycke därifrån. Och vid källan såg jag er mor Sariah och Sam och Nephi, och de stod som om de inte visste varthän de skulle gå.
- 15 Och det hände sig att jag vinkade åt dem, och jag sa också till dem med hög röst att de skulle komma till mig och äta av frukten som var mer begärlig än all annan frukt.
- 16 Och det hände sig att de kom till mig, och även de åt av frukten.
- 17 Och det hände sig att jag önskade att även Laman och Lemuel skulle komma och äta av frukten, varför jag såg mot flodens källa för att om möjligt få syn på dem.
- 18 Och det hände sig att jag såg dem, men de ville inte komma till mig och äta av frukten.
- 19 Och jag såg en ledstång av järn, och den sträckte sig längs flodens strand och ledde till trädet bredvid vilket jag stod.
- 20 Och jag såg även en trång och smal stig som gick längs ledstången av järn ända till trädet bredvid vilket jag stod. Och den gick också förbi källans ursprung till ett fält som var stort och vidsträckt som om det hade varit en värld.
- 21 Och jag såg otaliga människoskaror, ur vilka många trängde sig fram för att nå stigen som ledde till trädet bredvid vilket jag stod.
- 22 Och det hände sig att de kom fram och började gå på stigen som ledde till trädet.
- 23 Och det hände sig att en mörkrets dimma uppstod, ja, en mycket tät mörkrets dimma, så att de som börjat gå på stigen gick vilse så att de vandrade bort och gick förlorade.
- And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.
- And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.
- And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.
- And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.
- And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.
- And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.
- And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.
- And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.
- And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.
- And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.
- And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, in-somuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

- 24 Och det hände sig att jag såg andra tränga sig fram, och de kom fram och grep tag i änden på ledstången av järn. Och de strävade framåt genom mörkrets dimma och klamrade sig fast vid ledstången av järn, ända till dess de kom fram och åt av trädets frukt.
- 25 Och sedan de hade ätit av trädets frukt såg de sig om som om de skämdes.
- 26 Och även jag såg mig om och såg på andra sidan floden med vatten en stor och rymlig byggnad, och den stod liksom i luften, högt över marken.
- 27 Och den var fylld med människor, både gamla och unga, både män och kvinnor, och deras sätt att klä sig var utsökt. Och de föreföll håna och peka finger åt dem som hade kommit fram och som åt av frukten.
- 28 Och sedan de hade smakat på frukten skämdes de på grund av dem som drev gäck med dem, och de avföll och kom in på förbjudna stigar och gick förlorade.”
- 29 Och nu talar jag, Nephi, inte alla min fars ord.
- 30 Men för att skriva i korthet: Se, han såg andra skaror tränga sig fram. Och de kom och grep tag i änden på ledstången av järn, och de strävade framåt och höll ständigt fast vid ledstången av järn tills de kom fram och föll ner och åt av trädets frukt.
- 31 Och han såg även andra skaror treva sig fram mot den stora och rymliga byggnaden.
- 32 Och det hände sig att många drunknade i källans djup, och många försvann ur hans åsyn och vandrade på främmande vägar.
- 33 Och stor var skaran som gick in i den främmande byggnaden. Och sedan de kommit in i byggnaden pekade de hånfullt finger åt mig och även åt dem som åt av frukten. Men vi gav inte akt på dem.
- 34 Dessa är min fars ord: ” För alla som gav akt på dem hade avfallit.
- 35 Och Laman och Lemuel åt inte av frukten”, sa min far.
- And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.
- And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.
- And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.
- And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.
- And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.
- And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.
- But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.
- And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.
- And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.
- And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.
- These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.
- And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

36 Och det hände sig att sedan min far hade talat alla orden beträffande sin dröm eller syn, och de var många, sa han till oss att han på grund av det han sett i en syn var mycket ängslig för Lamans och Lemuels skull, ja, han fruktade att de skulle bli förskjutna från Herrens närhet.

37 Och han förmanade dem sedan med en ömsint förälders hela känsla att de skulle hörsamma hans ord, så att Herren kanske skulle vara barmhärtig mot dem och inte förskjuta dem. Ja, min far predikade för dem.

38 Och sedan han hade predikat för dem och även profeterat för dem om många ting, sa han till dem att de skulle lyda Herrens befallningar. Och sedan slutade han tala till dem.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

I Nephi 9

- 1 Och allt detta såg och hörde och talade min far medan han bodde i ett tält i Lemuels dal, och även mycket mer som inte kan skrivas på dessa plåtar.
- 2 Och som jag har sagt om dessa plåtar, se, de är inte de plåtar på vilka jag ger en fullständig berättelse om mitt folks historia, för de plåtar på vilka jag ger en fullständig berättelse om mitt folk har jag gett namnet Nephi, varför de kallas Nephis plåtar efter mitt eget namn. Och dessa plåtar kallas också Nephis plåtar.
- 3 Ändå har jag fått befallning av Herren att jag ska göra dessa plåtar i den särskilda avsikten att där ska finnas inristad en berättelse om mitt folks andliga verksamhet.
- 4 På de andra plåtarna ska inristas en berättelse om kungarnas regering och mitt folks krig och stridigheter. Därför handlar dessa plåtar till större delen om den andliga verksamheten, och de andra plåtarna handlar till större delen om kungarnas regering och om mitt folks krig och stridigheter.
- 5 Därför har Herren befallt mig att göra dessa plåtar i en för honom vis avsikt, vilken avsikt jag inte känner till.
- 6 Men Herren vet allt från begynnelsen. Därför bereder han en utväg att utföra alla sina verk bland människobarnen, för se, han har all makt att uppfylla alla sina ord. Och så är det. Amen.

I Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Nephi 10

- 1 Och nu fortsätter jag, Nephi, att på dessa plåtar berätta om mina förehavanden och om min regering och andliga verksamhet. För att fortsätta min berättelse måste jag därför säga något angående min far och likaså om mina bröder.
- 2 För se, det hände sig att sedan min far slutat att tala orden om sin dröm och även att uppmana dem till stor flit, talade han till dem om judarna –
- 3 att sedan de, ja, den stora staden Jerusalem förstörts och många blivit bortförda i fångenskap till Babylon, skulle de i Herrens egen rätta tid återvända, ja, föras tillbaka ur fångenskapen. Och sedan de förts tillbaka ur fångenskapen skulle de åter besitta sitt arveland.
- 4 Ja, sex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem skulle Herren Gud uppresas en profet bland judarna – ja, en Messias, eller med andra ord en världens Frälsare.
- 5 Och han talade även om profeterna, om de många som hade vittnat om dessa ting rörande denne Messias eller denne världens Återlösare som han hade talat om.
- 6 Därför befann sig hela människosläktet i ett förlorat och i ett fallet tillstånd, och skulle evigt så förbli om de inte förlitade sig på denne Återlösare.
- 7 Och han talade även om en profet som skulle komma före Messias för att bereda Herrens väg.
- 8 Ja, denne skulle gå fram och ropa i vildmarken: ”Bered Herrens väg och gör hans stigar raka, för det står en mitt ibland er som ni inte känner. Och han är mäktigare än jag, och hans skorem är jag inte värdig att knyta upp.” Och min far talade mycket om detta.
- 9 Och min far sa att han skulle döpa i Betabara på andra sidan Jordan. Och han sa även att han skulle döpa med vatten, ja, att han skulle döpa Messias med vatten.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 Och sedan han hade döpt Messias med vatten skulle han se och bära vittne om att han hade döpt Guds Lamm som skulle ta bort världens synder.
- 11 Och det hände sig att sedan min far hade talat dessa ord, talade han till mina bröder om det evangelium som skulle predikas bland judarna, och även om att judarna skulle nedsjunka i otro. Och sedan de hade dödat den Messias som skulle komma, ja, sedan han hade dödat skulle han uppstå från de döda och uppenbara sig genom den Helige Anden för icke-judarna.
- 12 Ja, min far talade mycket om icke-judarna och likaså om Israels hus, att de skulle liknas vid ett olivträd vars grenar skulle brytas av och skulle skingras över hela jordens yta.
- 13 Därför sa han att det nödvändigtvis måste vara så att vi i enighet leds till löftets land, så att Herrens ord om att vi skulle skingras över hela jordens yta uppfylls.
- 14 Och sedan Israels hus förskingrats skulle de åter samlas in. Eller kort sagt: Sedan icke-judarna fått evangeliets fullhet skulle olivträdets naturliga grenar, eller återstoden av Israels hus, ympas in eller komma till kunskap om den sanne Messias, deras Herre och deras Återlösare.
- 15 Och med sådana ord profeterade och talade min far till mina bröder, och likaså mycket annat som jag inte skriver i denna bok, för jag har skrivit så mycket därav som jag ansåg lämpligt i min andra bok.
- 16 Och allt detta som jag har talat om ägde rum medan min far bodde i ett tält i Lemuels dal.
- And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.
- And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.
- Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.
- Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.
- And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.
- And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.
- And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade hört alla min fars ord om det han sett i en syn, och likaså det han talade genom den Helige Andens kraft, den kraft som han fick genom tro på Guds Son – och Guds Son var den Messias som skulle komma – önskade jag, Nephi, att även jag skulle få se och höra och veta allt detta genom den Helige Andens kraft, vilken är Guds gåva till alla dem som flitigt söker honom, såväl i forna tider som då han ska uppenbara sig för människobarnen.

18 För han är densamme i går, i dag och i evighet, och vägen är beredd för alla människor sedan världens grundläggning om så är att de omvänder sig och kommer till honom.

19 För den som flitigt söker ska finna, och Guds hemligheter ska avslöjas för dem genom den Helige Andens kraft såväl i vår tid som i forna tider, och såväl i forna tider som i kommande tider. Således är Herrens väg ett evigt kretslopp.

20 Kom därför ihåg, o människa: För alla dina gärningar ska du ställas till doms.

21 Om du således har sökt handla ogudaktigt under din prövotids dagar så befinns du vara oren inför Guds domarsäte. Och inget orent kan vistas hos Gud, varför du för evigt måste förskjutas.

22 Och den Helige Anden ger mig myndighet och förpliktelse att tala detta och inte tiga.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

I Nephi I I

- 1 För det hände sig att sedan jag önskat få kunskap om det som min far hade sett, och då jag trodde att Herren kunde visa det för mig, fördes jag, medan jag satt och begrundade det i mitt hjärta, bort av Herrens Ande, ja, upp på ett mycket högt berg som jag aldrig tidigare hade sett och på vilket jag aldrig tidigare hade satt min fot.
- 2 Och Anden sa till mig: ”Se, vad önskar du?”
- 3 Och jag sa: ”Jag önskar se det som min far såg.”
- 4 Och Anden sa till mig: ”Tror du att din far såg det träd som han har talat om?”
- 5 Och jag sa: ”Ja, du vet att jag tror alla min fars ord.”
- 6 Och när jag hade talat dessa ord ropade Anden med hög röst och sa: ”Hosianna till Herren, den allrahögste Gudens, för han är Gud över hela jorden, ja, över allt. Och välsignad är du, Nephi, eftersom du tror på den allrahögste Gudens Son. Därför ska du få se det som du har begärt.
- 7 Och se, detta ska ges dig som ett tecken: Sedan du har sett trädet som bar den frukt som din far smakade, ska du även se en man stiga ner från himlen, och honom ska du skåda. Och när du har skådat honom ska du vittna om att han är Guds Son.”
- 8 Och det hände sig att Anden sa till mig: ”Se!” Och jag såg och fick se ett träd, och det liknade det träd som min far hade sett. Och dess skönhet var långt större än, ja, den överträffade all annan skönhet, och dess vithet överträffade den nyfallna snöns vithet.
- 9 Och det hände sig att sedan jag hade sett trädet sa jag till Anden: ”Jag ser att du har visat mig det träd som är dyrbarare än allt annat.”
- 10 Och han sa till mig: ”Vad önskar du?”

I Nephi I I

- For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.
- And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?
- And I said: I desire to behold the things which my father saw.
- And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?
- And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.
- And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.
- And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.
- And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.
- And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.
- And he said unto me: What desirest thou?

11 Och jag sa till honom: ”Att få veta uttydningen därav” – jag talade nämligen till honom som en människa talar, för jag såg att han var i en människas gestalt. Ändå visste jag att det var Herrens Ande, och han talade till mig som en människa talar med en annan.

12 Och det hände sig att han sa till mig: ”Se!” Och jag såg mig om för att se på honom, men jag såg honom inte, för han hade försvunnit ur min åsyn.

13 Och det hände sig att jag såg och fick se den stora staden Jerusalem och likaså andra städer. Och jag såg staden Nasaret, och i staden Nasaret såg jag en jungfru, och hon var enastående vacker och vit.

14 Och det hände sig att jag såg himlarna öppna. Och en ängel kom ner och ställde sig framför mig, och han sa till mig: ”Nephi, vad ser du?”

15 Och jag sa till honom: ”En jungfru, vackrare och skönare än alla andra jungfrur.”

16 Och han sa till mig: ”Förstår du Guds välvilja?”

17 Och jag sa till honom: ”Jag vet att han älskar sina barn, men jag vet inte vad allting betyder.”

18 Och han sa till mig: ”Se, jungfrun som du ser är Guds Sons mor i köttet.”

19 Och det hände sig att jag såg att hon fördes bort i Anden. Och sedan hon varit bortförd i Anden under en tid, talade ängeln till mig och sa: ”Se!”

20 Och jag såg och fick åter se jungfrun, och hon bar ett barn i sina armar.

21 Och ängeln sa till mig: ”Se Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son! Förstår du vad trädet betyder som din far såg?”

22 Och jag svarade honom och sa: ”Ja, det är Guds kärlek som utgjuts i människobarnens hjärtan. Därför är den det mest begärliga av allt.”

23 Och han talade till mig och sa: ”Ja, och det mest glädjande för själen.”

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

24 Och sedan han hade sagt dessa ord sa han till mig: "Se!" Och jag såg, och jag fick se Guds Son gå ut bland människobarnen. Och jag såg många falla ner för hans fötter och tillbe honom.

25 Och det hände sig att jag såg att ledstången av järn som min far hade sett var Guds ord som ledde till källan med levande vatten, eller till livets träd. Dessa vatten är en sinnebild för Guds kärlek, och jag såg även att livets träd var en sinnebild för Guds kärlek.

26 Och återigen sa ängeln till mig: "Se, och betrakta Guds välvilja!"

27 Och jag såg och fick se världens Återlösare som min far hade talat om. Och jag såg även den profet som skulle bereda vägen för honom. Och Guds Lamm gick ut och döptes av honom, och sedan han blivit döpt såg jag himlarna öppna och såg den Helige Anden komma ner från himlen och vila på honom i form av en duva.

28 Och jag såg att han gick ut och betjänade folket med makt och stor härlighet. Och folkskaror samlades för att höra honom, och jag såg att de drev honom bort från sig.

29 Och jag såg även tolv andra följa honom. Och det hände sig att de i Anden fördes bort ur min åsyn, och jag såg dem inte mera.

30 Och det hände sig att ängeln åter talade till mig och sa: "Se!" Och jag såg, och jag fick se himlarna åter öppna sig, och jag såg änglar nedstiga bland människobarnen, och de betjänade dem.

31 Och han talade åter till mig och sa: "Se!" Och jag såg, och jag fick se Guds Lamm gå ut bland människobarnen. Och jag såg skaror av människor som var sjuka och som var hemsökta av alla slags sjukdomar och av djävlar och orena andar, och ängeln talade och visade mig allt detta. Och de botades genom Guds Lamms kraft, och djävlarerna och de orena andarna drevs ut.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

- 32 Och det hände sig att ängeln åter talade till mig och sa: "Se!" Och jag såg och fick se Guds Lamm, att han greps av folket, ja, den evige Gudens Son dömdes av världen, och jag såg och vittnar härom.
- 33 Och jag, Nephi, såg att han lyftes upp på korset och dödades för världens synder.
- 34 Och sedan han dödats såg jag att jordens folkskaror samlades för att strida mot Lammets apostlar, för så kallades de tolv av Herrens ängel.
- 35 Och jordens skaror var samlade, och jag såg att de var i en stor och rymlig byggnad, liknande den byggnad som min far såg. Och Herrens ängel talade åter till mig och sa: "Se världen och dess visdom, ja, se att Israels hus har samlat sig för att strida mot Lammets tolv apostlar."
- 36 Och det hände sig att jag såg och vittnar om att den stora och rymliga byggnaden var världens högmod, och den föll, och dess fall var mycket stort. Och Herrens ängel talade åter till mig och sa: "Så ska alla nationer, släkter, tungomål och folk förgöras som kämpar mot Lammets tolv apostlar."

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Nephi 12

- 1 Och det hände sig att ängeln sa till mig: ”Se och betrakta dina avkomlingar och även dina bröders avkomlingar.” Och jag såg och fick se löftets land, och jag såg skaror av människor, ja, de tycktes till antalet vara lika många som havets sand.
- 2 Och det hände sig att jag såg stora skaror som hade samlat sig för att strida mot varandra, och jag såg krig och krigsrykten och väldiga blodbad med svärd bland mitt folk.
- 3 Och det hände sig att jag såg många släktled dö bort till följd av krig och stridigheter i landet, och jag såg många städer, ja, så många att jag inte räknade dem.
- 4 Och det hände sig att jag såg en mörkrets dimma över löftets lands yta, och jag såg blixtar och jag hörde åska och jordskalv och alla slags våldsamma oljud. Och jag såg jorden och klipporna rämna, och jag såg berg falla sönder, och jag såg jordens slätter brytas upp, och jag såg många städer sjunka, och jag såg många brännas upp av eld, och jag såg många som föll till marken på grund av jordskalven.
- 5 Och det hände sig sedan jag sett detta, att jag såg mörkrets töcken försvinna från jordens yta, och se, jag såg skaror som inte hade fallit som följd av Herrens stora och fruktansvärda domar.
- 6 Och jag såg himlarna öppna och Guds Lamm stiga ner från himlen, och han kom ner och visade sig för dem.
- 7 Jag såg även och vittnar om att den Helige Anden föll på tolv andra, och de blev ordinerade av Gud och utvalda.
- 8 Och ängeln talade till mig och sa: ”Se Lammets tolv lärjungar som är utvalda att betjäna dina avkomlingar.”
- 9 Och han sa till mig: ”Du kommer ihåg Lammets tolv apostlar? Se, det är de som ska döma Israels tolv stammar. Därför ska de tolv tjänarna bland dina avkomlingar dömas av dem, för ni är av Israels hus.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

10 Och dessa tolv tjänare som du ser ska döma dina avkomlingar. Och se, de är rättfärdiga för evigt, för tack vare deras tro på Guds Lamm görs deras kläder vita i hans blod.”

11 Och ängeln sa till mig: ”Se!” Och jag såg och fick se tre släktled gå bort i rättfärdighet, och deras kläder var vita, ja, liksom Guds Lamm. Och ängeln sa till mig: ”Dessa har gjorts vita i Lammets blod tack vare sin tro på honom.”

12 Och jag, Nephi, såg även många ur det fjärde släktledet som gick bort i rättfärdighet.

13 Och det hände sig att jag såg att jordens folkskaror var samlade.

14 Och ängeln sa till mig: ”Se dina avkomlingar och liksom dina bröders avkomlingar.”

15 Och det hände sig att jag såg och fick se mina avkomlingar samlade i stora skaror mot mina bröders avkomlingar. Och de var samlade till strid.

16 Och ängeln talade till mig och sa: ”Se källan med orent vatten som din far såg, ja, den flod han talade om, och dess djup är helvetets djup.

17 Och mörkrets dimmor är djävulens frestelser som förblindar ögonen och förhårdar människobarnens hjärtan och leder dem bort på breda vägar så att de förgås och går förlorade.

18 Och den stora och rymliga byggnad som din far såg är fåfängliga inbillningar och människobarnens högmod. Och en stor och fruktansvärd avgrund skiljer dem åt, ja, rättvisans ord från den evige Guden och Messias, vilken är Guds Lamm, som den Helige Anden har vittnat om från världens begynnelse till denna tid, och från denna stund och för evigt.”

19 Och medan ängeln talade dessa ord såg jag och fick se att mina bröders avkomlingar stred mot mina avkomlingar enligt ängelns ord. Och jag såg att på grund av mina avkomlingars högmod och djävulens frestelser övervann mina bröders avkomlingar mina avkomlingars folk.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

- 20 Och det hände sig att jag såg och fick se att mina bröders avkomlingars folk hade besegrat mina avkomlingar. Och de gick i stora skaror ut över landets yta.
- 21 Och jag såg dem samlade i stora skaror, och jag såg krig och krigsrykten bland dem. Och i krig och krigsrykten såg jag många släktled gå bort.
- 22 Och ängeln sa till mig: ”Se, dessa kommer att nedsjunka i otro.”
- 23 Och det hände sig att jag såg att de, sedan de nedsjunkit i otro, blev ett mörkt och motbjudande och orent folk, fullt av lättja och alla slags avskyvärdheter.
- And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.
- And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.
- And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.
- And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Nephi 13

- 1 Och det hände sig att ängeln talade till mig och sa: ”Se!” Och jag såg och fick se många nationer och rikena.
- 2 Och ängeln sa till mig: ”Vad ser du?” Och jag sa: ”Jag ser många nationer och rikena.”
- 3 Och han sa till mig: ”Detta är icke-judarnas nationer och rikena.”
- 4 Och det hände sig att jag bland icke-judarnas nationer såg grundläggningen av en stor kyrka.
- 5 Och ängeln sa till mig: ”Se grundläggningen av en kyrka som är den mest avskyvärda av alla kyrkor, och som dräper Guds heliga, ja, och plågar dem och trycker ner dem och lägger på dem ett ok av järn och leder dem ner i fångenskap.”
- 6 Och det hände sig att jag såg denna stora och avskyvärda kyrka, och jag såg att djävulen var dess grundläggare.
- 7 Och jag såg även guld och silver och siden och scharlakan och fint tvinnat linne och alla slags dyrbara kläder, och jag såg många skökor.
- 8 Och ängeln talade till mig och sa: ”Se, guldet och silveret och sidenet och scharlakanet och det fint tvinnade linnet och de dyrbara kläderna och skökorna är vad denna stora och avskyvärda kyrka eftertraktar.
- 9 Och för att vinna världens beröm förgör de även Guds heliga och försätter dem i fångenskap.”
- 10 Och det hände sig att jag såg och fick se många vatten, och de skilde icke-judarna från mina bröders avkomlingar.
- 11 Och det hände sig att ängeln sa till mig: ”Se, Guds vrede är över dina bröders avkomlingar.”
- 12 Och jag såg och fick se en man bland icke-judarna som var skild från mina bröders avkomlingar av de många vattnen. Och jag såg att Guds Ande kom ner och påverkade mannen, och han for på de många vattnen ända till mina bröders avkomlingar som var i det utlovade landet.

1 Nephi 13

- And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.
- And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.
- And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.
- And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.
- And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.
- And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.
- And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.
- And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.
- And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.
- And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.
- And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.
- And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

13 Och det hände sig att jag såg att Guds Ande påverkade andra icke-judar, och de kom ut ur fångenskapen över de många vattnen.

14 Och det hände sig att jag såg många skaror av icke-judarna i löftets land. Och jag såg att Guds vrede var över mina bröders avkomlingar, och de blev skingrade av icke-judarna och blev slagna.

15 Och jag såg att Herrens Ande var över icke-judarna, och de hade framgång och fick landet som arvedel, och jag såg att de var vita och mycket behagliga och vackra liksom mitt folk innan de blev dräpta.

16 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att icke-judarna som kommit ut ur fångenskapen ödmjukade sig inför Herren. Och Herrens kraft var med dem.

17 Och jag såg att icke-judarnas fädernesnationer var samlade på vattnen och även på land för att strida mot dem.

18 Och jag såg att Guds kraft var med dem och likaså att Guds vrede var över alla dem som var samlade till strid mot dem.

19 Och jag, Nephi, såg att de icke-judar som kommit ut ur fångenskapen befriades genom Guds makt ur alla andra nationers händer.

20 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att de hade framgång i landet, och jag såg en bok som spreds bland dem.

21 Och ängeln sa till mig: "Vet du vad boken betyder?"

22 Och jag sa till honom: "Det vet jag inte."

23 Och han sa: "Se, den utgår ur en judes mun." Och jag, Nephi, såg det. Och han sa till mig: "Boken som du ser är en uppteckning av judarna som innehåller Herrens förbund som han har slutit med Israels hus. Och den innehåller även många av de heliga profeternas profetior, och den är en uppteckning som liknar den som är inristad på plåtarna av mässing, men det finns inte lika många i den. Ändå innehåller den Herrens förbund som han har slutit med Israels hus, varför den är av stort värde för icke-judarna."

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

- 24 Och Herrens ängel sa till mig: ”Du har sett att boken utgick ur en judes mun, och när den utgick ur en judes mun innehöll den Herrens evangeliums fullhet om vilken de tolv apostlarna vittnar, och de vittnar enligt den sanning som är i Guds Lamm.
- 25 Därför går dessa ting i renhet från judarna till icke-judarna enligt den sanning som är i Gud.
- 26 Och sedan de genom Lammets tolv apostlars händer har gått ut från judarna till icke-judarna, ser du grundläggningen av den stora och avskyvärda kyrka som är den mest avskyvärda av alla kyrkor. För se, de har från Lammets evangelium tagit bort många stycken som är tydliga och högst dyrbara, och även många av Herrens förbund har de tagit bort.
- 27 Och allt detta har de gjort för att de ska kunna förvränga Herrens rätta vägar, och för att de ska kunna förblinda människobarnens ögon och förhärda deras hjärtan.
- 28 Således ser du att sedan boken kommit fram genom den stora och avskyvärda kyrkans hand är många tydliga och dyrbara stycken borttagna ur boken som är Guds Lamms bok.
- 29 Och sedan dessa tydliga och dyrbara stycken tagits bort går den ut till icke-judarnas alla nationer. Och sedan den gått ut till icke-judarnas alla nationer, ja, med icke-judarna som har dragit ut ur fångenskapen över de många vattnen som du har sett, ser du att – på grund av de många tydliga och dyrbara stycken som tagits bort ur boken, vilka var tydliga för människobarnens förstånd enligt den tydlighet som är i Guds Lamm – på grund av att dessa stycken är borttagna från Lammets evangelium är det många som snavar, ja, till den grad att Satan får stor makt över dem.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 Likväl ser du att icke-judarna som har dragit ut ur fångenskapen och har blivit upphöjda genom Guds makt över alla andra nationer i det land som är utvalt framför alla andra länder, vilket är det land som Herren Gud har slutit förbund med din far om att hans avkomlingar ska besitta som sitt arveland, ja, du ser att Herren Gud inte ska tillåta att icke-judarna fullständigt ska förgöra den blandning av dina avkomlingar som finns bland dina bröder.

31 Inte heller ska han tillåta att icke-judarna förgör dina bröders avkomlingar.

32 Inte heller ska Herren Gud tillåta att icke-judarna för evigt blir kvar i det hemska tillstånd av blindhet som du ser att de befinner sig i på grund av de tydliga och högst dyrbara delarna av Lammets evangelium som har hållits tillbaka av den avskyvärda kyrka som du har sett grundläggningen av.

33 Därför säger Guds Lamm: 'Jag ska vara barmhärtig mot icke-judarna genom att hemsöka återstoden av Israels hus med svåra straffdomar.'

34 Och det hände sig att Herrens ängel talade till mig och sa: "Se, säger Guds Lamm, 'sedan jag har hemsökt återstoden av Israels hus' – och den återstod om vilken jag talar är din fars avkomlingar – 'ja, sedan jag har hemsökt dem med straffdomar och slagit dem med icke-judarnas hand, och sedan icke-judarna storligen har snavat på grund av att de mycket tydliga och dyrbara delarna av Lammets evangelium har hållits tillbaka av den avskyvärda kyrka som är skökornas moder, säger Lammet, ska jag vara så barmhärtig mot icke-judarna på den dagen att jag genom min egen kraft till dem ska föra fram mycket av mitt evangelium som ska vara tydligt och dyrbart, säger Lammet.

35 För se, säger Lammet: Jag ska uppenbara mig för dina avkomlingar, så att de ska skriva mycket som jag ska tillkännage för dem som ska vara tydligt och dyrbart. Och sedan dina avkomlingar förgjorts och nedsjunkit i otro, och även dina bröders avkomlingar, ska dessa ting bli gömda för att komma fram till icke-judarna genom Lammets gåva och kraft.

36 Och i dem ska mitt evangelium vara skrivet, säger Lammet, och min klippa och min frälsning.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

37 Och välsignade är de som på den dagen söker frambringa mitt Sion, för de ska ha den Helige Andens gåva och kraft. Och om de håller ut intill änden ska de upphöjas på den yttersta dagen och ska bli frälsta i Lammets eviga rike. Och de som förkunnar frid, ja, budskap om stor glädje, hur ljuvliga är inte de på bergen!”

38 Och det hände sig att jag såg återstoden av mina bröders avkomlingar och även Guds Lamms bok som utgått ur judens mun, och att den kom från icke-judarna till återstoden av mina bröders avkomlingar.

39 Och sedan den kommit ut till dem såg jag andra böcker som genom Lammets kraft kom ut från icke-judarna till dem för att övertyga icke-judarna och återstoden av mina bröders avkomlingar, och även de judar som var spridda över hela jordens yta, om att profeternas och Lammets tolv apostlars uppteckningar är sanna.

40 Och ängeln talade till mig och sa: ”Dessa sista uppteckningar som du har sett bland icke-judarna ska fastslå sanningen hos de första, vilka kommer från Lammets tolv apostlar, och ska tillkännage de tydliga och dyrbara stycken som har tagits bort från dem, och ska tillkännage för alla släkter, tungomål och folk att Guds Lamm är den evige Faderns Son och världens Frälsare och att alla människor måste komma till honom, annars kan de inte bli frälsta.

41 Och de måste komma enligt de ord som ska stadfästas genom Lammets mun, och Lammets ord ska tillkännages i dina avkomlingars uppteckningar liksom i Lammets tolv apostlars uppteckningar. Därför ska de båda förenas till ett, för det finns en Gud och en Herde över hela jorden.

42 Och tiden kommer då han ska uppenbara sig för alla nationer, både för judarna och för icke-judarna. Och sedan han uppenbarat sig för judarna och likaså för icke-judarna, då ska han uppenbara sig för icke-judarna och likaså för judarna, och de sista ska bli de första och de första ska bli de sista.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

I Nephi 14

- 1 Och det ska ske att om icke-judarna hörsammar Guds Lamm på den dag då han uppenbarar sig för dem i ord och även i mäktiga gärningar för att undanröja deras stötestenar,
- 2 och inte förhärdar sina hjärtan mot Guds Lamm, ska de räknas bland din fars avkomlingar, ja, de ska räknas bland Israels hus. Och de ska vara ett välsignat folk i det utlovade landet för evigt. De ska aldrig mer försättas i fångenskap och Israels hus ska aldrig mer bringas på skam.
- 3 'Och den stora grop som har grävts åt dem av den stora och avskyvärda kyrka som grundlades av djävulen och hans barn så att han kan leda människornas själar ner till helvetet – ja, den stora grop som har grävts för människornas undergång ska fyllas av dem som har grävt den till deras fullständiga undergång', säger Guds Lamm. Inte till själens undergång, såvida den inte kastas i det helvete som inte har något slut.
- 4 För se, detta är enligt djävulens fångenskap och även enligt Guds rättvisa mot alla dem som utövar ogudaktighet och avskyvärdheter inför honom."
- 5 Och det hände sig att ängeln talade till mig, Nephi, och sa: "Du har sett att om icke-judarna omvänder sig går det dem väl. Du känner även till Herrens förbund med Israels hus. Du har även hört att den som inte omvänder sig ska förgås.
- 6 Därför, ve icke-judarna om så är att de förhärdar sina hjärtan mot Guds Lamm.

I Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

7 'För tiden kommer, säger Guds Lamm, då jag ska utföra ett stort och förunderligt verk bland människobarnen, ett verk som ska bli evigt bestående på det ena eller det andra sättet – antingen till att övertyga dem så att de kan få frid och evigt liv, eller också till att överlämna dem åt sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet så att de försätts i fångenskap, och också till undergång både timligt och andligt, enligt den djävulens fångenskap som jag har talat om.”

8 Och det hände sig att när ängeln hade talat dessa ord sa han till mig: ”Kommer du ihåg Faderns förbund med Israels hus?” Jag sa till honom: ”Ja.”

9 Och det hände sig att han sa till mig: ”Se, och skåda den stora och avskyvärda kyrkan som är avskyvärdheternas moder och vars grundläggare är djävulen.”

10 Och han sa till mig: ”Se, det finns bara två kyrkor. Den ena är Guds Lamms kyrka och den andra är djävulens kyrka. Den som inte tillhör Guds Lamms kyrka tillhör därför den stora kyrka som är avskyvärdheternas moder. Och hon är hela jordens sköka.”

11 Och det hände sig att jag såg och fick se hela jordens sköka, och hon satt på många vatten. Och hon hade herravälde över hela jorden bland alla nationer, släkter, tungomål och folk.

12 Och det hände sig att jag såg Guds Lamms kyrka, och dess medlemmar var få på grund av den skökas ogudaktighet och avskyvärdheter som satt på de många vattnen. Ändå såg jag att även Lammets kyrka, som var Guds heliga, fanns över hela jordens yta. Och deras besittningar på jordens yta var små på grund av ogudaktigheten hos den stora sköka som jag såg.

13 Och det hände sig att jag såg att avskyvärdheternas stora moder samlade ihop stora skaror på hela jordens yta bland icke-judarnas alla nationer för att strida mot Guds Lamm.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

14 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att Guds Lamms kraft föll över de heliga i Lammets kyrka och över Herrens förbundsfolk som var spritt över hela jordens yta, och de var beväpnade med rättfärdighet och med Guds kraft i stor härlighet.

15 Och det hände sig att jag såg att Guds vrede utgöts över den stora och avskyvärda kyrkan så att krig och krigsrykten uppstod bland alla jordens nationer och släkter.

16 Och då krig och krigsrykten uppstod bland alla de nationer som tillhörde avskyvärdheternas moder talade ängeln till mig och sa: ”Se, Guds vrede är över skökornas moder, och se, du ser allt detta –

17 och när dagen kommer då Guds vrede utgjuts över skökornas moder, som är hela jordens stora och avskyvärda kyrka, vars grundläggare är djävulen, då, på den dagen, ska Faderns verk påbörjas genom att han bereder vägen för uppfyllelsen av de förbund som han har slutit med sitt folk som är av Israels hus.”

18 Och det hände sig att ängeln talade till mig och sa: ”Se!”

19 Och jag såg och fick se en man, och han var klädd i en vit mantel.

20 Och ängeln sa till mig: ”Se en av Lammets tolv apostlar.

21 Se, han ska se och skriva återstoden av detta, ja, och även mycket annat som har hänt.

22 Och han ska även skriva om världens ände.

23 Därför är det han ska skriva rätt och sant, och se, det är skrivet i den bok som du såg utgå ur judens mun. Och då det utgick ur judens mun, eller då boken utgick ur judens mun, var det som skrivits tydligt och rent och högst dyrbart och lättfattligt för alla människor.

24 Och se, det som denne Lammets apostel ska skriva är mycket av det som du har sett, och se, återstoden ska du få se.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

- 25 Men det som du hädanefter får se ska du inte skriva, för Herren Gud har utsett Guds Lamms apostel till att skriva det.
- 26 Och även för andra som har funnits till har han visat allt, och de har skrivit det. Och detta är förseglat för att i Herrens egen rätta tid komma fram i sin renhet till Israels hus enligt den sanning som är i Lammet.”
- 27 Och jag, Nephi, hörde och vittnar om att namnet på Lammets apostel var Johannes enligt ängelns ord.
- 28 Och se, jag, Nephi, är förbjuden att skriva återstoden av det jag såg och hörde. Därför är det jag har skrivit tillräckligt för mig, och jag har skrivit endast en liten del av det jag såg.
- 29 Och jag vittnar om att jag såg det som min far såg, och Herrens ängel tillkännagav det för mig.
- 30 Och nu slutar jag tala om det jag såg medan jag var bortförd i Anden. Och även om allt det jag såg inte har skrivits ner är det jag har skrivit sant. Och så är det. Amen.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficient me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Nephi 15

- 1 Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade varit bortförd i Anden och sett allt detta återvände jag till min fars tält.
- 2 Och det hände sig att jag såg mina bröder, och de tvistade med varandra om det som min far hade sagt till dem.
- 3 För han sa dem i sanning mycket som var viktigt och som var svårt att förstå om man inte frågade Herren. Och eftersom de hade förhärdade hjärtan vände de sig inte till Herren som de borde.
- 4 Och nu var jag, Nephi, bedrövad på grund av deras hjärtans hårdhet och på grund av det jag hade sett och som jag visste oundvikligen måste ske på grund av människobarnens stora ogudaktighet.
- 5 Och det hände sig att jag överväldigades på grund av min sorg, för jag tyckte att min sorg var större än alla andra på grund av mitt folks undergång, för jag hade sett deras fall.
- 6 Och det hände sig att sedan jag återfått min styrka talade jag till mina bröder för att få veta orsaken till deras ordstrider.
- 7 Och de sa: ”Se, vi förstår inte de ord vår far har talat om olivträdet naturliga grenar och även om icke-judarna.”
- 8 Och jag sa till dem: ”Har ni frågat Herren?”
- 9 Och de sa till mig: ”Det har vi inte, för Herren tillkännager inte något sådant för oss.”
- 10 Se, då sa jag till dem: ”Hur kommer det sig att ni inte lyder Herrens befallningar? Hur kommer det sig att ni vill förgås för era hjärtans hårdhets skull?”
- 11 Kommer ni inte ihåg vad Herren har sagt: ’Om ni inte förhärdar era hjärtan utan ber till mig med tro och tror att ni ska få, och noggrant lyder mina befallningar, ska förvisso detta tillkännages för er.’

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

12 Se, jag säger er att genom Herrens Ande, som var i vår far, jämfördes Israels hus med ett olivträd. Och se, är inte vi avbrutna från Israels hus, och är inte vi en gren av Israels hus?

13 Och det som vår far menar med de naturliga grenarnas inympning genom icke-judarnas fullhet är att i de sista dagarna, när våra avkomlingar har nedsjunkit i otro, ja, under många års tid och många släktled efter det att Messias uppenbarat sig i köttet för människobarnen, då ska Messias evangelium i sin fullhet komma till icke-judarna och från icke-judarna till återstoden av våra avkomlingar.

14 Och på den dagen ska återstoden av våra avkomlingar veta att de är av Israels hus och att de är Herrens förbundsfolk, och då ska de känna till och komma till kunskap om sina förfäder och likaså till kunskap om sin Återlösares evangelium som gavs till deras fäder av honom. Ja, de ska komma till kunskap om sin Återlösare och varje del av hans lära så att de kan veta hur de kan komma till honom och bli frälsta.

15 Och ska de då inte på den dagen glädjas och prisa sin evige Gud, sin klippa och sin frälsning? Ja, ska de inte på den dagen ta emot styrka och näring från den sanna vinstocken? Ja, ska de inte komma till Guds sanna fårahus?

16 Se, jag säger er: Jo, de ska åter bli ihågkomna bland Israels hus, och eftersom de är en naturlig gren av olivträdet ska de ympas in i det sanna olivträdet.

17 Och detta är vad vår far menar, och han menar att det inte ska ske förrän efter det att de blivit skingrade av icke-judarna, och han menar att det ska ske genom icke-judarna så att Herren ska kunna visa icke-judarna sin makt av just den anledningen att han ska förkastas av judarna, eller av Israels hus.

18 Således har vår far inte talat enbart om våra avkomlingar utan också om hela Israels hus och framhållit förbundet som skulle uppfyllas i de sista dagarna, det förbund som Herren slöt med vår fader Abraham med orden: 'Genom dina avkomlingar ska jordens alla släkter bli välsignade.'

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

19 Och det hände sig att jag, Nephi, talade mycket till dem om dessa ting. Ja, jag talade till dem om judarnas återställelse i de sista dagarna.

20 Och jag förklarade för dem Jesajas ord, som talade om judarnas eller om Israels hus återställelse, och sedan de återställts skulle de aldrig mer bringas på skam och inte heller skulle de åter skingras. Och det hände sig att jag talade många ord till mina bröder så att de blev lugnade och ödmjukade sig inför Herren.

21 Och det hände sig att de åter talade till mig och sa: ”Vad betyder detta som vår far såg i en dröm? Vad betyder trädet som han såg?”

22 Och jag sa till dem: ”Det var en sinnebild för livets träd.”

23 Och de sa till mig: ”Vad betyder ledstången av järn som vår far såg och som ledde till trädet?”

24 Och jag sa till dem att det var Guds ord och de som hörksammar Guds ord och håller fast vid det, de ska aldrig förgås. Inte heller ska motståndarens frestelser och brinnande pilar slå dem med blindhet för att leda dem till undergång.

25 Därför uppmanade jag, Nephi, dem att ge akt på Herrens ord. Ja, jag uppmanade dem med hela min själs kraft och med all den förmåga jag besatt att de skulle ge akt på Guds ord och komma ihåg att alltid lyda hans befallningar i allting.

26 Och de sa till mig: ”Vad betyder floden med vatten som vår far såg?”

27 Och jag sa till dem att vattnet som min far såg var orenhet. Men hans tankar var så uppslukade av annat att han inte såg orenheten i vattnet.

28 Och jag sa till dem att den utgjorde en hemsk avgrund som skilde de ogudaktiga från livets träd och likaså från Guds heliga.

29 Och jag sa till dem att den var en sinnebild för det hemska helvete som ängeln sagt mig var berett för de ogudaktiga.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

30 Och jag sa till dem att vår far även såg att Guds rättvisa också skilde de ogudaktiga från de rättfärdiga, och att dess sken var som skenet från en flammande eld som stiger upp till Gud i evigheters evighet och inte har något slut.

31 Och de sa till mig: ”Betyder detta kroppens pina under prøvotidens dagar eller betyder det själens slutliga tillstånd efter den timliga kroppens död, eller talas det här om de ting som är timliga?”

32 Och det hände sig att jag sa till dem att det var en sinnebild för både timliga och andliga ting, för dagen skulle komma då de måste dömas för sina gärningar, ja, de gärningar som utförts av den timliga kroppen under deras prøvotids dagar.

33 Om de således skulle dö i sin ogudaktighet måste de även förskjutas i fråga om de andliga ting som tillhör rättfärdigheten. De måste därför föras fram inför Gud för att dömas efter sina gärningar. Och om deras gärningar har varit orena måste de själva nödvändigtvis vara orena. Och om de är orena måste det nödvändigtvis vara så att de inte kan vistas i Guds rike. Om så skedde måste ju även Guds rike bli orent.

34 ”Men jag säger er att Guds rike inte är orent och att inget orent kan komma in i Guds rike. Därför måste det nödvändigtvis finnas en oren plats beredd för det som är orent.

35 Och det finns en plats beredd, ja, det hemska helvete som jag har talat om, och djävulen är den som bereder det. Därför är människosjälarnas slutliga tillstånd att vistas i Guds rike eller drivas ut på grund av den rättvisa som jag har talat om.

36 Därför stöts de ogudaktiga bort från de rättfärdiga och även från det livets träd vars frukt är högst dyrbar och mer begärlig än alla andra frukter. Ja, och den är den största av alla Guds gåvor.” Och så talade jag till mina bröder. Amen.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthy they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

Wherefore, the wicked are rejected from the righteous, and also from that tree of life, whose fruit is most precious and most desirable above all other fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God. And thus I spake unto my brethren. Amen.

I Nephi 16

- 1 Och nu hände det sig att när jag, Nephi, hade slutat att tala till mina bröder, se, då sa de till mig: "Du har förkunnat för oss hårda ord, mer än vi kan tåla."
- 2 Och det hände sig att jag sa till dem att jag visste att jag hade talat hårda ord mot de ogudaktiga i enlighet med sanningen. Och de rättfärdiga har jag rättfärdiggjort och betygat att de ska upphöjas på den yttersta dagen. Därför finner de skyldiga sanningen hård eftersom den skär dem rakt i hjärtat.
- 3 "Och om ni, mina bröder, var rättfärdiga och var viliga att hörsamma sanningen och ge akt på den så att ni kunde vandra rättrådigt inför Gud, då skulle ni inte knota över sanningen och säga: 'Du talar hårda ord mot oss.'"
- 4 Och det hände sig att jag, Nephi, med all iver uppmanade mina bröder att lyda Herrens befallningar.
- 5 Och det hände sig att de ödmjukade sig inför Herren så att jag kände glädje och stor förhoppning om att de skulle vandra på rättfärdighetens stigar.
- 6 Och allt detta skedde medan min far bodde i ett tält i den dal som han kallade Lemuel.
- 7 Och det hände sig att jag, Nephi, tog en av Ismaels döttrar till hustru. Och mina bröder tog sig likaså hustru bland Ismaels döttrar. Och Zoram tog Ismaels äldsta dotter till hustru.
- 8 Och sålunda hade min far utfört alla de Herrens befallningar som hade getts honom. Och även jag, Nephi, hade välsignats storligen av Herren.
- 9 Och det hände sig att Herrens röst talade till min far under natten och befalldes att han nästa dag skulle fortsätta sin färd ut i vildmarken.
- 10 Och det hände sig att då min far steg upp på morgonen och gick fram till tältöppningen såg han till sin stora förvåning på marken ett runt klot tillverkat med utsökt konstfärdighet, och det var av fin mässing. Och i klotet fanns två visare, och den ena visade den väg vi skulle färdas i vildmarken.

I Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

11 Och det hände sig att vi samlade ihop allt det vi skulle ta med oss ut i vildmarken och resten av de förnödenheter som Herren hade gett oss. Och vi tog med frön av alla slag som vi kunde bära med oss ut i vildmarken.

12 Och det hände sig att vi tog våra tält och begav oss ut i vildmarken på andra sidan floden Laman.

13 Och det hände sig att vi färdades i fyra dagars tid i nästan sydsydostlig riktning, och vi slog på nytt upp våra tält. Och vi gav platsen namnet Shazer.

14 Och det hände sig att vi tog våra bågar och våra pilar och gick ut i vildmarken för att skaffa föda åt våra familjer. Och sedan vi hade skaffat föda åt våra familjer återvände vi på nytt till våra familjer i vildmarken och till platsen Shazer. Och vi gick åter ut i vildmarken i samma riktning och höll oss i de fruktbaraste trakterna av vildmarken som låg i gränstrakterna nära Röda havet.

15 Och det hände sig att vi färdades i många dagars tid och skaffade föda längs vägen med hjälp av våra bågar och våra pilar och våra stenar och våra slungor.

16 Och vi följde klotets anvisningar som ledde oss genom de mer fruktbara delarna av vildmarken.

17 Och sedan vi hade färdats i många dagars tid slog vi upp våra tält för en tid så att vi åter kunde vila oss och skaffa föda åt våra familjer.

18 Och det hände sig att när jag, Nephi, gick ut för att skaffa föda, se, då brast min båge som var gjord av fint stål. Och sedan jag brutit min båge, se, då vredgades mina bröder på mig på grund av förlusten av min båge, för vi kunde inte skaffa någon föda.

19 Och det hände sig att vi återvände utan föda till våra familjer, och då de var utmattade av färden led de svårt av bristen på föda.

20 Och det hände sig att Laman och Lemuel och Ismaels söner började knota storligen på grund av sina lidanden och svårigheter i vildmarken. Och även min far började knota över Herren sin Gud. Ja, de var alla så djupt sorgsna att de knotade över Herren.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

21 Nu hände det sig att eftersom jag, Nephi, hade an-
satts av mina bröder på grund av förlusten av min båge,
och deras bågar hade förlorat sin spänst, började det bli
mycket svårt, ja, så svårt att vi inte kunde skaffa någon
föda.

22 Och det hände sig att jag, Nephi, talade mycket till
mina bröder eftersom de åter hade förhärdat sina hjär-
tan så att de klagade mot Herren sin Gud.

23 Och det hände sig att jag, Nephi, gjorde av trä en bå-
ge och av en rak käpp en pil. Jag beväpnade mig således
med en båge och en pil, med en slunga och med stenar.
Och jag sa till min far: "Vart ska jag gå för att skaffa fö-
da?"

24 Och det hände sig att han frågade Herren, för de ha-
de ödmjukat sig på grund av mina ord, för jag sa mycket
till dem med hela min själs kraft.

25 Och det hände sig att Herrens röst kom till min far.
Och han tuktades i sanning för sitt knotande över
Herren så att han försänktes i djupaste sorg.

26 Och det hände sig att Herrens röst sa till honom: "Se
på klotet och se det som står skrivet."

27 Och det hände sig att när min far såg det som stod
skrivet på klotet fruktade och bävade han storligen.
Och detsamma gjorde mina bröder och Ismaels söner
och våra hustrur.

28 Och det hände sig att jag, Nephi, såg att visarna som
var i klotet fungerade alltefter den tro och flit och upp-
märksamhet vi ägnade dem.

29 Och på dem fanns även en ny inskrift som var lätt att
läsa och som gav oss insikt om Herrens vägar. Och den
skrevs och ändrades tid efter annan, alltefter den tro
och flit vi ägnade den. Och sålunda ser vi att Herren
med små medel kan åstadkomma stora ting.

30 Och det hände sig att jag, Nephi, gick upp på bergets
topp enligt de anvisningar som gavs på klotet.

Now it came to pass that I, Nephi, having been af-
flicted with my brethren because of the loss of my bow,
and their bows having lost their springs, it began to be
exceedingly difficult, yea, insomuch that we could ob-
tain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much
unto my brethren, because they had hardened their
hearts again, even unto complaining against the Lord
their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of
wood a bow, and out of a straight stick, an arrow;
wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow,
with a sling and with stones. And I said unto my father:
Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord,
for they had humbled themselves because of my words;
for I did say many things unto them in the energy of my
soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came
unto my father; and he was truly chastened because of
his murmuring against the Lord, insomuch that he was
brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said
unto him: Look upon the ball, and behold the things
which are written.

And it came to pass that when my father beheld the
things which were written upon the ball, he did fear
and tremble exceedingly, and also my brethren and the
sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers
which were in the ball, that they did work according to
the faith and diligence and heed which we did give unto
them.

And there was also written upon them a new writ-
ing, which was plain to be read, which did give us un-
derstanding concerning the ways of the Lord; and it was
written and changed from time to time, according to
the faith and diligence which we gave unto it. And thus
we see that by small means the Lord can bring about
great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up
into the top of the mountain, according to the direc-
tions which were given upon the ball.

31 Och det hände sig att jag dödade vilda djur så att jag kunde skaffa föda åt våra familjer.

32 Och det hände sig att jag återvände till våra tält bärande de djur som jag hade dödat. Och när de nu såg att jag hade skaffat föda, hur stor blev då inte deras glädje! Och det hände sig att de ödmjukade sig inför Herren och gav tack till honom.

33 Och det hände sig att vi återtog vår färd och färdades i nästan samma riktning som i början. Och sedan vi hade färdats i många dagars tid slog vi på nytt upp våra tält så att vi kunde stanna en tid.

34 Och det hände sig att Ismael dog och begravdes på den plats som hette Nahom.

35 Och det hände sig att Ismaels döttrar djupt sörjde över förlusten av sin far och över sina lidanden i vildmarken. Och de knotade över min far för att han hade fört dem ut ur Jerusalems land, och de sa: "Vår far är död och vi har vandrat långt i vildmarken och har uthärdat mycken sorg, hunger, törst och utmattning. Och efter alla dessa lidanden måste vi förgås i vildmarken av hunger."

36 Och på så sätt knotade de över min far, och även över mig, och de önskade återvända till Jerusalem.

37 Och Laman sa till Lemuel och även till Ismaels söner: "Se, låt oss dräpa vår far och likaså vår bror Nephi som har tagit på sig att vara styresman och lärare över oss som är hans äldre bröder.

38 Se, han säger att Herren har talat med honom och likaså att änglar har betjänat honom. Men se, vi vet att han ljuger för oss. Och han säger oss detta och han utför många ting genom list och konster så att han kan bedra våra ögon, kanske i tanke att han kan leda oss bort till någon främmande vildmark. Och sedan han har lett oss bort har han tänkt göra sig till kung och styresman över oss så att han kan behandla oss enligt sin vilja och eget godtycke." Och på detta sätt hetsade min bror Laman deras hjärtan till vrede.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inso-much that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

39 Och det hände sig att Herren var med oss, ja, att Herrens röst kom och talade många ord till dem och tuktade dem allvarligt. Och sedan de blivit tuktade av Herrens röst vände de bort sin vrede och omvände sig från sina synder så att Herren åter välsignade oss med föda så att vi inte omkom.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

I Nephi 17

- 1 Och det hände sig att vi återtog vår färd i vildmarken, och alltifrån den stunden färdades vi nästan österut. Och vi färdades och kämpade oss igenom många svårigheter i vildmarken, och våra kvinnor födde barn i vildmarken.
- 2 Och så stora var Herrens välsignelser över oss att fastän vi levde på rått kött i vildmarken hade våra kvinnor gott om mjölk åt sina barn och var starka, ja, liksom männen, och de började uthärda färden utan knot.
- 3 Och sålunda ser vi att Guds befallningar måste uppfyllas. Och om så är att människobarnen lyder Guds befallningar ger han dem näring och stärker dem och förser dem med medel varmed de kan utföra det som han har befallt dem. Sålunda försåg han oss med medel medan vi vistades i vildmarken.
- 4 Och vi vistades där under en tid av många år, ja, hela åtta år i vildmarken.
- 5 Och vi kom till det land som vi kallade Ymnighet på grund av dess myckna frukt och även vildhonung. Och allt detta hade beretts av Herren för att vi inte skulle förgås. Och vi såg havet som vi kallade Irreantum, som i översättning betyder många vatten.
- 6 Och det hände sig att vi slog upp våra tält på stranden. Och trots att vi utstått många lidanden och stora svårigheter, ja, så många att vi inte kan skriva om dem alla, var vi mycket glada då vi kom fram till havet. Och vi kallade platsen Ymnighet på grund av dess myckna frukt.
- 7 Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade varit i landet Ymnighet under många dagars tid kom Herrens röst till mig och sa: ”Stå upp och bege dig upp på berget.” Och det hände sig att jag stod upp och gick upp på berget och ropade till Herren.
- 8 Och det hände sig att Herren talade till mig och sa: ”Du ska bygga ett fartyg på det sätt som jag ska visa dig så att jag kan föra ditt folk över dessa vatten.”

I Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

9 Och jag sa: ”Herre, vart ska jag gå för att finna malm att smälta så att jag kan göra verktyg till att bygga fartyg på det sätt som du har visat mig?”

10 Och det hände sig att Herren sa mig vart jag skulle gå för att finna malm så att jag kunde göra verktyg.

11 Och det hände sig att jag, Nephi, gjorde en bälg av djurhudar att blåsa under elden med. Och sedan jag gjort en bälg så att jag kunde ha något att blåsa under elden med, slog jag två stenar mot varandra för att göra upp eld.

12 För Herren hade hittills inte låtit oss göra upp mycket eld medan vi färdades i vildmarken, för han sa: ”Jag ska göra er föda välsmakande så att ni inte behöver tillaga den.

13 Och jag ska även vara ert ljus i vildmarken, och jag ska bereda vägen framför er i den mån som ni håller mina bud. Om ni således håller mina bud ska ni bli ledda till det utlovade landet, och ni ska veta att det är jag som leder er.”

14 Ja, Herren sa också: ”Sedan ni anlänt till det utlovade landet ska ni veta att jag, Herren, är Gud och att jag, Herren, räddade er från undergång, ja, att jag förde er ut ur Jerusalems land.”

15 Därför strävade jag, Nephi, att lyda Herrrens befallningar, och jag uppmanade mina bröder till trofasthet och flit.

16 Och det hände sig att jag tillverkade verktyg av den malm som jag smälte ut ur klippan.

17 Och när mina bröder såg att jag stod i begrepp att bygga ett fartyg började de knota över mig och säga: ”Vår bror är en dåre, för han tror att han kan bygga ett fartyg, ja, och han tror också att han kan fara över dessa stora vatten.”

18 Och på så sätt knotade mina bröder över mig och ville inte arbeta, för de trodde inte att jag kunde bygga ett fartyg. Inte heller ville de tro att jag undervisades av Herren.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

19 Och nu hände det sig att jag, Nephi, var djupt bedrövd på grund av deras hjärtans hårdhet. Och när de nu såg att jag började bli bedrövd gladdes de så i sina hjärtan att de fröjdade sig över mig och sa: ”Vi visste att du inte kunde bygga ett fartyg, för vi visste att du saknade förmågan. Därför kan du inte utföra ett så stort verk.

20 Och du är som vår far som förleds av sitt hjärtas dåraktiga inbillningar. Ja, han har lett oss ut ur Jerusalems land och vi har vandrat omkring i vildmarken i alla dessa år, och våra kvinnor har slitit hårt fastän de har varit höggravida. Och de har fött barn i vildmarken och utstått allt utom döden, och det skulle ha varit bättre för dem om de hade dött innan de lämnade Jerusalem än att utstå dessa lidanden.

21 Se, i alla dessa år har vi lidit i vildmarken medan vi kunde ha njutit av våra ägodelar och vårt arveland. Ja, vi kunde ha varit lyckliga.

22 Och vi vet att folket som bodde i Jerusalems land var ett rättfärdigt folk, för de rättade sig efter Herrens stadgar och lagar och alla hans befallningar enligt Moses lag. Därför vet vi att de är ett rättfärdigt folk, och vår far har dömt dem och har lett oss bort eftersom vi hörsammade hans ord, och vår bror är likadan som han.” Med sådana ord knotade mina bröder över oss och klandrade oss.

23 Och det hände sig att jag, Nephi, talade till dem och sa: ”Tror ni att våra fäder, som var Israels barn, skulle ha letts ut ur egyptiernas händer om de inte hade hörsammat Herrens ord?

24 Ja, tror ni att de skulle ha letts ut ur träldomen om inte Herren hade befallt Mose att leda dem ut ur träldomen?

25 Ni vet ju att Israels barn var i träldom, och ni vet att de var tyngda av bördor som var svåra att bära. Därför vet ni att det nödvändigtvis måste ha varit gott för dem att föras ut ur träldomen.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

26 Ni vet ju att Mose befalldes av Herren att utföra detta stora verk, och ni vet även att Röda havets vatten på hans ord delades åt båda sidor och att de gick igenom på torr mark.

27 Men ni vet att egyptierna, vilka utgjorde Faraos härar, dränktes i Röda havet.

28 Och ni vet även att de mättades med manna i vildmarken.

29 Ja, och ni vet även att Mose med sitt ord, enligt Guds kraft som var i honom, slog på klippan så att det kom fram vatten så att Israels barn kunde släcka sin törst.

30 Och trots att de leddes av Herren sin Gud och sin Återlösare som gick framför dem och ledde dem om dagen och gav dem ljus om natten och gjorde allt för dem som var lämpligt för människan att få, förhärdade de sina hjärtan och förblindade sina sinnen och smädade Mose och den sanne och levande Guden.

31 Och det hände sig att han enligt sitt ord förgjorde dem. Och enligt sitt ord ledde han dem, och enligt sitt ord gjorde han allt för dem, och ingenting gjordes utom genom hans ord.

32 Och sedan de hade gått över Jordanfloden gjorde han dem så mäktiga att de kunde driva ut landets barn, ja, skingra dem till deras undergång.

33 Och tror ni nu att detta lands barn som befann sig i löftets land och som drevs ut av våra fäder, tror ni att de var rättfärdiga? Se, jag säger er: Nej.

34 Tror ni att våra fäder hade varit mer gynnade än de, om de hade varit rättfärdiga? Jag säger er: Nej.

35 Se, Herren aktar allt kött lika. Den som är rättfärdig gynnas av Gud. Men se, detta folk hade förkastat varje Guds ord och de var mogna i ondskan, och Guds vredes fullhet var över dem. Och Herren förbannade landet för dem och välsignade det för våra fäder, ja, han förbannade det för dem till deras undergång, och han välsignade det för våra fäder så att de fick makt över det.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Se, Herren har skapat jorden för att den skulle vara bebodd, och han har skapat sina barn för att de skulle besitta den.

37 Och han uppreser en rättfärdig nation och förgör de ogudaktigas nationer.

38 Och han leder de rättfärdiga till utvalda länder, och de ogudaktiga förgör han och förbannar landet för deras skull.

39 Han härskar högt i himlen, för den är hans tron, och denna jord är hans fotpall.

40 Och han älskar dem som vill ha honom till sin Gud. Se, han älskade våra fäder och han slöt förbund med dem, ja, med Abraham, Isak och Jakob. Och han kom ihåg de förbund han hade slutit och förde dem därför ut ur Egyptens land.

41 Och han tillrättavisade dem i vildmarken med sin stav, för de förhärdade sina hjärtan, ja, alldeles som ni har gjort. Och Herren tillrättavisade dem för deras onskas skull. Han sände brinnande flygande ormar bland dem, och sedan de blivit bitna beredde han ett sätt för dem att bli botade. Och den enda ansträngning de behövde göra var att titta, och eftersom detta sätt var så enkelt eller så lätt, var det många som omkom.

42 Och de förhärdade sina hjärtan tid efter annan, och de smädade Mose och likaså sin Gud. Ändå vet ni att de av hans ojämförliga makt leddes in i löftets land.

43 Och se, efter allt detta har tiden nu kommit då de har blivit ogudaktiga, ja, nästan mogna, och såvitt jag förstår är de denna dag nära att förgås. För jag vet att dagen förvisso måste komma då de alla måste förgås, förutom några få som ska bli bortförda i fångenskap.

44 Därför befälde Herren min far att han skulle dra ut i vildmarken, och judarna traktade även efter att beröva honom livet, ja, och även ni har traktat efter att beröva honom livet. Således är ni mördare i hjärtat, och ni är likadana som de.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simpleness of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Ni är snara att göra ont, men sena att komma ihåg Herren er Gud. Ni har sett en ängel, och han talade till er. Ja, ni har hört hans röst tid efter annan, och han har talat till er med mild och stilla röst, men ni var så känslösa att ni inte kunde förnimma hans ord. Därför talade han till er liksom med åskans röst som fick jorden att skaka som om den skulle rämna.

46 Och ni vet även att han genom kraften i sitt allsmåktiga ord kan få jorden att försvinna. Ja, och ni vet att han genom sitt ord kan göra de ojämna markerna jämna och göra så att de jämna markerna bryts upp. O, hur kan ni då vara så hårda i era hjärtan?

47 Se, min själ slits sönder av ångest för er skull, och mitt hjärta plågas. Jag fruktar att ni ska förskjutas för evigt. Se, jag är så fylld av Guds Ande att min kropp är kraftlös.”

48 Och nu hände det sig att när jag hade talat dessa ord vredgades de på mig och ville kasta mig i havets djup. Och då de kom fram för att bära hand på mig talade jag till dem och sa: ”I den allsmåktige Gudens namn befäller jag er att inte röra mig, för jag är så fylld av Guds kraft att mitt kött är nära att förtäras. Och den som bär hand på mig ska förtvina som ett torrt strå, och han ska bli till intet inför Guds kraft, för Gud ska slå honom.”

49 Och det hände sig att jag, Nephi, sa till dem att de inte längre skulle knota över sin far. Inte heller skulle de vägra arbeta med mig, för Gud hade befallt mig att bygga ett fartyg.

50 Och jag sa till dem: ”Om Gud hade befallt mig att göra allt, så skulle jag kunna göra det. Om han skulle befälla mig att säga till detta vatten: ’Bli jord’, så skulle det bli jord. Och om jag sa det skulle det ske.

51 Och om nu Herren har så stor makt och har utfört så många underverk bland människobarnen, varför skulle han då inte kunna undervisa mig så att jag kan bygga ett fartyg?”

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 Och det hände sig att jag, Nephi, sa mycket till mina bröder så att de tystades och inte kunde tvista med mig. Inte heller vågade de bära hand på mig eller röra mig med fingrarna under många dagars tid. Det vågade de inte av fruktan för att de skulle förtvina inför mig. Så mäktig var Guds Ande, och så hade den påverkat dem.

53 Och det hände sig att Herren sa till mig: ”Räck åter ut din hand mot dina bröder så ska de inte förtvina inför dig, men jag ska skaka om dem, säger Herren, och detta ska jag göra så att de kan veta att jag är Herren deras Gud.”

54 Och det hände sig att jag räckte ut handen mot mina bröder och de förtvinade inte inför mig, men Herren skakade om dem, ja, enligt det ord som han hade talat.

55 Och då sa de: ”Vi vet med säkerhet att Herren är med dig, för vi vet att det är Herrens makt som har skakat oss.” Och de föll ner inför mig och stod i begrepp att tillbe mig, men det tillät jag dem inte utan sa: ”Jag är er bror, ja, er yngre bror. Tillbe därför Herren er Gud och hedra er far och er mor så att ni må leva länge i det land som Herren er Gud ska ge er.”

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

I Nephi 18

- 1 Och det hände sig att de tillbad Herren och följde med mig, och vi bearbetade virket med utsökt konstfärdighet. Och Herren visade mig tid efter annan på vad sätt jag skulle bearbeta fartygsvirket.
- 2 Nu bearbetade inte jag, Nephi, virket på det sätt som lärts av människor, inte heller byggde jag fartyget på människors sätt, utan jag byggde det på det sätt som Herren hade visat mig. Därför var det inte byggt på människors sätt.
- 3 Och jag, Nephi, gick ofta upp på berget, och jag bad ofta till Herren, varför Herren visade mig stora ting.
- 4 Och det hände sig att sedan jag färdigställt fartyget enligt Herrens ord såg mina bröder att det var gott och att arbetet på det var utomordentligt välgjort. Därför ödmjukade de sig åter inför Herren.
- 5 Och det hände sig att Herrens röst kom till min far och sa att vi skulle bryta upp och gå ner i fartyget.
- 6 Och det hände sig att nästa dag, sedan vi gjort i ordning allt, mycket frukt och kött från vildmarken och rikligt med honung och förnödenheter enligt det som Herren hade befallt oss, gick vi ner i fartyget med all vår last och vårt utsäde och allt vi hade tagit med oss, var och en efter sin ålder. Således gick vi alla ner i fartyget med våra hustrur och våra barn.
- 7 Och min far hade nu fött två söner i vildmarken. Den äldre hette Jakob och den yngre Josef.
- 8 Och det hände sig att sedan vi alla hade gått ner i fartyget och hade tagit med oss våra förnödenheter och det vi fått befallning om gick vi till havs och drevs framåt av vinden mot det utlovade landet.

I Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 Och sedan vi drivits framåt av vinden under många dagars tid, se, då började mina bröder och Ismaels söner och även deras hustrur att förlusta sig så att de började dansa och sjunga och tala med stor råhet, ja, så att de glömde genom vilken makt de hade förts dit, ja, de uppträdde med mycken råhet.

10 Och jag, Nephi, började storligen frukta att Herren skulle vredgas på oss och slå oss för vår ondskas skull så att vi skulle uppslukas av havets djup. Därför började jag, Nephi, tala till dem med stort allvar. Men se, de vredgades på mig och sa: ”Vi vill inte att vår yngre bror ska vara styresman över oss.”

11 Och det hände sig att Laman och Lemuel tog mig och band mig med rep, och de behandlade mig mycket hårdhänt. Ändå tillät Herren det för att han skulle kunna visa sin makt att uppfylla de ord han talat om de ogudaktiga.

12 Och det hände sig att sedan de bundit mig så att jag inte kunde röra mig upphörde den kompass som beretts av Herren att fungera.

13 Därför visste de inte vart de skulle styra fartyget, för en stor storm blåste upp, ja, ett stort och fruktansvärt oväder, och vi drevs tillbaka på vattnen under tre dagars tid. Och de började bli mycket rädda för att de skulle drunkna i havet. Ändå lösgjorde de mig inte.

14 Och på fjärde dagen som vi drivits tillbaka började ovädet bli mycket våldsamt.

15 Och det hände sig att vi var nära att uppslukas av havets djup. Och sedan vi drivits bakåt på vattnen under fyra dagars tid började mina bröder inse att Guds straffdomar var över dem och att de skulle omkomma såvida de inte omvände sig från sin ondskas. Därför kom de till mig och lossade repen från mina handleder, och se, dessa hade svullnat kraftigt, och även mina vrister var mycket svullna, och smärtan därav var mycket svår.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

16 Ändå vände jag mig till Gud, och jag prisade honom hela dagen lång, och jag knotade inte över Herren för mina bedrövelsens skull.

17 Se, min far Lehi hade sagt mycket till dem och likaså till Ismaels söner. Men se, de uttalade många hotelser mot var och en som försvarade mig, och då mina föräldrar var till åren komna och hade lidit stor sorg för sina barns skull, blev de bedrövade, ja, till den grad att de låg på sin sjukbädd.

18 På grund av sin bedrövelse och stora sorg och mina bröders ondska var de nära att lämna denna tillvaro för att möta sin Gud. Ja, deras gråa hår var nära att läggas i jorden, ja, sorgen var nära att kasta dem i en våt grav.

19 Och Jakob och likaså Josef, som var unga och behövde mycken omvårdnad, sörjde på grund av sin mors lidanden. Och varken min hustru med sina tårar och böner eller mina barn kunde beveka mina bröders hjärtan så att de lösgjorde mig.

20 Och det fanns ingenting utom Guds makt, vilken hotade dem med undergång, som kunde beveka deras hjärtan. När de därför såg att de var nära att uppslukas av havets djup ångrade de det som de hade gjort så att de lösgjorde mig.

21 Och det hände sig att sedan de lösgjort mig, se, då tog jag kompassen, och den fungerade som jag önskade. Och det hände sig att jag bad till Herren, och sedan jag bett lade sig vinden och stormen upphörde, och det blev mycket lugnt.

22 Och det hände sig att jag, Nephi, styrde fartyget så att vi åter seglade mot det utlovade landet.

23 Och det hände sig att sedan vi seglat under många dagars tid anlände vi till det utlovade landet. Och vi gick i land och slog upp våra tält, och vi kallade det för det utlovade landet.

24 Och det hände sig att vi började bruka jorden, och vi började plantera frön. Ja, vi satte alla våra frön i jorden vilka vi hade tagit med från Jerusalems land. Och det hände sig att det växte utomordentligt varför vi blev rikligen välsignade.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, inasmuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 Och det hände sig att när vi färdades i vildmarken i löftets land fann vi alla slags djur i skogarna: både kon och oxen, och åsnan och hästen, och geten och vildgeten och alla slags vilda djur som var till nytta för människor. Och vi fann även all slags malm, både av guld och av silver och av koppar.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Nephi 19

- 1 Och det hände sig att Herren befälde mig, och därför gjorde jag plåtar av metall så att jag kunde inrista upp-teckningen om mitt folk på dem. Och på de plåtar som jag gjorde inristade jag min fars upp-teckning och skild-ringar från våra färder i vildmarken och likaså min fars profetior. Och även många av mina egna profetior har jag inristat på dem.
- 2 Och jag visste inte då jag gjorde dem, att jag skulle få befallning av Herren att göra dessa plåtar. Därför är min fars upp-teckning och hans fäders släktlinjer och större delen av alla våra förehavanden i vildmarken inristade på dessa första plåtar som jag har talat om. Därför är det som hände innan jag gjorde dessa plåtar i sanning mer ingående omnämnt på de första plåtarna.
- 3 Och sedan jag på befallning gjort dessa plåtar fick jag, Nephi, befallningen att den andliga verksamheten och profetiorna – de tydligare och värdefullare delarna av dem – skulle nedtecknas på dessa plåtar, och att det skrivna skulle bevaras för undervisningen av mitt folk som skulle besitta landet, och likaså för andra visa avsik-ter vilka avsikter Herren känner.
- 4 Därför gjorde jag, Nephi, en upp-teckning på de and-ra plåtarna som ger en redogörelse, eller som ger en mer omfattande redogörelse, för mitt folks krig och stridig-heter och undergång. Och detta har jag gjort, och jag har gett mitt folk befallning om vad de ska göra sedan jag har gått bort, och om att dessa plåtar ska överlämnas från ett släktled till ett annat eller från en profet till en annan, tills Herren ger ytterligare befallningar.
- 5 Och en beskrivning av hur jag har gjort dessa plåtar ska ges senare. Och se, därefter fortsätter jag enligt vad jag har talat, och detta gör jag för att det som är mer he-ligt ska bevaras till lärdom för mitt folk.
- 6 Ändå skriver jag ingenting på plåtar utom det jag an-ser vara heligt. Och om jag nu misstär mig så misstog sig också de som levde förr. Inte så att jag ursäktar mig på grund av det som andra människor har gjort, utan det är på grund av den svaghet som finns i mig enligt köttet som jag ursäktar mig.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my fa-ther, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which tran-spired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of com-mandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and pre-cious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and de-structions of my people. And this have I done, and com-manded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my peo-ple.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

7 För det som vissa människor anser vara av stort värde för både kropp och själ det ringaktar andra och trampar under fötterna. Ja, människorna trampar till och med Israels Gud själv under fötterna. Jag säger trampar under fötterna, men jag vill med andra ord säga: De aktar honom för intet och hörsammar inte hans råds röst.

8 Och se, han kommer, enligt ängelns ord, sex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem.

9 Och världen ska, på grund av sin ondskas, akta honom för intet. Därför gisslar de honom, och han låter det ske. Och de slår honom, och han låter det ske. Ja, de spottar på honom, och han låter det ske på grund av sin kärleksfulla godhet och sitt tålmod med människobarnen.

10 Och våra fäders Gud som förde dem ut ur Egypten, ut ur träldomen, och även bevarade dem i vildmarken, ja, Abrahams och Isaks Gud och Jakobs Gud, överlämnar sig enligt ängelns ord som en människa i händerna på ogudaktiga människor för att upplyftas enligt Zenocks ord och för att korsfästas enligt Neums ord och för att begravas i en gravkammare enligt Zenos ord, vilka denne talade rörande de tre dagarnas mörker som skulle vara ett tecken på hans död, givet till dem som bor på havets öar och i synnerhet givet till dem som är av Israels hus.

11 För så talade profeten: ”Herren Gud ska förvisso besöka hela Israels hus på den dagen, en del med sin röst för deras rättfärdighets skull till deras stora glädje och frälsning, och andra med sin makts åska och blixtrar, med storm, med eld och med rök och ett mörkrets töcken och genom att jorden öppnar sig och genom att berg höjer sig.

12 Och allt detta måste förvisso ske, säger profeten Zenos. Och jordens klippor måste rämna, och på grund av jordens jämmer ska många av kungarna på havets öar påverkas av Guds Ande och utropa: ’Naturens Gud lider!’

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words— they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunders and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

13 Och om dem som är i Jerusalem säger profeten: De ska bli gisslade av alla folk eftersom de korsfäster Israels Gud och vänder bort sina hjärtan och förkastar tecken och under och Israels Guds makt och härlighet.

14 Och eftersom de vänder bort sina hjärtan, säger profeten, och har föraktat Israels Helige ska de vandra i köttet och förgås och bli föremål för löje och förakt och bli hatade bland alla nationer.

15 Men när dagen kommer, säger profeten, då de inte längre vänder bort sina hjärtan från Israels Helige, då ska han komma ihåg de förbund som han slöt med deras fäder.

16 Ja, då ska han komma ihåg havets öar. Ja, och 'alla de folk som är av Israels hus ska jag samla in, säger Herren, från jordens fyra hörn' enligt profeten Zenos ord.

17 Ja, och hela jorden ska se Herrens frälsning, säger profeten. Varje nation, släkte, tungomål och folk ska välsignas."

18 Och jag, Nephi, har skrivit detta till mitt folk för att om möjligt kunna förmå dem att komma ihåg Herren, sin Återlösare.

19 Därför talar jag till hela Israels hus, om så sker att de får dessa ord.

20 För se, jag är upprörd i anden över dem som är i Jerusalem, och det tröttar mig till den grad att jag är svag i alla leder. För om Herren inte hade varit barmhärtig och visat mig vad som skulle hända dem, liksom han gjorde för de forna profeterna, skulle även jag ha omkommit.

21 Och han visade förvisso de forna profeterna allt som angick dem. Och han visade också många av dem det som angår oss, varför vi nödvändigtvis måste känna till det som angår dem, för det är skrivet på plåtarna av mässing.

22 Nu hände det sig att jag, Nephi, undervisade mina bröder om detta. Och det hände sig att jag läste mycket för dem som var inristat på plåtarna av mässing, så att de skulle kunna veta något om vad Herren hade gjort i andra länder bland forna folk.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

23 Och jag läste mycket för dem av det som stod skrivet i moseböckerna. Men för att än mer kunna förmå dem att tro på Herren sin Återlösare läste jag för dem det som skrivits av profeten Jesaja. För jag tillämpade all helig skrift på oss för att det skulle kunna vara oss till nytta och lärdom.

24 Därför talade jag till dem och sa: ”Hör profetens ord, ni som är en återstod av Israels hus, en gren som har brutits av. Hör profetens ord som skrevs för hela Israels hus, och tillämpa dem på er själva så att ni kan få hopp liksom era bröder från vilka ni har brutits av. För på detta sätt har profeten skrivit.”

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nephi 20

- 1 Lyssna och hör detta, o Jakobs hus, ni som är uppkallade efter Israels namn och är framkomna ur Judas vatten, eller ur dopets vatten, vilka svär vid Herrens namn och talar om Israels Gud, men de svär varken i sanning eller i rättfärdighet.
- 2 Ändå kallar de sig efter den heliga staden, men de stöder sig inte på Israels Gud som är Härskarornas Herre, ja, Härskarornas Herre är hans namn.
- 3 Se, jag har förkunnat det som har hänt från begynnelsen. Och ur min mun utgick det, och jag visade det. Jag visade det plötsligt.
- 4 Och jag gjorde det eftersom jag visste att du är styvsint, och att din nacke är en järnsena och din panna av mässing.
- 5 Och ända från begynnelsen har jag förkunnat det för dig. Innan det skedde visade jag dig det, och jag visade det då jag fruktade att du skulle säga: ”Min avgud har gjort det, och min skurna gudabild och min gjutna gudabild har befallt det.”
- 6 Du har sett och hört allt detta, och vill du inte förkunna det? Och att jag från denna stund har visat dig nya ting, ja, fördolda ting, som du inte kände till.
- 7 De är skapade nu och inte från begynnelsen, ja, före den dag du inte hörde dem förkunnades de för dig, för att du inte skulle kunna säga: ”Se, jag kände till dem.”
- 8 Ja, och du hörde inte, ja, du visste inte. Ja, från den tiden öppnades inte ditt öra, för jag visste att du skulle handla mycket trolöst, och att du skulle kallas överträdare alltifrån moderlivet.
- 9 Dock håller jag för mitt namns skull tillbaka min vrede, och för min äras skull låter jag dig vara så att jag inte avskär dig.
- 10 För se, jag har förädlat dig, jag har utvalt dig i lidandets ugn.
- 11 För min egen skull, ja, för min egen skull ska jag göra detta, för jag ska inte låta mitt namn bli vanhelgat, och jag ger inte min ära åt någon annan.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

12 Hör mig o Jakob, och Israel min kallade, för jag är han. Jag är den förste, och jag är också den siste.

13 Min hand har även lagt jordens grund, och min högra hand har spänt ut himlarna. Jag kallar på dem och de står upp tillsammans.

14 Ni alla, församla er och hör: Vem bland dem har förkunnat detta för dem? Herren har älskat honom, ja, och han ska uppfylla sitt ord som han har förkunnat genom dem, och han ska handla mot Babylon efter sitt behag, och hans arm ska drabba kaldeerna.

15 Likaså säger Herren: Jag Herren, ja, jag har talat. Ja, jag har kallat honom att förkunna, jag har lett honom och han ska göra sin väg lyckosam.

16 ”Kom nära mig. Jag har inte talat i hemlighet. Från begynnelsen, från den tid då det förkunnades har jag talat, och Herren Gud och hans Ande har sänt mig.”

17 Och så säger Herren din Återlösare, Israels Helige: Jag har sänt honom. Herren din Gud, som lär dig vad nyttigt är, som leder dig längs den väg du bör gå, har gjort det.

18 O, att du hade hörsammat mina befallningar! Då hade din frid varit som en flod och din rättfärdighet som havets vågor.

19 Även dina avkomlingar hade då varit som sanden och din livsfrukt som dess sandkorn. Hans namn skulle inte ha blivit utrotat eller utplånat ur min åsyn.

20 Dra ut från Babylon, fly från kaldeerna, förkunna det med sångens röst, berätta det, låt höra det till jordens ändar och säg: ”Herren har återlöst sin tjänare Jakob.”

21 Och de törstade inte. Han ledde dem genom öknarna. Han lät vattnen flöda ur klippan åt dem. Han klöv även klippan och vattnen vällde fram.

22 Men trots att han har gjort allt detta och även större ting finns det ingen frid för de ogudaktiga, säger Herren.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Nephi 21

- 1 Och vidare: ”Hör, o Israels hus, alla ni som är avbrutna och utdrivna på grund av mitt folks herdars ogudaktighet, ja, alla ni som är avbrutna, som är vitt kringspridda, som är av mitt folk, o Israels hus.” Hör, o öar på mig, och lyssna ni folk fjärran ifrån. Herren kallade mig i moderlivet, i min mors sköte har han nämnt mitt namn.
- 2 Och han har gjort min mun lik ett skarpt svärd. Under sin hands skugga har han gömt mig och gjort mig till en blank pil. I sitt koger har han dolt mig.
- 3 Och han sa till mig: ”Du är min tjänare, o Israel, genom vilken jag ska bli förhärligad.”
- 4 Då sa jag: ”Jag har arbetat förgäves, jag har ödslat min kraft för intet och förgäves. Förvisso är min dom hos Herren och mitt verk hos min Gud.”
- 5 Och nu säger Herren – han som formade mig från moderlivet till att vara hans tjänare, till att föra Jakob åter till honom – att om än Israel inte insamlas ska jag bli ärad i Herrens ögon, och min Gud ska vara min styrka.
- 6 Och han sa: Det vore för lite för dig att du skulle vara min tjänare för att uppresna Jakobs stammar och återställa de bevarade av Israel. Jag ska också sätta dig till ett ljus för icke-judarna så att du må bli min frälsning intill jordens ändar.
- 7 Så säger Herren, Israels Återlösare, hans Helige, till honom som människor föraktar, till honom som nationerna avskyr och till härskares tjänare: Kungar ska se dig och stå upp, och även furstar ska tillbe tack vare Herren som är trofast.
- 8 Så säger Herren: I en behaglig tid har jag hört er, o havets öar, och på en frälsningsdag har jag hjälpt er. Och jag ska bevara er och ge er min tjänare till ett förbund för folket för att upprätta jorden och låta dem ärva de ödelagda arveländerna
- 9 så att ni kan säga till de fångna: ”Dra ut”, och till dem som sitter i mörkret: ”Visa er.” De ska finna bete vid vägarna, och deras betesplatser ska vara på alla höjder.

1 Nephi 21

And again: Harken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 De ska varken hungra eller törsta, inte heller ska vare sig hettan eller solen skada dem, för han som förbarmar sig över dem ska leda dem, ja, till vattenkällor ska han föra dem.

11 Och jag ska göra alla mina berg till en väg, och mina banade vägar ska bli upphöjda.

12 Och då, o Israels hus, ska de komma fjärran ifrån, och se, några från norr och från väster, och några från Sinims land.

13 Sjung, o himlar, och gläds, o jord, för deras fötter som är i öster ska befästas. Och brist ut i sång, o berg, för de ska inte mer bli slagna. För Herren har tröstat sitt folk och ska förbarma sig över sina hemsökta.

14 Men se, Sion har sagt: ”Herren har övergett mig och min Herre har glömt mig” – men han ska visa att det har han inte.

15 För kan en kvinna glömma sitt dibarn så att hon inte har medlidande med sitt skötes son? Ja, de kan glömma, men jag ska inte glömma dig, o Israels hus.

16 Se, jag har inristat dig på mina handflator. Dina murar står alltid inför mina ögon.

17 Dina barn ska hasta fram mot dina fördärvare, och de som har lagt dig öde ska dra bort ifrån dig.

18 Lyft upp dina ögon och se dig omkring: Alla dessa ska samlas, och de ska komma till dig. Och så sant jag lever, säger Herren: Du ska förvisso få klä dig med dem alla som ett smycke och likt en brud binda dem om dig.

19 För dina öde och dina obebodda platser och ditt förhärjade land ska nu bli för trånga på grund av invånarna, och de som uppslukade dig ska vara långt borta.

20 De barn som du ska få efter att du har förlorat de första ska åter säga i ditt öra: ”Platsen är mig för trång, ge mig rum så att jag kan bo här.”

21 Då ska du säga i ditt hjärta: ”Vem har fött mig dessa? Jag har ju förlorat mina barn och är ofruktsam, en fånge, och flyttar hit och dit. Och vem har fostrat dessa? Se, jag var lämnad ensam kvar – dessa, var har de varit?”

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

- 22 Så säger Herren Gud: Se, jag ska lyfta upp min hand till icke-judarna och resa upp mitt baner för folket. Och de ska komma med dina söner i sina armar, och dina döttrar ska bli burna på deras axlar.
- 23 Och kungar ska vara dina fosterfäder och deras drottningar dina fostermödrar. De ska falla ner inför dig med ansiktet mot jorden och slicka stoftet av dina fötter. Och du ska veta att jag är Herren, för de som väntar på mig ska inte bringas på skam.
- 24 För ska bytet tas ifrån den mäktige eller de rättmätigt fångslade befrias?
- 25 Men så säger Herren: Också den mäktiges fångar ska släppas lösa, och den fruktansvärdes byte ska befrias, för jag ska strida mot den som strider mot dig, och jag ska frälsa dina barn.
- 26 Och jag ska mata dem som förtrycker dig med deras eget kött. De ska bli druckna av sitt eget blod som av sött vin, och allt kött ska veta att jag, Herren, är din Frälsare och din Återlösare, Jakobs Mäktige.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

I Nephi 22

- 1 Och nu hände det sig att sedan jag, Nephi, hade läst detta som var inristat på plåtarna av mässing kom mina bröder till mig och sa: ”Vad betyder detta som du har läst? Se, ska det förstås som något andligt, något som ska ske andligt och inte köttsligt?”
- 2 Och jag, Nephi, sa till dem: ”Se, det uppenbarades för profeten genom Andens röst, för genom Anden tillkännages allt för profeterna som ska ske människobarnen i köttet.
- 3 Det jag har läst om är därför något som rör både det timliga och det andliga, för det tycks som om Israels hus förr eller senare kommer att skingras över hela jordens yta och även bland alla nationer.
- 4 Och se, det finns många om vilka kunskapen redan har gått förlorad för dem som bor i Jerusalem. Ja, den större delen av alla stammarna har förts bort, och de är spridda hit och dit på havets öar. Och var de är vet ingen av oss, vi vet endast att de har blivit bortförda.
- 5 Och eftersom de har förts bort har detta profeterats om dem och även om alla dem som hädanefter ska bli skingrade och uppblandade för Israels Heliges skull, för mot honom ska de förhärda sina hjärtan. Därför ska de skingras bland alla nationer och bli hatade av alla människor.
- 6 Men sedan ska de vårdas av icke-judarna, och Herren har lyft sin hand över icke-judarna och upprest dem som ett baner, och deras barn har burits i deras armar, och deras döttrar har burits på deras axlar. Se, dessa ting som det talas om är timliga, för sådana är Herrens förbund med våra fäder. Och det syftar på oss i kommande dagar och även på alla våra bröder som är av Israels hus.

I Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

- 7 Och det innebär att den tid kommer, sedan hela Israels hus skingrats och uppblandats, då Herren Gud ska uppresa en mäktig nation bland icke-judarna, ja, i detta land, och genom dem kommer våra avkomlingar att skingras.
- 8 Och sedan våra avkomlingar skingrats ska Herren Gud påbörja ett förunderligt verk bland icke-judarna, som ska bli av stort värde för våra avkomlingar. Därför liknas detta vid att de ges näring av icke-judarna och bärs i deras armar och på deras axlar.
- 9 Och det ska även vara av värde för icke-judarna, och inte endast för icke-judarna utan för hela Israels hus, för att tillkännage himlens Faders förbund med Abraham då han sa: 'Genom dina avkomlingar ska jordens alla släkter bli välsignade.'
- 10 Och jag önskar, mina bröder, att ni ska veta att jordens alla släkter inte kan bli välsignade om inte han blottar sin arm inför nationernas ögon.
- 11 Därför ska Herren Gud börja blotta sin arm inför alla nationernas ögon i det att han ger sina förbund och sitt evangelium till dem som är av Israels hus.
- 12 Därför ska han åter föra dem ut ur fångenskap, och de ska insamlas till sina arveländer. Och de ska föras ut ur dunklet och ut ur mörkret, och de ska veta att Herren är deras Frälsare och deras Återlösare, Israels Mäktige.
- 13 Och blodet från den stora och avskyvärda kyrkan som är hela jordens sköka ska komma över deras egna huvuden. För de ska kriga inbördes, och svärdet i deras egna händer ska falla på deras egna huvuden, och de ska bli druckna av sitt eget blod.
- 14 Och varje nation som krigar mot dig, o Israels hus, ska vända sig, den ena mot den andra, och de ska falla i den grop de grävde för att fånga Herrens folk. Och alla som strider mot Sion ska förgöras, och den stora skökan som har förvrängt Herrens rätta vägar, ja, den stora och avskyvärda kyrkan ska falla i stoftet, och stort blir dess fall.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

15 För se, säger profeten, tiden kommer med hast då Satan inte längre har makt över människobarnens hjärtan. För dagen kommer snart då alla de högmodiga och de som handlar ogudaktigt ska bli som stubb, och dagen kommer då de måste brännas.

16 För tiden kommer snart då Guds vredes fullhet ska utgjas över alla människobarnen, för han ska inte tillåta att de ogudaktiga förgör de rättfärdiga.

17 Därför ska han genom sin makt bevara de rättfärdiga, även om så är att hans vredes fullhet måste komma och de rättfärdiga bevaras så att deras fiender förgås genom eld. Därför behöver de rättfärdiga inte frukta, för så säger profeten: De ska bli räddade, även om det så ska ske genom eld.

18 Se, mina bröder, jag säger er att dessa ting snart måste ske. Ja, blod och eld och rökmoln måste komma, och det måste nödvändigtvis ske på denna jords yta. Och det sker med människorna i köttet om så är att de förhärdar sina hjärtan mot Israels Helige.

19 För se, de rättfärdiga ska inte förgås, för tiden måste förvisso komma då alla de som strider mot Sion ska bli avskurna.

20 Och Herren ska förvisso bereda en utväg för sitt folk så att Moses ord uppfylls, de som han talade då han sa: 'En profet ska Herren, er Gud, uppresa åt er, en som är mig lik. Honom ska ni lyssna till i allt han säger till er. Och det ska ske att alla de som inte vill lyssna till den profeten ska avskäras från folket.'

21 Och nu förkunnar jag, Nephi, för er att denne profet som Mose talade om var Israels Helige. Han ska därför döma i rättfärdighet.

22 Och de rättfärdiga behöver inte frukta, för det är de som inte ska tillintetgöras. Men det är djävulens rike som ska byggas upp bland människobarnen, det rike som grundas bland dem som är i köttet –

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

23 för tiden ska komma med hast då alla kyrkor som byggts för vinnings skull, och alla som byggts för att få makt över köttet, och de som är byggda för att vinna uppskattning i världens ögon, och de som traktar efter köttets begärelser och det som hör världen till och efter att utöva all slags ondska, ja, kort sagt, alla de som tillhör djävulens rike är de som behöver frukta och darra och bäva. Det är de som måste föras ner i stoftet. Det är de som måste förtäras som stubb. Och detta är enligt profetens ord.

24 Och med hast kommer tiden då de rättfärdiga måste föras samman som kalvar i båset, och Israels Helige måste regera i herradöme och makt och kraft och stor härlighet.

25 Och han samlar in sina barn från jordens fyra hörn, och han räknar sina får och de känner honom. Och det ska bli en hjord och en herde, och han ska föda sina får och i honom ska de finna bete.

26 Och tack vare hans folks rättfärdighet har Satan ingen makt. Därför kan han inte släppas lös på många år, för han har ingen makt över folkets hjärtan, för de lever i rättfärdighet, och Israels Helige regerar.

27 Och se, nu säger jag, Nephi, till er att allt detta måste ske i köttet.

28 Men se, alla nationer, släkter, tungomål och folk ska bo tryggt i Israels Helige om så är att de omvänder sig.

29 Och nu slutar jag, Nephi, för jag törs för närvarande inte tala mer om dessa ting.

30 Därför önskar jag, mina bröder, att ni betänker att det som har skrivits på plåtarna av mässing är sant. Och de vittnar om att människan måste lyda Guds befallningar.

31 Därmed ska ni inte tro att jag och min far är de enda som har vittnat och även undervisat om detta. Om ni därför lyder befallningarna och håller ut intill änden, ska ni bli frälsta på den yttersta dagen. Och så är det. Amen.”

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Nephis andra bok

En berättelse om Lehis död. Nephis bröder gör uppror mot honom. Herren uppmanar Nephi att ge sig ut i vildmarken. Hans färder i vildmarken och så vidare.

2 Nephi 1

- 1 Och nu hände det sig att sedan jag, Nephi, hade slutat undervisa mina bröder talade vår far Lehi också mycket till dem och förklarade för dem vilka stora ting Herren hade gjort för dem genom att föra dem ut ur Jerusalems land.
- 2 Och han talade till dem om deras uppror på havet och om Guds barmhärtighet då han skonade deras liv så att de inte uppslukades av havet.
- 3 Han talade även till dem om det löftets land som de hade fått – hur barmhärtig Herren hade varit som uppmanat oss att fly ut ur Jerusalems land.
- 4 ”För se”, sa han, ”jag har sett en syn varigenom jag vet att Jerusalem är förstört. Och hade vi stannat kvar i Jerusalem skulle även vi ha gått under.
- 5 Men, sa han, trots våra lidanden har vi fått ett löftets land, ett land som är utvalt framför alla andra länder, ett land som Herren Gud har slutit förbund med mig om att det ska bli ett arveland för mina avkomlingar. Ja, Herren har genom förbund gett detta land åt mig och åt mina barn för evigt, och även åt alla dem som leds ut ur andra länder av Herrens hand.
- 6 Därför profeterar jag, Lehi, enligt Andens maningar inom mig, att ingen ska komma in i detta land såvida de inte förs hit av Herrens hand.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

- And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.
- And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.
- And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.
- For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.
- But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.
- Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Därför är detta land helgat åt dem som han för hit. Och om så är att de tjäna honom enligt de befallningar han har gett, ska det bli ett frihetens land för dem varför de aldrig ska falla i fångenskap, men om så sker är det på grund av ondska. För om ondska råder ska landet bli förbannat för deras skull, men för de rättfärdiga ska det vara välsignat för evigt.

8 Och se, det är visdom i att detta land ännu en tid förblir okänt för andra nationer. För se, många nationer skulle annars översvämma landet så att där inte skulle finnas plats för en arvedel.

9 Därför har jag, Lehi, fått ett löfte att i den mån som de som Herren Gud för ut ur Jerusalems land lyder hans befallningar ska de få framgång i detta land. Och de ska bevaras från alla andra nationer så att de själva besitter detta land. Och om så är att de lyder hans befallningar ska de bli välsignade i detta land, och ingen ska ofreda dem eller ta ifrån dem deras arveland, utan de ska bo där i trygghet för evigt.

10 Men se, när tiden kommer då de nedsjunker i otro efter att ha fått så stora välsignelser ur Herrens hand – och har kunskap om jordens och alla människors skapelse, känner till Herrens stora och förunderliga gärningar sedan världens skapelse, har fått sig makt given att göra allting genom tro, har alla befallningarna från begynnelsen och genom hans oändliga godhet har förts in i detta dyrbara löftets land – se, jag säger att om då den dag kommer när de förkastar Israels Helige, den sanne Messias, sin Återlösare och sin Gud, se, då ska den rättfärdiges domar drabba dem.

11 Ja, han ska föra andra nationer till dem, och han ska ge dessa makt, och han ska ta ifrån dem deras egendomsländer, och han ska låta dem bli skingrade och slagna.

12 Ja, allteftersom ett släktled går över i ett annat ska blodutgjutelse och stora hemsökelse drabba dem. Därför, mina söner, vill jag att ni ska komma ihåg, ja, jag vill att ni ska hörsamma mina ord.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

13 O, att ni ville vakna, vakna från en djup sömn, ja, från helvetets sömn och skaka av de hemska kedjor varmed ni är bundna, vilka är de kedjor som binder människobarnen så att de förs fångna ner i eländets och lidandets eviga avgrund.

14 Vakna upp! och res er ur stoftet och hör en skälvande förälders ord, vilkens lemmar ni snart måste lägga ner i den kalla och tysta grav varifrån ingen resande kan återvända. Några dagar till och jag lämnar denna värld.

15 Men se, Herren har återlöst min själ från helvetet. Jag har sett hans härlighet och är för evigt omsluten av hans kärleks armar.

16 Och jag önskar att ni ska komma ihåg att iaktta Herrens stadgar och lagar. Se, detta har från början varit min själs ängslan.

17 Mitt hjärta har tyngts ner av sorg tid efter annan, för jag har fruktat att Herren er Gud på grund av era hjärtans hårdhet skulle låta sin vredes fullhet drabba er så att ni blir avskurna och förgjorda för evigt,

18 eller att en förbannelse skulle drabba er under en tid av många släktled och ni bli hemsökta av svärd och av hungersnöd och bli hatade och ledda enligt djävulens vilja och fångenskap.

19 O mina söner, måtte inte detta drabba er, utan måtte ni bli ett folk som är utvalt och gynnat av Herren. Men se, må hans vilja ske, för hans vägar är för evigt rättfärdiga.

20 Och han har sagt: 'I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet. Men i den mån som ni inte håller mina bud kommer ni att bli avskurna från min närhet.'

21 Och för att min själ ska kunna glädjas över er, och för att mitt hjärta ska kunna lämna denna värld med glädje över er, och för att jag inte ska föras ner i graven med grämselse och sorg: Stå upp ur stoftet mina söner och var män, och var beslutsamma, av ett sinne och ett hjärta, förenade i allt, så att ni inte faller i fångenskap,

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

22 så att ni inte förbannas med en svår förbannelse och likaså att ni inte ådrar er en rättvis Guds misshag till undergång, ja, både kroppens och själens eviga undergång.

23 Vakna upp, mina söner! Sätt på er rättfärdighetens rustning. Skaka av de kedjor som ni är bundna med och kom fram ur dunklet och stå upp ur stoftet.

24 Gör inte längre uppror mot er bror vars syner har varit härliga och som har lytt befallningarna alltsedan vi lämnade Jerusalem, och som har varit ett redskap i Guds händer att föra oss fram till löftets land. För om det inte hade varit för honom skulle vi ha förgåtts av hunger i vildmarken. Ändå traktade ni efter att beröva honom livet, ja, och han har lidit stor sorg för er skull.

25 Och jag fruktar och bävar storligen för er skull av rädsla för att han åter ska få lida. För se, ni har anklagat honom för att söka makt och myndighet över er. Men jag vet att han inte har sökt vare sig makt eller myndighet över er, utan han har sökt Guds ära och er egen eviga välfärd.

26 Och ni har knotat eftersom han har talat rättframt till er. Ni säger att han har talat med skärpa. Ni säger att han har vredgats på er. Men se, hans skärpa var skärpan i Guds ords kraft som var i honom. Och det ni kallar vrede var sanningen enligt det som hör Gud till och som han inte kunde hålla tillbaka, och han uppenbarade djärvt er ondska.

27 Och det måste nödvändigtvis vara så att Guds kraft måste vara med honom, ja, till den grad att han befallde er så att ni måste lyda. Men se, det var inte han utan det var Herrens Ande som var i honom, som öppnade hans mun till att tala så att han inte kunde stänga den.

28 Och nu min son Laman, och likaså Lemuel och Sam, och likaså mina söner som är Ismaels söner, se, om ni vill hörsamma Nephis röst ska ni inte förgås. Och om ni vill hörsamma honom ger jag er en välsignelse, ja, min första välsignelse.

29 Men om ni inte vill hörsamma honom återtar jag min första välsignelse, ja, min välsignelse, och den ska vila på honom.

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

30 Och nu, Zoram, talar jag till dig: Se, du är Labans tjä-
nare. Ändå har du förts ut ur Jerusalems land, och jag
vet att du är en sann vän till min son Nephi för evigt.

31 Eftersom du har varit trofast ska dina avkomlingar
välsignas tillsammans med hans avkomlingar så att de
länge ska bo och ha framgång i detta land. Och ingen-
ting utom ondska bland dem ska skada eller störa deras
framgång för evigt i detta land.

32 Om ni därför lyder Herrens befallningar har Herren
helgat detta land till trygghet för dina avkomlingar till-
sammans med min sons avkomlingar.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art
the servant of Laban; nevertheless, thou hast been
brought out of the land of Jerusalem, and I know that
thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed
shall be blessed with his seed, that they dwell in prosper-
ity long upon the face of this land; and nothing, save it
shall be iniquity among them, shall harm or disturb
their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the
Lord, the Lord hath consecrated this land for the secu-
rity of thy seed with the seed of my son.

2 Nephi 2

- 1 Och nu, Jakob, talar jag till dig: Du är min förstfödde i min prövnings dagar i vildmarken. Och se, i din barn-dom har du genomgått lidanden och stor sorg på grund av dina bröders råhet.
- 2 Ändå, Jakob, min i vildmarken förstfödde, känner du Guds storhet. Och han ska helga dina lidanden till ditt bästa.
- 3 Därför ska din själ välsignas, och du ska bo i trygghet med din bror Nephi, och dina dagar ska ägnas åt att tjäna din Gud. Därför vet jag att du är återlöst tack vare din Återlösares rättfärdighet. För du har sett att han i ti-dens fullbordan kommer för att ge människorna fräls-ning.
- 4 Och du har i din ungdom sett hans härlighet, varför du är välsignad alldeles som de som han ska betjäna i köttet. För Anden är densamme i går, i dag och i evig-het. Och vägen är beredd alltsedan människans fall, och frälsningen är fri.
- 5 Och människorna har undervisats tillräckligt för att kunna skilja mellan gott och ont, och lagen är given till människorna. Och genom lagen rättfärdiggörs inget kött, eller, genom lagen blir människorna avskurna. Ja, genom den timliga lagen blir de avskurna. Och likaså: Genom den andliga lagen går de förlorade för det som är gott och blir för evigt olyckliga.
- 6 Därför kommer återlösningen i och genom den heli-ge Messias, för han är full av nåd och sanning.
- 7 Se, han frambär sig själv som ett offer för synd för att uppfylla lagens syftemål för alla dem som har ett för-krossat hjärta och en botfärdig ande, och för ingen an-nan kan lagens syftemål uppfyllas.
- 8 Hur viktigt är det därför inte att tillkännage dessa sanningar för jordens invånare så att de kan veta att in-tet kött kan vistas i Guds närhet utom genom den helige Messias förtjänster och barmhärtighet och nåd – han som lägger ner sitt liv i köttet och tar det åter genom Andens kraft så att han, eftersom han är den förste som ska uppstå, kan åstadkomma de dödas uppståndelse.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my first-born in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflic-tions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall conse-crate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; where-fore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to an-swer the ends of the law, unto all those who have a bro-ken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resur-rection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Därför är han förstlingsfrukten åt Gud eftersom han ska medla för alla människors barn. Och de som tror på honom ska bli frälsta.
- 10 Och tack vare medlingen för alla kommer alla människor till Gud varför de står i hans närhet för att dömas av honom enligt den sanning och helighet som är i honom, varför lagens krav som den Helige har ställt för att utdöma det straff som har bestämts, vilket bestämda straff står i motsats till den lycka som har bestämts för att uppfylla försoningens syftemål –
- 11 För det måste nödvändigtvis finnas en motsats till allting. Om inte, min i vildmarken förstfödde, skulle ingen rättfärdighet kunna finnas, inte heller någon ogudaktighet, inte heller någon helighet eller något elände, inte heller något gott eller något ont. Därför måste allting nödvändigtvis vara en sammansatt helhet, för om det bara fanns en enda enhet måste den förbli som livlös utan vare sig liv eller död, förgänglighet eller oförgänglighet, lycka eller elände, medvetenhet eller omedvetenhet.
- 12 Då måste den nödvändigtvis ha skapats som ett ting utan värde, och därför skulle det inte ha funnits något syftemål med dess skapelse. Därför skulle detta nödvändigtvis förgöra Guds visdom och eviga avsikter och likaså Guds makt och barmhärtighet och rättvisa.
- 13 Och om ni säger att det inte finns någon lag säger ni också att det inte finns någon synd. Om ni säger att det inte finns någon synd säger ni också att det inte finns någon rättfärdighet. Och om det inte finns någon rättfärdighet finns det ingen lycka. Och om det inte finns vare sig rättfärdighet eller lycka finns det varken straff eller elände. Och om allt detta inte finns, finns det inte någon Gud. Och om det inte finns någon Gud finns inte vi till, inte heller jorden, för det skulle inte ha funnits något skapat till att vare sig verka eller påverkas varför allting skulle ha blivit till intet.
- 14 Och nu, mina söner, säger jag detta till er nytta och lärdom. För det finns en Gud, och han har skapat allting, både himlarna och jorden och allt som i dem är, både ting som verkar och ting som påverkas.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

15 Och för att hans eviga avsikter med människan skulle uppfyllas, sedan han skapat våra första föräldrar och djuren på marken och fåglarna i luften och kort sagt allt som är skapat, måste det nödvändigtvis finnas en motsats, nämligen den förbjudna frukten som motsats till livets träd, den ena söt och den andra bitter.

16 Därför gav Herren Gud människan förmågan att handla av sig själv. För människan kunde inte handla av sig själv såvida hon inte lockades av den ena eller den andra.

17 Och jag, Lehi, måste på grundval av det jag har läst anta att en Guds ängel, enligt det som står skrivet, hade fallit från himlen. Därför blev han en djävul eftersom han sökte det som var ont inför Gud.

18 Och eftersom han fallit från himlen och blivit för evigt olycklig sökte han också hela mänsklighetens olycka. Därför sa han till Eva, ja, den gamle ormen som är djävulen, vilken är alla lögners fader, sa därför: 'Ät av den förbjudna frukten så ska ni inte dö utan ni ska bli som Gud, med kunskap om gott och ont.'

19 Och sedan Adam och Eva ätit av den förbjudna frukten drevs de ut ur Edens lustgård för att bruka jorden.

20 Och de har frambringat barn, ja, hela jordens familj.

21 Och människobarnens dagar förlängdes enligt Guds vilja för att de skulle kunna omvända sig medan de var i köttet. Därför blev deras tillstånd ett prøvotillstånd, och deras tid förlängdes enligt de befallningar som Herren Gud gav åt människobarnen. För han gav befallningen att alla människor måste omvända sig, för han visade alla människor att de var förlorade som följd av sina föräldrars överträdelse.

22 Och se, om Adam inte hade brutit mot befallningen skulle han inte ha fallit, utan han skulle ha blivit kvar i Edens lustgård. Och allt som var skapat skulle ha förblivit i samma tillstånd som det var omedelbart efter skapelsen. Och det skulle ha förblivit så för evigt och ha varit utan ände.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

23 Och de skulle inte ha fått några barn, varför de skulle ha förblivit i ett oskuldskraft tillstånd: Utan glädje eftersom de inte kände till sorg och utan att göra gott eftersom de inte kände till synd.

24 Men se, allt har gjorts enligt hans visdom som vet allt.

25 Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de ska kunna ha glädje.

26 Och Messias kommer i tidens fullbordan för att han ska kunna återlösa människobarnen från fallet. Och eftersom de är återlösta från fallet har de blivit fria för evigt med kunskap om gott och ont, fria att verka av sig själva och utan att påverkas av annat än lagens straff på den stora och yttersta dagen enligt de befallningar som Gud har gett.

27 Därför är människorna fria i köttet, och allt som är lämpligt för människorna är givet åt dem. Och de är fria att välja frihet och evigt liv genom alla människors store Medlare, eller att välja fångenskap och död enligt djävulens fångenskap och makt. För han strävar efter att göra alla människor lika olyckliga som han själv är.

28 Och nu, mina söner, vill jag att ni ser till den store Medlaren och hörsammar hans viktiga befallningar och är trofasta mot hans ord och väljer evigt liv enligt hans Helige Andes vilja,

29 och inte väljer evig död enligt köttets vilja och det onda som finns däri, vilket ger djävulens ande makt att fångsla och föra er ner till helvetet så att han kan råda över er i sitt eget rike.

30 Jag har talat dessa få ord till er alla, mina söner, under min prøvotids sista dagar, och jag har valt den goda delen enligt profetens ord. Och jag har inget annat mål än era själers eviga välfärd. Amen.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nephi 3

- 1 Och nu talar jag till dig, Josef, min sistfödde. Du föddes i mina lidandens vildmark, ja, i de dagar då jag upplevde min största sorg födde din mor dig.
- 2 Och må Herren även åt dig helga detta land som är ett högst dyrbart land, till arvedel åt dig och till arvedel åt dina avkomlingar tillsammans med dina bröder, till ditt beskydd för evigt, om så är att ni lyder Israels Heliges befallningar.
- 3 Och nu, Josef, min sistfödde som jag har fört ut ur mina bedrövelsens vildmark, må Herren välsigna dig för evigt, för dina avkomlingar ska inte fullständigt förgöras.
- 4 För se, du är min livsfrukt, och jag är en ättling till Josef som fördes som fånge till Egypten. Och stora var de förbund som Herren slöt med Josef.
- 5 Ja, Josef såg i sanning vår tid. Och han fick ett löfte av Herren att Herren Gud av hans livsfrukt skulle uppresas en rättfärdig gren åt Israels hus, inte Messias, utan en gren som skulle brytas av men ändå ihåggkommas i Herrens förbund, genom att Messias skulle uppenbaras för dem i de sista dagarna i kraftens ande för att föra dem ut ur mörker till ljus, ja, ur fördolt mörker, och ut ur fångenskap till frihet.
- 6 För Josef vittnade i sanning och sa: 'En siare ska Herren Gud uppresas som ska vara en utvald siare för min livsfrukt.'
- 7 Ja, Josef sa i sanning: 'Så säger Herren till mig: "En utvald siare ska jag uppresas ur din livsfrukt, och han ska vara högt aktad bland dina länders frukt. Och honom ska jag ge befallningen att utföra ett verk för din livsfrukt, hans bröder, vilket ska vara av stort värde för dem, ja, det ska bringa dem till kunskapen om de förbund som jag har slutit med dina fäder.
- 8 Och jag ska ge honom en befallning att han inte ska utföra något annat än det verk som jag befäller honom att utföra. Och jag ska göra honom stor i mina ögon, för han ska utföra mitt verk.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 Och han ska vara stor liksom Mose, som jag har sagt att jag ska uppresas åt er för att befria mitt folk, o Israels hus.
- 10 Och Mose ska jag uppresas för att befria ditt folk ur Egyptens land.
- 11 Men en siare ska jag uppresas av din livsfrukt, och honom ska jag ge makt att föra fram mitt ord till din livsfrukts avkomma – och inte endast till att föra fram mitt ord, säger Herren, utan till att övertyga dem om mitt ord som redan har gått ut bland dem.
- 12 Därför ska din livsfrukt skrivas, och Judas livsfrukt ska skrivas, och det din livsfrukt ska skrivas och även det som ska skrivas av Judas livsfrukt ska växa samman för att vederlägga falska läror, bilägga stridigheter och upprätta fred bland din livsfrukt och i de sista dagarna bringa dem till kunskapen om deras fäder och även till kunskapen om mina förbund, säger Herren.
- 13 Och från svaghet ska han göras stark den dag då mitt verk ska påbörjas bland hela mitt folk så att du kan återställas, o Israels hus, säger Herren.”
- 14 Och så profeterade Josef och sa: ’Se, den siaren ska Herren välsigna. Och de som söker förgöra honom ska tillintetgöras, för detta löfte som jag har fått av Herren om min livsfrukt ska uppfyllas. Se, jag är säker på detta löftes uppfyllelse.
- 15 Och han ska få sitt namn efter mig, och det ska vara efter hans fars namn. Och han ska vara mig lik för det Herren ska åstadkomma genom hans hand ska genom Herrens makt föra mitt folk till frälsning.’
- 16 Ja, så profeterade Josef: ’Jag är säker på detta, alldeles som jag är säker på löftet om Mose, för Herren har sagt till mig: ”Jag ska bevara dina avkomlingar för evigt.”

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 Och Herren har sagt: ”Jag ska uppresa en Mose, och jag ska ge honom kraft i en stav, och jag ska ge honom förmåga att skriva. Ändå vill jag inte lossa hans tunga så att han ska kunna tala mycket, för jag ska inte göra honom mäktig i ord. Men jag ska skriva min lag åt honom med min egen hands finger, och jag ska ge honom en talesman.”
- 18 Och Herren sa också till mig: ”Jag ska uppresa en siare åt din livsfrukt, och jag ska ge honom en talesman. Och se, jag ska utse honom till att skriva din livsfrukts skrifter åt din livsfrukt. Och din livsfrukts talesman ska förkunna det.
- 19 Och de ord han ska skriva ska vara de ord som enligt min visdom är lämpliga att ges till din livsfrukt. Och det ska vara som om din livsfrukt hade ropat till dem ur stoftet, för jag känner deras tro.
- 20 Och de ska ropa ur stoftet, ja, omvändelse till sina bröder, ännu sedan många släktled gått bort. Och det ska ske att deras rop ska ljuda, ja, med enkla ord.
- 21 Tack vare deras tro ska deras ord gå ut från min mun till deras bröder som är din livsfrukt. Och deras ords svaghet ska jag göra till styrka genom deras tro så att de kommer ihåg mitt förbund som jag slöt med dina fäder.”
- 22 Och se, min son Josef, på det sättet profeterade min förfader.
- 23 Genom detta förbund är du således välsignad. För dina avkomlingar ska inte förgöras eftersom de ska hörsamma bokens ord.
- 24 Och en som är mäktig ska uppresas bland dem som ska göra mycket gott i såväl ord som handling, och han ska vara ett redskap i Guds händer med mycket stor tro till att utföra mäktiga under och uträtta det som är stort i Guds ögon, så att mycket blir återställt åt Israels hus och åt dina bröders avkomlingar.

And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.

And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.

And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.

And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simpleness of their words.

Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.

And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.

Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.

And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 Och välsignad är du Josef. Se, du är liten. Lyssna därför till din bror Nephis ord så ska det ske dig enligt de ord som jag har talat. Kom ihåg din döende fars ord. Amen.”

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou art little; wherefore hearken unto the words of thy brother, Nephi, and it shall be done unto thee even according to the words which I have spoken. Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nephi 4

- 1 Och nu talar jag, Nephi, om de profetior om vilka min far har talat rörande den Josef som blev bortförd till Egypten.
- 2 För se, han profeterade i sanning om alla sina avkomlingar. Och det finns inte många profetior som är större än de han skrev. Och han profeterade om oss och våra framtida släktled, och detta är skrivet på plåtarna av mässing.
- 3 När därför min far hade slutat att tala om Josefs profetior kallade han på Lamans barn, hans söner och döttrar, och sa till dem: ”Se, mina söner och mina döttrar som är min förstföddes söner och döttrar, jag vill att ni öppnar ert öra för mina ord.
- 4 För Herren Gud har sagt: ’I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet, men i den mån som ni inte håller mina bud ska ni bli avskurna från min närhet.’
- 5 Men se, mina söner och döttrar, jag kan inte gå ner i min grav utan att ha uttalat en välsignelse över er, för se, jag vet att om ni fostras att gå den väg ni bör gå så viker ni inte av därifrån.
- 6 Se, om ni förbannas ger jag er min välsignelse så att förbannelsen kan tas bort från er och komma över era föräldrars huvuden.
- 7 Tack vare min välsignelse ska Herren Gud därför inte tillåta att ni förgås, för han ska vara barmhärtig mot er och mot era avkomlingar för evigt.”
- 8 Och det hände sig att sedan min far hade slutat tala till Lamans söner och döttrar lät han föra Lemuels söner och döttrar fram till sig.
- 9 Och han talade till dem och sa: ”Se, mina söner och mina döttrar som är min andre sons söner och döttrar, jag ger er samma välsignelse som jag har gett Lamans söner och döttrar. Därför ska ni inte bli helt förgjorda, utantill sist ska era avkomlingar bli välsignade.”
- 10 Och det hände sig att när min far hade slutat att tala till dem, se, då talade han till Ismaels söner, ja, och till hela hans hushåll.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

11 Och sedan han slutat att tala till dem talade han till Sam och sa: "Välsignad är du och dina avkomlingar, för du ska ärva landet liksom din bror Nephi. Och dina avkomlingar ska räknas bland hans avkomlingar, och du ska bli som din bror, och dina avkomlingar ska bli som hans avkomlingar. Och du ska bli välsignad i alla dina dagar."

12 Och det hände sig att sedan min far Lehi talat till hela sitt hushåll, enligt sitt hjärtas känslor och Herrens Ande som var i honom, blev han gammal. Och det hände sig att han dog och begravdes.

13 Och det hände sig inte långt efter hans död att Laman och Lemuel och Ismaels söner vredgades på mig på grund av Herrens förmaningar.

14 För jag, Nephi, kände mig nödgad att tala till dem enligt hans ord. För jag hade talat mycket till dem, och det hade även min far gjort före sin död. Mycket av det som talades finns på mina andra plåtar, för en mer historisk del är skriven på mina andra plåtar.

15 Och på dessa skriver jag det som rör sig i min själ och mycket av den heliga skrift som är inristad på plåtarna av mässing. För min själ gläds åt skrifterna, och mitt hjärta begrundar dem, och jag skriver dem till lärdom och nytta för mina barn.

16 Se, min själ gläds åt det som hör Herren till, och mitt hjärta begrundar ständigt det som jag har sett och hört.

17 Ändå, trots Herrens stora godhet i det att han visat mig sina stora och förunderliga gärningar, utropar mitt hjärta: "O, jag arma människa!" Ja, mitt hjärta sörjer för mitt kötts skull. Min själ bedrövas för min onskas skull.

18 Jag är omringad av de frestelser och de synder som så lätt ansätter mig.

19 Och när jag vill glädjas suckar mitt hjärta för mina synders skull. Dock vet jag vem jag har anförtrott mig åt.

20 Min Gud har varit mitt stöd. Han har lett mig genom mina lidanden i vildmarken, och han har bevarat mig på det stora djupets vatten.

21 Han har fyllt mig med sin kärlek till dess mitt kött var nära att förtäras.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

- 22 Han har bringat mina fiender på skam och fått dem att bäva inför mig.
- 23 Se, han har hört mitt rop om dagen, och han har gett mig kunskap genom syner om natten.
- 24 Och om dagen har jag blivit frimodig i mäktig bön inför honom. Ja, min röst har jag uppsänt till höjden, och änglar kom ner och betjänade mig.
- 25 Och på hans Andes vingar har min kropp förts upp på mycket höga berg, och mina ögon har skådat stora ting, ja, alltför stora för människan. Jag blev därför befalld att jag inte skulle skriva om dem.
- 26 O, om jag nu har sett så stora ting, och om Herren i sin välvilja om människobarnen har besökt människorna i så stor barmhärtighet, varför skulle då mitt hjärta gråta och min själ försmäktas i sorgens dal och mitt kött tyna bort och min styrka avta för mina lidandens skull?
- 27 Och varför skulle jag ge efter för synden för mitt kött skull? Ja, varför skulle jag utsätta mig för frestelser så att den onde får rum i mitt hjärta för att förgöra min frid och plåga min själ? Varför vredgas jag för min fiendes skull?
- 28 Vakna upp, min själ! Tyngs inte längre av synden! Gläds, o mitt hjärta, och ge inte längre rum för min själs fiende.
- 29 Vredgas inte åter för mina fienders skull. Låt inte min styrka avta för mina lidandens skull.
- 30 Gläds, o mitt hjärta, och ropa till Herren och säg: ”O Herre, jag ska prisa dig för evigt.” Ja, min själ ska glädjas i dig, min Gud och min frälsnings klippa.
- 31 O Herre, vill du återlösa min själ? Vill du befria mig ur mina fienders händer? Vill du påverka mig så att jag skälver vid åsynen av synd?
- 32 Må helvetets portar ständigt vara stängda för mig eftersom mitt hjärta är förkrossat och min ande botfärdig! O Herre, stäng inte din rättfärdighets portar för mig, utan låt mig vandra den djupa dalens stig så att jag samvetsgrant kan vandra den jämna vägen!
- He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.
- Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.
- And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.
- And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.
- O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?
- And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?
- Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.
- Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.
- Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.
- O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?
- May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

33 O Herre, vill du omsluta mig med din rättfärdighets mantel! O Herre, vill du bereda mig en väg att undfly mina fiender! Vill du göra stigen rak framför mig! Lägg ingen stötesten i min väg – utan röj vägen framför mig och spärra inte min väg, utan min fiendes vägar.

34 O Herre, jag har förtröstat på dig och ska för evigt förtrösta på dig. Jag ska inte lita till köttlig arm, för jag vet att förbannad är den som sätter sin lit till köttlig arm. Ja, förbannad är den som sätter sin lit till människor eller sätter kött till arm åt sig.

35 Ja, jag vet att Gud ger frikostigt åt den som ber. Ja, min Gud ska ge mig, om jag inte ber orätt. Därför vill jag upplyfta min röst till dig, ja, jag vill ropa till dig, min Gud, min rättfärdighets klippa. Se, min röst ska för evigt uppstiga till dig, min klippa och min evige Gud. Amen.

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nephi 5

- 1 Se, det hände sig att jag, Nephi, ofta ropade till Herren min Gud för mina bröders vredes skull.
- 2 Men se, deras vrede mot mig tilltog så att de traktade efter att beröva mig livet.
- 3 Ja, de knotade över mig och sa: ”Vår yngre bror tänker råda över oss, och vi har haft stora prövningar för hans skull. Så låt oss nu dräpa honom så att vi slipper plågas mer av hans ord. För se, vi vill inte ha honom som styresman över oss, för det tillkommer oss som är äldre bröder att råda över detta folk.”
- 4 Nu skriver jag på dessa plåtar inte alla de ord varmed de knotade över mig, utan det räcker för mig att säga att de traktade efter att beröva mig livet.
- 5 Och det hände sig att Herren varnade mig och sa att jag, Nephi, och alla de som ville följa mig skulle lämna dem och fly ut i vildmarken.
- 6 Därför hände det sig att jag, Nephi, tog med mig min familj och även Zoram och hans familj och Sam, min äldre bror, och hans familj och Jakob och Josef, mina yngre bröder, och även mina systrar och alla dem som ville följa med mig. Och alla de som ville följa med mig var de som trodde på Guds varningar och uppenbarelser varför de hörsammade mina ord.
- 7 Och vi tog våra tält och vadhelst vi kunde ta med och färdades i vildmarken under många dagars tid. Och sedan vi hade färdats under många dagars tid slog vi upp våra tält.
- 8 Och mitt folk ville att vi skulle ge platsen namnet Nephi. Därför kallade vi den Nephi.
- 9 Och alla de som var med mig beslöt att kalla sig Nephis folk.
- 10 Och vi vannlade oss om att hålla Herrens lagar och stadgar och befallningar i allt enligt Moses lag.
- 11 Och Herren var med oss och vi hade mycket stor framgång, för vi sådde frön och vi fick i gengäld rika skördar. Och vi började föda upp flockar och hjordar och djur av alla slag.

2 Nephi 5

- Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.
- But behold, their anger did increase against me, inso-much that they did seek to take away my life.
- Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.
- Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.
- And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.
- Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.
- And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.
- And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.
- And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.
- And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.
- And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

12 Och jag, Nephi, hade också tagit med mig de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, och likaså klotet eller kompassen som bereddes åt min far av Herrens hand enligt det som är skrivet.

13 Och det hände sig att vi började få mycket stor framgång och föröka oss i landet.

14 Och jag, Nephi, tog Labans svärd och gjorde med det som förebild många svärd för att inte det folk som nu kallades lamaniter på något sätt skulle kunna överfalla oss och förgöra oss. För jag kände till deras hat mot mig och mina barn och dem som kallades mitt folk.

15 Och jag lärde mitt folk att bygga byggnader och att arbeta i allt slags trä och järn och koppar och mässing och stål och guld och silver och dyrbar malm som fanns i riklig mängd.

16 Och jag, Nephi, byggde ett tempel, och jag uppförde det med Salomos tempel som förebild, förutom att det inte byggdes av så många dyrbara ting, för de fanns inte i landet. Därför kunde det inte byggas likt Salomos tempel. Men byggnadssättet var detsamma som för Salomos tempel, och arbetet utfördes med mycket stor konstfärdighet.

17 Och det hände sig att jag, Nephi, förmådde mitt folk att vara flitiga och att arbeta med sina händer.

18 Och det hände sig att de ville att jag skulle bli deras kung. Men jag, Nephi, ville inte att de skulle ha någon kung. Dock gjorde jag allt som stod i min makt för dem.

19 Och se, Herrens ord som han talat angående mina bröder, att jag skulle vara deras styresman och lärare, hade uppfyllts för dem. För jag hade varit deras styresman och lärare enligt Herrens befallningar ända till dess de traktade efter att beröva mig livet.

20 Därför uppfylldes Herrens ord till mig då han sa: ”Eftersom de inte vill hörsamma dina ord ska de bli avskurna från Herrens närhet. Och se, de blev avskurna från hans närhet.”

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

21 Och han hade låtit förbannelsen komma över dem, ja, en svår förbannelse för deras ondskas skull. För se, de hade förhärdat sina hjärtan mot honom så att de hade blivit som flinta. Och eftersom de var vita och mycket fagra och behagfulla lät Herren Gud dem få en mörk hud, för att de inte skulle vara tilltalande för mitt folk.

22 Och så säger Herren Gud: ”Jag ska göra så att de blir motbjudande för ditt folk om de inte omvänder sig från sin ondska.

23 Och förbannade vare hans avkomlingar som beblandar sig med deras avkomlingar, för de ska förbannas med samma förbannelse.” Och Herren sa det, och det blev så.

24 Och på grund av den förbannelse som vilade på dem blev de ett lättjefullt folk, fulla av svek och förslagenhet, och de jagade rovdjur i vildmarken.

25 Och Herren Gud sa till mig: ”De ska vara ett gissel för dina avkomlingar för att väcka dem till hågkomst om mig. Och om de inte kommer ihåg mig och hörsammar mina ord, ska de gissla dem ända till deras undergång.”

26 Och det hände sig att jag, Nephi, invigde Jakob och Josef till att vara präster och lärare över mitt folks land.

27 Och det hände sig att vi levde på ett sätt som bringade lycka.

28 Och trettio år hade förflutit sedan den tid då vi lämnade Jerusalem.

29 Och jag, Nephi, hade hittills fört uppteckningarna över mitt folk på mina plåtar, som jag hade gjort.

30 Och det hände sig att Herren Gud sa till mig: ”Gör andra plåtar. Och du ska på dem inrista mycket som är gott i mina ögon, till ditt folks nytta.”

31 För att lyda Herrens befallning gick därför jag, Nephi, och gjorde dessa plåtar på vilka jag har inristat detta.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

32 Och jag inristade det som är behagligt för Gud. Och om mitt folk finner behag i de ting som hör Gud till ska de även finna behag i mina inristningar som finns på dessa plåtar.

33 Och om mitt folk önskar utförligare kännedom om mitt folks historia måste de utforska mina andra plåtar.

34 Och det räcker för mig att säga att fyrtio år hade förflutit, och vi hade redan haft krig och stridigheter med våra bröder.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nephi 6

- 1 De ord som Jakob, Nephis bror, talade till Nephis folk:
- 2 Se, mina älskade bröder, jag, Jakob, som har kallats av Gud och ordinerats enligt hans heliga orden och har invigts av min bror Nephi som ni ser som er kung eller beskyddare, och som ni är beroende av för er trygghet, se, ni vet att jag har talat till er om åtskilliga ting.
- 3 Ändå talar jag åter till er, för jag är angelägen om era själars välfärd. Ja, min ängslan för er är stor, och ni vet själva att det har den alltid varit. För jag har förmanat er med all iver, och jag har lärt er min fars ord. Och jag har talat till er om allt som är skrivet från världens skapelse.
- 4 Och se, nu vill jag tala till er om de ting som är och som ska komma. Därför ska jag läsa Jesajas ord för er. Och dessa är de ord som min bror har önskat att jag ska tala till er. Och jag talar till er för er egen skull så att ni kan lära och prisa er Guds namn.
- 5 Och de ord som jag nu ska läsa är de som Jesaja talade rörande hela Israels hus. Därför kan de tillämpas på er, för ni är av Israels hus. Och det finns mycket som Jesaja har talat som kan tillämpas på er, eftersom ni är av Israels hus.
- 6 Och se, dessa är orden: "Så säger Herren Gud: 'Se, jag ska lyfta upp min hand inför icke-judarna och resa upp mitt baner för folket. Och de ska komma med dina söner i sina armar, och dina döttrar ska bli burna på deras axlar.
- 7 Och kungar ska vara dina fosterfäder och deras drottningar dina fostermödrar. De ska falla ner inför dig med ansiktet mot jorden och slicka upp dina fötters stoft. Och du ska veta att jag är Herren, för de som väntar på mig ska inte bringas på skam.'"
- 8 Och nu vill jag, Jakob, tala något om dessa ord. För se, Herren har visat mig att de som fanns i Jerusalem, varifrån vi kom, har blivit dräpta eller bortförda som fångar.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

9 Men Herren har visat mig att de ska återvända. Och han har även visat mig att Herren Gud, Israels Helige, ska uppenbara sig för dem i köttet. Och sedan han uppenbarat sig ska de gissla honom och korsfästa honom enligt den ängels ord som sa detta till mig.

10 Och sedan de förhärdat sina hjärtan och gjort sina nackar styva mot Israels Helige, se, då ska Israels Heliges domar drabba dem. Och dagen kommer då de ska bli slagna och hemsökta.

11 Sedan de sålunda drivits hit och dit, för så säger ängeln, ”ska många bli hemsökta i köttet men ska inte tillåtas att förgås tack vare de trofastas böner”. De ska bli skingrade och slagna och hatade. Ändå ska Herren vara barmhärtig mot dem så att när de kommer till kunskap om sin Återlösare ska de åter insamlas till sina arveländer.

12 Och välsignade är icke-judarna, de som profeten har skrivit om, för se, om så är att de omvänder sig och inte kämpar mot Sion och inte förenar sig med den stora och avskyvärda kyrkan ska de bli frälsta. För Herren Gud ska uppfylla sina förbund som han har slutit med sina barn. Och därför har profeten skrivit detta.

13 Därför ska de som strider mot Sion och Herrens förbundsfolk slicka upp deras fötters stoft, och Herrens folk ska inte bringas på skam. För Herrens folk är de som väntar på honom, ja, de väntar ännu på Messias ankomst.

14 Och se, enligt profetens ord ska Messias åter, för andra gången, börja vinna dem tillbaka. Därför ska han uppenbara sig för dem i makt och stor härlighet till deras fienders undergång när den dag kommer då de tror på honom. Och ingen som tror på honom ska han förgöra.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

- 15 Men de som inte tror på honom ska förgöras, både med eld och med stormar och med jordskalv och med blodsutgjutelse och med farsot och med hungersnöd. Och de ska veta att Herren är Gud, Israels Helige.
- 16 För ska bytet tas ifrån den mäktige eller den rättmätigt fångslade befrias?
- 17 Men så säger Herren: Också den mäktiges fångar ska släppas lösa och den fruktansvärdes byte ska befrias, för den mäktige Guden ska befria sitt förbundsfolk. För så säger Herren: ”Jag ska strida mot dem som strider mot dig –
- 18 och jag ska mata dem som förtrycker dig med deras eget kött, och av sitt eget blod ska de bli druckna som av sött vin. Och allt kött ska veta att jag, Herren, är din Frälsare och din Återlösare, Jakobs Mäktige.”

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nephi 7

- 1 Ja, för så säger Herren: ”Har jag övergett er, eller har jag stött bort er för evigt?” För så säger Herren: ”Var är er mors skiljebrev? Till vem har jag förskjutit er eller till vilken av mina fordringsägare har jag sålt er? Ja, till vem har jag sålt er? Se, för er ondkas skull har ni sålt er själva, och för era överträdelsers skull är er moder förskjutten.
- 2 Därför fanns ingen där när jag kom. När jag ropade, ja, då var där ingen som svarade. O Israels hus, har min arm alls förkortats så att den inte kan återlösa, eller har jag ingen makt till att befria? Se, med min tillrättvisning uttorkar jag havet, jag gör deras floder till vildmark och får deras fisk att stinka eftersom vattnen är uttorkade, och de dör av törst.
- 3 Jag klär himlarna i mörker och jag gör av säckväv deras klädnad.”
- 4 Herren Gud har gett mig de lärdas tunga så att jag förstår att tala ett ord i rättan tid till dig, o Israels hus. När ni är trötta väcker han morgon efter morgon. Han väcker mitt öra till att höra som de lärda.
- 5 Herren Gud har öppnat mitt öra, och jag var inte upprorisk, inte heller vände jag ryggen till.
- 6 Jag höll fram min rygg åt den som slog mig och mina kinder åt dem som slet bort skägget. Jag dolde inte mitt ansikte för hån och spott.
- 7 För Herren Gud ska hjälpa mig, därför ska jag inte bringas på skam. Därför gjorde jag mitt ansikte hårt som flinta, och jag vet att jag inte ska skämmas.
- 8 Och Herren är nära, och han rättfärdigar mig. Vem ska då tvista med mig? Låt oss stå fram tillsammans. Vem är min motståndare? Låt honom komma nära mig så ska jag slå honom med min muns styrka.
- 9 För Herren Gud ska hjälpa mig. Och se, alla de som fördömer mig ska åldras som en klädnad, och mal ska förtära dem.
- 10 Vem finns bland er som fruktar Herren, som lyder hans tjänares röst, som vandrar i mörkret och inte har något ljus?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11   Se, alla ni som tänder en eld, som omger er med gnistor, vandrar i ljuset från er eld och från gnistorna som ni har antänt. Detta ska ni få av min hand: Ni ska lägga er ner i sorg.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nephi 8

- 1 ”Hörsamma mig, ni som far efter rättfärdighet. Se på klippan ur vilken ni är uthuggna, och på gropen i stenbrottet ur vilken ni har grävts fram.
- 2 Se på Abraham, er fader, och på Sara, hon som födde er. För jag kallade endast honom och välsignade honom.”
- 3 För Herren ska trösta Sion, och han ska trösta alla hennes öde platser. Och han ska göra hennes vildmark lik Eden och hennes öken lik Herrens lustgård. Glädje och fröjd ska finnas därinne, tacksägelse och lovsångs ljud.
- 4 ”Lyssna till mig, mitt folk, och låna mig ditt öra, o min nation. För en lag ska utgå från mig, och jag ska sätta min rätt till ett ljus för folket.
- 5 Min rättfärdighet är nära, min frälsning har gått fram och min arm ska döma folket. Öarna ska vänta på mig, och på min arm ska de förtrösta.
- 6 Upplyft era ögon till himlarna och skåda på jorden där under. För himlarna ska försvinna som rök och jorden åldras som en klädnad, och de som bor därpå ska dö på samma sätt. Men min frälsning förblir för evigt, och min rättfärdighet ska inte upphävas.
- 7 Lyssna till mig, ni som känner rättfärdigheten, du folk i vars hjärta jag har skrivit min lag: Frukta inte för människors klander, var inte heller rädda för deras smädelser.
- 8 För mal ska förtära dem som en klädnad, och mask ska förtära dem som ull. Men min rättfärdighet ska bestå för evigt, och min frälsning från släktled till släktled.”
- 9 Vakna upp, vakna upp! Kläd dig i styrka, du Herrens arm. Vakna upp som i forna dagar. Är inte du den som högg Rahab i bitar och sårade draken?
- 10 Är inte du den som uttorkade havet, det stora djupets vatten, och som gjorde havsdjupen till en väg där de friköpta kunde gå över?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Därför ska Herrens återlösta vända tillbaka och komma till Sion med sång. Och evig glädje och helighet ska kröna deras huvuden, och de ska få fröjd och glädje. Sorg och klagan ska fly bort.

12 ”Jag är han. Ja, jag är den som tröstar er. Se, vem är du, att du skulle frukta för människor som ska dö och för en människoson som ska bli som gräs,

13 och glömmet Herren din skapare som har spänt ut himlarna och lagt jordens grund, och ständigt, varje dag, har fruktat förtryckarens raseri som om han stod redo att fördärva? Och var är förtryckarens raseri?

14 Den i fjärran land fångne hastar för att han ska kunna släppas fri och för att han inte ska dö i fångelsehålan, och för att han inte ska lida brist på bröd.

15 Men jag är Herren din Gud, vars vågor dånade. Härskarornas Herre är mitt namn.

16 Och jag har lagt mina ord i din mun och har skyddat dig i min hands skugga så att jag kan plantera himlarna och lägga grunden till jorden och säga till Sion: ’Se, du är mitt folk.’”

17 Vakna upp, vakna upp, stå upp, o Jerusalem, du som av Herrens hand har fått att dricka hans vredes bägare – du har druckit bottensatsen ur fruktans bägare till sista droppen –

18 och ingen fanns att leda henne bland alla de söner som hon har fött, och ingen att fatta henne vid handen bland alla de söner som hon har fostrat.

19 Dessa två söner har kommit till dig, och vem ska sörja över dig – din förödelse och förstöring och hungersnöden och svärdet – och genom vem ska jag trösta dig?

20 Dina söner har svimmat, utom dessa två. De ligger vid alla gathörn som en vild tjur i ett nät, de är fulla av Herrens vrede, av din Guds tillrättavisning.

21 Därför ska du nu höra detta, du hemsökta och druckna, dock inte av vin:

22 Så säger din Herre: ”Herren och din Gud för sitt folks talan. Se, jag har tagit bort fruktans bägare ur din hand, bottensatsen i min vredes bägare. Du ska inte åter dricka därav.

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury— thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

23 I stället sätter jag den i händerna på dem som plågar dig, de som sa till din själ: ”Fall ner, så att vi kan gå fram över dig” – och så lade du din kropp som en mark och som en gata för dem som gick fram över dig.”

24 Vakna upp, vakna upp, kläd dig i styrka, o Sion. Kläd dig i vackra kläder, o Jerusalem, du heliga stad, för hädanefter ska ingen oomskuren eller oren komma in i dig.

25 Skaka stoftet av dig, stå upp, inta din plats, o Jerusalem. Frigör dig från banden runt din hals, o fångna dotter Sion.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nephi 9

- 1 Och nu, mina älskade bröder, har jag läst detta för att ni ska kunna känna till de Herrens förbund som han har slutit med hela Israels hus –
- 2 som han har talat till judarna genom sina heliga profeters mun ända från begynnelsen, från släktled till släktled, tills tiden kommer då de ska återställas till Guds sanna kyrka och fälla, då de åter ska samlas hem till sina arveländer och ska bosätta sig i alla sina utlovade länder.
- 3 Se, mina älskade bröder, jag säger er detta för att ni må glädjas och lyfta upp era huvuden för evigt, tack vare de välsignelser som Herren Gud ska skänka era barn.
- 4 För jag vet att många av er har sökt mycket för att få kunskap om det som ska komma. Därför vet jag att ni vet att vårt kött måste tyna bort och dö. Dock ska vi i våra kroppar se Gud.
- 5 Ja, jag vet att ni vet att han ska visa sig i köttet för dem som är i Jerusalem varifrån vi kom. För det är nödvändigt att det sker bland dem, och det tillkommer den store Skaparen att låta sig underkastas människan i köttet och dö för alla människor, för att alla människor ska kunna underkasta sig honom.
- 6 För liksom döden kommit till alla människor för att uppfylla den store Skaparens barmhärtiga plan måste det nödvändigtvis finnas en uppståndelsens kraft, och uppståndelsen måste nödvändigtvis komma till människan som följd av fallet. Och fallet kom som följd av överträdelse, och eftersom människorna föll blev de avskurna från Herrens närhet.
- 7 Därför måste det nödvändigtvis finnas en obegränsad försoning – om det inte vore en obegränsad försoning kunde denna förgänglighet inte iklä sig oförgänglighet. Den första domen som fälldes över människan måste därför ha blivit oändligt bestående, och i så fall skulle detta kött ha lagts ner för att ruttna och förmultna i sin moder jord, för att aldrig mer uppstå.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

- 8 O, vilken Guds visdom, vilken barmhärtighet och nåd! För se, om köttet aldrig mer skulle uppstå skulle våra andar underkastas den ängel som föll från den evige Gudens närhet och blev djävulen för att aldrig mer uppresas.
- 9 Och våra andar skulle ha blivit som han, och vi skulle ha blivit djävlar, en djävuls änglar, för att utestängas från vår Guds närhet och förbli hos lögnernas fader i elände liksom han själv, ja, hos den varelse som bedrog våra första föräldrar, som förvandlar sig nästan till en ljusets ängel och hetsar människobarnen till att stifta hemliga sammansvärjningar ägnade åt mord och mörkrets hemliga gärningar av alla slag.
- 10 O, hur stor är inte vår Guds godhet som bereder en väg för vår flykt ut ur detta hemska vidunders grepp, ja, detta vidunder, död och helvete, som jag kallar kroppens död och även andens död.
- 11 Och tack vare vår Guds, Israels Heliges, väg till befrielse ska denna död om vilken jag har talat, som är den timliga, lämna ifrån sig sina döda, vilken död är graven.
- 12 Och denna död som jag har talat om, som är den andliga döden, vilken andliga död är helvetet, ska lämna ifrån sig sina döda. Därför måste döden och helvetet lämna ifrån sig sina döda, och helvetet måste lämna ifrån sig sina fångna andar, och graven måste lämna ifrån sig sina fångna kroppar, och människornas kroppar och andar ska återförenas med varandra. Och det sker genom Israels Heliges uppståndels kraft.
- 13 O, hur storslagen är inte vår Guds plan! För å andra sidan måste Guds paradis lämna ifrån sig de rättfärdigas andar och graven lämna ifrån sig de rättfärdigas kroppar. Och anden och kroppen återförenas med varandra, och alla människor blir oförgängliga och odödliga, och de är levande själar och har en fullkomlig kunskap liksom vi i köttet, förutom att vår kunskap då ska vara fullkomlig.
- 14 Därför ska vi ha fullkomlig kunskap om all vår skuld och vår orenhet och vår nakenhet. Och de rättfärdiga ska ha fullkomlig kunskap om sin glädje och sin rättfärdighet och ska kläs i renhet, ja, i rättfärdighetens skrud.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 Och det ska ske att när alla människor har gått från denna första död till liv så att de har blivit odödliga, måste de stå inför Israels Heliges domarsäte. Och sedan kommer domen, och då måste de dömas enligt Guds heliga domslut.

16 Och förvisso, så sant Herren lever, för Herren Gud har talat det, och det är hans eviga ord som inte kan förgås, ska de som är rättfärdiga förbli rättfärdiga, och de som är orena ska förbli orena. De som är orena är därför djävulen och hans änglar, och de ska gå bort till en evig eld som är beredd åt dem. Och deras kval är som en sjö av eld och svavel vars lågor stiger uppåt i evigheters evighet och inte har något slut.

17 O, hur stor och hur rättvis är inte vår Gud! För han uppfyller alla sina ord, och de har gått ut ur hans mun, och hans lag måste fullbordas.

18 Men se, de rättfärdiga, Israels Heliges heliga, de som har trott på Israels Helige, de som har uthärdat världens kors och ringaktat dess hån, de ska ärva Guds rike som beretts åt dem ända sedan världens grundläggning, och deras glädje ska vara fullkomlig för evigt.

19 O, hur stor är inte vår Guds, Israels Heliges, barmhärtighet! För han befriar sina heliga från det hemska vidundret djävulen och döden och helvetet och den sjö av eld och svavel som är oändlig pina.

20 O, hur stor är inte vår Guds helighet! För han vet allt, och det finns inget som han inte vet.

21 Och han kommer till världen för att kunna frälsa alla människor om de hörsammar hans röst. För se, han lider alla människors smärta, ja, varje levande varelses smärta, både mäns, kvinnors och barns som tillhör Adams släkt.

22 Och han lider detta för att uppståndelsen ska kunna komma till alla människor så att alla ska kunna stå inför honom på domens stora dag.

23 Och han befäller alla människor att de måste omvända sig och låta döpa sig i hans namn med fullkomlig tro på Israels Helige. Annars kan de inte bli frälsta i Guds rike.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

24 Och om de inte omvänder sig och tror på hans namn och blir döpta i hans namn och håller ut intill änden måste de bli fördömda, för Herren Gud, Israels Helige, har sagt det.

25 Därför har han gett en lag, och där ingen lag är given finns inget straff. Och där inget straff finns, finns det ingen fördömelse. Och där ingen fördömelse finns gör Israels Heliges barmhärtighet anspråk på dem genom försoningen, för de har befriats genom hans makt.

26 För försoningen uppfyller hans rättvisas krav på alla dem som inte har fått sig lagen given, så att de befrias från det hemska vidundret, död och helvete, och djävulen och sjön av eld och svavel som är oändlig pina. Och de återförs till den Gud som gav dem livsanden, han som är Israels Helige.

27 Men ve den som fått sig lagen given, ja, som har alla Guds befallningar liksom vi och som överträder dem och som slösar bort sin prøvotids dagar, för hemskt är hans tillstånd!

28 O, hur listig är inte den ondes plan! O, vilken fåfänga och svaghet och dårskap finns inte bland människor! Då de är lärda tror de sig vara visa och hörsammar inte Guds råd, för de åsidosätter det, i tron att de själva vet bättre. Därför är deras visdom dårskap och är dem till ingen nytta. Och de ska förgås.

29 Men att vara lärd är bra om man hörsammar Guds råd.

30 Men ve de rika, som är rika på det som är av världen. För eftersom de är rika föraktar de de fattiga och de förföljer de ödmjuka, och deras hjärtan är fästa vid deras skatter. Därför är deras skatt deras gud. Och se, även deras skatt ska förgås med dem.

31 Och ve de döva som inte vill höra, för de ska förgås.

32 Ve de blinda som inte vill se, för även de ska förgås.

33 Ve de i hjärtat oomskurna, för vetskapen om deras ondska ska slå dem på den yttersta dagen.

34 Ve lögnaren, för han ska kastas ner till helvetet.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

35 Ve mördaren som dödar med berätt mod, för han ska dö.

36 Ve dem som bedriver hor, för de ska kastas ner till helvetet.

37 Ja, ve dem som tillber avgudar, för alla djävlers djävul gläds åt dem.

38 Och kort sagt: Ve alla dem som dör i sina synder, för de ska återvända till Gud och se hans ansikte och förbli i sina synder.

39 O mina älskade bröder, kom ihåg hur förfärligt det är att synda mot den helige Guden och även hur förfärligt det är att ge efter för den listiges lockelser. Kom ihåg: Att vara köttsligt sinnad är död och att vara andligt sinnad är evigt liv.

40 O mina älskade bröder, låna ert öra åt mina ord. Kom ihåg Israels Heliges storhet. Säg inte att jag har talat hårda ord emot er, för om ni gör det smäddar ni sanningen, för jag har talat er Skapares ord. Jag vet att sanningens ord är hårda mot all orenhet, men de rättfärdiga fruktar dem inte, för de älskar sanningen och bävar inte.

41 O mina älskade bröder, kom till Herren, den Helige. Kom ihåg att hans stigar är rättfärdiga. Se, vägen för människan är smal, men den ligger rak framför henne, och väktaren vid porten är Israels Helige, och han håller ingen tjänare där. Och det finns ingen annan väg än genom porten, för han kan inte bli bedragen, för Herren Gud är hans namn.

42 Och för den som bultar ska han öppna. Och de visa och de lärda och de som är rika, som är uppblåsta på grund av sin lärdom och sin visdom och sina rikedomar – ja, det är dem han föraktar. Och om de inte kastar av sig dessa ting och ser sig själva som dårar inför Gud och kommer ner i ödmjukhetens djup så öppnar han inte för dem.

43 Men det som tillhör de visa och förståndiga ska för evigt vara dolt för dem – ja, den lycka som är beredd åt de heliga.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

44 O mina älskade bröder, kom ihåg mina ord. Se, jag tar av mina kläder, och jag skakar dem inför er. Jag ber min frälsnings Gud att se på mig med sitt allt utforskande öga. Därför ska ni på den yttersta dagen, när alla människor ska dömas efter sina gärningar, veta att Israels Gud bevittnade att jag skakade er ondska från min själ och att jag står i renhet inför honom och är fri från ert blod.

45 O mina älskade bröder, vänd bort från era synder. Skaka av er hans kedjor som vill binda fast er. Kom till den Gud som är er frälsnings klippa.

46 Bered era själar för den härliga dagen då rättvisa ska tilldelas de rättfärdiga, ja, för domens dag så att ni inte ryggat tillbaka i förskräckelse, och så att ni inte blir fullkomligt medvetna om er hemska skuld och nödgas ropa: ”Heliga, heliga är dina domar, o Herre Gud Allsmäktig – men jag känner min skuld, jag överträdde din lag, och mina överträdelser är mina. Och djävulen har fått mig så att jag är ett byte för hans hemska elände.”

47 Men se, mina bröder, är det nödvändigt att behöva väcka er till en fruktansvärd insikt om dessa ting? Skulle jag sönderslita era själar om era sinnen var rena? Skulle jag tala tydligt till er i överensstämmelse med sanningens tydlighet om ni var befriade från synd?

48 Se, om ni var heliga skulle jag tala till er om helighet. Men eftersom ni inte är heliga och ni ser mig som er lärare är det nödvändigt att jag undervisar er om syndens följder.

49 Se, min själ avskyr synden, och mitt hjärta gläds åt rättfärdighet, och jag vill prisa min Guds heliga namn.

50 Kom, mina bröder, alla som är törstiga, kom till vatten. Och den som inte har några pengar: Kom och köp och ät. Ja, kom och köp vin och mjölk utan pengar och för intet.

51 Ge därför inte ut pengar på det som inte har något värde, lägg inte heller ner arbete på sådant som inte kan tillfredsställa. Hørsamma mig flitigt och kom ihåg de ord som jag har talat. Och kom till Israels Helige och mätta er med det som inte förgås och inte heller kan förärvas, och låt er själ glädjas åt överflöd.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Harken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

52 Se, mina älskade bröder, kom ihåg er Guds ord. Be ständigt till honom om dagen och ge tack till hans heliga namn om natten. Låt era hjärtan fröjdas.

53 Och se hur stora Herrens förbund är och hur stor hans välvilja är om människobarnen. Och på grund av sin storhet och sin nåd och barmhärtighet har han lovat oss att våra avkomlingar inte helt ska förgöras i köttet utan han ska bevara dem. Och i framtida släktled ska de bli en rättfärdig gren åt Israels hus.

54 Och nu, mina bröder, skulle jag vilja tala mer till er. Men i morgon ska jag förkunna återstoden av mina ord för er. Amen.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nephi 10

- 1 Och nu talar jag, Jakob, åter till er, mina älskade bröder, om denna rättfärdiga gren varom jag har talat.
- 2 För se, de löften som vi har fått är löften till oss i köttet. Därför ska Gud, även om det har visats mig att många av våra barn kommer att förgås i köttet på grund av otro, ändå vara barmhärtig mot många, och våra barn kommer att föras tillbaka så att de kan få ta del av det som ger dem den sanna kunskapen om sin Återlösare.
- 3 Därför, som jag sa till er, måste Kristus – för i natt sa ängeln till mig att detta skulle bli hans namn – nödvändigtvis komma bland judarna, bland dem som utgör den mer ogudaktiga delen av världen, och de ska korsfästa honom – för detta tillkommer vår Gud, och det finns ingen annan nation på jorden som skulle korsfästa sin Gud.
- 4 För skulle de mäktiga underverken utföras bland andra nationer så skulle dessa omvända sig och veta att han är deras Gud.
- 5 Men på grund av prästvålden och ondska ska de som bor i Jerusalem göra sig hårdnackade för honom så att han blir korsfäst.
- 6 På grund av deras ondska ska därför förstörelse, hungersnöd, farsoter och blodsutgjutelse komma över dem. Och de som inte omkommer ska skingras bland alla nationer.
- 7 Men se, så säger Herren Gud: ”När den dagen kommer då de tror på mig, att jag är Kristus, då har jag slutit förbund med deras fäder om att de i köttet på jorden ska föras tillbaka till sina arveländer.
- 8 Och det ska ske att de ska insamlas från sin långa förskingring, från havets öar och från jordens fyra hörn. Och icke-judarnas nationer ska vara stora i mina ögon, säger Gud, i det att de för dem till deras arveländer.”
- 9 Ja, icke-judarnas kungar ska vara deras fosterfäder, och deras drottningar ska bli fostermödrar. Därför är Herrens löften till icke-judarna stora, för han har sagt det, och vem kan säga emot?

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

10 "Men se, detta land, sa Gud, ska vara ett arveland för dig, och icke-judarna ska bli välsignade i landet.

11 Och detta land ska bli ett frihetens land för icke-judarna, och det ska inte finnas några kungar i landet som upphöjer sig bland icke-judarna.

12 Och jag ska befästa detta land mot alla andra nationer.

13 Och den som strider mot Sion ska förgås, säger Gud.

14 För den som uppreser en kung emot mig ska förgås, för jag, Herren, himlens konung, ska vara deras kung, och jag ska för evigt vara ett ljus för dem som hör mina ord.

15 Och för att mina förbund som jag har slutit med människobarnen ska kunna uppfyllas, det som jag ska göra för dem medan de är i köttet, måste jag nödvändigtvis omintetgöra de hemliga gärningar som tillhör mörker och mord och avskyvärdheter.

16 Därför ska den som strider mot Sion, både jude och icke-jude, både träl och fri, både man och kvinna, förgås, för det är dessa som är hela jordens sköka. För de som inte är med mig är emot mig, säger vår Gud.

17 För jag ska uppfylla mina löften som jag har gett människobarnen, det som jag ska göra för dem medan de är i köttet."

18 Därför, mina älskade bröder, så säger vår Gud: "Jag ska hemsöka dina avkomlingar genom icke-judarnas hand. Ändå ska jag uppmjuka icke-judarnas hjärtan så att de blir som en far för dem. Därför ska icke-judarna bli välsignade och räknas till Israels hus.

19 Därför ska jag helga detta land som ett arveland åt dina avkomlingar och åt dem som ska räknas bland dina avkomlingar för evigt, för det är ett utvalt land framför alla andra länder", säger Gud till mig. "Därför vill jag att alla människor som bor där ska tillbe mig", säger Gud.

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

- 20 Och nu, mina älskade bröder, då vi ser att vår barmhärtige Gud har gett oss så stor kunskap om dessa ting, låt oss då komma ihåg honom och lägga av oss våra synder och inte hänga med huvudet, för vi är inte förskjutna. Visserligen har vi drivits ut ur vårt arveland, men vi har letts till ett bättre land, för Herren har gjort havet till en stig för oss och vi är på en ö i havet.
- 21 Men stora är Herrens löften till dem som är på havets öar. Och eftersom det sägs öar måste det nödvändigtvis finnas fler än denna, och även dessa är bebodda av våra bröder.
- 22 För se, Herren Gud har tid efter annan fört bort några från Israels hus enligt sin vilja och sitt behag. Och se, Herren kommer ihåg alla dem som har brutits av, varför han kommer ihåg även oss.
- 23 Var därför vid gott mod och kom ihåg att ni är fria att handla av er själva – att välja vägen till evig död eller vägen till evigt liv.
- 24 Mina älskade bröder, förlika er därför med Guds vilja och inte med djävulens och köttets vilja. Och kom ihåg att sedan ni har förlikat er med Gud är det endast i och genom Guds nåd som ni är frälsta.
- 25 Må därför Gud uppresa er från döden genom uppståndelsens kraft, och även från den eviga döden genom försoningens kraft, så att ni kan tas emot i Guds eviga rike och så att ni må prisa honom genom gudomlig nåd. Amen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remembereth all them who have been broken off, wherefore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile yourselves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are reconciled unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nephi 11

- 1 Och nu talade Jakob mycket mer till mitt folk vid det tillfället. Ändå har jag endast låtit skriva ner detta, för det jag har skrivit räcker för mig.
- 2 Och nu skriver jag, Nephi, mer av Jesajas ord, för min själ gläds åt hans ord. För jag ska tillämpa hans ord på mitt folk, och jag ska sända ut dem till alla mina barn, för han såg i sanning min Återlösare, alldeles som jag har sett honom.
- 3 Och även min bror Jakob har sett honom som jag har sett honom, varför jag ska sända deras ord vidare till mina barn för att bevisa för dem att mina ord är sanna. ”För genom tre vittnens ord”, har Gud sagt, ”ska jag stadfästa mitt ord”. Ändå sänder Gud ytterligare vittnen, och han bevisar alla sina ord.
- 4 Se, min själ gläds åt att bevisa för mitt folk sanningen om Kristi ankomst. För i denna avsikt har Moses lag blivit given, och allt som Gud ända från världens begynnelse gett till människan är sinnebilder för honom.
- 5 Och min själ gläds även över Herrens förbund vilka han har slutit med våra fäder. Ja, min själ gläds åt hans nåd och åt hans rättvisa och makt och barmhärtighet i den stora och eviga planen för befrielse från döden.
- 6 Och min själ gläds åt att bevisa för mitt folk att om Kristus inte skulle komma måste alla människor förgås.
- 7 För om det inte finns någon Kristus finns det inte någon Gud. Och om det inte finns någon Gud finns det inte vi, för det kunde inte ha skett någon skapelse. Men det finns en Gud, och han är Kristus, och han kommer i sin egen tids fullbordan.
- 8 Och nu skriver jag ner några av Jesajas ord så att var och en av mitt folk som ser dessa ord ska kunna lyfta sitt hjärta och glädjas för alla människors skull. Dessa är nu hans ord, och ni kan tillämpa dem på er själva och på alla människor.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficient me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nephi 12

- 1 Det ord som Jesaja, Amos son, såg angående Juda och Jerusalem:
- 2 Och det ska ske i de sista dagarna, när det berg där Herrens hus är ska stå grundat högst uppe bland bergen och vara upphöjt över höjderna, och alla nationer ska strömma dit.
- 3 Och många folk ska gå ut och säga: ”Kom, och låt oss dra upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus. Och han ska undervisa oss om sina vägar, och vi ska vandra på hans stigar.” För från Sion ska lagen utgå och Herrens ord från Jerusalem.
- 4 Och han ska döma mellan nationerna och ska tillrättvisa många folk. Och de ska smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Nation ska inte lyfta svärd mot nation, och inte mer ska de lära sig att kriga.
- 5 O Jakobs hus, kom och låt oss vandra i Herrens ljus. Ja, kom, för ni har alla gått vilse, var och en på sina ogudaktiga vägar.
- 6 Därför har du, o Herre, förskjutit ditt folk, Jakobs hus, eftersom de fylls på från Östern och lyssnar till späsmän liksom filisteerna, och de förlustar sig med främlingars barn.
- 7 Deras land är även fullt av silver och guld, och på deras skatter är ingen ände. Deras land är även fullt av hästar, och på deras vagnar är ingen ände.
- 8 Deras land är även fullt av avgudar. De tillber sina egna händers verk, det som deras egna fingrar har gjort.
- 9 Och den enkla människan böjer sig inte ner, och den store mannen ödmjukar sig inte. Förlåt honom därför inte.
- 10 O, ni ogudaktiga! Gå in i klippan och göm er i stoftet, för Herrens fruktan och hans majestäts härlighet ska slå er.
- 11 Och det ska ske att människornas högdragna blickar ska bli ödmjukade, och människors övermod ska bli nedböjt, och Herren ensam ska vara upphöjd på den dagen.

2 Nephi 12

- The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concerning Judah and Jerusalem:
- And it shall come to pass in the last days, when the mountain of the Lord's house shall be established in the top of the mountains, and shall be exalted above the hills, and all nations shall flow unto it.
- And many people shall go and say, Come ye, and let us go up to the mountain of the Lord, to the house of the God of Jacob; and he will teach us of his ways, and we will walk in his paths; for out of Zion shall go forth the law, and the word of the Lord from Jerusalem.
- And he shall judge among the nations, and shall rebuke many people: and they shall beat their swords into plow-shares, and their spears into pruning-hooks— nation shall not lift up sword against nation, neither shall they learn war any more.
- O house of Jacob, come ye and let us walk in the light of the Lord; yea, come, for ye have all gone astray, every one to his wicked ways.
- Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people, the house of Jacob, because they be replenished from the east, and hearken unto soothsayers like the Philistines, and they please themselves in the children of strangers.
- Their land also is full of silver and gold, neither is there any end of their treasures; their land is also full of horses, neither is there any end of their chariots.
- Their land is also full of idols; they worship the work of their own hands, that which their own fingers have made.
- And the mean man boweth not down, and the great man humbleth himself not, therefore, forgive him not.
- O ye wicked ones, enter into the rock, and hide thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory of his majesty shall smite thee.
- And it shall come to pass that the lofty looks of man shall be humbled, and the haughtiness of men shall be bowed down, and the Lord alone shall be exalted in that day.

12 För Härskarornas Herres dag kommer snart över alla nationer, ja, över alla, ja, över de högmodiga och högdragna och över alla som är upphöjda, och de ska bli ödmjukade.

13 Ja, och Herrens dag ska komma över alla Libanons cedrar, för de är höga och upphöjda, och över alla Basans ekar,

14 och över alla höga berg och över alla höjder och över alla nationer som är upphöjda, och över alla folk,

15 och över varje högt torn och varje befäst mur,

16 och över alla fartyg på havet och över alla Tarsis fartyg, och över allt som är skönt att skåda.

17 Och människornas högdragenhet ska nedböjas och folkets övermod nedbrytas, och Herren ensam ska vara upphöjd på den dagen.

18 Och avgudarna ska han fullständigt utplåna.

19 Och de ska gå in i klippornas hålor och in i jordens grottor, för Herrens fruktan ska komma över dem och hans majestäts härlighet ska slå dem när han står upp för att våldsamt skaka jorden.

20 På den dagen ska människorna kasta bort till mullvarar och fladdermöss sina avgudar av silver och sina avgudar av guld som de har gjort åt sig för att tillbe,

21 och ska gå in i bergsrämnor och till skrovliga klippors krön, för Herrens fruktan ska komma över dem och hans härlighets majestät ska slå dem när han står upp för att våldsamt skaka jorden.

22 Förlita er inte mer på människor vars andedräkt är i deras näsborrar, för i vad är de att räkna med?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nephi 13

- 1 För se, Herren, Härskarornas Herre, tar bort från Jerusalem och från Juda stöd och stav – allt bröd till stav och allt vatten till stöd –
- 2 den mäktige mannen och krigsmannen, domaren och profeten, och den vise och den gamle,
- 3 befälhavaren över femtio och den hedervärde mannen och rådgivaren och den hantverkskunnige och den värtalige.
- 4 Och jag ska ge dem barn till att vara deras furstar, och spädbarn ska råda över dem.
- 5 Och folket ska förtryckas, den ene av den andre och var och en av sin nästa. Barnet ska uppträda högmodigt mot den gamle och den tarvliga mot den hedervärde.
- 6 När en man fattar tag i sin bror i sin fars hus och säger: ”Du har kläder, bli vår styresman, och låt inte denna ruinhög komma under din hand” –
- 7 på den dagen ska han svära och säga: ”Jag vill inte vara någon helbrägdagörare, för i mitt hus finns varken bröd eller kläder. Gör mig inte till styresman över folket.”
- 8 För Jerusalem är i ruiner och Juda har fallit eftersom deras tungor och deras gärningar har stått emot Herren, och de förtörnar hans härlighets ögon.
- 9 Deras uppsyn vittnar emot dem och förkunnar att deras synd är alldeles som Sodoms, och de kan inte dölja den. Ve deras själar, för de har belönat sig själva med ont!
- 10 Säg till de rättfärdiga att det är väl med dem, för de ska äta sina gärningars frukt.
- 11 Ve de ogudaktiga, för de ska förgås eftersom deras händers lön ska komma över dem.
- 12 Och barn är mitt folks förtryckare, och kvinnor råder över det. O mitt folk, de som leder dig får dig att fela och fördärvar dina stigars väg.
- 13 Herren står upp för att vädja för och för att döma folket.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

14 Herren ska gå till doms med sitt folks gamla och med
dess furstar. För ni har förtärt vingården och bytet från
de fattiga i era hus.

15 ”Vad menar ni? Ni krossar mitt folk och mal sönder
de fattigas ansikten”, säger Herren, Härskarornas Gud.

16 Vidare säger Herren: ”Eftersom Sions döttrar är så
högragna och går med rak hals och lättsinniga ögon
och går där och trippar och pinglar med sina fotringar”,

17 därför ska Herren slå Sions döttrars hjässor med
skorv, och Herren ska blotta deras nakenhet.

18 På den dagen ska Herren ta bort glansen från deras
pinglande prydnader och näthuvor och runda smycken
som liknar månen,

19 kedjor och armband och halsdukar,

20 huvudbonader och fotlänkar, pannband, parfymflas-
kor och öronringar,

21 ringar och nässmycken,

22 högtidsdräkter och mantlar och kåpor och krusnålar,

23 speglar och fint linne och huvor och flor.

24 Och det ska ske att där ska vara stank i stället för väl-
lukt, trasa i stället för gördel och skallighet i stället för
väl uppsatt hår och hölje av säckväv i stället för bröst-
duk, bränmärken i stället för skönhet.

25 Dina män ska falla för svärdet och dina mäktiga i
krig.

26 Och hennes portar ska klaga och sörja, och hon ska
vara övergiven och ska sitta på marken.

The Lord will enter into judgment with the ancients
of his people and the princes thereof; for ye have eaten
up the vineyard and the spoil of the poor in your
houses.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters of
Zion are haughty, and walk with stretched-forth necks
and wanton eyes, walking and mincing as they go, and
making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the crown
of the head of the daughters of Zion, and the Lord will
discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires like
the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and the
headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the crisping-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell there
shall be stink; and instead of a girdle, a rent; and instead
of well set hair, baldness; and instead of a stomacher, a
girding of sackcloth; burning instead of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in the
war.

And her gates shall lament and mourn; and she shall
be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nephi 14

- 1 Och på den dagen ska sju kvinnor fatta tag i en man och säga: ”Vi ska äta vårt eget bröd och bära våra egna kläder, låt oss endast få bära ditt namn för att ta bort vår vanära.”
- 2 På den dagen ska Herrens gren bli vacker och härlig, och jordens frukter bli utsökta och behagliga för dem av Israel som har undkommit.
- 3 Och det ska ske att de som är kvar i Sion och förblir i Jerusalem ska kallas heliga, alla som är upptecknade bland de levande i Jerusalem –
- 4 när Herren har tvättat bort Sions döttrars orenhet och renat Jerusalem från dess blod genom domens ande och genom eldens ande.
- 5 Och Herren ska över varje Sions bergs boning och över hennes församlingar skapa en molnsky och rök om dagen och skenet av en flammande eld om natten, för över all Sions härlighet ska det finnas ett värn.
- 6 Och där ska finnas ett tabernakel som ger skugga om dagen mot hettan och som är en fristad och ett skydd mot storm och mot regn.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nephi 15

- 1 Och då vill jag sjunga till min högt älskade, en sång om min älskade, om hans vingård. Min högt älskade har en vingård på en mycket bördig kulle.
- 2 Och han hägnade in den och rensade bort dess stenar och planterade där de ädlaste vinstockar och byggde ett torn mitt i den, och han gjorde även en vinpress däri. Och han väntade att den skulle bära druvor, och den bar vilddruvor.
- 3 ”Och nu, o Jerusalems invånare och Judas män, ber jag er döma mellan mig och min vingård.
- 4 Vad kunde mer ha gjorts för min vingård som jag inte har gjort i den? För när jag väntade att den skulle bära druvor, bar den vilddruvor.
- 5 Och se, nu ska jag tala om för er vad jag ska göra med min vingård: Jag ska ta bort dess inhägnad, och den ska förtäras. Och jag ska bryta ner dess mur, och den ska bli nedtrampad.
- 6 Och jag ska ödelägga den. Ingen ska beskära den eller gräva i den, men där ska växa tistlar och törnen. Jag ska även befälla molnen att inte regna något regn på den.”
- 7 För Härskarornas Herres vingård är Israels hus, och Judas folk är hans älsklingsplanta. Och han väntade sig rättvisa och såg förtryck, han väntade sig rättfärdighet men hörde nödrop.
- 8 Ve dem som lägger hus till hus, till dess det inte kan finnas något utrymme så att de kan bo ensamma mitt i landet!
- 9 I mina öron ljuder Härskarornas Herres ord: ”Många hus ska sannerligen bli öde, och stora och sköna städer utan invånare.
- 10 Ja, en vingård på tio tunnland ska ge ett batmått, och en homers utsäde ska ge en efa.”
- 11 Ve dem som stiger upp tidigt på morgonen för att kunna jaga efter starka drycker, som fortsätter intill natten och berusar sig med vin!
- 12 Och harpor och psaltare och pukor och flöjter och vin har de vid sina fester, men på Herrens verk ger de inte akt och de beaktar inte heller hans händers gärningar.

2 Nephi 15

- And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.
- And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a wine-press therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.
- And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.
- What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.
- And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;
- And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.
- For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.
- Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!
- In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.
- Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.
- Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!
- And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Därför har mitt folk förts bort i fångenskap eftersom de saknar kunskap. Och dess hedervärda män svälter, och dess skaror försmäktar av törst.

14 Därför har helvetet vidgat sig och öppnat sitt gap utan måtta. Och deras härlighet och deras skaror och deras ståt, och den som gläder sig ska fara dit ner.

15 Och den enkla människan ska bli nedböjd, och den mäktige ska bli ödmjukad, och den högdragnes ögon ska bli ödmjukade.

16 Men Härskarornas Herre ska bli upphöjd genom sin rättvisa, och Gud som är helig ska bli helgad genom rättfärdighet.

17 Då ska lammen beta på sitt sätt, och främlingar ska nära sig på gödboskapens öde platser.

18 Ve dem som drar ondska med fåfångans rep och synder som med vagnslinor,

19 som säger: "Låt honom hasta, påskynda sitt verk, så att vi kan se det, och låt Israels Heliges rådslut närma sig och komma så att vi kan bli varse det."

20 Ve dem som kallar det onda gott och det goda ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert!

21 Ve dem som är visa i sina egna ögon och anser sig själva förståndiga!

22 Ve dem som är mäktiga i att dricka vin och som är duktiga i att blanda starka drycker,

23 som för mutor rättfärdigar den ogudaktige och förnekar den rättfärdige hans rättfärdighet!

24 Liksom eldsflamman uppslukar stubben och som lågan förtär agnarna, så ska deras rot förruttna, och deras blomning ska flyga iväg som damm, eftersom de har förkastat Härskarornas Herres lag och ringaktat Israels Heliges ord.

25 Därför är Herrens vrede upptänd mot hans folk, och han har sträckt ut sin hand mot dem och har slagit dem, och bergen skälvde och deras döda kroppar sönderslets mitt på gatorna. Trots allt detta vänder hans vrede inte tillbaka, utan hans hand är ännu utsträckt.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 26 Och han ska höja ett baner för nationerna i fjärran och locka dem till sig från jordens ände, och se, snabbt och med hast kommer de. Ingen ska vara trött eller stappla bland dem.
- 27 Ingen ska slumra eller sova. Inte heller ska bältet kring deras höfter lösgöras, inte heller deras skoremmer slitas av.
- 28 Deras pilar ska vara skarpa och alla deras bågar spända, och deras hästars hovar ska vara som flinta och deras hjul som en stormvind, deras rytande som ett lejons.
- 29 De ska ryta som unga lejon, ja, de ska ryta och gripa sitt rov och bära bort det i säkerhet, och ingen ska befria det.
- 30 Och på den dagen ska de ryta mot dem likt havets rytande. Och om de ser ut över landet ser de mörker och sorg, och ljuset är förmörkat i dess himlar.
- And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.
- None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;
- Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.
- They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.
- And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Nephi 16

- 1 I det år då kung Ussia dog såg jag även Herren sitta på en tron, hög och upphöjd, och hans släp uppfyllde templet.
- 2 Ovanför den stod seraferna. Var och en av dem hade sex vingar: med två täckte han sitt ansikte och med två täckte han sina fötter, och med två flög han.
- 3 Och den ene ropade till den andre och sa: "Helig, helig, helig är Härskarornas Herre, hela jorden är full av hans härlighet."
- 4 Och dörrposterna darrade vid ljudet av den ropandes röst, och huset fylldes av rök.
- 5 Då sa jag: "Ve mig, för jag förgås eftersom jag är en man med orena läppar, och jag bor bland ett folk som har orena läppar, för mina ögon har sett Konungen, Härskarornas Herre."
- 6 Då flög en av seraferna fram till mig, och han hade i sin hand ett glödande kol, som han med en tång hade tagit från altaret.
- 7 Och han lade det på min mun och sa: "Se, detta har rört vid dina läppar och din ondska är borttagen och du är renad från din synd."
- 8 Jag hörde även Herrens röst som sa: "Vem ska jag sända, och vem vill företräda oss?" Då sa jag: "Här är jag, sänd mig."
- 9 Och han sa: "Gå och säg till detta folk: 'Hör noga', men de förstod inte, och 'se noga', men de uppfattade inte.
- 10 Förstocka detta folks hjärta och stäng dess öron och tillslut dess ögon, så att de inte ser med sina ögon och hör med sina öron och förstår med sitt hjärta och omvänder sig och blir helade."
- 11 Då sa jag: "Hur länge, Herre?" Och han sa: "Till dess städerna blir öde utan invånare och husen utan folk och landet fullständigt ödelagt,
- 12 och till dess Herren har fört folket bort i fjärran, för det ska bli stor ödslighet i landets mitt.
- 13 Men likväl ska en tiondel finnas, och de ska återvända och ska förtäras som en lind och som en ek vilkas kärna består när de faller sina löv. Så ska den heliga säden vara dess kärna."

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Nephi 17

- 1 Och det hände sig i de dagar då Ahas, son till Jotam, Ussias son, var Judas kung, att Resin, Syriens kung, och Peka, Remaljas son och Israels kung, drog upp mot Jerusalem för att strida mot det, men de kunde inte besegra det.
- 2 Och det blev berättat för Davids hus: ”Syrien har slagit sig samman med Efraim.” Och hans hjärta skälvde, likaså hans folks hjärtan, som skogens träd skälver för vinden.
- 3 Då sa Herren till Jesaja: ”Gå nu ut och möt Ahas, du och din son Sear-Jasub, vid änden av övre dammens vattenledning, på vägen till Valkarfältet,
- 4 och säg till honom: ”Ta dig i akt och var lugn. Frukta inte och var inte heller räddhågad för dessa två stumpar av rykande brandfacklor, för Resin med Syrien och för Remaljas son i deras brinnande vrede.
- 5 Eftersom Syrien, Efraim och Remaljas son har gjort upp onda planer mot dig och sagt:
- 6 ”Låt oss dra upp mot Juda och hemsöka det, och låt oss göra en bräsch för oss däri och insätta en kung där, ja, Tabals son.””
- 7 Så säger Herren Gud: ”Det ska inte lyckas, inte heller ska det ske.
- 8 För Damaskus är Syriens huvud, och Resin är Damaskus huvud, och inom sextio och fem år ska Efraim vara krossat så att det inte längre är ett folk.
- 9 Och Efraims huvud är Samaria, och Samarias huvud är Remaljas son. Om ni inte vill tro, ska ni förvisso inte bestå.”
- 10 Vidare talade Herren åter till Ahas och sa:
- 11 ”Begär ett tecken från Herren, din Gud, begär det antingen i djupen eller i höjderna därovan.”
- 12 Men Ahas sa: ”Jag begär inget, inte heller vill jag fresta Herren.”
- 13 Och han sa: ”Hör då, o Davids hus: Är det er inte nog att ni tröttar ut människor? Vill ni även trötta ut min Gud?
- 14 Därför ska Herren själv ge er ett tecken: Se, en jungfru ska bli havande och ska föda en son och ska ge honom namnet Immanuel.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

15 Gräddmjölk och honung ska han äta så att han kan
förstå att förkasta det onda och välja det goda.

16 För innan barnet förstår att förkasta det onda och
välja det goda, ska det land du avskyr vara övergivet av
båda sina kungar.

17 Över dig och över ditt folk och över din fars hus ska
Herren genom kungen i Assyrien låta dagar komma, så-
dana som inte har kommit alltifrån den dag då Efraim
skilde sig från Juda.

18 Och det ska ske på den tiden att Herren ska locka på
flugan längst borta i Egypten och på biet i Assyriens
land,

19 och de ska komma och allesamman slå sig ner i de öde
dalarna och i klippornas hålor och i alla törnsnår och på
alla buskar.

20 Samma dag ska Herren med en rakkniv som lånats av
dem på andra sidan floden, av kungen i Assyrien, raka
huvudet och håret på fötterna, ja, den ska även ta bort
skägget.

21 Och det ska ske på den dagen att en man ska föda upp
en ung ko och två får.

22 Och det ska ske att han till följd av den myckenhet
mjölk de ska ge, ska leva av gräddmjölk, för gräddmjölk
och honung ska alla som finns kvar i landet leva av.

23 Och det ska ske på den dagen att där tusen vinstockar
stod, värda tusen siklar silver, där ska överallt växa tistlar
och törnen.

24 Med pilar och bågar ska människor komma dit, för
hela landet ska bli tistlar och törnen.

25 Och till alla höjder som ska bearbetas med hackan ska
inte komma fruktan för tistlar och törnen, utan de ska
bli platser dit oxar drivs och som småboskap trampar
på.”

Butter and honey shall he eat, that he may know to
refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and
choose the good, the land that thou abhorrest shall be
forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy peo-
ple, and upon thy father's house, days that have not
come from the day that Ephraim departed from Judah,
the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord
shall hiss for the fly that is in the uttermost part of
Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the
desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon
all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that
is hired, by them beyond the river, by the king of
Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall
also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall
nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk
they shall give he shall eat butter; for butter and honey
shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall
be, where there were a thousand vines at a thousand sil-
verlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither,
because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock,
there shall not come thither the fear of briers and
thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and
the treading of lesser cattle.

2 Nephi 18

- 1 Vidare kom Herrens ord till mig: ”Ta dig en stor rulle och skriv i den med en människas penna om Maher-salal Has-bas.”
- 2 Och jag tog mig trovärdiga vittnen till att uppteckna: prästen Uria och Sakarja, Jeberekjas son.
- 3 Och jag gick in till profetissan, och hon blev med barn och födde en son. Då sa Herren till mig: ”Ge honom namnet Maher-salal Has-bas.
- 4 För se, barnet ska inte ha kunskap att ropa: ’Min far och min mor’, innan Damaskus skatter och bytet från Samaria ska föras bort av kungen i Assyrien.”
- 5 Herren talade åter till mig och sa:
- 6 ”Eftersom detta folk förkastar Siloas vatten, som flyter så stilla, och gläder sig åt Resin och Remaljas son”,
- 7 se, därför ska Herren låta flodens vatten komma över dem, väldiga och många, nämligen kungen i Assyrien med all hans härlighet. Och han ska stiga över alla sina bräddar och svämma över alla sina stränder.
- 8 Och han ska tränga fram genom Juda, han ska utbreda sig och svämma över, och han ska räcka ända upp till halsen. Och hans utbredda vingar ska uppfylla hela vidden av ditt land, o Immanuel.
- 9 Förener er, o ni folk, och ni ska krossas. Och öppna ert öra, alla ni i fjärran länder. Rusta er, och ni ska krossas. Rusta er, och ni ska krossas.
- 10 Rådgör tillsammans, och det ska gå om intet. Tala därom, och det ska inte lyckas, för Gud är med oss.
- 11 För så talade Herren till mig med stark hand och beordrade mig att inte vandra på detta folks väg, när han sa:
- 12 ”Säg inte sammansvärjning om allt som detta folk kallar sammansvärjning. Frukta inte heller vad de fruktar och var inte förskräckta.
- 13 Härskarornas Herre själv ska ni hålla helig, och låt honom vara er fruktan, och låt honom vara er bävan.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 Och han ska vara som en helgedom, men som en stötesten och som en förargelsens klippa för Israels båda hus, en fälla och en snara för Jerusalems invånare.

15 Och många av dem ska snubbla och falla och krossas och snärjas och infångas.

16 Bind upp vittnesbördet och försegla lagen bland mina lärjungar.”

17 Och jag vill vänta på Herren som döljer sitt ansikte för Jakobs hus, och jag vill söka efter honom.

18 Se, jag och barnen som Herren har gett mig är som tecken och under i Israel från Härskarornas Herre, som bor på Sions berg.

19 Och när de säger till er: ”Sök er till andebesvärjarna och häxmästarna som piper och mumlar” – borde inte ett folk då söka sig till sin Gud för de levande för att höra från de döda?

20 Sök er till lagen och till vittnesbördet! Och om de inte talar enligt detta ord så beror det på att inget ljus finns i dem.

21 Och de ska gå igenom det, hårt prövade och hungerande, och det ska ske att de i sin hunger ska gräma sig och förbanna sin konung och sin Gud och blicka uppåt.

22 Och de ska skåda ner på jorden och se nöd och mörker, ångestens dunkel, och ska fördrivas till mörkret.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nephi 19

- 1 Dock ska dunklet inte vara som under hennes lidande, då han först lätt ansatte Sebulons land och Naftalis land och senare mer smärtsamt hemsökte dem längs vägen till Röda havet, bortom Jordan i nationernas Galileen.
- 2 Det folk som vandrat i mörker har sett ett stort ljus. Över dem som bor i dödsskuggans land har ljuset strålat.
- 3 Du har gjort folket talrikt och ökat glädjen. De gläder sig inför dig som man gläds åt skörden och som män fröjdar sig när de utskiftar bytet.
- 4 För du har brutit sönder hans bördors ok och hans axlars stav och hans plågares käpp.
- 5 För alla krigarens drabbningar sker i förvirrat larm, och kläder sölas i blod. Men detta ska ske med brand och med eldens bränsle.
- 6 För ett barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans axlar ska herradömet vila, och hans namn ska vara: Underbar, Rådgivare, Mäktig Gud, Evig Fader, Fridsfurste.
- 7 På herradömets och fridens tillväxt finns det ingen ände över Davids tron och över hans rike när det gäller att sätta det i ordning och upprätta det med rättighet och med rättvisa, från nu och för evigt. Härskarornas Herres iver ska göra detta.
- 8 Herren sände sitt ord till Jakob, och det har vilat över Israel.
- 9 Och allt folket ska känna till det, ja, Efraim och Samarias invånare som i hjärtats högmod och hårdhet säger:
- 10 ”Tegelstenar har fallit, men vi ska bygga med huggen sten. Mullbärsfikonträden har huggits ner, men vi sätter cederträd i deras ställe.”
- 11 Därför ska Herren uppresa Resins motståndare mot honom och förena hans fiender,
- 12 syrierna framifrån och filisteerna bakifrån, och de ska sluka Israel med glupska gap. På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

13 För folket vänder sig inte till honom som slår dem och inte heller söker de Härskarornas Herre.

14 Därför ska Herren på en dag skära av huvud och svans, gren och sävstrå, på Israel.

15 Den gamle han är huvudet, och profeten som lär lögner han är svansen.

16 För detta folks ledare får dem att fela, och de som låter leda sig av dem går under.

17 Därför ska Herren inte glädja sig över deras unga män, inte heller förbarma sig över deras faderlösa och änkor, för de är allesammans hycklare och ogärningsmän, och var mun talar dårskap. På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

18 För ogudaktigheten brinner som en eld, den förtär tistlar och törnen och antänder skogens snår så att de stiger upp som slingor av rök.

19 Genom Härskarornas Herres vrede har landet för-mörkats, och folket ska vara som bränsle för elden, ingen ska skona sin broder.

20 Och han river åt sig till höger men förblir hungrig, han tar för sig till vänster, men de blir inte mätta. De ska alla äta köttet på sin egen arm:

21 Manasse mot Efraim, och Efraim mot Manasse; båda tillsammans vänder sig mot Juda. På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.

For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.

Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.

The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.

For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.

Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briers and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.

Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.

And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—

Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nephi 20

- 1 Ve dem som stadgar orättfärdiga stadgar och som skriver betungande påbud som de har stadfäst,
2 för att förneka de behövande rättvisa och beröva de fattiga i mitt folk deras rätt, så att änkor kan bli deras byte och så att de kan plundra de faderlösa!
- 3 Och vad ska ni göra på hemsökelsens dag och i den förödelse som ska komma fjärran ifrån? Till vem ska ni fly för att få hjälp, och var ska ni lämna er härlighet?
- 4 ”Utan mig ska de böja knä bland fångarna, och de ska falla bland de dräpta.” På grund av allt detta vänder han inte bort sin vrede, utan hans hand är ännu utsträckt.
- 5 ”O Assyrien, du är min vredes käpp, och staven i deras hand är deras förbittring!
- 6 Jag ska sända honom mot en hycklande nation, och mot min vredes folk vill jag ge honom en befallning att ta rov och att ta byte och att nedtrampa dem som smuts på gatorna.”
- 7 Men så menar inte han, inte heller tänker han så i sitt hjärta, utan hans hjärta står efter att förgöra och efter att avskära nationer i mängd.
- 8 För han säger: ”Är inte mina furstar allesammans kungar?
- 9 Är inte Kalno som Karkemish? Är inte Hamat som Arpad? Är inte Samaria som Damaskus?
- 10 Då min hand har grundat avgudarnas riken, vilkas avgudabilder överträffade Jerusalems och Samarias,
- 11 skulle jag då inte göra med Jerusalem och hennes avgudar vad jag har gjort med Samaria och hennes avgudar?”
- 12 Därför ska det ske, att när Herren har fullgjort allt sitt verk på Sions berg och i Jerusalem ska ”jag hemsöka frukten av den assyriske kungens hårda hjärta och hans övermodiga ögons förhävelse”.
- 13 För han säger: ”Med min hands makt och genom min visdom har jag utfört detta, för jag är klok. Och jag har flyttat folkens gränser och plundrat deras skattkammare, och jag har besegrat invånarna som en tapper man.

2 Nephi 20

- Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;
- To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!
- And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?
- Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.
- I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.
- Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.
- For he saith: Are not my princes altogether kings?
- Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?
- As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;
- Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?
- Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.
- For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 Och min hand har funnit folkets rikedomar som ett fågelbo, och som en som samlar kvarlämnade ägg har jag samlat jordens alla länder. Och ingen fanns som rörde vingen eller öppnade näbben eller pep.”

15 Ska yxan berömma sig över honom som hugger med den? Ska sågen förhäva sig över honom som sätter den i rörelse? Som om käppen skulle svinga sig mot honom som lyfter den, eller som om staven skulle lyfta sig själv som om den inte var ett stycke trä!

16 Därför ska Herren, Härskarornas Herre, sända magerhet bland hans feta, och under hans härlighet ska han tända en brand liksom en lågande eld.

17 Och Israels ljus ska bli som en eld och hans Helige som en låga och ska bränna upp och förtära hans törnen och hans tistlar på en dag,

18 och ska förtära hans skogs och hans bördiga åkers härlighet, både själ och kropp, och de ska vara som när en fanbärare faller.

19 Och de träd som är kvar i hans skog ska vara så få att ett barn kan skriva upp dem.

20 Och det ska ske på den dagen att återstoden av Israel och de av Jakobs hus som undkommit inte längre ska stödja sig på honom som slog dem, utan ska i sanning stödja sig på Herren, Israels Helige.

21 Återstoden ska återvända, ja, återstoden av Jakob, till den mäktige Guden.

22 För om än ditt folk Israel vore som sanden i havet, så ska dock en återstod återvända. Den påbjudna förstörelsen ska överflödas av rättfärdighet.

23 För Herren, Härskarornas Gud, ska låta sin påbjudna förstörelse komma över hela landet.

24 Därför säger Herren, Härskarornas Gud: ”O mitt folk som bor i Sion, frukta inte för assyriern. Han ska slå dig med en käpp och ska upplyfta sin stav mot dig, liksom i Egypten.

25 För ännu endast en liten tid, och förbittringen ska upphöra och min vrede vid deras undergång.”

26 Och Härskarornas Herre ska svänga ett gissel över honom, i enlighet med blodbadet i Midjan vid Orebsklippan, och som hans stav räcktes ut över havet så ska han lyfta upp den, liksom i Egypten.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briers in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

- 27 Och det ska ske på den dagen att hans börda ska tas bort från din skuldra och hans ok från din nacke, och oket ska förstöras för smörjelsens skull.
- 28 Han har kommit till Ajat, han har passerat över Migron, i Mikmash har han lämnat sina vagnar.
- 29 De har dragit fram över passet, de har tagit nattkvarter i Geba. Rama bävar, Sauls Gibeon har tagit till flykten.
- 30 Höj rösten, o Gallims dotter, låt den höras till Laish, o arma Anatot!
- 31 Madmenah är borta, Gibeons invånare samlar sig för att fly.
- 32 Ännu samma dag stannar han i Nob. Han ska lyfta sin hand mot dottern Sions berg, mot Jerusalems höjd.
- 33 Se, Herren, Härskarornas Herre, ska hugga av den stora grenen medelst fruktan, och de högt ansedda ska huggas ner och de högdragna ska ödmjukas.
- 34 Och han ska hugga ner skogens snår med järn, och Libanon ska falla för den Mäktige.
- And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.
- He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.
- They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.
- Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.
- Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.
- As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.
- Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.
- And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nephi 21

- 1 Och ett skott ska skjuta fram ur Isais stam, och en gren ska växa fram ur hans rötter.
- 2 Och på honom ska Herrens Ande vila, visdomens och förståndets ande, rådets och maktens ande, den ande som ger kunskap och Herrens fruktan,
- 3 och ska ge honom klart förstånd i Herrens fruktan, och han ska varken döma efter vad hans ögon ser eller skipa rätt efter vad hans öron hör.
- 4 Utan med rättfärdighet ska han döma de fattiga och med rättvisa skipa rätt åt de ödmjuka på jorden. Och han ska slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars andedräkt ska han döda de ogudaktiga.
- 5 Och rättfärdighet ska vara bältet kring hans höfter och trofasthet bältet kring hans midja.
- 6 Även vargen ska bo tillsammans med lammet, och leoparden ska ligga tillsammans med killingen, och kalven och det unga lejonet och gödboskapen ska vara tillsammans, och ett litet barn ska valla dem.
- 7 Och kon och björnen ska gå och beta, deras ungar ska ligga ner tillsammans, och lejonet ska äta hö liksom oxen.
- 8 Och dibarnet ska leka invid huggormens hål, och det avvanda barnet ska lägga sin hand på basiliskens bo.
- 9 De ska inte göra vad ont och fördärvligt är på hela mitt heliga berg, för jorden ska vara full av kunskapen om Herren, liksom vattnen täcker havet.
- 10 Och på den dagen ska det finnas en Isais rot som står som ett baner för folken. Dit ska icke-judarna söka sig, och hans vila ska vara härlig.
- 11 Och det ska ske på den dagen att Herren för andra gången åter ska sträcka ut sin hand för att från Assyrien och från Egypten och från Patros och från Nubien och från Elam och från Shinar och från Hamat och från havets öar återvinna den återstod av sitt folk som finns kvar.
- 12 Och han ska resa upp ett baner för nationerna och ska samla Israels fördrivna och samla in Judas förskingrade från jordens fyra hörn.

2 Nephi 21

And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.

And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;

And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.

But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.

And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.

And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

13 Efraims avund ska även upphöra och Judas motståndare ska bli avskurna. Efraim ska inte avundas Juda, och Juda ska inte hemsöka Efraim.

14 Men de ska slå ner på filisteernas axlar västerut, tillsammans ska de ta byte av österlänningarna. De ska lägga sin hand på Edom och Moab, och Ammons barn ska lyda dem.

15 Och Herren ska fullständigt ödelägga Egyptiska havets vik, och med sin mäktiga vind ska han skaka sin hand över floden, och han ska klyva den i sju bäckar och göra så att man torrskodd kan gå över.

16 Och där ska bli en banad väg från Assyrien för den återstod av hans folk som finns kvar, liksom det var för Israel den dag då de drog upp ur Egyptens land.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nephi 22

- 1 Och på den dagen ska du säga: ”O Herre, jag vill prisa dig. Fastän du var vred på mig har din vrede vänts bort, och du tröstade mig.
- 2 Se, Gud är min frälsning, jag ska förtrösta och inte frukta, för Herren JEHOVA är min styrka och min sång, och han har även blivit min frälsning.”
- 3 Därför ska ni med fröjd ösa vatten ur frälsningens källor.
- 4 Och på den dagen ska ni säga: ”Prisa Herren, åkalla hans namn, förkunna hans gärningar bland folken, kungör att hans namn är upphöjt.
- 5 Lovsjung Herren, för han har gjort härliga ting. Detta är känt över hela jorden.
- 6 Ropa högt och jubla, ni Sions invånare, för stor är Israels Helige mitt ibland er.”

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nephi 23

- 1 Babylons börda, som Jesaja, Amos son, såg.
- 2 ”Res upp ett baner på det höga berget, ropa högt till dem, vinka med handen att de må dra in genom de ädlas portar.
- 3 Jag har befallt mina heliggjorda, jag har även kallat mina mäktiga, för min vrede är inte över dem som fröjdar sig åt mitt majestät.”
- 4 Mängdens larm på bergen är som från ett stort folk, ett våldsamt oljud från nationernas samlade riken. Härskarornas Herre mönstrar härskarorna för striden.
- 5 De kommer från ett fjärran land, från himlens ände, ja, Herren och hans förbittrings vapen, för att fördärva hela landet.
- 6 Jämra er, för Herrens dag är nära. Den ska komma som en förgörelse från den Allsmäktige.
- 7 Därför ska alla händer slappna, och alla människors hjärtan ska försmäkta.
- 8 Och de ska förskräckas, kval och sorger ska gripa dem. De ska häpna över varandra, deras ansikten ska bli som flammor.
- 9 Se, Herrens dag kommer, gruvlig med både förbittring och brinnande vrede för att lägga landet öde. Och han ska utrota dess syndare därur.
- 10 För himlens stjärnor och dess stjärnbilder ska inte ge sitt ljus, soluppgången ska förmörkas och månen ska inte låta sitt ljus lysa.
- 11 ”Och jag ska straffa världen för dess ondska och de ogudaktiga för deras ondska. Jag ska låta göra slut på de högmodigas övermod och slå ner de fruktansvärda högmod.
- 12 Jag ska göra en människa mer dyrbar än fint guld, ja, en människa mer än guldtackan från Ofir.
- 13 Därför ska jag skaka himlarna, och jorden ska vika från sin plats genom Härskarornas Herres förbittring och på hans brinnande vredes dag.
- 14 Och det ska vara som det jagade rådjuret och som ett får som ingen samlar in. Och de ska alla vända sig till sitt eget folk och fly, var och en till sitt eget land.

2 Nephi 23

- The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.
- Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.
- I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.
- The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.
- They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.
- Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.
- Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;
- And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.
- Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.
- For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.
- And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogance of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.
- I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.
- Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.
- And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

15 Var och en som är högmodig ska genomborras, ja,
och var och en som förenar sig med de ogudaktiga ska
falla för svärdet.

16 Även deras barn ska krossas inför deras ögon, deras
hus ska plundras och deras hustrur skändas.

17 Se, jag ska hetsa mot dem mederna, som inte ska akta
silver och guld, inte heller ska de glädjas därät.

18 Deras bågar ska även krossa de unga männen, och de
ska inte ha förbarmande med frukten i moderlivet, de-
ras ögon ska inte skona barnen.

19 Och med Babylon, rikenas krona, kaldeernas sköna
majestät, ska det gå som när Gud omstörtade Sodom
och Gomorra.

20 Det ska aldrig bli befolkat, inte heller ska någon bo
där från släktled till släktled. Inte heller ska araben där
slå upp sitt tält, och inte heller ska herdarna där inrätta
sin fälla.

21 Men öknens vilda djur ska ligga där, och deras hus
ska fyllas av klagande varelser. Och ugglor ska bo där,
och satyrer ska dansa där.

22 Och öarnas vilda djur ska tjuta i deras övergivna hus
och drakar i deras vackra palats. Och snart kommer
hennes tid, och hennes dag ska inte förlängas. För jag
ska med hast förgöra henne, ja, jag ska vara barmhärtig
mot mitt folk, men de ogudaktiga ska förgås.”

Every one that is proud shall be thrust through; yea,
and every one that is joined to the wicked shall fall by
the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before
their eyes; their houses shall be spoiled and their wives
ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which
shall not regard silver and gold, nor shall they delight in
it.

Their bows shall also dash the young men to pieces;
and they shall have no pity on the fruit of the womb;
their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of
the Chaldees' excellency, shall be as when God over-
threw Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in
from generation to generation: neither shall the
Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds
make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their
houses shall be full of doleful creatures; and owls shall
dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their
desolate houses, and dragons in their pleasant palaces;
and her time is near to come, and her day shall not be
prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will
be merciful unto my people, but the wicked shall per-
ish.

2 Nephi 24

- 1 För Herren ska förbarma sig över Jakob och åter utvälja Israel och insätta dem i deras eget land. Och främlingarna ska förenas med dem, och de ska hålla sig till Jakobs hus.
- 2 Och folken ska ta dem och föra dem till deras plats, ja, från fjärran till jordens ändar, och de ska återvända till sina utlovade länder. Och Israels hus ska besitta dem, och Herrens land ska vara till för tjänare och tjänarinnor. Och de ska ta dem till fånga som höll dem själva fångna, och de ska råda över sina förtryckare.
- 3 Och det ska ske på den dagen att Herren ska ge dig vila från din sorg och från din fruktan, och från den hårda trälldom vari du tvingades att tjäna.
- 4 Och det ska ske på den dagen att du ska uttala denna visa över kungen i Babylon och säga: ”Vilket slut har inte förtryckaren fått, vilken ände på den gyllene staden!
- 5 Herren har brutit sönder de ogudaktigas stav, härs-karnas spiror.
- 6 Den som i förbittring slog folken med slag på slag, den som i vrede härskade över folken förföljs, och ingen hindrar det.
- 7 Hela jorden har fått vila och ro, de brister ut i sång.
- 8 Ja, furuträden glädes sig över dig, och likaså Libanons cedrar, de säger: ’Sedan du föll har ingen timmerhuggare kommit upp emot oss.’
- 9 Helvetet därnere är i rörelse för att möta dig när du kommer, det väcker upp de döda för din skull, ja, jordens alla väldiga. Det har låtit nationernas alla kungar resa sig från sina troner.
- 10 De ska alla tala och säga till dig: ’Har även du blivit maktlös liksom vi? Har du blivit som en av oss?’
- 11 Din ståt har förts ner i graven, ljudet från dina harpor hörs inte mer, maskar sprider sig under dig och maskar är ditt täcke.
- 12 Hur har du inte fallit från himlen, o Lucifer, du morgonrodnadens son! Hur har du inte fällt till marken, du som försvagade nationerna!

2 Nephi 24

- For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.
- Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.
- Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.
- All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 För du sa i ditt hjärta: 'Jag ska stiga upp till himlen, jag ska upphöja min tron ovanför Guds stjärnor, jag ska även sätta mig på gudaförsamlingens berg längst uppe i norr.

14 Jag ska stiga upp över molnens höjder, jag ska bli som den Allrahögste.'

15 Dock ska du föras ner till helvetet, längst ner i gropen.

16 De som ser dig ska titta noga på dig och ska betrakta dig och säga: 'Är detta den man som kom jorden att darras, som kom riken att skaka,

17 och som förvandlade jorden till en vildmark och ödelade dess städer, och som inte öppnade sina fångarhus?'

18 Nationernas alla kungar, ja, allesammans, ligger med ära, var och en i sitt eget hus.

19 Men du är utkastad ur din grav likt en avskyvärd gren och återstoden av dem som är dräpta, de som har genomborrats med svärd, vilka förs ner till gropens stenar likt ett kadaver som förtrampats.

20 Du ska inte förenas med dem i graven, för du har fördärvat ditt land och dräpt ditt folk. Ogärningmäns avkomma ska aldrig mer nämnas."

21 Anställ blodbad på hans söner för deras faders ondskas skull så att de inte reser sig, inte heller tar landet i besittning, inte heller fyller jordens yta med städer.

22 "För jag ska resa mig upp emot dem, säger Härskarornas Herre, och jag ska utrota ur Babylon namnet och återstoden och sonen och nevön, säger Herren.

23 Jag ska också göra det till ett tillhåll för röddrommar och en plats för vattengölar, och jag ska sopa det med ödeläggelsens kvast, säger Härskarornas Herre.

24 Härskarornas Herre har svurit och sagt: Som jag har tänkt så ska det sannerligen ske, och vad jag har beslutat, så ska det bli.

25 Ja, jag ska föra assyriern in i mitt land och på mina berg trampa honom under fötterna. Då ska hans ok lyftas av dem och hans börda lyftas av från deras axlar."

26 Detta är det beslut som är beslutat för hela jorden, och detta är den hand som är utsträckt över alla nationer.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bitter, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

27 För Härskarornas Herre har beslutat det, och vem kan göra det om intet? Och hans hand är utsträckt, och vem kan använda den?

28 I det år då kung Ahas dog kom följande börda:

29 Gläd dig inte, du Filisteen, över att den stav som slog dig är sönderbruten, för från ormens rot ska en giftorm komma fram, och dennes avkomma blir en brinnande flygande orm.

30 Och de fattigas förstfödda ska finna föda och de behövande ska slå läger i trygghet, och jag ska döda din rot genom hungersnöd, och han ska dräpa din kvarleva.

31 Jämra dig, o port, ropa, o stad, hela Filisteen har upplösts. För norrifrån ska komma en rök, och ingen ska vara ensam på sin utsatta tid.

32 Vad ska då nationernas sändebud svara? Jo, att Herren har grundat Sion och att de fattiga bland hans folk ska förtrösta därpå.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who shall disannul? And his hand is stretched out, and who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod of him that smote thee is broken; for out of the serpent's root shall come forth a cockatrice, and his fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the needy shall lie down in safety; and I will kill thy root with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina, art dissolved; for there shall come from the north a smoke, and none shall be alone in his appointed times.

What shall then answer the messengers of the nations? That the Lord hath founded Zion, and the poor of his people shall trust in it.

2 Nephi 25

- 1 Nu säger jag, Nephi, något om de ord som jag har skrivit, vilka har talats genom Jesajas mun. För se, Jesaja sa mycket som var svårt för många bland mitt folk att förstå, för de känner inte till judarnas sätt att profetera.
- 2 För jag, Nephi, har inte lärt dem mycket om judarnas seder, för deras gärningar var mörkrets gärningar, och deras handlingar var avskyvärda handlingar.
- 3 Därför skriver jag till mitt folk, till alla dem som i framtiden får del av det jag skriver, så att de må känna till Guds straffdomar, att de drabbar alla nationer enligt det ord som han har talat.
- 4 Lyssna därför, o mitt folk, vilka är av Israels hus, och öppna ert öra för mina ord. För även om Jesajas ord inte är tydliga för er är de ändå tydliga för alla dem som är fyllda av profetians ande. Men jag ger er en profetia enligt den ande som är i mig. Därför ska jag profetera lika tydligt som jag gjort sedan jag kom från Jerusalem med min far. För se, min själ gläds åt att tala tydligt till mitt folk så att de kan få kunskap.
- 5 Ja, och min själ gläds åt Jesajas ord, för jag kom från Jerusalem, och mina ögon har sett det som angår judarna, och jag vet att judarna förstår profeternas ord. Och det finns inget annat folk som förstår det som talats till judarna såsom de, om de inte blir undervisade på samma sätt som judarna.
- 6 Men se, jag, Nephi, har inte undervisat mina barn på judarnas sätt. Men se, jag har själv bott i Jerusalem varför jag känner till områdena runt omkring, och jag har talat till mina barn om de Guds straffdomar som har drabbat judarna, ja, till mina barn, enligt allt det som Jesaja har talat, och jag skriver inte ner dem.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 Men se, jag fortsätter med min egen profetia på mitt tydliga sätt vilket jag vet att ingen kan missförstå. Dock ska människorna i de dagar då Jesajas ord ska gå i uppfyllelse med visshet känna till dem vid de tidpunkter då de äger rum.
- 8 Därför är de av värde för människobarnen, och den som tror att de inte är det, till honom ska jag tala särskilt och begränsa mina ord till mitt eget folk. För jag vet att de ska bli av stort värde för dem i de sista dagarna, för på den dagen ska de förstå dem. Därför, för deras bästa, har jag skrivit dem.
- 9 Och liksom ett släktled bland judarna har förgjorts på grund av ondskan så har de förgjorts från släktled till släktled för sin ondskas skull. Och aldrig har någon av dem förgjorts utan att det blivit dem förutsagt av Herrens profeter.
- 10 Därför har det omtalats för dem vilken förstörelse som skulle komma över dem omedelbart efter det att min far lämnat Jerusalem. Ändå förhärdade de sina hjärtan, och i enlighet med min profetia har de förgjorts, utom de som förts bort som fångar till Babylon.
- 11 Och detta säger jag nu på grund av den ande som är i mig. Och trots att de har förts bort ska de vända tillbaka igen och besitta Jerusalems land. Därför ska de på nytt återställas till sitt arveland.
- 12 Men se, de ska uppleva krig och krigsrykten och när dagen kommer då Faderns Enfödde, ja, himlens och jordens Fader, ska uppenbara sig för dem i köttet, se, då ska de förkasta honom på grund av sin ondskan och sina hjärtans hårdhet och sina nackars styvhet.
- 13 Se, de ska korsfästa honom, och sedan han legat i en gravkammare i tre dagars tid ska han uppstå från de döda med läkedom i sina vingar, och alla de som tror på hans namn ska bli frälsta i Guds rike. Därför gläds min själ åt att profetera om honom, för jag har sett hans dag, och mitt hjärta ärar hans heliga namn.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 Och se, det ska ske att sedan Messias uppstått från de döda och uppenbarat sig för sitt folk, för alla som tror på hans namn, ska Jerusalem åter förstöras. För ve dem som strider mot Gud och hans kyrkas folk.

15 Därför ska judarna skingras bland alla nationer, ja, och även Babylon ska förgöras varför judarna ska skingras av andra nationer.

16 Och sedan de blivit skingrade och Herren Gud har gisslat dem genom andra nationer under en tid av många släktled, ja, från släktled till släktled till dess de övertygats om att tro på Kristus, Guds Son, och på försöningen, vilken är obegränsad för hela människosläktet – och när dagen kommer då de tror på Kristus och tillber Fadern i hans namn med oskyldiga hjärtan och rena händer och inte längre förväntar en annan Messias, då, vid den tiden, ska dagen komma när de ovillkorligen måste tro på detta.

17 Och Herren ska åter, för andra gången, sträcka ut handen för att återställa sitt folk från dess förlorade och fallna tillstånd. Därför ska han påbörja ett underbart och förunderligt verk bland människobarnen.

18 Därför ska han föra fram sina ord till dem, de ord som ska döma dem på den yttersta dagen, för de ska ges dem i avsikt att övertyga dem om den sanne Messias som förkastades av dem, och för att övertyga dem om att de inte längre behöver se fram emot att en Messias ska komma, för det kommer inte någon, utom möjligen en falsk Messias som bedrar folket. För det finns endast en Messias som profeterna har talat om, och den Messias är han som skulle förkastas av judarna.

19 För enligt profeternas ord kommer Messias sex hundra år från den tid då min far lämnade Jerusalem. Och enligt profeternas ord och likaså Guds ängels ord ska hans namn vara Jesus Kristus, Guds Son.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 Och nu, mina bröder, har jag talat tydligt så att ni inte kan missförstå. Och så sant Herren Gud lever som förde Israel ut ur Egyptens land och gav Mose makt att bota nationerna sedan de blivit bitna av de giftiga ormarna, om de blickade upp mot ormen som han lyfte upp framför dem, och även gav honom makt att slå på klippan så att vatten kom fram, ja, jag säger er att liksom allt detta är sant, och så sant Herren Gud lever, finns det inget annat namn givet under himlen utom denne Jesus Kristus, om vilken jag har talat, varigenom människan kan bli frälst.

21 Och av den anledningen har Herren Gud lovat mig att de ting som jag skriver ska förvaras och bevaras och överlämnas till mina avkomlingar från släktled till släktled, för att löftet till Josef ska kunna uppfyllas om att hans avkomlingar aldrig ska förgås så länge jorden består.

22 Därför ska dessa ting överlämnas från släktled till släktled så länge jorden består. Och de ska överlämnas enligt Guds vilja och behag. Och de nationer som innehar dem ska dömas efter dem enligt de ord som är skrivna.

23 För vi arbetar flitigt med att skriva för att förmå våra barn, och likaså våra bröder, att tro på Kristus och att förlikas med Gud. För vi vet att det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra.

24 Och trots att vi tror på Kristus håller vi Moses lag och ser ståndaktigt framåt mot Kristus, till dess lagen ska fullbordas.

25 För i denna avsikt blev ju lagen given, och därför har lagen blivit död för oss, och vi blir levandegjorda i Kristus på grund av vår tro. Ändå håller vi lagen för befallningarnas skull.

26 Och vi talar om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus, vi profeterar om Kristus, och vi skriver i enlighet med våra profetior så att våra barn ska kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with steadfastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remission of their sins.

- 27 Därför talar vi om lagen för att våra barn ska kunna känna till lagens livlöshet. Och för att de, genom att de känner till att lagen är livlös, ska kunna se framåt mot det liv som är i Kristus och veta i vilken avsikt lagen har getts. Och så att de, sedan lagen uppfyllts i Kristus, inte behöver förhärda sina hjärtan mot honom, när lagen borde vara upphävd.
- 28 Och se, mitt folk, ni är ett styvnackat folk! Därför har jag talat tydligt till er så att ni inte kan missförstå det. Och de ord som jag har talat ska stå som ett vittnesbörd mot er, för de räcker till att lära var och en den rätta vägen. För den rätta vägen är att tro på Kristus och inte förneka honom, för genom att förneka honom förnekar ni även profeterna och lagen.
- 29 Och se, jag säger er att den rätta vägen är att tro på Kristus och inte förneka honom. Och Kristus är Israels Helige varför ni måste böja er inför honom och tillbe honom av all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka samt av hela er själ. Och om ni gör detta ska ni på inget sätt drivas ut.
- 30 Och i den mån som det är nödvändigt måste ni utföra Guds förrättningar och förordningar till dess lagen som gavs till Mose fullbordas.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nephi 26

- 1 Och sedan Kristus har uppstått från de döda ska han visa sig för er, mina barn och mina älskade bröder. Och de ord han talar till er ska vara den lag som ni ska följa.
- 2 För se, jag säger er att jag har sett att många släktled ska gå bort, och det ska förekomma stora krig och stridigheter bland mitt folk.
- 3 Och efter att Messias har kommit ska tecken ges till mitt folk om hans födelse och likaså om hans död och uppståndelse. Och stor och fruktansvärd blir den dagen för de ogudaktiga, för de ska förgås. Och de förgås eftersom de driver ut profeterna och de heliga och stenar dem och dräper dem. Därför ska ropet från de heligas blod stiga upp till Gud från marken mot dem.
- 4 ”Dagen som kommer ska därför bränna upp alla dem som är högmodiga och handlar ogudaktigt, säger Härskarornas Herre, för de ska vara som stubb.
- 5 Och de som dödar profeterna och de heliga ska uppslukas av jordens djup, säger Härskarornas Herre. Och berg ska täcka dem och virvelvindar ska föra bort dem och byggnader ska falla över dem och krossa dem och mala dem till stoft.
- 6 Och de ska hemsökas av åska och blixtar och jordkalv och all slags förgörelse, för Herrens vredes eld ska upptändas mot dem och de ska vara som stubb, och dagen som kommer ska förtära dem, säger Härskarornas Herre.”
- 7 O, vilken smärta och ångest i min själ över förlusten av dem bland mitt folk som dräpts! För jag, Nephi, har sett det, och det var nära att förtära mig i Herrens närhet. Men jag måste ropa till min Gud: ”Dina vägar är rättfärdiga!”
- 8 Men se, de rättfärdiga som hörsammar profeternas ord och inte förgör dem utan ståndaktigt ser fram emot Kristus och de tecken som är givna, trots all förföljelse – se, det är de som inte ska förgås.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 Men Rättfärdighetens Son ska visa sig för dem. Och han ska hela dem, och de ska ha frid i honom till dess tre släktled har gått bort och många av fjärde släktledet har gått bort i rättfärdighet.

10 Och när detta har skett drabbas mitt folk av en snar undergång, för trots min själs smärta har jag sett det. Därför vet jag att detta ska hända, och de säljer sig för intet, för som belöning för sitt högmod och sin dårskap ska de skörda undergång. För eftersom de ger efter för djävulen och väljer mörkrets gärningar hellre än ljuset måste de fara ner till helvetet.

11 För Herrens Ande kommer inte alltid att sträva med människan. Och när Anden slutar sträva med människan kommer snar undergång, och detta bedrövar min själ.

12 Och liksom jag talade om att övertyga judarna om att Jesus är Kristus själv, måste icke-judarna nödvändigtvis bli övertygade om att Jesus är Kristus, den evige Guden,

13 och att han genom den Helige Andens kraft uppenbarar sig för alla dem som tror på honom, ja, för varje nation, släkte, tungomål och folk genom mäktiga underverk, tecken och under bland människobarnen, allt efter deras tro.

14 Men se, jag profeterar för er om de sista dagarna, om de dagar när Herren Gud ska frambringa dessa ting till människobarnen.

15 Sedan mina avkomlingar och mina bröders avkomlingar nedsjunkit i otro och blivit slagna av icke-judarna, ja, sedan Herren Gud slagit läger runt omkring dem och belägrat dem med en jordvall och uppfört befästningsverk mot dem, och sedan de har lagts ner i jorden så djupt att de inte finns till, ska ändå de rättfärdigas ord bli skrivna och de trofastas böner bli hörda, och ingen av dem som har nedsjunkit i otro ska bli bortglömd.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 För de som ska förgöras ska tala till dem ur jorden och deras ord ska komma dämpade ur stoftet, och deras röst ska vara som en andebesvärjares. För Herren Gud ska ge honom kraft så att han kan viska om dem, ja, som om det kom ut ur jorden, och deras tal ska viska ut ur stoftet.

17 För så säger Herren Gud: ”De ska skriva om det som sker bland dem, och det ska skrivas ner och förseglas i en bok, och de som nedsjunkit i otro ska inte få del av det, för de försöker förgöra det som hör Gud till.

18 För se, liksom de som har förgjorts har förgjorts hastigt, och deras fruktansvärda skaror ska bli som agnar som sprids – ja, så säger Herren Gud: Det ska ske på ett ögonblick, plötsligt.”

19 Och det ska ske att de som har nedsjunkit i otro ska bli slagna av icke-judarnas hand.

20 Och icke-judarna har förhävt sig med högmod i blicken och har snavat på grund av att deras stötesten är så stor att de har bildat många kyrkor. Ändå föraktar de Guds makt och underverk och prisar sin egen visdom och sin egen lärdom för att kunna skaffa sig vinning och mala sönder de fattigas ansikten.

21 Och många kyrkor har bildats som orsakar avund och stridigheter och illvilja.

22 Och där finns även hemliga sammansvärjningar precis som i forna tider, i likhet med djävulens sammansvärjningar, för han är grundaren av allt detta, ja, grundaren till mord och mörkrets gärningar. Ja, och han leder dem vid halsen med ett rep av lin till dess han binder dem med sina starka rep för evigt.

23 För se, mina älskade bröder, jag säger er att Herren Gud inte verkar i mörker.

24 Han gör ingenting utom det som är till nytta för världen, för han älskar världen så högt att han lägger ner sitt eget liv för att kunna dra alla människor till sig. Därför befäller han ingen att inte ta del av hans frälsning.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

25 Se, ropar han väl till någon och säger: ”Gå bort från mig?” Se, jag säger er: Nej. I stället säger han: ”Kom till mig, ni alla jordens ändar, köp mjölk och honung utan pengar och för intet.”

26 Se, har han befallt någon att gå bort från synagogorna eller bort från bönehusen? Se, jag säger er: Nej.

27 Har han befallt någon att inte ta del av hans frälsning? Se, jag säger er: Nej. I stället har han gett den fritt åt alla människor. Och han har befallt sitt folk att de ska förmå alla människor att omvända sig.

28 Se, har Herren befallt någon att inte ta del av hans godhet? Se, jag säger er: Nej. I stället har alla människor samma förmån, den ene som den andre, och ingen förmenas.

29 Han befäller att det inte ska finnas några prästvålden, för se, prästvålden innebär att människor predikar och sätter upp sig själva som ljus för världen så att de kan skaffa sig vinning och få världens beröm, men de söker inte Sions välfärd.

30 Se, Herren har förbjudit sådant. Därför har Herren Gud gett befällning att alla människor ska ha kärlek, vilken kärlek är kristlig kärlek. Och om de inte har denna kärlek så är de ingenting. Om de nu har denna kärlek så låter de inte arbetaren i Sion förgås.

31 Men arbetaren i Sion ska arbeta för Sion, för om de arbetar för pengar ska de förgås.

32 Och vidare: Herren Gud har befallt människorna att de inte ska mörda, att de inte ska ljuga, att de inte ska stjäla, att de inte ska missbruka Herrens, sin Guds, namn, att de inte ska avundas, att de inte ska hysa illvilja, att de inte ska strida med varandra, att de inte ska bedriva hor och att de inte ska göra något av allt detta. För den som gör sådant ska förgås.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 För inget av denna ondska kommer från Herren, för han gör det som är gott bland människobarnen. Och han gör inget som inte är tydligt för människobarnen. Och han inbjuder dem alla att komma till honom och ta del av hans godhet. Och han avvisar ingen som kommer till honom, varken svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna. Och han kommer ihåg hedningen, och alla är lika inför Gud, både jude och icke-jude.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nephi 27

- 1 Men se, i de sista dagarna eller i icke-judarnas dagar – ja, då ska alla icke-judarnas nationer och likaså judarna, både de som ska komma till detta land och de som är i andra länder, ja, i alla jordens länder, vara berusade av ondska och alla slags avskyrvärldheter.
- 2 Och när den dagen kommer ska de hemsökas av Härskarornas Herre med åska och med jordbävning och med stort larm och med storm och med oväder och med lågor av förtärande eld.
- 3 Och alla de nationer som strider mot Sion och som oroar henne ska vara som en drömsyn om natten. Ja, med dem ska det vara som när en hungrig man drömmer att han äter, men han vaknar och hans själ är tom, eller likt en törstig man som drömmer att han dricker, men han vaknar och försmäktar, och hans själ törstar. Ja, just så ska det vara med hela skaran av nationer som strider mot Sions berg.
- 4 För se, alla ni som gör ondskefulla gärningar, hejda er och förundras, för ni ska skria och ropa. Ja, ni ska vara druckna men inte av vin, ni ska ragla men inte av starka drycker.
- 5 För se, Herren har utgjutit över er en tung sömns ande. För se, ni har tillslutit era ögon och ni har förkastat profeterna. Och era styresmän och siarna har han gömt på grund av er ondska.
- 6 Och det ska ske att Herren Gud till er ska frambringa en boks ord, och de ska vara de avsonnades ord.
- 7 Och se, boken ska vara förseglad, och i boken ska finnas en uppenbarelse från Gud från världens begynnelse till dess slut.
- 8 Och på grund av det som är förseglat ska det som är förseglat inte överlämnas på folkets ogudaktighets och avskyrvärldheter dag. Därför ska boken undanhållas dem.
- 9 Men boken ska överlämnas åt en man, och han ska överlämna bokens ord, vilka är orden från dem som har insomnat i stoftet, och han ska överlämna dessa ord till en annan.

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

10 Men de ord som är förseglade ska han inte överlämna, inte heller ska han överlämna boken. För boken ska vara förseglad genom Guds makt, och den uppenbarelse som var förseglad ska behållas i boken intill Herrens egen rätta tid så att de kan komma fram. För se, de uppenbarar allt från världens grundläggning till dess slut.

11 Och dagen kommer då orden i boken vilka förseglades ska läsas från hustaken. Och de ska läsas genom Kristi kraft. Och allt som någonsin ägt rum bland människobarnen och som någonsin kommer att ske intill jordens ände ska uppenbaras för människobarnen.

12 Därför ska boken, den dag då boken ska överlämnas till den man jag har talat om, döljas för världens ögon så att ingens ögon ska se den utom tre vittnen som förutom han som boken ska överlämnas till ska se den genom Guds makt. Och dessa ska vittna om bokens och dess innehålls sanning.

13 Och det finns ingen annan som ska se den, förutom några få enligt Guds vilja för att bära vittnesbörd om hans ord till människobarnen. För Herren Gud har sagt att de trofastas ord ska tala som om det kom från de döda.

14 Därför ska Herren Gud börja frambringa bokens ord. Och genom så många vittnens mun som synes honom gott ska han stadfästa sitt ord. Och ve den som förkastar Guds ord!

15 Men se, det ska ske att Herren Gud ska säga till den åt vilken han överlämnar boken: ”Ta dessa ord som inte är förseglade och överlämna dem till en annan så att han kan visa dem för den lärde och säga: ’Var vänlig läs detta.’ Och den lärde ska säga: ’För hit boken, så ska jag läsa dem.’”

16 Och för att få världens beröm och för att skaffa sig vinning ska han säga detta, och inte till Guds ära.

17 Och mannen ska säga: ”Jag kan inte föra hit boken, för den är förseglad.”

18 Då ska den lärde säga: ”Jag kan inte läsa den.”

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

19 Därför ska det ske att Herren Gud återigen överlämnar boken och dess ord till honom som inte är lärd. Och mannen som inte är lärd ska säga: ”Jag är inte lärd.”

20 Då ska Herren Gud säga till honom: ”De lärda ska inte läsa dem, för de har förkastat dem, och jag kan utföra mitt eget verk. Därför ska du läsa de ord som jag ska ge dig.

21 Rör inte vid de ting som är förseglade, för jag ska föra dem fram i min egen rätta tid. För jag ska visa människobarnen att jag kan utföra mitt eget verk.

22 När du så har läst de ord som jag har befallt dig och fått de vittnen som jag har lovat dig, ska du åter försegla boken och gömma den åt mig så att jag kan bevara de ord som du inte har läst, till dess jag i min egen visdom finner för gott att uppenbara allt för människobarnen.

23 För se, jag är Gud, och jag är en undrens Gud. Och jag vill visa världen att jag är densamme i går, i dag och i evighet. Och jag verkar inte bland människobarnen utom i enlighet med deras tro.”

24 Och åter ska det ske att Herren ska säga till honom som ska läsa de ord som överlämnas till honom:

25 ”Eftersom detta folk nalkas mig med sin mun och ärar mig med sina läppar, men har fjärrmat sitt hjärta långt ifrån mig, och deras fruktan för mig består i inlärdas människobud –

26 ska jag därför påbörja ett underbart verk bland detta folk, ja, ett underbart och förunderligt verk. För deras visas och lärdas visdom ska förgås, och deras förståndigas förstånd ska döljas.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

27 Och ve dem som försöker att i djupet dölja sina rådslag för Herren! Och deras gärningar sker i mörkret, och de säger: 'Vem ser oss, och vem känner oss?' De säger också: 'Att du vänder upp och ner på allt ska förvisso betraktas som krukmakarens lera.' Men se, jag ska visa dem, säger Härskarornas Herre, att jag känner alla deras gärningar. För ska verket säga om sin skapare: 'Han har inte skapat mig?' Eller ska det som formades säga om honom som formade det: 'Han förstod inget?'

28 Men se, säger Härskarornas Herre: Jag ska visa människobarnen att om ännu en mycket liten tid ska Libanon förvandlas till ett bördigt fält, och det bördiga fältet ska räknas som skogsmark.

29 Och på den dagen ska de döva höra bokens ord, och de blindas ögon ska se ut ur dunkel och ut ur mörker.

30 Och de ödmjuka ska också tillväxa, och deras glädje ska vara i Herren, och de fattiga bland människor ska glädjas i Israels Helige.

31 För så sant Herren lever ska de se att den förskräcklige blir till intet och att smädaren förtärs och att alla som söker det onda blir avskurna,

32 liksom de som kallar en man överträdare för ett ords skull och lägger en snara för den som tillrättavisar i porten och aktar den rättfärdige för intet."

33 Därför säger Herren, han som återlöste Abraham, om Jakobs hus: "Jakob ska nu inte blygas, inte heller ska hans ansikte nu blekna.

34 Men när han ser sina barn, mina händers verk, mitt ibland sig, ska de hålla mitt namn heligt och även Jakobs Helige och de ska frukta Israels Gud.

35 Även de som var vilsegångna i anden ska få förstånd, och de som knotade ska ta emot lärdom."

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nephi 28

- 1 Och se, mina bröder, nu har jag talat till er såsom Anden nödgat mig. Därför vet jag att detta förvisso måste ske.
- 2 Och det som ska skrivas ur boken ska vara av stort värde för människobarnen, och särskilt för våra avkomlingar, som är en återstod av Israels hus.
- 3 För det ska ske på den dagen att de kyrkor som är upprättade, men inte åt Herren, ska säga, den ena till den andra: ”Se jag, jag är Herrens.” Och de andra ska säga: ”Jag, jag är Herrens.” Och så ska alla säga som har upprättat kyrkor, men inte åt Herren.
- 4 Och de ska strida med varandra. Och deras präster ska strida med varandra, och de ska undervisa med sin lärdom och förneka den Helige Anden, som inger vad de ska säga.
- 5 Och de förnekar Guds, Israels Heliges, makt, och de säger till folket: ”Lyssna till oss och hör vår lära. För se, det finns ingen Gud i dag, för Herren och Återlösaren har utfört sitt verk, och han har gett sin makt åt människor.
- 6 Se, lyssna till min lära. Om någon säger att ett underverk utförts av Herrens hand så tro det inte. För i dag är han inte en underverkens Gud, han har utfört sitt verk.”
- 7 Ja, och det ska finnas många som ska säga: ”Ät, drick och var glada, för i morgon ska vi dö och det ska gå oss väl.”
- 8 Och det ska även finnas många som ska säga: ”Ät, drick och var glada, men frukta ändå Gud – han ursäktar om vi begår en liten synd. Ja, ljug litet, dra fördel av någon för hans ords skull, gräv en grop för din nästa. Det finns inget ont i det. Och gör allt detta, för i morgon ska vi dö. Och om så är att vi är skyldiga kommer Gud att ge oss några rapp, och till sist ska vi bli frälsta i Guds rike.”
- 9 Ja, och det ska finnas många som på detta sätt ska lära ut falska, fåfänga och dåraktiga lärosatser och bli uppblåsta i sina hjärtan och som ska försöka att i djupet dölja sina rådslag för Herren. Och deras gärningar ska göras i mörkret.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Harken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God to-day, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

- 10 Och de heligas blod ska ropa ur jorden mot dem. And the blood of the saints shall cry from the ground against them.
- 11 Ja, de har alla vikit av från vägen. De har blivit fördärvade. Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.
- 12 På grund av högmod och på grund av falska lärare och falska lärosatser har deras kyrkor blivit fördärvade, och deras kyrkor har upphöjt sig. På grund av högmod är de uppblåsta. Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.
- 13 De plundrar de fattiga för sina fina helgedomars skull. De plundrar de fattiga för sina fina kläders skull, och de förföljer de ödmjuka och de i hjärtat fattiga eftersom de är uppblåsta i sitt högmod. They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.
- 14 De går styvnackade och med hög buret huvud. Ja, på grund av högmod och ogudaktighet och avskyvärdheter och hor har de alla gått vilse utom några få som är Kristi ödmjuka efterföljare. Men dessa leds i många fall till att fela eftersom de undervisas enligt människobud. They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.
- 15 O de visa och de lärda och de rika som är uppblåsta i hjärtats högmod, och alla de som predikar falska lärosatser, och alla de som bedriver hor och förvränger Herrens rätta väg. ”Ve, ve, ve dem”, säger Herren Gud den Allsmäktige, ”för de ska kastas ner till helvetet”! O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!
- 16 Ve dem som aktar den rättfärdige för intet och som smäddar det som är gott och säger att det inte har något värde! För dagen ska komma då Herren Gud med hast ska hemsöka jordens invånare. Och på den dagen då de är fullt mogna i ondskan ska de förgås. Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.
- 17 ”Men se, om jordens invånare omvänder sig från sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter ska de inte förgås”, säger Härskarornas Herre. But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.
- 18 Men se, den stora och avskyvärda kyrkan, hela jordens sköka, måste falla till marken, och stort måste dess fall bli. But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.
- 19 För djävulens rike måste skaka och de som tillhör det måste nödvändigtvis väckas till omvändelse, annars binder djävulen dem med sina eviga bojor så att de hetsas till vrede och förgås. For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;
- 20 För se, på den dagen ska han rasa i människobarnens hjärtan och hetsa dem till vrede mot det som är gott. For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

21 Och andra kommer han att lugna och invagga i köttslig ro så att de säger: "Allt är väl i Sion, ja, Sion blomstrar, allt är väl." Och på så sätt bedrar djävulen deras själar och leder dem varsamt ner till helvetet.

22 Och se, andra för han bort med smicker och säger dem att det inte finns något helvete. Och han säger till dem: "Jag är ingen djävul, för det finns ingen" – och så viskar han i deras öron till dess han har bundit dem med sina hemska bojar från vilka ingen befrielse finns.

23 Ja, de är i dödens och helvetets grepp. Och döden och helvetet och djävulen, och alla som gripits därav, måste stå inför Guds tron och dömas efter sina gärningar, och därifrån måste de gå till den plats som är beredd åt dem, ja, en sjö av eld och svavel som är oändlig pina.

24 Därför: Ve den som är förnöjd i Sion!

25 Ve den som ropar: "Allt är väl!"

26 Ja, ve den som hörsammar människobud och förnekar Guds makt och den Helige Andens gåva!

27 Ja, ve den som säger: "Vi har fått nog och vi behöver inte mer!"

28 Och till sist: Ve alla dem som darrar och vredgas över Guds sanning! För se, den som är byggd på klippan tar emot den med glädje, och den som är byggd på en grund av sand darrar av fruktan att falla.

29 Ve den som säger: "Vi har fått Guds ord och vi behöver inte mer av Guds ord, för vi har nog!"

30 För se, så säger Herren Gud: "Jag ska ge människobarnen rad på rad, bud på bud, lite här och lite där. Och välsignade är de som hörsammar mina bud och lånar ett öra åt mitt råd, för de ska lära visdom. För åt den som tar emot ska jag ge mer. Och från dem som säger: 'Vi har nog', från dem ska tas även det de har.

31 Förbannad är den som förlitar sig på människor eller litat till köttslig arm eller hörsammar människors bud, såvida inte deras bud är givna genom den Helige Andens kraft.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

32 Ve icke-judarna, säger Herren, Härskarornas Gud!
För trots att jag sträcker ut min arm till dem från dag till dag förnekar de mig. Ändå ska jag vara barmhärtig mot dem, säger Herren Gud, om de omvänder sig och kommer till mig. För min arm är utsträckt dagen lång, säger Herren, Härskarornas Gud.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nephi 29

- 1 Men se, det ska finnas många – på den dagen då jag ska börja utföra ett underbart verk bland dem så att jag kan komma ihåg mina förbund som jag har slutit med människobarnen, och så att jag för andra gången åter kan sträcka ut min hand för att återvinna mitt folk som är av Israels hus,
- 2 och likaså att jag kan komma ihåg de löften jag har gett till dig, Nephi, och även till din far, att jag skulle komma ihåg era avkomlingar, och att era avkomlingars ord skulle gå ut ur min mun till era avkomlingar. Och mina ord ska tränga fram till jordens ändar som ett banner för mitt folk som är av Israels hus,
- 3 och eftersom mina ord ska tränga fram – ska många av icke-judarna säga: 'En bibel! En bibel! Vi har en bibel och det kan inte finnas någon mer bibel.'
- 4 Men så säger Herren Gud: O dårar, de ska ha en bibel, och den ska gå ut från judarna, mitt gamla förbundsfolk. Och hur tackar de judarna för den bibel som de får från dem? Ja, vad menar icke-judarna? Kommer de ihåg judarnas mödor och arbete och smärta och deras flit i att inför mig frambringa frälsning åt icke-judarna?
- 5 O ni icke-judar! Har ni kommit ihåg judarna, mitt gamla förbundsfolk? Nej. I stället har ni förbannat dem och har hatat dem och har inte sökt att återupprätta dem. Men se, jag ska låta allt detta komma över era egna huvuden, för jag, Herren, har inte glömt mitt folk.
- 6 Du dåre som säger: 'En bibel! Vi har en bibel och behöver ingen mer bibel.' Har ni fått någon bibel utom den genom judarna?
- 7 Vet ni inte att det finns fler nationer än en? Vet ni inte att jag, Herren er Gud, har skapat alla människor och att jag kommer ihåg dem som finns på havets öar, och att jag härskar i himlarna ovan och på jorden nedan, och att jag för fram mitt ord till människobarnen, ja, till alla jordens nationer?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Varför knotar ni över att ni ska få mera av mitt ord? Vet ni inte att två nationers vittnesbörd är för er ett bevis på att jag är Gud och att jag kommer ihåg den ena nationen lika väl som den andra? Därför talar jag samma ord till den ena nationen som till den andra. Och när de två nationerna kommer samman ska även de två nationernas vittnesbörd komma samman.

9 Och jag gör detta så att jag kan bevisa för många att jag är densamme i går, i dag och i evighet och att jag sänder ut mina ord efter mitt eget behag. Och ni ska inte tro att jag, för att jag har sagt ett ord, inte kan säga ett ord till, för mitt verk är ännu inte fullbordat. Det blir det inte heller förrän människosläktet är till ända, inte heller från den stunden och för evigt.

10 För att ni har en bibel ska ni inte tro att den innehåller alla mina ord. Inte heller ska ni tro att jag inte har låtit mera skrivas.

11 För jag befäller alla människor, både i öster och i väster och i norr och i söder och på havets öar, att de ska skriva de ord som jag talar till dem. För enligt de böcker som ska skrivas ska jag döma världen, varje människa efter hennes gärningar, enligt det som är skrivet.

12 För se, jag ska tala till judarna och de ska skriva det. Och jag ska även tala till nephiterna och de ska skriva det. Och jag ska även tala till de andra stammarna av Israels hus, som jag har fört bort, och de ska skriva det. Och jag ska även tala till alla jordens nationer och de ska skriva det.

13 Och det ska ske att judarna ska få nephiternas ord, och nephiterna ska få judarnas ord. Och nephiterna och judarna ska få Israels förlorade stammars ord, och Israels förlorade stammar ska få nephiternas och judarnas ord.

14 Och det ska ske att mitt folk, som är av Israels hus, ska samlas hem till sina egendomsländer, och mitt ord ska även samlas till ett. Och jag ska visa dem som strider mot mitt ord och mot mitt folk, som är av Israels hus, att jag är Gud och att jag slöt förbund med Abraham om att jag skulle komma ihåg hans avkomlingar för evigt.”

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nephi 30

- 1 Och se, mina älskade bröder, nu ska jag tala till er. För jag, Nephi, vill inte låta er tro att ni är mer rättfärdiga än icke-judarna kommer att vara. För se, om ni inte lyder Guds befallningar ska ni alla gå under på samma sätt, och ni ska inte tro att icke-judarna på grund av de ord som talats helt kommer att förgöras.
- 2 För se, jag säger er att alla bland icke-judarna som omvänder sig tillhör Herrens förbundsfolk, och alla de judar som inte omvänder sig ska bli förskjutna. För Herren sluter inte förbund med någon, utom med dem som omvänder sig och tror på hans Son, som är Israels Helige.
- 3 Och nu vill jag profetera något mera om judarna och icke-judarna. För sedan den bok om vilken jag talat har kommit fram och skrivits för icke-judarna och åter förseglats åt Herren, kommer det att finnas många som tror de ord som har skrivits. Och de ska föra ut dem till återstoden av våra avkomlingar.
- 4 Och då ska återstoden av våra avkomlingar få kunskap om oss, hur vi kom från Jerusalem och att de är ättlingar till judarna.
- 5 Och Jesu Kristi evangelium ska förkunnas bland dem, varför de åter ska få kunskap om sina fäder och liksom den kunskap om Jesus Kristus som fanns bland deras fäder.
- 6 Och då ska de glädjas, för de ska veta att detta är en välsignelse till dem av Guds hand. Och deras förmörkande fjäll ska börja falla från deras ögon, och det ska inte gå många släktled bland dem förrän de är ett rent och behagligt folk.
- 7 Och det ska ske att judarna som är förskingrade också ska börja tro på Kristus. Och de ska börja insamlas i hela landet, och alla som tror på Kristus ska även bli ett behagligt folk.
- 8 Och det ska ske att Herren Gud ska påbörja sitt verk bland alla nationer, släkter, tungomål och folk för att åstadkomma sitt folks återupprättelse på jorden.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightsome people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightsome people.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

9 Och med rättfärdighet ska Herren Gud döma de fatiga och med rättvisa skipa rätt åt de ödmjuka på jorden. Och han ska slå jorden med sin muns stav, och med sina läppars andedräkt ska han dräpa de ogudaktiga.

10 För tiden kommer med hast då Herren Gud ska förorsaka en stor delning bland folket, och de ogudaktiga ska han förgöra. Och han ska skona sitt folk, ja, även om så är att han måste förgöra de ogudaktiga genom eld.

11 Och rättfärdighet ska vara bältet kring hans höfter och trofasthet bältet kring hans midja.

12 Och då ska vargen bo med lammet, och leoparden ska ligga tillsammans med killingen, och kalven och det unga lejonet och gödboskapen ska vara tillsammans, och ett litet barn ska leda dem.

13 Och kon och björnen ska beta, deras ungar ska ligga ner tillsammans och lejonet ska äta hö liksom oxen.

14 Och dibarnet ska leka invid huggormens hål och det avvanda barnet ska lägga sin hand på giftormens bo.

15 Ingenstans på mitt heliga berg ska man då göra vad ont och fördärligt är, för jorden ska vara full av kunskapen om Herren, liksom vattnen täcker havet.

16 Därför ska det som rör alla nationer tillkännages, ja, allt ska tillkännages för människobarnen.

17 Det finns inget som är hemligt som inte ska uppenbaras. Det finns ingen mörkrets gärning som inte ska komma fram i ljuset, och det finns inget som är förseglat på jorden som inte ska upplåtas.

18 Därför ska allt som har uppenbarats för människobarnen uppenbaras på den dagen, och Satan ska under lång tid inte längre ha makt över människobarnens hjärtan. Och nu, mina älskade bröder, slutar jag mitt tal.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nephi 31

- 1 Och nu slutar jag, Nephi, profetera för er, mina älskade bröder. Och jag kan inte skriva om mer än några få saker som jag förvisso vet kommer att ske. Inte heller kan jag skriva mer än några få av min bror Jakobs ord.
- 2 Därför är det jag skrivit tillräckligt för mig, förutom några få ord som jag måste tala rörande Kristi lära. Därför ska jag tala tydligt till er i enlighet med mitt tydliga sätt att profetera.
- 3 Ja, min själ gläds åt tydlighet, för på det sättet verkar Herren Gud bland människobarnen. För Herren Gud ger förståndet ljus eftersom han talar till människorna på deras språk så att de förstår.
- 4 Därför vill jag att ni ska komma ihåg att jag har talat till er om den profet som Herren visade mig, han som ska döpa Guds Lamm som ska ta bort världens synder.
- 5 Och om nu Guds Lamm, han som är helig, behöver döpas i vatten för att uppfylla all rättfärdighet, o, hur mycket mer behöver då inte vi som är oheliga döpas, ja, i vatten!
- 6 Och nu vill jag fråga er, mina älskade bröder: På vilket sätt uppfyllde Guds Lamm all rättfärdighet genom att döpas i vatten?
- 7 Vet ni inte att han var helig? Men trots att han är helig visar han människobarnen att han i köttet ödmjucar sig inför Fadern och betygar för Fadern att han vill vara honom lydiga genom att hålla hans bud.
- 8 Sedan han döpts med vatten sänkte sig därför den Helige Anden över honom i form av en duva.
- 9 Och vidare: Detta visar människobarnen hur smal stigen och hur trång porten är genom vilken de måste gå in, enligt den förebild han gett dem.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficeth me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

10 Och han sa till människobarnen: "Följ mig." Kan vi då, mina älskade bröder, följa Jesus om vi inte är villiga att lyda Faderns befallningar?

11 Och Fadern sa: "Omvänd er, omvänd er och låt döpa er i min älskade Sons namn."

12 Och likaså kom Sonens röst till mig och sa: "Till den som döps i mitt namn ska Fadern ge den Helige Anden, liksom till mig. Följ därför mig och gör det som ni har sett mig göra."

13 Därför vet jag, mina älskade bröder, att om ni följer Sonen helhjärtat, utan hyckleri eller förställning inför Gud, men med ärligt uppsåt och omvänder er från era synder och vittnar för Fadern att ni är villiga att ta på er Kristi namn genom dopet – ja, genom att följa er Herre och er Frälsare ner i vattnet enligt hans ord, se, då ska ni ta emot den Helige Anden. Ja, sedan kommer dopet med eld och med den Helige Anden, och då kan ni tala med änglars tunga och högt lovprisa Israels Helige.

14 Men se, mina älskade bröder, sålunda kom Sonens röst till mig och sa: "Sedan ni omvänt er från era synder och vittnat inför Fadern att ni är villiga att hålla mina bud genom dopet med vatten, och har tagit emot dopet med eld och med den Helige Anden och kan tala med en ny tunga, ja, med änglars tunga, och därefter förnekar mig, skulle det ha varit bättre för er om ni inte hade känt mig."

15 Och jag hörde en röst från Fadern säga: "Ja, min Älskades ord är sanna och trovärdiga. Den som håller ut intill änden han ska bli frälst."

16 Och, mina älskade bröder, jag vet härigenom att om en människa inte håller ut intill änden genom att följa den levande Gudens Sons exempel, så kan hon inte bli frälst.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

17 Gör därför det som jag har berättat för er att jag har sett er Herre och Återlösare göra, för detta har visats för mig av det skälet att ni ska kunna veta genom vilken port ni måste gå in. För porten genom vilken ni måste gå in är omvändelse och dop med vatten, och sedan kommer era synders förlåtelse genom eld och genom den Helige Anden.

18 Och då är ni inne på den trånga och smala stigen som leder till evigt liv. Ja, ni har gått in genom porten, ni har handlat enligt Faderns och Sonens befallningar och ni har tagit emot den Helige Anden vilken vittnar om Fadern och Sonen, varför löftet som han har gett, att om ni går in på den vägen ska ni få den Helige Anden, har blivit uppfyllt.

19 Och nu, mina älskade bröder, sedan ni kommit in på den trånga och smala stigen vill jag fråga er om allt är gjort. Se, jag säger er: Nej, för ni hade inte kommit så långt utom genom Kristi ord, med orubblig tro på honom och med fullkomlig förtröstan på hans förtjänster som är mäktig att frälsa.

20 Därför måste ni sträva framåt med ståndaktighet i Kristus, med fullkomligt klart hopp och kärlek till Gud och till alla människor. Om ni alltså strävar framåt, mätar er med Kristi ord och håller ut intill änden, se, så säger Fadern: ”Ni ska få evigt liv.”

21 Och se nu, mina älskade bröder, detta är vägen, och det finns ingen annan väg, och inte heller något annat namn givet under himlen varigenom människan kan bli frälst i Guds rike. Och se, detta är Kristi lära och den enda och sanna läran från Fadern och från Sonen och från den Helige Anden, vilka är en enda Gud utan ände. Amen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nephi 32

- 1 Och nu, mina älskade bröder, antar jag att ni i någon mån begrundar i era hjärtan vad ni bör göra sedan ni gått in på den vägen. Men se, varför begrundar ni detta i era hjärtan?
- 2 Kommer ni inte ihåg att jag sa till er att ni, sedan ni tagit emot den Helige Anden, kunde tala med änglars tunga? Och hur skulle ni kunna tala med änglars tunga utom genom den Helige Anden?
- 3 Änglar talar genom den Helige Andens kraft. Därför talar de Kristi ord. Därför sa jag till er: ”Mätta er med Kristi ord”, för se, Kristi ord ska tillkännage för er allt ni bör göra.
- 4 Och om ni nu sedan jag talat dessa ord inte kan förstå dem, så är det för att ni inte ber, och inte heller bultar ni. Därför förs ni inte in i ljuset, utan måste förgås i mörkret.
- 5 För se, återigen säger jag till er att om ni går in på den vägen och tar emot den Helige Anden så visar han er allt vad ni bör göra.
- 6 Se, detta är Kristi lära, och ingen mer lära ska ges förän han uppenbarar sig för er i köttet. Och när han uppenbarar sig för er i köttet ska ni se till att göra det han säger till er.
- 7 Och nu kan jag, Nephi, inte säga mer. Anden hindrar mig att tala, och jag är lämnad att sörja på grund av människornas otro och ogudaktighet och okunnighet och nackstyvhet, för de vill inte söka kunskap och inte heller förstå stor kunskap när den ges åt dem i all tydlighet, ja, så tydliga som ord kan vara.
- 8 Och nu, mina älskade bröder, märker jag att ni fortfarande begrundar detta i era hjärtan, och det smärtar mig att jag måste tala om detta. För om ni ville hörsamma Anden som lär människan att be skulle ni veta att ni måste be. För den onde anden lär inte människan att be utan lär henne att hon inte ska be.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 Men se, jag säger er att ni alltid måste be och inte tröttna, och att ni inte får göra något för Herren utan att först be till Fadern i Kristi namn att han ska helga era gärningar åt er så att era gärningar kan bli till er själs välfärd.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nephi 33

- 1 Och nu kan jag, Nephi, inte skriva allt det som förkunnades bland mitt folk. Inte heller är jag lika mäktig i skrift som i tal. För när en människa talar genom den Helige Andens kraft överför den Helige Andens kraft ordet till människobarnens hjärtan.
- 2 Men se, det finns många som förhärdar sina hjärtan mot den Helige Anden så att han inte får någon plats hos dem. Därför förkastar de mycket som är skrivet och anser det vara utan värde.
- 3 Men jag, Nephi, har skrivit det jag har skrivit, och jag anser det vara av stort värde, och särskilt för mitt folk. För jag ber ständigt för dem om dagen, och mina ögon väter min kudde om natten för deras skull. Och jag ropar till min Gud i tro, och jag vet att han ska höra mitt rop.
- 4 Och jag vet att Herren Gud ska helga mina böner för mitt folks bästa. Och de ord som jag har skrivit i svaghet ska göras starka för dem, för de förmår dem att göra gott. De berättar för dem om deras fäder, och de talar om Jesus och förmår dem att tro på honom och att hålla ut intill änden, vilket är evigt liv.
- 5 Och de talar strängt mot synden i överensstämmelse med sanningens tydlighet. Därför ska ingen människa vredgas över de ord som jag har skrivit, utom den som har djävulens ande i sig.
- 6 Jag gläds åt tydlighet, jag gläds åt sanning, jag gläds i min Jesus, för han har återlöst min själ från helvetet.
- 7 Jag hyser kärlek till mitt folk och stor tro på Kristus och på att jag ska möta många själar obefläckade inför hans domarsäte.
- 8 Jag hyser kärlek till juden – jag säger juden eftersom jag menar dem från vilka jag har kommit.
- 9 Jag hyser även kärlek till icke-judarna. Men se, för ingen av dessa kan jag hoppas, såvida de inte förlikas med Kristus och går in genom den trånga porten och vandrar på den smala stigen som leder till livet, och fortsätter på den stigen ända till slutet av prøvotidens dag.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

10 Och nu, mina älskade bröder, och även judarna och alla ni jordens ändar: Hørsamma dessa ord och tro på Kristus. Och om ni inte tror på dessa ord så tro på Kristus. Och om ni tror på Kristus kommer ni att tro på dessa ord, för de är Kristi ord, och han har gett dem till mig, och de lär alla människor att de ska göra gott.

11 Och om de inte är Kristi ord så döm själva – för Kristus ska visa er med makt och stor härlighet att de är hans ord, på den yttersta dagen. Och ni och jag ska stå ansikte mot ansikte inför hans skrank, och ni ska veta att jag har fått befallning av honom att skriva detta, trots min svaghet.

12 Och jag ber Fadern i Kristi namn att många av oss, om inte alla, må bli frälsta i hans rike på den stora och yttersta dagen.

13 Och nu, mina älskade bröder, alla de som är av Israels hus, och alla ni jordens ändar, talar jag till er såsom röstent av en som ropar ur stoftet: Farväl, till dess den stora dagen kommer.

14 Och ni som inte vill ta del av Guds godhet och ge akt på judarnas ord och även på mina ord och på de ord som ska gå ut ur Guds Lamms mun: Se, jag bjuder er ett evigt farväl, för dessa ord ska fördöma er på den yttersta dagen.

15 För det jag förseglar på jorden ska anföras mot er inför domarskranket, för så har Herren befallt mig, och jag måste lyda. Amen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Jakobs bok

Nephis bror

De ord han predikade för sina bröder. Han bringar en man på skam som försöker kullkasta Kristi lära. Några ord om Nephis folks historia.

Jakob 1

- 1 För se, det hände sig att femtio och fem år hade förflutit sedan den tid då Lehi lämnade Jerusalem. Då gav Nephi mig, Jakob, befallning om de mindre plåtarna, på vilka dessa ting är inristade.
- 2 Och han gav mig, Jakob, en befallning att jag på dessa plåtar skulle skriva något av det som jag ansåg vara av största värde och att jag endast i korthet skulle beröra historien om detta folk som kallas Nephis folk.
- 3 För han sa att hans folks historia skulle ristas in på hans andra plåtar och att jag skulle bevara dessa plåtar och lämna dem vidare till mina avkomlingar, från släktled till släktled.
- 4 Och om det gavs en predikan som var helig eller någon betydelsefull uppenbarelse eller profetia, så skulle jag inrista huvuddelarna av dem på dessa plåtar och nämna så mycket som möjligt om dem, för Kristi skull och för vårt folks skull.
- 5 För på grund av tro och stor omsorg hade det i sanning blivit uppenbart för oss om vårt folk och vad som skulle hända med dem.
- 6 Och vi fick även många uppenbarelser och profetians ande i rikt mått, varför vi kände till Kristus och hans rike som skulle komma.
- 7 Därför arbetade vi flitigt bland vårt folk för att kunna förmå dem att komma till Kristus och ta del av Guds godhet, så att de skulle kunna komma in i hans vila, så att han inte på något sätt i sin vrede skulle svära att de inte skulle få komma in, som vid förbittringen på freselsens tid då Israels barn befann sig i vildmarken.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

- For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.
- And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.
- For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.
- And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.
- For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.
- And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.
- Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

8 Gud give därför att vi kunde förmå alla människor att inte göra uppror mot Gud och väcka honom till vrede, utan att alla människor skulle tro på Kristus och tänka på hans död och ta på sig hans kors och uthärda världens hån. Därför åtar jag, Jakob, mig att utföra min bror Nephis befallning.

9 Nu började Nephi bli gammal, och han insåg att han snart skulle dö. Därför smorde han nu en man till att vara kung och styresman över sitt folk, enligt kungarnas regeringsordning.

10 Folket hade älskat Nephi högt eftersom han hade varit en stor beskyddare åt dem och hade svingat Labans svärd till deras försvar, och eftersom han hade arbetat i alla sina dagar för deras välfärd –

11 Därför önskade folket hålla hans namn i åminnelse. Och den som regerade i hans ställe kallades av folket Nephi den andre, Nephi den tredje och så vidare, enligt kungarnas regeringsperioder. Och så kallades de av folket, oavsett vad deras namn var.

12 Och det hände sig att Nephi dog.

13 Och människorna som inte var lamaniter var nephiter, men de kallades nephiter, jakobiter, josefiter, zoramiter, lamaniter, lemueliter och ismaeliter.

14 Men jag, Jakob, ska hädanefter inte särskilja dem genom dessa namn, utan jag ska kalla dem som söker förgöra Nephis folk lamaniter, och dem som är vänner till Nephi ska jag kalla nephiter eller Nephis folk, enligt kungarnas regering.

15 Och nu hände det sig att Nephis folk under den andre kungens regering började förhärda sina hjärtan och i viss mån ägna sig åt ogudaktiga seder, på samma sätt som då David och likaså Salomo, hans son, i forna tider ville ha många hustrur och bihustrur.

16 Ja, de började även söka efter mycket guld och silver och började bli något uppblåsta av högmod.

17 Därför gav jag, Jakob, dem dessa ord då jag undervisade dem i templet, sedan jag först fått mitt uppdrag av Herren.

18 För jag, Jakob, och min bror Josef hade invigts som detta folks präster och lärare genom Nephis hand.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

19 Och vi ärade vårt ämbete inför Herren och tog på oss ansvaret att låta deras synder komma över våra huvuden, om vi inte med all iver undervisade dem om Guds ord. Om vi därför arbetade av all kraft skulle deras blod inte komma på våra kläder, men annars skulle deras blod komma på våra kläder, och vi skulle inte befinnas obefläckade på den yttersta dagen.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jakob 2

- 1 De ord som Jakob, Nephis bror, talade till Nephis folk efter Nephis död:
- 2 Se, mina älskade bröder, enligt det ansvar som Gud har ålagt mig att med allvar ära mitt ämbete, och så att jag kan rena mina kläder från era synder, kommer jag, Jakob, till templet i dag för att för er förkunna Guds ord.
- 3 Och ni vet själva att jag hittills har arbetat flitigt i min kallelse ämbete. Men i dag tyngs jag av en långt större önskan om och oro för era själars välfärd än jag tidigare har haft.
- 4 För se, ni har hittills varit lydiga mot de Herrens ord som jag har gett er.
- 5 Men se, hör på mig och vet att jag med hjälp från himlens och jordens allrådande Skapare kan berätta för er om era tankar och om hur ni börjar begå synd, en synd som förefaller avskyvärd för mig, ja, och avskyvärd för Gud.
- 6 Ja, det smärtar min själ och får mig att rygga av skam inför min Skapares närhet att jag måste vittna för er om era hjärtans ogudaktighet.
- 7 Och det smärtar mig även att jag måste tala så rättframt om er inför era hustrur och era barn, av vilka många är mycket milda och kyska och känsliga inför Gud, vilket är behagligt för Gud.
- 8 Och jag antar att de har kommit hit för att få höra Guds behagliga ord, ja, det ord som helar den sårade själen.
- 9 Därför tynger det min själ att jag, på grund av den stränga befallning som jag har fått av Gud, nödgas tillrättvisa er för era brott, och förvärra såren för dem som redan har sårats, i stället för att trösta dem och hela deras sår. Och i stället för att mätta sig med Guds behagliga ord får de som inte har sårats dolkar som genomborrar deras själar och sårar deras känsliga sinnen.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

10 Men trots att det är en svår uppgift måste jag handla efter Guds stränga befallningar och tala till er om er ogudaktighet och era avskyvärdheter, i närvaro av de renhjärtade och de med förkrossat hjärta, och under den allsmäktige Gudens genomträngande ögas blick.

11 Därför måste jag säga er sanningen enligt Guds tydliga ord. För se, då jag frågade Herren kom ordet till mig sålunda: ”Jakob, gå upp till templet i morgon och förkunna för detta folk de ord som jag ska ge dig.”

12 Och se, mina bröder, detta är det ord som jag förkunnar för er, att många av er har börjat söka efter guld och efter silver och efter all slags dyrbar malm varav detta land, som är ett löftets land för er och för era avkomlingar, har stort överflöd.

13 Och försynens hand har varit högst välvillig mot er så att ni har fått stora rikedomar. Och eftersom en del av er har fått rikligare än era bröder är ni uppblåsta i hjärtats högmod och är styvnackade och högdragna för era dyrbara kläders skull, och ni förföljer era bröder eftersom ni tror er vara bättre än de.

14 Och nu, mina bröder: Tror ni att Gud rättfärdig är i detta? Se, jag säger er: Nej, utan han fördömer er, och om ni framhårdar i detta måste hans domar med hast komma över er.

15 O, att han ville visa er att han kan genomborra er, och att han med en enda blick från sitt öga kan slå er till marken!

16 O, att han ville befria er från denna ondskan och avskyvärdhet. O, att ni ville lyssna på hans befallningars ord och inte låta detta, era hjärtans högmod, förgöra era själar!

17 Tänk på era bröder som på er själva och umgås med alla och var frikostiga med era ägodelar så att de kan bli rika som ni.

18 Men sök efter Guds rike innan ni söker efter rikedomar.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

19 Och sedan ni har fått ett hopp i Kristus ska ni få rikedomar om ni söker dem, och om ni söker dem för att göra gott – att klä den nakne och att föda den hungrige och att befria den fångne och ge hjälp åt den sjuke och den bedrövade.

20 Och nu, mina bröder, har jag talat till er om högmod. Och de av er som har sårat sin nästa och förföljt honom för att ni var högmodiga i era hjärtan över det som Gud har gett er, vad säger ni om detta?

21 Tror ni inte att sådant är avskyvärt för honom som har skapat allt kött? För i hans ögon är den ena varelsen lika dyrbar som den andra. Och allt kött är av stoft, och i samma syfte har han skapat dem, för att de skulle hålla hans bud och prisa honom för evigt.

22 Och nu slutar jag tala till er om detta högmod. Och om det inte varit för att jag måste tala till er om ett grövre brott, skulle mitt hjärta glädjas storligen för er skull.

23 Men Guds ord tynger mig på grund av era grövre brott. För se, så säger Herren: ”Detta folk börjar tillta i ondska. De förstår inte skrifterna, för de försöker ursäkta sig när de bedriver sitt hor, med det som skrevs om David och hans son Salomo.

24 Se, David och Salomo hade förvisso många hustrur och bihustrur, vilket var avskyvärt inför mig säger Herren.

25 Därför säger Herren följande: Jag har lett detta folk ut ur Jerusalems land genom min arms makt för att kunna uppresa åt mig en rättfärdig gren av Josefs livsfrukt.

26 Därför tillåter inte jag, Herren Gud, att detta folk handlar som de gamle.”

27 Hör därför på mig, mina bröder, och hörsamma Herrens ord: ”För ingen man bland er ska ha mer än en hustru, och bihustrur ska han inga ha.

28 För jag, Herren Gud, gläds åt kvinnors kyskhet, och hor är för mig något avskyvärt. Så säger Härskarornas Herre.

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

29 Därför ska detta folk hålla mina bud, säger
Härskarornas Herre, annars ska landet förbannas för
deras skull.

30 För om jag vill uppresa avkomlingar åt mig, säger
Härskarornas Herre, ger jag mitt folk befallning om
det. I annat fall ska de hörsamma detta.

31 För se, jag, Herren, har sett sorgen och hört jammern
från mitt folks döttrar i Jerusalems land, ja, och i alla
mitt folks länder, som följd av deras mäns ogudaktighet
och avskyvärdheter.

32 Och jag tillåter inte, säger Härskarornas Herre, att
klagoropen från detta folks fagra döttrar, det folk som
jag har lett ut ur Jerusalems land, ska komma upp till
mig mot mitt folks män, säger Härskarornas Herre.

33 För de ska inte leda bort mitt folks döttrar som fångar
på grund av deras ömsinnet, utan jag ska hemsöka dem
med en svår förbannelse, ja, undergång. För de ska inte
bedriva hor likt de gamle, säger Härskarornas Herre.”

34 Och se, mina bröder, ni vet att dessa bud gavs till vår
fader Lehi varför ni känner till dem sedan tidigare. Och
ni har drabbats av svår fördömmelse, för ni har gjort det
som ni inte borde ha gjort.

35 Se, ni har gjort värre ondskefulla gärningar än våra
bröder lamaniterna. Ni har krossat era ömma hustrurs
hjärtan och förlorat era barns förtroende på grund av
ert dåliga föredöme inför dem. Och deras hjärtans gråt
uppstiger till Gud emot er. Och på grund av Guds ords
stränghet, som kommer ner mot er, dog många hjärtan,
genomborrade med djupa sår.

Wherefore, this people shall keep my command-
ments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for
their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed
unto me, I will command my people; otherwise they
shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and
heard the mourning of the daughters of my people in
the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my
people, because of the wickedness and abominations of
their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that
the cries of the fair daughters of this people, which I
have led out of the land of Jerusalem, shall come up
unto me against the men of my people, saith the Lord of
Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of
my people because of their tenderness, save I shall visit
them with a sore curse, even unto destruction; for they
shall not commit whoredoms, like unto them of old,
saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these
commandments were given to our father, Lehi; where-
fore, ye have known them before; and ye have come
unto great condemnation; for ye have done these things
which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the
Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of
your tender wives, and lost the confidence of your chil-
dren, because of your bad examples before them; and
the sobbings of their hearts ascend up to God against
you. And because of the strictness of the word of God,
which cometh down against you, many hearts died,
pierced with deep wounds.

Jakob 3

- 1 Men se, jag, Jakob, vill tala till er som är renhjärtade. Vänd er till Gud med ståndaktigt sinne och be till honom med överflödande tro, så ska han trösta er i era bedrövelser, och han ska tala för er sak och sända ner rättvisa över dem som eftersträvar er undergång.
- 2 O alla ni som är renhjärtade, lyft upp era huvuden och ta emot Guds behagliga ord och mätta er med hans kärlek, för det kan ni för evigt göra, om ert sinne är ståndaktigt.
- 3 Men ve, ve er som inte är renhjärtade, som denna dag är orena inför Gud! För om ni inte omvänder er blir landet förbannat för er skull, och lamaniterna, som inte är lika orena som ni men ändå är förbannade med en svår förbannelse, ska gissla er ända till er undergång.
- 4 Och tiden kommer med hast, om ni inte omvänder er, då de ska äga ert arveland, och Herren Gud ska leda bort de rättfärdiga från er.
- 5 Se, lamaniterna, era bröder, som ni hatar för deras orenhets skull och för den förbannelse som har kommit över deras hud, är rättfärdigare än ni, för de har inte glömt Herrens befallning som gavs till vår far – att de skulle ha endast en hustru, och bihustrur skulle de inga ha, och det skulle inte bedrivas hor bland dem.
- 6 Och denna befallning vinnlägger de sig om att hålla. Tack vare deras lydnad till denna befallning kommer Herren Gud inte att förgöra dem utan kommer att vara barmhärtig mot dem. Och en dag ska de bli ett välsignat folk.
- 7 Se, deras män älskar sina hustrur, och deras hustrur älskar sina män, och deras män och deras hustrur älskar sina barn. Och deras otro och deras hat mot er beror på deras fäders ondska, så hur mycket bättre än de är då ni i er store Skapares ögon?

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

- 8 O, mina bröder, jag fruktar att såvida ni inte omvänder er från era synder kommer deras hud att vara vitare än er då ni med dem förs fram inför Guds tron.
- 9 Därför ger jag er en befallning, som är Guds ord, att inte längre smäda dem för deras mörka hudfärgs skull. Inte heller ska ni smäda dem för deras orenhets skull, utan ni ska komma ihåg er egen orenhet och komma ihåg att deras orenhet kom genom deras fäder.
- 10 Därför ska ni komma ihåg era barn, hur ni har sårat deras hjärtan genom det föredöme ni har varit för dem. Och kom även ihåg att ni, på grund av er orenhet, kan leda era barn till undergång och att deras synder hopas på era huvuden på den yttersta dagen.
- 11 O, mina bröder, hörsamma mina ord. Väck era själsförmögenheter, skaka om er själva så att ni vaknar ur dödens slummer och lösgör er från helvetets kval så att ni inte blir änglar åt djävulen för att kastas i den sjö av eld och svavel som är den andra döden.
- 12 Och nu talade jag, Jakob, mycket mer till Nephis folk och varnade dem för otukt och lösaktighet och varje slag av synd och berättade för dem om dess hemska följder.
- 13 Och inte ens en hundradel av detta folks förehavanden, det som nu började bli talrikt, kan nedtecknas på dessa plåtar. Men mycket om deras förehavanden är nedtecknat på de större plåtarna: deras krig och deras stridigheter och deras kungars regering.
- 14 De här plåtarna kallas Jakobs plåtar, och de gjordes av Nephis hand. Och nu slutar jag tala dessa ord.

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jakob 4

- 1 Se, nu hände det sig att jag, Jakob, hade undervisat mitt folk mycket genom ord (och jag kan endast skriva en liten del av mina ord på grund av svårigheten att rista in våra ord på plåtarna), och vi vet att det vi skriver på plåtarna måste stå kvar.
- 2 Men vad vi än skriver på något annat än plåtar måste förgås och försvinna. Men vi kan skriva några ord på plåtar som ger våra barn, och likaså våra älskade bröder, en viss kunskap om oss eller om deras fäder.
- 3 Nu gläds vi över detta, och vi arbetar flitigt med att rista in dessa ord på plåtar i hopp om att våra älskade bröder och våra barn ska ta emot dem med tacksamma hjärtan och noga läsa dem, så att de med glädje och inte med sorg eller med förakt får kunskap om sina första föräldrar.
- 4 För i denna avsikt har vi skrivit detta, så att de kan veta att vi kände till Kristus och att vi hoppades på hans härlighet många hundra år före hans ankomst. Och inte bara vi själva hoppades på hans härlighet utan även alla de heliga profeter som var före oss.
- 5 Se, de trodde på Kristus och tillbad Fadern i hans namn, och även vi tillber Fadern i hans namn. Och därför håller vi Moses lag, den vänder våra själar till honom. Och därför helgar det oss till rättfärdighet, alldeles som Abraham räknades för rättfärdig i vildmarken då han lydde Guds befallning att offra sin son Isak, vilket är en sinnebild för Gud och hans enfödde Son.
- 6 Därför utforskar vi profeterna, och vi får många uppenbarelser och har profetians ande. Och med alla dessa vittnen får vi ett hopp, och vår tro blir så orubblig att vi i sanning kan befalla i Jesu namn, och själva träden lyder oss, liksom bergen och havets vågor.
- 7 Ändå visar Herren Gud oss vår svaghet för att vi ska kunna veta att det är genom hans nåd och hans stora välvilja om människobarnen som vi har förmåga att göra detta.

Jacob 4

- Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;
- But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—
- Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.
- For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.
- Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.
- Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.
- Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

- 8 Se, stora och förunderliga är Herrens verk. Hur outgrundliga är inte hans hemligheters djup, och det är omöjligt för människan att förstå alla hans vägar. Och ingen människa känner hans vägar utan att de uppenbaras för henne. Bröder, förakta därför inte Guds uppenbarelser.
- 9 För se, genom hans ords makt kom människan till jorden, den jord som skapades genom hans ords makt. Om Gud därför kunde tala så att jorden blev till och tala så att människan skapades, o, varför skulle han då inte kunna befälla jorden, eller sina händers verk på dess yta, enligt sin vilja och sitt behag?
- 10 Bröder, försök därför inte ge Herren råd, utan ta emot råd ur hans hand. För se, ni vet ju själva att han råder med visdom och med rättvisa och med stor barmhärtighet över alla sina verk.
- 11 Älskade bröder, förlika er därför med honom genom Kristi, hans enfödde Sons, försoning, så kan ni få en uppståndelse enligt den uppståndelsens kraft som är i Kristus och kan föras fram inför Gud som Kristi förstlingsfrukter, eftersom ni har tro och har fått gott hopp om härlighet i honom innan han uppenbarar sig i köttet.
- 12 Men se, mina kära, förundras inte över att jag berättar detta för er. För varför inte tala om Kristi försoning och uppnå fullkomlig kunskap om honom, liksom kunskap om en uppståndelse och den tillkommande världen?
- 13 Se, mina bröder, låt den som profeterar profetera så att människor förstår. För Anden säger sanningen och ljuger inte. Därför talar den om tingen som de verkligen är och om tingen som de verkligen kommer att vara. Därför är dessa ting tydligt uppenbarade för oss, till våra själars frälsning. Men se, vi är inte ensamma vittnen om detta, för Gud sa det även till forna profeter.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 Men se, judarna var ett styvnackat folk, och de föraktade de tydliga orden och dödade profeterna och sökte efter sådant som de inte kunde förstå. På grund av sin blindhet, en blindhet som kom av att de riktade sina blickar bortom målet, måste de falla. För Gud har tagit det som var tydligt ifrån dem och överlämnat till dem mycket som de inte kan förstå, eftersom de önskade det. Och eftersom de önskade det har Gud gjort det, så att de kan snubbla.

15 Och nu leds jag, Jakob, av Anden att profetera, för jag känner genom Andens maningar inom mig att eftersom judarna snubblar kommer de att förkasta den sten på vilken de skulle kunna bygga och få en fast grundval.

16 Men se, enligt skrifterna ska denna sten bli den stora och den sista och den enda säkra grundval på vilken judarna kan bygga.

17 Och nu, mina kära, hur är det möjligt att dessa, efter att ha förkastat den säkra grundvalen, någonsin ska kunna bygga på den så att den kan bli deras hörnsten?

18 Se, mina älskade bröder, jag ska avslöja denna hemlighet för er, om jag inte på något sätt rubbas i min ständaktighet i Anden och snubblar på grund av min stora oro för er.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jakob 5

- 1 Se, mina bröder, kommer ni inte ihåg att ni har läst profeten Zenos ord som han talade till Israels hus och sa:
- 2 ”Lyssna, o Israels hus, och hör orden från mig, en Herrens profet.
- 3 För se, så säger Herren: ’Jag ska likna dig, o Israels hus, vid ett odlat olivträd som en man tog och vårdade i sin vingård. Och det växte och blev gammalt och började murkna.
- 4 Och det hände sig att vingårdens mästare gick ut och såg att hans olivträd började murkna. Och han sa: ”Jag ska beskära det och gräva omkring det och ge det näring så att det kanske kan skjuta skott med unga och späda grenar och inte förgås.”
- 5 Och det hände sig att han beskär det och grävde omkring det och gav det näring enligt sitt ord.
- 6 Och det hände sig efter många dagar att några få unga och späda grenar började spira fram. Men se, dess topp började förgås.
- 7 Och det hände sig att vingårdens mästare såg detta, och han sa till sin tjänare: ”Det skulle smärta mig att förlora detta träd. Gå därför och ta grenarna från ett vilt olivträd och ta dem hit till mig. Och vi ska ta bort de stora grenar som håller på att vissna, och vi ska kasta dem i elden så att de brinner upp.
- 8 Och se, sa vingårdens Herre, jag tar bort många av dessa unga och späda grenar, och jag ympar in dem var jag vill. Och det gör ingenting om så är att roten till detta träd förgås, för jag kan bevara dess frukt för egen del. Därför ska jag ta dessa unga och späda grenar och ympa in dem var jag vill.
- 9 Ta grenarna från det vilda olivträdet och ympa in dem i de andras ställe. Och dessa som jag har tagit bort ska jag kasta i elden och bränna dem så att de inte kan belamra marken i min vingård.”
- 10 Och det hände sig att vingårdens Herres tjänare gjorde enligt vingårdens Herres ord och ympade in grenarna från det vilda olivträdet.

Jacob 5

- Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:
- Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.
- For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.
- And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.
- And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.
- And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.
- And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.
- And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.
- Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.
- And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

11 Och vingårdens Herre lät gräva omkring trädet och lät beskära det och gav det näring och sa till sin tjänare: ”Det skulle smärta mig att förlora detta träd. Därför har jag gjort detta, för att kanske kunna bevara dess rötter så att de inte förgås, så att jag kan bevara dem för egen del.

12 Gå därför och se efter trädet och ge det näring enligt mina ord.

13 Och dessa ska jag sätta i nedersta delen av min vingård, var jag vill, det rör inte dig. Och jag gör det för att kunna bevara trädets naturliga grenar för egen del, och även för att jag ska kunna lagra dess frukt för egen del till nästa årstid, för det skulle smärta mig att förlora detta träd och dess frukt.”

14 Och det hände sig att vingårdens Herre gick sin väg och gömde det odlade olivträdets naturliga grenar i nedersta delen av vingården, några här och några där, efter sin vilja och sitt behag.

15 Och det hände sig att en lång tid gick, och vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Kom, lät oss gå ner i vingården så att vi kan arbeta i vingården.”

16 Och det hände sig att vingårdens Herre och likaså tjänaren gick ner i vingården för att arbeta. Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: ”Se hit. Se på trädet.”

17 Och det hände sig att vingårdens Herre såg och betraktade det träd i vilket de vilda olivgrenarna hade ympats in. Och det hade skjutit upp och börjat bära frukt. Och han såg att den var god. Och dess frukt liknade den naturliga frukten.

18 Och han sa till tjänaren: ”Se, grenarna från det vilda trädet har tagit upp fuktigheten från dess rot, så att dess rot har gett stor styrka, och på grund av rotens stora styrka har de vilda grenarna burit odlad frukt. Om vi nu inte hade ympat in dessa grenar skulle detta träd ha gått förlorat. Och se, nu ska jag lagra mycket frukt som detta träd har burit. Och dess frukt ska jag lagra för egen del till nästa årstid.”

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

And he said unto the servant: Behold, the branches of the wild tree have taken hold of the moisture of the root thereof, that the root thereof hath brought forth much strength; and because of the much strength of the root thereof the wild branches have brought forth tame fruit. Now, if we had not grafted in these branches, the tree thereof would have perished. And now, behold, I shall lay up much fruit, which the tree thereof hath brought forth; and the fruit thereof I shall lay up against the season, unto mine own self.

- 19 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren: ”Kom, låt oss gå till den nedersta delen av vingården och se om inte också trädets naturliga grenar har burit mycket frukt, så att jag kan lagra av dess frukt för egen del till nästa årstid.”
- 20 Och det hände sig att de gick dit mästaren hade gömt trädets naturliga grenar, och han sa till tjänaren: ”Se på dessa.” Och han såg att den första hade burit mycket frukt, och han såg även att den var god. Och han sa till tjänaren: ”Ta av dess frukt och lagra till nästa årstid så att jag kan bevara den för egen del. För se”, sa han, ”så länge har jag nu gett den näring, och den har burit mycket frukt.”
- 21 Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: ”Varför kom du hit för att plantera detta träd eller denna gren av trädets? För se, det var ju den magraste fläcken i hela din vingård.”
- 22 Och vingårdens Herre sa till honom: ”Ge inte mig råd! Jag visste att det var en mager jordfläck, varför jag sa till dig: ’Jag har gett den näring hela denna tid, och du ser att den har burit mycket frukt.’”
- 23 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Se hit! Se, jag har även planterat ännu en gren av trädets, och du vet att denna jordfläck var magrare än den förra. Men se på trädets. Jag har hela denna tid gett det näring, och det har burit mycket frukt. Plocka den därför och lagra den till nästa årstid så att jag kan bevara den för egen del.”
- 24 Och det hände sig att vingårdens Herre återigen sa till sin tjänare: ”Se hit, och se ännu en gren som jag har planterat. Se, jag har även gett den näring, och den har burit frukt.”
- 25 Och han sa till tjänaren: ”Se hit och se den sista. Se, den har jag planterat på en god jordfläck, och jag har hela denna tid gett den näring, och endast en del av trädets har burit odlad frukt, och den andra delen av trädets har burit vild frukt. Se, jag har gett detta träd näring på samma sätt som de andra.”
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Come, let us go to the nethermost part of the vineyard, and behold if the natural branches of the tree have not brought forth much fruit also, that I may lay up of the fruit thereof against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that they went forth whither the master had hid the natural branches of the tree, and he said unto the servant: Behold these; and he beheld the first that it had brought forth much fruit; and he beheld also that it was good. And he said unto the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self; for behold, said he, this long time have I nourished it, and it hath brought forth much fruit.
- And it came to pass that the servant said unto his master: How comest thou hither to plant this tree, or this branch of the tree? For behold, it was the poorest spot in all the land of thy vineyard.
- And the Lord of the vineyard said unto him: Counsel me not; I knew that it was a poor spot of ground; wherefore, I said unto thee, I have nourished it this long time, and thou beholdest that it hath brought forth much fruit.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Look hither; behold I have planted another branch of the tree also; and thou knowest that this spot of ground was poorer than the first. But, behold the tree. I have nourished it this long time, and it hath brought forth much fruit; therefore, gather it, and lay it up against the season, that I may preserve it unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.
- And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.

26 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren: ”Ta bort de grenar som inte har burit god frukt och kasta dem i elden.”

27 Men se, tjänaren sa till honom: ”Låt oss beskära det och gräva omkring det och ge det näring ännu en tid, så att det kanske kan bära god frukt åt dig som du kan lagra till nästa årstid.”

28 Och det hände sig att vingårdens Herre och vingårdens Herres tjänare gav näring åt all frukt i vingården.

29 Och det hände sig att lång tid hade förflutit, och vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Kom, låt oss gå ner i vingården, så att vi än en gång kan arbeta i vingården. För se, tiden närmar sig och slutet kommer snart, varför jag måste lagra frukt för egen del till nästa årstid.”

30 Och det hände sig att vingårdens Herre och tjänaren gick ner i vingården. Och de kom till det träd vars naturliga grenar hade brutits av och där vilda grenar hade ympats in. Och se, trädet dignade av all slags frukt.

31 Och det hände sig att vingårdens Herre smakade av frukten, av varje sort enligt dess antal, och vingårdens Herre sa: ”Se, hela denna tid har vi gett detta träd näring, och jag har för egen del lagrat mycket frukt till nästa årstid.

32 Men se, den här gången har det burit mycket frukt, och det finns ingen därav som är god. Och se, här finns all slags dålig frukt, och den är mig till ingen nytta, trots allt vårt arbete, och nu skulle det smärta mig att förlora detta träd.”

33 Och vingårdens Herre sa till tjänaren: ”Vad ska vi göra med trädet så att jag återigen kan bevara god frukt från det för egen del?”

34 Och tjänaren sa till sin mästare: ”Se, eftersom du ympade in grenarna från det vilda olivträdet har de gett näring åt rötterna så att de lever och inte har förgåtts, varför du ser att de ännu är friska.”

35 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Trädet är mig till ingen nytta, och dess rötter är mig till ingen nytta så länge det bär dålig frukt.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.

But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.

And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

36 Trots det vet jag att rötterna är friska, och i min egen avsikt har jag bevarat dem. Och tack vare sin stora styrka har de hittills burit god frukt genom de vilda grenarna.

37 Men se, de vilda grenarna har vuxit och har tagit överhanden över trädets rötter, och eftersom de vilda grenarna har tagit överhanden över dess rötter har det burit mycket dålig frukt. Och eftersom det har burit så mycket dålig frukt ser du att det börjar förgås, och det kommer snart att vara moget att kastas i elden såvida vi inte gör något för att bevara det.”

38 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till sin tjänare: ”Låt oss gå ner till de nedersta delarna av vingården och se om även de naturliga grenarna har burit dålig frukt.”

39 Och det hände sig att de gick ner till de nedersta delarna av vingården. Och det hände sig att de såg att även frukten på de naturliga grenarna hade fördärvats. Ja, den första och den andra och likaså den sista, och alla hade de blivit fördärvade.

40 Och den vilda frukten på den sista hade tagit överhanden över den del av trädet som bar god frukt, så att grenen hade vissnat och dött.

41 Och det hände sig att vingårdens Herre grät och sa till tjänaren: ”Vad kunde jag ha gjort mer för min vingård?”

42 Se, jag visste att all frukt i vingården utom denna hade blivit fördärvad. Och nu har dessa som en gång bar god frukt också blivit fördärvade. Och nu duger alla träden i min vingård till inget annat än att huggas ner och kastas i elden.

43 Och se detta sista, vars gren har vissnat, planterade jag på en god jordfläck, ja, på den plats som jag ansåg bättre än alla andra delar av marken i min vingård.

44 Och du såg att jag också högg bort det som belamrade denna jordfläck, så att jag kunde plantera detta träd där i stället.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

45 Och du såg att en del därav bar god frukt och en del därav bar vild frukt. Och eftersom jag inte tog av dess grenar och kastade dem i elden, se, därför har de tagit överhanden över den goda grenen så att den har vissnat.

46 Och se, trots all den omsorg vi ägnat min vingård har träden i den blivit fördärvade så att de inte bär någon god frukt. Och dessa hade jag hoppats kunna bevara och lagra frukten från dem för egen del till nästa årstid. Men se, de har blivit som det vilda olivträdet, och de duger inte till något annat utom till att huggas ner och kastas i elden, och det skulle smärta mig att förlora dem.

47 Men vad kunde jag mer ha gjort i min vingård? Har jag hållit tillbaka min hand och inte gett den näring? Nej, jag har gett den näring och jag har grävt omkring den och jag har beskurit den och jag har gödslat den. Och jag har sträckt ut min hand nästan hela dagen lång, och slutet närmar sig. Och det skulle smärta mig att hugga ner alla träden i min vingård och kasta dem i elden för att brännas upp. Vem är det som har fördärvat min vingård?”

48 Och det hände sig att tjänaren sa till sin mästare: ”Beror det inte på trädens höjd i vingården – har inte grenarna tagit överhanden över de friska rötterna? Och eftersom grenarna har tagit överhanden över rötterna, se, de växte snabbare än rötterna orkade och tog själva all kraft. Se, jag säger, är inte detta orsaken till att träden i din vingård har blivit fördärvade?”

49 Och det hände sig att vingårdens Herre sa till tjänaren: ”Låt oss gå och hugga ner träden i vingården och kasta dem i elden, så att de inte belamrar marken i min vingård, för jag har gjort allt. Vad mer kunde jag ha gjort för min vingård?”

50 Men se, tjänaren sa till vingårdens Herre: ”Skona den ännu en liten tid.”

51 Och Herren sa: ”Ja, jag ska skona den ännu en tid, för det skulle smärta mig att förlora träden i min vingård.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have digged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Let us go to and hew down the trees of the vineyard and cast them into the fire, that they shall not cumber the ground of my vineyard, for I have done all. What could I have done more for my vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little longer, for it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard.

52 Låt oss därför ta några av grenarna från dessa som jag har planterat i nedersta delen av min vingård, och låt oss ympa in dem på det träd som de kommer från. Och låt oss från trädet ta bort de grenar som har den beskaste frukten och ympa in trädets naturliga grenar i deras ställe.

53 Och detta ska jag göra för att trädet inte ska förgås, så att jag i min egen avsikt kanske kan bevara dess rötter åt mig själv.

54 Och se, rötterna till de naturliga grenarna från trädet, vilka jag planterade där jag ville, lever fortfarande. Och för att i min egen avsikt kunna bevara även dem ska jag ta av grenarna från detta träd, och jag ska ympa in dem på dem. Ja, jag ska på dem ympa in grenarna från deras moderträd så att jag kan bevara även rötterna för egen del, så att de, när de har blivit tillräckligt starka, kanske kan bära god frukt åt mig, och jag kan fortsätta att få glädje av frukten i min vingård.”

55 Och det hände sig att de tog grenarna från det naturliga trädet, som hade blivit vilt, och ympade in dem på de naturliga träden, som också hade blivit vilda.

56 Och de tog också grenar från de naturliga träden, som hade blivit vilda, och ympade in dem på moderträdet.

57 Och vingårdens Herre sa till tjänaren: ”Ta inte bort de vilda grenarna från träden, utom dem som är de allra beskaste. Och på dem ska du ympa såsom jag sagt.

58 Och vi ska återigen ge näring åt träden i vingården, och vi ska beskära dess grenar. Och vi ska från träden ta de grenar som har mognat och som måste förgås och kasta dem i elden.

59 Och detta gör jag för att deras rötter måhända ska kunna bli starka genom att de är friska, och genom att grenarna byts ut så att de goda kan ta överhanden över de dåliga.

Wherefore, let us take of the branches of these which I have planted in the nethermost parts of my vineyard, and let us graft them into the tree from whence they came; and let us pluck from the tree those branches whose fruit is most bitter, and graft in the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish, that, perhaps, I may preserve unto myself the roots thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of the tree which I planted whithersoever I would are yet alive; wherefore, that I may preserve them also for mine own purpose, I will take of the branches of this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I will graft in unto them the branches of their mother tree, that I may preserve the roots also unto mine own self, that when they shall be sufficiently strong perhaps they may bring forth good fruit unto me, and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural tree which had become wild, and grafted in unto the natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck not the wild branches from the trees, save it be those which are most bitter; and in them ye shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vineyard, and we will trim up the branches thereof; and we will pluck from the trees those branches which are ripened, that must perish, and cast them into the fire.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

60 Och eftersom jag har bevarat de naturliga grenarna och deras rötter, och då jag åter har ympat in de naturliga grenarna på deras moderträd och har bevarat moderträdets rötter så att träden i min vingård kanske åter kan bära god frukt, och så att jag åter kan få glädje av frukten i min vingård och så att jag kanske kan få fröjda mig mycket över att jag har bevarat den första fruktens rötter och grenar –

61 gå därför till verket och kalla tjänare, så att vi kan arbeta flitigt med all vår kraft i vingården, och så att vi kan bereda vägen, så att jag återigen kan få fram den naturliga frukten, den naturliga frukt som är god och dyrbarare än någon annan frukt.

62 Låt oss därför gå till verket och arbeta av all vår kraft denna sista gång, för se, slutet närmar sig och det är nu sista gången som jag ska beskära min vingård.

63 Ympa in grenarna. Börja med de sista så att de kan bli de första, och så att de första kan bli de sista, och gräv omkring träden, både gamla och unga, de första och de sista, och de sista och de första, så att alla ännu en gång kan få näring, för sista gången.

64 Gräv alltså omkring dem och beskär dem och gödsla dem ännu en gång, för sista gången, för slutet närmar sig. Och om så är att dessa sista ympkvistar växer och bär den naturliga frukten, då ska ni bereda vägen för dem så att de kan växa.

65 Och när de börjar växa ska ni rensa bort de grenar som bär besk frukt, i förhållande till de goda grenarnas styrka och storlek. Och ni ska inte rensa bort alla de dåliga på en gång, för att inte deras rötter ska bli för starka för ympkvistarna så att ympkvistarna förgås och jag förlorar träden i min vingård.

66 För det skulle smärta mig att förlora träden i min vingård. Därför ska ni rensa bort de dåliga allteftersom de goda tillväxer, så att roten och kronan blir likvärdiga i styrka till dess de goda tar överhanden över de dåliga och de dåliga huggs ner och kastas i elden, så att de inte belamrar marken i min vingård. Och på så sätt ska jag röja undan de dåliga från min vingård.

67 Och det naturliga trädets grenar ska jag åter ympa in på det naturliga trädet.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

68 Och det naturliga trädets grenar ska jag ympa in på trädets naturliga grenar. Och på så sätt för jag dem åter samman så att de bär den naturliga frukten, och de ska bli ett.

69 Och de dåliga ska kastas bort, ja, ut ur hela min vingård. För se, endast för den här gången ska jag beskära min vingård.”

70 Och det hände sig att vingårdens Herre sände sin tjänare. Och tjänaren gick och gjorde som Herren hade befallt honom och tog med sig andra tjänare, och de var få.

71 Och vingårdens Herre sa till dem: ”Gå till verket och arbeta i vingården av all er kraft. För se, detta är sista gången som jag ska vårda min vingård. För slutet är nära och nästa årstid kommer med hast. Och om ni arbetar av all er kraft med mig ska ni få glädje av den frukt som jag ska lagra för egen del inför den tid som snart kommer.”

72 Och det hände sig att tjänarna gick och arbetade av all sin kraft. Och även vingårdens Herre arbetade med dem, och de lydde vingårdens Herres befallningar i allt.

73 Och det började åter finnas naturlig frukt i vingården. Och de naturliga grenarna började växa och frodas utomordentligt, och de vilda grenarna började brytas av och kastas bort. Och man höll roten och kronan lika, enligt vars och ens styrka.

74 Och så arbetade de med all iver enligt vingårdens Herres befallningar, ända till dess de dåliga kastats ut ur vingården och Herren hade bevarat åt sig själv de naturliga träden så att träden åter bar naturlig frukt. Och de blev som ett, och frukterna var likvärdiga. Och vingårdens Herre hade åt sig bevarat den naturliga frukten som från början var för honom den dyrbaraste.

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their might; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

75 Och det hände sig att när vingårdens Herre såg att hans frukt var god och att hans vingård inte längre var fördärvad, kallade han fram sina tjänare och sa till dem: ”Se, för sista gången har vi nu vårdat min vingård, och ni ser att jag har handlat enligt min egen vilja. Jag har bevarat den naturliga frukten som är god, alldeles som den var i början. Och välsignade är ni, för eftersom ni har varit flitiga att arbeta med mig i min vingård och har lytt mina befallningar och har åter gett mig den naturliga frukten, så att min vingård inte längre är fördärvad, och de dåliga har kastats bort, ska ni med mig glädjas över frukten från min vingård.

76 För se, under lång tid ska jag lagra frukten från min vingård för egen del inför nästa årstid som kommer med hast. Och för sista gången har jag vårdat min vingård och beskurit den och grävt omkring den och gödlat den. Därför ska jag för egen del lagra av frukten under lång tid, enligt det som jag har talat.

77 Och när tiden kommer då dålig frukt återigen kommer in i min vingård ska jag låta den goda och den dåliga samlas ihop. Och den goda ska jag bevara för egen del och den dåliga ska jag kasta bort till dess egen plats. Och sedan kommer nästa årstid och slutet, och min vingård ska jag låta bränna upp med eld.”””

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jakob 6

- 1 Och se, mina bröder, eftersom jag sa till er att jag skulle profetera, se, detta är min profetia: De ting som denne profet Zenos talade om Israels hus, då han liknade dem vid ett odlat olivträd, måste förvisso ske.
- 2 Och dagen då han åter, för andra gången, ska sträcka ut sin hand för att återvinna sitt folk är dagen, ja, den sista tiden, då Herrens tjänare ska gå ut i hans kraft för att vårda och beskära hans vingård. Och därefter kommer slutet snart.
- 3 Och hur välsignade är inte de som arbetat flitigt i hans vingård! Och hur förbannade är inte de som ska drivas ut till sin egen plats! Och världen ska brännas upp med eld.
- 4 Och hur barmhärtig är inte vår Gud mot oss, för han kommer ihåg Israels hus, såväl rötter som grenar. Och han sträcker ut sina händer mot dem hela dagen lång. Och de är ett styvnackat och ett motsträvt folk. Men alla som inte förhärda sitt hjärta ska bli frälsta i Guds rike.
- 5 Därför, mina älskade bröder, vädjar jag till er med allvarliga ord att omvända er och komma med helhjärtat uppsåt och hålla er till Gud som han håller sig till er. Och förhärda inte era hjärtan medan hans barmhärtighets armar är utsträckta mot er i dagens ljus.
- 6 Ja, förhärda inte era hjärtan om ni hör hans röst i dag, för varför skulle ni vilja dö?
- 7 För se: Vill ni, efter att hela dagen lång ha fått näring genom Guds goda ord, bära dålig frukt så att ni måste huggas ner och kastas i elden?
- 8 Se, vill ni förkasta dessa ord? Vill ni förkasta profeternas ord, och vill ni förkasta alla de ord som har talats om Kristus, efter det att så många har talat om honom, och förneka Kristi goda ord och Guds makt och den Helige Andens gåva och förkväva den Helige Anden och håna den stora återlösningsplan som har beretts för er?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored diligently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he remembereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemption, which hath been laid for you?

- 9 Vet ni inte att om ni gör detta, så kommer den återlösningens och uppståndelsens kraft som är i Kristus att låta er stå fram med skam och hemsk skuld känsla inför Guds domarskrank?
- 10 Och enligt rättvisans kraft, för rättvisan kan inte förnekas, måste ni gå bort till den sjö av eld och svavel vars lågor är outsläckliga och vars rök stiger uppåt i evighetens evighet, den sjö av eld och svavel som är oändlig pina.
- 11 O, mina älskade bröder, omvänd er då och gå in genom den trånga porten, och fortsätt på den väg som är smal, till dess ni uppnår evigt liv.
- 12 O, var visa. Vad mera kan jag säga?
- 13 Till sist bjuder jag er farväl till dess vi möts igen inför Guds behagliga skrank, det skrank som fyller de ogudaktiga med hemsk bävan och fruktan. Amen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jakob 7

- 1 Och nu hände det sig sedan några år förflutit att det kom en man bland Nephis folk vars namn var Sherem.
- 2 Och det hände sig att han började predika bland folket och förkunna för dem att det inte skulle komma någon Kristus. Och han predikade mycket som var smickrande för folket, och det gjorde han för att han skulle kunna kullkasta Kristi lära.
- 3 Och han arbetade flitigt för att han skulle kunna förleda folkets hjärtan varför han lyckades förleda många hjärtan. Och då han visste att jag, Jakob, hade tro på Kristus som skulle komma sökte han efter många tillfällen att få träffa mig.
- 4 Och han var så lärd att han hade fullkomlig kunskap om folkets språk. Därför kunde han smickra mycket och tala mycket kraftfullt, med djävulens makt.
- 5 Och han hoppades kunna rubba min tro, trots de många uppenbarelserna och allt jag hade sett rörande detta. För jag hade verkligen sett änglar, och de hade betjänat mig. Och jag hade även tid efter annan hört Herrens röst tala till mig med hörbara ord varför jag inte kunde rubbas.
- 6 Och det hände sig att han kom till mig, och på detta sätt talade han till mig och sa: ”Broder Jakob, jag har länge sökt många tillfällen att få tala med dig, för jag har hört, och vet också, att du ofta går omkring och predikar det du kallar evangeliet, eller Kristi lära.
- 7 Och du har förlett en stor del av detta folk så att de förvränger Guds rätta väg och inte håller Moses lag, som är den rätta vägen, och förvandlar Moses lag till tillbedjan av en varelse som du säger ska komma om många hundra år. Men se, jag, Sherem, förkunnar för dig att detta är hädelse, för ingen människa vet något om sådant, för hon kan inte förutsäga det som ska komma.” Och på det sättet tvistade Sherem med mig.
- 8 Men se, Herren Gud utgöt sin Ande i min själ så att jag bringade honom på skam i allt han sa.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

9 Och jag sa till honom: ”Förnekar du den Kristus som ska komma?” Och han sa: ”Om det skulle finnas en Kristus, skulle jag inte förneka honom, men jag vet att det inte finns någon Kristus, inte heller har det funnits någon, inte heller kommer det någonsin att finnas någon.”

10 Och jag sa till honom: ”Tror du på skrifterna?” Och han sa: ”Ja.”

11 Och jag sa till honom: ”Då förstår du dem inte, för de vittnar i sanning om Kristus. Se, jag säger dig att ingen av profeterna har skrivit eller profeterat utan att de har talat om denne Kristus.

12 Och detta är inte allt – det har uppenbarats för mig, för jag har hört och sett, och det har även uppenbarats för mig genom den Helige Andens kraft varför jag vet att om ingen försoning skulle ske, skulle hela människosläktet gå förlorat.”

13 Och det hände sig att han sa till mig: ”Visa mig ett tecken genom denna den Helige Andens kraft som du vet så mycket om.”

14 Och jag sa till honom: ”Vem är jag att jag skulle fresta Gud att visa dig ett tecken på det som du vet är sant? Ändå förnekar du det eftersom du är av djävulen. Dock, ske inte min vilja, men om Gud slår dig så låt det för dig bli ett tecken på att han har makt, både i himlen och på jorden, och även på att Kristus ska komma. Och ske din vilja, o Herre, och inte min.”

15 Och det hände sig att när jag, Jakob, hade sagt dessa ord, kom Herrens kraft över honom så att han föll till marken. Och det hände sig att han vårdades under många dagar.

16 Och det hände sig att han sa till folket: ”Kom samman i morgon, för jag ska dö, varför jag önskar tala till folket innan jag dör.”

17 Och det hände sig nästa dag att mängden samlades. Och han talade tydligt till dem och tog tillbaka det som han hade lärt dem, och han erkände Kristus och den Helige Andens kraft och änglars betjäning.

18 Och han talade tydligt till dem om hur han hade blivit bedragen av djävulens makt. Och han talade om helvetet och om evigheten och om evigt straff.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, inasmuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

19 Och han sa: ”Jag är rädd för att jag har begått den oförlåtliga synden, för jag har ljugit för Gud. För jag förnekade Kristus och sa att jag trodde på skrifterna, och de vittnar i sanning om honom. Och eftersom jag på så sätt har ljugit för Gud fruktar jag storligen att mitt tillstånd blir hemskt, men jag bekänner för Gud.”

20 Och det hände sig att när han hade sagt dessa ord kunde han inte säga mer, och han gav upp andan.

21 Och när mängden hade bevittnat att han talade detta just då han skulle ge upp andan blev de mycket förvånade, ja, till den grad att Guds kraft kom ner över dem och de överväldigades så att de föll till marken.

22 Nu gladdde detta mig, Jakob, för jag hade bett min Fader i himlen om detta, och han hade hört mitt rop och besvarat min bön.

23 Och det hände sig att frid och Guds kärlek på nytt återställdes bland folket. Och de utforskade skrifterna och hörsammade inte längre denne ogudaktige mans ord.

24 Och det hände sig att man tänkte ut många olika sätt att vinna tillbaka lamaniterna och återföra dem till kunskapen om sanningen. Men allt var förgäves, för de njöt av krig och blodutgjutelse, och de hyste ett evigt hat mot oss, sina bröder. Och de försökte ständigt förgöra oss med sina vapens makt.

25 Därför befäste sig Nephis folk mot dem med sina vapen och med all sin förmåga i förtröstan på sin frälsnings Gud och klippa, varför de fortsatte att segra över sina fiender.

26 Och det hände sig att jag, Jakob, började bli gammal. Och eftersom detta folks uppteckningar förs på Nephis andra plåtar, avslutar jag denna uppteckning med att förkunna att jag har skrivit efter bästa förstånd och med att säga att tiden rann bort för oss, och även våra liv rann bort som en dröm för oss eftersom vi är ett ensamt och allvarligt folk, vandringsmän, utdrivna från Jerusalem, födda under prövningar i en vildmark och hatade av våra bröder, vilket orsakat krig och stridigheter, varför vi levte ut våra dagar i sorg.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

27 Och jag, Jakob, insåg att jag snart måste gå ner i min grav varför jag sa till min son Enos: ”Ta dessa plåtar.” Och jag berättade för honom vad min bror Nephi hade befallt mig, och han lovade att lyda befallningarna. Och jag avslutar mina uppteckningar på dessa plåtar, vilka uppteckningar har varit kortfattade. Och läsaren bjuder jag farväl i förhoppningen att många av mina bröder kommer att läsa mina ord. Bröder, farväl.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Enos bok

- 1 Se, det hände sig att jag, Enos, visste att min far var en rättfärdig man, för han undervisade mig om sitt språk och även i Herrens fostran och förmaning – och välsignat vare min Guds namn för detta.
- 2 Och jag ska berätta för er om den kamp jag hade inför Gud innan jag fick förlåtelse för mina synder.
- 3 Se, jag gick för att jaga vilda djur i skogarna, och de ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv och de heligas glädje sjönk in djupt i mitt hjärta.
- 4 Och min själ hungrade, och jag föll på knä inför min Skapare och ropade till honom i mäktig bön och vädjan för min egen själ. Och hela dagen lång ropade jag till honom, ja, och när kvällen kom höjde jag fortfarande min röst så högt att den nådde himlarna.
- 5 Och det kom en röst till mig som sa: ”Enos, dina synder är dig förlåtna, och du ska bli välsignad.”
- 6 Och jag, Enos, visste att Gud inte kunde ljuga, varför min skuld var utplånad.
- 7 Och jag sa: ”Herre, hur kan det ske?”
- 8 Och han sa till mig: ”Tack vare din tro på Kristus som du aldrig förut har hört eller sett. Och många år ska förflyta innan han uppenbarar sig i köttet. Stå därför upp, din tro har helat dig.”
- 9 Nu hände det sig att när jag hört dessa ord började jag känna en önskan om mina bröder nephiternas välfärd. Därför utgöt jag hela min själ inför Gud för dem.
- 10 Och medan jag så kämpade i anden, se, då kom Herrens röst återigen till mitt sinne och sa: ”Jag ska löna dina bröder efter hur noggrant de håller mina bud. Jag har gett dem detta land, och det är ett heligt land, och jag förbannar det inte utom på grund av ondska. Därför ska jag löna dina bröder såsom jag har sagt, och deras överträdelser ska jag med sorg låta komma över deras egna huvuden.”

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

11 Och sedan jag, Enos, hört dessa ord blev min tro på Herren alltmer orubblig. Och jag bad till honom under mången lång kamp för mina bröder lamaniterna.

12 Och det hände sig att Herren, sedan jag bett och kämpat med all iver, sa till mig: ”Jag ska ge dig enligt dina önsknings för din tros skull.”

13 Och se, detta var den önskan jag önskade av honom: Om så skulle ske att mitt folk, nephiterna, skulle falla i överträdelse och på något sätt förgöras och lamaniterna inte skulle bli förgjorda, att Herren Gud då bevarar en uppteckning om mitt folk, nephiterna, även om det sker genom hans heliga arms makt, så att den någon gång i framtiden kan föras fram till lamaniterna så att de kanske kan ledas till frälsning.

14 För vi kämpade för närvarande förgäves med att återföra dem till den sanna tron. Och de svor i sin vrede att de, om det var möjligt, skulle förgöra både våra uppteckningar och oss och även alla våra fäders traditioner.

15 Eftersom jag visste att Herren Gud kunde bevara våra uppteckningar ropade jag ständigt till honom, för han hade sagt till mig: ”Vad du än i Kristi namn ber om i tro, med tro på att du ska få det, det ska du få.”

16 Och jag hade tro, och jag ropade till Gud att han skulle bevara uppteckningarna, och han slöt förbund med mig att han skulle föra fram dem till lamaniterna i sin egen rätta tid.

17 Och jag, Enos, visste att det skulle ske enligt det förbund han hade slutit, varför min själ var lugn.

18 Och Herren sa till mig: ”Även dina fäder har begärt detta av mig, och det ska ske dem enligt deras tro, för deras tro var som din.”

19 Och nu hände det sig att jag, Enos, gick ut bland Nephis folk och profeterade om det som skulle komma och vittnade om det som jag hade hört och sett.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 Och jag vittnar om att Nephis folk flitigt försökte återföra lamaniterna till den sanna tron på Gud. Men vårt arbete var förgäves. Deras hat var orubbligt, och de leddes av sin onda natur så att de blev vilda och grymma och ett blodtörstigt folk, fulla av avgudadyrkan och orenhet, som livnärde sig på rovdjur, bodde i tält och vandrade omkring i vildmarken med en kort skinngördel fäst om sina höfter och med sina huvuden rakade. Och de var skickliga med båge och med kroksabel och yxa. Och många av dem åt inget utom rått kött, och de försökte ständigt förgöra oss.

21 Och det hände sig att Nephis folk brukade jorden och odlade all slags säd och frukt och hade hjordar och flockar av all slags boskap, och getter och vildgetter och även många hästar.

22 Och det fanns en stor mängd profeter bland oss. Och folket var ett styvnackat folk som hade svårt att förstå.

23 Och det fanns inget annat än mycket stränghet, predikande och profeterande om krig och stridigheter och förgörelse och ständiga påminnelser om döden och evighetens varaktighet och Guds straffdomar och makt och allt detta som en ständig väckelse för att bevara dem i Herrens fruktan. Jag säger att det fanns inget annat än detta och utomordentligt tydliga ordalag som kunde avhålla dem från att snabbt sjunka ner i fördärvet. Och på detta sätt skriver jag om dem.

24 Och jag såg krig mellan nephiterna och lamaniterna under min levnads lopp.

25 Och det hände sig att jag började bli gammal, och ett-hundrasjuttio och nio år hade förflutit sedan den tid då vår far, Lehi, lämnade Jerusalem.

26 Och jag insåg att jag snart måste gå ner i min grav, sedan jag blivit påverkad av Guds makt att predika och profetera för detta folk och förkunna ordet enligt den sanning som är i Kristus. Och jag har förkunnat det i alla mina dagar och har fröjdats mig mer däri än i det som hör världen till.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things — stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 Och jag går snart till min viloplats, som är hos min Återlösare, för jag vet att hos honom får jag vila. Och jag fröjdar mig över den dag när mitt dödliga ska iklä sig odödlighet och ska stå inför honom. Då ska jag se hans ansikte med välbehag, och han ska säga till mig: ”Kom till mig, du välsignade, det finns en plats beredd åt dig i min Faders boningar.” Amen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Jaroms bok

- 1 Se, nu skriver jag, Jarom, några ord enligt befallningen från min far, Enos, så att våra släktuppteckningar kan bevaras.
- 2 Och eftersom dessa plåtar är små, och då detta skrivits i avsikt att vara till nytta för våra bröder lamaniterna, är det nödvändigt att jag skriver kortfattat. Men jag ska inte skriva vare sig om mitt profeterande eller om mina uppenbarelsen. För vad kunde jag skriva utöver det som mina fäder har skrivit? Ja, har inte de uppenbarat frälsningsplanen? Jag säger er: Jo, och detta räcker för mig.
- 3 Se, det behöver göras mycket bland detta folk på grund av deras hjärtans hårdhet och deras örons dövhet och deras sinnens blindhet och deras nackars styvhet. Ändå är Gud ytterst barmhärtig mot dem och har ännu inte utplånat dem från landets yta.
- 4 Och det finns många bland oss som får många uppenbarelsen, för de är inte alla styvnackade. Och alla som inte är styvnackade utan har tro får umgås med den Helige Anden som uppenbarar för människobarnen enligt deras tro.
- 5 Och se, nu hade två hundra år förflutit, och Nephis folk hade vuxit sig starka i landet. De vinnlade sig om att hålla Moses lag och att helga sabbatsdagen åt Herren. Och de var inte vanvördiga, och inte heller hädade de. Och landets lagar var mycket stränga.
- 6 Och de var spridda över en stor del av landets yta, liksom lamaniterna. Och dessa var mycket mer talrika än nephiterna var, och de älskade mord och brukade dricka blodet från djur.
- 7 Och det hände sig att de ofta kom emot oss, nephiterna, för att strida. Men våra kungar och våra ledare var mäktiga män i tron på Herren, och de undervisade folket om Herrens vägar, varför vi motstod lamaniterna och drev dem ut ur våra länder och började befästa våra städer och alla de platser som var vår arvedel.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 Och vi förökade oss storligen och spred ut oss över landets yta och blev mycket rika på guld och på silver och på dyrbarheter och på fint arbetat trä, på byggnader och på maskiner och även på järn och koppar och mäs-sing och stål, och vi gjorde alla slags redskap för att bru-ka jorden, och även krigsvapen – ja, den skarpspetsade pilen och kogret och kastspjutet och lansen, och gjorde alla slags förberedelser för krig.

9 Och då vi sålunda var beredda att möta lamaniterna hade de ingen framgång mot oss. Men de ord besanna-des som Herren talade till våra fäder, då han sa: ”I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i lan-det.”

10 Och det hände sig att Herrens profeter varnade Nephis folk, enligt Guds ord, att om de inte höll buden utan föll i överträdelse skulle de utrotas från landets yta.

11 Därför arbetade profeterna, prästerna och lärarna flitigt och uppmanade tålmodigt människorna att vara flitiga. De undervisade om Moses lag och om avsikten i vilken den getts, och de övertalade dem att se fram emot Messias och tro på hans ankomst som om han redan kommit. Och på det sättet undervisade de dem.

12 Och det hände sig att de genom att göra detta rädda-de dem från att utrotas från landets yta, för de genom-borrade deras hjärtan med ordet och väckte dem stän-digt till omvändelse.

13 Och det hände sig att tvåhundra-trettio och åtta år ha-de förflutit – med krig och stridigheter och menings-skiljaktigheter under stor del av tiden.

14 Och jag, Jarom, skriver inte mer, för plåtarna är små. Men se, mina bröder, ni kan gå till Nephis andra plåtar. För se, på dem finns uppteckningar om våra krig inrista-de enligt vad kungarna har skrivit, eller som de har låtit skriva.

15 Och jag överlämnar dessa plåtar i min son Omnis händer, så att de kan föras enligt mina fäders befallning-ar.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine work-manship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all prepara-tions for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, say-ing that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuad-ing them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stir-ring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the com-mandments of my fathers.

Omnis bok

- 1 Se, det hände sig att jag, Omni, eftersom min far, Jarom, befallt mig att jag skulle skriva något på dessa plåtar för att bevara våra släktuppteckningar –
- 2 Därför vill jag att ni ska veta att jag under mina dagar kämpade mycket med svärd för att bevara mitt folk, nephiterna, från att falla i händerna på sina fiender lamaniterna. Men se, jag är själv en ogudaktig man och jag har inte hållit Herrens stadgar och befallningar såsom jag borde ha gjort.
- 3 Och det hände sig att tvåhundra sjuttio och sex år hade förflutit, och vi hade många perioder av fred, och vi hade många perioder av svåra krig och mycken blodsutgjutelse. Ja, kort sagt hade tvåhundra tretti och två år förflutit, och jag hade bevarat dessa plåtar enligt mina faders befallningar. Och jag överlämnade dem till min son Amaron. Och nu slutar jag.
- 4 Och nu skriver jag, Amaron, vad jag än skriver, vilket bara är litet, i min fars bok.
- 5 Se, det hände sig att tre hundra och tjugio år hade förflutit, och den ogudaktigare delen av nephiterna hade förgjorts.
- 6 För Herren ville inte tillåta, sedan han lett dem ut ur Jerusalems land och skyddat och bevarat dem från att falla i deras fienders händer, nej, han ville inte tillåta att de ord som han talade till våra fäder inte skulle besannas, då han sa: ”I den mån som ni inte håller mina bud ska ni inte få framgång i landet.”
- 7 Därför hemsökte Herren dem med svåra straffdomar. Ändå skonade han de rättfärdiga så att de inte skulle förgås utan befriade dem ur deras fienders händer.
- 8 Och det hände sig att jag överlämnade plåtarna till min bror Chemish.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Nu skriver jag, Chemish, det lilla jag skriver i samma bok som min bror. För se, jag såg det sista som han skrev, och att han skrev det med sin egen hand. Och han skrev det samma dag som han överlämnade dem till mig. Och på så sätt förde vi uppteckningarna, för det är enligt våra fäders befallningar. Och nu slutar jag.

10 Se, jag, Abinadom, är son till Chemish. Se, det hände sig att jag såg många krig och stridigheter mellan mitt folk, nephiterna, och lamaniterna. Och jag har med mitt eget svärd tagit många av lamaniternas liv då jag försvarat mina bröder.

11 Och se, detta folks uppteckning är inristad på plåtar som innehas av kungarna från släktled till släktled. Och jag känner inte till någon uppenbarelse utom dem som är nedskrivna, och inte heller någon profetia, varför det som är skrivet är tillräckligt. Och nu slutar jag.

12 Se, jag är Amaleki, son till Abinadom. Se, jag ska säga er något om Mosiah, som gjordes till kung över Zarahemlas land. För se, han uppmanades av Herren att fly ut ur Nephis land, och alla som ville hörsamma Herrens röst skulle också tillsammans med honom dra ut ur landet, ut i vildmarken.

13 Och det hände sig att han gjorde som Herren hade befallt honom. Och de drog ut ur landet, ut i vildmarken, alla som ville hörsamma Herrens röst, och de vägleddes av många predikningar och profetior. Och de förmanades ständigt genom Guds ord, och de leddes av hans arms makt genom vildmarken till dess de kom ner till det land som kallas Zarahemlas land.

14 Och de fann ett folk som kallades Zarahemlas folk. Nu blev det stor glädje bland Zarahemlas folk, och även Zarahemla gladdes storligen över att Herren hade sänt Mosiahs folk med plåtarna av mässing som innehöll judarnas uppteckning.

15 Se, det hände sig att Mosiah upptäckte att Zarahemlas folk lämnade Jerusalem vid den tid då judakungen Sidkia fördes bort som fånge till Babylon.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

16 Och de färdades i vildmarken och fördes av Herrens hand över de stora vattnen till det land där Mosiah upptäckte dem, och de hade bott där alltifrån den stunden.

17 Och vid den tid då Mosiah upptäckte dem hade de blivit mycket talrika. Ändå hade de upplevt många krig och svåra stridigheter, och många hade tid efter annan fallit för svärd. Och deras språk hade urartat, och de hade inte fört med sig några uppteckningar. Och de förnekade sin Skapares existens, och varken Mosiah eller Mosiahs folk kunde förstå dem.

18 Men det hände sig att Mosiah såg till att de undervisades i hans språk. Och det hände sig att sedan de hade undervisats i Mosiahs språk läste Zarahemla upp sina fäders släktlinjer ur minnet. Och de är nedskrivna, men inte på dessa plåtar.

19 Och det hände sig att Zarahemlas och Mosiahs folk förenades, och Mosiah utsågs till att bli deras kung.

20 Och det hände sig i Mosiahs dagar att en stor sten med inristningar fördes till honom, och han uttydde inristningarna genom Guds gåva och kraft.

21 Och de innehöll berättelsen om en viss Coriantumr och dem av hans folk som dräpts. Och Coriantumr hade påträffats av Zarahemlas folk, och han bodde hos dem under en tid av nio månvarv.

22 Den talade även några ord om hans fäder. Och hans första fäder kom från tornet vid den tid då Herren förbistrade folkets språk. Och Herrens stränghet drabbade dem enligt hans domslut, som är rättvisa, och deras ben låg kringspridda i landet norrut.

23 Se jag, Amaleki, föddes i Mosiahs dagar, och jag har levt och sett hans död. Och hans son Benjamin regerar i hans ställe.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

- 24 Och se, i kung Benjamins dagar har jag sett ett svårt krig mellan nephiterna och lamaniterna och mycken blodsutgjutelse. Men se, nephiterna fick överhanden över dem, ja, så att kung Benjamin drev ut dem ur Zarahemlas land.
- 25 Och det hände sig att jag började bli gammal. Och då jag inte har några avkomlingar, och då jag vet att kung Benjamin är en rättfärdig man inför Herren, ska jag överlämna dessa plåtar till honom, och uppmanar alla människor att komma till Gud, Israels Helige, och tro på profetior och på uppenbarelser och på änglars betjäning och på gåvan att tala med tungor och på gåvan att uttyda språk och på allt som är gott. För det finns inget som är gott utom det som kommer från Herren, och det som är ont kommer från djävulen.
- 26 Och nu, mina älskade bröder, vill jag att ni ska komma till Kristus, som är Israels Helige, och ta del av hans frälsning och hans återlösnings kraft. Ja, kom till honom, och frambär hela er själ som ett offer åt honom, och fortsätt att fasta och be, och håll ut intill änden. Då ska ni, så sant Herren lever, bli frälsta.
- 27 Och nu ska jag säga något om en skara som gick ut i vildmarken för att återvända till Nephis land. För det fanns ett stort antal som önskade besitta sitt arveland.
- 28 De gick därför ut i vildmarken. Och deras ledare var en stark och mäktig man, och en styvnackad man, varför han orsakade stridigheter bland dem. Och alla utom femtio av dem blev dräpta i vildmarken, och dessa återvände till Zarahemlas land.
- 29 Och det hände sig att de även tog med sig andra i stort antal och återigen gav sig ut i vildmarken.
- 30 Och jag, Amaleki, hade en bror som också följde med dem, och jag har sedan dess inte hört något om dem. Och jag är nu redo att lägga mig ner i min grav, och dessa plåtar är fullskrivna. Och nu slutar jag tala.
- And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, in-somuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.
- And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.
- And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.
- And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.
- Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiff-necked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.
- And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.
- And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormons ord

- 1 Och nu står jag, Mormon, i begrepp att i min son Moronis händer överlämna de uppteckningar jag har fört, se jag har bevittnat nästan hela mitt folks, nephiternas, undergång.
- 2 Och det är många hundra år efter Kristi ankomst som jag överlämnar dessa uppteckningar i min sons händer, och jag antar att han kommer att få bevittna mitt folks fullständiga undergång. Men må Gud bevilja att han överlever dem, så att han kan skriva något om dem och något om Kristus, så att det en dag kanske kan bli till nytta för dem.
- 3 Och nu säger jag något om det som jag har skrivit, för sedan jag hade gjort en förkortning av Nephis plåtar fram till den kung Benjamins regering om vilken Amaleki talade, sökte jag bland de uppteckningar som hade överlämnats i mina händer, och jag fann dessa plåtar, som innehöll denna korta berättelse om profeterna från Jakob fram till denne kung Benjamins regering, och även många av Nephis ord.
- 4 Och det som står på dessa plåtar gläder mig på grund av profetiorna om Kristi ankomst. Och mina fäder vet att många av dem har uppfyllts – ja, och även jag vet att allt som har profeterats om oss fram till denna dag har uppfyllts, och att det som gäller framtiden förvisso kommer att uppfyllas –
- 5 varför jag valde dessa ord till att avsluta min uppteckning om dem, och återstoden av min uppteckning ska jag hämta från Nephis plåtar. Och jag kan inte skriva ens en hundradel av det som rör mitt folk.
- 6 Men se, jag ska ta dessa plåtar som innehåller dessa profetior och uppenbarelser och lägga dem till resten av min uppteckning, för de är dyrbara för mig, och jag vet att de kommer att bli dyrbara för mina bröder.
- 7 Och jag gör detta i en vis avsikt, för så viskas det till mig, enligt Herrens Andes maningar inom mig. Och jag vet inte allt, men Herren vet allt som ska komma varför han manar mig att handla enligt sin vilja.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

8 Och min bön till Gud gäller mina bröder, att de än en gång ska komma till kunskap om Gud, ja, om Kristi återlösning, så att de än en gång må bli ett behagligt folk.

9 Och nu fortsätter jag, Mormon, med att avsluta min uppteckning som jag hämtar från Nephis plåtar, och jag gör det enligt den kunskap och den insikt som Gud har gett mig.

10 Därför hände det sig att sedan Amaleki hade överlämnat dessa plåtar i kung Benjamins händer, tog denne dem och lade dem tillsammans med de andra plåtarna som innehöll uppteckningar som av kungarna hade överlämnats från släktled till släktled fram till kung Benjamins dagar.

11 Och från kung Benjamin överlämnades de från släktled till släktled, ända till dess de föll i mina händer. Och jag, Mormon, ber till Gud att de hädanefter ska bli bevarade från nu och allt framgent. Och jag vet att de ska bli bevarade, för storslagna ting är skrivna på dem utifrån vilka mitt folk och deras bröder ska dömas på den stora och yttersta dagen enligt Guds ord som är skrivet.

12 Och nu beträffande denne kung Benjamin: Han hade en del stridigheter bland sitt eget folk.

13 Och det hände sig även att lamaniternas härar kom ner från Nephis land för att strida mot hans folk. Men se, kung Benjamin samlade sina härar, och han motstod dem, och han stred med sin egen arms kraft med Labans svärd.

14 Och i Herrens kraft stred de mot sina fiender till dess de hade dräpt många tusen av lamaniterna. Och det hände sig att de stred mot lamaniterna till dess de hade drivit dem ut ur alla sina arveländer.

15 Och det hände sig att sedan det kommit falska kristusgestalter, och deras munnar hade tystats och de hade bestraffats för sina brott,

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

16 och sedan det hade kommit falska profeter och falska predikanter och lärare bland folket, och alla dessa hade bestraffats för sina brott, och sedan det hade förekommit många stridigheter och många hade avfallit till lamaniterna, se, då hände det sig att kung Benjamin, med hjälp av de heliga profeter som fanns bland hans folk –

17 för se, kung Benjamin var en helig man och han regerade över sitt folk i rättfärdighet. Och det fanns många heliga män i landet, och de talade Guds ord med kraft och med myndighet, och de talade med stor skärpa eftersom folket var så styvackade –

18 varför kung Benjamin, med hjälp av dessa, och genom att arbeta med sin kropps alla krafter och hela sin själs förmåga tillsammans med profeterna, än en gång upprättade fred i landet.

And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—

For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—

Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Mosiahs bok

Mosiah 1

- 1 Och nu fanns det inte längre några stridigheter i hela Zarahemlas land bland hela det folk som tillhörde kung Benjamin, så att kung Benjamin hade oavbruten fred under alla sina återstående dagar.
- 2 Och det hände sig att han fick tre söner. Och han gav dem namnen Mosiah och Helorum och Helaman. Och han lät undervisa dem i allt som hörde till hans faders språk så att de därigenom skulle kunna bli män med insikt, och så att de skulle kunna få kunskap om de profetior som hade uttalats genom deras faders mun och som överlämnats till dem av Herrens hand.
- 3 Och han undervisade dem även om de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing och sa: ”Mina söner, jag vill att ni ska minnas att om det inte hade varit för dessa plåtar, som innehåller dessa uppteckningar och dessa bud, skulle vi ha förblivit i okunskhet än i dag utan att känna Guds hemligheter.
- 4 För det skulle inte ha varit möjligt för vår far Lehi att komma ihåg allt detta och att undervisa sina barn där om om han inte hade haft hjälp av dessa plåtar. Eftersom han hade fått undervisning i egyptiernas språk kunde han läsa dessa inristningar och undervisa sina barn om dem, så att de därigenom kunde undervisa sina barn om dem och så uppfylla Guds bud ända till nuvarande tid.
- 5 Jag säger er, mina söner, att om det inte hade varit för dessa ting, som har skyddats och bevarats av Guds hand för att vi skulle kunna läsa och förstå hans hemligheter och alltid ha hans bud för våra ögon, skulle även våra fäder ha nedsjunkit i otro, och vi skulle ha varit som våra bröder lamaniterna, som inte vet någonting om dessa ting, och som inte ens tror på dem när de undervisas om dem, på grund av sina faders traditioner vilka inte är sanna.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

6 O mina söner, jag vill att ni ska minnas att dessa ord är sanna, och även att dessa uppteckningar är sanna. Och se, även Nephis plåtar, som innehåller våra fäders uppteckningar och ord från tiden då de lämnade Jerusalem fram tills nu, är sanna. Och vi kan veta att de är tillförlitliga eftersom vi har dem inför våra ögon.

7 Och nu, mina söner, vill jag att ni ska komma ihåg att utforska dem flitigt så att ni kan ha nytta därav, och jag vill att ni ska hålla Guds bud så att ni kan ha framgång i landet enligt de löften som Herren gav våra fäder.”

8 Och kung Benjamin undervisade sina söner om många andra ting som inte är skrivna i denna bok.

9 Och det hände sig att sedan kung Benjamin slutat undervisa sina söner blev han gammal, och han förstod att han mycket snart måste lämna denna värld. Därför ansåg han det lämpligt att överlåta riket till en av sina söner.

10 Därför lät han föra Mosiah inför sig, och dessa är de ord han talade till honom: ”Min son, jag vill att du utfärdar en kungörelse i hela detta land bland allt detta folk, eller Zarahemlas folk och Mosiahs folk som bor i landet, så att de kan samlas, för i morgon ska jag kungöra för detta mitt folk med min egen mun att du är kung och styresman över detta folk som Herren vår Gud har gett oss.

11 Och vidare ska jag ge detta folk ett namn, för att de därigenom ska kunna särskiljas från allt det folk som Herren Gud har fört ut ur Jerusalems land, och detta gör jag eftersom de har varit ett folk som varit noga med att hålla Herrens bud.

12 Och jag ger dem ett namn som aldrig ska utplånas annat än genom överträdelse.

13 Ja, och vidare säger jag dig, att om detta av Herren storligen gynnade folk skulle falla i överträdelse och bli ett ogudaktigt och äktenskapsbrytande folk, ska Herren överge dem så att de blir svaga liksom sina bröder, och han ska inte längre bevara dem genom sin oförlikneliga och förunderliga makt, såsom han hittills har bevarat våra fäder.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

14 För jag säger till dig att om han inte hade sträckt ut sin arm för att bevara våra fäder skulle de ha fallit i lamaniternas händer och blivit offer för deras hat.”

15 Och det hände sig att sedan kung Benjamin slutat detta tal till sin son gav han honom ansvaret för alla rikets angelägenheter.

16 Och dessutom gav han honom ansvaret för uppteckningarna som var inristade på plåtarna av mässing, och även för Nephis plåtar, och även för Labans svärd och klotet eller vägvisaren, som ledde våra fäder genom vildmarken och som hade beretts av Herrens hand för att de därigenom skulle kunna ledas, var och en enligt den lydnad och flit de ägnade honom.

17 När de var trolösa hade de därför varken välgång eller framgång på sin färd utan drevs tillbaka och ådrog sig Guds misshag. Och därför drabbades de av hungersnöd och svåra lidanden för att väckas till hågkomst om sina plikter.

18 Och nu hände det sig att Mosiah gick och gjorde såsom hans far hade befallt honom och förkunnade för allt folket som var i Zarahemlas land att de skulle samlas för att gå upp till templet och höra de ord som hans far skulle tala till dem.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Mosiah 2

- 1 Och det hände sig att sedan Mosiah gjort som hans far hade befallt honom och utsänt en kungörelse överallt i landet, samlades folket överallt i landet för att gå upp till templet och höra de ord som kung Benjamin skulle tala till dem.
- 2 Och det var ett stort antal, ja, så många att man inte räknade dem, för de hade förökad sig storligen och blivit talrika i landet.
- 3 Och de tog också av sina hjordars förstfödda för att kunna frambära offer och brännoffer enligt Moses lag,
- 4 och även för att kunna ge tack till Herren sin Gud, som hade fört dem ut ur Jerusalems land och som hade befriat dem ur deras fienders händer och hade utsett rättfärdiga män att vara deras lärare, och likaså en rättfärdig man att vara deras kung, som hade upprättat fred i Zarahemlas land och som hade lärt dem att hålla Guds bud så att de skulle kunna fröjda sig och uppfyllas av kärlek till Gud och alla människor.
- 5 Och det hände sig att när de kom upp till templet slog de upp sina tält runt omkring, varje man efter sin släkt bestående av hans hustru och hans söner och hans döttrar, och deras söner och deras döttrar, från den äldsta till den yngsta, varje släkt för sig.
- 6 Och de slog upp sina tält runt omkring templet, varje man med tältets öppning mot templet, så att de därigenom kunde stanna kvar i sina tält och höra de ord som kung Benjamin skulle tala till dem.
- 7 För mängden var så stor att kung Benjamin inte kunde undervisa dem alla innanför templets murar varför han lät uppföra ett torn, för att hans folk därigenom skulle kunna höra de ord som han skulle tala till dem.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 Och det hände sig att han började tala till sitt folk från tornet, och alla kunde inte höra hans ord eftersom mängden var så stor. Därför lät han skriva ner de ord som han talade och sända ut dem till dem som inte var inom hörhåll för hans röst, för att även de skulle kunna få del av hans ord.

9 Och dessa är de ord han talade och lät skriva ner: ”Mina bröder, alla ni som har samlats, ni som kan höra de ord jag ska tala till er i dag, för jag har inte befallt er att komma hit för att ta lätt på de ord som jag ska tala, utan för att ni ska hörsamma mig och öppna era öron så att ni kan höra, och era hjärtan så att ni kan förstå, och era sinnen så att Guds hemligheter kan uppenbaras för er syn.

10 Jag har inte befallt er att komma hit upp för att ni ska frukta mig eller för att ni ska tro att jag av mig själv är förmer än en dödlig människa.

11 Men jag är liksom ni själva underkastad alla slags skröpligheter till kropp och sinne. Ändå har jag valts av detta folk och invigts av min far och har genom Herrens hand tillåtits vara styresman och kung över detta folk och har skyddats och bevarats av hans ojämförliga makt för att tjäna er med all kraft, sinne och styrka som Herren har förunnat mig.

12 Jag säger detta till er eftersom jag har tillåtits att ända till denna tid ägna mina dagar i er tjänst och inte har eftertraktat guld eller silver eller något slags rikedom av er.

13 Inte heller har jag tillåtit att ni spärras in i fängelsehålor eller att ni gör varandra till slavar, inte heller att ni mördar eller plundrar eller stjälar eller begår äktenskapsbrott. Inte heller har jag tillåtit att ni deltar i någon slags ogudaktighet utan har lärt er att ni ska hålla Herrens bud i allt det han har befallt er.

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

14 Och även jag själv har arbetat med mina egna händer för att kunna tjäna er och för att ni inte skulle tyngas av skatter och för att inget skulle komma över er som var svårt att bära – och till allt detta som jag har talat är ni själva vittnen denna dag.

15 Ändå, mina bröder, har jag inte gjort detta för att kunna skryta, och inte heller säger jag detta för att därigenom kunna anklaga er, utan jag säger er detta för att ni ska veta att jag i dag kan svara inför Gud med ett rent samvete.

16 Se, jag säger er att trots att jag sa till er att jag tillbringat mina dagar i er tjänst, vill jag inte skryta, för jag har endast varit i Guds tjänst.

17 Och se, jag säger er detta för att ni ska kunna lära visdom, för att ni ska kunna förstå att när ni är i era medmänniskors tjänst, är ni endast i er Guds tjänst.

18 Se, ni har kallat mig er kung. Och om jag, som ni kallar er kung, arbetar för att tjäna er, borde då inte ni arbeta för att tjäna varandra?

19 Och vidare: Om jag, som ni kallar er kung och som har ägnat mina dagar i er tjänst och ändå varit i Guds tjänst, förtjänar något tack från er, o, hur mycket borde ni då inte tacka er himmelske Konung!

20 Jag säger er, mina bröder, att om ni skulle ge allt det tack och pris som hela er själ har förmåga att uppåda, till den Gud som har skapat er och som har skyddat och bevarat er och som har gett er anledning att fröjdas och som har låtit er leva i fred med varandra –

21 jag säger er, att om ni skulle tjäna honom som har skapat er från begynnelsen och som bevarar er från dag till dag genom att låta er andas så att ni får leva och röra er och handla efter er egen vilja, och även uppehåller er från ett ögonblick till nästa – jag säger, att om ni skulle tjäna honom av hela er själ skulle ni ändå vara onyttiga tjänare.

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

- 22 Och se, allt han kräver av er är att ni håller hans bud. Och han har lovat er att om ni håller hans bud ska ni få framgång i landet, och han avviker aldrig från det han har sagt. Om ni därför håller hans bud välsignar han er och låter er ha framgång.
- 23 Och se, för det första har han skapat er och skänkt er livet, för vilket ni står i skuld till honom.
- 24 Och för det andra kräver han att ni gör som han har befallt er. För om ni gör det välsignar han er omedelbart, och således har ni fått er lön. Och ni står ändå i skuld till honom, och skuldsatta är och förblir ni i evigheters evighet. Vad har ni då att skryta över?
- 25 Och nu frågar jag: Kan ni säga något till er förmån? Jag svarar er: Nej. Ni kan inte säga att ni är ens så mycket som jordens stoft, och ändå blev ni skapade av jordens stoft. Men se, det tillhör honom som skapade er.
- 26 Och jag, ja jag, som ni kallar er kung, är inte bättre än ni själva är, för även jag är av stoft. Och ni ser att jag är gammal och redo att överlämna denna dödliga kropp åt dess moder jorden.
- 27 Och se, liksom jag sa er att jag har tjänat er och vandrat med ett rent samvete inför Gud, har jag nu sett till att ni samlats för att jag ska bli befunnen utan skuld och för att ert blod inte ska komma över mig när jag står för att dömas av Gud för de befallningar han har gett mig om er.
- 28 Jag säger er att jag har låtit er samlas för att jag ska kunna rena mina kläder från ert blod, vid denna tid då jag är redo att gå ner i min grav, så att jag kan gå ner i frid och min odödliga ande kan förenas med körerna där ovan i sång till en rättvis Guds ära.
- 29 Och vidare säger jag er att jag har låtit er samlas för att jag ska kunna förkunna för er att jag inte längre kan vara er lärare, och inte heller er kung.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

30 För just nu skälver hela min kropp storligen medan jag försöker tala till er. Men Herren Gud stöder mig och har tillåtit mig att tala till er och har befallt mig, att jag i dag skulle förkunna för er att min son Mosiah är kung och styresman över er.

31 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska göra som ni hittills har gjort. Liksom ni har lytt mina befallningar och likaså min fars befallningar, och har fått framgång och har beskyddats från att falla i era fienders händer ska ni, om ni tillika lyder min sons befallningar eller de Guds befallningar som överlämnas till er genom honom, få framgång i landet, och era fiender ska inte få makt över er.

32 Men, o mitt folk, akta er så att det inte uppstår stridigheter bland er och ni föredrar att lyda den onde ande som min far Mosiah talade om.

33 För se, ett ve har uttalats över honom som föredrar att lyda den anden, för om han föredrar att lyda honom och blir kvar och dör i sina synder, dricker han fördömmelse till sin egen själ. För han får som lön evigt straff, eftersom han har överträtt Guds lag mot sitt eget bättre vetande.

34 Jag säger er att det inte finns någon bland er, utom era små barn som inte har undervisats om dessa ting, som inte vet att ni står i evig skuld till er himmelske Fader att ge honom allt ni har och är. Och som inte heller har undervisats om de uppteckningar som innehåller de profetior som har talats av de heliga profeterna ända till den tid då vår fader Lehi lämnade Jerusalem,

35 och inte heller om allt som har talats av våra fäder fram tills nu. Och se, även de talade det som Herren befallde dem. Därför är de rätta och sanna.

36 Och nu säger jag till er, mina bröder, att om ni, sedan ni fått kunskap och undervisats om allt detta, skulle överträda och handla tvärt emot det som har talats, så att ni drar er undan Herrens Ande så att den inte kan få rum i er att leda er på visdomens vägar så att ni blir välsignade, framgångsrika och bevarade –

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

37 jag säger er att den människa som gör detta, hon träder fram i öppet uppror mot Gud. Därför föredrar hon att lyda den onde anden och blir fiende till all rättfärdighet. Därför har Herren ingen plats i henne, för han bor inte i oheliga tempel.

38 Om den människan därför inte omvänder sig utan framhärdar och dör som fiende till Gud, så väcker den gudomliga rättvisans fordringar hennes odödliga själ till livligt medvetande om hennes egen skuld, vilket får henne att rygga tillbaka från Herrens närhet, och fyller hennes bröst med skuldkänslor och smärta och ångest, vilka är som en outsläcklig eld vars lågor flammar uppåt i evigheters evighet.

39 Och nu säger jag er att barmhärtigheten inte gör anspråk på den människan, varför hennes slutliga öde är att utstå oändliga kval.

40 O, alla ni gamla män, och likaså ni unga män, och ni små barn som kan förstå mina ord, för jag har talat tydligt till er för att ni ska kunna förstå: Jag ber att ni ska väckas till hågkomst om deras hemska belägenhet som har fallit i överträdelse.

41 Och dessutom önskar jag att ni betänker deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud. För se, de är välsignade i allt, både timligt och andligt. Och om de trofast håller ut intill änden tas de emot i himlen så att de därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka. O, kom ihåg, kom ihåg att detta är sant, för Herren Gud har talat det.

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Mosiah 3

- 1 Och vidare mina bröder, vill jag påkalla er uppmärksamhet, för jag har något mer att tala till er, för se, jag har något att berätta för er om det som ska komma.
- 2 Och det jag ska säga er har tillkännagetts för mig av en ängel från Gud. Och han sa till mig: 'Vakna!' Och jag vaknade, och se, han stod framför mig.
- 3 Och han sa till mig: 'Vakna, och hör de ord som jag ska säga dig, för se, jag har kommit för att förkunna för dig de glada budskapen om stor glädje.
- 4 För Herren har hört dina böner och har bedömt din rättfärdighet och har sänt mig för att förkunna för dig att du kan fröjda dig, och att du kan förkunna det för ditt folk så att även de kan fyllas av glädje.
- 5 För se, tiden kommer och är inte långt borta, då Herren den Allsmäktige som regerar, som var och är från all evighet till all evighet, med makt ska komma ner från himlen bland människobarnen och ska bo i ett tabernakel av lera och ska gå ut bland människorna och utföra mäktiga underverk, såsom att bota de sjuka, uppväcka de döda, göra så att de lama går, så att de blindas får sin syn och de döva hör, och bota alla slags sjukdomar.
- 6 Och han ska driva ut djävlar, eller de onda andar som bor i människobarnens hjärtan.
- 7 Och se, han ska uthärda frestelser och kroppslig smärta, hunger, törst och utmattning, ja, mer än människan kan uthärda utan att dö därav. För se, blod kommer ur varje por, så stor ska hans ångest vara på grund av folkets ogudaktighet och avskyvärdheter.
- 8 Och han ska heta Jesus Kristus, Guds Son, himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen. Och hans mor ska heta Maria.
- 9 Och se, han kommer till sina egna, för att frälsning ska kunna komma till människobarnen genom tro på hans namn. Och trots allt detta ska de anse honom vara en människa och säga att han är besatt av en djävul, och de ska gissla honom och ska korsfästa honom.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention, for I have somewhat more to speak unto you; for behold, I have things to tell you concerning that which is to come.

And the things which I shall tell you are made known unto me by an angel from God. And he said unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words which I shall tell thee; for behold, I am come to declare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath judged of thy righteousness, and hath sent me to declare unto thee that thou mayest rejoice; and that thou mayest declare unto thy people, that they may also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant, that with power, the Lord Omnipotent who reigneth, who was, and is from all eternity to all eternity, shall come down from heaven among the children of men, and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go forth amongst men, working mighty miracles, such as healing the sick, raising the dead, causing the lame to walk, the blind to receive their sight, and the deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of body, hunger, thirst, and fatigue, even more than man can suffer, except it be unto death; for behold, blood cometh from every pore, so great shall be his anguish for the wickedness and the abominations of his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and earth, the Creator of all things from the beginning; and his mother shall be called Mary.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

10 Och han ska uppstå från de döda på den tredje dagen. Och se, han står för att döma världen. Och se, allt detta sker för att en rättfärdig dom ska kunna komma över människobarnen.

11 För se, hans blod sonar även deras synder som har fallit till följd av Adams överträdelse, de som har dött utan att känna till Guds vilja rörande dem eller som har syndat ovetande.

12 Men ve, ve den som vet att han gör uppror mot Gud! För frälsning kommer inte till någon sådan utom genom omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus.

13 Och Herren Gud har sänt ut sina heliga profeter bland alla människobarnen för att förkunna detta för varje släkte, nation och tungomål, så att var och en som tror att Kristus kommer därigenom ska kunna få förlåtelse för sina synder och fröjda sig med mycket stor glädje, alldeles som om han redan hade kommit ibland dem.

14 Men Herren Gud såg att hans folk var ett styvnackat folk, och han fastställde för dem en lag, ja, Moses lag.

15 Och han visade dem många tecken och under och symboler och skuggbilder rörande sin ankomst. Och liksom talade heliga profeter till dem om hans ankomst. Och ändå förhårdade de sina hjärtan och förstod inte att Moses lag inte var till någon nytta utom genom hans blods försoning.

16 Och även om det vore möjligt för små barn att synda, så skulle de inte kunna bli frälsta. Men jag säger er att de är välsignade, för se, liksom de faller genom Adam, eller av naturen, så sonar Kristi blod deras synder.

17 Och vidare säger jag er att inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn, han som är Herren den Allsmåktige.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 För se han dömer, och hans dom är rättvis. Och det spädbarn som dör i späda ålder förgås inte, men människorna dricker fördömmelse till sina egna själar om de inte ödmjukar sig och blir som små barn och tror att frälsning har kommit, och kommer och ska komma i och genom Kristi försonande blod, han som är Herren den Allsmåktige.

19 För den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning och blir som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far.

20 Och vidare säger jag er att tiden kommer då kunskapen om en Frälsare ska spridas överallt i varje nation, släkte, tungomål och folk.

21 Och se, när den tiden kommer ska inga andra än små barn finnas oklanderliga inför Gud, utom genom omvändelse och tro på Herren Gud den Allsmåktiges namn.

22 Och inte ens nu, när du har undervisat ditt folk om det som Herren din Gud har befallt dig, inte ens då är de längre funna utan skuld i Guds ögon, utom i enlighet med de ord som jag har talat till dig.

23 Och nu har jag talat de ord som Herren Gud har befallt mig.

24 Och så säger Herren: ”De ska stå som ett klart vittnesbörd mot detta folk på domens dag, varför de ska dömas, var och en efter sina gärningar, vare sig de är goda eller onda.

25 Och om de är onda överlämnas de till ett fruktansvärt medvetande om sin egen skuld och sina avskyvärderheter, vilket får dem att rygga tillbaka från Herrens närhet till ett tillstånd av elände och oändlig pina, varifrån de inte längre kan återvända. Därför har de druckit fördömmelse till sina egna själar.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Därför har de druckit ur Guds vredes bägare, vilket rättvisan lika litet kunde undanhålla dem som den kunde förhindra att Adam föll eftersom han åt av den förbjudna frukten. Därför kunde barmhärtigheten aldrig i evighet göra anspråk på dem.

27 Och deras kval är som en sjö av eld och svavel, vars lågor är outsläckliga och vars rök stiger uppåt i evigheters evighet.” Så har Herren befallt mig. Amen.”

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Mosiah 4

- 1 Och nu hände det sig att när kung Benjamin slutat tala de ord som framförts till honom av Herrens ängel, såg han sig om på mängden, och se, de hade fallit till marken, för Herrens fruktan hade kommit över dem.
- 2 Och de hade betraktat sig själva i sitt eget köttsliga tillstånd vara ringare än jordens stoft. Och de ropade alla med en röst och sa: ”O, förbarma dig, och låt Kristi försonande blod verka så att vi kan få förlåtelse för våra synder och så att våra hjärtan kan bli renade. För vi tror på Jesus Kristus, Guds Son, som skapade himmel och jord och allting och som ska komma ner bland människobarnen.”
- 3 Och det hände sig att sedan de talat dessa ord kom Herrens Ande över dem så att de fylldes med glädje, eftersom de fått förlåtelse för sina synder och fått samvetsfrid tack vare den stora tro som de hade på Jesus Kristus som skulle komma, enligt de ord som kung Benjamin hade talat till dem.
- 4 Och kung Benjamin öppnade åter sin mun och började tala till dem och sa: ”Mina vänner och bröder, mina släktingar och mitt folk, jag vill återigen påkalla er uppmärksamhet så att ni kan höra och förstå återstoden av mina ord som jag ska tala till er.
- 5 För se, om insikten om Guds godhet nu väckt er till medvetenhet om er intighet och ert värdelösa och fallna tillstånd,
- 6 jag säger er att om ni har kommit till insikt om Guds godhet och hans ojämförliga makt och hans visdom och hans tålmod och hans långmodighet mot människobarnen, och likaså om den försoning som har beretts från världens grundläggning, så att frälsning därigenom kan komma till den som sätter sin lit till Herren och är noga med att hålla hans bud och består i tron ända till livets slut, jag menar den dödliga kroppens liv –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 så säger jag att detta är den människa som får frälsning genom den försoning som från världens grundläggning har beretts åt alla människor som någonsin har funnits sedan Adams fall eller som finns eller någonsin kommer att finnas ända till världens ände.
- 8 Och detta är sättet varigenom frälsning sker. Och det finns ingen annan frälsning än den som har omtalats. Inte heller finns det några andra villkor varigenom människan kan bli frälst än de villkor jag har sagt er.
- 9 Tro på Gud. Tro att han är och att han har skapat allt, både i himlen och på jorden. Tro att han har all visdom och all makt, både i himlen och på jorden. Tro att människan inte förstår allt det som Herren kan förstå.
- 10 Och vidare: Tro att ni måste omvända er från era synder och överge dem och ödmjuka er inför Gud, och be i hjärtats uppriktighet om att han ska förlåta er. Och om ni nu tror allt detta, se då till att ni gör det.
- 11 Och vidare säger jag er som jag förut har sagt, att då ni kommit till kunskap om Guds härlighet, eller om ni har känt hans godhet och har smakat av hans kärlek och har fått förlåtelse för era synder, vilket orsakar en så stor glädje i era själar, så önskar jag dock att ni ska komma ihåg och alltid hålla i minnet Guds storhet och er egen intighet, och hans godhet och tålmodighet mot er, ni ovärdiga skapelser, och ödmjuka er intill ödmjukhetens djup och dagligen åkalla Herrens namn och stå fasta i tron på det som ska komma, det som talades genom ängelns mun.
- 12 Och se, jag säger er att om ni gör detta kommer ni alltid att fröjda er och vara fyllda av Guds kärlek och alltid behålla era synders förlåtelse. Och ni kommer att tillväxa i kunskapen om hans härlighet som har skapat er, eller i kunskapen om det som är rätt och sant.
- 13 Och ni kommer inte att ha någon önskan att skada varandra utan önskar då leva fredligt och ge var och en vad honom tillkommer.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

14 Och ni kommer inte att tillåta att era barn går hungriga eller nakna. Inte heller kommer ni att tillåta att de överträder Guds lagar och slåss och grälar med varandra eller tjänar djävulen, som är syndens mästare och som är den onde ande som våra fäder har talat om, han som är fiende till all rättfärdighet.

15 I stället kommer ni att lära dem att vandra på sanningens och allvarsamhetens vägar. Ni kommer att lära dem att älska varandra och att tjäna varandra.

16 Och ni själva kommer även att bistå dem som behöver ert bistånd. Ni ger då av era ägodelar till honom som står i behov, och ni låter inte tiggaren bönfälla er förgäves och kör inte bort honom för att förgås.

17 Kanske säger du: 'Den mannen har själv ådragit sig sitt elände. Därför ska jag hejda min hand och ska inte ge honom av min föda, och inte heller ge honom några av mina ägodelar så att han slipper lida, för hans straff är rättvist.'

18 Men jag säger dig, o människa: Den som gör så, han har all orsak att omvända sig. Och om han inte omvänder sig från det han har gjort förgås han för evigt och har ingen del i Guds rike.

19 För se, är vi inte alla tiggare? Är vi inte alla beroende av samma väsen, nämligen Gud, för alla ägodelar som vi har, för både föda och kläder och för guld och för silver och för alla rikedomar som vi har av varje slag?

20 Och se, just nu har ni åkallat hans namn och tiggat om förlåtelse för era synder. Och har han låtit er tigga förgäves? Nej, han har utgjutit sin Ande över er och har gjort så att era hjärtan fyllts med glädje och har gjort så att era munnar blev tillslutna så att ni inte kunde tala, så utomordentligt stor var er glädje.

21 Och om nu Gud, som har skapat er och av vilken ni är beroende för era liv och för allt ni har och är, ger er allt ni i tro ber om som är rätt, med tro på att ni ska få, o, borde då inte ni ge av de ägodelar ni har till varandra.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

- 22 Och om ni dömer honom som bönfaller er om era ägodelar för att inte förgås, och fördömer honom, hur mycket mer rättvis blir då inte er fördömelse för att ni undanhållit era ägodelar, som inte tillhör er utan Gud, som även ert liv tillhör. Och ändå uppsänder ni inte någon bön, inte heller omvänder ni er från det som ni har gjort.
- 23 Jag säger till er: Ve den som gör så, för hans ägodelar ska förgås med honom. Och nu säger jag detta till dem som är rika på det som hör världen till.
- 24 Och vidare säger jag till de fattiga, ni som inte har, men ändå har tillräckligt för att överleva från dag till dag, jag menar alla er som avvisar tiggaren eftersom ni inget har. Jag önskar att ni skulle säga i era hjärtan: 'Jag ger inte eftersom jag inget har, men om jag hade skulle jag ge.'
- 25 Och om ni säger så i era hjärtan förblir ni utan skuld, men annars är ni fördömda. Och er fördömelse är rättvis eftersom ni har begär efter det som ni inte har fått.
- 26 Och se, för dessa tings skull som jag har talat till er – det vill säga för att ni ska behålla era synders förlåtelse från dag till dag så att ni kan vandra utan skuld inför Gud – vill jag att ni ska ge av era ägodelar till de fattiga, var och en alltefter vad han har, till att föda de hungriga, klä de nakna, besöka de sjuka och lindra deras nöd, både andligt och timligt, alltefter deras behov.
- 27 Och se till att allt detta sker med visdom och ordning, för det krävs inte att någon löper fortare än han har krafter till. Och vidare är det nödvändigt att han är flitig så att han därigenom kan vinna priset. Därför måste allt göras med ordning.
- 28 Och jag vill att ni ska komma ihåg att var och en bland er som lånar av sin nästa ska återlämna det han lånar såsom han har avtalat, annars begår du synd, och kanske orsakar du då att även din nästa begår synd.
- 29 Och till sist: Jag kan inte berätta om alla sätt varpå ni kan begå synd, för det finns åtskilliga sätt och vis, ja, så många att jag inte kan räkna dem.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

30 Men så mycket kan jag säga er, att om ni inte ger akt på er själva och på era tankar och på era ord och på era gärningar och iakttar Guds bud och fortsätter i tron på det ni har hört om vår Herres ankomst, ända till livets slut, så måste ni förgås. O människa, kom nu ihåg detta så att du inte förgås.”

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Mosiah 5

- 1 Och nu hände det sig att sedan kung Benjamin talat så till sitt folk sände han bud till dem, då han önskade få veta av sitt folk om de trodde de ord som han talat till dem.
- 2 Och de ropade alla med en röst och sa: ”Ja, vi tror alla de ord som du har talat till oss. Och vi vet även att de är vissa och sanna tack vare Herren den Allsmäktiges Ande som har åstadkommit en mäktig förändring inom oss, eller i våra hjärtan, så att vi inte längre har någon benägenhet att göra ont, utan att ständigt göra gott.
- 3 Och vi själva har också, genom Guds oändliga godhet och hans Andes tillkännagivanden, stor insikt om det som ska komma, och om det vore lämpligt kunde vi profetera om allting.
- 4 Och det är tron som vi har haft på det som vår kung har talat till oss som har bringat oss till denna stora insikt, varigenom vi fröjdar oss med sådan utomordentligt stor glädje.
- 5 Och vi är villiga att ingå ett förbund med vår Gud om att göra hans vilja och att lyda hans befallningar i allt som han ska befälla oss under alla våra återstående dagar, så att vi inte ådrar oss den oupphörliga pina som ängeln har talat om och så att vi inte behöver dricka ur Guds vredes bägare.”
- 6 Och dessa var nu de ord kung Benjamin önskade av dem, och därför sa han till dem: ”Ni har talat de ord som jag önskade, och det förbund som ni har slutit är ett rättfärdigt förbund.
- 7 Och på grund av det förbund som ni har slutit ska ni nu kallas Kristi barn, hans söner och hans döttrar. För se, denna dag har han andligen fött er, för ni säger att era hjärtan har förändrats genom tro på hans namn. Därför är ni födda av honom och har blivit hans söner och hans döttrar.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

8 Och under detta namn har ni gjorts fria, och det finns inget annat namn varigenom ni kan göras fria. Det finns inget annat namn givet varigenom frälsning kommer. Därför vill jag att ni ska ta på er Kristi namn, alla ni som har ingått i förbundet med Gud om att ni ska vara lydiga till er levnads slut.

9 Och det ska ske att den som gör detta ska bli funnen vid Guds högra sida, för han känner det namn varmed han kallas, för han ska kallas vid Kristi namn.

10 Och det ska nu ske att den som inte tar på sig Kristi namn måste kallas vid något annat namn. Därför finner han sig vara på Guds vänstra sida.

11 Och jag vill att även ni ska komma ihåg att detta är det namn som jag sa att jag skulle ge till er, som aldrig skulle utplånas utom genom överträdelse. Akta er därför för att begå överträdelse så att namnet inte utplånas ur era hjärtan.

12 Jag säger till er: Jag vill att ni ska komma ihåg att alltid bevara namnet skrivet i era hjärtan så att ni inte blir funna på Guds vänstra sida utan så att ni hör och känner den röst med vilken ni kallas, och likaså det namn vid vilket han ska kalla er.

13 För hur kan en människa känna den mästare som hon inte har tjänat och som är en främling för henne och är långt borta från hennes hjärtas tankar och avsikter?

14 Och vidare: Tar en människa en åsna som tillhör hennes granne och behåller den? Jag säger er: Nej. Hon tillåter den inte ens att beta bland sina hjordar utan föser bort den och driver ut den. Jag säger er att just så ska det vara bland er om ni inte känner det namn vid vilket ni kallas.

15 Därför vill jag att ni ska vara ståndaktiga och orubbliga, alltid rika på goda gärningar så att Kristus, Herren Gud den Allsmäktige, kan besegla er som sina, så att ni kan föras till himlen för att få evig frälsning och evigt liv genom hans visdom och makt och rättvisa och barmhärtighet som skapade allting i himlen och på jorden och som är Gud över allting. Amen.”

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Mosiah 6

- 1 Och nu, sedan kung Benjamin slutat tala till folket, ansåg han det lämpligt att uppteckna namnen på alla dem som ingått ett förbund med Gud om att hålla hans bud.
- 2 Och det hände sig att där inte fanns en enda själ, utom de små barnen, som inte hade ingått förbundet och tagit på sig Kristi namn.
- 3 Och vidare hände det sig att när kung Benjamin hade slutfört allt detta och hade invigt sin son Mosiah till att vara styresman och kung över sitt folk, och hade gett honom alla instruktioner rörande riket och även hade utsett präster till att undervisa folket, så att de kunde höra och känna till Guds bud och bli väckta till hågkomst om den ed de hade svurit, så upplöste han mängden och de återvände var och en med sin familj till sitt eget hem.
- 4 Och Mosiah började regera i sin fars ställe. Och han började regera i sitt trettionde år, vilket i allt utgör omkring fyra hundra och sjuttiosex år från den tid då Lehi lämnade Jerusalem.
- 5 Därefter levde kung Benjamin i tre år, och han dog.
- 6 Och det hände sig att kung Mosiah vandrade på Herrens vägar och följde hans lagar och stadgar och höll hans bud i allt som han befallde honom.
- 7 Och kung Mosiah fick sitt folk att bruka jorden. Och även han själv brukade jorden för att han därigenom inte skulle bli en börda för sitt folk så att han i allt kunde göra såsom hans far hade gjort. Och det fanns ingen stridighet bland hela hans folk under tre års tid.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Mosiah 7

- 1 Och nu hände det sig att sedan kung Mosiah haft oavbruten fred under tre års tid önskade han få veta något om det folk som drog upp för att bosätta sig i Lehi-Nephis land, eller i staden Lehi-Nephi. För hans folk hade inte hört någonting från dem från den tid då de lämnade Zarahemlas land. Därför tröttade de honom med sina ständiga frågor.
- 2 Och det hände sig att kung Mosiah tillät att sexton av deras starka män skulle gå upp till Lehi-Nephis land för att förhöra sig om sina bröder.
- 3 Och det hände sig att de nästa dag började gå dit upp och hade med sig en viss Ammon, som var en stark och mäktig man och ättling till Zarahemla. Och han var även deras ledare.
- 4 Och nu visste de inte vilken väg de skulle vandra i vildmarken för att komma upp till Lehi-Nephis land. Därför vandrade de omkring många dagar i vildmarken, ja, i fyrtio dagar vandrade de.
- 5 Och när de hade vandrat i fyrtio dagar kom de till en kulle som ligger norr om Shiloms land, och där slog de upp sina tält.
- 6 Och Ammon tog tre av sina bröder, och deras namn var Amaleki, Helem och Hem, och de gick ner till Nephis land.
- 7 Och se, de mötte kungen över folket som var i Nephis land och i Shiloms land. Och de omringades av kungens livvakt och togs tillfånga och bands och sattes i fängelse.
- 8 Och det hände sig att när de varit i fängelse i två dagar fördes de åter inför kungen, och deras band lossades. Och de stod inför kungen och fick tillåtelse, eller snarare befallning, att besvara de frågor som han skulle ställa till dem.
- 9 Och han sa till dem: ”Se, jag är Limhi, son till Noa, som var son till Zeniff, som kom upp från Zarahemlas land för att ärva detta land, vilket var deras faders land, och som gjordes till kung genom folkets röst.
- 10 Och nu vill jag veta orsaken till att ni var så djärva att ni kom nära stadens murar när jag själv med mina vakter var utanför porten.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

11 Och av denna orsak har jag nu låtit bevara er så att jag kan fråga ut er, annars skulle jag ha låtit mina vakter dräpa er. Ni har nu tillstånd att tala.”

12 Och när nu Ammon såg att han tilläts att tala gick han fram och bugade sig inför kungen. Och då han reste sig upp igen sa han: ”O konung, jag är mycket tacksam inför Gud denna dag att jag fortfarande lever och har tillåtelse att tala. Och jag ska försöka tala med frimodighet.

13 För jag är övertygad om att om ni hade känt mig skulle ni inte ha tillåtit mig att bära dessa bojor. För jag är Ammon och är ättling till Zarahemla och har kommit upp från Zarahemlas land för att förhöra mig om våra bröder, som Zeniff förde upp från det landet.”

14 Och nu hände det sig att då Limhi hade hört Ammons ord blev han mycket glad och sa: ”Nu vet jag med säkerhet att mina bröder som var i Zarahemlas land fortfarande lever. Och nu fröjdar jag mig, och i morgon ska jag låta även mitt folk fröjda sig.

15 För se, vi är i trældom under lamaniterna och är beskattade med en skatt som är tung att bära. Och se, nu ska våra bröder befria oss från vår trældom, eller ur lamaniternas händer, och vi ska bli deras slavar, för det är bättre för oss att vara slavar åt nephiterna än att betala skatt till lamaniternas kung.”

16 Och nu befallde kung Limhi sina vakter att inte längre hålla Ammon och hans bröder bundna utan låta dem bege sig till den kulle som låg norr om Shilom och föra sina bröder in i staden, så att de därigenom kunde få äta och dricka och vila sig efter sin färds mödor. För de hade lidit mycket, de hade lidit hunger, törst och utmattning.

17 Och nu hände det sig att kung Limhi nästa dag sände en kungörelse till hela sitt folk om att de skulle samlas vid templet för att höra de ord som han skulle tala till dem.

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

- 18 Och det hände sig att när de hade samlats talade han till dem på detta vis och sa: ”O, ni mitt folk, lyft upp era huvuden och låt trösta er. För se, tiden är nära, eller är inte långt borta, då vi inte längre ska vara underkastade våra fiender trots att vi har kämpat mycket, vilket har varit förgäves. Ändå är jag säker på att en avgörande kamp återstår.
- 19 Lyft därför upp era huvuden och fröjda er, och sätt er lit till Gud, till den Gud som var Abrahams och Isaks och Jakobs Gud, och likaså den Gud som förde Israels barn ut ur Egyptens land och gjorde att de kunde gå genom Röda havet på torr mark, och livnärde dem med manna så att de inte skulle förgås i vildmarken, och mycket mer gjorde han för dem.
- 20 Och vidare: Samme Gud har fört våra fäder ut ur Jerusalems land och har skyddat och bevarat sitt folk fram tills nu. Och se, det är på grund av vår ondska och våra avskvärdheter som han har bringat oss i trälldom.
- 21 Och ni är alla i dag vittnen till att Zeniff, som insattes som kung över detta folk, var alltför ivrig att ärva sina fäders land och därför blev bedragen av kung Lamans list och slughet, då denne hade slutit fördrag med kung Zeniff och i hans händer hade överlämnat en del av landets besittningar, nämligen staden Lehi-Nephi och stadens Shilom och landet runt omkring.
- 22 Och allt detta gjorde han i den enda avsikten att bringa detta folk till underkastelse eller i trälldom. Och se, vi betalar nu i skatt till lamaniternas kung hälften av vår majs och vårt korn och all vår säd av alla slag och hälften av våra flockars och våra hjordars tillväxt. Ja, hälften av allt vi har eller äger utkräver lamaniternas kung av oss, eller också våra liv.
- 23 Och är nu inte detta tungt att bära? Och är inte denna vår prövning stor? Se nu hur stor anledning vi har att sörja.
- 24 Ja, jag säger till er: Vi har många anledningar att sörja, för se hur många av våra bröder som har dräpts. Och deras blod har utgjutits förgäves, och allt till följd av ondska.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being over-zealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

25 För om detta folk inte hade fallit i överträdelse skulle Herren inte ha låtit detta stora onda komma över dem. Men se, de ville inte hörsamma hans ord. I stället uppstod stridigheter bland dem, ja, så stora att de utgöt varandras blod.

26 Och en Herrens profet har de dräpt, ja, en utvald Guds man som vittnade om deras ogudaktighet och avskyvärdheter och profeterade om mycket som ska hända, ja, också om Kristi ankomst.

27 Och eftersom han sa till dem att Kristus var Gud, alltings Fader, och sa att han skulle iklä sig en människas avbild, och det skulle vara den avbild till vilken människan skapades i begynnelsen, eller med andra ord sa han att människan skapades till Guds avbild och att Gud skulle komma ner bland människobarnen och ta på sig kött och blod och gå omkring på jorden –

28 och eftersom han nu sa detta dräpte de honom. Och mycket annat gjorde de som nedkallade Guds vrede över dem. Vem kan därför förvånas över att de är i trældom och är drabbade av svåra lidanden?

29 För se, Herren har sagt: 'Jag ska inte bistå mitt folk under deras överträdelsers dagar, utan jag ska spärra deras vägar så att de inte får framgång, och deras gärningar ska bli till en stötesten för dem.'

30 Och vidare säger han: 'Om mitt folk sår orenhet, ska de skörda agnarna därav i stormen, och verkan därav är ett gift.'

31 Och vidare säger han: 'Om mitt folk sår orenhet, ska de skörda östanvinden, som bringar omedelbar förstörelse.'

32 Och se, nu är Herrens löfte uppfyllt, och ni har blivit slagna och hemsökta.

33 Men om ni vill vända er till Herren med helhjärtat uppsåt och sätta er lit till honom och tjäna honom med sinnets hela hängivenhet, om ni gör detta, så ska han, efter egen vilja och eget behag, befria er ur trældomen."

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Mosiah 8

- 1 Och det hände sig att sedan kung Limhi slutat tala till sitt folk, för han sa mycket till dem och endast en del av det har jag skrivit i denna bok, berättade han för sitt folk allt om deras bröder som fanns i Zarahemlas land.
- 2 Och han lät Ammon ställa sig framför mängden och berätta för dem allt som hänt deras bröder från den tid då Zeniff drog upp från landet ända till den tid då han själv kom upp från landet.
- 3 Och han upprepade även för dem de sista ord som kung Benjamin undervisat dem om och förklarade dem för kung Limhis folk så att de skulle kunna förstå alla de ord han talade.
- 4 Och det hände sig att sedan han gjort allt detta skingrade kung Limhi mängden och lät var och en återvända till sitt eget hem.
- 5 Och det hände sig att han lät de plåtar som innehöll uppteckningen om hans folk från den tid då de lämnade Zarahemlas land föras fram till Ammon för att han skulle kunna läsa dem.
- 6 Så snart Ammon hade läst uppteckningen frågade kungen honom om han kunde tyda språk, och Ammon svarade att det kunde han inte.
- 7 Och kungen sa till honom: ”I sorg över mitt folks lidanden lät jag fyrtio och tre män av mitt folk färdas ut i vildmarken för att de därigenom skulle kunna finna Zarahemlas land, så att vi skulle kunna vädja till våra bröder om att befria oss ur träldomen.
- 8 Och de gick vilse i vildmarken under många dagars tid. Ändå sökte de flitigt men fann inte Zarahemlas land utan återvände till det här landet, efter att ha färdats genom ett land med många vatten och där upptäckt ett land som var översållat med ben av människor och av djur och som även var översållat av ruiner efter byggnader av alla slag, och efter att ha upptäckt ett land som hade varit bebott av ett folk som var lika talrikt som Israels skaror.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

9 Som bevis på att det som de sagt är sant har de tagit med sig tjugofyra plåtar som är fulla av inristningar och som är av rent guld.

10 Och se, de tog även med sig bröstplåtar som är stora, och de är av mässing och koppar och är helt oskadade.

11 Vidare har de tagit med sig svärd vars fästen var förstörda och vars klingor var angripna av rost, och det finns ingen i landet som kan tyda språket eller inristningarna som finns på plåtarna. Därför sa jag till dig: 'Kan du översätta?'

12 Och jag säger åter till dig: Känner du till någon som kan översätta? För jag önskar att dessa uppteckningar ska översättas till vårt språk, för de ger oss kanske kunskap om en återstod av det folk som har gått under och som de här uppteckningarna kommer ifrån. Eller kan de kanske ge oss kunskap om just det folk som har gått under, och jag önskar veta orsaken till deras undergång."

13 Nu sa Ammon till honom: "Jag kan förvisso berätta för dig, o konung, om en man som kan översätta uppteckningarna. För han har något varmed han kan se och översätta alla uppteckningar som är från forna tider, och det är en gåva från Gud. Och dessa föremål kallas uttydare, och ingen människa kan se i dem utan att ha fått befallning, så att hon inte söker efter sådant som hon inte borde och förgås. Och envar som får befallning att se i dem kallas siare.

14 Och se, kungen över folket som är i Zarahemlas land är den man som har fått befallning att göra detta och som har denna stora gåva från Gud."

15 Och kungen sa att en siare är större än en profet.

16 Och Ammon sa att en siare även är en uppenbarare och en profet. Och större gåva kan ingen människa ha, om hon inte besitter Guds kraft, vilket ingen människa kan. Ändå kan en människa få sig stor kraft given av Gud.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

- 17 Men en siare kan känna till sådant som har hänt och även sådant som ska hända, och genom dem ska allt uppenbaras, eller snarare, ska hemliga ting tillkännages. Och fördolda ting ska komma fram i ljuset, och sådant som inte är känt ska tillkännages genom dem, och genom dem ska även sådant tillkännages som annars inte kunde bli känt.
- 18 På så sätt har Gud gett ett medel varmed människan genom tro kan utföra mäktiga underverk. Därför blir hon till stor nytta för sina medmänniskor.
- 19 Och när nu Ammon slutat tala dessa ord, glädde sig kungen mycket och gav tack till Gud och sa: ”Utan tvivel innehåller dessa plåtar en stor hemlighet, och dessa uttydare har utan tvivel beretts i avsikten att avslöja alla sådana hemligheter för människobarnen.
- 20 O hur förunderliga är inte Herrens gärningar, och hur länge har han inte tålmod med sitt folk. Ja, och hur blint och förstockat är inte människobarnens förstånd, för de söker inte visdom, och inte heller vill de att hon ska råda över dem!
- 21 Ja, de är som en vild flock som flyr från herden och skingras och jagas och uppslukas av skogens djur.”

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZENIFFS UPPTECKNING – En berättelse om hans folk från den tid då de lämnade Zarahemlas land fram till den tid då de befriades ur lamaniternas händer.

Mosiah 9

- 1 Jag, Zeniff, hade fått undervisning i allt rörande nephiternas språk och hade kunskap om Nephis land, eller mina fäders första arveland, och hade sänts som spion bland lamaniterna för att jag skulle kunna spionera på deras styrkor så att vår här skulle kunna anfälla dem och förgöra dem – men då jag såg det som var gott ibland dem, ville jag att de inte skulle förgöras.
- 2 Därför tvistade jag med mina bröder i vildmarken, för jag ville att vår styresman skulle sluta fördrag med dem. Men han, som var en sträng och blodtörstig man, befallde att jag skulle dräpas. Men jag räddades genom stor blodsutgjutelse, för far stred mot far och bror mot bror, till dess större delen av vår här var förgjord i vildmarken. Och de av oss som skonats återvände till Zarahemlas land för att berätta vad som hänt för deras hustrur och deras barn.
- 3 Och ändå, eftersom jag var alltför ivrig att ärva våra fäders land, samlade jag alla som ville gå upp och ta landet i besittning, och började återigen färden ut i vildmarken för att gå upp till landet. Men vi blev slagna med hungersnöd och svåra lidanden eftersom vi var sena att komma ihåg Herren, vår Gud.
- 4 Ändå slog vi efter många dagars vandring i vildmarken upp våra tält på den plats där våra bröder hade dräpts, vilket var nära våra fäders land.
- 5 Och det hände sig att jag med fyra av mina män återigen gick in i staden, in till kungen, för att få reda på kungens inställning och för att få veta om jag fick komma in med mitt folk och fredligt ta landet i besittning.
- 6 Och jag gick in till kungen, och han slöt förbund med mig om att jag skulle kunna besitta Lehi-Nephis land och Shiloms land.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a bloodthirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

7 Och han befälde även att hans folk skulle lämna landet, och jag och mitt folk gick in i landet för att kunna ta det i besittning.

8 Och vi började bygga byggnader och reparera stadsmurarna, ja, det vill säga staden Lehi-Nephis och staden Shiloms murar.

9 Och vi började bruka jorden, ja, med alla slags fröer: med frön från majs och från vete och från korn och med neas och med sheum och med fröer från alla slags frukter. Och vi började föröka oss och få framgång i landet.

10 Se, det var kung Lamans lömska och listiga plan att bringa mitt folk i trälldom som gjorde att han upplät landet så att vi kunde besitta det.

11 Och det hände sig därför att sedan vi vistats i landet i tolv års tid, började kung Laman bli orolig för att mitt folk på något sätt skulle bli så starkt i landet att de inte skulle kunna övervinna dem och bringa dem i trälldom.

12 Och de var ett lättjefullt och avgudadyrkande folk, och därför ville de bringa oss i trälldom så att de kunde frossa på våra händers arbete, ja, så att de kunde mätta sig med våra betesmarkers hjordar.

13 Därför hände det sig att kung Laman började hetsa sitt folk till att strida mot mitt folk. Därför började det bli krig och stridigheter i landet.

14 För i det trettonde året av min regering i Nephis land, när mitt folk vattnade och utfodrade sina hjordar och plöjde sina åkrar långt söderut i Shiloms land, anfölls de av en talrik hop lamaniter som började dräpa dem och stjäla deras hjordar och majsen på deras åkrar.

15 Ja, och det hände sig att alla som inte blev upphunna flydde ända in i staden Nephi, och bad mig om beskydd.

16 Och det hände sig att jag beväpnade dem med bågar och med pilar, med svärd och med kroksablar och med klubbor och med slungor och med alla slags upptänkliga vapen, och jag och mitt folk gick ut till kamp mot lamaniterna.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

17 Ja, i Herrens kraft gick vi ut till kamp mot lamaniterna, för jag och mitt folk ropade mäktigt till Herren och bad att han skulle befria oss ur våra fienders händer, för vi väcktes till hågkomst om våra fäders befrielse.

18 Och Gud hörde våra rop och besvarade våra böner, och vi drog ut i hans kraft. Ja, vi drog ut mot lamaniterna och under en dag och en natt nedgjorde vi tre tusen och fyrtiotre. Vi nedgjorde dem ända till dess vi hade drivit dem ut ur vårt land.

19 Och med mina egna händer hjälpte jag själv till att begrava deras döda. Och se, till vår stora sorg och klagan hade två hundra och sjuttionio av våra bröder blivit dräpta.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Mosiah 10

- 1 Och det hände sig att vi åter började upprätta riket och återigen började besitta landet i fred. Och jag lät tillverka alla slags krigsvapen, så att jag därigenom kunde ha vapen åt mitt folk inför den tid då lamaniterna åter skulle komma för att kriga mot mitt folk.
- 2 Och jag satte vakter runt om i landet så att lamaniterna inte plötsligt skulle kunna anfälla oss på nytt och förgöra oss. Och på så sätt skyddade jag mitt folk och mina hjordar och hindrade dem från att falla i våra fienders händer.
- 3 Och det hände sig att vi innehade våra fäders land i många år, ja, under tjugo och två års tid.
- 4 Och jag lät männen bruka jorden och odla all slags säd och frukter av alla slag.
- 5 Och jag lät kvinnorna spinna och arbeta och vara verksamma och tillverka allt slags fint linnetyg, ja, tyg av alla slag så att vi kunde klä vår nakenhet. Och på så sätt hade vi framgång i landet – på så sätt hade vi oavbruten fred i landet under tjugo och två års tid.
- 6 Och det hände sig att kung Laman dog och att hans son började regera i hans ställe. Och denne började uppegga sitt folk till uppror mot mitt folk. Därför började de förbereda sig för krig och på att komma upp för att strida mot mitt folk.
- 7 Men jag hade sänt ut spioner runt omkring i Shemlons land för att jag skulle kunna upptäcka deras förberedelser, så att jag kunde skydda mig mot dem och så att de inte skulle kunna anfälla mitt folk och förgöra dem.
- 8 Och det hände sig att de kom upp till norra delen av Shiloms land med sina talrika skaror: män beväpnade med bågar och med pilar och med svärd och med krok-sablar och med stenar och med slungor. Och de hade rakat huvudena så att de var kala, och de hade fäst ett läderbälte om sina höfter.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land—thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

- 9 Och det hände sig att jag lät mitt folks kvinnor och barn gömma sig i vildmarken. Och jag lät även samla alla mina gamla män som kunde bära vapen, och även alla mina unga män som kunde bära vapen, för att gå ut till kamp mot lamaniterna. Och jag ställde upp dem på led, varje man efter sin ålder.
- 10 Och det hände sig att vi gick upp till kamp mot lamaniterna. Och jag, ja, jag i min ålderdom, gick upp till kamp mot lamaniterna. Och det hände sig att vi gick upp till kamp i Herrens kraft.
- 11 Nu visste lamaniterna ingenting om Herren, inte heller om Herrens styrka, och därför litade de på sin egen styrka. Men de var ett starkt folk vad mänsklig styrka beträffar.
- 12 De var ett vilt, grymt och blodtörstigt folk som trodde på sina faders tradition, det vill säga: De trodde att de hade drivits ut ur Jerusalems land för sina faders ondskas skull och att de hade behandlats illa av sina bröder i vildmarken och att de även behandlades illa medan de for över havet.
- 13 Och vidare ansåg de att de blivit illa behandlade medan de var i sitt första arveland sedan de korsat havet, och allt detta eftersom Nephi var mer trofast i att hålla Herrens bud – därför blev han gynnad av Herren, för Herren hörde hans böner och besvarade dem, och han tog ledningen under deras färd i vildmarken.
- 14 Och hans bröder vredgades på honom eftersom de inte förstod Herrens handlingsätt. De vredgades också på honom på vattnen, eftersom de förhärdade sina hjärtan mot Herren.
- 15 Och vidare vredgades de på honom när de anlät till det utlovade landet eftersom de sa att han hade tagit ledningen över folket ur deras händer, och de försökte döda honom.
- 16 Och vidare vredgades de på honom för att han gick ut i vildmarken som Herren befallt honom och tog uppteckningarna som var inristade på plåtarna av mäsing, för de sa att han stal från dem.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

- 17 Och så har de lärt sina barn att de skulle hata dem, och att de skulle mörda dem och att de skulle stjäla från och plundra dem och göra allt de kunde för att förgöra dem. Därför bär de på ett evigt hat mot Nephis barn.
- 18 Av just denna anledning har kung Laman genom sin list och lögnaktiga slughet och sina fagra löften bedragit mig, så att jag har fört detta mitt folk upp till detta land så att de kan förgöra dem. Ja, och vi har lidit i alla dessa år i landet.
- 19 Och sedan nu jag, Zeniff, berättat allt detta för mitt folk om lamaniterna, eggade jag dem till att kämpa med all sin kraft och att sätta sin lit till Herren. Därför kämpade vi mot dem, ansikte mot ansikte.
- 20 Och det hände sig att vi återigen drev dem ut ur vårt land, och vi dräpte dem i ett stort blodbad, ja, så många att vi inte räknade dem.
- 21 Och det hände sig att vi åter vände tillbaka till vårt eget land, och mitt folk började åter vakta sina hjordar och bruka sin jord.
- 22 Och eftersom jag var gammal överlät jag nu riket till en av mina söner. Därför säger jag inte mer. Och må Herren välsigna mitt folk. Amen.
- And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.
- For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.
- And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.
- And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.
- And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.
- And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Mosiah 11

- 1 Och nu hände det sig att Zeniff överlät riket åt Noa, en av sina söner. Därför började Noa regera i hans ställe, och han vandrade inte på sin fars vägar.
- 2 För se, han höll inte Guds bud, utan han vandrade efter sitt eget hjärtas önskningsar. Och han hade många hustrur och bihustrur. Och han fick sitt folk att begå synder och göra det som var avskyvärt i Herrens ögon. Ja, och de bedrev hor och all slags ogudaktighet.
- 3 Och han krävde i skatt en femtedel av allt de ägde: en femtedel av deras guld och av deras silver och en femtedel av deras ziff och av deras koppar och av deras mässing och deras järn och en femtedel av deras gödkalvar och även en femtedel av all deras säd.
- 4 Och allt detta tog han för att försörja sig själv och sina hustrur och sina bihustrur och även sina präster och deras hustrur och deras bihustrur. På så sätt hade han förändrat tillståndet i riket.
- 5 För han avsatte alla de präster som hade invigts av hans far och invigde nya i deras ställe, sådana som var uppblåsta i sina hjärtans högmod.
- 6 Ja, och på så sätt understöddes de i sin lättja och i sin avgudadyrkan och i sitt hor av de skatter som kung Noa hade lagt på sitt folk. Sålunda arbetade folket mycket hårt för att främja ondskan.
- 7 Ja, och de blev även avgudadyrkare eftersom de blev bedragna av kungens och prästernas fåfängliga och smickrande ord, för de talade smickrande ord till dem.
- 8 Och det hände sig att kung Noa byggde många förnämliga och rymliga byggnader, och han prydde dem med fint träarbete och med alla slags dyrbarheter av guld och av silver och av järn och av mässing och av ziff och av koppar.
- 9 Och han byggde sig även ett rymligt palats och en tron mitt däri, som allt var av fint trä och var prytt med guld och silver och med dyrbara ting.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

10 Och han lät också sina arbetare utföra allt slags fint arbete inom templets väggar: av fint trä och av koppar och av mässing.

11 Och de säten som var avskilda åt högprästerna, och som var högre än alla de andra sätena, pryddes han med rent guld. Och han lät bygga ett bröstvärn framför dem så att de kunde stödja sin kropp och sina armar därpå medan de talade lögnaktiga och fåfängliga ord till hans folk.

12 Och det hände sig att han byggde ett torn nära templet, ja, ett mycket högt torn, så högt att han kunde stå på toppen av det och se ut över Shiloms land och även Shemlons land, som hade intagits av lamaniterna. Och han kunde även se ut över hela landet runt omkring.

13 Och det hände sig att han lät bygga många byggnader i Shiloms land. Och han lät bygga ett stort torn på kullen norr om Shiloms land, som hade varit en tillflykt för Nephis barn vid det tillfälle då de flydde ut ur landet. Och på så sätt använde han de rikedomar som han förvärvade genom att beskatta sitt folk.

14 Och det hände sig att han fäste sitt hjärta vid sina rikedomar, och han ägnade sin tid åt utsvävningar med sina hustrur och sina bihustrur. Och även hans präster fördrev sin tid med skökor.

15 Och det hände sig att han planterade vingårdar runt om i landet, och han byggde vinpressar och framställde vin i överflöd, och därför blev han, och även hans folk, vindrinkare.

16 Och det hände sig att lamaniterna började anfälla hans folk, där de var få till antalet, och dräpa dem på deras åkrar och medan de vaktade sina hjordar.

17 Och kung Noa sände ut vakter runt om i landet för att hålla dem borta. Men han sände inte tillräckligt många, och lamaniterna anföll dem och dödade dem och drev många av deras hjordar ut ur landet. På så sätt började lamaniterna förgöra dem och visa sitt hat mot dem.

18 Och det hände sig att kung Noa sände sina härar mot dem, och de drevs tillbaka, eller de drev dem tillbaka för en tid. Därför återvände de och fröjdade sig över sitt byte.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 Och på grund av denna stora seger blev de nu uppblåsta i sina hjärtans högmod. De skröt över sin egen styrka och sa att femtio av dem kunde hålla stånd mot tusentals av lamaniterna. Och på så sätt skröt de och gladdes åt blod och åt att utgjuta sina bröders blod, och detta på grund av deras kungs och deras prästers ogudaktighet.

20 Och det hände sig att det fanns en man bland dem vars namn var Abinadi. Och han gick ut bland dem och började profetera och sa: ”Se, så säger Herren, och så har han befallt mig: ’Gå ut och säg till detta folk: ’Så säger Herren: Ve detta folk’, för jag har sett deras avskyvärderheter och deras ogudaktighet och deras hor. Och om de inte omvänder sig ska jag hemsöka dem i min vrede.

21 Och om de inte omvänder sig och vänder sig till Herren sin Gud, se, då ska jag överlämna dem i deras fienders händer. Ja, och de ska försättas i trälldom, och de ska bli plågade av sina fienders hand.

22 Och det ska ske att de ska veta att jag är Herren, deras Gud, och att jag är en nitälskande Gud som bestraffar mitt folks ondska.

23 Och det ska ske att om detta folk inte omvänder sig och vänder sig till Herren sin Gud ska de försättas i trälldom, och ingen, utom Herren, den allsmäktige Guden, ska befria dem.

24 Ja, och det ska ske att när de ropar till mig, ska jag vara sen att höra deras rop. Ja, och jag ska tillåta att de blir slagna av sina fiender.

25 Och om de inte omvänder sig i säck och aska och ropar med kraft till Herren sin Gud ska jag inte höra deras böner, och inte heller ska jag befria dem från deras lidanden.’ Och så säger Herren, och så har han befallt mig.”

26 Nu hände det sig att när Abinadi hade talat dessa ord till dem vredgades de på honom och traktade efter att beröva honom livet. Men Herren befriade honom ur deras händer.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 När nu kung Noa hade hört de ord som Abinadi hade talat till folket blev även han vred. Och han sa: "Vem är Abinadi att jag och mitt folk skulle dömas av honom, eller vem är Herren, som ska bringa så stora lidanden över mitt folk?"

28 Jag befaller er att föra Abinadi hit så att jag kan dräpa honom, för han har sagt detta för att kunna hetsa mitt folk till vrede, den ene mot den andre, och orsaka stridigheter bland mitt folk. Därför ska jag dräpa honom."

29 Nu var folkets ögon förblindade och därför förhärdade de sina hjärtan mot Abinadis ord, och från den stunden sökte de fångsla honom. Och kung Noa förhärdade sitt hjärta mot Herrens ord, och han omvände sig inte från sina onda gärningar.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Mosiah 12

- 1 Och det hände sig efter två års tid att Abinadi kom bland dem förklädd så att de inte kände igen honom och började profetera bland dem och säga: ”Så har Herren befallt mig och sagt: ’Abinadi, gå och profetera för detta mitt folk, för de har förhärdat sina hjärtan mot mina ord. De har inte omvänt sig från sina onda gärningar. Därför ska jag hemsöka dem i min vrede, ja, i min brinnande vrede ska jag hemsöka dem för deras ondska och avskyvärdheter.
- 2 Ja, ve detta släktled!’ Och Herren sa till mig: ’Sträck ut din hand och profetera och säg: ”Så säger Herren: Det ska ske att detta släktled på grund av sin ondska ska försättas i trældom och ska bli slagna på kinden. Ja, och de ska jagas av människor och ska dräpas. Och luftens gamar och hundarna, ja, och de vilda djuren ska sluka deras kött.
- 3 Och det ska ske att kung Noas liv inte ska värderas högre än ett klädesplagg i en het ugn, för han ska veta att jag är Herren.
- 4 Och det ska ske att jag ska slå detta mitt folk med svåra lidanden, ja, med hungersnöd och med farsot. Och jag ska göra så att de tjuater dagen lång.
- 5 Ja, och jag ska göra så att de får bördor bundna vid sina ryggar, och de ska fösas fram som en stum åsna.
- 6 Och det ska ske att jag ska sända ut hagel bland dem, och det ska slå dem. Och de ska även bli slagna med östtanvinden, och insekter ska även plåga deras land och förtära deras säd.
- 7 Och de ska bli slagna med en svår farsot – och allt detta ska jag göra på grund av deras ondska och avskyvärdheter.
- 8 Och det ska ske att om de inte omvänder sig ska jag fullständigt utplåna dem från jordens yta. Dock ska de lämna efter sig en uppteckning, och jag ska bevara den åt andra nationer som ska besitta landet. Ja, detta ska jag göra för att jag ska kunna avslöja detta folks avskyvärdheter för andra nationer.”” Och mycket profeterade Abinadi mot detta folk.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying—Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence—and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 Och det hände sig att de vredgades på honom. Och de grep honom och bar fram honom bunden inför kungen och sa till kungen: ”Se, vi har fört en man inför dig som har profeterat ont om ditt folk och sagt att Gud ska förgöra dem.
- 10 Och han profeterar även ont om ditt liv och säger att ditt liv ska vara som ett klädesplagg i en het ugn.
- 11 Och vidare säger han att du ska vara som ett strå, ja, som ett torrt strå på fältet som djuren springer över och som trampas under fötterna.
- 12 Och vidare säger han att du ska vara som en tistels blommor som, då den är fullt mogen, sprids ut över landets yta om vinden blåser. Och han påstår att Herren har talat det. Och han säger att allt detta ska komma över dig om du inte omvänder dig, och detta för din onskas skull.
- 13 Och se, o konung, vad har du gjort för mycket ont, eller vilka stora synder har ditt folk begått för att vi skulle fördömas av Gud eller dömas av denne man?
- 14 Och se, o konung, vi är utan skuld och du, o konung, har inte syndat. Därför har denne man ljugit om dig, och han har profeterat förgäves.
- 15 Och se, vi är starka, vi ska inte försättas i trældom eller tas tillfånga av våra fiender. Ja, och du har haft framgång i landet och ska även fortsätta att ha framgång.
- 16 Se, här är mannen, vi överlämnar honom i dina händer. Du må göra med honom som du finner för gott.”
- 17 Och det hände sig att kung Noa lät kasta Abinadi i fängelse. Och han befallde att prästerna skulle samlas så att han skulle kunna hålla ett råd med dem om vad han skulle göra med honom.
- 18 Och det hände sig att de sa till kungen: ”För hit honom så att vi kan förhöra honom.” Och kungen befallde att han skulle föras inför dem.
- And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.
- And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.
- And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.
- And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.
- And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?
- And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.
- And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.
- Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.
- And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.
- And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 Och de började förhöra honom för att kunna snärja honom så att de därigenom skulle kunna få något att anklaga honom för. Men han svarade dem frimodigt och motstod alla deras frågor, ja, till deras förvåning, för han motstod alla deras frågor och tystade dem i allt vad de sa.

20 Och det hände sig att en av dem sa till honom: ”Vad betyder de ord som är skrivna och som våra fäder har undervisat om och som lyder:

21 ’Hur ljuvliga på bergen är inte hans fötter som bringar glädjebud, som kungör frid, som bringar glädjebud om det som är gott, som kungör frälsning, som säger till Sion: ”Din Gud regerar!”

22 Dina väktare ska upphäva sin röst, med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren åter upprättar Sion.

23 Brist ut i jubel och sjung tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

24 Herren har blottat sin heliga arm inför alla nationernas ögon, och alla jordens ändar ska se vår Guds frälsning.”

25 Och då sa Abinadi till dem: ”Är ni präster och påstår er undervisa detta folk och förstå profetians ande, och ändå önskar ni av mig få veta vad detta betyder?

26 Jag säger till er: Ve er som förvränger Herrens vägar! För om ni förstår detta, så har ni ändå inte undervisat därom. Således har ni förvrängt Herrens vägar.

27 Ni har inte av hjärtat ansträngt er att förstå. Därför har ni inte varit visa. Vad undervisar ni då detta folk om?”

28 Och de sa: ”Vi undervisar dem om Moses lag.”

29 Och vidare sa han till dem: ”Om ni undervisar om Moses lag, varför håller ni den då inte? Varför fäster ni era hjärtan vid rikedomar? Varför bedriver ni hor och slösar er kraft med skökor, ja, och får detta folk att begå synder, så att Herren har orsak att sända mig till att profetera mot detta folk, ja, mycket ont mot detta folk?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

30 Vet ni inte att jag talar sanning? Jo, ni vet att jag talar sanning, och ni borde bäva inför Gud.

31 Och det ska ske att ni ska bli slagna för er onskas skull, för ni har sagt att ni undervisar om Moses lag. Och vad vet ni om Moses lag? Kommer frälsning genom Moses lag? Vad säger ni?”

32 Och de svarade och sa att frälsning kom genom Moses lag.

33 Men då sa Abinadi till dem: ”Jag vet att om ni håller Guds bud ska ni bli frälsta. Ja, om ni håller de bud som Herren överlämnade till Mose på Sinai berg, då han sa:

34 ’Jag är Herren, din Gud, som har fört dig ut ur Egyptens land, ut ur träldomshuset.

35 Du ska ingen annan Gud ha förutom mig.

36 Du ska inte göra dig någon avgudabild eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller av det som är nere på jorden.”

37 Nu sa Abinadi till dem: ”Har ni gjort allt detta? Jag säger er: Nej, det har ni inte. Och har ni lärt detta folk att de ska göra allt detta? Jag säger er: Nej, det har ni inte.”

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Mosiah 13

- 1 Och när nu kungen hört dessa ord, sa han till sina präster: ”Bort med den här mannen, och dräp honom, för vad har vi med honom att göra, han är ju galen.”
- 2 Och de gick fram och försökte bära hand på honom. Men han motstod dem och sa till dem:
- 3 ”Rör mig inte, för Gud ska slå er om ni bär hand på mig, för jag har inte överlämnat det budskap som Herren har sänt mig för att överlämna. Inte heller har jag sagt er det som ni har begärt att jag ska säga. Därför tillåter Gud inte att jag blir dräpt nu.
- 4 Utan jag måste utföra de befallningar som Gud har befallt mig, och eftersom jag har sagt er sanningen vredgas ni på mig. Och vidare har ni bedömt mig som galen, eftersom jag har talat Guds ord.”
- 5 Nu hände det sig att sedan Abinadi talat dessa ord vågade kung Noas folk inte bära hand på honom, för Herrens Ande var över honom, och hans ansikte lyste med utomordentlig glans, alldeles som Moses gjorde medan han var på Sinai berg och medan han talade med Herren.
- 6 Och han talade med kraft och myndighet från Gud, och han fortsatte sitt tal och sa:
- 7 ”Ni ser att ni inte har makt att dräpa mig, varför jag ska avsluta mitt budskap. Ja, och jag märker att det skär er i hjärtat för att jag säger er sanningen om er ondska.
- 8 Ja, och mina ord fyller er med förundran och häpnad och med vrede.
- 9 Men jag avslutar mitt budskap, och sedan gör det ingenting vart jag går om jag bara blir frälst.
- 10 Men så mycket säger jag er: Vad ni gör med mig hädanefter ska vara som en förebild och en skugga av det som ska komma.
- 11 Och nu läser jag för er återstoden av Guds bud, för jag märker att de inte är skrivna i era hjärtan. Jag märker att ni har studerat och undervisat om ondska under större delen av era liv.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, after this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 Och se, ni kommer ihåg att jag sa till er: 'Du ska inte göra dig någon avgudabild eller någon avbild av det som är uppe i himlen eller av det som är nere på jorden eller av det som är i vattnet under jorden.'

13 Och vidare: 'Du ska inte tillbe sådana, inte heller tjäna dem. För jag, Herren, din Gud, är en nitälskande Gud som låter fädernas ondska gå ut över barnen intill tredje och fjärde släktleden av dem som hatar mig,

14 och visar barmhärtighet mot tusenden av dem som älskar mig och håller mina bud.

15 Du ska inte missbruka Herrens, din Guds, namn, för Herren ska inte hålla den utan skuld som missbrukar hans namn.

16 Kom ihåg sabbatsdagen så att du håller den helig.

17 Sex dagar ska du arbeta och utföra allt ditt arbete.

18 Men på den sjunde dagen, Herrens, din Guds, sabbat, ska du inte utföra något arbete, varken du eller din son eller din dotter, din tjänare eller din tjänarinna eller din boskap eller främlingen som är inom dina portar.

19 För på sex dagar gjorde Herren himlen och jorden och havet och allt som i dem är, varför Herren välsignade sabbatsdagen och helgade den.

20 Hedra din far och din mor, så att dina dagar kan bli många i det land som Herren, din Gud, ger dig.

21 Du ska inte mörda.

22 Du ska inte begå äktenskapsbrott. Du ska inte stjäla.

23 Du ska inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa.

24 Du ska inte ha begär till din nästas hus. Du ska inte ha begär till din nästas hustru, inte heller till hans tjänare, inte heller till hans tjänarinna, inte heller till hans oxe, inte heller till hans åsna, inte heller till något annat som tillhör din nästa.”

25 Och det hände sig att sedan Abinadi hade avslutat dessa ord, sa han till dem: ”Har ni lärt detta folk att de ska se till att göra allt detta för att kunna hålla dessa bud?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Jag säger er: Nej, för om ni hade det skulle Herren inte ha sänt mig att stå fram och profetera ont över detta folk.

27 Och nu har ni sagt att frälsning kommer genom Moses lag. Jag säger er att det är nödvändigt att ni fortfarande håller Moses lag. Men jag säger er att tiden ska komma då det inte längre är nödvändigt att hålla Moses lag.

28 Och vidare säger jag er att frälsning inte kommer enbart genom lagen. Och om det inte vore för den försoning som Gud själv ska utföra för sitt folks synder och ondska så skulle de oundvikligen förgås, trots Moses lag.

29 Och nu säger jag till er att det var nödvändigt att en lag gavs till Israels barn, ja, en mycket sträng lag. För de var ett styvnackat folk, snara att göra ont och sena till att komma ihåg Herren sin Gud.

30 Därför gavs en lag till dem, ja, en lag bestående av förrättningar och av förordningar, en lag som de noggrant skulle hålla från dag till dag, för att påminna dem om Gud och sin plikt mot honom.

31 Men se, jag säger er att allt detta var förebilder till sådant som skulle hända.

32 Och förstod de nu lagen? Jag säger er: Nej, alla förstod inte lagen, och detta på grund av sina hjärtans hårdhet. För de förstod inte att ingen människa kan frälsas utom genom Guds återlösning.

33 För se, profeterade inte Mose för dem om Messias ankomst och om att Gud skulle återlösa sitt folk? Jo, och alla profeter som har profeterat ända sedan världens begynnelse – har de inte talat mer eller mindre om detta?

34 Har de inte sagt att Gud själv skulle komma ner bland människobarnen och iklä sig människogestalt och gå fram i mäktig kraft på jorden?

35 Ja, och har de inte även sagt att han skulle åstadkomma de dödas uppståndelse och att han själv skulle bli förtryckt och plågad?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Mosiah 14

- 1 Ja, säger inte Jesaja i själva verket: 'Vem har trott vårt budskap, och för vem är Herrens arm uppenbarad?
- 2 För han ska växa upp inför honom som en späd planta och som ett rotskott ur förtorkad jord. Han har varken behag eller fågring, och när vi får se honom finns ingen skönhet som gör att vi tilltalas av honom.
- 3 Föraktad är han och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med sorg, och vi liksom dolde vårt ansikte för honom. Han var föraktad, och vi aktade honom för intet.
- 4 Förvisso har han burit våra sorger och tagit på sig våra smärtor. Ändå ansåg vi honom slagen, tuktrad av Gud och pinad.
- 5 Men han blev sargad för våra överträdelsers skull, han blev slagen för vår ondskas skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.
- 6 Vi har alla gått vilse som får, vi har alla vänt oss till vår egen väg, och Herren har på honom lagt allas vår ondska.
- 7 Han blev förtryckt och han blev pinad, men ändå öppnade han inte sin mun. Han förs som ett lamm till slakt, och liksom ett får är stumt inför dem som klipper det så öppnade han inte sin mun.
- 8 Han togs ut ur fängelse och från dom, och vilka ska tillkännage hans släkte? För han avlägsnades från de levandes land, för mitt folks överträdelse blev han slagen.
- 9 Och han fann sin grav bland de ogudaktiga och hos den rike i sin död fastän han inget ont hade gjort, och inte heller fanns något svek i hans mun.
- 10 Dock behagade det Herren att slå honom. Han har åsamkat honom smärta. När du gör hans själ till ett offer för synd ska han få se sina avkomlingar, han ska förlänga sina dagar och Herrens välbehag ska blomstra i hans hand.
- 11 Han ska se hans själs vanda och ska bli tillfreds. Genom sin kunskap ska min rättfärdige tjänare rättfärdiggöra många, för han ska bära deras ondskor.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Därför ska jag tilldela honom en lott med de stora, och han ska dela bytet med de starka eftersom han utgöt sin själ till döds. Och han blev räknad bland överträdarna, och han bar mångas synder och medlade för överträdarna.”

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Mosiah 15

- 1 Och nu sa Abinadi till dem: ”Jag vill att ni ska förstå att Gud själv ska komma ner bland människobarnen och återlösa sitt folk.
- 2 Och eftersom han bor i köttet ska han kallas Guds Son, och eftersom han underkastat köttet Faderns vilja, är han Fadern och Sonen –
- 3 Fadern eftersom han avlades genom Guds kraft och Sonen på grund av köttet, sålunda blir han Fadern och Sonen –
- 4 och de är en enda Gud, ja, himlens och jordens sanne evige Fader.
- 5 Och sålunda underkastas köttet Anden, eller Sonen Fadern, som är en enda Gud. Han utsätts för frestelse och ger inte efter för frestelsen, utan låter sig bli hånad och gisslad och utdriven och förnekad av sitt eget folk.
- 6 Och efter allt detta, sedan han utfört många mäktiga underverk bland människobarnen, ska han ledas, ja, alldeles som Jesaja sa, liksom ett får är tyst inför den som klipper det så öppnade han inte sin mun.
- 7 Ja, så ska han bli ledd, korsfäst och dödad, i det att köttet blir underkastat till och med döden och Sonens vilja införlivas i Faderns vilja.
- 8 Och så bryter Gud dödens band efter att ha vunnit seger över döden och ger Sonen makt att medla för människobarnen –
- 9 då han uppstigit till himlen, hyser innerlig barmhärtighet, är fylld av medlidande med människobarnen, står mellan dem och rättvisan, har brutit dödens band, har tagit på sig deras ondska och deras överträdelser, har återlöst dem och tillfredsställt rättvisans krav.
- 10 Och nu säger jag er: Vilka ska tillkännage hans släkte? Se, jag säger er att när hans själ har gjorts till ett offer för synd ska han se sina avkomlingar. Och vad säger ni nu? Och vilka ska bli hans avkomlingar?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

11 Se jag säger er att var och en som har hört profeternas ord, ja, alla de heliga profeter som profeterat om Herrens ankomst – jag säger er att alla de som har hörsammat deras ord och trott på att Herren skulle återlösa sitt folk och har sett fram emot den dagen för att få sina synders förlåtelse, jag säger er att dessa är hans avkomlingar, eller, de är Guds rikes arvingar.

12 För dessa är de vars synder han har burit. Dessa är de för vilka han har dött för att återlösa dem från deras överträdelser. Och är då inte de hans avkomlingar?

13 Ja, är inte profeterna det också, var och en som har öppnat sin mun för att profetera och som inte har fallit i överträdelse, jag menar alla de heliga profeterna ända sedan världens begynnelse? Jag säger er att de är hans avkomlingar.

14 Och dessa är de som har förkunnat frid, som har bringat glädjebud om det som är gott, som har förkunnat frälsning och sagt till Sion: 'Din Gud regerar!'

15 Och o, hur ljuvliga var inte deras fötter på bergen!

16 Och vidare: Hur ljuvliga är inte deras fötter på bergen, vilka ännu förkunnar frid!

17 Och vidare: Hur ljuvliga är inte deras fötter på bergen som härefter ska förkunna frid, ja, från denna stund och för evigt!

18 Och se, jag säger er att detta inte är allt. För o, hur ljuvliga är inte hans fötter på bergen som bringar glädjebud, som är fridens grundare, ja, Herren själv, som har återlöst sitt folk. Ja, han som har förunnat sitt folk frälsning.

19 För vore det inte för den återlösning som han har utfört för sitt folk, vilken var beredd från världens grundläggning, jag säger er att vore det inte för denna skulle hela människosläktet oundvikligen ha gått förlorat.

20 Men se, dödens band ska brytas och Sonen regerar och har makt över de döda. Därför åstadkommer han de dödas uppståndelse.

21 Och det kommer en uppståndelse, ja, en första uppståndelse, ja, en uppståndelse för dem som har funnits, och som finns och som ska finnas ända fram till Kristi uppståndelse – för så ska han kallas.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

- 22 Och alla profeterna, och alla de som har trott på deras ord, eller, alla de som har hållit Guds bud, ska komma fram i den första uppståndelsen, för de utgör den första uppståndelsen.
- 23 De uppreses för att bo hos Gud som har återlöst dem. På så sätt har de evigt liv genom Kristus, som har brutit dödens band.
- 24 Och det är dessa som har del i den första uppståndelsen, och det är dessa som har dött i sin okunnighet innan Kristus kom, utan att ha fått frälsning förkunnad för sig. Och på så sätt åstadkommer Herren deras återställelse, och de har del i den första uppståndelsen eller har evigt liv, eftersom de har återlösts av Herren.
- 25 Och även små barn har evigt liv.
- 26 Men se och frukta och bäva inför Gud, för ni borde bäva. För Herren återlöser inga sådana som gör uppror mot honom och dör i sina synder. Ja, alla de som har förgåtts i sina synder ända sedan världens begynnelse, som medvetet har gjort uppror mot Gud, som har känt till Guds bud och inte ville hålla dem, det är dessa som inte har någon del i den första uppståndelsen.
- 27 Borde ni då inte bäva? För frälsning kommer inte till sådana, för Herren har inte återlöst sådana. Inte heller kan Herren återlösa sådana, för han kan inte motsäga sig själv, för han kan inte förneka rättvisan när den har sin fordran.
- 28 Och nu säger jag er att tiden ska komma då Herrens frälsning ska förkunnas för varje nation, släkte, tungomål och folk.
- 29 Ja, Herre, dina väktare ska upphäva sin röst. Med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren bringar åter Sion.
- 30 Brist ut i jubel och sjung tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.
- 31 Herren har blottat sin heliga arm inför alla nationernas ögon, och alla jordens ändar ska se vår Guds frälsning.”
- And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.
- They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.
- And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.
- And little children also have eternal life.
- But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.
- Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.
- And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.
- Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.
- Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.
- The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of our God.

Mosiah 16

- 1 Och nu hände det sig att sedan Abinadi talat dessa ord räckte han ut sin hand och sa: "Tiden ska komma då alla ska se Herrens frälsning, då varje nation, släkte, tungomål och folk ska se med egna ögon och bekänna inför Gud att hans domar är rättvisa.
- 2 Och då ska de ogudaktiga drivas ut och de ska ha orsak att jämra sig och gråta och klaga och gnissla tänder, och detta eftersom de inte hörsammade Herrens röst. Därför återlöser Herren dem inte.
- 3 För de är köttsliga och djävulska, och djävulen har makt över dem, ja, den gamle ormen som bedrog våra första föräldrar, vilket var orsaken till deras fall och vilket var orsaken till att hela människosläktet blev köttsligt, sinnligt och djävulskt och fick kunskap om ont och gott och underkastade sig djävulen.
- 4 På så sätt gick hela människosläktet förlorat. Och se, de skulle ha varit evigt förlorade om Gud inte hade återlöst sitt folk från deras förlorade och fallna tillstånd.
- 5 Men kom ihåg att den som framhärdar i sin köttsliga natur och fortsätter på syndens vägar och i uppror mot Gud, förblir i sitt fallna tillstånd och djävulen har all makt över honom. Därför är han som om ingen återlösning hade skett, och han är fiende till Gud. Och även djävulen är fiende till Gud.
- 6 Och om nu Kristus inte hade kommit till världen, nu talar jag om det som ska komma som om det redan hade skett, kunde ingen återlösning ha skett.
- 7 Och om Kristus inte hade uppstått från de döda, eller inte hade brutit dödens band för att graven inte skulle få någon seger och döden inte skulle ha någon udd, kunde det inte ha funnits någon uppståndelse.
- 8 Men det finns en uppståndelse, och därför har graven ingen seger och dödens udd är uppslukad i Kristus.
- 9 Han är världens ljus och liv, ja, ett ljus som är oändligt, som aldrig kan förmörkas, ja, och även ett liv som är oändligt så att det inte längre kan finnas någon död.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10   Trots att detta dödliga ska iklä sig odödlighet, och detta förgängliga ska iklä sig oförgänglighet och ska ställas inför Guds skrank för att dömas av honom enligt sina gärningar, vare sig de är goda eller onda –
- 11   om de är goda till det oändliga livets och glädjens uppståndelse, och om de är onda till den oändliga fördörelsens uppståndelse, då de överlämnas till djävulen som har lagt dem under sig, vilket är fördömelse –
- 12   har de följt sina egna köttliga begär och önskningar och aldrig vänt sig till Herren medan barmhärtighetens armar var utsträckta mot dem, för barmhärtighetens armar var utsträckta mot dem, men de ville inte, och de varnades för sin ondska och ändå ville de inte avvika från den, och de befalldes att omvända sig och ändå ville de inte omvända sig.
- 13   Och borde inte ni nu bäva och omvända er från era synder och komma ihåg att ni endast i och genom Kristus kan bli frälsta?
- 14   Om ni därför undervisar om Moses lag, så lär även att den är en skuggbild av det som ska komma.
- 15   Lär dem att återlösning kommer genom Kristus Herren, som är den sanne evige Fadern. Amen.”
- Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—
- If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—
- Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.
- And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?
- Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—
- Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Mosiah 17

- 1 Och nu hände det sig att då Abinadi slutat tala, befälde kungen att prästerna skulle gripa honom och se till att han blev avrättad.
- 2 Men det fanns en bland dem vars namn var Alma, som också var en ättling till Nephi. Och han var en ung man, och han trodde de ord som Abinadi hade talat, för han kände till den ondska som Abinadi hade vittnat om mot dem. Därför började han vädja till kungen om att han inte skulle vredgas på Abinadi utan låta honom gå därifrån i frid.
- 3 Men kungen blev ännu mer vred och lät driva ut Alma från dem och sände sina tjänare efter honom så att de skulle kunna dräpa honom.
- 4 Men han flydde undan dem och gömde sig så att de inte hittade honom. Och medan han höll sig gömd under många dagar skrev han ner alla de ord som Abinadi hade talat.
- 5 Och det hände sig att kungen lät sina vakter omringa Abinadi och ta honom tillfånga. Och de band honom och kastade honom i fängelse.
- 6 Och efter tre dagar, efter att ha rådgjort med sina präster, lät han återigen föra honom inför sig.
- 7 Och han sa till honom: ”Abinadi, vi har funnit en anklagelse mot dig, och du förtjänar döden.
- 8 För du har sagt att Gud själv ska komma ner bland människobarnen. Och på grund av detta ska du bli avrättad, såvida du inte tar tillbaka alla de onda ord som du har talat om mig och mitt folk.”
- 9 Men Abinadi sa till honom: ”Jag säger dig att jag inte tar tillbaka de ord som jag har talat till dig om detta folk, för de är sanna. Och för att ni ska veta att de är sanna har jag överlämnat mig i era händer.
- 10 Ja, och jag ska till och med lida döden, och jag ska inte ta tillbaka mina ord, och de ska stå som ett vittnesbörd mot er. Och om ni dräper mig kommer ni att utgjuta oskyldigt blod, och även detta ska stå som ett vittnesbörd mot er på den yttersta dagen.”

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

11 Och nu stod kung Noa i begrepp att släppa honom, för han fruktade hans ord och han fruktade att Guds straffdomar skulle drabba honom.

12 Men prästerna höjde sina röster mot honom och började anklaga honom och säga: ”Han har smädat kungen.” Därför väcktes kungen till vrede mot honom, och han överlämnade honom så att han kunde dräpas.

13 Och det hände sig att de tog honom och band honom och gisslade hans hud med risknippen, ja, ända till döds.

14 Och när nu lågorna började sveda honom ropade han till dem och sa:

15 ”Se, alldeles som ni har gjort mot mig, så ska det ske att era avkomlingar ska låta många lida den smärta jag lider, ja, dödens smärta genom eld, och detta eftersom dessa tror på Herrens, sin Guds, frälsning.

16 Och det ska ske att ni ska drabbas av alla slags sjukdomar för er ondskas skull.

17 Ja, och ni ska bli slagna från alla håll och bli drivna och skingrade hit och dit, alldeles som en vild flock drivs av vilda och blodtörstiga djur.

18 Och på den dagen ska ni bli jagade, och ni ska falla för era fienders händer, och då ska ni lida, liksom jag lider, dödens smärta genom eld.

19 På så sätt utkräver Gud hämnd på dem som förgör hans folk. O Gud, ta emot min själ!”

20 Och när nu Abinadi hade sagt dessa ord föll han, efter att ha lidit döden genom eld, ja, han avrättades för att han inte ville förneka Guds bud, och han beseglade sanningen i sina ord med sin död.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Mosiah 18

- 1 Och nu hände det sig att Alma, som hade flytt från kung Noas tjänare, omvände sig från sina synder och sin ondska och gick omkring i hemlighet bland folket och började undervisa om Abinadis ord –
- 2 ja, om det som skulle komma, och även om de dödas uppståndelse och om folkets återlösning, som skulle åstadkommas genom Kristi makt och lidande och död, och hans uppståndelse och himmelfärd.
- 3 Och alla som ville höra hans ord undervisade han. Och han undervisade dem i hemlighet så att det inte skulle komma till kungens kännedom. Och många trodde hans ord.
- 4 Och det hände sig att alla som trodde på honom gick ut till en plats som hette Mormon. Den hade fått sitt namn av kungen och gränsade till det land som tid efter annan hemsöktes av vilda djur.
- 5 Se, nu fanns det i Mormon en källa med klart vatten, och Alma tog sin tillflykt dit eftersom det i närheten av vattnet fanns en liten dunge med små träd, där han om dagen gömde sig undan kungens efterforskningar.
- 6 Och det hände sig att alla som trodde honom kom dit för att höra hans ord.
- 7 Och det hände sig efter många dagar att det fanns en anseelig skara samlad vid platsen Mormon för att höra Almas ord. Ja, alla som trodde hans ord hade samlats för att höra honom. Och han undervisade dem och predikade för dem om omvändelse och återlösning och tro på Herren.
- 8 Och det hände sig att han sa till dem: ”Se här är Mormons vatten”, för så kallades de, ”och eftersom ni nu önskar komma in i Guds fålla och kallas hans folk och är villiga att bära varandras bördor så att de kan bli lätta,
- 9 ja, och är villiga att sörja med dem som sörjer, ja, och trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt där ni må befinna er, ända intill döden, så att ni kan återlösas av Gud och räknas bland dem som hör till den första uppståndelsen så att ni kan få evigt liv –

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

10 säger jag nu till er: Om detta är ert hjärtas önskan, vad har ni då emot att döpas i Herrens namn som ett bevis inför honom på att ni har slutit förbund med honom om att ni ska tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgjuta sin Ande över er?”

11 Och när nu folket hört dessa ord, klappade de händer av glädje och utropade: ”Detta är vårt hjärtas önskan.”

12 Och nu hände det sig att Alma tog Helam, som var en av de första, och gick ut och ställde sig i vattnet och ropade och sa: ”O Herre, utgjut din Ande över din tjänare så att han kan utföra detta verk med hjärtats helighet.”

13 Och när han sagt dessa ord kom Herrens Ande över honom, och han sa: ”Helam, jag döper dig med myndighet från den allsmäktige Guden som ett vittnesbörd om att du har ingått ett förbund om att tjäna honom intill din död vad beträffar den dödliga kroppen. Och må Herrens Ande utgjudas över dig, och må han förläna dig evigt liv genom Kristi återlösning som han har berett från världens grundläggning.”

14 Och sedan Alma sagt dessa ord, begravdes både Alma och Helam i vattnet. Och de reste sig och kom upp ur vattnet med fröjd och var fyllda av Anden.

15 Och åter tog Alma en annan och gick för andra gången ut i vattnet och döpte honom på samma sätt som den förste, förutom att han inte återigen begravde sig själv i vattnet.

16 Och på det sättet döpte han alla som kom ut till platsen Mormon, och de var till antalet omkring två hundra och fyra själar. Ja, och de döptes i Mormons vatten och fylldes av Guds nåd.

17 Och de kallades Guds kyrka eller Kristi kyrka från den tiden och framåt. Och det hände sig att var och en som döptes med Guds makt och myndighet införlivades i hans kyrka.

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

And they were called the church of God, or the church of Christ, from that time forward. And it came to pass that whosoever was baptized by the power and authority of God was added to his church.

18 Och det hände sig att Alma, med myndighet från Gud, ordinerade präster, ja, en präst för varje femtiotal ordinerade han till att predika för dem och att undervisa dem om det som tillhör Guds rike.

19 Och han befälde dem att de inte skulle undervisa om något annat än det som han hade undervisat dem om och som hade talats genom de heliga profeternas mun.

20 Ja, han befälde dem att de inte skulle predika något annat än omvändelse och tro på Herren, som hade återlöst sitt folk.

21 Och han befälde dem att det inte skulle finnas några stridigheter bland dem, utan de skulle se framåt med en och samma blick, med en tro och ett dop, med sina hjärtan förenade i enighet och i kärlek till varandra.

22 Och så befälde han dem att predika. Och på så sätt blev de Guds barn.

23 Och han befälde dem att de skulle ge akt på sabbatsdagen och hålla den helig, och likaså att de varje dag skulle ge tack till Herren sin Gud.

24 Och han befälde dem även att de präster som han hade ordinerat skulle arbeta med sina egna händer för sitt uppehälle.

25 Och det fanns en dag i varje vecka som var avskild till att de skulle samlas för att undervisa folket och tillbe Herren sin Gud, och likaså att de skulle samlas så ofta som det stod i deras makt.

26 Och prästerna skulle inte vara beroende av folket för sitt uppehälle, utan de skulle få Guds nåd för sitt arbete, så att de kunde växa sig starka i Anden och ha kunskap om Gud, så att de kunde undervisa med kraft och myndighet från Gud.

27 Och vidare befälde Alma att kyrkans folk skulle ge av sina ägodelar, var och en efter vad han hade. Den som hade rikligt skulle ge rikligt, och av den som endast hade litet skulle endast litet krävas. Och till den som inget hade skulle ges.

And it came to pass that Alma, having authority from God, ordained priests; even one priest to every fifty of their number did he ordain to preach unto them, and to teach them concerning the things pertaining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach nothing save it were the things which he had taught, and which had been spoken by the mouth of the holy prophets.

Yea, even he commanded them that they should preach nothing save it were repentance and faith on the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no contention one with another, but that they should look forward with one eye, having one faith and one baptism, having their hearts knit together in unity and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And thus they became the children of God.

And he commanded them that they should observe the sabbath day, and keep it holy, and also every day they should give thanks to the Lord their God.

And he also commanded them that the priests whom he had ordained should labor with their own hands for their support.

And there was one day in every week that was set apart that they should gather themselves together to teach the people, and to worship the Lord their God, and also, as often as it was in their power, to assemble themselves together.

And the priests were not to depend upon the people for their support; but for their labor they were to receive the grace of God, that they might wax strong in the Spirit, having the knowledge of God, that they might teach with power and authority from God.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

28 Och på så sätt skulle de, av egen fri vilja och hängivenhet till Gud, ge av sina ägodelar till de präster som stod i behov därav, ja, och till varje behövande, naken själ.

29 Och detta sa han till dem eftersom Gud hade befallt honom. Och de vandrade rättrådigt inför Gud och delade med sig åt varandra både timligt och andligt alltefter sina behov och sina önskemål.

30 Och nu hände det sig att allt detta skedde i Mormon, ja, vid Mormons vatten, i den skog som låg i närheten av Mormons vatten, ja, platsen Mormon, Mormons vatten, Mormons skog, hur ljuvliga är inte dessa för deras ögon som där kom till kunskapen om sin Återlösare. Ja, och hur välsignade är inte de, för de ska sjunga till hans lov för evigt.

31 Och detta hände vid landets gränstrakter för att det inte skulle komma till kungens kännedom.

32 Men se, det hände sig att kungen, efter att ha upptäckt att något pågick bland folket, sände sina tjänare att bevaka dem. Därför upptäcktes de av kungen den dag de samlades för att höra Herrens ord.

33 Och nu sa kungen att Alma hetsade folket till uppror mot honom, varför han sände sin här för att förgöra dem.

34 Och det hände sig att Alma och Herrens folk under rättades om att kungens här var i antågande. Därför tog de sina tält och sina familjer och drog ut i vildmarken.

35 Och de var till antalet ungefär fyra hundra och femtio själar.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Mosiah 19

- 1 Och det hände sig att kungens här återvände efter att förgäves ha sökt efter Herrens folk.
- 2 Och se, kungens styrkor var nu små, eftersom de hade förminskats, och det började uppstå en söndring bland återstoden av folket.
- 3 Och den mindre delen började andas hot mot kungen, och stora stridigheter började uppstå bland dem.
- 4 Och nu fanns bland dem en man vars namn var Gideon, och han var en stark man och fiende till kungen, varför han drog sitt svärd, och i sin vrede svor han att han skulle dräpa kungen.
- 5 Och det hände sig att han kämpade mot kungen, och då kungen såg att han var nära att bli övermannad flydde han och sprang och kom upp i tornet som stod i närheten av templet.
- 6 Och Gideon förföljde honom och var nära att komma upp i tornet för att dräpa honom, då kungen såg sig omkring mot Shemlons land och se, lamaniternas här var inom landets gränser.
- 7 Och nu ropade kungen i sin själs ångest och sa: "Gideon, skona mig, för lamaniterna är över oss, och de kommer att förgöra oss. Ja, de kommer att förgöra mitt folk."
- 8 Och kungen var nu inte lika bekymrad för sitt folk som han var för sitt eget liv. Ändå skonade Gideon hans liv.
- 9 Och kungen befälde folket att de skulle fly för lamaniterna, och själv gick han före dem. Och de flydde ut i vildmarken med sina kvinnor och sina barn.
- 10 Och det hände sig att lamaniterna förföljde dem och hann upp dem och började dräpa dem.
- 11 Nu hände det sig att kungen befälde dem att alla männen skulle lämna sina hustrur och sina barn och fly för lamaniterna.
- 12 Nu fanns det många som inte ville lämna dem utan hellre skulle ha stannat och gått under med dem. Och de övriga lämnade sina hustrur och sina barn och flydde.

Mosiah 19

- And it came to pass that the army of the king returned, having searched in vain for the people of the Lord.
- And now behold, the forces of the king were small, having been reduced, and there began to be a division among the remainder of the people.
- And the lesser part began to breathe out threatenings against the king, and there began to be a great contention among them.
- And now there was a man among them whose name was Gideon, and he being a strong man and an enemy to the king, therefore he drew his sword, and swore in his wrath that he would slay the king.
- And it came to pass that he fought with the king; and when the king saw that he was about to overpower him, he fled and ran and got upon the tower which was near the temple.
- And Gideon pursued after him and was about to get upon the tower to slay the king, and the king cast his eyes round about towards the land of Shemlon, and behold, the army of the Lamanites were within the borders of the land.
- And now the king cried out in the anguish of his soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites are upon us, and they will destroy us; yea, they will destroy my people.
- And now the king was not so much concerned about his people as he was about his own life; nevertheless, Gideon did spare his life.
- And the king commanded the people that they should flee before the Lamanites, and he himself did go before them, and they did flee into the wilderness, with their women and their children.
- And it came to pass that the Lamanites did pursue them, and did overtake them, and began to slay them.
- Now it came to pass that the king commanded them that all the men should leave their wives and their children, and flee before the Lamanites.
- Now there were many that would not leave them, but had rather stay and perish with them. And the rest left their wives and their children and fled.

13 Och det hände sig att de som stannade kvar hos sina hustrur och sina barn lät sina fagra döttrar träda fram och vädja till lamaniterna att de inte skulle dräpa dem.

14 Och det hände sig att lamaniterna hyste medlidande med dem, för de hänfördes av deras kvinnors skönhet.

15 Därför skonade lamaniterna deras liv och tog dem tillfånga och förde dem tillbaka till Nephis land och lovade dem att de skulle få besitta landet, på villkor att de överlämnade kung Noa i lamaniternas händer och överlämnade sina ägodelar, ja, hälften av allt de ägde: hälften av allt sitt guld och sitt silver och alla sina dyrbarheter, och på det sättet skulle de betala skatt till lamaniternas kung år efter år.

16 Och nu fanns det en av kungens söner bland dem som tagits tillfånga, vars namn var Limhi.

17 Och nu önskade Limhi att hans far inte skulle förgöras. Dock var Limhi inte omedveten om sin fars ondskas, eftersom han själv var en rättfärdig man.

18 Och det hände sig att Gideon i hemlighet sände män ut i vildmarken för att söka efter kungen och dem som var med honom. Och det hände sig att de stötte på folket i vildmarken, alla utom kungen och hans präster.

19 Nu hade de i sina hjärtan svurit att de skulle återvända till Nephis land, och om deras hustrur och deras barn och även de som stannat hos dem hade blivit dräpta, så skulle de utkräva hämnd och även förgås med dem.

20 Och kungen befälde dem att de inte skulle återvända. Och de vredgades på kungen och lät honom lida ända till döds genom eld.

21 Och de tänkte ta även prästerna och dräpa dem, men dessa flydde för dem.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

22 Och det hände sig att de tänkte återvända till Nephis land, när de träffade på Gideons män. Och Gideons män berättade för dem allt som hade hänt med deras hustrur och deras barn, och att lamaniterna hade lovat dem att de skulle få besitta landet mot att de erlade hälften av allt de ägde i skatt till lamaniterna.

23 Och folket berättade för Gideons män att de hade dräpt kungen och att hans präster hade flytt från dem längre ut i vildmarken.

24 Och det hände sig att de, sedan de avslutat ceremonin, återvände till Nephis land med fröjd eftersom deras hustrur och deras barn inte hade dräpts. Och de berättade för Gideon vad de hade gjort med kungen.

25 Och det hände sig att lamaniternas kung svor en ed inför dem på att hans folk inte skulle dräpa dem.

26 Och även Limhi, som var kungens son och hade fått riket givet sig av folket, svor en ed inför lamaniternas kung att hans folk skulle betala skatt till honom, ja, hälften av allt de ägde.

27 Och det hände sig att Limhi började upprätta riket och upprätta fred bland sitt folk.

28 Och lamaniternas kung satte ut vakter runt omkring landet, så att han kunde hålla Limhis folk kvar i landet så att de inte kunde dra ut i vildmarken. Och han underhöll sina vakter med den skatt han tog emot från nephiterna.

29 Nu hade kung Limhi oavbruten fred i sitt rike under två års tid, då lamaniterna varken ofredade dem eller försökte förgöra dem.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Mosiah 20

- 1 Nu fanns det en plats i Shemlon där lamaniternas döttrar samlades för att sjunga och dansa och roa sig.
- 2 Och det hände sig en dag att ett litet antal av dem hade samlats för att sjunga och dansa.
- 3 Och se, kung Noas präster, som skämdes för att återvända till staden Nephi, ja, som även fruktade att folket skulle dräpa dem, vågade därför inte återvända till sina hustrur och sina barn.
- 4 Och då de uppehållit sig i vildmarken och hade upptäckt lamaniternas döttrar, lade de sig på lur och iakttog dem.
- 5 Och när det endast var några få av dem som samlats för att dansa kom de fram från sina gömställen och tog dem och förde dem ut i vildmarken. Ja, tjugo och fyra av lamaniternas döttrar förde de ut i vildmarken.
- 6 Och det hände sig att då lamaniterna fann att deras döttrar saknades vredgades de på Limhis folk, för de trodde att det var Limhis folk som rövat bort dem.
- 7 Därför sände de ut sina härar. Ja, kungen själv anförde sitt folk, och de gick upp till Nephis land för att förgöra Limhis folk.
- 8 Och nu hade Limhi upptäckt dem från tornet, ja, alla deras krigsförberedelser upptäckte han, varför han samlade sitt folk och lade sig i bakhåll för dem på fälten och i skogarna.
- 9 Och det hände sig att när lamaniterna hade kommit fram började Limhis folk angripa dem från sina bakhåll och började dräpa dem.
- 10 Och det hände sig att striden blev mycket häftig, för de stred som lejon om sitt byte.
- 11 Och det hände sig att Limhis folk började driva lamaniterna framför sig, trots att de inte var ens hälften så många som lamaniterna. Men de kämpade för sina liv och för sina hustrur och för sina barn. Därför ansträngde de sig, och som drakar kämpade de.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

12 Och det hände sig att de fann lamaniternas kung bland deras döda. Han var dock inte död utan hade sårats och lämnats på marken, så hastig var hans folks flykt.

13 Och de tog honom och förband hans sår och förde honom inför Limhi och sa: ”Se, här är lamaniternas kung. Han föll sårad bland deras döda, och de har lämnat honom kvar. Och se, vi har fört honom inför dig, och låt oss nu dräpa honom.”

14 Men Limhi sa till dem: ”Ni ska inte dräpa honom utan föra honom hit så att jag får träffa honom.” Och de förde fram honom. Och Limhi sa till honom: ”Vilken orsak har ni att dra ut i krig mot mitt folk? Se, mitt folk har inte brutit den ed som jag svor inför er. Varför skulle ni då bryta den ed som ni svor inför mitt folk?”

15 Och då sa kungen: ”Jag har brutit eden eftersom ditt folk har rövat bort mitt folks döttrar. I min vrede lät jag därför mitt folk dra ut i krig mot ditt folk.”

16 Och se, Limhi hade inte hört något om detta, varför han sa: ”Jag ska söka bland mitt folk, och den som har gjort detta ska dö.” Han lät därför göra efterforskningar bland sitt folk.

17 Men när Gideon, som var kungens befälhavare, hörde detta gick han fram och sa till kungen: ”Jag ber dig att vänta och inte söka bland detta folk, och lägg inte detta dem till last.

18 För kommer du inte ihåg din fars präster, som detta folk sökte förgöra? Och är inte de i vildmarken? Och är det inte de som har rövat bort lamaniternas döttrar?

19 Och se, berätta nu allt detta för kungen så att han kan berätta det för sitt folk, så att de blir fredligt sinnade mot oss. För se, de förbereder sig redan för att dra ut mot oss, och se, vi är dessutom endast några få.

20 Och se, de kommer med sina talrika skaror, och om inte kungen gör dem fredligt sinnade mot oss måste vi förgås.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 För har inte Abinadis ord uppfyllts som han profeterade mot oss – och allt detta därför att vi inte ville hörsamma Herrens ord och vända om från vår ondska?
- 22 Och låt oss nu göra kungen fredligt sinnad och hålla den ed som vi har svurit honom, för det är bättre att vi är i träldom än att vi mister livet. Låt oss därför göra slut på utgjutandet av så mycket blod.”
- 23 Och nu berättade Limhi för kungen allt om sin far och de präster som hade flytt ut i vildmarken, och beskyllde dem för att ha fört bort deras döttrar.
- 24 Och det hände sig att kungen blev fredligt sinnad mot hans folk, och han sa till dem: ”Låt oss gå ut och möta mitt folk obeväpnade, och jag svär med en ed att mitt folk inte ska dräpa ditt folk.”
- 25 Och det hände sig att de följde kungen och gick ut obeväpnade för att möta lamaniterna. Och det hände sig att de mötte lamaniterna, och lamaniternas kung bugade sig för dem och vädjade för Limhis folks skull.
- 26 Och när lamaniterna såg att Limhis folk var obeväpnade hyste de medlidande med dem och blev fredligt sinnade mot dem och återvände med sin kung i fred till sitt eget land.
- For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?
- And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.
- And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.
- And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.
- And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.
- And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Mosiah 21

- 1 Och det hände sig att Limhi och hans folk återvände till staden Nephi och började åter bo i landet i fred.
- 2 Och det hände sig att lamaniterna efter många dagar åter började hetsas till vrede mot nephiterna, och de började gå över gränserna till landet runt omkring.
- 3 Nu vågade de inte dräpa dem på grund av den ed deras kung hade svurit Limhi, men de slog dem på kinderna och utövade makt över dem, och började lägga tunga bördor på deras ryggar och fösa dem som de skulle ha gjort med en stum åsna –
- 4 ja, allt detta hände för att Herrens ord skulle kunna fullbordas.
- 5 Och nu var nephiternas lidanden stora, och det fanns inget sätt för dem att befria sig ur deras händer, för lamaniterna hade omringat dem på alla sidor.
- 6 Och det hände sig att folket började knota mot kungen på grund av sina lidanden, och de började fyllas av önskan att gå emot dem i strid. Och de besvärade kungen mycket med sina klagomål varför han tillät dem att göra som de ville.
- 7 Och de samlades på nytt och tog på sina rustningar och gick ut mot lamaniterna för att driva dem ut ur sitt land.
- 8 Och det hände sig att lamaniterna besegrade dem och drev dem tillbaka och dräpte många av dem.
- 9 Och nu blev det stor gråt och klagan bland Limhis folk: änkan sörjde sin man, sonen och dottern sörjde sin far och bröderna sörjde sina bröder.
- 10 Nu fanns det många änkor i landet, och de ropade med stor kraft dag efter dag, för stor fruktan för lamaniterna hade kommit över dem.
- 11 Och det hände sig att deras ständiga klagorop hetsade återstoden av Limhis folk till vrede mot lamaniterna. Och de gick åter ut i strid, men de drevs åter tillbaka och led stora förluster.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

12 Ja, de gick även ut för tredje gången och led på samma sätt. Och de som inte blev dräpta vände åter tillbaka till staden Nephi.

13 Och de ödmjukade sig ända ner i stoftet och underkastade sig trälldomens ok, och lät sig bli slagna och drivas hit och dit och bli pålagda bördor alltefter fiendens godtycke.

14 Och de ödmjukade sig ända till ödmjukhetens djup och ropade med stor kraft till Gud. Ja, dagen lång ropade de till sin Gud att han skulle befria dem från deras lidande.

15 Och se, Herren var sen att höra deras rop, för deras onskas skull. Ändå hörde Herren deras rop och började uppmjuka lamaniternas hjärtan så att de började lätta deras bördor. Men Herren fann inte för gott att befria dem ur trälldomen.

16 Och det hände sig att de så småningom började få framgång i landet, och de började få allt rikligare skördar av säd och av flockar och hjordar så att de inte led av hunger.

17 Nu fanns det ett stort antal kvinnor, flera än det fanns män. Därför befallde kung Limhi att varje man skulle bidra till änkor och deras barns försörjning så att de inte skulle förgås av svält, och detta gjorde de på grund av det stora antal som hade dräpts.

18 Och Limhis folk höll samman som en grupp så mycket som det var möjligt och skyddade sin gröda och sina hjordar.

19 Och kungen själv vågade sig inte utanför stadsmurarna utan att ha med sig vakter av fruktan för att han på ett eller annat sätt kunde falla i lamaniternas händer.

20 Och han lät även sitt folk bevaka landet runt omkring för att på ett eller annat sätt kunna fånga in de präster som hade flytt ut i vildmarken, som hade rövat bort lamaniternas döttrar och som hade låtit så stor förödelse drabba dem.

21 För de ville få tag på dem för att kunna straffa dem, för de hade kommit in i Nephis land om natten och fört bort mycket av deras säd och många av deras dyrbarheter. Därför låg de i bakhåll för dem.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

22 Och det hände sig att inga fler oroligheter mellan lamaniterna och Limhis folk förekom ända till den tid då Ammon och hans bröder kom in i landet.

23 Och kungen som varit utanför stadsportarna med sin livvakt upptäckte Ammon och hans bröder. Och då han trodde att de var Noas präster lät han ta dem tillfånga, binda dem och kasta dem i fängelse. Och om de hade varit Noas präster skulle han ha låtit avrätta dem.

24 Men då han fann att de inte var det, utan att de var hans bröder och hade kommit från Zarahemlas land, fylldes han med mycket stor glädje.

25 Kung Limhi hade före Ammons ankomst sänt ett litet antal män att söka efter Zarahemlas land, men de kunde inte finna det, och de gick vilse i vildmarken.

26 Dock fann de ett land som hade varit befolkat, ja, ett land som var översållat med torra ben, ja, ett land som hade varit befolkat och som hade blivit ödelagt. Och då de trodde att detta var Zarahemlas land återvände de till Nephis land och kom till landets gränstrakter några få dagar före Ammons ankomst.

27 Och de förde en uppteckning med sig, ja, en uppteckning om det folk vars ben de hade funnit. Och den var inristad på plåtar av metall.

28 Och nu fylldes Limhi återigen med glädje då han av Ammons mun fick veta att kung Mosiah hade fått en gåva från Gud genom vilken han kunde tyda sådana inristningar, ja, och även Ammon gladde sig.

29 Dock fylldes Ammon och hans bröder av sorg på grund av att så många av deras bröder hade blivit dräpta,

30 och likaså över att kung Noa och hans präster hade fått folket att begå så många synder och utföra ondskefulla gärningar mot Gud. Och de sörjde även över Abinadis död, och även över att Alma och de som följde honom hade gett sig av, vilka hade bildat en Guds kyrka genom Guds styrka och makt och tron på de ord som hade talats av Abinadi.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

31 Ja, de sörjde över att de hade gett sig av, för de visste inte vart de hade flytt. Och de skulle med glädje ha förenat sig med dem, för de hade själva ingått förbund med Gud om att tjäna honom och hålla hans bud.

32 Och efter Ammons ankomst hade även kung Limhi, liksom många bland hans folk, ingått förbund med Gud om att tjäna honom och hålla hans bud.

33 Och det hände sig att kung Limhi och många bland hans folk önskade bli döpta, men det fanns ingen i landet som hade myndighet från Gud. Och Ammon nekade att göra detta då han ansåg sig vara en ovärdig tjänare.

34 Därför bildade de vid den tiden inte någon kyrka utan väntade på Herrens Ande. De önskade nu bli sådana som Alma och hans bröder, vilka hade flytt ut i vildmarken.

35 De önskade bli döpta som ett bevis på och ett vittnesbörd om att de var villiga att tjäna Gud av allt sitt hjärta. Dock dröjde de med detta, och en berättelse om deras dop ska ges senare.

36 Och nu var Ammons och hans folks och kung Limhis och hans folks enda strävan att befria sig från lamaniternas händer och från trälldomen.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Mosiah 22

- 1 Och nu hände det sig att Ammon och kung Limhi började rådgöra med folket om hur de skulle befria sig ur trälldomen. Ja, och de lät allt folket samlas, och detta gjorde de för att få folkets röst i denna fråga.
- 2 Och det hände sig att de inte kunde finna något annat sätt att befria sig ur trälldomen än att ta sina kvinnor och barn och sina flockar och sina hjordar och sina tält och bege sig ut i vildmarken. För lamaniterna var så talrika att det var omöjligt för Limhis folk att strida mot dem i avsikt att befria sig ur trälldomen med svärd.
- 3 Nu hände det sig att Gideon gick fram och stod inför kungen och sa till honom: ”O konung, du har hittills många gånger hörsammat mina ord när vi har stridit mot våra bröder lamaniterna.
- 4 Och nu, o konung, om du inte har funnit mig vara en onyttig tjänare, eller om du hittills i någon mån har lyssnat till mina ord och de har varit dig till nytta, önskar jag att du vill lyssna till mina ord nu, och jag ska vara din tjänare och befria ditt folk ur trälldomen.”
- 5 Och kungen tillät honom tala. Och Gideon sa till honom:
- 6 ”Ge akt på den bakre porten genom bakre muren, på stadens baksida. Lamaniterna, eller lamaniternas vakter, är druckna om natten. Låt oss därför sända en kungörelse till hela detta folk att de samlar ihop sina flockar och sina hjordar så att de kan driva ut dem i vildmarken under natten.
- 7 Och på din befallning ska jag gå och betala den sista vinskatten till lamaniterna, och de kommer att bli berusade. Och vi ska gå genom den hemliga passagen till vänster om deras läger medan de är druckna och sover.
- 8 Så beger vi oss med våra kvinnor och våra barn, våra flockar och våra hjordar ut i vildmarken. Och vi ska ta vägen runt Shiloms land.”
- 9 Och det hände sig att kungen hörsammade Gideons ord.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.

10 Och kung Limhi såg till att hans folk samlade in sina hjordar, och han sände vinskatten till lamaniterna. Och han sände även mer vin som gåva till dem, och de drack ohämmat av det vin kung Limhi sände till dem.

11 Och det hände sig att kung Limhis folk under natten begav sig ut i vildmarken med sina flockar och sina hjordar, och de gick runt om Shiloms land i vildmarken och vek sedan av mot Zarahemlas land under ledning av Ammon och hans bröder.

12 Och de hade tagit allt sitt guld och silver och alla sina dyrbarheter som de kunde bära, och likaså sina förnödenheter med sig ut i vildmarken, och de fortsatte sin färd.

13 Och efter att ha varit många dagar i vildmarken anlände de till Zarahemlas land och förenade sig med Mosiahs folk och blev hans undersåtar.

14 Och det hände sig att Mosiah tog emot dem med glädje, och han tog även emot deras uppteckningar och även de uppteckningar som Limhis folk hade funnit.

15 Och nu hände det sig att när lamaniterna upptäckte att Limhis folk hade dragit ut ur landet under natten, sände de en här ut i vildmarken för att förfölja dem.

16 Och sedan de förföljt dem i två dagar kunde de inte längre följa deras spår, varför de gick vilse i vildmarken.

And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.

And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.

And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.

And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.

And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.

And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;

And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

En berättelse om Alma och Herrens folk, som drevs ut i vildmarken av kung Noas folk.

Mosiah 23

- 1 Nu hade Alma blivit varnad av Herren för att kung Noas härar skulle överfalla dem och hade meddelat sitt folk detta, varför de samlade sina hjordar och tog en del av sin säd och begav sig ut i vildmarken framför kung Noas härar.
- 2 Och Herren styrkte dem så att kung Noas folk inte kunde hinna upp dem för att förgöra dem.
- 3 Och de flydde åtta dagsresor ut i vildmarken.
- 4 Och de kom till ett land, ja, ett mycket vackert och behagligt land, ett land med rent vatten.
- 5 Och de slog upp sina tält och började bruka jorden och började bygga byggnader, ja, de var flitiga och arbetade mycket hårt.
- 6 Och folket önskade att Alma skulle bli deras kung, för han var älskad av sitt folk.
- 7 Men han sa till dem: "Se, det är inte rådligt att vi ska ha en kung. För så säger Herren: 'Ni ska inte värdera en människa högre än en annan, och den ene ska inte anse sig stå över den andre.' Därför säger jag er att det inte är rådligt att ni ska ha en kung.
- 8 Dock, om det vore möjligt att ni alltid kunde ha rättfärdiga män till kungar skulle det vara bra för er att ha en kung.
- 9 Men kom ihåg kung Noas och hans prästers ondska. Och jag själv var fångad i en snara och gjorde mycket som var avskyvärt i Herrens ögon, vilket orsakade mig smärtsam omvändelse.
- 10 Dock, efter många prövningar hörde Herren mina rop och besvarade mina böner och har gjort mig till ett redskap i sina händer till att bringa så många av er till kunskap om hans sanning.
- 11 Dock berömmar jag mig inte av detta, för jag är själv ovärdig berömmelse.
- 12 Och nu säger jag er: Ni har varit förtryckta av kung Noa och har varit i trældom under honom och hans präster och har av dem förletts till ondska. Därför var ni bundna med ondskans band.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

- Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.
- And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.
- And they fled eight days' journey into the wilderness.
- And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.
- And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.
- And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.
- But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.
- Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.
- But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;
- Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.
- Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.
- And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

13 Och eftersom ni nu genom Guds makt har befriats från dessa bojor, ja, ur kung Noas och hans folks händer och även från ondskans bojor, så önskar jag att ni ska stå fasta i denna frihet varigenom ni har gjorts fria och att ni inte tillåter någon människa att bli kung över er.

14 Och låt inte heller någon vara er lärare eller präst såvida han inte är en Guds man som vandrar på hans vägar och håller hans bud.”

15 På så sätt undervisade Alma folket om att varje människa skulle älska sin nästa som sig själv, så att det inte skulle finnas några stridigheter bland dem.

16 Och se, Alma var deras högpräst, eftersom han var deras kyrkas grundare.

17 Och det hände sig att ingen fick myndighet att predika eller undervisa utom genom honom från Gud. Därför invigde han alla deras präster och alla deras lärare. Och inga andra än rättfärdiga män invigdes.

18 Därför vakade de över sitt folk och närde dem med sådant som hörde rättfärdigheten till.

19 Och det hände sig att de började få stor framgång i landet. Och de kallade landet Helam.

20 Och det hände sig att de förökade sig och hade stor framgång i Helams land. Och de byggde en stad, som de kallade staden Helam.

21 Ändå finner Herren för gott att tukta sitt folk. Ja, han prövar deras tålmod och deras tro.

22 Men var och en som sätter sin lit till honom, han ska bli upphöjd på den yttersta dagen. Ja, och så skedde med detta folk.

23 För se, jag ska visa er att de försattes i trældom och att ingen kunde befria dem utom Herren deras Gud, ja, Abrahams och Isaks och Jakobs Gud.

24 Och det hände sig att han befriade dem, och han visade dem sin mäktiga kraft, och stor blev deras glädje.

25 För se, det hände sig medan de var i Helams land, ja, i staden Helam, medan de brukade jorden runt omkring, att en här av lamaniter befann sig inom landets gränser.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

26 Nu hände det sig att Almas bröder flydde från sina åkrar och samlades i staden Helam. Och de blev mycket förskräckta vid åsynen av lamaniterna.

27 Men Alma trädde fram och stod bland dem och uppmanade dem att inte vara förskräckta utan komma ihåg Herren sin Gud, så skulle han befria dem.

28 Därför stillade de sin fruktan och började ropa till Herren att han skulle uppmjuka lamaniternas hjärtan så att dessa skulle skona dem och deras hustrur och deras barn.

29 Och det hände sig att Herren uppmjukade lamaniternas hjärtan. Och Alma och hans bröder gick och överlämnade sig i deras händer, och lamaniterna tog Helams land i besittning.

30 Nu hade lamaniternas härar, som hade följt efter kung Limhis folk, gått vilse i vildmarken under många dagar.

31 Och se, de hade funnit kung Noas präster på en plats som de kallade Amulon. Och de hade börjat ta Amulons land i besittning och hade börjat bruka jorden.

32 Och dessa prästers ledares namn var Amulon.

33 Och det hände sig att Amulon vädjade till lamaniterna. Och han sände även fram deras hustrur, som var lamaniternas döttrar, att vädja till sina bröder om att de inte skulle förgöra deras män.

34 Och lamaniterna hyste medlidande med Amulon och hans bröder och förgjorde dem inte, för deras hustrurs skull.

35 Och Amulon och hans bröder förenade sig med lamaniterna, och de färdades i vildmarken i sökandet efter Nephis land då de upptäckte Helams land, som Alma och hans bröder innehade.

36 Och det hände sig att lamaniterna lovade Alma och hans bröder att om de visade dem vägen som ledde till Nephis land så skulle de få behålla sina liv och sin frihet.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

37 Men när Alma hade visat dem vägen som ledde till Nephis land ville inte lamaniterna hålla sitt löfte, utan de satte ut vakter runt Helams land över Alma och hans bröder.

38 Och återstoden av dem begav sig till Nephis land. Och en del av dem återvände till Helams land och förde även med sig hustrurna och barnen till de vakter som hade lämnats kvar i landet.

39 Och lamaniternas kung hade lovat Amulon att han skulle få bli kung och styresman över sitt folk som var i Helams land. Dock skulle han inte få makt att göra någonting i strid med lamaniternas kungs vilja.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Mosiah 24

- 1 Och det hände sig att Amulon fann nåd inför lamaniternas kungs ögon. Därför tillät lamaniternas kung att han och hans bröder skulle utnämnas till lärare över hans folk, ja, över folket som fanns i Shemlons land och i Shiloms land och i Amulons land.
- 2 För lamaniterna hade tagit alla dessa länder i besittning, varför lamaniternas kung hade utsett kungar över alla dessa länder.
- 3 Och lamaniternas kungs namn var Laman, då han var uppkallad efter sin far, och därför hette han kung Laman. Och han var kung över ett talrikt folk.
- 4 Och han utsåg Amulons bröder till lärare i alla länder som hans folk innehade. Och på så sätt började Nephis språk läras ut bland hela det lamanitiska folket.
- 5 Och de var ett folk som var vänliga mot varandra. Dock kände de inte Gud, och inte heller lärde Amulons bröder dem något om Herren deras Gud eller Moses lag. Inte heller undervisade de dem om Abinadis ord.
- 6 Men de lärde dem att de skulle föra sina uppteckningar och att de skulle skriva till varandra.
- 7 Och på så sätt började lamaniterna att tillväxa i rikedom och började idka handel med varandra och växa sig mäktiga och började bli ett listigt och ett vist folk vad världens visdom beträffar, ja, ett mycket listigt folk som gladdes åt all slags ogudaktighet och plundring utom bland sina egna bröder.
- 8 Och nu hände det sig att Amulon började utöva myndighet över Alma och hans bröder och började förfölja honom och lät sina barn förfölja deras barn.
- 9 För Amulon visste att Alma hade varit en av kungens präster och att det var han som hade trott Abinadis ord och hade fördrivits av kungen, och därför var han vred på honom. För han var underställd kung Laman, men utövade ändå makt över dem och lade bördor på dem och satte slavdrivare över dem.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put task-masters over them.

10 Och det hände sig att deras lidande blev så stort att de började ropa med stor kraft till Gud.

11 Och Amulon befallde dem att upphöra med sina rop. Han satte vakter över dem för att bevaka dem så att den som befanns åkalla Gud skulle avrättas.

12 Och Alma och hans folk upplyfte inte sin röst till Herren sin Gud men utgöt sina hjärtan för honom, och han kände deras hjärtans tankar.

13 Och det hände sig att Herrens röst kom till dem i deras bedrövelse och sa: "Lyft upp era huvuden och var vid gott mod, för jag känner till det förbund ni har slutit med mig. Och jag ska sluta förbund med mitt folk och befria dem ur trälldomen.

14 Och jag ska även lätta de bördor som lagts på era axlar, så att ni inte ens känner dem på era ryggar, trots att ni är i trälldom. Och detta ska jag göra så att ni hädanefter kan stå som vittnen för mig och så att ni säkert kan veta att jag, Herren Gud, besöker mitt folk i deras bedrövelser."

15 Och nu hände det sig att de bördor som lagts på Alma och hans bröder lättades. Ja, Herren styrkte dem så att de kunde bära sina bördor med lätthet, och de underkastade sig glatt och med tålmod all Herrens vilja.

16 Och det hände sig att så stor var deras tro och så stort deras tålmod att Herrens röst återigen kom till dem och sa: "Var vid gott mod, för i morgon ska jag befria er ur trälldomen."

17 Och han sa till Alma: "Du ska gå före detta folk, och jag ska gå med dig och befria detta folk ur trälldomen."

18 Nu hände det sig att Alma och hans folk under natten samlade ihop sina hjordar och likaså en del av sin säd, ja, hela natten samlade de sina hjordar.

19 Och på morgonen lät Herren en djup sömn komma över lamaniterna, ja, och alla deras slavdrivare låg i djup sömn.

20 Och Alma och hans folk drog ut i vildmarken. Och när de hade färdats hela dagen slog de upp sina tält i en dal, och de kallade dalen Alma, eftersom denne väglett dem i vildmarken.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morning I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

- 21 Ja, och i Almas dal uppsände de sina tacksägelse till Gud för att han hade varit barmhärtig mot dem och lättat deras bördor och hade befriat dem ur trälldomen. För de var i trälldom, och ingen utom Herren deras Gud kunde befria dem.
- 22 Och de gav tack till Gud, ja, alla deras män och alla deras kvinnor och alla deras barn som kunde tala höjde sina röster och prisade sin Gud.
- 23 Och Herren sa nu till Alma: ”Skynda och dra med ditt folk ut ur detta land, för lamaniterna har vaknat och förföljer er. Bege er därför ut ur detta land, och jag ska hejda lamaniterna i denna dal så att de inte längre förföljer detta folk.”
- 24 Och det hände sig att de drog ut ur dalen och färdades ut i vildmarken.
- 25 Och sedan de hade varit i vildmarken i tolv dagar anlände de till Zarahemlas land, och även kung Mosiah tog emot dem med glädje.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Mosiah 25

- 1 Och nu såg kung Mosiah till att allt folket samlades.
- 2 Nu fanns det inte så många av Nephis barn, eller så många av dem som var ättlingar till Nephi, som det fanns av Zarahemlas folk, han som var ättling till Mulek, och av dem som kom med honom till vildmarken.
- 3 Och det fanns inte lika många av Nephis folk och av Zarahemlas folk som det fanns lamaniter, ja, de var inte hälften så talrika.
- 4 Och nu samlades hela Nephis folk, och även hela Zarahemlas folk, och de var samlade i två grupper.
- 5 Och det hände sig att Mosiah läste, och lät uppläsa, Zeniffs uppteckningar för sitt folk. Ja, han läste Zeniffs folks uppteckningar från den tid då de lämnade Zarahemlas land till dess de vände åter tillbaka.
- 6 Och han läste även berättelsen om Alma och hans bröder och alla deras lidanden, från den tid då de lämnade Zarahemlas land till dess de vände åter tillbaka.
- 7 Och när nu Mosiah slutat läsa uppteckningarna var hans folk som stannat kvar i landet slagna med förundran och häpnad.
- 8 För de visste inte vad de skulle tro, för när de såg dem som hade befriats ur trälldomen fylldes de med mycket stor glädje.
- 9 Och vidare: När de tänkte på sina bröder som hade dräpts av lamaniterna fylldes de med sorg och fällde även många tårar av sorg.
- 10 Och vidare: När de tänkte på Guds omedelbara godhet och hans makt att befria Alma och hans bröder ur lamaniternas händer och ur trälldomen, höjde de sina röster och gav tack till Gud.
- 11 Och vidare: När de tänkte på lamaniterna, som var deras bröder, på deras syndiga och vanhelgade tillstånd, fylldes de med smärta och ångest för deras själars välfärd.

Mosiah 25

And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.

Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.

And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.

And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.

And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.

And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.

And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.

For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.

And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.

And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.

And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

12 Och det hände sig att de som var barn till Amulon och hans bröder, vilka hade tagit lamaniternas döttrar till hustru, ogillade sina fäders beteende, och de ville inte längre kallas vid sina fäders namn, varför de tog på sig Nephis namn för att de skulle kunna kallas Nephis barn och räknas bland dem som kallades nephiter.

13 Och nu räknades hela Zarahemlas folk som nephiter, och detta på grund av att riket inte överlämnats åt någon utom åt dem som var ättlingar till Nephi.

14 Och nu hände det sig att när Mosiah hade slutat tala till och läsa för folket ville han att även Alma skulle tala till folket.

15 Och Alma talade till dem då de var församlade i stora grupper. Och han gick från den ena gruppen till den andra och predikade omvändelse och tro på Herren för folket.

16 Och han förmanade Limhis och hans bröders folk, alla dem som befriats ur träldomen, att de skulle komma ihåg att det var Herren som befriat dem.

17 Och det hände sig att sedan Alma undervisat folket om många ting och hade slutat tala till dem, önskade kung Limhi bli döpt. Och hela hans folk önskade att även de skulle kunna bli döpta.

18 Därför gick Alma ut i vattnet och döpte dem. Ja, han döpte dem på samma sätt som han hade döpt sina bröder i Mormons vatten. Ja, och alla som han döpte tillhörde Guds kyrka, och detta tack vare sin tro på Almas ord.

19 Och det hände sig att kung Mosiah tillät Alma att grunda församlingar överallt i Zarahemlas land och gav honom makt att ordinera präster och lärare över varje församling.

20 Nu gjordes detta eftersom det fanns så många människor att de inte alla kunde ledas av en enda lärare. Inte heller kunde alla höra Guds ord vid en enda sammankomst.

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

- 21 Därför samlades de i olika grupper som kallades församlingar. Varje församling hade sina präster och sina lärare, och varje präst predikade ordet såsom det framfördes för honom genom Almas mun.
- 22 Och därför utgjorde de alla en enda kyrka, trots att det fanns många församlingar, ja, Guds kyrka, för i alla församlingarna predikades endast omvändelse och tro på Gud.
- 23 Och det fanns nu sju församlingar i Zarahemlas land. Och det hände sig att alla som ville ta på sig Kristi namn, eller Guds namn, anslöt sig till Guds församlingar.
- 24 Och de kallades Guds folk. Och Herren utgöt sin Ande över dem, och de blev välsignade och hade framgång i landet.
- Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.
- And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.
- And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;
- And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Mosiah 26

- 1 Nu hände det sig att det fanns många i det uppväxande släktet som inte kunde förstå kung Benjamins ord, eftersom de var små barn vid den tid då han talade till sitt folk. Och de trodde inte på sina fäders tradition.
- 2 De trodde inte det som hade sagts om de dödas uppståndelse, och inte heller trodde de på Kristi ankomst.
- 3 Och på grund av sin otro kunde de inte förstå Guds ord, och deras hjärtan blev förhärdade.
- 4 Och de ville inte bli döpta, inte heller ville de ansluta sig till kyrkan. Och de var ett folk för sig vad gäller deras tro, och de förblev sådana från den tiden, ja, i sitt köttliga och syndiga tillstånd, för de ville inte åkalla Herren sin Gud.
- 5 Och under kung Mosiahs regering var de inte hälften så talrika som Guds folk, men på grund av meningsskiljaktigheterna bland bröderna blev de mer talrika.
- 6 För det hände sig att de bedrog många som tillhörde kyrkan med sina smickrande ord och fick dem att begå många synder. Därför blev det nödvändigt att de som begick synd och som tillhörde kyrkan skulle tillrättvisas av kyrkan.
- 7 Och det hände sig att de fördes inför prästerna och överlämnades till prästerna av lärarna. Och prästerna förde dem inför Alma som var högprästen.
- 8 Nu hade kung Mosiah gett Alma myndighet över kyrkan.
- 9 Och det hände sig att Alma inte visste något om dem, men det fanns många vittnen mot dem, ja, folket stod fram och gav många vittnesmål om deras ondska.
- 10 Nu hade något sådant aldrig förut hänt i kyrkan. Därför kände sig Alma bekymrad i anden, och han lät dem föras fram inför kungen.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 Och han sa till kungen: ”Se, här är många som vi har fört fram inför dig, vilka anklagas av sina bröder. Ja, och de har gripits i all slags ondska. Och de omvänder sig inte från sin ondska. Därför har vi fört dem inför dig, så att du kan döma dem enligt deras brott.”

12 Men kung Mosiah sa till Alma: ”Se, jag dömer dem inte. Därför överlämnar jag dem i dina händer för att dömas.”

13 Och nu blev Alma återigen bekymrad i anden, och han gick och frågade Herren vad han skulle göra rörande denna sak, för han fruktade att han skulle handla fel i Guds ögon.

14 Och det hände sig att sedan han utgjutit hela sin själ inför Gud, kom Herrens röst till honom och sa:

15 ”Välsignad är du, Alma, och välsignade är de som döptes i Mormons vatten. Du är välsignad på grund av din stora tro på enbart de ord som min tjänare Abinadi talade.

16 Och välsignade är de på grund av sin stora tro på endast de ord som du har talat till dem.

17 Och välsignad är du eftersom du har upprättat en församling bland detta folk. Och de ska bli bestående och de ska vara mitt folk.

18 Ja, välsignat är detta folk som är villigt att bära mitt namn. För vid mitt namn ska de kallas, och de är mina.

19 Och eftersom du har frågat mig angående överträdaren är du välsignad.

20 Du är min tjänare, och jag sluter förbund med dig att du ska få evigt liv. Och du ska tjäna mig och gå ut i mitt namn och ska samla ihop mina får.

21 Och den som hör min röst ska vara mitt får, och honom ska ni ta emot i kyrkan, och honom ska även jag ta emot.

22 För se, detta är min kyrka. Var och en som döps ska döpas till omvändelse. Och var och en som ni tar emot ska tro på mitt namn, och honom ska jag villigt förlåta.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 För det är jag som tar på mig världens synder. För det är jag som har skapat dem, och det är jag som beviljar honom som tror intill änden en plats på min högra sida.

24 För se, vid mitt namn kallas de, och om de känner mig ska de komma fram och ska ha en plats för evigt vid min högra sida.

25 Och det ska ske att när den andra basunen ljuder ska de som aldrig kände mig komma fram och ska stå inför mig.

26 Och då ska de veta att jag är Herren, deras Gud, att jag är deras Återlösare. Men de ville inte bli återlösta.

27 Och då ska jag betyga för dem att jag aldrig kände dem, och de ska gå bort till evig eld, beredd åt djävulen och hans änglar.

28 Därför säger jag dig att den som inte hör min röst, honom ska ni inte ta emot i min kyrka, för honom ska jag inte ta emot på den yttersta dagen.

29 Därför säger jag dig: Gå, och var och en som syndar mot mig, honom ska du döma enligt de synder han har begått. Och om han bekänner sina synder inför dig och mig, och omvänder sig i sitt hjärtas uppriktighet, ska du förlåta honom, och även jag ska förlåta honom.

30 Ja, och närhelst mitt folk omvänder sig ska jag förlåta dem deras överträdelser mot mig.

31 Och ni ska även förlåta varandras överträdelser, för sannerligen säger jag dig att han som inte förlåter sin nästas överträdelser då denne säger att han ångrar sig, han har bragt sig själv under fördömmelse.

32 Nu säger jag dig: Gå, och var och en som inte omvänder sig från sina synder ska inte räknas bland mitt folk. Och detta ska gälla från nu och framåt.”

33 Och det hände sig att när Alma hade hört dessa ord skrev han ner dem för att kunna ha dem och för att kunna döma denna kyrkas folk enligt Guds bud.

34 Och det hände sig att Alma gick och dömde dem som ertappats i sin ondska, enligt Herrens ord.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 Och var och en som omvände sig från sina synder och bekände dem, dem räknade han bland kyrkans folk.

36 Och de som inte ville bekänna sina synder och omvända sig från sin ondskas, de räknades inte bland kyrkans medlemmar, och deras namn utplånades.

37 Och det hände sig att Alma ordnade alla kyrkans angelägenheter. Och de började återigen få fred och stor framgång i allt som rörde kyrkan, och de vandrade samvetsgrant inför Gud. De tog emot många och döpte många.

38 Och allt detta gjorde Alma och hans medarbetare som var satta över kyrkan. De vandrade med all iver och undervisade om Guds ord i allt, och de utstod alla slags lidanden, för de förföljdes av alla dem som inte tillhörde Guds kyrka.

39 Och de tillrättavisade sina bröder, och de blev själva tillrättavisade, var och en genom Guds ord enligt sina synder, eller de synder som han hade begått, och Gud befallde dem att oupphörligen be och att tacka under alla förhållanden.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Mosiah 27

- 1 Och nu hände det sig att de förföljelser som kyrkan utsattes för av de icke troende blev så stora att kyrkan började knota och beklaga sig för sina ledare, och dessa beklagade sig för Alma. Alma framlade frågan för deras kung, Mosiah. Och Mosiah samrådde med sina präster.
- 2 Och det hände sig att kung Mosiah sände ut en kungörelse över hela landet runt omkring att ingen icke troende skulle förfölja någon av dem som tillhörde Guds kyrka.
- 3 Och till alla församlingar utgick en sträng befallning att inga förföljelser skulle förekomma bland dem och att jämlikhet skulle råda bland alla människor,
- 4 att de inte skulle låta högmod eller uppblåsthet störa deras frid och att varje människa skulle akta sin nästa som sig själv och arbeta med egna händer för sitt uppehälle.
- 5 Ja, och alla deras präster och lärare skulle arbeta med sina egna händer för sitt uppehälle under alla förhållanden, utom vid sjukdom eller i stor nöd. Och då de gjorde detta, fick de ett överflöd av Guds nåd.
- 6 Och nu började det åter råda stor frid i landet, och folket började bli mycket talrikt och började spridas ut över jordens yta, ja, åt norr och åt söder, åt öster och åt väster, och de byggde stora städer och byar i alla delar av landet.
- 7 Och Herren besökte dem och gav dem framgång, och de blev ett stort och rikt folk.
- 8 Nu räknades Mosiahs söner till de icke troende, och likaså räknades en av Almas söner till dem. Denne hette Alma efter sin far men blev trots detta en mycket ogudaktig och avgudadyrkande människa. Och han var en värtalig man och talade med mycket smicker till folket, varför han förledde många bland folket att ta efter hans ondska.
- 9 Och han blev till stort hinder för Guds kyrkas framgång. Han stal människornas hjärtan och orsakade stor osämja bland folket och gav därigenom Guds fiende möjlighet att utöva sin makt över dem.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

- 10 Och nu hände det sig att medan han gick omkring för att förgöra Guds kyrka, för han gick omkring i hemlighet tillsammans med Mosiahs söner och försökte förgöra kyrkan och vilseleda Herrens folk, i strid med Guds och även kungens befallningar –
- 11 och som jag sa till er, medan de gick omkring och gjorde uppror mot Gud, se, då visade sig en Herrens ängel för dem. Och han nedsteg liksom i ett moln, och han talade såsom med åskans röst, vilket fick jorden där de stod att skaka.
- 12 Och så stor var deras förvåning att de föll till marken och inte förstod de ord han talade till dem.
- 13 Men han ropade igen och sa: ”Alma, res dig och träd fram, för varför förföljer du Guds kyrka? Herren har ju sagt: ’Detta är min kyrka, och jag ska upprätta den, och ingenting ska störta den, utom mitt folks överträdelse.’”
- 14 Och vidare sa ängeln: ”Se, Herren har hört sitt folks böner och likaså bönerna från sin tjänare Alma, som är din far. För han har bett med stor tro för dig att du skulle bringas till kunskapen om sanningen. I denna avsikt har jag kommit för att övertyga dig om Guds kraft och myndighet, så att hans tjänares böner kan besvaras enligt deras tro.
- 15 Och se, kan ni ifrågasätta Guds makt? För se, får inte min röst marken att skaka? Och kan ni inte se mig framför er? Och jag är sänd från Gud.
- 16 Nu säger jag till dig: Gå, och kom ihåg dina faders fångenskap i Helams land och i Nephis land, och kom ihåg hur stora ting han har gjort för dem. För de var i trälldom, och han har befriat dem. Och nu säger jag till dig, Alma: Gå din väg, och försök inte längre förgöra kyrkan, så att deras böner kan besvaras, och detta även om du själv blir förskjuten.”
- 17 Och nu hände det sig att detta var de sista ord som ängeln talade till Alma. Och han avlägsnade sig.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

Now I say unto thee: Go, and remember the captivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he departed.

18 Och nu föll Alma och de som var med honom åter till marken, för stor var deras förvåning. För med egna ögon hade de sett en Herrens ängel, och hans röst var som åska som fick marken att skaka. Och de visste att det inte fanns någonting utom Guds makt som kunde få jorden att skaka och få den att skälva som om den skulle rämna.

19 Och nu blev Almas förvåning så stor att han blev stum så att han inte kunde öppna munnen. Ja, han blev svag så att han inte ens kunde röra händerna. Därför lyftes han upp av dem som var med honom och bars hjälplös, ända till dess han blev lagd framför sin far.

20 Och de upprepade för hans far allt som hade hänt dem, och hans far fröjdade sig, för han förstod att det var Guds makt.

21 Och han lät samla en stor skara så att de kunde vittna om vad Herren hade gjort för hans son och även för dem som var med honom.

22 Och han lät samla prästerna. Och de började fasta och be till Herren sin Gud att han skulle öppna Almas mun så att han skulle kunna tala, och likaså att hans lemmar skulle återfå sin styrka – så att folkets ögon skulle öppnas till att se och förstå Guds godhet och härlighet.

23 Och det hände sig att sedan de fastat och bett under en tid av två dagar och två nätter återfick Almas lemmar sin styrka, och han stod upp och började tala till dem och manade dem att vara vid gott mod.

24 ”Ty”, sa han, ”jag har omvänt mig från mina synder och har återlösts av Herren. Se, jag är född av Anden.

25 Och Herren sa till mig: ’Förundras inte över att hela människosläktet, ja, män och kvinnor, alla nationer, släkter, tungomål och folk, måste födas på nytt. Ja, födas av Gud, förändras från sitt köttsliga och fallna tillstånd till ett tillstånd av rättfärdighet, genom att de återlöses av Gud och blir hans söner och döttrar.

26 Och på så sätt blir de nya skapelser, och om de inte gör det, kan de på intet sätt ärva Guds rike.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

27 Jag säger er att om detta inte sker måste de bli förskjutna', och detta vet jag eftersom jag var nära att bli förskjuten.

28 Dock har Herren, sedan jag kämpat mig igenom många prövningar och omvänt mig nästan till döds, i sin barmhärtighet funnit för gott att rycka mig ut ur en evig eld, och jag är född av Gud.

29 Min själ har återlösts från bitterhetens galla och ondskans bojor. Jag var i den mörkaste avgrund, men nu ser jag Guds förunderliga ljus. Min själ plågades av evig pina, men jag har ryckts undan, och min själ lider inte mer.

30 Jag förkastade min Återlösare och förnekade det som hade talats av våra fäder. Men nu när de kan förutse att han ska komma, och att han kommer ihåg varje levande varelse som han har skapat, ska han uppenbara sig för alla.

31 Ja, varje knä ska böjas och varje tunga bekänna inför honom. Ja, på den yttersta dagen, då alla människor ska stå för att dömas av honom, ska de bekänna att han är Gud. Då ska de som lever utan Gud i världen bekänna att det eviga straffet är en rättvis dom över dem, och de ska bäva och darra och rygga under hans allt utforskande ögas blick.”

32 Och nu hände det sig att från nu och framåt började Alma undervisa folket, liksom de som var tillsammans med Alma då ängeln visade sig för dem. De färdades runt omkring i hela landet och förkunnade för alla människor det som de hade hört och sett och predikade Guds ord under många prövningar, och de förföljdes svårt av de icke troende och blev slagna av många av dem.

33 Men trots allt detta var de till stor tröst för kyrkan. De stärkte deras tro och förmanade dem med tålmod och mycken möda att hålla Guds bud.

34 Och fyra av dem var Mosiahs söner. Och deras namn var Ammon och Aron och Omner och Himni. Detta var namnen på Mosiahs söner.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

35 Och de färdades genom hela Zarahemlas land och bland alla de människor som var undersåtar till kung Mosiah och arbetade ivrigt för att gottgöra all skada som de hade tillfogat kyrkan, bekände alla sina synder och förkunnade allt det som de hade sett och förklarade profetiorna och skrifterna för alla som önskade lyssna till dem.

36 Och på så sätt var de redskap i Guds händer till att bringa många till kunskapen om sanningen, ja, till kunskapen om sin Återlösare.

37 Och hur välsignade är de inte! För de förkunnade frid, de förkunnade glädjebud om det som är gott, och de förkunnade för folket att Herren regerar.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Mosiah 28

- 1 Nu hände det sig att sedan Mosiahs söner gjort allt detta tog de ett litet antal med sig och återvände till sin far, kungen, och bad honom tillåta att de, tillsammans med dessa som de hade utvalt, skulle få bege sig upp till Nephis land så att de skulle kunna predika det som de hade hört, och så att de skulle kunna predika Guds ord för sina bröder lamaniterna –
- 2 så att de kanske skulle kunna bringa dem till kunskapen om Herren deras Gud och övertyga dem om deras faders ondska, och så att de kanske skulle kunna bota dem från deras hat mot nephiterna så att även dessa kunde förmås att fröjda sig i Herren sin Gud, så att de kunde bli vänligt sinnade mot varandra och så att inga fler stridigheter skulle finnas i hela det land som Herren deras Gud hade gett dem.
- 3 Nu önskade de att frälsning skulle förkunnas för varje levande varelse, för de kunde inte tåla att någon människosjäl skulle gå förlorad. Ja, blotta tanken att någon själ skulle lida oändlig pina fick dem att bäva och darra.
- 4 Och på så sätt påverkade Herrens Ande dem, för de var de uslaste bland syndare. Och Herren fann i sin oändliga barmhärtighet för gott att skona dem. Ändå led de svår själsångest för sin onskas skull, de led svårt och fruktade att de skulle bli för evigt förskjutna.
- 5 Och det hände sig att de under många dagar vädjade till sin far att de skulle få bege sig upp till Nephis land.
- 6 Och kung Mosiah gick och frågade Herren om han skulle låta sina söner bege sig upp bland lamaniterna för att predika ordet.
- 7 Och Herren sa till Mosiah: ”Låt dem bege sig dit upp, för många ska tro på deras ord, och de ska få evigt liv. Och jag ska befria dina söner ur lamaniternas händer.”
- 8 Och det hände sig att Mosiah tillät dem att gå och göra såsom de begärt.
- 9 Och de färdades ut i vildmarken för att gå upp och predika ordet bland lamaniterna, och jag ska senare ge en berättelse om deras förhåvanden.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

10 Nu hade kung Mosiah ingen att överlämna riket till, för ingen av hans söner ville ta emot riket.

11 Därför tog han, efter att ha översatt och låtit skriva de uppteckningar som fanns på plåtarna av guld som Limhis folk hade funnit och som hade överlämnats till honom av Limhis hand, de uppteckningar som var inristade på plåtarna av mässing, och även Nephis plåtar och allt det som han hade skyddat och bevarat enligt Guds befallningar.

12 Och detta gjorde han på grund av sitt folks stora iver, för de var omåttligt angelägna om att få kunskap om de människor som hade gått under.

13 Och han översatte dem med hjälp av de två stenar som var fastsatta i två infattningar i en båge.

14 Och se, dessa hade beretts från begynnelsen för tolkning av språk och hade överlämnats från släktled till släktled.

15 Och de har skyddats och bevarats av Herrens hand för att han skulle kunna avslöja sitt folks ondska och avskyvärdheter för varje levande varelse som skulle besitta landet.

16 Och den som innehar dessa stenar kallas siare, enligt gamla tiders sed.

17 Sedan nu Mosiah hade fullbordat översättningen av dessa uppteckningar, se, då visade de sig innehålla en berättelse om det folk som gick under, från den tid då de gick under och tillbaka till då det stora tornet byggdes och då Herren förbistrade människornas språk och de skingrades över hela jordens yta, ja, och även från den tiden och tillbaka till Adams skapelse.

18 Nu fick denna berättelse Mosiahs folk att sörja mycket, ja, de fylldes av sorg. Ändå gav den dem stor kunskap, över vilken de fröjdade sig.

19 Och denna berättelse ska skrivas senare, för se, det är lämpligt att alla människor ska känna till det som har skrivits i denna berättelse.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

20 Och se, som jag sa er, sedan kung Mosiah hade gjort detta tog han plåtarna av mässing och allt det som han hade bevarat och överlämnade dem till Alma, som var Almas son, ja, alla uppteckningarna, och även uttydarna, och överlämnade dem till honom och befallde honom att han skulle skydda och bevara dem och även föra en uppteckning över folket och överlämna dem från ett släktled till nästa, alldeles som de hade överlämnats från den tid då Lehi lämnade Jerusalem.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Mosiah 29

- 1 När nu Mosiah hade gjort detta sände han bud ut över hela landet, bland allt folket, för han önskade veta deras vilja beträffande vem som skulle bli deras kung.
- 2 Och det hände sig att folkets röst löd: ”Vi önskar att Aron, din son, ska bli vår kung och vår styresman.”
- 3 Nu hade Aron gått upp till Nephis land, och därför kunde kungen inte överlämna riket till honom, och inte heller ville Aron överta riket. Inte heller var någon annan av Mosiahs söner villig att överta riket.
- 4 Därför sände kung Mosiah åter bud ut bland folket, ja, ett skriftligt budskap sände han ut bland folket. Och dessa är de ord som blev skrivna, nämligen:
- 5 ”Se, o ni mitt folk, eller mina bröder, för jag aktar er som sådana, jag önskar att ni ska betänka den sak ni har kallats att avgöra – för ni önskar få en kung.
- 6 Nu förkunnar jag för er att den som riket rätteligen tillhör har avböjt och vill inte överta riket.
- 7 Och om nu en annan skulle utses i hans ställe, se, då fruktar jag att stridigheter skulle uppstå bland er. Och vem vet om inte min son, som riket tillhör, skulle bli vred och dra med sig en del av folket, vilket skulle orsaka krig och stridigheter bland er, vilket skulle orsaka stor blodsutgjutelse och förvrängning av Herrens vägar, ja, och förgöra många människors själar.
- 8 Nu säger jag till er: Låt oss vara visa och begrunda detta, för vi har ingen rätt att förgöra min son, och inte heller skulle vi ha någon rätt att förgöra någon annan om denne skulle utses i hans ställe.
- 9 Och om min son åter skulle vända sig till sitt högmod och till fåfängliga ting, skulle han ta tillbaka det han sagt och göra anspråk på sin rätt till riket, vilket skulle få honom och även detta folk att begå mycket synd.
- 10 Och låt oss nu vara visa och se fram emot detta och göra det som säkrar freden åt detta folk.

Mosiah 29

- Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.
- And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.
- Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.
- Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:
- Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.
- Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.
- And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.
- Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.
- And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.
- And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

11 Därför ska jag vara er kung under återstoden av mina dagar, men låt oss utse domare till att döma detta folk enligt vår lag. Och vi ska ordna detta folks angelägenheter på ett nytt sätt, för vi ska utse visa män till att vara domare som ska döma detta folk enligt Guds bud.

12 Nu är det bättre att en människa blir dömd av Gud än av en människa, för Guds domar är alltid rättvisa, men en människas domar är inte alltid rättvisa.

13 Om det därför vore möjligt att ni kunde få rättfärdiga män till kungar som skulle upprätta Guds lagar och döma detta folk enligt hans bud, ja, om ni kunde få män till era kungar som skulle göra det som min far Benjamin gjorde för detta folk – jag säger er att om detta alltid vore fallet, då skulle det vara lämpligt för er att alltid ha kungar att regera över er.

14 Och även jag själv har arbetat med all kraft och all förmåga som jag ägt för att lära er Guds bud och för att upprätta fred överallt i landet och för att det inte ska finnas några krig eller stridigheter, inga stölder eller plundringar eller mord eller något annat slag av ondska.

15 Och den som har gjort något ont, honom har jag bestraffat enligt det brott han har begått enligt den lag som har getts till oss av våra fäder.

16 Nu säger jag er att eftersom inte alla människor är rättfärdiga är det inte rådligt för er att ha en kung, eller kungar, att regera över er.

17 För se hur stor ondska en enda ogudaktig kung kan orsaka, ja, vilken stor förödelse!

18 Ja, kom ihåg kung Noa, hans ogudaktighet och hans avskyvärdheter, och även hans folks ogudaktighet och avskyvärdheter. Se vilken stor förödelse som drabbade dem. Och på grund av sin ondska blev de även försatta i träldom.

19 Och om det inte hade varit för deras allvise Skapares ingripande, och detta tack vare deras uppriktiga omvändelse, skulle de oundvikligen ha varit kvar i träldom fram till nu.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

20 Men se, han befriade dem eftersom de ödmjukade sig inför honom, och eftersom de ropade högt till honom befriade han dem ur trældomen. På så sätt verkar Herren med sin makt under alla förhållanden bland människobarnen och räcker ut barmhärtighetens arm åt dem som sätter sin lit till honom.

21 Och se, nu säger jag er: Ni kan inte avsätta en ogudaktig kung på annat sätt än genom många stridigheter och stor blodsutgjutelse.

22 För se, han har sina vänner i ondskan, och han har sina vakter omkring sig. Och han river upp de lagar som stiftats av dem som har regerat i rättfärdighet före honom, och Guds bud trampar han under sina fötter.

23 Och han stiftar lagar och sänder ut dem bland sitt folk, ja, lagar efter sin egen ogudaktighet. Och den som inte lyder hans lagar låter han förgöra, och mot dem som gör uppror mot honom sänder han sina härar till strid, och om han kan förgör han dem. På så sätt förvränger en orättfärdig kung alla rättfärdighetens vägar.

24 Och nu säger jag er att det inte är önskvärt att ni drabbas av sådana avskyvärdheter.

25 Välj därför genom detta folks röst ut domare, så att ni kan bli dömda enligt de lagar som har getts er av våra fäder, vilka är rätta och vilka blev dem givna av Herrens hand.

26 Det är nu inte vanligt att folkets röst önskar något som strider mot det som är rätt, men det är vanligt att en mindre del av folket önskar det som inte är rätt. Därför ska ni lyda och göra det till er lag att ordna era angelägenheter genom folkets röst.

27 Och om tiden kommer då folkets röst väljer ondska, då är tiden inne då Guds straffdomar ska komma över er. Ja, då är tiden inne då han ska hemsöka er med stor förgörelse alldeles som han hittills har hemsökt detta land.

28 Om ni nu har domare och de inte dömer er enligt den lag som har getts, så kan ni låta dem dömas av en högre domare.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.

29 Om era högre domare inte dömer rättfärdiga domar ska ni låta ett litet antal av era lägre domare samlas, och de ska döma era högre domare enligt folkets röst.

30 Och jag befäller er att göra detta i Herrens fruktan. Och jag befäller er att göra detta och att ni inte ska ha någon kung, så att ansvaret vilar på detta folks egna huvuden om de begår synder och utför ondskefulla gärningar.

31 För se, jag säger er att många människors synder har orsakats av deras kungars ondska. Därför vilar ansvaret för deras ondska på deras kungars huvuden.

32 Och nu önskar jag att sådan ojämlikhet inte längre ska finnas i detta land, särskilt inte bland detta mitt folk. För jag vill att detta land ska vara ett frihetens land och att varje människa ska kunna åtnjuta lika rättigheter och förmåner så länge Herren önskar att vi ska leva och ärva landet, ja, så länge några av våra efterkommande finns kvar i landet.”

33 Och mycket mera skrev kung Mosiah till dem och förklarade för dem en rättfärdig kungs alla prövningar och bekymmer, ja, all själslig vånda de har för sitt folk, och allt knot från folket över sin kung. Och han förklarade allt detta för dem.

34 Och han sa till dem att det inte borde vara så, utan bördan borde vila på hela folket så att var och en fick bära sin del.

35 Och han förklarade för dem även alla de nackdelar de skulle lida genom att ha en orättfärdig kung att regera över sig,

36 ja, alla hans ondskefulla gärningar och avskyvärdheter och alla krigen och stridigheterna och blodsutgjutelsen och stölderna och plundringen och bedrivandet av hor och all slags ondska som inte kan uppräknas – och sa dem att det inte borde vara så och att sådant uttryckligen stred mot Guds bud.

37 Och nu hände det sig att sedan kung Mosiah sänt ut detta bland sitt folk blev de övertygade om sanningen i hans ord.

If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.

And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.

For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.

And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.

And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.

And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.

And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

38 Därför tog de tillbaka sin begäran om en kung och blev mycket angelägna om att alla skulle få lika möjligheter i hela landet. Ja, och var och en uttryckte en villighet att ansvara för sina egna synder.

39 Därför hände det sig att de samlades i grupper i hela landet för att rösta om vilka som skulle bli deras domare och döma dem enligt den lag som blivit dem given. Och de fröjdade sig storligen över den frihet som hade beviljats dem.

40 Och deras kärlek till Mosiah växte sig allt starkare. Ja, de högaktade honom mer än någon annan människa, för de såg honom inte som en tyrann som sökte egen vinning, ja, den mammon som fördärvar själen. För han hade inte utkrävt rikedomar av dem, inte heller hade han behag i blodsutgjutelse. I stället hade han upprättat fred i landet och hade låtit sitt folk befrias från all slags trälldom. Därför högaktade de honom, ja, storligen, över alla gränser.

41 Och det hände sig att de utnämnde domare till att råda över sig, eller till att döma dem enligt lagen. Och detta gjorde de i hela landet.

42 Och det hände sig att Alma utnämndes till att bli den förste överdomaren. Och han var även högpräst, eftersom hans far hade förlänat honom det ämbetet och gett honom ansvaret för alla kyrkans angelägenheter.

43 Och nu hände det sig att Alma vandrade på Herrens vägar, och han höll hans bud, och han dömde rättfärdiga domar, och det rådde oavbruten fred i landet.

44 Och så inleddes domarnas regering i hela Zarahemlas land, bland hela det folk som kallades nephiter. Och Alma var den förste och högste domaren.

45 Och nu hände det sig att hans far dog när han var åttio och två år gammal, efter att ha levt för att uppfylla Guds befallningar.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

46 Och det hände sig att även Mosiah dog, i det trettio och tredje året av sin regering, då han var sextio och tre år gammal, vilket i allt utgör fem hundra och nio år från den tid då Lehi lämnade Jerusalem.

47 Och så slutade kungarnas regering över Nephis folk, och så slutade Almas dagar, han som var deras kyrkas grundare.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Almas bok

Almas son

Berättelsen om Alma, som var son till Alma, den förste och högste domaren över Nephis folk och även högpräst över kyrkan. En berättelse om domarnas regering och krigen och stridigheterna bland folket. Och även en berättelse om ett krig mellan nephiter och lamaniter enligt den uppteckning som Alma, den förste och högste domaren, förde.

Alma 1

- 1 Nu hände det sig under det första året av domarnas regering över Nephis folk, från den tiden och framåt, att kung Mosiah, som hade lämnat denna värld och hade kämpat den goda kampen och hade vandrat rättrådigt inför Gud, inte hade lämnat någon att regera i sitt ställe. Dock hade han stiftat lagar, och dessa hade antagits av folket varför de var förpliktade att rätta sig efter de lagar som han hade stiftat.
- 2 Och det hände sig under det första året av Almas regering på domarsätet att en man fördes inför honom för att dömas, en man som var storväxt och känd för sin stora styrka.
- 3 Och han hade gått omkring bland folket och predikat för dem det som han påstod vara Guds ord, men som var riktat mot kyrkan. Han förkunnade för folket att varje präst och lärare borde söka anseende bland folket och att de inte borde arbeta med sina händer utan borde försörjas av folket.
- 4 Och han betygade även för folket att hela människosläktet skulle bli frälst på den yttersta dagen och att de inte behövde frukta eller bäva, utan de kunde upplyfta sina huvuden och fröjda sig, för Herren hade skapat alla människor och hade även återlöst alla människor, och till sist skulle alla människor få evigt liv.
- 5 Och det hände sig att han undervisade om detta så kraftfullt att många trodde på hans ord, ja, så många att de började försörja honom och ge honom pengar.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

- Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.
- And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.
- And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.
- And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.
- And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

6 Och han började upphöja sig i sitt hjärtas högmod och bära högst dyrbara kläder, ja, och han började även upprätta en kyrka enligt det han predikade.

7 Och det hände sig att då han var på väg för att predika för dem som trodde på hans ord, mötte han en man som tillhörde Guds kyrka, ja, som även var en av dess lärare. Och han inledde en häftig dispyt med honom för att kunna förleda kyrkans folk. Men mannen motstod honom och tillrättavisade honom med Guds ord.

8 Och mannens namn var Gideon, och det var han som hade varit ett redskap i Guds händer till att befria Limhis folk ur trälldomen.

9 Eftersom Gideon nu motstod honom med Guds ord vredgades han på Gideon och drog sitt svärd och började slå honom. Nu var Gideon kommen till hög ålder och kunde därför inte stå emot hans slag, varför han blev dräpt medelst svärdet.

10 Och mannen som dräpte honom togs tillfångna av kyrkans folk och fördes inför Alma för att dömas enligt de brott som han hade begått.

11 Och det hände sig att han stod inför Alma och försvarade sig med stor dristighet.

12 Men Alma sa till honom: ”Se, detta är första gången som prästvälde har instiftats bland detta folk. Och se, du är inte endast skyldig till prästvälde utan har även försökt genomdriva det med svärd. Och om prästvälde skulle påtvingas detta folk skulle det leda till dess fullständiga undergång.

13 Och du har utgjutit en rättfärdig mans blod, ja, en man som har gjort mycket gott bland detta folk. Och om vi skulle skona dig skulle hans blod komma över oss som hämnd.

14 Därför döms du till döden enligt den lag vi har fått av Mosiah, vår siste kung. Och den har godkänts av detta folk, varför folket måste rätta sig efter lagen.”

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

- 15 Och det hände sig att de grep honom, och hans namn var Nehor. Och de förde honom till toppen på kullen Manti, och där tvingades han erkänna, eller snarare erkände han, mellan himlarna och jorden, att det han hade lärt folket stred mot Guds ord. Och där led han en neslig död.
- 16 Detta gjorde dock inte slut på prästväldets spridning över landet, för det fanns många som älskade världens fåfängliga ting. Och de gick ut och predikade falska läror, och detta gjorde de för att vinna rikedomar och ära.
- 17 Ändå vågade de inte ljuga, av fruktan för lagen ifall det skulle bli känt, för lögnare bestraffades. Därför låtsades de predika enligt sin tro, och lagen kunde nu inte göras gällande mot någon människa för hennes tros skull.
- 18 Och de vågade inte stjäla av fruktan för lagen, för sådant bestraffades. Inte heller vågade de råna eller mörda, för den som mördade straffades med döden.
- 19 Men det hände sig att de som inte tillhörde Guds kyrka började förfölja dem som tillhörde Guds kyrka och hade tagit på sig Kristi namn.
- 20 Ja, de förföljde dem och hånade dem med alla slags ord, och detta på grund av deras ödmjukhet, eftersom de inte upphöjde sig i sina egna ögon och eftersom de delade Guds ord med varandra, utan pengar och för intet.
- 21 Nu fanns det bland kyrkans folk en sträng lag om att ingen människa som tillhörde kyrkan fick stå upp och förfölja dem som inte tillhörde kyrkan, och att det inte fick förekomma någon förföljelse bland dem själva.
- 22 Ändå fanns det många bland dem som började bli högmodiga och började tvista med sina motståndare, och till och med slå dem, ja, de slog varandra med knytnävarna.
- 23 Detta var nu i det andra året av Almas regering, och det orsakade kyrkan stora svårigheter, ja, det blev orsak till stora prövningar för kyrkan.
- And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.
- Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.
- Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.
- And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.
- But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.
- Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.
- Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.
- Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.
- Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

- 24 För många hjärtan var förhärdade, och deras namn utplånades så att de inte längre blev ihågkomna bland Guds folk. Och även många andra drog sig undan dem.
- 25 Nu var detta en stor prövning för dem som stod fasta i tron. Ändå var de ståndaktiga och orubbliga i att hålla Guds bud, och de bar med tålamod den förföljelse de utsattes för.
- 26 Och när prästerna lämnade sitt arbete för att förkunna Guds ord för folket, lämnade också folket sina arbeten för att höra Guds ord. Och när prästerna hade förkunnat Guds ord för dem vände de alla flitigt tillbaka till sina arbeten. Och prästen ansåg sig inte förmer än sina åhörare, för predikanten var inte bättre än åhöraren, inte heller var läraren bättre än eleven. Och på så sätt var de alla jämlika, och de arbetade alla, var och en efter sin styrka.
- 27 Och de delade med sig av sina ägodelar, var och en efter vad han hade, till de fattiga och de behövande och de sjuka och de lidande. Och de bar inga dyrbara kläder men var ändå prydliga och behagfulla.
- 28 Och på så sätt ordnade de kyrkans angelägenheter, och på så sätt började de återigen få oavbruten fred trots alla sina förföljelser.
- 29 Och tack vare kyrkans orubblighet började de nu bli mycket rika och hade ett överflöd av allt som de stod i behov av – ett överflöd av flockar och hjordar och gödboskap av varje slag, och även ett överflöd av säd och av guld och av silver och av dyrbarheter, och överflöd av siden och fint tvinnat linne och allt slags präktigt, enkelt tyg.
- 30 Och på så sätt avvisade de under sina gynnsamma omständigheter ingen som var naken eller som var hungrig eller som var törstig eller som var sjuk eller som inte hade fått näring. Och deras hjärtan var inte begivna på rikedomar varför de var frikostiga mot alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, såväl utanför kyrkan som inom kyrkan, och de hade inte anseende till person när det gällde de behövande.
- For the hearts of many were hardened, and their names were blotted out, that they were remembered no more among the people of God. And also many withdrew themselves from among them.
- Now this was a great trial to those that did stand fast in the faith; nevertheless, they were steadfast and immovable in keeping the commandments of God, and they bore with patience the persecution which was heaped upon them.
- And when the priests left their labor to impart the word of God unto the people, the people also left their labors to hear the word of God. And when the priest had imparted unto them the word of God they all returned again diligently unto their labors; and the priest, not esteeming himself above his hearers, for the preacher was no better than the hearer, neither was the teacher any better than the learner; and thus they were all equal, and they did all labor, every man according to his strength.
- And they did impart of their substance, every man according to that which he had, to the poor, and the needy, and the sick, and the afflicted; and they did not wear costly apparel, yet they were neat and comely.
- And thus they did establish the affairs of the church; and thus they began to have continual peace again, notwithstanding all their persecutions.
- And now, because of the steadiness of the church they began to be exceedingly rich, having abundance of all things whatsoever they stood in need—an abundance of flocks and herds, and fatlings of every kind, and also abundance of grain, and of gold, and of silver, and of precious things, and abundance of silk and fine-twined linen, and all manner of good homely cloth.
- And thus, in their prosperous circumstances, they did not send away any who were naked, or that were hungry, or that were athirst, or that were sick, or that had not been nourished; and they did not set their hearts upon riches; therefore they were liberal to all, both old and young, both bond and free, both male and female, whether out of the church or in the church, having no respect to persons as to those who stood in need.

31 Och på så sätt hade de framgång och blev mycket mer välbärgade än de som inte tillhörde deras kyrka.

32 För de som inte tillhörde deras kyrka ägnade sig åt svartkonster och åt avgudadyrkan eller lättja och åt tomt prat och åt avund och stridigheter. De bar dyrbara kläder och förhävde sig med högmod i blicken. De förföljde, ljög, stal, plundrade, bedrev hor och mördade, och begick all slags ogudaktighet. Men lagen verkställdes på alla dem som överträdde den, i den mån som det var möjligt.

33 Och det hände sig att genom att lagen på så sätt tillämpades på dem, så att var och en fick lida enligt vad han hade gjort, blev de lugnare och vågade inte begå någon ogudaktighet, ifall det skulle bli känt. Därför rådde det stor fred bland Nephis folk fram till det femte året av domarnas regering.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 Och det hände sig i början av det femte året av deras regering att stridighet uppstod bland folket, för en viss man som hette Amlici, och han var en mycket listig man, ja, en vis man efter världens visdom, och han var av samma orden som den man var som dräpte Gideon med svärd och som avrättades enligt lagen –
- 2 Denne Amlici hade nu genom sin list dragit med sig många människor, ja, så många att de började bli mycket inflytelserika, och de började försöka insätta Amlici till kung över folket.
- 3 Nu oroade detta kyrkans folk, och även alla dem som inte hade låtit sig övertalas av Amlici, för de visste att enligt deras lag måste sådant avgöras genom folkets röst.
- 4 Om det därför var möjligt för Amlici att få folkets röst skulle han, som var en ogudaktig man, beröva dem deras rättigheter och förmåner som kyrka. För det var hans avsikt att förgöra Guds kyrka.
- 5 Och det hände sig att folket samlades i grupper överallt i landet, var och en enligt sin mening, antingen den var för eller emot Amlici, och hade många ordstrider och förunderliga tvister med varandra.
- 6 Och på så sätt samlades de för att avge sin röst om saken, och dessa framlades för domarna.
- 7 Och det hände sig att folkets röst gick emot Amlici så att han inte gjordes till kung över folket.
- 8 Nu orsakade detta stor glädje i deras hjärtan som var emot honom, men Amlici hetsade dem som stödde honom till vrede mot dem som inte stödde honom.
- 9 Och det hände sig att de samlades och invigde Amlici till sin kung.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

10 När nu Amlici hade gjorts till kung över dem befalldes han dem att ta till vapen mot sina bröder, och detta gjorde han för att han skulle kunna underkuva dem.

11 Nu uppkallades Amlicis anhängare efter Amlicis namn och kallades amliciter, och återstoden kallades nephiter, eller Guds folk.

12 Och nephiternas folk var medvetna om amliciternas avsikter, och därför beredde de sig att möta dem. Ja, de beväpnade sig med svärd och med kroksablar och med bågar och med pilar och med stenar och med slungor och med alla slags krigsvapen av varje sort.

13 Och sålunda var de beredda att möta amliciterna när dessa skulle komma. Och det utsågs befälhavare och högre befälhavare och huvudbefälhavare alltefter deras antal.

14 Och det hände sig att Amlici beväpnade sina män med alla slags krigsvapen av varje sort. Och han utsåg även styresmän och ledare över sitt folk till att föra dem i krig mot sina bröder.

15 Och det hände sig att amliciterna kom upp på kullen Amnihu som låg öster om floden Sidon, som rann förbi Zarahemlas land, och där började de kriga mot nephiterna.

16 Och Alma, som var överdomare och regent över Nephis folk, drog därför upp med sitt folk, ja, med sina befälhavare och huvudbefälhavare i spetsen för sina härrar till strid mot amliciterna.

17 Och de började dräpa amliciterna på kullen öster om Sidon. Och amliciterna stred mot nephiterna med så stor styrka att många av nephiterna föll för amliciterna.

18 Men Herren styrkte nephiternas hand så att de dräpte många av amliciterna i ett stort blodbad och så att dessa tog till flykten för dem.

19 Och det hände sig att nephiterna förföljde amliciterna hela den dagen och dräpte många av dem i ett stort blodbad, så att tolv tusen femhundra-trettio och två själar av amliciterna dräptes, och sex tusen femhundra-sextio och två själar av nephiterna dräptes.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 Och det hände sig att när Alma inte längre kunde följa amliciterna lät han sitt folk slå upp sina tält i Gideons dal, den dal som fått namn efter den Gideon som dräptes med svärd av Nehors hand, och i den dalen slog nephiterna upp sina tält för natten.

21 Och Alma sände ut spejare för att följa efter återstoden av amliciterna så att han skulle kunna få reda på deras planer och deras anslag och därigenom kunna skydda sig mot dem, så att han kunde bevara sitt folk från att förgöras.

22 Och de som han sänt ut för att bevaka amliciternas läger hette Zeram och Amnor och Manti och Limher. Det var dessa som med sina män gick ut för att bevaka amliciternas läger.

23 Och det hände sig att de nästa dag skyndsamt återvände till nephiternas läger, och de var mycket förvånade och skräckslagna och sa:

24 ”Se, vi följde amliciternas här och till vår stora förvåning såg vi i Minons land, ovanför Zarahemlas land på vägen mot Nephis land, en talrik skara lamaniter. Och se, amliciterna har förenat sig med dem.

25 Och de överfaller våra bröder i det landet, och dessa flyr för dem med sina hjordar och sina hustrur och sina barn mot vår stad. Och om vi inte skyndar oss intar de vår stad, och våra fäder och våra hustrur och våra barn blir dräpta.”

26 Och det hände sig att Nephis folk tog sina tält och drog ut ur Gideons dal mot sin stad, som var staden Zarahemla.

27 Och se, när de korsade floden Sidon kom lamaniterna och amliciterna emot dem för att förgöra dem, och de tycktes nästan lika talrika som havets sand.

28 Men nephiterna blev styrkta av Herrens hand eftersom de med kraft hade bett honom att han skulle befria dem ur deras fienders händer. Därför hörde Herren deras rop och styrkte dem, och lamaniterna och amliciterna föll för dem.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 Och det hände sig att Alma kämpade mot Amlici med svärd, ansikte mot ansikte. Och de stred med all kraft mot varandra.

30 Och det hände sig att Alma, som var en gudsmän och utövade stor tro, ropade och sa: ”O Herre, förbarma dig och skona mitt liv så att jag kan bli ett redskap i din hand till att frälsa och bevara detta folk.”

31 När nu Alma hade sagt dessa ord stred han återigen mot Amlici. Och han blev styrkt så att han dräpte Amlici med svärdet.

32 Och han stred även mot lamaniternas kung. Men lamaniternas kung flydde bort från Alma och sände sina livvakter att strida mot Alma.

33 Men Alma och hans livvakter stred mot lamaniternas kungs livvakter till dess han hade dräpt och drivit dem tillbaka.

34 Och sålunda rensade han marken, eller rättare stranden, som låg väster om floden Sidon och kastade de dräpta lamaniternas kroppar i Sidons vatten, så att hans folk därigenom kunde få rum att gå över och strida mot lamaniterna och amliciterna på västra sidan om floden Sidon.

35 Och det hände sig att när de alla hade gått över floden Sidon började lamaniterna och amliciterna ta till flykten för dem, trots att de var så talrika att de inte kunde räknas.

36 Och de flydde för nephiterna mot vildmarken som låg åt väster och norr, bortom landets gränser. Och nephiterna förföljde dem av all kraft och dräpte dem.

37 Ja, de mötte motstånd från alla håll och dräptes och fördrovs till dess de hade skingrats åt väster och åt norr, till dess de hade nått den vildmark som hette Hermounts. Och detta var den del av vildmarken som var hemsökt av vilda och glupska djur.

38 Och det hände sig att många dog i vildmarken av sina sår och blev uppätta av dessa vilddjur och av luftens gamar. Och deras ben har återfunnits och har lagts i högar på jorden.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 Och det hände sig att sedan de nephiter som inte dräpts av krigsvapnen hade begravt dem som dräpts – nu räknades inte de som dräpts eftersom de var så många – och sedan de begravt sina döda återvände de alla till sina länder och till sina hem och sina hustrur och sina barn.
- 2 Nu hade många kvinnor och barn dräpts med svärd, och även många av deras flockar och deras hjordar. Och även många av deras sädesåkrar hade förstörts, för de hade trampats ner av människomassorna.
- 3 Och alla de lamaniter och amliciter som hade stupat på floden Sidons strand kastades nu i Sidons vatten. Och se, deras ben ligger i havets djup, och de är många.
- 4 Och amliciterna skilde sig från nephiterna, för de hade märkt sig med rött i pannan på samma sätt som lamaniterna. Men de hade inte rakat huvudena som lamaniterna.
- 5 Se, lamaniternas huvuden var rakade och de var nakna, så när som på skinnet som var fäst om deras höfter, och även deras rustning som var fäst om dem, och deras bågar och deras pilar och deras stenar och deras slungor och så vidare.
- 6 Och lamaniternas hud var mörk enligt det märke som sattes på deras fäder, vilket var en förbannelse över dem på grund av deras överträdelser och deras upprockhet mot sina bröder, vilka var Nephi, Jakob och Josef och Sam, vilka var rättfärdiga och heliga män.
- 7 Och deras bröder sökte förgöra dem och därför förbannades de, och Herren Gud satte ett märke på dem, ja, på Laman och Lemuel och även på Ismaels söner och ismaelitiska kvinnor.
- 8 Och detta skedde för att deras avkomlingar skulle kunna urskiljas från deras bröders avkomlingar, så att Herren Gud därigenom skulle kunna bevara sitt folk, för att de inte skulle blandas och tro på falska traditioner, vilket skulle leda till deras undergång.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

9 Och det hände sig att alla som beblandade sig med lamaniterna bringade samma förbannelse över sin säd.

10 Den som lät sig förledas av lamaniterna fick därför namn efter dem, och ett märke sattes på honom.

11 Och det hände sig att alla som inte trodde på lamaniternas tradition utan trodde på de uppteckningar som hade förts ut ur Jerusalems land, och även på sina fäders tradition, som var sann, och som trodde på Guds bud och höll dem, kallades alltifrån den stunden för nephiter, eller Nephis folk.

12 Och det är de som har fört de sanna uppteckningarna om sitt folk, och även om lamaniternas folk.

13 Nu återvänder vi till amliciterna, för även de fick ett märke satt på sig. Ja, de satte märke på sig själva, ja, ett rött märke på pannan.

14 På så sätt uppfylls Guds ord, för dessa är de ord som han sa till Nephi: ”Se, lamaniterna har jag förbannat, och jag ska sätta ett märke på dem för att de och deras avkomlingar ska kunna urskiljas från dig och dina avkomlingar från denna stund och för evigt, om de inte omvänder sig från sin ogudaktighet och vänder sig till mig så att jag kan förbarma mig över dem.”

15 Och vidare: ”Jag ska sätta ett märke på honom som beblandar sig med dina bröder så att även han drabbas av förbannelsen.”

16 Och vidare: ”Jag ska sätta ett märke på den som strider mot dig och din avkomma.

17 Och vidare säger jag att den som avviker från dig inte längre ska kallas din avkomling, och jag ska härefter och för evigt välsigna dig och vem som än kallas din avkomling.” Och detta var Herrens löften till Nephi och till hans avkomlingar.

18 Nu visste inte amliciterna att de uppfyllde Guds ord när de började sätta märken på sina pannor, men de hade gjort öppet uppror mot Gud, och därför var det nödvändigt att förbannelsen skulle drabba dem.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whosoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

19 Nu vill jag att ni ska förstå att de själva drog på sig förbannelsen. Och på samma sätt drar varje människa som drabbas av förbannelse på sig sin egen fördömmelse.

20 Nu hände det sig inte många dagar efter det slag som utkämpades i Zarahemla av lamaniterna och amliciterna, att ännu en lamanitisk här drog in mot Nephis folk, på samma plats där den första hären mötte amliciterna.

21 Och det hände sig att en här sändes för att driva ut dem ur deras land.

22 Nu led Alma själv av ett sår och gick denna gång inte till strid mot lamaniterna.

23 Men han sände en talrik här mot dem, och de drog ut och dräpte många av lamaniterna och drev ut återstoden av dem från sitt lands gränser.

24 Och sedan återvände de och upprättade fred i landet, och de blev under en tid inte längre besvärade av sina fiender.

25 Nu skedde allt detta, ja, alla dessa krig och strider började och slutade i det femte året av domarnas regering.

26 Och under ett år sändes tusentals och tiotusentals själar till den eviga världen så att de där kan få skörda lönen för sina gärningar, vare sig de varit goda eller de varit onda, skörda evig lycka eller evigt elände alltefter den ande de behagade lyda, vare sig det är en god ande eller en ond.

27 För varje människa får sin lön av honom som hon behagar lyda, och detta är enligt profetians andes ord. Låt det därför ske enligt det som är sant. Och så slutar det femte året av domarnas regering.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Nu hände det sig i det sjätte året av domarnas regering över Nephis folk att det inte förekom några stridigheter eller krig i Zarahemlas land.
- 2 Men folket led, ja, de led svårt av förlusten av sina bröder och även av förlusten av sina flockar och hjordar och även av förlusten av sina sädesfält som hade trampats ner och förstörts av lamaniterna.
- 3 Och så stort var deras lidande att varje själ hade orsak att sörja. Och de trodde att det var Guds straffdomar som hade drabbat dem för deras ogudaktighets och deras avskyvärdheters skull. Därför väcktes de till hägkomst om sin plikt.
- 4 Och de började organisera kyrkan mer fullständigt. Ja, och många döptes i Sidons vatten och anslöt sig till Guds kyrka. Ja, de döptes av Almas hand, denne som hade invigts som högpräst över kyrkans folk av sin far Almas hand.
- 5 Och det hände sig i det sjunde året av domarnas regering att omkring tre tusen fem hundra själar förenade sig med Guds kyrka och lät döpa sig. Och så slutade det sjunde året av domarnas regering över Nephis folk. Och under hela denna tid rådde oavbruten fred.
- 6 Och det hände sig i det åttonde året av domarnas regering att kyrkans folk började bli högmodiga på grund av sina stora rikedomar och sitt fina siden och sitt fint tvinnade linne och på grund av sina många flockar och hjordar och sitt guld och sitt silver och alla slags dyrbarheter som de hade anskaffat genom sin flit. Och för allt detta började de förhäva sig med högmod i blicken, för de började bära mycket dyrbara kläder.
- 7 Nu förorsakade detta Alma stor bedrövelse, ja, och många av dem som Alma hade invigt till att vara lärare och präster och äldster över kyrkan. Ja, många av dem sörjde mycket över den ogudaktighet som de såg hade börjat uppstå bland sitt folk.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

- 8 För de såg och märkte med stor sorg att kyrkans folk började förhäva sig med högmod i blicken och fästa sina hjärtan vid rikedomar och vid världens fåfångligheter så att de föraktade varandra, och de började förfölja dem som inte trodde som de ville och önskade.
- 9 Och därför började det i det åttonde året av domarnas regering att uppstå stora stridigheter bland kyrkans folk. Ja, där fanns avund och stridigheter och illvilja och förföljelser, och högmod som till och med var större än högmodet hos dem som inte tillhörde Guds kyrka.
- 10 Och så slutade det åttonde året av domarnas regering. Kyrkans ogudaktighet var en stor stötesten för dem som inte tillhörde kyrkan, och på så sätt hämmades kyrkans tillväxt.
- 11 Och det hände sig i början av det nionde året att Alma såg kyrkans ogudaktighet, och han såg även att kyrkans exempel började förleda de icke troende till att begå den ena missgärningen efter den andra och på så sätt orsaka folkets undergång.
- 12 Ja, han såg stor ojämlikhet bland folket: En del upphöjde sig i sitt högmod och föraktade andra och vände ryggen till de behövande och de nakna och de som var hungriga och de som var törstiga och de som var sjuka och lidande.
- 13 Nu var detta en stor orsak till klagan bland folket, medan andra ödmjukade sig och bistod dem som behövde deras bistånd, bland annat genom att ge av sina ägodelar till de fattiga och behövande, ge mat åt de hungriga och uthärda alla slags lidanden för Kristi skull, han som skulle komma enligt profetians ande.
- 14 De såg framåt mot den dagen och bibehöll därigenom sina synders förlåtelse, och de var fyllda med stor glädje över de dödas uppståndelse enligt Jesu Kristi vilja och makt och befrielse från dödens band.
- For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.
- And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.
- And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.
- And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.
- Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.
- Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;
- Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 Och nu hände det sig att Alma, efter att ha sett Guds ödmjuka efterföljares lidanden och de förföljelser som de utsattes för av återstoden av hans folk, och efter att ha sett all ojämlikhet bland dem, började bli mycket sorgsen. Men Herrens Ande svek honom inte.
- 16 Och han utvalde en vis man som fanns bland kyrkans äldster och gav honom makt i enlighet med folkets röst, så att han kunde ha makt att stifta lagar i överensstämmelse med de lagar som hade getts och tillämpa dem i förhållande till folkets ogudaktighet och brott.
- 17 Och mannens namn var Nephiah, och han utsågs till överdomare. Och han satt i domarsätet för att döma och styra folket.
- 18 Nu gav inte Alma honom ämbetet att vara högpräst över kyrkan utan behöll själv ämbetet som högpräst, men han överlämnade domarsätet åt Nephiah.
- 19 Och detta gjorde han för att han själv skulle kunna gå ut bland sitt folk, eller bland Nephis folk, så att han skulle kunna predika Guds ord för dem för att väcka dem till hågkomst om deras plikt, och så att han genom Guds ord skulle kunna riva ner allt det högmod och den list och alla de stridigheter som fanns bland hans folk, eftersom han inte såg något annat sätt att vinna dem åter än genom att bära ett oförfalskat vittnesbörd mot dem.
- 20 Och sålunda överlämnade Alma i början av det nionde året av domarnas regering över Nephis folk domarsätet åt Nephiah och ägnade sig själv helt åt det höga prästadömet i Guds heliga orden för att bära vittnesbörd om ordet enligt uppenbarelsens och profetians ande.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

De ord som Alma, högpräst enligt Guds heliga orden, framförde för folket i deras städer och byar över hela landet.

Alma 5

- 1 Nu hände det sig att Alma började framföra Guds ord för folket, först i Zarahemlas land och sedan överallt i landet.
- 2 Och dessa är de ord som han enligt sin egen uppteckning talade till folket i kyrkan som hade upprättats i staden Zarahemla. Han sa:
- 3 ”Jag, Alma, som av min far Alma invigts till att vara högpräst över Guds kyrka, vilket han hade makt och myndighet från Gud att göra, se, jag säger er att han började upprätta en kyrka i det land som låg inom Nephis lands gränser, ja, det land som hette Mormons land. Ja, och han döpte sina bröder i Mormons vatten.
- 4 Och se, jag säger er att de befriades ur kung Noas folks händer genom Guds barmhärtighet och makt.
- 5 Och se, därefter försattes de genom lamaniternas händer i trældom i vildmarken. Ja, jag säger er att de var i fångenskap, och återigen befriade Herren dem ur trældomen genom sitt ords makt, och vi fördes in i detta land, och även här började vi upprätta Guds kyrka överallt i landet.
- 6 Och se, nu säger jag till er mina bröder, ni som tillhör denna kyrka: Har ni i minnet tillräckligt bevarat era fädernas fångenskap? Ja, och har ni i minnet tillräckligt bevarat hans barmhärtighet och tålmod med dem? Och har ni dessutom i minnet tillräckligt bevarat att han befriade deras själar från helvetet?
- 7 Se, han förändrade deras hjärtan, ja, han väckte upp dem ur en djup sömn, och de vaknade för Gud. Se, de var mitt i mörkret, men ändå upplystes deras själar av det eviga ordets ljus. Ja, de var omslutna av dödens band och helvetets kedjor, och en evig undergång väntade dem.

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

- Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.
- And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:
- I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.
- And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.
- And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.
- And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?
- Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

8 Och nu frågar jag er, mina bröder: Gick de under? Se, jag säger er: Nej, det gjorde de inte.

9 Och åter frågar jag: Blev dödens band brutna, och blev de helvetets kedjor som omslöt dem lösta? Jag säger er: Ja, de löstes och deras själar utvidgades och de besjöng den återlösande kärleken. Och jag säger er att de är frälsta.

10 Och nu frågar jag er: På vilka villkor är de frälsta? Ja, på vilka grunder hade de hopp om frälsning? Vad är orsaken till att de löstes från dödens band, ja, och även från helvetets kedjor?

11 Se, jag kan säga er det: Trodde inte min far Alma de ord som framfördes genom Abinadis mun? Och var inte han en helig profet? Talade inte han Guds ord, och trodde inte min far Alma på dem?

12 Och i enlighet med hans tro ägde en mäktig förändring rum i hans hjärta. Se jag säger er att allt detta är sant.

13 Och se, han predikade ordet för era fäder, och en mäktig förändring ägde även rum i deras hjärtan så att de ödmjukade sig och satte sin lit till den sanne och levande Guden. Och se, de var trofasta intill änden, varför de blev frälsta.

14 Och se, nu frågar jag er, mina bröder i kyrkan: Har ni blivit andligen födda av Gud? Återspeglas hans bild i era ansikten? Har ni upplevt denna mäktiga förändring i era hjärtan?

15 Utövar ni tro på hans återlösning som skapade er? Ser ni framåt med trons öga, och ser denna dödliga kropp uppstånden i odödlighet och denna förgänglighet uppstånden till oförgänglighet för att stå inför Gud och dömas efter de gärningar som utförts i den dödliga kroppen?

16 Jag säger er: Kan ni föreställa er att ni hör Herrens röst säga till er på den dagen: 'Kom till mig ni välsignade, för se, era gärningar har varit rättfärdighetens gärningar på jorden'?

17 Eller föreställer ni er att ni kan ljuga för Herren på den dagen och säga: 'Herre, våra gärningar har varit rättfärdiga gärningar på jorden' – och att han ska frälsa er?

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

- 18 Eller omvänt: Kan ni föreställa er att ni förs inför Guds domarsäte med era själar fyllda av skuld och samvetskval, med minnet av all er skuld, ja, ett fullkomligt minne av all er ogudaktighet, ja, med minnet av att ni har trotsat Guds bud?
- 19 Jag säger er: Kan ni se upp till Gud på den dagen med ett oskyldigt hjärta och rena händer? Jag säger er: Kan ni se upp, med Guds bild inpräntad i ert ansikte?
- 20 Jag säger er: Kan ni tänka er att ni blir frälsta när ni har överlämnat er till att vara djävulens undersåtar?
- 21 Jag säger er att på den dagen ska ni veta att ni inte kan bli frälsta, för ingen människa kan bli frälst utan att hennes kläder tvättats vita. Ja, hennes kläder måste renas till dess de rengjorts från varje fläck genom hans blod som våra fäder har talat om och som skulle komma för att återlösa sitt folk från deras synder.
- 22 Och nu frågar jag er, mina bröder: Hur kommer ni att känna er om ni står inför Guds skrank med era kläder fläckade av blod och all slags orenhet? Se, vad ska detta vittna om mot er?
- 23 Se, ska det inte vittna om att ni är mördare, ja, och även att ni är skyldiga till all slags ogudaktighet?
- 24 Se, mina bröder, tror ni att en sådan kan få sitta ner i Guds rike med Abraham, med Isak och med Jakob och med alla de heliga profeterna vilkas kläder är renade och är obefläckade, rena och vita?
- 25 Jag säger er: Nej. Såvida ni inte gör vår Skapare till lögnare från begynnelsen eller tänker er att han är en lögnare från begynnelsen, kan ni inte tänka er att sådana kan få en plats i himmelriket. Nej, de ska drivas ut, för de är djävulens rikes barn.
- 26 Och se, nu säger jag er, mina bröder: Om ni har upplevt en hjärtats förändring, och om ni har känt er manade att sjunga sången om den återlösande kärleken, så vill jag fråga: Har ni den känslan nu?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

Behold, my brethren, do ye suppose that such an one can have a place to sit down in the kingdom of God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and also all the holy prophets, whose garments are cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a liar from the beginning, or suppose that he is a liar from the beginning, ye cannot suppose that such can have place in the kingdom of heaven; but they shall be cast out for they are the children of the kingdom of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if ye have experienced a change of heart, and if ye have felt to sing the song of redeeming love, I would ask, can ye feel so now?

27 Har ni på er vandring hållit er ostraffliga inför Gud? Skulle ni, om ni kallades att dö just nu, kunna säga inom er att ni har varit tillräckligt ödmjuka? Att era kläder har renats och gjorts vita genom Kristi blod, han som ska komma för att återlösa sitt folk från deras synder?

28 Se, är ni avklädda ert högmod? Jag säger er att om ni inte är det, så är ni inte beredda att möta Gud. Se, ni måste bereda er snarligen, för himmelriket är snart för handen, och en sådan person har inte evigt liv.

29 Se jag säger: Finns det någon bland er som inte är avklädd sin avund? Jag säger er att en sådan person inte är beredd, och jag vill att han snarligen ska bereda sig, för stunden är nära för handen, och han vet inte när stunden kommer. För en sådan person befinns inte utan skuld.

30 Och vidare säger jag er: Finns det någon bland er som hånar sin broder eller som hopar förföljelser över honom?

31 Ve en sådan, för han är inte beredd, och stunden är nära då han måste omvända sig, för annars kan han inte bli frälst!

32 Ja, ve er alla ni missgärningsmän! Omvänd er, omvänd er, för Herren Gud har talat det!

33 Se, han sänder en inbjudan till alla människor, för barmhärtighetens armar är utsträckta mot dem, och han säger: 'Omvänd er, och jag ska ta emot er.'

34 Ja, han säger: 'Kom till mig, och ni ska få äta av frukten från livets träd, ja, ni ska fritt få äta och dricka av livets bröd och vatten.

35 Ja, kom till mig och gör rättfärdighetens gärningar, och ni ska inte huggas ner och kastas i elden.

36 För se, stunden är nära då var och en som inte bär god frukt, eller var och en som inte gör rättfärdighetens gärningar, ska ha orsak att klaga och sörja.'

37 O, ni missgärningsmän! Ni som är uppblåsta av världens fåfångligheter, ni som har påstått er ha kunskap om rättfärdighetens vägar men ändå gått vilse som får utan herde, trots att en herde har kallat på er och fortfarande kallar på er, men ni vill inte hörsamma hans röst!

Have ye walked, keeping yourselves blameless before God? Could ye say, if ye were called to die at this time, within yourselves, that ye have been sufficiently humble? That your garments have been cleansed and made white through the blood of Christ, who will come to redeem his people from their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if ye are not ye are not prepared to meet God. Behold ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven is soon at hand, and such an one hath not eternal life.

Behold, I say, is there one among you who is not stripped of envy? I say unto you that such an one is not prepared; and I would that he should prepare quickly, for the hour is close at hand, and he knoweth not when the time shall come; for such an one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you that doth make a mock of his brother, or that heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and the time is at hand that he must repent or he cannot be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; repent, repent, for the Lord God hath spoken it!

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

38 Se, jag säger er att den gode herden kallar er, ja, i sitt eget namn, vilket namn är Kristus, kallar han er. Och om ni inte vill lyssna till den gode herdens röst, till det namn vid vilket ni kallas, se, då är ni inte den gode herdens får.

39 Och om ni nu inte är den gode herdens får, vilken hjord tillhör ni då? Se, jag säger er att djävulen är er herde och att ni tillhör hans hjord, och vem kan nu förneka detta? Se, jag säger er att den som förnekar detta är en lögnare och ett djävulens barn.

40 För jag säger er att allt som är gott kommer från Gud, och allt som är ont kommer från djävulen.

41 Om därför en människa gör goda gärningar hörsammar hon den gode herdens röst, och hon följer honom, men den som gör onda gärningar, hon blir ett djävulens barn, för hon hörsammar hans röst och följer honom.

42 Och den som gör detta måste få sin lön av honom och får därför döden till lön i det som rör rättfärdigheten, eftersom han är död i fråga om alla goda gärningar.

43 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska lyssna på mig, för jag talar med hela min själs kraft, för se, jag har talat tydligt till er så att ni inte kan ta miste, eller, jag har talat enligt Guds befallning.

44 För jag är kallad att tala på detta sätt, enligt Guds heliga orden vilken är i Kristus Jesus. Ja, jag är befalld att stå och vittna för detta folk om det som har talats av våra fäder om det som ska komma.

45 Och detta är inte allt. Tror ni inte att jag själv känner till detta? Se, jag vittnar för er att jag vet att detta som jag har talat om är sant. Och hur tror ni jag vet att det är sant?

46 Se, jag säger er att det har tillkännagetts för mig genom Guds Helige Ande. Se, jag har fastat och bätt i många dagar för att jag själv skulle kunna få vetskap om detta. Och nu vet jag själv att det är sant, för Herren Gud har uppenbarat det för mig genom sin Helige Ande, och detta är uppenbarelsens ande som är i mig.

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

And whosoever doeth this must receive his wages of him; therefore, for his wages he receiveth death, as to things pertaining unto righteousness, being dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should hear me, for I speak in the energy of my soul; for behold, I have spoken unto you plainly that ye cannot err, or have spoken according to the commandments of God.

For I am called to speak after this manner, according to the holy order of God, which is in Christ Jesus; yea, I am commanded to stand and testify unto this people the things which have been spoken by our fathers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know of these things myself? Behold, I testify unto you that I do know that these things whereof I have spoken are true. And how do ye suppose that I know of their surety?

Behold, I say unto you they are made known unto me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted and prayed many days that I might know these things of myself. And now I do know of myself that they are true; for the Lord God hath made them manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the spirit of revelation which is in me.

47 Och vidare säger jag er att det på så sätt har uppenbarats för mig att de ord som har talats av våra fäder är sanna, allt enligt profetians ande som är i mig, vilken även är en yttring av Guds Ande.

48 Jag säger er att jag själv vet att allt jag säger er om det som ska ske är sant, och jag säger er att jag vet att Jesus Kristus ska komma, ja, Sonen, den av Fadern Enfödde, full av nåd och barmhärtighet och sanning. Och se, det är han som kommer för att ta bort världens synder, ja, varje människas synder som ståndaktigt tror på hans namn.

49 Och nu säger jag er att detta är den orden enligt vilken jag är kallad, ja, att predika för mina älskade bröder, ja, och för alla som bor i landet, ja, att predika för alla, både gamla och unga, både bundna och fria. Ja, jag säger till er åldringar och även till de medelålders och det uppväxande släktet, ja, att ropa till dem att de måste omvända sig och födas på nytt.

50 Ja, så säger Anden: 'Omvänd er alla ni jordens ändar, för himmelriket är nära för handen, ja, Guds Son kommer i sin härlighet, sin makt, sitt majestät, sin kraft och sitt herradöme.' Ja, mina älskade bröder, jag säger er att Anden säger: 'Se, hela jordens Konungs härlighet och även himlens Konungs härlighet ska mycket snart stråla ut bland alla människobarnen.'

51 Och Anden säger även till mig, ja, ropar till mig med mäktig röst och säger: 'Gå ut och säg till detta folk: "Omvänd er, för om ni inte omvänder er, kan ni på inget sätt ärva himmelriket."' "

52 Och vidare säger jag er att Anden säger: 'Se, yxan är satt till roten på trädet. Därför ska varje träd som inte bär god frukt huggas ner och kastas i elden, ja, en eld som inte kan förtäras, ja, en outsläcklig eld. Se och minns att den Helige har talat det.'

And moreover, I say unto you that it has thus been revealed unto me, that the words which have been spoken by our fathers are true, even so according to the spirit of prophecy which is in me, which is also by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatsoever I shall say unto you, concerning that which is to come, is true; and I say unto you, that I know that Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and truth. And behold, it is he that cometh to take away the sins of the world, yea, the sins of every man who steadfastly believeth on his name.

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

53 Och nu, mina älskade bröder, säger jag er: Kan ni bestrida dessa ord, ja, kan ni åsidosätta dem och trampa den Helige under era fötter? Ja, kan ni vara uppblåsta i era hjärtans högmod? Ja, tänker ni envisas med att bära dyrbara kläder och fästa er vid världens fåfångligheter, vid era rikedomar?

54 Ja, ska ni envisas med att tro att den ene av er är bättre än den andre, ja, ska ni envisas med att förfölja era bröder som ödmjukar sig och lever enligt Guds heliga orden, varigenom de har förts in i denna kyrka, har heliggjorts genom den Helige Anden och gör sådana gärningar som hör till omvändelsen?

55 Ja, och ska ni envisas med att vända ryggen åt de fattiga och de behövande och att undanhålla dem era ägodelar?

56 Och till sist säger jag till er, alla ni som vill framhärda i er ogudaktighet, att det är dessa som ska huggas ner och kastas i elden, om de inte med hast omvänder sig.

57 Och nu säger jag till er, alla ni som önskar följa den gode herdens röst: Gå ut från de ogudaktiga och skilj er från dem, och rör inte vid deras orena ting. Och se, deras namn ska utplånas så att de ogudaktigas namn inte ska räknas bland de rättfärdigas namn, så att det Guds ord kan uppfyllas som säger: 'De ogudaktigas namn ska inte blandas med mitt folks namn.

58 För de rättfärdigas namn ska skrivas in i livets bok och jag ska bevilja dem en arvedel på min högra sida.' Och vad kan nu ni, mina bröder, ha att säga mot detta? Jag säger er att om ni bestrider detta så betyder det ingenting, för Guds ord måste uppfyllas.

59 För vilken herde bland er som har många får vakar inte över dem, så att vargarna inte kommer in och uppslukar hans flock? Och se, om en varg kommer in i hans flock jagar han då inte bort den? Jo, och till sist dräper han den, om han kan.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

- 60 Och nu säger jag er att den gode herden kallar på er, och om ni hörsammar hans röst för han er in i sin hjord och ni är hans får. Och han befaller er att inte låta några glupska vargar komma in bland er för att ni inte ska bli förgjorda.
- 61 Nu befaller jag, Alma, er på hans språk som har befallt mig, att ni noggrant iakttar de ord som jag har talat till er.
- 62 Jag ger nu en befallning till er som tillhör kyrkan, och till dem som inte tillhör kyrkan ger jag en inbjudan, och säger: Kom och bli döpta till omvändelse så att även ni kan få del av frukten från livets träd.”

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 Och nu hände det sig att sedan Alma slutat tala till medlemmarna i kyrkan, som upprättats i staden Zarahemla, ordinerade han präster och äldster genom handpåläggning enligt Guds orden till att presidera och vaka över kyrkan.
- 2 Och det hände sig att alla som inte hörde till kyrkan men som omvände sig från sina synder döptes till omvändelse och togs emot i kyrkan.
- 3 Och det hände sig även att alla som hörde till kyrkan men inte omvände sig från sin ogudaktighet och ödmjukade sig inför Gud – jag menar dem som var upplåsta i sina hjärtans högmod – avvisades och deras namn utplånades så att deras namn inte räknades bland de rättfärdigas.
- 4 Och på så sätt började de upprätta kyrkans ordning i staden Zarahemla.
- 5 Nu vill jag att ni ska förstå att Guds ord gavs fritt åt alla så att ingen berövades förmånen att kunna samlas för att höra Guds ord.
- 6 Dock befalldes Guds barn att ofta samlas och förenas i fasta och mäktig bön för deras själers välfärd som inte kände Gud.
- 7 Och nu hände det sig att när Alma hade gett dessa föreskrifter lämnade han dem, ja, församlingen som fanns i staden Zarahemla, och gick över till östra sidan av floden Sidon, in i Gideons dal där en stad hade byggts som kallades staden Gideon, vilken låg i den dal som kallades Gideon och var uppkallad efter den man som dräptes med svärd av Nehors hand.
- 8 Och Alma gick och började förkunna Guds ord för församlingen, som blivit upprättad i Gideons dal, enligt uppenbarelserna om sanningen i det ord som hans fäder hade talat och enligt den profetians ande som var i honom, enligt vittnesbördet om Jesus Kristus, Guds Son, som skulle komma för att återlösa sitt folk från deras synder, och den heliga orden genom vilken han var kallad. Och så är det skrivet. Amen.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Almas ord som han framförde för folket i Gideon, enligt hans egen uppteckning.

Alma 7

- 1 Se, mina älskade bröder, då jag har tillåtits att komma till er försöker jag därför tala till er på mitt eget sätt, ja, med min egen mun, då det är första gången som jag har talat till er med min muns ord, för jag har varit helt och hållet bunden till domarsätet och har haft så mycket att göra att jag inte har kunnat komma till er.
- 2 Och inte ens nu kunde jag ha kommit om det inte vore för att domarsätet hade getts till en annan som ska regera i mitt ställe. Och Herren har i stor barmhärtighet beviljat mig att komma till er.
- 3 Och se, jag har kommit med stora förhoppningar och stor önskan att jag skulle finna att ni hade ödmjukat er inför Gud och att ni hade fortsatt att be om hans nåd, att jag skulle finna att ni var oklanderliga inför honom, att jag skulle finna att ni inte befann er i samma hemska trångmål som våra bröder i Zarahemla.
- 4 Men välsignat vare Guds namn för att han har låtit mig veta, ja, har gett mig den mycket stora glädjen att veta att de åter är förankrade på hans rättfärdighets väg.
- 5 Och jag hoppas, enligt Guds Ande som är i mig, att jag också ska få glädjas över er. Men jag önskar inte att min glädje över er ska komma efter så många bedrövelser och sorger som jag har haft för bröderna i Zarahemla, för se, min glädje över dem har kommit efter det att jag kämpat mig igenom mycken bedrövelse och sorg.
- 6 Men se, jag hoppas att ni inte är i ett tillstånd av så stor otro som era bröder var. Jag hoppas att ni inte är upphöjda i hjärtats högmod, ja, jag hoppas att ni inte har fäst era hjärtan vid rikedomar och världens fåfångligheter. Ja, jag hoppas att ni inte tillber avgudar utan tillber den sanne och levande Guden och att ni med evig tro ser framåt mot era synders förlåtelse, som ska komma.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 För se, jag säger er att det finns mycket som ska ske. Och se, det finns en sak som är viktigare än allt annat – för se, den tiden är inte långt borta då Återlösaren ska leva och komma bland sitt folk.
- 8 Se, jag säger inte att han ska komma bland oss då han bor i sitt dödliga tabernakel, för se, Anden har inte sagt mig att så ska vara fallet. Beträffande detta vet jag ingenting, men så mycket vet jag, att Herren Gud har makt att göra allt som är enligt hans ord.
- 9 Men se, så mycket har Anden sagt till mig: ”Ropa till detta folk och säg: ’Omvänd er och bered Herrens väg och vandra på hans stigar, som är raka. För se, himmelriket är nära och Guds Son kommer till jorden.
- 10 Och se, han ska födas av Maria i Jerusalems land, som är våra fäders land. Och hon ska vara en jungfru, ett dyrbart och utvalt redskap som ska överskuggas och bli havande genom den Helige Andens kraft och föda en son, ja, Guds Son.
- 11 Och han ska gå ut och lida smärta och bedrövelser och frestelser av alla slag, och detta för att det ord ska kunna uppfyllas som säger att han ska ta på sig sitt folks smärta och sjukdomar.
- 12 Och han ska ta på sig döden så att han kan lossa de dödens band som binder hans folk. Och han ska ta på sig deras skröpligheter så att hans inre kan fyllas av barmhärtighet i köttet, så att han i köttet kan veta hur han ska bistå sitt folk i enlighet med deras skröpligheter.”
- 13 Se Anden vet allt. Ändå lider Guds Son i köttet för att han ska kunna ta på sig sitt folks synder, så att han kan utplåna deras överträdelser genom sin befrielses kraft. Och se, detta är det vittnesbörd som är i mig.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

- 14 Nu säger jag er att ni måste omvända er och födas på nytt. För Anden säger att om ni inte är födda på nytt kan ni inte ärva himmelriket. Kom därför och bli döpta till omvändelse så att ni kan tvättas rena från era synder, och så att ni kan tro på Guds Lamm som tar bort världens synder och som är mäktig att frälsa och rena er från all orättfärdighet.
- 15 Ja, jag säger er: Kom, och frukta inte, lägg bort varje synd som så lätt ansätter er och som binder er till undergång, ja, kom och gå till verket och visa er Gud att ni är villiga att omvända er från era synder och ingå ett förbund med honom om att hålla hans bud, och betyga detta för honom i dag genom att gå ner i dopets vatten.
- 16 Och den som gör detta och från den stunden håller Guds bud, han ska komma ihåg att jag säger honom, ja, han ska komma ihåg att jag har sagt honom att han ska få evigt liv enligt den Helige Andens vittnesbörd, som vittnar i mig.
- 17 Och nu, mina älskade bröder, tror ni på detta? Se, jag säger er: Ja, jag vet att ni tror på det. Och sättet på vilket jag vet att ni tror på det är genom Andens tillkännagivande som är i mig. Och eftersom er tro på detta är stark, ja, på det som jag har sagt, så är min glädje stor.
- 18 För som jag sa till er från början hade jag en innerlig önskan att ni inte skulle befinna er i samma trångmål som era bröder, och jag har nu funnit att min önskan har uppfyllts.
- 19 För jag märker att ni vandrar på rättfärdighetens stigar. Jag märker att ni vandrar på den stig som leder till Guds rike, ja, jag märker att ni gör hans stigar raka.
- 20 Jag märker att det genom hans ords vittnesbörd har tillkännagjorts för er att han inte kan vandra på krokiga stigar. Inte heller avviker han från det som han har sagt. Inte heller svänger han det minsta av från höger till vänster, eller från det som är rätt till det som är fel. Därför är hans bana ett evigt kretslopp.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

21 Och han bor inte i oheliga tempel. Inte heller kan orenhet eller något som är besudlat tas emot i Guds rike. Därför säger jag er att tiden ska komma, ja, och det ska ske på den yttersta dagen att den som är oren ska förbli i sin orenhet.

22 Och nu, mina älskade bröder, har jag sagt detta till er för att kunna väcka er till medvetande om er plikt mot Gud, så att ni kan vandra ostraffliga inför honom, så att ni kan vandra enligt Guds heliga orden enligt vilken ni har tagits emot.

23 Och nu vill jag att ni ska vara ödmjuka och vara undergivna och milda, beredvilliga, fulla av tålmod och långmodighet, vara måttliga i allt, vara noga med att alltid hålla Guds bud, be om allt vad ni står i behov av, både andligt och timligt, och alltid tacka Gud för allt ni får.

24 Och se till att ni har tro, hopp och kärlek, för då kommer ni alltid att överflöda av goda gärningar.

25 Och må Herren välsigna er och bevara era kläder obefläckade så att ni till sist kan få sitta ner med Abraham, Isak och Jakob och de heliga profeter som funnits ända sedan världens begynnelse, med era kläder obefläckade alldeles som deras kläder är obefläckade, i himmelriket för att aldrig mer lämna det.

26 Och nu, mina älskade bröder, har jag talat dessa ord till er enligt den Ande som vittnar i mig. Och min själ gläds storligen på grund av den stora flit och uppmärksamhet som ni har ägnat mitt ord.

27 Och må nu Guds frid vila över er och över era hus och länder och över era flockar och hjordar och allt ni äger, och över era kvinnor och era barn, i enlighet med er tro och era goda gärningar alltifrån denna stund och för evigt. Och så har jag talat. Amen.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 Och nu hände det sig att Alma återvände från Gideons land efter att ha undervisat Gideons folk om mycket som inte kan skrivas och efter att ha upprättat kyrkans ordning på samma sätt som han tidigare hade gjort i Zarahemlas land. Ja, han återvände till sitt eget hus i Zarahemla för att vila sig efter det arbete som han utfört.
- 2 Och så slutade det nionde året av domarnas regering över Nephis folk.
- 3 Och det hände sig i början av det tionde året av domarnas regering över Nephis folk att Alma for därifrån och gav sig av över till Meleks land, väster om floden Sidon, västerut vid gränserna till vildmarken.
- 4 Och han började undervisa folket i Meleks land enligt Guds heliga orden, genom vilken han hade kallats. Och han började undervisa folket överallt i Meleks land.
- 5 Och det hände sig att folket kom till honom från alla delar av landets gränstrakter som vette mot vildmarken. Och de döptes överallt i landet.
- 6 Så när han hade avslutat sitt arbete i Melek for han därifrån och färdades tre dagsresor norr om Meleks land. Och han kom till en stad som hette Ammonihah.
- 7 Nu var det sed bland Nephis folk att uppkalla sina länder och sina städer och sina byar, ja, även alla sina små byar, efter den som först bebodde dem. Och på det sättet var det med Ammonihahs land.
- 8 Och det hände sig att när Alma hade kommit till staden Ammonihah började han predika Guds ord för dem.
- 9 Nu hade Satan fått ett fast grepp om folkets hjärtan i staden Ammonihah, och därför hörsammade de inte Almas ord.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

10   Ändå ansträngde sig Alma hårt andligen och kämpade med Gud i mäktig bön om att han skulle utgjuta sin Ande över folket i staden, och att han även skulle låta honom få döpa dem till omvändelse.

11   Ändå förhårdade de sina hjärtan och sa till honom: ”Se, vi vet att du är Alma, och vi vet att du är högpräst över den kyrka som du har upprättat i många delar av landet enligt er tradition. Och vi tillhör inte din kyrka, och vi tror inte på sådana dåraktiga traditioner.

12   Och nu vet vi att eftersom vi inte tillhör din kyrka, så vet vi att du inte har någon makt över oss. Och du har överlämnat domarsätet till Nephiah. Därför är du inte överdomare över oss.”

13   När nu folket hade sagt detta och motstått alla hans ord och smädat honom och spottat på honom och låtit driva ut honom ur sin stad, för han därifrån och gav sig av mot den stad som hette Aron.

14   Och det hände sig att medan Alma var på väg dit, nedtyngd av sorg och kämpande sig igenom många prövningar och mycket själsångest på grund av de människors ogudaktighet som befann sig i staden Ammonihah – ja, det hände sig medan han sålunda var nedtyngd av sorg, att en Herrens ängel visade sig för honom och sa:

15   ”Välsignad är du, Alma. Lyft därför upp ditt huvud och fröjda dig, för du har stor anledning att fröjdas. För du har varit trofast i att hålla Guds bud från den stund då du fick ditt första budskap från honom. Se, jag är den som överlämnade det till dig.

16   Och se, jag är sänd att befalla dig att återvända till staden Ammonihah och återigen predika för stadens invånare, ja, predika för dem. Ja, säg åt dem att om de inte omvänder sig ska Herren Gud förgöra dem.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

17 För se, de överlägger just nu om hur de ska kunna omintetgöra ditt folks frihet, vilket, säger Herren, strider mot de stadgar och lagar och befallningar som han har gett sitt folk.”

18 Nu hände det sig att sedan Alma hade fått detta budskap från Herrens ängel, återvände han med hast till Ammonihahs land. Och han gick in i staden på en annan väg, ja, på den väg som går söder om staden Ammonihah.

19 Och då han kom in i staden var han hungrig, och han sa till en man: ”Vill du ge en enkel Guds tjänare något att äta?”

20 Och mannen sa till honom: ”Jag är en nephit, och jag vet att du är en helig Guds profet, för du är den man om vilken en ängel sa i en syn: ’Du ska ta emot honom.’ Följ därför med mig till mitt hus, och jag ska ge dig av min mat. Och jag vet att du ska bli en välsignelse för mig och mitt hus.”

21 Och det hände sig att mannen tog emot honom i sitt hus, och mannen hette Amulek. Och han hämtade bröd och kött och satte fram åt Alma.

22 Och det hände sig att Alma åt bröd och blev mätt. Och han välsignade Amulek och hans hus, och han gav tack till Gud.

23 Och sedan han ätit och var mätt sa han till Amulek: ”Jag är Alma och är högprästen över Guds kyrka i hela landet.

24 Och se, jag har kallats att predika Guds ord bland hela detta folk enligt uppenbarelsens och profetians ande. Och jag var i detta land, och de ville inte ta emot mig, utan de drev ut mig, och jag tänkte vända ryggen åt detta land för evigt.

25 Men se, jag har fått befallning att jag skulle återvända och profetera för detta folk, ja, och vittna mot dem om deras ondska.

26 Och nu, Amulek, eftersom du har gett mig mat och tagit emot mig är du välsignad. För jag var hungrig eftersom jag har fastat många dagar.”

27 Och Alma stannade många dagar hos Amulek innan han började predika för folket.

28 Och det hände sig att folkets ondska tilltog allt mer.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

29 Och ordet kom till Alma och sa: ”Gå, och säg också till min tjänare Amulek: ’Gå ut’ och profetera för detta folk och säg: ’Omvänd er, för så säger Herren: ”Om ni inte omvänder er ska jag i min vrede hemsöka detta folk. Ja, och jag ska inte vända bort min brinnande vrede.””

30 Och Alma, och även Amulek, gick ut bland folket för att förkunna Guds ord för dem. Och de var fyllda av den Helige Anden.

31 Och de fick sådan kraft sig given att de inte kunde hållas inspärrade i fängelsehålor. Inte heller var det möjligt för någon människa att dräpa dem. Dock utövade de inte sin kraft förrän de hade bundits med rep och kastats i fängelse. Nu skedde detta för att Herren skulle kunna visa sin makt genom dem.

32 Och det hände sig att de gick ut och började predika och profetera för folket enligt den ande och den kraft som Herren hade gett dem.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Almas ord, och även Amuleks ord, vilka förkunnades för folket som var i Ammonihabs land. De kastades även i fängelse och befriades genom Guds förunderliga kraft som var i dem, enligt Almas uppteckning.

Alma 9

- 1 Och vidare: Eftersom jag, Alma, hade fått befallning av Gud att jag skulle ta med mig Amulek och gå ut och på nytt predika för detta folk, eller för de människor som befann sig i staden Ammonihah, hände det sig att då jag började predika för dem började de strida mot mig och säga:
- 2 "Vem är du? Menar du att vi ska tro på en enda mans vittnesbörd, även om han skulle predika för oss att jorden ska förgås?"
- 3 Nu förstod de inte de ord som de sa, för de visste inte att jorden ska förgås.
- 4 Och de sa även: "Vi kommer inte att tro på dina ord även om du skulle profetera att denna stora stad ska förgöras på en enda dag."
- 5 Nu visste de inte att Gud kunde göra sådana förunderliga gärningar, för de var ett hårdhärtat och styvackat folk.
- 6 Och de sa: "Vem är Gud som inte sänder större myndighet än en enda man bland detta folk för att för dem förkunna sanningen om så stora och förunderliga ting?"
- 7 Och de gick fram för att bära hand på mig, men se, de gjorde det inte. Och jag stod och predikade med frimodighet för dem, ja, jag vittnade frimodigt för dem och sa:
- 8 "Se, o ni ogudaktiga och fördärvade släkte, ni har glömt era faders tradition, ja, hur snart har ni inte glömt Guds bud.
- 9 Kommer ni inte ihåg att vår fader Lehi fördes ut ur Jerusalem av Guds hand? Kommer ni inte ihåg att de alla leddes av honom genom vildmarken?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiff-necked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 Och har ni så snart glömt hur många gånger han befriade våra fäder ur deras fienders händer och bevarade dem från att förgöras, ja, av sina egna bröders händer?
- 11 Ja, och om det inte hade varit för hans ojämförliga makt och hans barmhärtighet och hans tålmod med oss skulle vi oundvikligen ha utrotats från jordens yta för länge sedan och kanske överlämnats till ett tillstånd av oändligt elände och lidande.
- 12 Se, nu säger jag er att han befäller er att omvända er, och om ni inte omvänder er kan ni på intet sätt ärva Guds rike. Men se, detta är inte allt. Han har befallt er att omvända er, för annars ska han fullständigt utplåna er från jordens yta. Ja, han ska hemsöka er i sin vrede, och i sin brinnande vrede ska han inte vända sig bort.
- 13 Se, kommer ni inte ihåg de ord som han talade till Lehi när han sa: 'I den mån som ni håller mina bud ska ni få framgång i landet.' Och vidare är det sagt: 'I den mån som ni inte håller mina bud ska ni avskäras från Herrens närhet.'
- 14 Nu vill jag att ni ska minnas att i den mån som lamaniterna inte har hållit Guds bud har de avskurits från Herrens närhet. Nu ser vi att Herrens ord har besannats i detta avseende och att lamaniterna har avskurits från hans närhet alltsedan deras första överträdelser i detta land.
- 15 Men jag säger er att det på domens dag ska vara drägligare för dem än för er, om ni blir kvar i era synder, ja, även drägligare för dem redan i detta liv än för er, om ni inte omvänder er.
- 16 För det finns många löften som har getts till lamaniterna. För det är på grund av sina fäders traditioner som de har blivit kvar i sitt tillstånd av okunnighet. Därför ska Herren vara barmhärtig mot dem och förlänga deras tillvaro i landet.
- 17 Och en gång i tiden ska de förmås att tro på hans ord och inse att deras fäders traditioner är felaktiga. Och många av dem kommer att bli frälsta, för Herren kommer att vara barmhärtig mot alla som åkallar hans namn.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

18 Men se, jag säger er att om ni framhärdar i er ogudaktighet ska era dagar i landet inte förlängas, för lamaniterna ska sändas mot er. Och om ni inte omvänder er ska de komma vid en tidpunkt som ni inte känner till, och ni kommer att hemsökas med fullständig undergång, och det ska ske enligt Herrens brinnande vrede.

19 För han ska inte tillåta att ni lever i er ondska så att hans folk förgörs. Jag säger er: Nej, han låter hellre lamaniterna förgöra hela hans folk som kallas Nephis folk, om det vore möjligt att de kunde falla i synd och överträdelse efter att ha fått sig så mycket ljus och så stor kunskap given från Herren sin Gud,

20 ja, efter att ha varit ett folk så storligen gynnat av Herren, ja, efter att ha varit gynnat framför alla andra nationer, slakten, tungomål och folk, efter det att de enligt sin önskan och sin tro och sina böner har fått allt tillkännagivet för sig, det som har varit, det som är och det som ska komma,

21 efter att ha fått besök av Guds Ande, efter att ha samtalat med änglar och efter att ha blivit tilltalade av Herrens röst, och efter att ha fått profetians ande och uppenbarelsens ande och även många gåvor: gåvan att tala med tungor och gåvan att predika och den Helige Andens gåva och gåvan att översätta,

22 ja, och efter att av Gud ha befriats ur Jerusalems land genom Herrens hand, efter att ha räddats från hungersnöd och från sjukdom och alla slags sjukdomar av varje sort, och efter att ha vuxit sig starka i strid så att de inte har gått under, efter att gång på gång ha förts ut ur träl-dom och efter att ha bevarats och beskyddats fram tills nu, och de har haft framgång till dess de är rika på alla slags ting –

23 och se, nu säger jag er att om detta folk, som har fått så många välsignelser ur Herrens hand, skulle överträda buden, i strid med det ljus och den kunskap de har, jag säger er att om så skulle bli fallet, om de skulle falla i överträdelse, skulle det bli mycket drägligare för lamaniterna än för dem.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

24 För se, Herrens löften är givna till lamaniterna, men det är de inte till er om ni överträder. För har inte Herren uttryckligen lovat och fastslagit att om ni gör uppror mot honom ska ni fullständigt utplånas från jordens yta?

25 Och av denna anledning, för att ni inte ska förgås, har Herren nu sänt sin ängel att besöka många av hans folk och förkunna för dem att de måste gå ut och ropa mäktigt till detta folk och säga: 'Omvänd er, för himmelriket är nära.

26 Och inte många dagar härefter ska Guds Son komma i sin härlighet, och hans härlighet ska vara Faderns Enföddes härlighet, full av nåd, rättvisa och sanning, full av tålmod, barmhärtighet och långmodighet, snar att höra sitt folks rop och att besvara deras böner.

27 Och se, han kommer för att återlösa dem som vill bli döpta till omvändelse, genom tro på hans namn.

28 Bered därför Herrens väg, för tiden är nära då alla människor ska skörda sina gärningars lön i enlighet med hur de har varit – om de har varit rättfärdiga ska de skörda sina själars frälsning, enligt Jesu Kristi makt och befrielse, och om de har varit onda ska de skörda sina själars fördömmelse, enligt djävulens makt och fångenskap.'

29 Och se, detta är ängelns röst som ropar till folket.

30 Och nu, mina älskade bröder, för ni är mina bröder och ni borde vara älskade, och ni borde göra sådana gärningar som hör till omvändelsen eftersom era hjärtan har varit storligen förhärdade mot Guds ord, och eftersom ni är ett vilsegånget och fallet folk."

31 Nu hände det sig att då jag, Alma, hade talat dessa ord, se, då vredgades folket på mig för att jag hade sagt till dem att de var ett hårdhärtat och styvnackat folk.

32 Och även för att jag sa till dem att de var ett vilsegånget och fallet folk vredgades de på mig och försökte bära hand på mig för att de skulle kunna kasta mig i fångelse.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivation of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

33 Men det hände sig att Herren inte tillät att de vid detta tillfälle skulle ta mig och kasta mig i fängelse.

34 Och det hände sig att även Amulek gick fram och började predika för dem. Och alla Amuleks ord är nu inte nedskrivna, men en del av hans ord finns nedskrivna i denna bok.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Detta är nu de ord som Amulek predikade för folket som var i Ammonihahs land. Han sa:
- 2 ”Jag är Amulek. Jag är son till Giddonah, som var son till Ismael, som var en ättling till Aminadi. Och det var denne Aminadi som tydde den skrift som fanns på tempelmuren och som hade skrivits av Guds finger.
- 3 Och Aminadi var en ättling till Nephi, som var son till Lehi, som kom från Jerusalems land och som var en ättling till Manasse, som var son till Josef, som såldes till Egypten av sina bröder.
- 4 Och se, även jag är en man med icke ringa anseende bland alla dem som känner mig. Ja, och jag har många släktingar och vänner, och jag har också förvärvat anseendiga rikedomar genom mina händers arbete.
- 5 Men trots allt detta har jag aldrig känt till mycket om Herrens vägar och hans hemligheter och förunderliga makt. Jag sa att jag aldrig hade känt till mycket om detta, men se, det var fel, för jag har sett mycket av hans hemligheter och hans förunderliga makt, ja, i det att han har bevarat detta folks liv.
- 6 Ändå förhärdade jag mitt hjärta, för jag blev kallad många gånger och jag ville inte lyssna. Därför kände jag till dessa ting, men jag ville ändå inte veta. Därför fortsatte jag att göra uppror mot Gud i mitt hjärtas ogudaktighet, ända till den fjärde dagen i denna den sjunde månaden som är i det tionde året av domarnas regering.
- 7 Då jag var på resa för att besöka en mycket nära släkting visade sig en Herrens ängel för mig och sa: ’Amulek, återvänd till ditt eget hus, för du ska ge en Herrens profet mat, ja, en helig man som är en man utvald av Gud. För han har fastat i många dagar för detta folks synders skull, och han är hungrig. Och du ska ta emot honom i ditt hus och ge honom mat, och han ska välsigna dig och ditt hus, och Herrens välsignelse ska vila över dig och ditt hus.’

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 Och det hände sig att jag lydde ängelns röst och återvände till mitt hus. Och då jag var på väg dit fann jag den man om vilken ängeln sa till mig: 'Du ska ta emot honom i ditt hus' – och se, det var samme man som har talat till er om det som hör Gud till.
- 9 Och ängeln sa till mig att han är en helig man. Därför vet jag att han är en helig man eftersom det var en Guds ängel som sa det.
- 10 Och vidare vet jag att det han har vittnat om är sant, för se, jag säger er att så sant Herren lever har han sänt sin ängel för att uppenbara detta för mig, och detta har han gjort medan denne Alma har bott i mitt hus.
- 11 För se, han har välsignat mitt hus, han har välsignat mig och mina kvinnor och mina barn och min far och mina släktingar. Ja, hela min släkt har han välsignat, och Herrens välsignelse har vilat över oss enligt de ord som han talade.”
- 12 Och när nu Amulek hade talat dessa ord började folket förundras då de såg att det var mer än ett vittne som vittnade om det som de anklagades för, och även om det som skulle komma enligt profetians ande som var i dem.
- 13 Ändå fanns det några bland dem som tänkte fråga ut dem, för att de genom sina listiga planer skulle kunna snärja dem med deras ord, så att de kunde finna bevis mot dem, så att de kunde överlämna dem åt sina domare, så att de kunde dömas enligt lagen och så att de kunde dräpas eller kastas i fängelse enligt det brott som de kunde föregå eller vittna om mot dem.
- 14 Och de män som sökte förgöra dem var de som var lagkloka och som anlätades eller utsågs av folket att tillämpa lagen vid sina rättsliga prövningar eller då folkets brott prövades inför domarna.
- 15 Nu var dessa lagkloka insatta i alla folkets konster och knep, och detta var de för att de skulle kunna bli skickliga i sitt yrke.
- 16 Och det hände sig att de började fråga ut Amulek för att därigenom kunna förmå honom till tvetalan eller till att motsäga sina egna ord.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

17 Nu visste de inte att Amulek kunde känna till deras planer. Men det hände sig då de började fråga ut honom att han genomskådade deras tankar och sa till dem: ”O, ni ogudaktiga och fördärvade släkte, ni lagkloka och hycklare, för ni lägger djävulens grundvalar, ja, ni lägger ut fällor och snaror för att fånga Guds heliga.

18 Ni gör upp planer för att förvränga de rättfärdigas vägar och ådrar er Guds vrede över era huvuden, ja, till detta folks fullständiga undergång.

19 Ja, rätt talade Mosiah, som var vår siste kung, då han stod i begrepp att överlämna riket och inte hade någon att överlåta det till, utan gjorde så att detta folk skulle styras genom sin egen röst – ja, med rätta sa han att om tiden skulle komma då folkets röst valde ondska, det vill säga om tiden skulle komma då detta folk skulle falla i överträdelse, skulle de vara mogna för undergång.

20 Och nu säger jag er att Herren med rätta dömer er för er ondska. Med rätta ropar han till detta folk genom sina änglars röst: ’Omvänd er, omvänd er, för himmelriket är nära.’

21 Ja, med rätta ropar han med sina änglars röst: ’Jag ska komma ner bland mitt folk med rättfärdighet och rättvisa i mina händer.’

22 Ja, och jag säger er att om det inte hade varit för bönerna från de rättfärdiga som nu bor i landet skulle ni redan nu hemsökas med fullständig undergång. Men det skulle inte ske genom översvämning som det skedde med folket i Noas dagar, utan det skulle ske genom hungersnöd och genom farsot och svärd.

23 Men det är genom de rättfärdigas böner som ni blir skonade. Om ni därför driver ut de rättfärdiga från er kommer Herren inte att hålla sin hand tillbaka, utan han ska komma emot er i sin brinnande vrede. Då kommer ni att drabbas av hungersnöd och av farsot och av svärd. Och den tiden är nära för handen om ni inte omvänder er.”

24 Och nu hände det sig att folket vredgades än mer på Amulek och de ropade och sa: ”Den här mannen smäddar våra lagar som är rättvisa och våra visa lagkloka som vi har utvalt.”

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

25 Men Amulek räckte ut handen och ropade ännu högre till dem och sa: ”O, ni ogudaktiga och fördärvade släkte, varför har Satan fått ett så fast grepp om era hjärtan? Varför ger ni efter för honom så att han kan få makt över er till att förblinda era ögon, så att ni inte förstår de ord som talas i överensstämmelse med sanningen?”

26 För se, har jag vittnat mot er lag? Ni förstår inte. Ni säger att jag har vittnat mot er lag, men det har jag inte, utan jag har talat till förmån för er lag, till er fördömmelse.

27 Och se, nu säger jag er att grunden till detta folks undergång har börjat läggas av era lagklokas och era domares orättfärdighet.”

28 Och nu hände det sig att när Amulek hade talat dessa ord ropade folket mot honom och sa: ”Nu vet vi att denne man är ett djävulens barn, för han har ljugit för oss. Han har ju talat mot vår lag, och nu säger han att han inte har talat emot den.

29 Och vidare har han smädat våra lagkloka och våra domare.”

30 Och det hände sig att de lagkloka i sina hjärtan föresatte sig att de skulle komma ihåg detta mot honom.

31 Och det fanns en bland dem vars namn var Zeezrom. Han var den främste på att anklaga Amulek och Alma, och han var en av de skickligaste bland dem och hade mycket att göra bland folket.

32 Nu var det dessa lagklokas avsikt att skaffa sig vinning, och de fick lön i förhållande till hur mycket de utförde.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Nu stod det i Mosiahs lag att var och en som var en lagens domare, eller de som utsetts till att vara domare, skulle få lön i förhållande till den tid de använde till att döma dem som fördes inför dem för att dömas.
- 2 Om nu någon var i skuld till en annan och han inte ville betala vad han var skyldig anfördes klagomål mot honom till domaren, och domaren utövade sin myndighet och sände ut rättstjänare för att föra mannen inför honom. Och han dömde mannen enligt lagen och de bevis som anfördes mot honom, och på så sätt tvingades mannen att betala det han var skyldig, eller bli fråntagen allt, eller bli utdriven från folket som tjuv och rövare.
- 3 Och domaren fick lön efter den tid som åtgick – en senin av guld för en dag eller en senum av silver, vilken har samma värde som en senin av guld. Och detta är enligt den lag som var given.
- 4 Och detta är namnen på deras olika guldstycken och deras silverstycken efter deras värde. Och namnen gavs av nephiterna, för de räknade inte på samma sätt som judarna som var i Jerusalem. Inte heller mätte de på samma sätt som judarna, utan de ändrade sitt räknesätt och sina mått efter folkets sinne och omständigheter under varje släktled, fram till domarnas regering, då de fastställdes av kung Mosiah.
- 5 Nu är räknesättet sålunda: en senin av guld, en seon av guld, en shum av guld och en limna av guld.
- 6 En senum av silver, en amnor av silver, en esrom av silver och en onti av silver.
- 7 En senum av silver var lika med en senin av guld, och båda gällde för ett mått korn och likaså för ett mått av varje slag av spannmål.
- 8 Men en seon av guld var värd två gånger så mycket som en senin.
- 9 Och en shum av guld var värd två gånger så mycket som en seon.
- 10 Och en limna av guld var värd lika mycket som de alla.
- 11 Och en amnor av silver var lika stor som två senums.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

12 Och en esrom av silver var lika stor som fyra senum.
13 Och en onti var lika stor som de alla.
14 Detta är nu värdet av de mindre mynten i deras räknesätt:
15 En shiblon är hälften av en senum, alltså en shiblon för ett halvt mått korn.
16 Och en shiblum är hälften av en shiblon.
17 Och en lea är hälften av en shiblum.
18 Detta är nu myntens värde enligt deras räknesätt.
19 En antion av guld motsvarar tre shibloner.
20 Eftersom de fick lön efter hur mycket de arbetade var det uteslutande för att skaffa sig vinning som de hetsade folket till upplopp och alla slags oroligheter och ogudaktighet, så att de kunde få mer arbete, och så att de kunde tjäna pengar alltefter antalet mål som fördes inför dem. Därför hetsade de folket mot Alma och Amulek.
21 Och denne Zeezrom började fråga ut Amulek och sa: "Vill du svara på några frågor som jag ska ställa till dig?" Nu var Zeezrom en man som var väl bevandrad i djävulens planer så att han kunde förgöra det som var gott. Därför sa han till Amulek: "Vill du svara på de frågor som jag ska ställa till dig?"
22 Och Amulek sa till honom: "Ja, om det är enligt Herrens Ande som är i mig. För jag säger inget som strider mot Herrens Ande." Och Zeezrom sa till honom: "Se, här är sex onti silver, och alla dessa ger jag dig, om du förnekar förekomsten av ett Högsta Väsen."
23 Då sa Amulek: "O du helvetets barn, varför frestar du mig? Vet du inte att den rättfärdige inte ger efter för sådana frestelser?"
24 Tror du att det inte finns någon Gud? Jag säger dig: Nej, du vet att det finns en Gud, men du älskar vinning mer än honom.

And an ezrom of silver was as great as four senums.
And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord.
And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 Och nu har du ljugit för mig inför Gud. Du sa till mig: 'Se, dessa sex onti, som är mycket värdefulla, ska jag ge dig' – när du i ditt hjärta tänkte behålla dem. Och det enda du önskade var att jag skulle förneka den sanne och levande Guden så att du kunde få orsak att förgöra mig. Och se, för denna stora ondska ska du få din lön."

26 Och Zeezrom sa till honom: "Du säger att det finns en sann och levande Gud?"

27 Och Amulek sa: "Ja, det finns en sann och levande Gud."

28 Då sa Zeezrom: "Finns det mer än en Gud?"

29 Och han svarade: "Nej."

30 Då sa Zeezrom vidare till honom: "Hur vet du detta?"

31 Och han sa: "En ängel har kungjort det för mig."

32 Och Zeezrom sa vidare: "Vem är han som ska komma? Är det Guds Son?"

33 Och han sa till honom: "Ja."

34 Och Zeezrom sa vidare: "Ska han frälsa sitt folk i deras synder?" Och Amulek svarade och sa till honom: "Jag säger dig att det ska han inte, för det är omöjligt för honom att förneka sitt ord."

35 Då sa Zeezrom till folket: "Se till att ni kommer ihåg detta, för han sa att det bara finns en enda Gud. Ändå säger han att Guds Son ska komma, men han ska inte frälsa sitt folk – som om han hade myndighet att befälla Gud."

36 Och Amulek säger återigen till honom: "Se, du har ljugit, för du säger att jag talade som om jag hade myndighet att befälla över Gud, eftersom jag sa att han inte ska frälsa sitt folk i deras synder."

37 Och återigen säger jag dig att han inte kan frälsa dem i deras synder, för jag kan inte förneka hans ord, och han har sagt att inget orent kan ärva himmelriket. Hur kan ni då bli frälsta om ni inte ärver himmelriket? Därför kan ni inte bli frälsta i era synder."

38 Nu sa Zeezrom återigen till honom: "Är Guds Son den sanne evige Fadern?"

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

39 Och Amulek sa till honom: ”Ja, han är den sanne evige Fadern till himmel och jord och till allt som i dem är. Han är begynnelsen och änden, den förste och den siste.

40 Och han ska komma till världen för att återlösa sitt folk, och han ska ta på sig deras överträdelser som tror på hans namn. Och dessa är de som ska få evigt liv, och frälsning kommer inte till någon annan.

41 Därför förblir de ogudaktiga som om ingen återlösning hade skett, utom att dödens band har lossats. För se, dagen kommer då alla ska uppstå från de döda och stå inför Gud och bli dömda enligt sina gärningar.

42 Men det finns en död som kallas en timlig död. Och Kristi död ska lossa denna timliga döds band så att alla ska uppstå från denna timliga död.

43 Anden och kroppen ska återförenas i sin fullkomliga form. Både lem och led ska återställas till sin rätta gestaltning, alldeles som vi nu är. Och vi ska föras fram för att stå inför Gud, lika medvetna som vi nu är och med ett klart minne av all vår skuld.

44 Och denna återställelse ska komma till alla, både gammal och ung, både träl och fri, både man och kvinna, både ond och rättfärdig, och inte så mycket som ett hårstrå på deras huvud ska gå förlorat, utan allt ska återställas till sin fullkomliga form sådan den nu är, eller till kroppen, och alla ska föras fram och ställas framför skranket inför Kristus, Sonen, och Gud, Fadern, och den Helige Anden, som är en enda evig Gud, för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda.

45 Se, nu har jag talat till dig om den dödliga kroppens död och även om den dödliga kroppens uppståndelse. Jag säger dig att denna dödliga kropp ska uppstå till en odödlig kropp, det vill säga från döden, ja, från den första döden till livet så att de inte längre kan dö. Deras andar förenas med deras kroppar för att aldrig åtskiljas. På så sätt blir helheten andlig och odödlig så att de inte längre kan se förgänglighet.”

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 När nu Amulek hade avslutat dessa ord började folket åter förundras, och även Zeezrom började darra. Och så slutade Amuleks ord, eller: Detta är allt som jag har skrivit.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 När nu Alma såg att Amuleks ord hade tystat Zeezrom, för han såg att Amulek hade ertappat honom med lögn och bedrägeri i avsikt att förgöra honom, och då han såg att Zeezrom började darra under medvetandet om sin skuld, öppnade han sin mun och började tala till honom och bekräfta Amuleks ord och förklara tingen ytterligare, eller utveckla skrifterna utöver vad Amulek hade gjort.
- 2 Och de ord som Alma talade till Zeezrom hördes av folket runt omkring, för skaran var stor, och han talade på detta sätt:
- 3 ”Nu ser du, Zeezrom, att du har beslagits med lögn och list, för du har ljugit inte bara för människor, utan du har ljugit även för Gud, för se, han känner alla dina tankar, och du ser att dina tankar tillkännages för oss genom hans Ande.
- 4 Och du ser att vi vet att din plan var en mycket förslagen plan, enligt djävulens förslagenhet, för att ljuga och bedra detta folk så att du skulle kunna sätta dem upp emot oss i avsikt att smäda oss och driva bort oss.
- 5 Detta var nu din motståndares plan, och han har utövat sin makt genom dig. Nu vill jag att du kommer ihåg att det jag säger till dig, säger jag till alla.
- 6 Och se, jag säger till er alla att detta var en av motståndarens snaror som han har lagt för att fånga detta folk, så att han kan få er till att underkasta er honom, så att han kan omsluta er med sina kedjor, så att han kan fångsla er till evig undergång enligt sin makt att hålla i fångenskap.”
- 7 När nu Alma hade talat dessa ord började Zeezrom darra än mer, för han blev mer och mer övertygad om Guds makt. Och han blev även övertygad om att Alma och Amulek hade kännedom om honom, för han var övertygad om att de kände till hans hjärtas tankar och avsikter. För makten hade getts dem för att de skulle kunna veta detta genom profetians ande.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 Och Zeezrom började ivrigt ställa frågor till dem för att han skulle kunna få veta mer om Guds rike. Och han sa till Alma: ”Vad betyder det som Amulek har talat om de dödas uppståndelse, att alla ska uppstå från de döda, både de rättfärdiga och de orättfärdiga, och föras fram för att stå inför Gud och dömas efter sina gärningar?”

9 Och nu började Alma förklara detta för honom och sa: ”Det är många givet att känna till Guds hemligheter, men de har fått sträng befallning att de inte ska avslöja annat än den del av hans ord som han ger till människobarnen enligt den lydning och flit som de visar honom.

10 Och därför får den som förhärdar sitt hjärta en mindre del av ordet, men till den som inte förhärdar sitt hjärta ges en större del av ordet, till dess det blir honom givet att känna Guds hemligheter, till dess han känner dem till fullo.

11 Och till dem som förhärdar sina hjärtan ges en allt mindre del av ordet till dess de inte vet något om hans hemligheter. Och därefter tas de tillfångna av djävulen och leds av hans vilja ner till undergång. Och det är detta som menas med helvetets kedjor.

12 Och Amulek har talat tydligt om döden och om att uppstå från denna dödlighet till ett tillstånd av odödlighet och om att föras fram inför Guds skrank för att dömas efter våra gärningar.

13 Om då våra hjärtan har varit förhärdade, ja, om vi har förhärdat våra hjärtan mot ordet så att det inte finns inom oss, då kommer vårt tillstånd att vara hemskt, för då ska vi bli fördömda.

14 För våra ord kommer att fördöma oss, ja, alla våra gärningar kommer att fördöma oss. Vi blir inte befunda obefläckade, och även våra tankar kommer att fördöma oss. Och i detta hemska tillstånd kommer vi inte att våga se uppåt mot vår Gud, och vi skulle vara glada om vi kunde befalla klipporna och bergen att falla över oss och dölja oss för hans åsyn.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, insomuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 Men detta kan inte ske. Vi måste komma fram och stå inför honom i hans härlighet och i hans kraft och i hans makt, majestät och herravälde och till vår eviga skam erkänna att alla hans domar är rättvisa, att han är rättvis i alla sina gärningar, och att han är barmhärtig mot människobarnen och att han har all makt att frälsa varje människa som tror på hans namn och bär sådan frukt som tillhör omvändelsen.

16 Och se, jag säger er att sedan kommer döden, ja, en andra död, som är en andlig död. Då är tiden inne när den som i sina synder dör den timliga döden även ska dö en andlig död. Ja, han dör i fråga om det som hör rättfärdigheten till.

17 Då är tiden inne när deras kval ska bli som en sjö av eld och svavel vars lågor stiger uppåt i evigheters evighet. Och då är tiden inne när de fångslas till evig undergång enligt Satans makt och fångenskap, eftersom han har underkuvat dem enligt sin vilja.

18 Då, säger jag er, ska det för dem vara som om ingen återlösning hade skett, för de kan inte återlösas enligt Guds rättvisa, och de kan inte dö, eftersom det inte längre finns någon förgänglighet.”

19 Nu hände det sig att när Alma slutat tala dessa ord var folket än mer förvånade.

20 Men där fanns bland dem en viss Antionah, som var en hög styresman bland dem, som kom fram och sa till honom: ”Vad är det du har sagt, att människan ska uppstå från de döda och förändras från detta dödliga tillstånd till ett odödligt tillstånd så att själen aldrig kan dö?”

21 Vad betyder det skriftställe där det står att Gud satte keruber och ett flammande svärd öster om Edens lustgård, för att inte våra första föräldrar skulle gå in och ta del av frukten från livets träd och leva för evigt? Och därav ser vi att det inte fanns någon tänkbar möjlighet att de skulle leva för evigt.”

22 Då sa Alma till honom: ”Det är detta jag stod i begrepp att förklara. Vi ser nu att Adam föll genom att äta av den förbjudna frukten enligt Guds ord. Och sålunda ser vi att hela människosläktet genom hans fall blev ett förlorat och fallet folk.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

23 Och se, nu säger jag dig att om det hade varit möjligt för Adam att äta av frukten från livets träd vid den tiden, skulle det inte finnas någon död, och ordet skulle ha varit meningslöst, vilket skulle ha gjort Gud till en lögnare, för han sa: 'Om du äter ska du förvisso dö.'

24 Och vi ser att döden drabbar människorna, ja, den död som Amulek har talat om som är den timliga döden. Men människan fick en tid sig förunnad då hon kunde omvända sig, och därför blev detta liv ett prövotillstånd, en tid att bereda sig för att möta Gud, en tid att bereda sig för det oändliga tillstånd som vi har talat om, vilket kommer efter de dödas uppståndelse.

25 Om det nu inte hade varit för återlösningsplanen som fastställdes från världens grundläggning, kunde det inte ha funnits någon uppståndelse från de döda. Men det fastställdes en återlösningsplan som ska åstadkomma den uppståndelse från de döda om vilken vi har talat.

26 Och se, om det hade varit möjligt för våra första föräldrar att gå fram och äta av livets träd skulle de ha blivit för evigt olyckliga eftersom de inte hade fått något förberedande tillstånd. Och därför skulle återlösningsplanen ha ointetgjorts, och Guds ord skulle ha varit meningslöst och utan verkan.

27 Men se, det skedde inte så, utan det bestämdes att människorna måste dö. Och efter döden måste de komma till domen, ja, samma dom som vi har talat om, som är slutet.

28 Och sedan Gud bestämt att detta skulle ske med människan, se, då såg han att det var nödvändigt att människorna fick kännedom om det som han bestämt om dem.

29 Därför sände han änglar att tala med dem, och de lät människor se hans härlighet.

30 Och de började alltifrån den stunden att åkalla hans namn. Därför samtalade Gud med människor och tillkännagav för dem återlösningsplanen som hade beretts från världens grundläggning. Och detta kungjorde han för dem i enlighet med deras tro och omvändelse och deras heliga gärningar.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

31 Därför gav han bud till människorna, sedan de först hade överträtt de första buden rörande det som var timligt, och blivit som gudar, med kunskap om gott och ont, och hade satt sig i stånd att handla, eller hade blivit satta i stånd att handla efter egen önskan och vilja att antingen göra ont eller gott.

32 Därför gav Gud dem bud, efter att ha tillkännagett återlösningsplanen för dem, för att de inte skulle göra ont, då straffet för detta var en andra död, vilket var en evig död gällande det som tillhör rättfärdigheten. Ty för sådana kunde återlösningsplanen inte ha någon kraft eftersom rättvisans verk enligt Guds ojämförliga godhet inte kunde omintetgöras.

33 Men Gud kallade på människorna i sin Sons namn (för detta är den återlösningsplan som fastställts) och sa: 'Om ni omvänder er och inte förhärdar era hjärtan ska jag förbarma mig över er genom min enfödde Son.

34 De som omvänder sig och inte förhärdar sitt hjärta kan därför göra anspråk på barmhärtigheten genom min enfödde Son till sina synders förlåtelse, och de ska ingå i min vila.

35 Men den som förhärdar sitt hjärta och gör ont, se, jag svär i min vrede att han inte ska ingå i min vila.'

36 Och nu, mina bröder, säger jag er att om ni förhärdar era hjärtan ska ni inte gå in i Herrens vila. Därför förtörnar er ondska honom så att han sänder ner sin vrede över er liksom vid den första förbittringen, ja, enligt sitt ord vid den sista förbittringen liksom vid den första, till era själars eviga undergång, alltså enligt hans ord, till den sista döden så väl som den första.

37 Och nu, mina bröder, då vi vet detta och det är sant, låt oss omvända oss och inte förhärda våra hjärtan, så att vi inte förtörnar Herren vår Gud till att sända sin vrede över oss i dessa sina andra bud som han har gett oss, utan låt oss gå in i Guds vila som är beredd enligt hans ord.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Och vidare, mina bröder, vill jag rikta er uppmärksamhet på den tid när Herren Gud gav dessa bud till sina barn, och jag vill att ni ska komma ihåg att Herren Gud ordinerade präster enligt sin heliga orden, som var enligt hans Sons orden, för att undervisa folket om dessa ting.
- 2 Och dessa präster ordinerades enligt hans Sons orden på ett sådant sätt att folket därigenom kunde veta på vilket sätt de skulle se fram emot hans Son för att få återlösning.
- 3 Och detta är sättet varpå de ordinerades: De kallades och förbereddes från världens grundläggning enligt Guds förutkännedom, på grund av sin stora tro och sina goda gärningar. Från början lämnades de att välja mellan gott och ont, och eftersom de valde det goda och utövade mycket stor tro är de kallade med en helig kallelse, ja, med den heliga kallelse som bereddes samtidigt med och i enlighet med en förberedande återlösning för sådana.
- 4 Och sålunda har de kallats till detta heliga kall på grund av sin tro, medan andra förkastade Guds Ande på grund av sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet fastän de, om det inte hade varit för detta, kunde ha fått lika stor förmån som sina bröder.
- 5 Eller kort sagt: Från början hade de samma ställning som sina bröder, och sålunda bereddes detta heliga kall från världens grundläggning åt sådana som inte förhärdade sina hjärtan, och det är i och genom den enfödde Sonens försoning, vilken var förberedd –
- 6 och sålunda kallades de genom denna heliga kallelse och ordinerades till Guds heliga ordens höga prästadöme för att undervisa människobarnen om hans bud så att även de skulle kunna komma in i hans vila.
- 7 Detta höga prästadöme är enligt hans Sons orden, en orden som var till från världens grundläggning, eller med andra ord är utan dagars början eller års slut och är beredd från evighet till all evighet enligt hans förutkännedom om allt.

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

8 Och på detta sätt ordinerades de: De kallades med en helig kallelse och ordinerades med en helig förrättning och tog på sig den heliga ordens höga prästadöme, vilken kallelse och förrättning och höga prästadöme är utan början eller slut.

9 Sålunda blev de högpräster för evigt enligt Sonens, Faderns Enföddes, orden, han som är utan dagars början eller års slut, som är full av nåd, rättvisa och sanning. Och så är det. Amen.

10 Nu fanns det, som jag sa om den heliga orden eller detta höga prästadöme, många som ordinerades och blev Guds högpräster, och det skedde på grund av deras mycket stora tro och omvändelse och deras rättfärdighet inför Gud då de valde att omvända sig och handla rättfärdigt hellre än att förgås.

11 Därför kallades de enligt denna heliga orden och heliggjordes, och deras kläder tvättades vita genom Lammets blod.

12 Sedan de nu heliggjorts genom den Helige Anden och deras kläder gjorts vita, eftersom de var rena och obefläckade inför Gud, kunde de inte se på synd utom med avsky. Och det var många, ja ett mycket stort antal, som gjordes rena och gick in i Herrens, sin Guds, vila.

13 Och nu, mina bröder, vill jag att ni ska ödmjuka er inför Gud och bära sådan frukt som tillhör omvändelsen så att även ni kan gå in i denna vila.

14 Ja, ödmjuka er som människorna gjorde i Melkisedeks dagar, han som även var en högpräst enligt den orden som jag har talat om, och som också tog på sig det höga prästadömet för evigt.

15 Och det var till samme Melkisedek som Abraham betalade tionde, ja, vår fader Abraham betalade i tionde en tiondel av allt han ägde.

16 Och dessa förrättningar gavs på detta sätt för att folket därigenom skulle kunna se framåt mot Guds Son, för det var en förebild till hans orden, eller det var hans orden, och detta var för att de skulle se framåt mot honom för sina synders förlåtelse så att de kunde gå in i Herrens vila.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Nu var denne Melkisedek kung över Salems land, och hans folk hade tilltagit i ondskan och avskyvärdhet, ja, de hade alla gått vilse. De var fulla av all slags ogudaktighet.

18 Men Melkisedek, som hade utövat mäktig tro och tagit emot det höga prästadömet ämbete enligt Guds heliga orden, predikade omvändelse för sitt folk. Och se, de omvände sig. Och Melkisedek upprättade fred i landet under sina dagar. Därför kallades han fridsfursten, för han var kung i Salem, och han regerade under sin far.

19 Nu fanns det många före honom, och det fanns även många efter honom, men ingen var större. Därför har man särskilt omnämnt honom.

20 Nu behöver jag inte säga mer om detta. Vad jag har sagt får räcka. Se, skrifterna finns framför er. Om ni förvränger dem blir det till er egen undergång.”

21 Och nu hände det sig att när Alma sagt dessa ord till dem sträckte han fram sin hand mot dem och ropade med mäktig stämma och sa: ”Nu är tiden att omvända sig, för frälsningens dag närmar sig.

22 Ja, och Herrens röst genom änglars mun förkunnar det för alla nationer, ja, förkunnar det så att de kan få glada budskap om stor glädje, ja, och han låter dessa glada budskap ljuda bland allt sitt folk, ja, likaså till dem som är skingrade över jordens yta. Därför har de kommit till oss.

23 Och de tillkännages för oss med tydliga ord så att vi kan förstå, så att vi inte kan ta miste, och detta eftersom vi är vandringsmän i ett främmande land. Därför är vi storligen gynnade, för vi har fått dessa glada budskap förkunnade för oss i alla delar av vår vingård.

24 För se, änglar förkunnar det nu för många i vårt land, och detta sker i avsikt att bereda människobarnens hjärtan på att ta emot hans ord när han kommer i sin härlighet.

25 Och nu väntar vi bara på att höra det glada budskapet om hans ankomst förkunnat för oss genom änglars mun. För tiden kommer, men vi vet inte hur snart. Gud give att det sker i min tid, men vare sig det sker förr eller senare ska jag fröjda mig över det.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

- 26 Och det ska tillkännages för rättfärdiga och heliga män genom änglars mun vid tiden för hans ankomst, så att våra fäders ord må uppfyllas enligt det de har sagt om honom, vilket var enligt profetians ande som var i dem.
- 27 Och nu, mina bröder, önskar jag i djupet av mitt hjärta, ja, med så stor ängslan att det smärtar mig, att ni ska hörsamma mina ord och överge era synder och inte uppskjuta er omvändelses dag,
- 28 utan att ni ödmjukar er inför Herren och åkallar hans heliga namn och ständigt vakar och ber så att ni inte blir frestade mer än ni kan uthärda, och därmed leds av den Helige Anden och blir ödmjuka, saktmodiga, undergivna, tåliga, fulla av kärlek och tålmodiga i allt,
- 29 har tro på Herren, har hopp om att ni ska få evigt liv och ständigt har Guds kärlek i era hjärtan, så att ni kan upphöjas på den yttersta dagen och komma in i hans vila.
- 30 Och må Herren bevilja er omvändelse så att ni inte ådrar er hans vrede, så att ni inte binds med helvetets kedjor, så att ni inte må lida den andra döden.”
- 31 Och Alma talade många fler ord till folket, som inte är nedskrivna i denna bok.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 Och det hände sig sedan han slutat tala till folket att många av dem trodde på hans ord och började omvända sig och utforska skrifterna.
- 2 Men de flesta av dem ville dräpa Alma och Amulek, för de vredgades på Alma för att han talat så tydligt till Zeezrom. Och de sa även att Amulek hade ljugit för dem och hade smädat deras lag och även deras lagkloka och domare.
- 3 Och även dessa vredgades på Alma och Amulek, och eftersom de hade vittnat så öppet mot deras ogudaktighet försökte de röja undan dem i hemlighet.
- 4 Men det hände sig att de inte gjorde detta, utan i stället tog de dem och band dem med starka rep och förde dem inför landets överdomare.
- 5 Och folket trädde fram och vittnade mot dem – vittnade om att de hade smädat lagen och landets lagkloka och domare, och även hela befolkningen i landet, och att de hade vittnat om att det bara fanns en enda Gud och att han skulle sända sin Son bland folket men att han inte skulle frälsa dem. Och mycket sådant vittnade folket om mot Alma och Amulek. Och detta skedde inför landets överdomare.
- 6 Och det hände sig att Zeezrom häpnade över de ord som hade talats. Och han kände även till den sinnenas blindhet som han själv orsakat bland befolkningen genom sina lögnaktiga ord. Och hans själ började sönderslitas av medvetandet om hans egen skuld, ja, han började omslutas av helvetets kval.
- 7 Och det hände sig att han började ropa till de församlade och säga: ”Se, jag är skyldig, och dessa män är obefläckade inför Gud.” Och alltifrån den stunden började han vädja för dem, men de smädade honom och sa: ”Är även du besatt av djävulen?” Och de spottade på honom och drev bort honom och även alla dem som trodde de ord som Alma och Amulek hade talat. Och de drev bort dem och sände män att kasta sten på dem.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

8 Och de samlade deras hustrur och deras barn. Och alla som trodde eller hade blivit undervisade om att tro på Guds ord lät de kasta i elden. Och de samlade även deras uppteckningar som innehöll de heliga skrifterna och kastade dem i elden så att de skulle brännas och förstöras av eld.

9 Och det hände sig att de tog Alma och Amulek och förde dem ut till martyrlplatsen för att de skulle kunna bevittna deras undergång som förtärdes av elden.

10 Och när Amulek såg hur kvinnorna och barnen som förtärdes av elden plågades, plågades även han, och han sa till Alma: "Hur kan vi bevittna denna hemska syn? Låt oss därför sträcka ut våra händer och utöva den Guds kraft som är i oss och rädda dem från lågorna."

11 Men Alma sa till honom: "Anden hindrar mig att sträcka ut min hand. För se, Herren tar dem upp till sig i härlighet, och han tillåter dem att göra detta, eller att folket gör detta mot dem i enlighet med sina hjärtans hårdhet, för att de domar som han i sin vrede ska avkunna mot dem må bli rättvisa. Och de oskyldigas blod ska stå som ett vittnesbörd emot dem, ja, och ropa mäktigt emot dem på den yttersta dagen."

12 Då sa Amulek till Alma: "Se, kanske bränner de även oss."

13 Och Alma sa: "Ske Herrens vilja. Men se, vårt arbete är inte fullbordat. Därför bränner de oss inte."

14 Nu hände det sig att när deras kroppar som hade kastats i elden hade förtärts, liksom de uppteckningar som hade kastats in samtidigt med dem, kom landets överdomare och ställde sig framför Alma och Amulek medan de var bundna, och han slog dem på kinderna med handen och sa till dem: "Vill ni, efter det ni har sett, åter predika för detta folk och säga att de ska kastas i en sjö av eld och svavel?"

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

15 Se, ni ser att ni inte hade makt att rädda dem som kastades i elden. Inte heller har Gud räddat dem för att de var av er tro.” Och domaren slog dem åter på kinderna och frågade: ”Vad har ni att säga till ert försvar?”

16 Nu var denne domare av samma orden och tro som den Nehor som dräpte Gideon.

17 Och det hände sig att Alma och Amulek inte svarade honom. Och han slog dem återigen och överlämnade dem åt rättstjänarna för att kastas i fängelse.

18 Och när de hade kastats i fängelset och varit där i tre dagar kom det många lagkloka och domare och präster och lärare som tillhörde Nehors tro. Och de kom in i fängelset för att besöka dem, och de ställde frågor om många ords betydelse, men de svarade dem inte.

19 Och det hände sig att domaren ställde sig framför dem och sa: ”Varför svarar ni inte på folkets ord? Vet ni inte att jag har makt att överlämna er åt lågorna?” Och han befallde dem att tala, men de svarade inte.

20 Och det hände sig att de lämnade dem och gick sin väg, men kom tillbaka nästa dag. Och även domaren slog dem återigen på kinderna. Och även många andra kom fram och slog dem och sa: ”Vill ni återigen stå och döma detta folk och fördöma vår lag? Om ni har så stor makt, varför befriar ni då inte er själva?”

21 Och mycket sådant sa de till dem medan de gnisslade tänder mot dem och spottade på dem och frågade: ”Hur ska vi se ut när vi är fördömda?”

22 Och mycket sådant, ja, allt möjligt sådant sa de till dem, och på så sätt hånade de dem under många dagar. Och de undanhöll dem mat för att de skulle hungra, och vatten för att de skulle törsta, och de tog även från dem deras kläder så att de var nakna. Och sålunda bands de med starka rep och spärrades in i fängelset.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 Och det hände sig att när de på så sätt lidit i många dagar (och det var på den tolfte dagen i den tionde månaden i det tionde året av domarnas regering över Nephis folk) gick överdomaren i Ammonihahs land och många av deras lärare och deras lagkloka in i fängelset där Alma och Amulek var bundna med rep.

24 Och överdomaren stod framför dem och slog dem återigen och sa till dem: ”Om ni har Guds makt, så befria er från dessa band, och då ska vi tro att Herren ska förgöra detta folk enligt era ord.”

25 Och det hände sig att de alla gick fram och slog dem och sa samma ord, ända till siste man. Och när den siste hade talat till dem vilade Guds kraft över Alma och Amulek, och de reste sig och stod på sina fötter.

26 Och Alma ropade och sa: ”Hur länge ska vi uthärda dessa stora lidanden, o Herre? O Herre, ge oss styrka enligt vår tro som är i Kristus, ja, till att befria oss.” Och de slet av repen som de var bundna med, och när folket såg detta tog de till flykten, för fruktan för undergång hade kommit över dem.

27 Och det hände sig att så stor var deras fruktan att de föll till marken och nådde inte fram till fängelsets ytterdörr. Och jorden skälvde våldsamt och fängelsemurarna rännade så att de föll till marken, och överdomaren och de lagkloka och prästerna och lärarna, som hade slagit Alma och Amulek, dräptes genom deras fall.

28 Och Alma och Amulek kom ut ur fängelset, och de var oskadda, för Herren hade förlänat dem kraft enligt deras tro på Kristus. Och de gick genast ut ur fängelset, och de befriades från sina band. Och fängelset hade störtat till marken, och varje själ inom dess murar hade dräpts utom Alma och Amulek, och de gick genast ut i staden.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Eftersom folket hade hört ett stort buller kom de allsammans springande i skaror för att få veta orsaken därtill. Och när de såg Alma och Amulek komma ut ur fångelset och att dess murar hade fallit till marken, slogs de av stor fruktan och flydde för Alma och Amulek, liksom en get med sina killingar flyr för två lejon. Och sålunda flydde de för Alma och Amulek.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 Och det hände sig att Alma och Amulek fick befallning att ge sig av från den staden. Och de gav sig av och kom till Sidoms land, och se, där fann de alla de människor som hade dragit ut ur Ammonihahs land, och som hade drivits ut och stenats för att de trodde på Almas ord.
- 2 Och de berättade för dem allt som hade hänt med deras hustrur och deras barn, och även om sig själva och om den kraft de fått till att befria sig.
- 3 Och dessutom låg Zeezrom sjuk i Sidom i brännande feber, som hade orsakats av hans svåra själskval på grund av hans ogudaktighet, för han trodde att Alma och Amulek inte längre var i livet, och han trodde att de blivit dräpta för hans onskas skull. Och denna stora synd och hans många andra synder sönderslet hans sinne till den grad att han led oerhört och inte kunde finna någon lindring. Därför började han svedas av en brännande hetta.
- 4 När han nu hörde att Alma och Amulek var i Sidoms land började hans hjärta fatta mod, och han sände omedelbart ett budskap till dem och bad dem komma till honom.
- 5 Och det hände sig att de omedelbart gick och hörsammade det budskap som han sänt till dem. Och de gick in i huset till Zeezrom, och de fann honom i sin säng, sjuk och mycket svag med en brännande feber. Och han led också oerhört i sitt sinne på grund av sin ondska, och när han såg dem sträckte han fram sin hand och bönföll dem att de skulle bota honom.
- 6 Och det hände sig att Alma sa till honom, i det att han tog honom vid handen: "Tror du på Kristi makt att frälsa?"
- 7 Och han svarade och sa: "Ja, jag tror alla de ord som du har undervisat om."
- 8 Och Alma sa: "Om du tror på Kristi återlösning kan du bli botad."
- 9 Och han sa: "Ja, jag tror enligt dina ord."
- 10 Och då ropade Alma till Herren och sa: "O, Herre vår Gud, förbarma dig över denne man och bota honom enligt hans tro, som är på Kristus."

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

11 Och när Alma hade sagt dessa ord, hoppade Zeezrom upp och började gå, och detta skedde till hela folkets stora förundran. Och ryktet därom spreds ut över hela Sidoms land.

12 Och Alma döpte Zeezrom åt Herren, och alltifrån den stunden började han predika för folket.

13 Och Alma upprättade en församling i Sidoms land och invigde präster och lärare i landet för att döpa åt Herren alla som önskade låta döpa sig.

14 Och det hände sig att det var många, för de strömmade till från hela området runt omkring Sidom och lät döpa sig.

15 Men vad folket som befann sig i Ammonihahs land beträffar förblev de ett hårdhärtat och styvnackat folk. Och de omvände sig inte från sina synder utan tillskrev djävulen all den makt som Alma och Amulek hade, för de tillhörde Nehors tro och trodde inte på att omvända sig från sina synder.

16 Och det hände sig att Alma och Amulek – Amulek, eftersom han för Guds ords skull hade övergett allt sitt guld och silver och alla sina dyrbarheter som var i Ammonihahs land, och eftersom han hade förkastats av dem som en gång var hans vänner, och även av sin far och sina släktingar –

17 när därför Alma hade upprättat församlingen i Sidom såg han en stor förändring, ja, han såg att folket hade lagt band på sig vad deras hjärtans högmod beträffar och börjat ödmjuka sig inför Gud och börjat samla sig i sina helgedomar för att tillbe Gud inför altaret, alltid vakande och bedjande, så att de kunde befrias från Satan och från död och från undergång –

18 och som jag sa: När Alma hade sett allt detta tog han Amulek med sig och begav sig till Zarahemlas land och tog med honom till sitt eget hus och hjälpte honom i hans prövningar och styrkte honom i Herren.

19 Och sålunda slutade det tionde året av domarnas regering över Nephis folk.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiff-necked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 Och det hände sig i det elfte året av domarnas regering över Nephis folk, på femte dagen i andra månaden, efter att det hade rätt omfattande fred i Zarahemlas land och efter att det inte hade funnits några krig eller tvister under ett antal år, ja, ända till den femte dagen i andra månaden av det elfte året, att rykten om krig hördes över hela landet.
- 2 För se, lamaniternas härar hade kommit in vid den sida som gränsade till vildmarken, in i landets gränstrakter, ända in i staden Ammonihah, och de började dräpa folket och ödelägga staden.
- 3 Och nu hände det sig att innan nephiterna hann uppåda en tillräcklig här för att driva ut dem ur landet hade de nedgjort befolkningen i staden Ammonihah, och även en del i gränstrakterna omkring Noa, och hade fört andra som fångar ut i vildmarken.
- 4 Nu hände det sig att nephiterna önskade få tillbaka dem som hade bortförts som fångar i vildmarken.
- 5 Därför gick han som hade utnämnts till överbefälhavare över nephiternas härar (och hans namn var Zoram och han hade två söner: Lehi och Aha) – denne Zoram och hans två söner, som visste att Alma var högpräst över kyrkan och även hade hört att han hade profetians ande, gick därför till honom och bad honom att få veta vart Herren ville att de skulle gå i vildmarken för att söka efter sina bröder som hade tagits tillfånga av lamaniterna.
- 6 Och det hände sig att Alma frågade Herren om detta. Och Alma kom tillbaka och sa till dem: ”Se, lamaniterna kommer att ta sig över floden Sidon i den södra vildmarken, högt uppe bortom Mantis lands gränser. Och se, där ska ni möta dem, öster om floden Sidon, och där ska Herren åt er överlämna era bröder som har tagits tillfånga av lamaniterna.”
- 7 Och det hände sig att Zoram och hans söner tog sig över floden Sidon med sina härar och tågade iväg bortom Mantis gränser ut i den södra vildmarken som låg öster om floden Sidon.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 Och de anföll lamaniternas skaror, och lamaniterna blev skingrade och jagades ut i vildmarken. Och de tog sina bröder, som hade tagits tillfånga av lamaniterna, och inte en själ av dem som hade varit tillfångatagna hade omkommit. Och de fördes av sina bröder tillbaka för att ta sina egna landområden i besittning.

9 Och så slutade domarnas elfte år: Lamaniterna hade drivits ut ur landet och Ammonihahs befolkning hade förgjorts, ja, varje levande själ av ammonihahiterna hade förgjorts, och även deras stora stad, den som de sa var så stor att Gud inte kunde förgöra den.

10 Men se, på en enda dag lades den öde, och liken sönderslets av hundar och vildmarkens vilda djur.

11 Men efter många dagar lades deras kroppar i högar på marken, och de övertäcktes med ett tunt jordlager. Och så hemsk var nu stanken att människor inte på många år gick in i Ammonihahs land för att ta det i besittning. Och det kallades nehoriternas ödeläggelse, för de som dräptes tillhörde Nehors tro, och deras landområden förblev öde.

12 Och lamaniterna kom inte tillbaka för att kriga mot nephiterna förrän under det fjortonde året av domarnas regering över Nephis folk. Och i tre år hade sålunda Nephis folk oavbruten fred i hela landet.

13 Och Alma och Amulek gick omkring och predikade omvändelse för folket i deras tempel och i deras helgedomar och även i deras synagogor, som hade uppförts på judarnas sätt.

14 Och för alla som ville höra deras ord förkunnade de ständigt Guds ord utan anseende till person.

15 Och sålunda gick Alma och Amulek, och även många andra som hade utvalts till verket, omkring och predikade ordet överallt i landet. Och kyrkan upprättades överallt i landet, och i hela området runt omkring, bland hela Nephis folk.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

- 16 Och det fanns ingen ojämlikhet bland dem. Herren utgöt sin Ande över hela landet för att bereda människobarnens sinnen, eller för att bereda deras hjärtan att ta emot ordet som skulle undervisas bland dem vid tiden för hans ankomst –
- 17 så att de inte skulle bli förhärdade mot ordet, så att de inte skulle förbli i otro och gå mot sin undergång, utan så att de kunde ta emot ordet med glädje och som en gren bli ympad in i den sanna vinstocken så att de kunde gå in i Herrens, sin Guds, vila.
- 18 Och dessa präster som gick omkring bland folket predikade mot all lögn och bedrägeri och avund och kiv och agg och smädelser och stöld, rån, plundring, mord, äktenskapsbrott och all slags lösaktighet, högt förkunnande att inget sådant borde förekomma –
- 19 och de förkunnade sådant som snart skulle ske, ja, de förkunnade Guds Sons ankomst, hans lidande och död och även de dödas uppståndelse.
- 20 Och många bland folket frågade efter platsen dit Guds Son skulle komma, och de blev undervisade om att han skulle visa sig för dem efter sin uppståndelse. Och detta hörde folket med stor glädje och fröjd.
- 21 Och sedan kyrkan nu hade upprättats överallt i landet – sedan den hade vunnit seger över djävulen, och Guds ord predikades i sin renhet i hela landet, och Herren utgöt sina välsignelser över folket – så slutade det fjortonde året av domarnas regering över Nephis folk.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

En berättelse om Mosiahs söner som avstod från rätten till riket för Guds ords skull och gick upp till Nephis land för att predika för lamaniterna. Deras lidanden och befrielse – enligt Almas uppteckning.

Alma 17

- 1 Och nu hände det sig att när Alma färdades söderut från Gideons land bort till Mantis land, se, då mötte han till sin förvåning Mosiahs söner på väg till Zarahemlas land.
- 2 Och dessa Mosiahs söner var tillsammans med Alma då ängeln först visade sig för honom. Därför glädde sig Alma storligen över att se sina bröder. Och det som gjorde hans glädje ännu större var att de fortfarande var hans bröder i Herren. Ja, och de hade blivit starka i kunskapen om sanningen, för de var män med sunt förstånd, och de hade flitigt utforskat skrifterna för att de skulle kunna få kännedom om Guds ord.
- 3 Men detta är inte allt. De hade hängett sig åt mycket bön och fasta, och därför hade de profetians ande och uppenbarelsens ande, och när de undervisade, undervisade de med Guds kraft och myndighet.
- 4 Och de hade undervisat om Guds ord under fjorton års tid bland lamaniterna och hade haft stor framgång med att bringa många till kunskapen om sanningen. Ja, genom deras ords kraft fördes många fram inför Guds altare för att åkalla Guds namn och bekänna sina synder för honom.
- 5 Och se, detta är de omständigheter de levde under på sina färder, för de genomgick många bedrövelser. De led mycket, både till kropp och sinne, i form av hunger, törst och utmattning och även av stora andliga ansträngningar.
- 6 Och detta var deras resor: Sedan de hade tagit farväl av sin far Mosiah under domarnas första år, och sedan de hade av sagt sig riket som deras far ville överlämna åt dem, och detta var även folkets mening,

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

7 drog de ut ur Zarahemlas land och tog med sig sina svärd och sina spjut och sina bågar och sina pilar och sina slungor, och detta gjorde de för att de skulle kunna skaffa sig föda medan de var i vildmarken.

8 Och sålunda drog de ut i vildmarken med dem som de hade utsett för att bege sig upp till Nephis land och predika Guds ord för lamaniterna.

9 Och det hände sig att de färdades många dagar i vildmarken, och de fastade mycket och bad mycket om att Herren skulle skänka dem en del av sin Ande till att följa dem och stanna kvar hos dem, så att de kunde bli ett redskap i Guds händer till att om möjligt bringa sina bröder lamaniterna till kunskapen om sanningen, till kunskapen om hur ogudaktiga deras fäders traditioner var, vilka inte var sanna.

10 Och det hände sig att Herren besökte dem med sin Ande och sa till dem: "Fatta mod!" Och de fattade mod.

11 Och Herren sa även till dem: "Gå ut bland lamaniterna, era bröder, och befast mitt ord. Men ni ska vara ut hålliga i tålmod och lidanden så att ni kan visa fram goda exempel för dem genom mig. Då ska jag göra er till ett redskap i mina händer till många själers frälsning."

12 Och det hände sig att Mosiahs söner, och även de som var med dem, i sina hjärtan fattade mod till att gå ut bland lamaniterna för att förkunna Guds ord för dem.

13 Och det hände sig att när de hade kommit till lamaniternas lands gränser skildes de åt och lämnade varandra och litade på Herren att de åter skulle få träffa varandra vid sin skördetids slut, för de föreställde sig att det var ett stort verk de hade åtagit sig.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 Och stort var det förvisso, för de hade åtagit sig att predika Guds ord för ett vilt och förhärdat och blodtörstigt folk, ett folk som njöt av att mörda nephiterna och av att råna och plundra dem. Och deras hjärtan var fästa vid rikedomar, eller vid guld och silver och dyrbara stenar. Men de försökte skaffa sig dessa ting genom att mörda och plundra för att de inte skulle behöva arbeta med egna händer för att få dem.
- 15 Därför var de ett mycket lättjefullt folk. Många av dem tillbad avgudar, och Guds förbannelse vilade över dem för deras faders traditioners skull. Trots det gavs Herrens löften till dem, på villkor att de omvände sig.
- 16 Detta var anledningen till att Mosiahs söner hade åtagit sig detta verk för att de kanske skulle kunna föra dem till omvändelse, för att kanske kunna bringa dem till kunskapen om återlösningens planen.
- 17 Därför skildes de från varandra och gick ut bland dem, var för sig enligt de Guds ord och den kraft som hade getts dem.
- 18 Och Ammon var ledaren bland dem, eller snarare, han betjänade dem, och han skildes från dem sedan han hade välsignat dem i enlighet med deras olika uppdrag och hade meddelat dem Guds ord, eller betjänat dem, innan han gav sig av. Och så färdades de på sina olika vägar överallt i landet.
- 19 Och Ammon for till Ismaels land, landet som var uppkallat efter Ismaels söner, som även de blev lamani-ter.
- 20 Och när Ammon kom in i Ismaels land tog lamani-terna honom och band honom, såsom det var deras sed att binda alla nephiter som föll i deras händer och föra dem inför kungen. Och sålunda lämnades åt kungens godtycke att dräpa dem eller att hålla dem i fångenskap eller att kasta dem i fängelse eller att driva ut dem ur sitt land enligt hans vilja och godtycke.
- 21 Och sålunda fördes Ammon fram inför den kung som var över Ismaels land. Och hans namn var Lamoni, och han var en ättling till Ismael.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

22 Och kungen frågade Ammon om det var hans önskan att bo i landet bland lamaniterna, det vill säga bland hans folk.

23 Och Ammon sa till honom: ”Ja, jag önskar bo bland detta folk en tid, ja, och kanske till den dag jag dör.”

24 Och det hände sig att kung Lamoni var mycket nöjd med Ammon och befälde att hans band skulle lösas. Och han ville att Ammon skulle ta en av hans döttrar till hustru.

25 Men Ammon sa till honom: ”Nej, men jag vill bli din tjänare.” Därför blev Ammon en tjänare till kung Lamoni. Och det hände sig att han sattes bland andra tjänare att vakta Lamonis hjordar enligt lamaniternas sed.

26 Och sedan han hade varit i kungens tjänst i tre dagar, medan han tillsammans med de lamanitiska tjänarna gick med hjordarna till vattningsstället som kallades Sebus vatten, och dit alla lamaniterna förde sina hjordar för att vattnas –

27 när alltså Ammon och kungens tjänare förde sina hjordar till detta vattningsställe, se, då stod där ett antal lamaniter som hade fört sina hjordar till vattnet, och de skingrade Ammons och kungens tjänares hjordar, och de skingrade dem så att de flydde åt många håll.

28 Nu började kungens tjänare knota och säga: ”Nu kommer kungen att dräpa oss som han har gjort med våra bröder därför att deras hjordar skingrades genom dessa mäns ogudaktighet.” Och de började gråta häftigt och säga: ”Se, våra hjordar är redan skingrade.”

29 Nu grät de av fruktan för att bli dräpta. När nu Ammon såg detta, svällde hans hjärta inom honom av glädje, ”ty”, sa han, ”jag ska visa min kraft för dessa mina medtjänare, eller den kraft som är i mig, genom att återlämna dessa hjordar till kungen så att jag kan vinna dessa mina medtjänares hjärtan, så att jag kan förmå dem att tro på mina ord”.

30 Och detta var nu Ammons tankar när han såg hur de som han kallade sina bröder led.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

31 Och det hände sig att han uppmuntrade dem med sina ord och sa: ”Mina bröder, var vid gott mod och låt oss gå och söka efter hjordarna, och vi ska samla ihop dem och föra dem tillbaka till vattningsstället. Och på så sätt ska vi bevara hjordarna åt kungen, och han kommer inte att dräpa oss.”

32 Och det hände sig att de gick för att söka efter hjordarna, och de följde Ammon, och de sprang mycket snabbt och kom ifatt kungens hjordar och samlade åter ihop dem vid vattningsstället.

33 Och männen stod åter färdiga att skingra deras hjordar, men Ammon sa till sina bröder: ”Omringa hjordarna så att de inte kan fly, så går jag och tar upp kampen mot dessa män som skingrar våra hjordar.”

34 De gjorde därför som Ammon befallde dem, och han gick fram och ställde sig för att strida mot dem som stod vid Sebus vatten, och de var inte få till antalet.

35 De fruktade därför inte Ammon eftersom de trodde att en enda av deras män skulle kunna dräpa honom om de ville, för de visste inte att Herren hade lovat Mosiah att han skulle befria hans söner ur deras händer. Inte heller visste de någonting om Herren. Därför njöt de av sina bröders undergång, och av den anledningen stod de redo att skingra kungens hjordar.

36 Men Ammon steg fram och började kasta stenar på dem med sin slunga, ja, han slungade stenar in bland dem med stor kraft, och på så sätt dräpte han ett antal av dem så att de började förundra sig över hans styrka. Men de vredgades för sina fallna bröders skull och var fast beslutna att han skulle dö, och eftersom de såg att de inte kunde träffa honom med sina stenar kom de mot honom med klubbor för att dräpa honom.

37 Men se, var och en som lyfte sin klubba för att slå ner Ammon högg denne armarna av med sitt svärd, för han parerade deras slag genom att hugga mot armarna på dem med sitt svärds egg så att de blev bestörta och började fly för honom. Ja, och de var inte få till antalet, och han drev dem på flykten genom sin arms styrka.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Sex av dem hade nu fallit för slungan, men med sitt svärd dräpte han ingen utom deras ledare. Och han högg av armarna på alla som lyfte dem emot honom, och de var inte få.

39 Och när han drivit dem långt bort återvände han, och de vattnade sina hjordar och förde dem tillbaka till kungens betesmarker. Och sedan gick de in till kungen bärande på de armar som med Ammons svärd hade huggits av dem som försökte dräpa honom, och dessa bars in till kungen som ett bevis på vad de hade gjort.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 Och det hände sig att kung Lamoni lät sina tjänare stå fram och vittna om allt vad de hade sett rörande denna sak.
- 2 Och när de alla hade vittnat om det som de hade sett, och han hade fått veta hur plikttroget Ammon tagit hand om hans hjordar, och även om dennes stora styrka i striden mot dem som försökte dräpa honom, blev han synnerligen förvånad och sa: ”Förvisso är denne mera än en människa! Se, är inte detta den Store Anden som sänder sådana stora straffdomar över detta folk för deras mords skull?”
- 3 Och de svarade kungen och sa: ”Om han är den Store Anden eller en människa vet vi inte, men så mycket vet vi, att han inte kan bli dräpt av kungens fiender. Inte heller kan de, på grund av hans skicklighet och stora styrka, skingra kungens hjordar när han är med oss. Därför vet vi att han är en kungens vän. Och nu, o konung, tror vi inte att en människa har så stor makt, för vi vet att han inte kan bli dräpt.”
- 4 Och när nu kungen hörde dessa ord sa han till dem: ”Nu vet jag att han är den Store Anden, och han har nu kommit ner för att bevara era liv så att jag inte ska dräpa er, som jag gjorde med era bröder. Ja, detta är den Store Anden om vilken våra fäder har talat.”
- 5 Detta var nämligen Lamonis tro, som han hade fått av sin far, att det fanns en stor ande. Men trots att de trodde på en stor ande antog de att vad de än gjorde var rätt. Nu började emellertid Lamoni storligen frukta att han hade gjort orätt i att dräpa sina tjänare.
- 6 För han hade dräpt många av dem för att deras bröder hade skingrat deras hjordar vid vattningsstället. Och sålunda blev de dräpta på grund av att de hade fått sina hjordar skingrade.
- 7 Nu brukade dessa lamaniter stå vid Sebus vatten för att skingra folkets hjordar, så att de därigenom skulle få tillfälle att driva bort många av de skingrade till sitt eget land, för det var ett vanligt plundringssätt bland dem.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 Och det hände sig att kung Lamoni frågade sina tjänare och sa: "Var är denne man som har så stor kraft?"

9 Och de sa till honom: "Se, han utfodrar dina hästar." För kungen hade befallt sina tjänare, innan det var tid för dem att vattna sina hjordar, att de skulle ställa i ordning hans hästar och vagnar och ledsaga honom till Nephis land, för det hade utlysts ett stort gästabud i Nephis land av Lamonis far, som var kung över hela landet.

10 När nu kung Lamoni hörde att Ammon höll på att ställa hans hästar och vagnar i ordning, blev han ännu mer förvånad över Ammons plikttrohet och sa: "Det har förvisso inte funnits någon tjänare bland hela mitt tjänstefolk som har varit så plikttrogen som denne man, för han kommer ihåg alla mina befallningar och utför dem.

11 Nu vet jag förvisso att han är den Store Anden, och jag skulle vilja be honom att komma in till mig, men jag vågar inte."

12 Och det hände sig att när Ammon hade ställt hästarna och vagnarna i ordning åt kungen och hans tjänare gick han in till kungen, och han såg att kungens ansikte hade förändrats. Därför tänkte han vända och gå bort från hans åsyn.

13 Och en av kungens tjänare sa till honom: "Rabbanah", vilket översatt betyder mäktige eller store kung, för de ansåg sina kungar vara mäktiga, och därför sa han till honom: "Rabbanah, kungen vill att du ska stanna."

14 Därför vände sig Ammon till kungen och sa till honom: "Vad vill du att jag ska göra för dig, o konung?" Kungen svarade honom inte på en timmes tid, enligt deras tid, för han visste inte vad han skulle säga till honom.

15 Och det hände sig att Ammon återigen sa till honom: "Vad begär du av mig?" Men kungen svarade honom inte.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbanah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbanah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

16 Och det hände sig att Ammon, eftersom han var fylld av Guds Ande, förstod kungens tankar. Och han sa till honom: "Är det för att du har hört att jag försvarade dina tjänare och dina hjordar och dräpte sju av deras bröder med slungan och med svärdet, och högg av armarna på andra för att försvara dina hjordar och dina tjänare, se, är det detta som gör dig förundrad?"

17 Jag säger dig: Hur kommer det sig att din förundran är så stor? Se, jag är en människa och är din tjänare. Därför ska jag göra vad du än önskar, som är rätt."

18 När nu kungen hört dessa ord förundrades han åter, för han förstod att Ammon kunde urskilja hans tankar. Men trots detta öppnade kung Lamoni sin mun och sa till honom: "Vem är du? Är du den Store Anden som vet allting?"

19 Ammon svarade och sa till honom: "Det är jag inte."

20 Och kungen sa: "Hur känner du till mitt hjärtas tankar? Du kan tala oförskräckt och berätta för mig om detta. Och berätta även genom vilken kraft du dräpte och högg av armarna på mina bröder som skingrade mina hjordar.

21 Och om du nu berättar detta för mig ska jag ge dig vad du än önskar, och om det behövdes skulle jag låta mina härar hålla vakt omkring dig. Men jag vet att du är mäktigare än de alla. Men vad du än begär av mig ska jag ge dig."

22 Ammon, som var vis men harmlös, sa nu till Lamoni: "Vill du hörsamma mina ord, om jag berättar för dig genom vilken kraft jag gör detta? Och det är detta jag begär av dig."

23 Och kungen svarade honom och sa: "Ja, jag ska tro alla dina ord." Och så blev han fångad genom list.

24 Och Ammon började tala till honom med frimodighet och sa till honom: "Tror du att det finns en Gud?"

25 Och han svarade och sa till honom: "Jag vet inte vad det betyder."

26 Och då sa Ammon: "Tror du att det finns en stor ande?"

27 Och han sa: "Ja."

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marvelled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

28 Och Ammon sa: ”Denne är Gud.” Och Ammon sa vidare till honom: ”Tror du att denne store ande, som är Gud, skapade allt som finns i himlen och på jorden?”

29 Och han sa: ”Ja, jag tror att han skapade allt som finns på jorden, men jag vet inget om himlarna.”

30 Och Ammon sa till honom: ”Himlarna är en plats där Gud bor med alla sina heliga änglar.”

31 Och kung Lamoni sa: ”Finns den ovanför jorden?”

32 Och Ammon sa: ”Ja, och han blickar ner på alla människobarnen, och han känner hjärtats alla tankar och avsikter, för genom hans hand skapades de alla i begynnelsen.”

33 Och kung Lamoni sa: ”Jag tror på allt detta som du har talat. Är du sänd av Gud?”

34 Ammon sa till honom: ”Jag är en människa, och människan skapades i begynnelsen till Guds avbild, och jag är av hans Helige Ande kallad att undervisa om dessa ting för detta folk så att de kan bringas till kunskap om det som är rätt och sant.

35 Och i mig bor en del av denne Ande som ger mig kunskap, och även kraft, i enlighet med min tro och mina önskningar, som är i Gud.”

36 När nu Ammon hade sagt dessa ord, började han med världens skapelse, och även med Adams skapelse, och berättade för honom allt om människans fall och förklarade och framlade för honom folkets uppteckningar och heliga skrifter, som profeterna hade talat om, ända fram till den tid då deras fader Lehi lämnade Jerusalem.

37 Och han berättade även för dem (för han talade till kungen och hans tjänare) allt om deras faders färder i vildmarken och om alla deras lidanden på grund av hunger och törst, och om deras vedermödor och så vidare.

38 Och han berättade även för dem om Lamans och Lemuels och Ismaels söners uppror, ja, han berättade för dem om alla deras uppror, och han förklarade för dem alla uppteckningarna och skrifterna från den tid då Lehi lämnade Jerusalem fram till nuvarande tid.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

And he also rehearsed unto them concerning the rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto them; and he expounded unto them all the records and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem down to the present time.

39 Men detta är inte allt, för han förklarade för dem återlösningensplanen som var beredd från världens grundläggning, och han undervisade dem även om Kristi ankomst, och alla Herrens verk tillkännagav han för dem.

40 Och det hände sig att när han hade sagt allt detta och förklarat det för kungen trodde kungen alla hans ord.

41 Och han började ropa till Herren och säga: ”O Herre, förbarma dig! Förbarma dig över mig och mitt folk enligt den stora barmhärtighet som du har visat Nephis folk.”

42 Och när han nu hade sagt detta föll han till marken som om han var död.

43 Och det hände sig att hans tjänare tog honom och bar in honom till hans hustru och lade honom på en bädd. Och han låg som om han vore död under två dagars och två nätters tid. Och hans hustru och hans söner och hans döttrar sörjde honom enligt lamaniternas sed och begrät djupt förlusten av honom.

But this is not all; for he expounded unto them the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world; and he also made known unto them concerning the coming of Christ, and all the works of the Lord did he make known unto them.

And it came to pass that after he had said all these things, and expounded them to the king, that the king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O Lord, have mercy; according to thy abundant mercy which thou hast had upon the people of Nephi, have upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and carried him in unto his wife, and laid him upon a bed; and he lay as if he were dead for the space of two days and two nights; and his wife, and his sons, and his daughters mourned over him, after the manner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 Och det hände sig att de efter två dagar och två nätter skulle ta hans kropp och lägga den i en gravkammare som de hade iordningställt för att begrava sina döda i.
- 2 Nu hade drottningen hört om Ammons ryktbarhet, och därför sände hon bud och begärde att han skulle komma in till henne.
- 3 Och det hände sig att Ammon gjorde som han blev befalld och gick in till drottningen och önskade få veta vad hon ville att han skulle göra.
- 4 Och hon sa till honom: ”Min makes tjänare har låtit mig veta att du är en helig Guds profet, och att du har förmåga att utföra många kraftgärningar i hans namn.
- 5 Om så är fallet vill jag därför att du går in och ser på min make, för han har legat på sin bädd i två dagars och två natters tid. Och några säger att han inte är död, men andra säger att han är död och att han luktar, och att han borde läggas i gravkammaren, men själv tycker jag inte att han luktar.”
- 6 Detta var nu vad Ammon önskade, för han visste att kung Lamoni var i Guds makt. Han visste att otrons mörka slöja höll på att dras bort från hans sinne och att ljuset som upplyste hans sinne, vilket var Guds härlighets ljus, vilket var hans godhets förunderliga ljus, ja, det ljuset hade ingjutit stor glädje i hans själ sedan mörkrets moln hade skingrats och det eviga livets ljus hade tänts i hans själ, ja, han visste att detta hade överväldigat hans naturliga kropp, och att han var bortförd i Gud.
- 7 Det som drottningen önskade att han skulle göra var därför hans egen enda önskan. Därför gick han in för att se på kungen såsom drottningen begärt, och han såg kungen, och han visste att han inte var död.
- 8 Och han sa till drottningen: ”Han är inte död, utan han sover i Gud, och i morgon ska han stå upp igen. Begrav honom därför inte.”
- 9 Och Ammon sa till henne: ”Tror du detta?” Och hon sa till honom: ”Jag har inte haft några bevis utom ditt ord och våra tjänares ord. Ändå tror jag att det ska ske såsom du har sagt.”

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

10 Och Ammon sa till henne: "Välsignad är du för din stora tros skull. Jag säger dig kvinna, att så stor tro inte har funnits bland hela Nephis folk."

11 Och det hände sig att hon vakade vid sin makes bädd från den stunden till samma tid nästa dag, då Ammon hade sagt att han skulle stå upp.

12 Och det hände sig att han steg upp enligt Ammons ord, och då han steg upp sträckte han fram sin hand till kvinnan och sa: "Välsignat vare Guds namn, och välsignad är du.

13 För se, så sant du lever har jag sett min Återlösare. Och han ska komma fram och födas av en kvinna, och han ska återlösa alla människor som tror på hans namn." Och när han hade sagt dessa ord svällde hjärtat inom honom, och han segnade åter ner av glädje, och även drottningen segnade ner, överväldigad av Anden.

14 När nu Ammon såg att Herrens Ande enligt hans böner var utgjuten över lamaniterna, hans bröder, som hade orsakat så mycket sorg bland nephiterna eller bland allt Guds folk till följd av sin ondska och sina traditioner, föll han på knä och började utgjuta sin själ i bön och tacksägelse till Gud för vad han hade gjort för hans bröder, och även han överväldigades av glädje, och sålunda hade de alla tre segnat till marken.

15 När nu kungens tjänare sett att de hade fallit, började även de att anropa Gud. För Herrens fruktan hade även kommit över dem, för det var de som hade stått inför kungen och vittnat för honom om Ammons stora kraft.

16 Och det hände sig att de åkallade Herrens namn av alla krafter, ända till dess de hade fallit till marken allesammans utom en av de lamanitiska kvinnorna, vars namn var Abish, och hon hade varit omvänd till Herren i många år på grund av en märkvärdig syn som hennes far hade haft.

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

- 17 Eftersom hon hade varit omvänd till Herren och aldrig hade låtit någon veta det, visste hon, när hon såg att alla Lamoni's tjänare hade fallit till marken, och att även hennes härskarinna drottningen och kungen och Ammon låg utsträckta på marken, att det var Guds makt. Och i tron att detta var ett tillfälle att tala om för folket vad som hade skett ibland dem, och att åsynen av denna syn skulle få dem att tro på Guds makt, sprang hon därför från hus till hus och kungjorde detta för folket.
- 18 Och de började samlas vid kungens hus. Och det kom en stor skara, och till sin förvåning såg de kungen och drottningen och deras tjänare utsträckta på marken, och de låg där alla som om de vore döda, och de såg också Ammon, och se, han var nephit.
- 19 Och nu började folket knota sinsemellan. Några sa att en stor olycka hade drabbat dem, eller kungen och hans hus, eftersom han hade tillåtit nephiten att stanna i landet.
- 20 Men andra tillrättavisade dem och sa: "Kungen har dragit denna olycka över sitt hus genom att han dräpte sina tjänare som hade fått sina hjordar skingrade vid Sebus vatten."
- 21 Och de tillrättavisades även av de män som hade stått vid Sebus vatten och skingrat de hjordar som tillhörde kungen, för de vredgades på Ammon för att han hade dräpt flera av deras bröder vid Sebus vatten medan han försvarade kungens hjordar.
- 22 Och en av dessa, vars bror hade blivit dräpt av Ammons svärd och som var mycket vred på Ammon, drog sitt svärd och gick fram för att låta det falla på Ammon och dräpa honom. Och då han lyfte svärdet för att dräpa honom, föll han ner död.
- 23 Nu ser vi att ingen kunde dräpa Ammon, för Herren hade sagt till Mosiah, hans far: "Jag ska skona honom, och det ska ske honom enligt din tro" – därför anförtrorde Mosiah honom åt Herren.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

24 Och det hände sig att när mängden såg att den man som lyfte svärdet för att dräpa Ammon hade fallit ner död kom fruktan över dem alla, och de vågade inte räkka ut handen för att röra vid honom eller någon av dem som hade fallit. Och de började åter undra sinsemellan vad orsaken kunde vara till denna stora kraft, eller vad allt detta kunde betyda.

25 Och det hände sig att det fanns många bland dem som sa att Ammon var den Store Anden, och andra sa att han var sänd av den Store Anden.

26 Men andra tillrättavisade alla dessa och sa att han var ett odjur som hade sänts från nephiterna för att pina dem.

27 Och det fanns några som sa att Ammon hade sänts av den Store Anden för att plåga dem för deras onskas skull, och att det var den Store Anden som alltid hade varit med nephiterna och som alltid hade befriat dem ur deras händer. Och de sa att det var denne Store Ande som hade förgjort så många av deras bröder lamaniterna.

28 Och på så sätt började tvisten bli mycket bitter bland dem, och medan de sålunda tvistade med varandra kom den tjänarinna som hade fått mängden att samlas, och när hon såg tvisten bland mängden blev hon så djupt bedrövad att hon grät.

29 Och det hände sig att hon gick fram och tog drottningen vid handen för att kanske kunna lyfta upp henne från marken, och så snart hon rörde vid hennes hand, reste hon sig och kom på fötter och ropade med hög röst och sa: "O välsignade Jesus, som har frälst mig från ett hemskt helvete! O välsignade Gud, förbarma dig över detta folk!"

30 Och när hon hade sagt detta knäppte hon händerna fylld av glädje, och hon talade många ord som ingen förstod. Och när hon hade gjort detta tog hon kung Lamoni vid handen, och se, han reste sig och kom på fötter.

31 Och när han märkte tvisten bland sitt folk, gick han omedelbart fram och började tillrättavisa dem och undervisa dem om de ord som han hade hört av Ammons mun. Och alla som lyssnade på hans ord trodde och omvändes till Herren.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

32 Men det fanns många bland dem som inte ville lyssna på hans ord, varför de gick sin väg.

33 Och det hände sig att när Ammon hade rest sig upp talade även han till dem, och det gjorde även alla Lamoni's tjänare, och allesamman förkunnade detsamma för folket – att deras hjärtan hade förändrats och att de inte längre hade någon önskan att göra ont.

34 Och se, många förkunnade för folket att de hade sett änglar och hade talat med dem, och dessa hade sålunda berättat för dem om Gud och om hans rättfärdighet.

35 Och det hände sig att det fanns många som trodde på deras ord, och alla som verkligen trodde lät döpa sig, och de blev ett rättfärdigt folk, och de upprättade en församling bland sig.

36 Och på så sätt påbörjades Herrens verk bland lamanierna. På så sätt började Herren utgjuta sin Ande över dem, och vi ser att hans arm är utsträckt till alla människor som omvänder sig och tror på hans namn.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 Och det hände sig när de hade upprättat en församling i det landet att kung Lamoni önskade att Ammon skulle följa med honom till Nephis land så att han kunde visa honom för sin far.
- 2 Och Herrens röst sa till Ammon: ”Du ska inte gå upp till Nephis land, för se, kungen kommer att trakta efter ditt liv. Du ska i stället gå upp till Middonis land, för se, din bror Aron och likaså Muloki och Ammah är i fängelse.”
- 3 Nu hände det sig att när Ammon hade hört detta sa han till Lamoni: ”Se, min bror och mina medbröder är i fängelse i Middoni, och jag går för att befria dem.”
- 4 Nu sa Lamoni till Ammon: ”Jag vet att du genom Herrens kraft kan göra allting. Men se, jag följer med dig till Middonis land, för kungen över Middonis land, vars namn är Antiomno, är en vän till mig. Därför går jag till Middonis land så att jag kan smickra landets kung, och han kommer då att släppa ut dina bröder ur fängelset.” Och Lamoni sa till honom: ”Vem berättade för dig att dina bröder var i fängelse?”
- 5 Och Ammon sa till honom: ”Ingen människa har berättat det för mig, utan Gud, och han sa till mig: ’Gå och befria dina bröder, för de är i fängelse i Middonis land.’”
- 6 När nu Lamoni hört detta lät han sina tjänare ställa i ordning hans hästar och hans vagnar.
- 7 Och han sa till Ammon: ”Kom, jag ska följa med dig ner till Middonis land, och där ska jag vädja till kungen om att han ska släppa ut dina bröder ur fängelset.”
- 8 Och det hände sig att när Ammon och Lamoni var på väg dit mötte de Lamonis far, som var kung över hela landet.
- 9 Och se, Lamonis far sa till honom: ”Varför kom du inte till gästabudet på den stora dagen när jag höll ett gästabud för mina söner och för mitt folk?”
- 10 Och han sa också: ”Vart är du på väg med denne nephit som är ett av barnen till en lögnare?”

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

11 Och det hände sig att Lamoni berättade för honom vart han ämnade sig, för han var rädd för att förnärma honom.

12 Och han talade även om för honom hela orsaken till att han hade stannat kvar i sitt eget rike och inte gått till sin far, till gästabudet som denne hade tillrett.

13 Och när nu Lamoni hade berättat allt detta för honom, se, då blev hans far till hans förvåning vred på honom och sa: "Lamoni, du tänker befria dessa nephiter som är söner till en lögnare. Se, han plundrade våra fäder, och nu har även hans barn kommit ibland oss, så att de genom sin list och sina lögnare kan bedra oss, så att de åter kan ta ifrån oss våra ägodelar."

14 Nu befälde Lamonis far honom att han skulle dräpa Ammon med svärdet. Och han befälde honom även att han inte skulle gå till Middonis land, utan att han skulle återvända med honom till Ismaels land.

15 Men Lamoni sa till honom: "Jag ämnar inte dräpa Ammon, och inte heller ämnar jag återvända till Ismaels land, utan jag går till Middonis land så att jag kan befria Ammons bröder, för jag vet att de är rättfärdiga män och den sanne Gudens heliga profeter."

16 När nu hans far hörde dessa ord blev han vred på honom och drog sitt svärd för att kunna fälla honom till marken.

17 Men Ammon steg fram och sa till honom: "Se, du ska inte dräpa din son. Ändå vore det bättre att han föll än du, för se, han har omvänt sig från sina synder. Men om du skulle falla nu, i din vrede, kunde din själ inte bli frälst.

18 Och vidare är det bäst för dig att avstå, för om du skulle dräpa din son, som är en oskyldig man, skulle hans blod ropa ur jorden till Herren, hans Gud, om att hämnd skulle komma över dig, och du skulle kanske förlora din själ."

19 När nu Ammon sagt dessa ord till honom svarade denne honom och sa: "Jag vet att om jag skulle dräpa min son skulle jag utgjuta oskyldigt blod, för det är du som har försökt förgöra honom."

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

20 Och han sträckte ut handen för att dräpa Ammon, men Ammon parerade hans slag och högg honom i armen så att han inte kunde använda den.

21 När nu kungen insåg att Ammon kunde dräpa honom började han vädja till Ammon att denne skulle skona hans liv.

22 Men Ammon lyfte sitt svärd och sa till honom: ”Se, jag hugger ner dig om du inte lovar mig att mina bröder kan släppas ut ur fängelset.”

23 Och kungen, som fruktade för sitt liv, sa: ”Om du skonar mig lovar jag dig vad du än begär, ända till halva riket.”

24 När nu Ammon såg att han hade påverkat den gamle kungen enligt sin önskan sa han till honom: ”Om du lovar att mina bröder kan släppas ut ur fängelset och att Lamoni kan få behålla sitt rike, och att du inte längre är missnöjd med honom utan lovar att han får handla enligt sina egna önskningar i allt han tänker, då ska jag skona dig. Annars ska jag slå dig till marken.”

25 När nu Ammon sagt detta började kungen fröjda sig över att hans liv hade skonats.

26 Och när han såg att Ammon inte hade någon önskan att förgöra honom, och när han även såg hur stor kärlek Ammon hade till hans son Lamoni, förundrades han storligen och sa: ”Eftersom detta är allt som du har önskat, att jag ska släppa dina bröder fria och låta min son Lamoni behålla sitt rike, se, då lovar jag att min son kan få behålla sitt rike från nu och för evigt, och jag ska inte längre styra honom.

27 Och jag lovar dig även att dina bröder kan släppas ut ur fängelset, och du och dina bröder kan få komma till mig i mitt rike, för jag har en stark önskan att få träffa dig.” För kungen var mycket förundrad över de ord som han hade talat, och likaså över de ord som hade talats av hans son Lamoni, varför han önskade lära känna dem.

28 Och det hände sig att Ammon och Lamoni fortsatte sin färd till Middonis land. Och Lamoni fann nåd inför landets kungs ögon, varför Ammons bröder fördes ut ur fängelset.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more—

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 Och när Ammon mötte dem blev han djupt bedrö-
vad, för se, de var nakna och hade stora skavsår på hu-
den eftersom de varit bundna med starka rep. Och de
hade även lidit hunger, törst och alla slags bedrövelser.
Ändå var de tålmodiga i allt sitt lidande.

30 Och som det hände sig blev det deras lott att råka i
händerna på mera förhärdade och mera styvackade
människor, och därför hade dessa inte velat lyssna på de-
ras ord, utan de hade drivit bort dem och hade slagit
dem och hade drivit dem från hus till hus, och från det
ena stället till det andra till dess de kom till Middonis
land. Och där greps de och kastades i fängelse och bands
med starka rep och hölls i fängelse i många dagar, och
befriades av Lamoni och Ammon.

And when Ammon did meet them he was exceed-
ingly sorrowful, for behold they were naked, and their
skins were worn exceedingly because of being bound
with strong cords. And they also had suffered hunger,
thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were
patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen
into the hands of a more hardened and a more stiff-
necked people; therefore they would not hearken unto
their words, and they had cast them out, and had smit-
ten them, and had driven them from house to house,
and from place to place, even until they had arrived in
the land of Middoni; and there they were taken and cast
into prison, and bound with strong cords, and kept in
prison for many days, and were delivered by Lamoni
and Ammon.

En berättelse om Arons, Mulokis och deras bröders predikoverksamhet bland lamaniterna.

Alma 21

- 1 När nu Ammon och hans bröder skildes åt vid lamaniternas lands gränser, se, då begav sig Aron mot det land som av lamaniterna kallades Jerusalem, uppkallat efter deras fäders fosterland. Och det var beläget långt bort och gränsade till Mormon.
- 2 Nu hade lamaniterna och amalekiterna och Amulons folk byggt en stor stad som kallades Jerusalem.
- 3 Nu var lamaniterna i sig själva tillräckligt förhärdade, men amalekiterna och amuloniterna var ännu mer förhärdade. Därför fick de lamaniterna att förhärdade sina hjärtan så att de tilltog i ogudaktighet och i sina avskyvärdheter.
- 4 Och det hände sig att Aron kom till staden Jerusalem och började först predika för amalekiterna. Och han började predika för dem i deras synagogor, för de hade byggt synagogor enligt nehoriternas orden eftersom många amalekiter och amuloniter tillhörde nehoriternas orden.
- 5 När därför Aron gick in i en av deras synagogor för att predika för folket, och medan han talade till dem, se, då reste sig en amalekit upp och började tvista med honom och säga: ”Vad är det du har vittnat om? Har du sett en ängel? Varför uppenbarar sig inte änglar för oss? Se, är inte detta folk lika gott som ditt folk?”
- 6 Du säger även att om vi inte omvänder oss, ska vi förgås. Hur kan du känna till våra hjärtans tankar och avsikter? Hur vet du att vi har orsak att omvända oss? Hur vet du att vi inte är ett rättfärdigt folk? Se, vi har byggt helgedomar, och vi kommer samman för att tillbe Gud. Vi tror att Gud ska frälsa alla människor.”
- 7 Nu sa Aron till honom: ”Tror du att Guds Son ska komma och återlösa människorna från deras synder?”

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

- Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.
- Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.
- Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.
- And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.
- Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?
- Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.
- Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

8 Och mannen sa till honom: ”Vi tror inte att du vet något sådant. Vi tror inte på dessa dåraktiga traditioner. Vi tror inte att du känner till det som ska hända, och inte heller tror vi att vare sig dina fäder eller våra fäder visste något om det de talade om beträffande det som ska hända.”

9 Nu började Aron öppna skrifterna för dem om Kristi ankomst och även om de dödas uppståndelse och att det inte kan finnas någon återlösning för människosläktet utom genom Kristi död och lidanden och försoningen genom hans blod.

10 Och det hände sig att när han började förklara detta för dem, vredgades de på honom och började håna honom. Och de ville inte höra de ord som han talade.

11 När han såg att de inte ville höra hans ord gick han därför ut ur deras synagoga och kom till en by som hette Ani-Anti, och där fann han Muloki som predikade ordet för dem, och likaså Ammah och hans bröder. Och de stred med många om ordet.

12 Och det hände sig att de insåg att folket skulle förhärda sina hjärtan. Därför drog de vidare och kom över till Middonis land. Och de predikade ordet för många, men få trodde på de ord de undervisade om.

13 Men Aron och ett antal av hans bröder greps och kastades i fängelse, och återstoden av dem flydde ut ur Middonis land till områdena runt omkring.

14 Och de som kastades i fängelse fick utstå mycket lidande, men de befriades av Lamoni och Ammon och fick mat och kläder.

15 Och de gick ut igen för att förkunna ordet. Och sålunda befriades de för första gången ur fängelset, och så hade de lidit.

16 Och de gick varthelst Herrens Ande ledde dem och predikade Guds ord i alla amalekiternas synagogor eller på alla de lamaniternas sammankomster som de fick tillträde till.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

- 17 Och det hände sig att Herren började välsigna dem så att de bringade många till kunskap om sanningen, ja, de övertygade många om deras synder och om deras fädernas traditioner, som inte var sanna.
- 18 Och det hände sig att Ammon och Lamoni återvände från Middonis land till Ismaels land, som var deras arveland.
- 19 Och kung Lamoni ville inte tillåta att Ammon betjänade honom eller var hans tjänare.
- 20 Men han såg till att det byggdes synagogor i Ismaels land, och han såg till att hans folk samlades, det vill säga det folk som stod under hans regering.
- 21 Och han fröjdade sig över dem, och han undervisade dem om mycket. Och han förklarade även för dem att de var ett folk som stod under honom och att de var ett fritt folk, att de var fria från kungens, hans fars, förtryck, eftersom hans far hade gett honom rättighet att regera över det folk som var i Ismaels land och i hela landet runt omkring.
- 22 Och han förklarade även för dem att de skulle ha friheten att tillbe Herren sin Gud efter egna önskningsar var de än befann sig, om det var i det land som stod under kung Lamonis regering.
- 23 Och Ammon predikade för kung Lamonis folk, och det hände sig att han undervisade dem om allt som tillhör rättfärdigheten. Och han förmanade dem dagligen med all iver, och de hörsammade hans ord, och de var ivriga att hålla Guds bud.
- And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.
- And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.
- And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.
- But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.
- And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.
- And he also declared unto them that they might have the liberty of worshipping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.
- And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Medan Ammon sålunda ständigt undervisade Lamonis folk återvänder vi nu till berättelsen om Aron och hans bröder. För sedan han lämnat Middonis land leddes han av Anden till Nephis land, ja, till hans hus som var kung över hela landet utom Ismaels land. Och han var Lamonis far.
- 2 Och det hände sig att han gick in till kungen i hans palats med sina bröder och bugade sig för kungen och sa till honom: ”Se, o konung, vi är Ammons bröder, som du har befriat ur fångelset.
- 3 Och nu, o konung, om du vill skona våra liv ska vi bli dina tjänare.” Och kungen sa till dem: ”Stå upp, för jag ska låta er leva, och jag vill inte tillåta att ni ska vara mina tjänare. I stället vill jag att ni undervisar mig, för jag har varit något orolig till sinnes på grund av er broder Ammons storsinhet och betydelsen av hans ord, och jag önskar få veta orsaken till att han inte kom upp från Middoni med er.”
- 4 Och Aron sa till kungen: ”Se, Herrens Ande har kallat honom att gå en annan väg. Han har gått till Ismaels land för att undervisa Lamonis folk.”
- 5 Nu sa kungen till dem: ”Vad är detta som ni har sagt om Herrens Ande? Se, det är detta som oroar mig.
- 6 Och likaså, vad betyder detta som Ammon sa: ’Om du omvänder dig ska du bli frälst, och om du inte omvänder dig ska du bli förskjuten på den yttersta dagen?’”
- 7 Och Aron svarade honom och sa till honom: ”Tror du att det finns en Gud?” Och kungen sa: ”Jag vet att amalekiterna säger att det finns en Gud, och jag har gett dem tillåtelse att bygga helgedomar så att de kan samlas för att tillbe honom. Och om du nu säger att det finns en Gud, se, då ska jag tro.”
- 8 Och när nu Aron hörde detta började hans hjärta fröjdas, och han sa: ”Se, lika säkert som att du lever, o konung, finns det en Gud.”
- 9 Och kungen sa: ”Är Gud denne Store Ande som förde våra fäder ut ur Jerusalems land?”

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

10 Och Aron sa till honom: ”Ja, han är denne Store Ande, och han skapade allting, både i himlen och på jorden. Tror du detta?”

11 Och han sa: ”Ja, jag tror att den Store Anden skapade allting, och jag önskar att du ska berätta för mig om allt detta, och jag ska tro dina ord.”

12 Och det hände sig att när Aron märkte att kungen skulle tro hans ord, började han med Adams skapelse och läste i skrifterna för kungen: om hur Gud skapade människan till sin egen avbild, och att Gud gav henne bud, och att människan hade fallit på grund av överträdelse.

13 Och Aron förklarade skrifterna för honom från Adams skapelse och framställde för honom människans fall och hennes köttsliga tillstånd och även återlösningsplanen, som var beredd från världens grundläggning genom Kristus för alla som vill tro på hans namn.

14 Och eftersom människan hade fallit kunde hon inte av sig själv förtjäna någon belöning, men Kristi lidande och död sonar hennes synder genom tro och omvändelse och så vidare. Och att han bryter dödens band så att graven inte ska vinna någon seger, och att dödens udd ska uppslukas i hoppet om härlighet. Och Aron förklarade allt detta för kungen.

15 Och det hände sig att sedan Aron hade förklarat detta för kungen sa denne: ”Vad ska jag göra för att få detta eviga liv som du har talat om? Ja, vad ska jag göra för att bli född av Gud och få denna ogudaktiga ande ryckt ur mitt bröst och ta emot hans Ande, så att jag kan bli fylld med glädje och så att jag inte blir förskjuten på den yttersta dagen? Se”, sa han, ”jag vill avstå från allt jag äger, ja, jag vill ge upp mitt rike så att jag kan få denna stora glädje.”

16 Men Aron sa till honom: ”Om du önskar detta, om du vill falla ner inför Gud, ja, om du vill omvända dig från alla dina synder och böja knä inför Gud och åkalla hans namn i tro, förvissad om att du ska få, då ska du få det hopp du önskar.”

17 Och det hände sig att när Aron hade sagt dessa ord böjde kungen knä inför Herren, ja, han lade sig framstupa på marken och ropade högt och sa:

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

18 "O Gud! Aron har sagt mig att det finns en Gud. Och om det finns en Gud, och om du är Gud, vill du då ge dig tillkänna för mig, så ska jag överge alla mina synder för att lära känna dig och för att jag må kunna uppstå från de döda och bli frälst på den yttersta dagen." Och när nu kungen hade sagt dessa ord blev han slagen som om han var död.

19 Och det hände sig att hans tjänare sprang och berättade för drottningen allt som hade hänt med kungen. Och hon kom in till kungen, och när hon såg honom ligga som om han var död, och även Aron och hans bröder stående där som om de hade varit orsaken till hans fall, blev hon vred på dem och befallde att hennes tjänare, eller kungens tjänare, skulle gripa dem och dräpa dem.

20 Nu hade tjänarna sett orsaken till kungens fall, och därför vågade de inte bära hand på Aron och hans bröder, och de vädjade till drottningen och sa: "Varför befaller du oss att vi ska dräpa dessa män, när en av dem är mäktigare än vi alla? Därför kommer vi att falla för dem."

21 När nu drottningen såg tjänarnas fruktan började även hon frukta storligen att något ont skulle drabba henne. Och hon befallde sina tjänare att de skulle gå och kalla på folket så att de kunde dräpa Aron och hans bröder.

22 När nu Aron såg drottningens beslutsamhet, och då han även kände till hur hårdhärtat folket var, blev han rädd för att en folkmassa skulle samlas och att det skulle bli stor strid och oroligheter bland dem. Därför räckte han ut handen och reste upp kungen från marken och sa till honom: "Stå upp." Och han kom på fötter och återfick sin styrka.

23 Detta skedde nu i drottningens och många av tjänarnas närvaro. Och när de såg det förundrade de sig storligen och började frukta. Och kungen steg fram och började undervisa dem. Och han undervisade dem så att hela hans hushåll omvändes till Herren.

24 Nu hade en stor skara samlats på grund av drottningens befallning, och det började höras högljutt knot bland dem för Arons och hans bröders skull.

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

25 Men kungen steg fram bland dem och talade till dem, och de blev fredligt sinnade gentemot Aron och dem som var med honom.

26 Och det hände sig att när kungen såg att folket blivit fredligt sinnat, lät han Aron och hans bröder träda fram mitt i mängden och predika ordet för dem.

27 Och det hände sig att kungen sände ut en kungörelse över hela landet, bland hela sitt folk som fanns i hela hans land och som fanns i alla områdena runt omkring som sträckte sig ända från havet i öst till havet i väst, och som var skilt från Zarahemlas land genom en smal rem-sa vildmark som sträckte sig från havet i öst ända till havet i väst, och runt omkring gränserna till kustområdet, och gränserna till vildmarken, som låg norrut, nära Zarahemlas land, genom gränserna till Manti vid källan till floden Sidon som rann från öster mot väster. Och på så sätt var lamaniterna och nephiterna åtskilda.

28 Och den lättjefullare delen av lamaniterna levde i vildmarken och bodde i tält. Och de var kringsspridda i vildmarken västerut i Nephis land, ja, och även väster om Zarahemlas land, som gränsade till havet, och västerut i Nephis land, i det område som var deras faders första arveland och därför utgjorde en gräns utmed havet.

29 Och det fanns även många lamaniter österut vid havet, dit nephiterna hade fördrivit dem. Och sålunda var nephiterna nästan omgivna av lamaniterna. Men nephiterna hade tagit i besittning alla de norra delarna av det land som gränsade till vildmarken vid floden Sidons källa, från öster till väster, runt omkring åt vildmarkssidan och norrut ända till dess de kom till det land som de kallade Ymnighet.

30 Och detta gränsade till det land som de kallade Ödeläggelse, då det låg så långt norrut att det övergick i det land som hade varit befolkat och lagts öde, vars ben vi har talat om förut och vilket hade upptäckts av Zarahemlas folk, då det var platsen där de först landsteg.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

31 Och de kom därifrån upp i södra vildmarken. Sålunda kallades landet norrut Ödeläggelse och landet söderut kallades Ymnighet, och det var den vildmark som är fylld med alla sorters vilda djur av varje slag, av vilka en del hade kommit från landet norrut efter föda.

32 Och sträckan var nu endast en och en halv dags färd för en nephit utefter gränslinjen mellan Ymnighet och landet Ödeläggelse från östra till västra havet. Och därför var Nephis land och Zarahemlas land nästan omgivna av vatten, och det fanns ett smalt näs mellan landet norrut och landet söderut.

33 Och det hände sig att nephiterna hade befolkat landet Ymnighet ända från östra till västra havet. Och på så sätt hade nephiterna i sin visdom med sina vaktposter och sina härar avskurit lamaniterna på sydsidan, så att dessa därigenom inte skulle ha någon mer besittning i norr, och så att de inte skulle kunna breda ut sig ytterligare i landet norrut.

34 Därför kunde lamaniterna inte få fler besittningar utom i Nephis land och vildmarken runt omkring. Detta var nu klokt av nephiterna, eftersom lamaniterna var deras fiender och de inte ville utsätta sig för deras angrepp på alla sidor. Och även för att de skulle kunna ha ett land dit de kunde fly när de så önskade.

35 Och sedan jag nu har sagt detta återvänder jag på nytt till berättelsen om Ammon och Aron, Omner och Himni och deras bröder.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Se, nu hände det sig att lamaniternas kung sände ut en kungörelse bland hela sitt folk om att de inte skulle bära hand på vare sig Ammon eller Aron eller Omner eller Himni eller på någon annan av deras bröder som skulle gå ut och predika Guds ord, på vilken plats de än skulle befinna sig och i vilken som helst del av deras land.
- 2 Ja, han sände ett påbud bland dem att de inte skulle bära hand på dem för att binda dem eller kasta dem i fängelse. Inte heller skulle de spotta på dem eller slå dem eller driva ut dem ur sina synagogor eller gissla dem. Inte heller skulle de kasta sten på dem, utan de skulle få fritt tillträde till deras hus och likaså till deras tempel och deras helgedomar.
- 3 Och därför kunde de gå ut och predika ordet som de önskade, för kungen hade blivit omvänd till Herren med hela sitt hushåll. Därför sände han en kungörelse ut över hela landet till sitt folk att Guds ord inte skulle hindras, utan att det skulle kunna gå ut över hela landet så att hans folk kunde bli övertygade om sina fäders ogudaktiga traditioner, och likaså att de kunde bli övertygade om att de alla var bröder och att de inte borde mörda och inte heller plundra eller stjäla och inte heller begå äktenskapsbrott eller begå något slags ogudaktighet.
- 4 Och nu hände det sig när kungen hade sänt ut denna kungörelse att Aron och hans bröder gick från stad till stad och från ett bönehus till ett annat och upprättade församlingar och invigde präster och lärare överallt i landet bland lamaniterna till att predika och undervisa om Guds ord bland dem. Och sålunda började de få stor framgång.
- 5 Och tusentals bringades till kunskap om Herren, ja, tusentals förmåddes tro på nephiternas traditioner, och de undervisades om de uppteckningar och profetior som överlämnats ända till nuvarande tid.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

- 6 Och lika säkert som att Herren lever, lika säkert är det att alla som trodde, eller alla som bringades till kunskap om sanningen genom Ammons och hans bröders predikan enligt uppenbarelsens och profetians ande och Guds kraft, som gjorde underverk i dem – ja, jag säger er, så sant Herren lever, att de lamaniter som trodde på deras predikan och blev omvända till Herren aldrig avföll.
- 7 För de blev ett rättfärdigt folk. De lade ner sina upprorsvapen så att de inte längre stred emot Gud och inte heller emot någon av sina bröder.
- 8 Och detta är de som omvändes till Herren:
- 9 Det lamanitiska folket som bodde i Ismaels land,
- 10 och likaså det lamanitiska folket som bodde i Middonis land,
- 11 och likaså det lamanitiska folket som bodde i staden Nephi,
- 12 och likaså det lamanitiska folket som bodde i Shiloms land och som bodde i Shemlons land och i staden Lemuel och i staden Shimnilom.
- 13 Och detta är namnen på de av lamaniternas städer som omvändes till Herren, och dessa är de som lade ner sina upprorsvapen, ja, alla sina krigsvapen. Och de var alla lamaniter.
- 14 Och amalekiterna blev inte omvända, utom en enda, och inte heller någon av amuloniterna, utan de förhärdade sina hjärtan och även lamaniternas hjärtan i den del av landet där de bodde, ja, och i alla deras byar och alla deras städer.
- 15 Därför har vi nämnt alla de lamaniternas städer där man ångrade sig och kom till kunskap om sanningen och omvände sig.
- And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.
- For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.
- Now, these are they who were converted unto the Lord:
- The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;
- And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;
- And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;
- And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.
- And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.
- And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.
- Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

16 Och nu hände det sig att kungen och de som blivit omvända önskade att de kunde få ett namn så att de därigenom kunde särskiljas från sina bröder. Därför rådgjorde kungen med Aron och många av deras präster om det namn som de skulle ta på sig, för att de skulle kunna särskiljas.

17 Och det hände sig att de kallade sig anti-nephi-lehiter. Och de kallades vid detta namn och kallades inte längre lamaniter.

18 Och de började bli ett mycket flitigt folk. Ja, och de var vänskapligt sinnade mot nephiterna. Därför upprättade de förbindelser med dem och Guds förbannelse följde dem inte längre.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 Och det hände sig att de amalekiter och de amuloniter och de lamaniter som var i Amulons land och likaså i Helams land och som var i Jerusalems land, och kort sagt i hela landet runt omkring, och som inte hade blivit omvända och inte hade tagit på sig namnet Anti-Nephi-Lehi, blev av amalekiterna och av amuloniterna hetsade till vrede mot sina bröder.
- 2 Och deras hat mot dem blev synnerligen bittert, ja, så bittert att de till och med började göra uppror mot sin kung, så bittert att de inte ville att han skulle vara deras kung. Därför grep de till vapen mot Anti-Nephi-Lehis folk.
- 3 Nu överlämnade kungen riket åt sin son, och han gav honom namnet Anti-Nephi-Lehi.
- 4 Och kungen dog samma år som lamaniterna började göra förberedelser för krig mot Guds folk.
- 5 När nu Ammon och hans bröder och alla de som kommit upp med honom såg lamaniternas förberedelser för att förgöra sina bröder begav de sig till Midjans land, och där träffade Ammon alla sina bröder. Och därifrån kom de till Ismaels land så att de kunde hålla ett råd med Lamoni och med hans bror Anti-Nephi-Lehi om vad de skulle göra för att försvara sig mot lamaniterna.
- 6 Och det fanns inte en själ bland alla de människor som hade omvänts till Herren som ville ta till vapen mot sina bröder. Nej, de ville inte ens göra några förberedelser för krig, ja, och dessutom befallde deras kung dem att inte göra det.
- 7 Och dessa är de ord han sa till folket om detta: ”Jag tackar min Gud, mitt älskade folk, för att vår store Gud i sin godhet har sänt dessa våra bröder, nephiterna, till oss för att predika för oss och för att upplysa oss om våra ogudaktiga fäders traditioner.
- 8 Och se, jag tackar min store Gud, som gett oss en del av sin Ande för att uppmjuka våra hjärtan så att vi har upprättat förbindelser med dessa bröder, nephiterna.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

9 Och se, jag tackar även min Gud för att vi, genom att upprätta dessa förbindelser, har övertygats om våra synder och om de många mord som vi har begått.

10 Och jag tackar även min Gud, ja, min store Gud, för att han har gett oss möjlighet att kunna omvända oss från detta, och även för att han har förlåtit oss våra många synder och de mord som vi har begått och tagit bort skulden från våra hjärtan genom sin Sons förtjänster.

11 Och se, mina bröder, eftersom det var allt vi kunde göra (då vi var de mest vilsekomna av alla människor) för att omvända oss från alla våra synder och de många mord som vi har begått, och för att få Gud att ta bort dem från våra hjärtan, för det var allt vi kunde göra för att omvända oss tillräckligt inför Gud, så att han skulle vilja ta bort vår befläckelse –

12 och nu, mina mest älskade bröder, eftersom Gud har tagit bort vår befläckelse och våra svärd har blivit blanka, så låt oss aldrig mera befläcka våra svärd med våra bröders blod.

13 Se, jag säger er: Nej, låt oss hålla våra svärd tillbaka så att de inte befläckas med våra bröders blod. För om vi åter skulle befläcka våra svärd kan de kanske inte längre tvättas blanka genom vår store Guds Sons blod, vilket ska utgjas till försoning för våra synder.

14 Och den store Guden har förbarmat sig över oss och låtit oss veta detta för att vi inte skulle förgås, ja, och han har i förväg låtit oss veta detta, därför att han älskar våra själar lika högt som han älskar våra barn. Därför besöker han oss i sin barmhärtighet genom sina änglar så att frälsningsplanen kan bli tillkännagiven för oss såväl som för framtida släkten.

15 O, hur barmhärtig är inte vår Gud! Och se, eftersom det var allt vi kunde göra för att få vår befläckelse borttagen från oss, och våra svärd har gjorts blanka, så låt oss gömma undan dem så att de kan hållas blanka som ett vittnesbörd för vår Gud på den yttersta dagen, eller på den dag då vi ska föras fram för att ställas inför honom för att dömas, om att vi inte har befläckt våra svärd med våra bröders blod sedan han gav oss sitt ord och därigenom gjorde oss rena.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

16 Och, mina bröder, om våra bröder nu försöker förgöra oss, se, då ska vi gömma undan våra svärd, ja, vi ska gräva ner dem djupt i jorden, så att de kan hållas blanka som ett vittnesbörd på den yttersta dagen om att vi aldrig har använt dem. Och om våra bröder dräper oss, se, då ska vi komma till vår Gud och ska bli frälsta.”

17 Och nu hände det sig att när kungen hade slutat tala dessa ord och allt folket var samlat, tog de sina svärd och alla de vapen som hade använts till att utgjuta människoblod och begravde dem djupt i jorden.

18 Och detta gjorde de eftersom de ansåg det vara ett vittnesbörd för Gud, och även för människor, om att de aldrig mer ville använda vapen till att utgjuta människoblod. Och detta gjorde de och betygade och slöt förbund med Gud att de, hellre än att utgjuta sina bröders blod, ville offra sina egna liv. Och hellre än att ta något från en broder ville de ge, och hellre än att tillbringa sina dagar i sysslolöshet ville de arbeta hårt med sina händer.

19 Och sålunda ser vi att när dessa lamaniter kom till tro och till kunskap om sanningen, var de ståndaktiga och ville hellre lida döden än begå synd. Och sålunda ser vi att de grävde ner sina fredsvapen, eller: De grävde ner sina krigsvapen för fredens skull.

20 Och det begav sig att deras bröder lamaniterna gjorde förberedelser för krig, och de kom upp till Nephis land i avsikt att dräpa kungen och sätta en annan i hans ställe, och även för att utrota Anti-Nephi-Lehis folk ur landet.

21 När folket nu såg att de kom emot dem gick de ut för att möta dem och föll framstupa på marken framför dem och började åkalla Herrens namn. Och i denna ställning befann de sig när lamaniterna började anfälla dem och började dräpa dem med svärd.

22 Och utan att sålunda möta något motstånd dräpte de ett tusen och fem av dem, och vi vet att dessa är välsignade, för de har gått för att bo hos sin Gud.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

23 När nu lamaniterna såg att deras bröder inte flydde för svärdet, och inte heller vek undan åt höger eller vänster, utan låg kvar och lät sig dräpas och prisade Gud till och med medan de dräptes av svärdet –

24 när nu lamaniterna såg detta avstod de från att dräpa dem, och det fanns många vars hjärtan ömmade för dem av deras bröder som hade fallit för svärdet, för de ångrade det som de hade gjort.

25 Och det hände sig att de kastade ifrån sig sina krigsvapen och de ville inte ta upp dem igen, för de plågades av de mord som de hade begått. Och de föll ner liksom sina bröder och förlitade sig på deras barmhärtighet, vilkas armar var höjda för att dräpa dem.

26 Och det hände sig att flera än det antal som hade blivit dräpta förenade sig den dagen med Guds folk. Och de som hade dräpts var rättfärdiga människor och vi har därför inget skäl att tvivla på att de blev frälsta.

27 Och inte en enda ogudaktig människa bland dem blev dräpt, men över ett tusen bringades till kunskap om sanningen. Sålunda ser vi att Herren verkar på många sätt för sitt folks frälsning.

28 Och de flesta av de lamaniter som dräpte så många av sina bröder var amalekiter och amuloniter, av vilka de flesta tillhörde nehoriternas orden.

29 Och bland dem som förenade sig med Herrens folk fanns det inga som var amalekiter eller amuloniter eller tillhörde Nehors orden, utan de var Lamans och Lemuels verkliga ättlingar.

30 Och sålunda kan vi tydligt se att när ett folk en gång har upplysts av Guds Ande och har haft stor kunskap om det som hör till rättfärdigheten och sedan har avfallit i synd och överträdelse, blir de mera förhärdade, och deras tillstånd blir värre än om de aldrig hade haft denna kunskap.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 Och se, nu hände det sig att dessa lamaniter vredgades ännu mer eftersom de hade dräpt sina bröder. Därför svor de hämnd mot nephiterna och de gjorde inga fler försök att dräpa Anti-Nephi-Lehis folk just då.
- 2 Men de tog sina härar och gick över till Zarahemlas lands gränstrakter och anföll det folk som bodde i Ammonihahs land och förgjorde dem.
- 3 Och därefter utkämpade de många strider med nephiterna i vilka de drevs tillbaka och dräptes.
- 4 Och bland de lamaniter som blev dräpta var nästan alla ättlingar till Amulon och hans bröder, vilka var Noas präster, och de blev dräpta av nephiternas händer.
- 5 Och sedan återstoden hade flytt ut i den östra vildmarken, och sedan de hade skaffat sig makt och myndighet över lamaniterna lät de många av lamaniterna omkomma i eld för sin tros skull.
- 6 För sedan många av dem hade lidit stora förluster och så många hemsökelse började de väckas till hågkomst om de ord som Aron och hans bröder hade predikat för dem i deras land. Därför började de tvivla på sina faders traditioner och tro på Herren och på att han gav stor makt åt nephiterna. Och på så sätt omvändes många av dem i vildmarken.
- 7 Och det hände sig att de styresmän som utgjorde återstoden av Amulons barn befallde att de skulle avrättas, ja, alla som trodde på detta.
- 8 Nu fick detta martyrskap många av deras bröder att hetsas till vrede, och det började uppstå strider i vildmarken, och lamaniterna började jaga Amulons och hans bröders ättlingar och började dräpa dem, och de flydde ut i den östra vildmarken.
- 9 Och se, de jagas än i dag av lamaniterna. På så sätt uppfylldes Abinadis ord som han sa om ättlingarna till de präster som lät honom lida döden genom eld.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

10 För han sa till dem: ”Det som ni ska göra mot mig ska vara en förebild till det som ska komma.”

11 Och Abinadi var den förste som led döden genom eld på grund av sin tro på Gud, och detta är vad han menade: Många skulle lida döden genom eld på samma sätt som han hade lidit.

12 Och han sa till Noas präster att deras avkomlingar skulle låta många avrättas på samma sätt som han blev, och att de skulle bli skingrade och dräpta alldeles som ett får utan herde jagas och dräps av vilda djur. Och se, nu besannades dessa ord, för de blev jagade av lamaniterna, och de blev förföljda och de blev slagna.

13 Och det hände sig att när lamaniterna såg att de inte kunde övervinna nephiterna återvände de till sitt eget land. Och många av dem kom över för att bosätta sig i Ismaels land och Nephis land, och de förenade sig med Guds folk, som var Anti-Nephi-Lehis folk.

14 Och även de grävde ner sina krigsvapen, alldeles som deras bröder hade gjort, och de började bli ett rättfärdigt folk. Och de vandrade på Herrens vägar och vinnlade sig om att hålla hans bud och hans stadgar.

15 Ja, och de höll Moses lag. För det var nödvändigt att de ännu skulle hålla Moses lag eftersom den inte var helt fullbordad. Men trots Moses lag såg de framåt mot Kristi ankomst, för de ansåg att Moses lag var en förebild för hans ankomst och trodde att de måste utföra dessa yttre förrättningar till dess han skulle uppenbaras för dem.

16 Nu trodde de inte att frälsning kom genom Moses lag, men Moses lag tjänade till att stärka deras tro på Kristus. Och på så sätt bibehöll de genom tro ett hopp om evig frälsning och förlitade sig på profetians ande som talade om det som skulle komma.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 Och se, Ammon och Aron och Omner och Himni och deras bröder fröjdade sig nu storligen över den framgång som de hade haft bland lamaniterna, för de såg att Herren hade välsignat dem enligt deras böner och att han även i alla stycken hade bekräftat sitt ord för dem.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni, and their brethren did rejoice exceedingly, for the success which they had had among the Lamanites, seeing that the Lord had granted unto them according to their prayers, and that he had also verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 Och dessa är nu Ammons ord till sina bröder, vilka lyder sålunda: ”Mina bröder och mina medtjänare, se, jag säger er: Hur stor orsak har vi inte att glädjas! För kunde vi ha trott, när vi lämnade Zarahemlas land, att Gud skulle ge oss så stora välsignelser?
- 2 Och nu frågar jag: Vilka stora välsignelser har han skänkt oss? Kan ni säga det?
- 3 Se, jag ska svara åt er. För våra bröder lamaniterna var i mörker, ja, i den mörkaste avgrund, men se hur många av dem som förmått att se Guds förunderliga ljus! Och detta är den välsignelse som förlänats oss, att vi har gjorts till redskap i Guds händer att åstadkomma detta stora verk.
- 4 Se, tusentals av dem gläder sig och har förts in i Guds fårahus.
- 5 Se, fältet var moget, och välsignade är ni, eftersom ni svingade skäran och skördade av alla krafter, ja, hela dagen lång arbetade ni. Och se på antalet av era kärvar! Och de ska samlas in i ladorna så att de inte går förlorade.
- 6 Ja, de ska inte slås ner av stormen på den yttersta dagen. Ja, inte heller ska de sönderslitas av virvelvindar, utan när stormen kommer ska de vara samlade på sin plats så att stormen inte tränger in till dem. Ja, inte heller ska de drivas av våldsamma vindar varthelst fienden behagar föra dem.
- 7 Men se, de är i skördens Herres händer, och de är hans, och han ska uppresa dem på den yttersta dagen.
- 8 Välsignat vare vår Guds namn! Låt oss sjunga hans lov, ja, låt oss tacka hans heliga namn, för han utövar för evigt rättfärdighet.
- 9 För om vi inte hade kommit upp från Zarahemlas land skulle dessa våra högt älskade bröder, som så högt har älskat oss, ännu ha plågats av hat mot oss, ja, och de skulle även ha varit främlingar för Gud.”

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 Och det hände sig att när Ammon hade sagt dessa ord tillrättvisade hans bror Aron honom och sa: "Ammon, jag fruktar att din glädje förleder dig till skryt."
- 11 Men Ammon sa till honom: "Jag skryter inte över min egen styrka, inte heller över min egen visdom. Men se, min glädje är full, ja, mitt hjärta är fyllt till brädden av glädje, och jag vill fröjda mig i min Gud.
- 12 Ja, jag vet att jag är ingenting. Till min styrka är jag svag, därför vill jag inte skryta över mig själv, utan jag vill skryta över min Gud, för i hans kraft kan jag göra allting. Ja se, många mäktiga underverk har vi gjort i detta land, för vilka vi ska prisa hans namn för evigt.
- 13 Se, hur många tusen av våra bröder har han inte löst från helvetets kval. Och det har fått dem att besjunga den återlösande kärleken, och detta tack vare hans ords kraft som är i oss. Har vi därför inte stor orsak att fröjda oss?
- 14 Jo, vi har skäl att prisa honom för evigt, för han är den allrahögste Guden och har löst våra bröder från helvetets kedjor.
- 15 Ja, de var omslutna av evigt mörker och undergång. Men se, han förde dem till sitt eviga ljus, ja, till evig frälsning, och de är omslutna av hans kärleks ojämförliga frikostighet. Ja, och vi har varit redskap i hans händer till att utföra detta stora och förunderliga verk.
- 16 Låt oss därför jubla, ja, vi ska glädjas i Herren. Ja, vi ska fröjda oss, för vår glädje är full. Ja, vi ska prisa vår Gud för evigt. Se, vem kan glädjas för mycket i Herren? Ja, vem kan säga för mycket om hans stora makt och om hans barmhärtighet och om hans tålmod med människobarnen? Se, jag säger er att jag inte kan uttrycka ens det minsta av det jag känner.
- 17 Vem kunde ha trott att vår Gud skulle vara så barmhärtig att han skulle rycka oss ur vårt hemska, syndiga och vanhelgade tillstånd?
- 18 Se, vi gick ut i vrede med väldiga hotelser om att förgöra hans kyrka.
- 19 O, varför överlämnade han då oss inte till en hemska undergång, ja, varför lät han inte sin rättvisas svärd drabba oss och döma oss till evig förtvivlan?

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

20 O, min själ nästan förgås vid tanken. Se, han utövade inte sin rättvisa på oss, utan i sin stora barmhärtighet har han fört oss över dödens och eländets eviga avgrund, ja, till våra själar frälsning.

21 Och se, mina bröder, var finns nu den naturliga människa som förstår detta? Jag säger er att det finns ingen som förstår detta utom den ångerfulle.

22 Ja, den som omvänder sig och utövar tro och som gör goda gärningar och alltid ber utan uppehåll: honom ska det bli givet att känna Guds hemligheter. Ja, honom ska bli givet att uppenbara sådant som aldrig har uppenbarats, ja, honom ska bli givet att föra själar i tusental till omvändelse, på samma sätt som det har blivit oss givet att föra dessa våra bröder till omvändelse.

23 Kommer ni nu ihåg, mina bröder, att vi sa till våra bröder i Zarahemlas land: 'Vi går upp till Nephis land för att predika för våra bröder lamaniterna', och att de hänskrattade åt oss?

24 För de sa till oss: 'Tror ni att ni kan bringa lamaniterna till kunskapen om sanningen? Tror ni att ni kan övertyga lamaniterna om falskheten i deras fäders traditioner då de är ett så styvnackat folk, vars hjärtan har sin lust i blodsutgjutelse, vars dagar ägnats åt grövsta ondska, vars vägar från begynnelsen har varit en överträdares vägar?' Nu mina bröder, ni kommer ihåg att det var sådana ord de talade.

25 Och dessutom sa de: 'Låt oss ta till vapen mot dem, så att vi förgör dem och får bort deras ondska ur landet så att de inte besegrar oss och förgör oss.'

26 Men se, mina älskade bröder, vi kom ut i vildmarken, inte i avsikt att förgöra våra bröder utan i avsikt att om möjligt frälsa några få av deras själar.

27 Och när våra hjärtan var nedslagna och vi stod i begrepp att vända tillbaka, se, då tröstade Herren oss och sa: 'Gå ut bland era bröder lamaniterna och uthärda tålmodigt era lidanden, och jag ska ge er framgång.'

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiff-necked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

28 Och se, nu har vi kommit, och vi har gått ut ibland dem. Och vi har varit tålmodiga i vårt lidande, och vi har utstått varje försakelse. Ja, vi har vandrat från hus till hus och förlitat oss på världens barmhärtighet – inte enbart på världens barmhärtighet utan på Guds barmhärtighet.

29 Och vi har gått in i deras hus och undervisat dem, och vi har undervisat dem på deras gator. Ja, och vi har undervisat dem på deras höjder, och vi har även gått in i deras tempel och deras synagogor och undervisat dem. Och vi har blivit utdrivna och hånade och bespottade och slagna på kinden. Och vi har blivit stenade och gripna och bundna med starka rep och kastade i fängelse. Och genom Guds makt och visdom har vi åter blivit befriade.

30 Och vi har utstått alla slags lidanden, och allt detta för att om möjligt bli medel till att kunna frälsa någon själ, och vi ansåg att vår glädje skulle vara fullkomlig om vi möjligen kunde bli medlet till att frälsa någon.

31 Se, vi kan nu lyfta blicken och se frukterna av vårt arbete, och är de få? Jag säger er: Nej, de är många. Ja, och vi kan se deras uppriktighet på grund av deras kärlek till sina bröder och även till oss.

32 För se, de skulle hellre offra sina liv än ta livet av sin fiende, och de har grävt ner sina krigsvapen djupt i jorden på grund av sin kärlek till sina bröder.

33 Och se, nu säger jag till er: Har det funnits så stor kärlek i hela landet? Se, jag säger er: Nej, det har det inte, inte ens bland nephiterna.

34 För se, de ville gripa till vapen mot sina bröder, de ville inte låta sig dräpas. Men se så många av dessa som har lagt ner sina liv. Och vi vet att de har gått till sin Gud för sin kärleks skull och för sin avsky för synden.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Har vi nu inte skäl att fröjda oss? Jo, jag säger er: Det har aldrig sedan världens begynnelse funnits människor som har haft så stor anledning att fröjda sig som vi. Ja, min glädje hänför mig så att jag till och med skryter över min Gud, för han har all makt, all visdom och all insikt. Han förstår allting och han är en barmhärtig varelse, ja, till frälsning för dem som omvänder sig och tror på hans namn.

36 Om nu detta är att skryta, ja, då vill jag skryta. För detta är mitt liv och mitt ljus, min glädje och min frälsning och min återlösning från evigt elände. Ja, välsignat är min Guds namn, han som har kommit ihåg detta folk som är en gren av Israels träd och som har varit skilt från sin stam i ett främmande land. Ja, jag säger: Välsignat är min Guds namn, han som har kommit ihåg oss vandringsmän i ett främmande land.

37 Nu mina bröder, ser vi att Gud kommer ihåg alla folk, i vilket land de än må befinna sig. Ja, han räknar sitt folk, och hans innerliga barmhärtighet omfattar hela jorden. Detta är nu min glädje och min stora tacksägelse. Ja, och jag vill tacka min Gud för evigt. Amen.”

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Nu hände det sig att när de lamaniter som dragit ut för att strida mot nephiterna, efter sina många försök att förgöra dem, fann att det var lönlöst att försöka förgöra dem, återvände de till Nephis land.
- 2 Och det hände sig att amalekiterna var mycket förörnade på grund av sina förluster. Och när de såg att de inte kunde få hämnd på nephiterna började de hetsa folket till vrede mot sina bröder, Anti-Nephi-Lehis folk. Därför började de åter att förgöra dem.
- 3 Nu vägrade detta folk åter att gripa till vapen, och de lät sig dräpas efter fiendens behag.
- 4 När nu Ammon och hans bröder såg detta förödelsens verk bland dem som de så högt älskade och bland dem som så högt hade älskat dem – för de hade blivit behandlade som om de var änglar utsända av Gud att frälsa dem från evig undergång – när därför Ammon och hans bröder såg detta stora förödelsens verk rördes de till medlidande, och de sa till kungen:
- 5 ”Låt oss samla ihop detta Herrens folk, och låt oss dra ner till Zarahemlas land till våra bröder nephiterna och fly undan våra fienders händer så att vi inte omkommer.”
- 6 Men kungen sa till dem: ”Se, nephiterna ska förgöra oss för de många mord och synders skull som vi har begått emot dem.”
- 7 Och Ammon sa: ”Jag ska gå och fråga Herren. Och om han säger till oss att gå ner till våra bröder, följer ni då med?”
- 8 Och kungen sa till honom: ”Ja, om Herren säger till oss att gå ska vi bege oss ner till våra bröder, och vi ska bli deras slavar till dess vi har gottgjort dem för de många mord och synder som vi har begått emot dem.”
- 9 Men Ammon sa till honom: ”Det strider mot våra bröders lag, som stiftats av min far, att det skulle finnas några slavar bland dem. Låt oss därför dra ner och lita på våra bröders barmhärtighet.”

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 Men kungen sa till honom: "Fråga Herren, och om han säger till oss att gå så går vi. Annars ska vi förgås här i landet."

11 Och det hände sig att Ammon gick och frågade Herren, och Herren sa till honom:

12 "För detta folk ut ur detta land så att de inte förgås, för Satan har fått ett fast grepp om amalekiternas hjärtan, och de hetsar lamaniterna till vrede mot sina bröder så att de dräper dem. Bege dig därför ut ur detta land, och välsignat är detta folk i detta släktled, för jag ska bevara dem."

13 Och nu hände det sig att Ammon gick och berättade för kungen alla de ord som Herren hade sagt till honom.

14 Och de samlade ihop hela sitt folk, ja, hela Herrens folk, och de samlade ihop alla sina flockar och sina hjordar och drog ut ur landet och kom till vildmarken, som skilde Nephis land från Zarahemlas land, och kom över i närheten av landets gränser.

15 Och det hände sig att Ammon sa till dem: "Se, jag och mina bröder ska gå in i Zarahemlas land, och ni ska stanna här till dess vi återvänder. Och vi ska försöka utvärdera våra bröders hjärtan, om de vill att ni ska få komma in i deras land."

16 Och det hände sig att när Ammon var på väg in i landet mötte han och hans bröder Alma på den plats som har omtalats. Och se, detta var ett glädjerikt möte.

17 Nu var Ammons glädje så stor att han fylldes helt, ja, han uppslukades av glädjen i sin Gud till den grad att hans styrka uttömdes och han föll åter till marken.

18 Var nu inte detta en utomordentlig glädje? Se, detta är en glädje som ingen uppnår utom den verkligt ångerrulle och ödmjuka som söker efter lycka.

19 Nu var Almas glädje över att möta sina bröder i sanning stor, och likaså Arons, Omners och Himnis glädje. Men se, deras glädje var inte sådan att den översteg deras krafter.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

20 Och det hände sig att Alma förde sina bröder tillbaka till Zarahemlas land, ja, till sitt eget hus. Och de gick och berättade för överdomaren allt som hade hänt dem i Nephis land bland deras bröder lamaniterna.

21 Och det hände sig att överdomaren sände ut en kungörelse över hela landet och begärde att få höra folkets röst beträffande att släppa in deras bröder, som var Anti-Nephi-Lehis folk.

22 Och det hände sig att folkets röst löd sålunda: ”Se, vi vill avstå från Jershons land, som ligger österut vid havet, och som gränsar till landet Ymnighet, och som ligger söder om landet Ymnighet. Och detta Jershons land är det land som vi vill ge våra bröder som arvedel.

23 Och se, vi ska ställa våra härar mellan Jershons land och Nephis land, så att vi kan beskydda våra bröder i Jershons land. Och detta gör vi för våra bröder med anledning av deras fruktan över att de genom att gripa till vapen mot sina bröder skulle begå synd. Och denna deras stora fruktan kom av den smärtsamma ånger de kände på grund av sina många mord och sin hemska ogudaktighet.

24 Och se, detta ska vi göra för våra bröder så att de kan få ärva Jershons land, och vi ska med våra härar skydda dem från deras fiender, på villkor att de ger oss en del av sina ägodelar för att hjälpa oss att underhålla våra härar.”

25 Nu hände det sig att när Ammon hade hört detta återvände han till Anti-Nephi-Lehis folk, och Alma följde honom ut i vildmarken där de hade slagit upp sina tält, och de tillkännagav allt detta för dem. Och Alma berättade även för dem om sin omvändelse tillsammans med Ammon och Aron och hans bröder.

26 Och det hände sig att detta orsakade stor glädje bland dem. Och de drog ner till Jershons land och tog Jershons land i besittning, och de kallades av nephiterna Ammons folk. Därför särskildes de från den tiden med detta namn.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nephi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

27 Och de bodde bland Nephis folk och räknades även till det folk som tillhörde Guds kyrka. Och de utmärkte sig även för sin hängivenhet mot Gud och även mot människor, för de var fullkomligt ärliga och uppriktiga i allt, och de var ståndaktiga i tron på Kristus intill änden.

28 Och de såg på utgjutandet av sina bröders blod med största avsky, och de kunde aldrig förmås att ta till vapen mot sina bröder. Och de såg aldrig på döden med någon grad av fruktan, tack vare sitt hopp och sin syn på Kristus och uppståndelsen. Därför var döden för dem uppslukad av Kristi seger över den.

29 Därför ville de lida döden på det svåraste och mest smärtsamma sätt som deras bröder kunde tillfoga dem hellre än att gripa till svärd eller sabel för att dräpa dem.

30 Och sålunda var de ett hängivet och älskat folk, ett folk storligen gynnat av Herren.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 Och nu hände det sig att sedan Ammons folk hade bostatt sig i Jershons land och en församling likaså hade upprättats i Jershons land, och nephiternas härar hade ställts upp kring Jershons land, ja, vid alla gränserna runt om Zarahemlas land, se, då hade lamaniternas härar följt efter sina bröder ut i vildmarken.
- 2 Och sålunda blev det ett fruktansvärt slag, ja, ett sådant som aldrig tidigare hade förekommit bland folket i landet ända sedan Lehi lämnade Jerusalem. Ja, tiotusentals lamaniter dräptes eller skingrades.
- 3 Ja, det blev även ett fruktansvärt blodbad bland Nephis folk. Ändå drevs lamaniterna på flykten och skingrades, och Nephis folk återvände på nytt till sitt land.
- 4 Och detta var nu en tid då det hördes mycken gråt och klagan överallt i landet bland hela Nephis folk –
- 5 ja, änkors gråt i sorg över sina män och likaså fäderns sorg över sina söner och dotterns över brodern, ja, broderns över fadern, och sålunda hördes sorgens gråt bland dem alla, för de sörjde sina släktingar som blivit dräpta.
- 6 Och nu var detta förvisso en sorgens dag, ja, en tid för allvar och en tid för mycken fasta och bön.
- 7 Och så slutar det femtonde året av domarnas regering över Nephis folk.
- 8 Och detta är berättelsen om Ammon och hans bröder, deras färder i Nephis land, deras lidanden i landet, deras sorger och deras svårigheter och deras ofattbara glädje och brödernas mottagande och beskydd i Jershons land. Och må nu Herren, alla människors Återlösare, välsigna deras själar för evigt.
- 9 Och detta är berättelsen om krigen och stridigheterna bland nephiterna och även om krigen mellan nephiterna och lamaniterna. Och det femtonde året av domarnas regering är slut.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 Och tiden från det första året till det femtonde har lett till att tusentals liv gått till spillo, ja, den har lett till en hemsk scen med blodsutgjutelse.
- 11 Och tusentals fallnas kroppar har lagts i jorden, medan tusentals kroppar ruttnar i högar på marken. Ja, och tusentals sörjer förlusten av sina släktingar eftersom de, enligt Herrens löften, har orsak att frukta att dessa är överlämnade till ett tillstånd av oändligt lidande.
- 12 Medan tusentals andra uppriktigt sörjer förlusten av sina släktingar gläds och jublar de ändå i hoppet, och till och med vet att de enligt Herrens löften ska uppväckas för att leva på Guds högra sida i ett tillstånd av oändlig lycka.
- 13 Och sålunda ser vi hur stor ojämlikhet det finns bland människor på grund av synd och överträdelse och djävulens makt, som kommer av de listiga planer som han har gjort upp för att snärja människornas hjärtan.
- 14 Och sålunda ser vi den stora uppmaningen till människorna att flitigt arbeta i Herrens vingårdar. Och sålunda ser vi den stora orsaken till sorg och likaså till glädje – sorg över död och förgörelse bland människor och glädje över Kristi ljus till liv.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing—sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 O, att jag vore en ängel och kunde få mitt hjärtas önskan uppfylld, så att jag kunde gå ut och tala som med Guds basun, med en röst som fick marken att skaka, och ropa omvändelse till varje folk!
- 2 Ja, jag skulle som med åskans röst förkunna omvändelse och återlösningsplanen för varje själ så att de omvände sig och kom till vår Gud, så att det inte längre skulle kunna finnas någon sorg på hela jordens yta.
- 3 Men se, jag är en människa och syndar i min önskan, för jag borde vara nöjd med det som Herren har tilldelat mig.
- 4 Jag borde inte i mina önskningar sönderslitas av en rättvis Guds bestämda stadgar, för jag vet att han beviljar människorna i enlighet med deras önskan, vare sig den är till död eller till liv. Ja, jag vet att han tilldelar människorna, ja, stadgar åt dem stadgar som är oföränderliga, i enlighet med deras viljor, vare sig de är till frälsning eller till undergång.
- 5 Ja, och jag vet att alla människor har ställts inför gott och ont. Den som inte inser skillnaden mellan gott och ont är utan skuld, men till den som har kunskap om gott och ont ges i enlighet med hans önskningar, vare sig han önskar gott eller ont, liv eller död, glädje eller samvetskval.
- 6 När jag nu vet detta, varför skulle jag då önska mera än att utföra det verk som jag har kallats till?
- 7 Varför skulle jag önska att jag var en ängel så att jag kunde tala till alla jordens ändar?
- 8 För se, Herren låter alla nationer få människor från sitt eget land att på sitt eget språk undervisa om hans ord, ja, med visdom om allt som han anser lämpligt att de bör få. Således ser vi att Herren ger råd i visdom enligt det som är rätt och sant.
- 9 Jag vet vad Herren har befallt mig, och jag gläds åt det. Jag gläds inte åt mig själv utan jag gläds åt det som Herren har befallt mig. Ja, och detta är min glädje, att jag kanske kan bli ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är min glädje.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 Och se, när jag ser att många av mina bröder i sanning är ångerfulla och kommer till Herren sin Gud, då fylls min själ med glädje. Då kommer jag ihåg vad Herren har gjort för mig, ja, att han har hört min bön, ja, då kommer jag ihåg hans barmhärtiga arm som han räckte ut mot mig.
- 11 Ja, och jag kommer även ihåg mina faders fångenskap, för jag vet förvisso att Herren befriade dem ur trældomen och därigenom upprättade sin kyrka. Ja, Herren Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud, befriade dem ur trældomen.
- 12 Ja, jag har alltid kommit ihåg mina faders fångenskap, och att samme Gud som befriade dem ur egyptiernas händer befriade dem ur trældomen.
- 13 Ja, och att samme Gud upprättade sin kyrka bland dem. Ja, och att samme Gud har med en helig kallelse kallat mig att predika ordet för detta folk och har gett mig stor framgång, över vilken min glädje är fullständig.
- 14 Men jag gläds inte bara åt min egen framgång, utan min glädje är mer fullständig tack vare mina bröders framgång, de som har varit uppe i Nephis land.
- 15 Se, de har arbetat utomordentligt hårt och har burit mycket frukt, och hur stor blir inte deras lön!
- 16 När jag nu tänker på dessa mina bröders framgång hänrycks min själ som om den var skild från kroppen, så stor är min glädje.
- 17 Och må nu Gud bevilja att dessa mina bröder får sitta ner i Guds rike, ja, och likaså att alla de som utgör frukten av deras arbete aldrig mer går ut därifrån, utan att de må prisa honom för evigt! Och Gud give att detta sker enligt mina ord, alldeles som jag har talat! Amen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Se, nu hände det sig att sedan Ammons folk hade slagit sig ner i Jershons land, ja, och även sedan lamaniterna drivits ut ur landet och deras döda hade begravts av folket i landet –
- 2 nu blev deras döda inte räknade på grund av deras stora antal, och inte heller räknades nephiternas döda – ja, det hände sig sedan de hade begravt sina döda, och även efter tiden för fasta och sorg och bön (och detta var i det sextonde året av domarnas regering över Nephis folk), att det började bli oavbruten fred i hela landet.
- 3 Ja, och folket vinnlade sig om att hålla Herrens bud, och de iakttog noggrant Guds förordningar enligt Moses lag eftersom de hade blivit undervisade om att hålla Moses lag till dess den skulle fullbordas.
- 4 Och sålunda hade folket inga oroligheter under hela det sextonde året av domarnas regering över Nephis folk.
- 5 Och det hände sig i början av det sjuttonde året av domarnas regering att de hade oavbruten fred.
- 6 Men det hände sig under senare delen av det sjuttonde året att en man kom in i Zarahemlas land, och han var antikrist, för han började predika för folket mot de profetior som hade talats av profeterna om Kristi ankomst.
- 7 Nu fanns det ingen lag mot en människas tro, för det var helt i strid med Guds bud att det skulle finnas en lag som gjorde att människor behandlades olika.
- 8 För så säger skriften: ”Utvälj åt er i dag vem ni vill tjäna!”
- 9 Om nu någon önskade tjäna Gud var det hans rättighet, eller snarare: Om han trodde på Gud var det hans rättighet att få tjäna honom, men om han inte trodde på honom fanns det ingen lag som kunde straffa honom.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

10 Men om han mördade straffades han med döden, och om han rånade blev han likaså straffad. Och om han stal blev han likaså straffad, och om han begick äktenskapsbrott blev han likaså straffad. Ja, för all sådan ogudaktighet blev de straffade.

11 För det fanns en lag om att människor skulle dömas enligt sina brott. Men det fanns ingen lag mot en människas tro. Därför straffades en människa endast för de brott som hon hade begått, och därför behandlades alla människor lika.

12 Och denne antikrist, vars namn var Korihor (och lagen kunde inte tillämpas på honom), började predika för folket att det inte skulle komma någon Kristus. Och på detta sätt predikade han och sa:

13 ”O ni som är bundna av ett dåraktigt och fåfängt hopp, varför tynger ni er med sådana dårskaper? Varför förväntar ni en Kristus? Ingen människa kan ju veta något om det som ska komma.

14 Se, det som ni kallar profetior, som ni påstår har överlämnats av heliga profeter, se, det är era fäders dåraktiga traditioner.

15 Hur vet ni att de är sanna? Se, ni kan inte veta något om det som ni inte ser. Därför kan ni inte veta att en Kristus ska komma.

16 Ni ser framåt och säger att ni ser en förlåtelse för era synder. Men se, detta är följderna av ett vanvettigt sinne, och denna sinnesrubbing kommer som följd av era fäders traditioner som vilseleder er till att tro sådant som inte är sant.”

17 Och mycket mera sådant sa han till dem, och han sa att ingen försoning för människornas synder kunde ske, utan att varje människa här i livet skördade följderna av sitt eget handlande. Därför fick varje människa framgång alltefter sin begåvning, och varje människa segrade alltefter sin styrka. Och vad människan än gjorde så var det inte något brott.

18 Och sålunda predikade han för dem och vilseledde många hjärtan och fick dem att lyfta upp sina huvuden i sin ogudaktighet. Ja, han vilseledde många kvinnor, och även män, till att bedriva hor och intalade dem att när en människa var död, så var det slut därmed.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms—telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

19 Nu gick denne man över till Jershons land för att predika detta bland Ammons folk, som en gång var lamani-ternas folk.

20 Men se, de var klokare än många av nephiterna, för de tog honom och band honom och förde honom inför Ammon som var högpräst över det folket.

21 Och det hände sig att denne bestämde att han skulle förpassas ut ur landet. Och han kom över till Gideons land och började predika även för dem som bodde där. Och här hade han inte stor framgång, för han blev gripen, bunden och förd inför högprästen och likaså landets överdomare.

22 Och det hände sig att högprästen sa till honom: "Varför går du omkring och förvränger Herrens vägar? Varför lär du detta folk att det inte ska komma någon Kristus, för att därmed ta bort deras glädje? Varför talar du emot de heliga profeternas alla profetior?"

23 Och högprästens namn var Giddonah. Och Korihor sa till honom: "Därför att jag inte förkunnar era fäders dåraktiga traditioner, och därför att jag inte lär människorna att underkasta sig de dåraktiga förordningar och förrättningar som forna präster har infört för att ta sig makt och myndighet över dem och hålla dem i okunnighet, så att de inte skulle kunna lyfta upp sina huvuden utan hållas i förtryck i enlighet med dina ord.

24 Ni säger att detta folk är ett fritt folk. Se, jag säger att de är i trældom. Ni säger att dessa gamla profetior är sanna. Se, jag säger att ni inte vet att de är sanna.

25 Ni säger att detta folk är ett skyldigt och ett fallet folk för en förfaders överträdelseskull. Se, jag säger att ett barn inte är skyldigt på grund av sina föräldrar.

26 Och ni säger även att Kristus ska komma. Men se, jag säger att ni inte vet att en Kristus ska komma. Och ni säger även att han ska dödas för världens synder –

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 och på så sätt förleder ni detta folk med era faders dåraktiga traditioner och enligt era egna önskningsar. Och ni håller dem nere, liksom i trældom, så att ni kan frossa på deras händers arbete så att de inte vågar se uppåt i frimodighet, och så att de inte vågar åtnjuta sina rättigheter och förmåner.

28 Ja, de vågar inte använda det som är deras eget för att inte förarga sina präster som håller dem under oket enligt sina önskningsar och som genom sina traditioner och sina drömmar och sina infall och sina syner och sina föregivna hemligheter har fått dem att tro att de, om de inte rättade sig efter deras ord, skulle förarga någon okänd varelse som de säger är Gud – en varelse som aldrig har blivit sedd eller känd, som aldrig har existerat och aldrig kommer att göra det.”

29 När nu högprästen och överdomaren såg hans hjärtas hårdhet, ja, när de såg att han ville smäda till och med Gud, ville de inte svara på hans ord utan lät binda honom och överlämnade honom i rättstjänarnas händer och sände honom till Zarahemlas land, för att han skulle kunna föras inför Alma och överdomaren, som var hela landets regent.

30 Och det hände sig att när han fördes fram inför Alma och överdomaren fortsatte han på samma sätt som han gjort i Gideons land, ja, han fortsatte att häda.

31 Och han stod fram med stora, uppblåsta ord inför Alma, och han smädade prästerna och lärarna och beskyllde dem för att vilseleda människorna med sina faders enfaldiga traditioner för att själva kunna frossa på folkets arbete.

32 Nu sa Alma till honom: ”Du vet att vi inte frossar på dessa människors arbete. För se, jag har ända från början av domarnas regering och fram tills nu arbetat med mina egna händer för mitt uppehälle, trots mina många resor runt om i landet för att förkunna Guds ord för mitt folk.

33 Och trots det myckna arbete som jag har utfört i kyrkan, har jag aldrig fått så mycket som en enda senin för mitt arbete. Det har inte heller någon av mina bröder, utom när de sittit på domarsätet, och då har vi endast fått för vår tid enligt lagen.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

34 Och om vi nu inte får något för vårt arbete i kyrkan, vilken nytta har vi då av att arbeta i kyrkan, utom den att predika sanningen så att vi kan glädjas åt våra bröders glädje?

35 Varför säger du då att vi predikar för detta folk för att skaffa oss vinning, när du själv vet att vi inte får någon vinning? Och tror du nu att vi bedrar detta folk och att det orsakar sådan glädje i deras hjärtan?”

36 Och Korihor svarade honom: ”Ja.”

37 Och då sa Alma till honom: ”Tror du att det finns en Gud?”

38 Och han svarade: ”Nej.”

39 Då sa Alma till honom: ”Förnekar du återigen att det finns en Gud, och förnekar du även Kristus? För se, jag säger dig att jag vet att det finns en Gud, och likaså att Kristus ska komma.

40 Och vad belägg har du för att det inte finns någon Gud, eller för att Kristus inte kommer? Jag säger dig att du inget har utom ditt eget ord.

41 Men se, jag har allt som ett bevis för att detta är sant, och du har också allt som ett bevis för dig att det är sant, och vill du förneka detta? Tror du att detta är sant?

42 Se, jag vet att du tror, men du är besatt av en lögnens ande, och du har drivit ut Guds Ande så att den inte har någon plats i dig. Men djävulen har makt över dig, och han styr dig och gör upp planer för att kunna förgöra Guds barn.”

43 Och då sa Korihor till Alma: ”Om du vill visa mig ett tecken så att jag kan bli övertygad om att det finns en Gud, ja, visa mig att han har makt, då ska jag bli övertygad om att dina ord är sanna.”

44 Men Alma sa till honom: ”Du har fått tillräckligt med tecken. Ska du fresta din Gud? Säger du: ’Visa mig ett tecken’, när du har alla dessa dina bröders vittnesbörd och även alla de heliga profeternas? Skrifterna är lagda framför dig, ja, och allt tyder på att det finns en Gud. Ja, hela jorden och allt som finns på dess yta, ja, och dess rörelse, ja, och även alla planeterna som rör sig i sina regelbundna banor vittnar om att det finns en högste Skapare.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

45 Och ändå går du omkring och vilseleder detta folks hjärtan och betygar för dem att det inte finns någon Gud. Och kommer du ändå att förneka honom, trots alla dessa vittnen?” Och han sa: ”Ja, jag kommer att förneka honom, om du inte visar mig ett tecken.”

46 Och nu hände det sig att Alma sa till honom: ”Se, jag sörjer för ditt hjärtas hårdhets skull, ja, över att du fortfarande motsätter dig sanningens ande, så att din själ kan gå förlorad.

47 Men se, det är bättre att din själ går förlorad än att du blir ett redskap till att föra många själar ner i fördärvet genom dina lögnar och genom dina smickrande ord. Om du därför återigen ska förneka Gud, se då ska han slå dig så att du ska bli stum, så att du aldrig mer ska öppna din mun och så att du inte längre ska kunna bedra detta folk.”

48 Då sa Korihor till honom: ”Jag förnekar inte en Guds tillvaro, men jag tror inte att det finns en Gud. Och jag säger även att du inte vet att det finns en Gud, och om du inte visar mig ett tecken kommer jag inte att tro.”

49 Då sa Alma till honom: ”Detta ger jag dig som ett tecken: Du ska bli stum enligt mina ord, och jag säger att i Guds namn ska du bli slagen med stumhet så att du inte längre ska kunna tala.”

50 När nu Alma hade sagt dessa ord blev Korihor slagen med stumhet så att han inte kunde tala, i enlighet med Almas ord.

51 Och när nu överdomaren såg detta räckte han ut sin hand och skrev till Korihor sålunda: ”Är du övertygad om Guds makt? På vem önskade du att Alma skulle visa sitt tecken? Ville du att han skulle skada andra för att ge dig ett tecken? Se, han har visat dig ett tecken. Och ska du nu fortsätta ifrågasätta?”

52 Och Korihor sträckte fram handen och skrev: ”Jag vet att jag är stum, för jag kan inte tala, och jag vet att inget annat än Guds makt kunde åsamka mig detta. Ja, och jag har alltid vetat att det finns en Gud.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

53 Men se, djävulen har bedragit mig, för han visade sig för mig i en ängels skepnad och sa till mig: 'Gå och vinn detta folk tillbaka, för de har alla gått vilse efter en okänd Gud.' Och han sa till mig: 'Det finns ingen Gud.' Ja, och han lärde mig vad jag skulle säga, och jag har lärt ut hans ord. Och jag lärde ut dem för att de behagade det köttliga sinnet. Och jag lärde ut dem ända till dess jag fick stor framgång, så att jag själv verkligen trodde att de var sanna. Och därför motstod jag sanningen ända till dess jag åsamkat mig denna stora förbannelse."

54 När han nu hade sagt detta bönföll han Alma om att be till Gud så att förbannelsen kunde tas bort från honom.

55 Men Alma sa till honom: "Om denna förbannelse togs bort från dig skulle du åter vilseleda detta folks hjärtan. Därför ska det ske dig alldeles som Herren vill."

56 Och det hände sig att förbannelsen inte togs bort från Korihor, utan han blev utdriven och gick från hus till hus och tiggde om mat.

57 Nu blev vetskapen om det som hänt Korihor omedelbart kungjord över hela landet, ja, kungörelsen utsändes av överdomaren till hela befolkningen i landet var det förkunnades för dem som hade trott på Korihors ord att de med hast måste omvända sig, för att inte samma straffdomar skulle drabba dem.

58 Och det hände sig att de alla övertygades om Korihors ogudaktighet. Därför omvände de sig alla åter till Herren, och detta gjorde slut på det slags ondska som Korihor utövat. Och Korihor gick omkring från hus till hus och tiggde om mat för att uppehålla livet.

59 Och det hände sig att då han gick omkring bland folket, ja, bland ett folk som hade skilt sig från nephiterna och kallade sig zoramiter, eftersom de leddes av en man vid namn Zoram – och då han gick omkring bland dem, se, då blev han stött omkull och nedtrampad ända till dess han dog.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, inasmuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

60 Och sålunda ser vi hur det går för den som förvränger Herrens vägar, och sålunda ser vi att djävulen inte hjälper sina barn på den yttersta dagen utan med hast drar ner dem till helvetet.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Nu hände det sig att när Alma efter Korihors död fick underrättelse om att zoramiterna förvrängde Herrens vägar och att Zoram, som var deras ledare, förledde folkets hjärtan till att tillbe stumma avgudar, började hans hjärta åter att bedrövas på grund av folkets ondska.
- 2 För det förorsakade Alma stor sorg att höra att det fanns ondska bland hans folk. Därför var hans hjärta djupt bedrövat över att zoramiterna hade fjärrat sig från nephiterna.
- 3 Men zoramiterna hade samlats i ett land som de kallade Antionum, som låg öster om Zarahemlas land, som nästan gränsade till havet, som låg söder om Jershons land och som söderut även gränsade till vildmarken, den vildmark som var full av lamaniter.
- 4 Nu var nephiterna mycket rädda för att zoramiterna skulle upprätta förbindelser med lamaniterna och att detta skulle kunna orsaka stora förluster för nephiternas del.
- 5 Och eftersom ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till att göra det som var rätt – ja, det hade gjort ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft.
- 6 Därför valde han ut Ammon, Aron och Omner. Och Himni lämnade han kvar i församlingen i Zarahemla, men de tre första tog han med sig och likaså Amulek och Zeezrom, vilka var i Melek. Och han tog även med sig två av sina söner.
- 7 Nu tog han inte med sig den äldste av sönerna, och hans namn var Helaman. Men namnen på dem han tog med sig var Shiblön och Corianton. Och detta är namnen på dem som gick med honom till zoramiterna för att predika ordet för dem.
- 8 Nu var zoramiterna avfällingar från nephiterna, och därför hade de fått Guds ord predikat för sig.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblön and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 Men de hade fallit i stora villfarelser, för de vinnlade sig inte om att hålla Guds bud och hans stadgar enligt Moses lag.
- 10 Inte heller ville de iaktta kyrkans ordning och hålla ut i daglig bön och vädjan till Gud så att de inte skulle falla i frestelse.
- 11 Ja, kort sagt förvrängde de Herrens vägar i många avseenden. Av den anledningen begav sig Alma och hans bröder in i landet för att predika ordet för dem.
- 12 När de nu hade kommit in i landet, se, då fann de till sin förvåning att zoramiterna hade byggt synagogor och att de samlades en dag i veckan, på den dag som de kallade Herrens dag, och de tillbad Gud på ett sätt som Alma och hans bröder aldrig hade sett.
- 13 För mitt i sin synagoga hade de byggt upp en plats att stå på som var högt över deras huvuden, och överst på den fick bara en enda person rum.
- 14 Därför måste den som ville tillbe Gud komma fram och ställa sig överst på den och sträcka upp händerna mot himlen och ropa med hög röst och säga:
- 15 ”Helige, helige Gud! Vi tror att du är Gud, och vi tror att du är helig och att du var en ande och att du är en ande och att du för evigt ska förbli en ande.
- 16 Helige Gud, vi tror att du har skilt oss från våra bröder, och vi tror inte på våra bröders tradition som överlämnades åt dem till följd av deras faders enfald. Men vi tror att du har utvalt oss till att vara dina heliga barn, och likaså att du har låtit oss veta att ingen Kristus ska komma.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 Men du är densamme i går, i dag och i evighet, och du har utvalt oss till att bli frälsta, medan alla runt omkring oss är utvalda till att genom din vrede kastas ner till helvetet. För denna helighet, o Gud, tackar vi dig, och vi tackar dig även för att du har utvalt oss så att vi inte vilseleds av våra bröders dåraktiga traditioner som får dem att underkasta sig en tro på Kristus, vilken får deras hjärtan att förirra sig långt från dig, vår Gud.

18 Och återigen tackar vi dig, o Gud, för att vi är ett utvalt och ett heligt folk. Amen.”

19 Nu hände det sig att då Alma och hans bröder och hans söner hört dessa böner var de omåttligt förvånade.

20 För se, var och en gick fram och uppsände samma böner.

21 Och platsen kallades av dem Rameumptom, som i översättning betyder den heliga plattformen.

22 Och från denna plattform uppsände de, var och en, precis samma bön till Gud. De tackade sin Gud för att de utvalts av honom och för att han inte vilseledde dem genom deras bröders tradition, och för att deras hjärtan inte hade förletts till att tro på något kommande som de inte visste något om.

23 När nu allt folket hade uppsänt tacksägelse på detta sätt återvände de till sina hem och talade aldrig mer om sin Gud förrän de återigen hade samlats vid den heliga plattformen för att på sitt sätt uppsända tacksägelse.

24 När nu Alma såg detta bedrövades hans hjärta, för han såg att de var ett ogudaktigt och fördärvat folk. Ja, han såg att deras hjärtan var fästa vid guld och vid silver och vid alla slags dyrbara ägodelar.

25 Ja, och han såg även att deras hjärtan var upplyfta i sitt högmod till mycket skryt.

26 Och han höjde sin röst mot himlen och ropade och sa: ”O, hur länge, o Herre, ska du låta dina tjänare bo här nere i köttet och se så stor ogudaktighet bland människobarnen?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

- 27 Se, o Gud, de ropar till dig, och ändå är deras hjärtan uppfyllda av högmod! Se, o Gud, de ropar till dig med sin mun medan de i högsta grad är uppblåsta av världens fåfängligheter!
- 28 Se, o min Gud, deras dyrbara kläder och deras ringar och deras armband och deras guldprydnader och alla de dyrbarheter som de är smyckade med. Och se, deras hjärtan är fästa vid dem, och ändå ropar de till dig och säger: 'Vi tackar dig, o Gud, för vi är ett av dig utvalt folk medan andra ska förgås.'
- 29 Ja, och de säger att du har kungjort för dem att ingen Kristus ska komma.
- 30 O Herre Gud, hur länge ska du tillåta att sådan ogudaktighet och otro finns bland detta folk? O Herre, vill du ge mig styrka att uthärda mina skröpligheter. För jag är skröplig, och sådan ogudaktighet bland detta folk smärtar min själ.
- 31 O Herre, mitt hjärta är djupt bedrövat. Vill du trösta min själ i Kristus? O Herre, vill du ge mig styrka så att jag med tålmod kan uthärda de lidanden som ska komma över mig på grund av detta folks ondska?
- 32 O Herre, vill du trösta min själ och ge mig framgång och även mina medtjänare som är med mig – ja, Ammon, Aron och Omner och även Amulek och Zeezrom och även mina två söner – ja, vill du trösta även alla dessa, o Herre. Ja, vill du trösta deras själar i Kristus.
- 33 Vill du ge dem styrka så att de kan uthärda de lidanden som ska komma över dem på grund av detta folks ondska.
- 34 O Herre, vill du låta oss få framgång i att föra dem tillbaka till dig i Kristus.
- 35 Se, o Herre, deras själar är dyrbara, och många av dem är våra bröder. Ge oss därför kraft och visdom, o Herre, så att vi kan föra dessa våra bröder tillbaka till dig."
- Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.
- Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.
- Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.
- O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.
- O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.
- O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.
- Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.
- O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.
- Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

- 36 Nu hände det sig att när Alma sagt dessa ord, lade han sina händer på alla dem som var med honom. Och se, när han lade sina händer på dem fylldes de av den Helige Anden.
- 37 Och därefter skildes de från varandra och gjorde sig inte bekymmer för vad de skulle äta eller vad de skulle dricka eller vad de skulle klä sig med.
- 38 Och Herren sörjde för dem så att de inte skulle hung-
ra, inte heller skulle de törsta. Ja, och han gav dem även styrka så att de inte skulle uppleva någon form av lidan-
de som inte uppslukades av glädjen i Kristus. Nu var detta i enlighet med Almas bön, och det var för att han bad i tro.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 Och det hände sig att de gick ut och började predika Guds ord för folket. De gick in i deras synagogor och in i deras hem, ja, och de predikade även ordet på deras gator.
- 2 Och det hände sig att de efter mycket arbete bland dem började få framgång bland den fattiga delen av folket. För se, dessa var utdrivna ur synagogorna för att deras kläder var så torftiga.
- 3 Därför fick de inte komma in i deras synagogor för att tillbe Gud, utan de ansågs som orena. De var fattiga, ja, deras bröder höll dem för intet eftersom de var fattiga på den här världens gods och även var fattiga i hjärtat.
- 4 När nu Alma undervisade och talade till folket på kullen Onidah kom en stor skara till honom, och det var de som vi har talat om, de som var fattiga i hjärtat på grund av sin fattigdom på det som hör världen till.
- 5 De kom till Alma, och den som var den främste bland dem sa till honom: ”Se, vad ska dessa mina bröder göra? För de är föraktade av alla människor för sin fattigdoms skull, ja, och i synnerhet av våra präster, för de har stött ut oss från våra synagogor som vi har arbetat flitigt för att bygga med våra egna händer. Och de har stött ut oss för vår stora fattigdoms skull, och vi har ingen plats där vi kan tillbe vår Gud. Och se, vad ska vi göra?”
- 6 Och när nu Alma hörde detta vände han sig om med ansiktet rakt mot honom, och han blev glad över det han såg. För han såg att deras lidanden verkligen hade ödmjukat dem och att de var beredda att höra ordet.
- 7 Därför sa han inte mera till den andra skaran, utan han sträckte ut sin hand och ropade till dem han såg, vilka verkligen var ångerfulla, och sa till dem:
- 8 ”Jag ser att ni är ödmjuka i hjärtat, och om så är, är ni välsignade.
- 9 Se, er broder har sagt: ’Vad ska vi göra? För vi är utdrivna ur våra synagogor så att vi inte kan tillbe vår Gud.’

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

10 Se, jag säger er: Tror ni att ni inte kan tillbe Gud annat än i era synagogor?

11 Och vidare vill jag fråga: Tror ni att ni inte får tillbe Gud mer än en gång i veckan?

12 Jag säger er att det är gott att ni har drivits ut ur era synagogor så att ni kan bli ödmjuka och så att ni kan lära visdom. För det är nödvändigt att ni lär er visdom. För det är för att ni har blivit utdrivna, och för att ni är föraktade av era bröder för er stora fattigdoms skull, som ni har gjorts ödmjuka i hjärtat, för ni har tvingats bli ödmjuka.

13 Och nu, eftersom ni har tvingats till ödmjukhet är ni välsignade, för ibland när en människa tvingas att bli ödmjuk strävar hon efter att omvända sig. Och förvisso ska var och en som omvänder sig finna barmhärtighet, och den som finner barmhärtighet och håller ut intill änden, densamme ska bli frälst.

14 Och nu, som jag sa till er, att eftersom ni tvingades att ödmjuka er blev ni välsignade, tror ni inte då att de som verkligen ödmjukar sig för ordets skull blir ännu mera välsignade?

15 Ja, den som verkligen ödmjukar sig och omvänder sig från sina synder och håller ut intill änden, han ska bli välsignad, ja, mycket mera välsignad än de som tvingas att vara ödmjuka på grund av sin stora fattigdom.

16 Välsignade är därför de som ödmjukar sig utan att vara tvungna att vara ödmjuka. Eller snarare, med andra ord: Välsignad är den som tror på Guds ord och blir döpt utan motsträvighet i hjärtat, ja, utan att vara tvungen att få kännedom om ordet eller vara tvingad att veta innan de vill tro.

17 Ja, det finns många som säger: 'Om du vill visa oss ett tecken från himlen, då ska vi förvisso veta, då ska vi tro.'

18 Nu frågar jag: Är detta tro? Se, jag säger er: Nej, för om en människa vet något, har hon ingen anledning att tro, eftersom hon vet det.

19 Och hur mycket mera förbannad är inte den som vet Guds vilja och inte gör den, än den som bara tror, eller bara har anledning att tro, och som faller i överträdelse?

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

20 Och om detta måste ni döma. Se, jag säger till er att det är precis likadant i det ena fallet som i det andra, och att varje människa ska få efter sina gärningar.

21 Och nu som jag sa om tro – tro är inte att ha fullkomlig kunskap om något. Om ni därför har tro, så har ni hopp om ting som inte syns men som är verkliga.

22 Och se, nu säger jag er, och jag vill att ni ska minnas att Gud är barmhärtig mot alla som tror på hans namn. Därför vill han i första hand att ni ska tro, ja, på hans ord.

23 Och genom änglar ger han sitt ord till människorna, ja, inte bara till män utan också till kvinnor. Nu är detta inte allt. Också små barn får många gånger ord givna till sig som bringar de visa och lärda på skam.

24 Och nu, mina älskade bröder, eftersom ni har begärt att få veta av mig vad ni ska göra emedan ni är föraktade och utdrivna – nu vill jag inte att ni ska tro att jag tänker döma er, utom i enlighet med det som är sant –

25 för jag menar inte att ni alla har blivit tvungna att ödmjuka er. För jag tror verkligen att det finns några bland er som skulle ödmjuka sig i vilka omständigheter de än befann sig.

26 Och som jag sa om tro – att det inte är fullkomlig kunskap – så är det också med mina ord. Ni kan till att börja med inte ha fullkomlig kunskap om att de är sanna, lika litet som tro är fullkomlig kunskap.

27 Men se, om ni vaknar upp och väcker era själsförmågor så att ni kan pröva mina ord och utöva en smula tro, ja, även om ni inte kan göra mera än önska att tro, så låt denna önskan verka i er till dess ni tror så mycket att ni kan ge plats i hjärtat för en del av mina ord.

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Nu ska vi jämföra ordet med ett frö. Om ni ger plats så att ett frö kan sås i ert hjärta, se, om det är ett verkligt frö eller ett gott frö, och om ni inte kastar ut det genom er otro, så att ni motsätter er Herrens Ande, se, då ska det börja svälla i ert bröst. Och när ni känner dessa svällningsrörelser ska ni börja säga inom er själva: 'Det måste så vara att detta är ett gott frö, eller att ordet är gott, för det börjar utvidga min själ. Ja, det börjar upplysa mitt förstånd, ja, det börjar bli välbehagligt för mig.'

29 Och se, skulle inte detta få er tro att växa? Jag säger er: Jo. Men ändå har det inte vuxit till fullkomlig kunskap.

30 Men se, när fröet sväller och gror och börjar växa, då måste ni säga att fröet är gott, för se, det sväller och gror och börjar växa. Och se, stärker inte detta er tro? Jo, det stärker er tro. För ni säger då: 'Jag vet att detta är ett gott frö, för se, det gror och börjar växa.'

31 Och se, är ni säkra på att det är ett gott frö? Jag säger till er: Ja, för varje frö ger växt efter sin egen avbild.

32 Om därför ett frö växer är det gott, men om det inte växer, se, då är det inte gott och därför kastas det bort.

33 Och se, eftersom ni har gjort försöket och sått fröet, och det sväller och gror och börjar växa, måste ni veta att fröet är gott.

34 Och se, är nu er kunskap fullkomlig? Ja, er kunskap är fullkomlig i fråga om detta, och er tro ligger i dvala. Och detta beror på att ni vet, för ni vet att ordet har fått era själar att svälla, och ni vet också att det har spirat upp så att ert förstånd börjar bli upplyst och ert sinne börjar utvidgas.

35 O, är då detta inte verkligt? Jag säger till er: Jo, eftersom det är ljus, och allt som är ljus är gott, eftersom det kan urskiljas, och därför måste ni veta att det är gott. Och se, är er kunskap fullkomlig när ni har erfarit detta ljus?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Se, jag säger till er: Nej. Inte heller bör ni lägga er tro åt sidan, för ni har bara utövat er tro till att så fröet, så att ni kan göra försöket att få veta om fröet var gott.

37 Och se, när trädet börjar växa säger ni: 'Låt oss vårda det med stor omsorg så att det kan slå rot, så att det kan växa upp och bära frukt åt oss.' Och se, om ni vårdar det med stor omsorg slår det rot och växer upp och bär frukt.

38 Men om ni försummar trädet och inte ser till att det får näring, se, då kan det inte slå rot. Och när solens hetta kommer och bränner det vissnar det bort, eftersom det inte har någon rot, och ni rycker upp det och kastar bort det.

39 Detta beror nu inte på att fröet inte var gott, inte heller beror det på att dess frukt inte skulle vara önskvärd. Utan det beror på att er jordmån är ofruktbar och att ni inte vårdar trädet, och därför kan ni inte få någon frukt därav.

40 Och om ni därför inte vårdar ordet och med trons öga ser framåt mot dess frukt, kan ni aldrig plocka frukten från livets träd.

41 Men om ni vårdar ordet, ja, vårdar trädet när det börjar växa, genom er tro och med stor flit och med tålmod, och ser framåt mot dess frukt, ska det slå rot. Och se, det ska bli ett träd som skjuter upp till evigt liv.

42 Och tack vare er flit och er tro och ert tålmod i att vårda ordet så att det kan slå rot i er, se, då ska ni snart få plocka frukten därav som är högst dyrbar, som är sötare än allt som är sött och som är vitare än allt som är vitt, ja, och renare än allt som är rent. Och ni ska njuta av denna frukt ända till dess ni är mättade, så att ni inte hungrar, och inte heller ska ni törsta.

43 Då, mina bröder, ska ni få skörda lönen för er tro och er flit och ert tålmod och er långmodighet då ni väntade på att trädet skulle bära frukt åt er."

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorcheth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 När nu Alma hade talat dessa ord sände de bud till honom med begäran att få veta om de skulle tro på en enda Gud för att få den frukt som han hade talat om, eller hur de skulle så fröet eller ordet om vilket han hade talat och som han sa måste bli sått i deras hjärtan, eller på vilket sätt de skulle börja utöva sin tro.
- 2 Och Alma sa till dem: ”Se, ni har sagt att ni inte kan tillbe er Gud eftersom ni är utdrivna ur era synagogor. Men se, jag säger er att om ni tror att ni inte kan tillbe Gud tar ni grundligt miste, och ni bör utforska skrifterna. Om ni tror att de har lärt er detta, förstår ni dem inte.
- 3 Kommer ni ihåg att ni har läst vad Zenos, den forna profeten, har sagt om bön eller tillbedjan?
- 4 För han sa: ’O Gud, du är barmhärtig, för du har hört min bön, till och med när jag var i vildmarken, ja, du var barmhärtig när jag bad för dem som var mina fiender, och du gjorde dem vänligt sinnade mot mig.
- 5 Ja, o Gud, och du var barmhärtig mot mig när jag ropade till dig på min åker, när jag ropade till dig i min bön, och du hörde mig.
- 6 Och se, o Gud, när jag gick till mitt hus hörde du mig i min bön.
- 7 Och när jag gick in i min kammare, o Herre, och bad till dig, hörde du mig.
- 8 Ja, du är barmhärtig mot dina barn när de ropar till dig för att bli hörda av dig och inte av människor, och du kommer att höra dem.
- 9 Ja, o Gud, du har varit barmhärtig mot mig och hörde mina rop mitt i dina församlingar.
- 10 Ja, och du har hört mig också när jag blivit utdriven och varit föraktad av mina fiender. Ja, du hörde mina rop och vredgades på mina fiender, och du hemsökte dem i din vrede med snar ödeläggelse.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

11 Och du hörde mig för mina lidandens och min upp-
riktighets skull, och det är tack vare din Son som du har
varit så barmhärtig mot mig. Därför vill jag ropa till dig
i alla mina lidanden, för i dig har jag min glädje, för du
har vänt bort dina straffdomar på grund av din Son.”

12 Och nu sa Alma till dem: ”Tror ni de skrifter som har
skrivits av de gamle?

13 Se, om ni gör det måste ni tro vad Zenos sa. För se,
han sa: ’Du har vänt bort dina straffdomar på grund av
din Son.’

14 Och se, mina bröder, nu vill jag fråga om ni har läst
skrifterna. Om ni har det, hur kan ni då tvivla på Guds
Son?

15 För det står inte skrivet att endast Zenos talade om
detta, utan även Zenock talade om det.

16 För se, han sa: ’Du är vred, o Herre, på detta folk ef-
tersom de inte vill förstå den barmhärtighet som du har
visat dem på grund av din Son.’

17 Och nu ser ni, mina bröder, att en andra profet i for-
na tider har vittnat om Guds Son, och eftersom folket
inte ville förstå hans ord stenade de honom till döds.

18 Men se, detta är inte allt. Dessa är inte de enda som
har talat om Guds Son.

19 Se, Mose talade om honom, ja, och se, en symbol res-
tes i vildmarken för att alla som ville se på den skulle få
leva. Och många såg och fick leva.

20 Men få förstod innebörden i detta, och detta på
grund av sina hjärtans hårdhet. Men det fanns många
som var så förhärdade att de inte ville se, och därför om-
kom de. Och orsaken till att de inte ville se var att de inte
trodde att det skulle bota dem.

21 O mina bröder, om ni kunde bli botade bara genom
att se er omkring för att kunna bli botade, skulle ni då
inte vara snara att se, eller skulle ni hellre förhärda era
hjärtan i otro och vara så försumliga att ni inte skulle se
er omkring, och därför kanske förgås?

And thou didst hear me because of mine afflictions
and my sincerity; and it is because of thy Son that thou
hast been thus merciful unto me, therefore I will cry
unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for
thou hast turned thy judgments away from me, because
of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those
scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for,
behold he said: Thou hast turned away thy judgments
because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read
the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the
Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these
things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with
this people, because they will not understand thy mer-
cies which thou hast bestowed upon them because of
thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet
of old has testified of the Son of God, and because the
people would not understand his words they stoned
him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones
who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a
type was raised up in the wilderness, that whosoever
would look upon it might live. And many did look and
live.

But few understood the meaning of those things,
and this because of the hardness of their hearts. But
there were many who were so hardened that they would
not look, therefore they perished. Now the reason they
would not look is because they did not believe that it
would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely cast-
ing about your eyes that ye might be healed, would ye
not behold quickly, or would ye rather harden your
hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not
cast about your eyes, that ye might perish?

22 I så fall ska elände drabba er, men i annat fall: Se er omkring och börja tro på Guds Son, att han ska komma för att återlösa sitt folk, och att han ska lida och dö för att sona deras synder, och att han ska uppstå från de döda, vilket ska åstadkomma uppståndelsen så att alla människor ska stå inför honom för att på den yttersta dagen, domens dag, dömas efter sina gärningar.

23 Och nu, mina bröder, önskar jag att ni ska så detta ord i era hjärtan och att ni, när det börjar svälla, även ska ge det näring genom er tro. Och se, det ska bli ett träd som skjuter upp i er till evigt liv. Och må Gud sedan låta era bördor lättas genom glädjen i hans Son. Ja, allt detta kan ni göra, om ni vill. Amen.”

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 Och nu hände det sig att sedan Alma hade talat dessa ord till dem satte han sig ner på marken, och Amulek reste sig och började undervisa dem och sa:
- 2 ”Mina bröder, jag tror inte det är möjligt att ni kan vara ovetande om det som har talats om Kristi ankomst, han som vi lär är Guds Son. Ja, jag vet att ni undervisades om detta i rikt mått innan ni avföll från oss.
- 3 Och eftersom ni har bett min käre broder att han skulle tillkännage för er vad ni bör göra med anledning av era lidanden, har han talat något till er för att bereda era sinnen, ja, och han har uppmanat er till tro och till tålmod –
- 4 ja, även till att ha så stor tro att ni sår ordet i era hjärtan så att ni kan pröva om det är gott.
- 5 Och vi har sett att den stora fråga som finns i era sinnen är om ordet är i Guds Son eller om ingen Kristus ska komma.
- 6 Och ni såg även att min broder vid många tillfällen har bevisat för er att ordet är i Kristus till frälsning.
- 7 Min broder har åberopat Zenos ord om att återlösningsen kommer genom Guds Son, och likaså Zenocks ord. Och han har även hänvisat till Mose för att bevisa att detta är sant.
- 8 Och se, nu vill jag själv vittna för er om att detta är sant. Se, jag säger er att jag vet att Kristus ska komma bland människobarnen för att ta på sig sitt folks överträdelser och att han ska sona världens synder, för Herren Gud har talat det.
- 9 För det är nödvändigt att en försoning sker, för enligt den evige Gudens stora plan måste en försoning ske, annars måste hela människosläktet oundvikligen förgås. Ja, alla är förhärdade. Ja, alla är fallna och förlorade och skulle förgås, om det inte vore för den försoning som måste ske.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

10 För det är nödvändigt att ett stort och sista offer sker. Ja, inte ett offer av människor, inte heller av djur och inte heller av något slags fågel, för det ska inte vara ett mänskligt offer, utan det måste vara ett oändligt och evigt offer.

11 Nu finns det ingen människa som kan offra sitt eget blod för att sona en annans synder. Om nu en människa mördar, kommer då vår lag, som är rättvis, att ta hennes brors liv? Jag säger till er: Nej.

12 Men lagen kräver dens liv som har mördat. Alltså kan inget mindre än en obegränsad försoning vara tillräcklig för att sona världens synder.

13 Därför är det nödvändigt att ett stort och sista offer sker, och då ska det ske, eller då är det nödvändigt, att blodsutgjutelsen upphör. Då ska Moses lag fullbordas, ja, allt ska fullbordas, varje bokstav och prick, och inget ska ha gått förlorat.

14 Och se, detta är lagens hela innebörd, och varje liten del pekar på detta stora och sista offer. Och detta stora och sista offer kommer att vara Guds Son, ja, oändligt och evigt.

15 Och på så sätt ska han bringa frälsning till alla dem som tror på hans namn. Och detta är avsikten med detta sista offer: att frambringa den innerliga barmhärtighet som övervinner rättvisan och åt människorna frambringar medel varigenom de kan ha tro till omvändelse.

16 Och på så sätt kan barmhärtigheten tillfredsställa rättvisans krav och omsluta dem i trygghetens armar, medan den som inte utövar tro till omvändelse är utsatt för de rättvisans krav som hela lagen ställer. Därför är det endast för den som har tro till omvändelse som den stora och eviga återlösningsplanen förverkligas.

17 Må Gud därför förkunna er, mina bröder, att ni må börja utöva er tro till omvändelse så att ni börjar åkalla hans heliga namn, så att han förbarmar sig över er.

18 Ja, ropa till honom om barmhärtighet, för han är mäktig att frälsa,

19 ja, ödmjuka er och fortsätt att be till honom.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

- 20 Ropa till honom när ni är på era åkrar, ja, för alla era
hjordar.
- 21 Ropa till honom i era hus, ja, för hela ert hushåll, bå-
de morgon, middag och kväll.
- 22 Ja, ropa till honom mot era fienders makt.
- 23 Ja, ropa till honom mot djävulen, som är fiende till all
rättfärdighet.
- 24 Ropa till honom för grödan på era åkrar, så att ni kan
få framgång genom dem.
- 25 Ropa för hjordarna på era betesmarker, så att de kan
förökas.
- 26 Men detta är inte allt. Ni måste utgjuta era själar i era
kammare och på era dolda platser och i er vildmark.
- 27 Ja, och när ni inte ropar till Herren, låt då era hjärtan
vara fyllda, vända till honom i ständig bön för er välfärd
och för deras välfärd som är omkring er.
- 28 Och se, mina älskade bröder, nu säger jag er: Tro inte
att detta är allt. För om ni, när ni har gjort allt detta, av-
visar de behövande och de nakna och inte besöker de
sjuka och lidande och inte ger av era ägodelar, om ni har
några, till dem som står i behov – jag säger er att om ni
inte gör något av detta, se, då är er bön förgäves och till
ingen nytta för er, och ni är hycklare som förnekar tron.
- 29 Om ni därför inte kommer ihåg att vara kärleksfulla
är ni som slagg som guldsmederna kastar bort (eftersom
det är värdelöst) och som trampas under människors
fötter.
- 30 Och nu, mina bröder, sedan ni har fått så många vitt-
nesbörd, och då de heliga skrifterna vittnar om detta,
vill jag att ni kommer fram och bär sådan frukt som till-
hör omvändelsen.
- 31 Ja, jag vill att ni ska komma fram och inte längre för-
härda era hjärtan, för se, nu är tiden och dagen för er
frälsning. Och om ni därför omvänder er och inte för-
härdat era hjärtan, träder den stora återlösningsplanen
omedelbart i kraft för er.
- 32 För se, detta liv är tiden för människorna att bereda
sig att möta Gud, ja se, detta livets dag är dagen för män-
niskorna att utföra sina verk.
- Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all
your flocks.
- Cry unto him in your houses, yea, over all your
household, both morning, mid-day, and evening.
- Yea, cry unto him against the power of your enemies.
- Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy
to all righteousness.
- Cry unto him over the crops of your fields, that ye
may prosper in them.
- Cry over the flocks of your fields, that they may in-
crease.
- But this is not all; ye must pour out your souls in
your closets, and your secret places, and in your wilder-
ness.
- Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your
hearts be full, drawn out in prayer unto him continu-
ally for your welfare, and also for the welfare of those
who are around you.
- And now behold, my beloved brethren, I say unto
you, do not suppose that this is all; for after ye have
done all these things, if ye turn away the needy, and the
naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of
your substance, if ye have, to those who stand in
need—I say unto you, if ye do not any of these things,
behold, your prayer is vain, and availeth you nothing,
and ye are as hypocrites who do deny the faith.
- Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye
are as dross, which the refiners do cast out, (it being of
no worth) and is trodden under foot of men.
- And now, my brethren, I would that, after ye have re-
ceived so many witnesses, seeing that the holy scriptures
testify of these things, ye come forth and bring fruit
unto repentance.
- Yea, I would that ye would come forth and harden
not your hearts any longer; for behold, now is the time
and the day of your salvation; and therefore, if ye will re-
pent and harden not your hearts, immediately shall the
great plan of redemption be brought about unto you.
- For behold, this life is the time for men to prepare to
meet God; yea, behold the day of this life is the day for
men to perform their labors.

- 33 Och som jag sa till er förut: Eftersom ni har fått så många vittnesbörd vädjar jag till er att ni inte uppskjuter er omvändelses dag till slutet. För efter detta livets dag, som är oss given till att bereda oss för evigheten, se, om vi inte utnyttjar vår tid medan vi är här i livet, då kommer mörkrets natt under vilken inget arbete kan utföras.
- 34 Ni kan inte, när ni har kommit i detta hemska krisläge, säga: 'Jag vill omvända mig, jag vill återvända till min Gud.' Nej, ni kan inte säga så, för samma ande som är i besittning av er kropp den stund ni lämnar detta liv, samma ande har makt att ta kroppen i besittning i den eviga världen.
- 35 För se, om ni har skjutit upp er omvändelses dag ända till döden, se, då har ni underkastats djävulens ande, och han beseglar er som sina. Därför har Herrens Ande dragit sig bort från er och har ingen plats i er, och djävulen har all makt över er. Och detta är de ogudaktigas slutliga tillstånd.
- 36 Och detta vet jag eftersom Herren har sagt att han inte bor i oheliga tempel, utan att han bor i de rättfärdigas hjärtan. Ja, och han har även sagt att de rättfärdiga ska sitta i hans rike för att aldrig mera lämna det, och deras kläder ska göras vita genom Lammets blod.
- 37 Och nu, mina älskade bröder, vill jag att ni ska komma ihåg detta, och att ni ska arbeta på er frälsning med fruktan inför Gud, och att ni inte längre ska förneka Kristi ankomst,
- 38 att ni inte längre strider mot den Helige Anden, utan att ni tar emot den och tar på er Kristi namn, att ni ödmjucar er ända ner i stoftet och tillber Gud, var ni än är, i ande och i sanning, och att ni dagligen lever i tacksägelse för den stora barmhärtighet och de många välsignelser som han skänker er.
- 39 Ja, jag uppmanar er också, mina bröder, att ständigt vara vakande i bön så att ni inte förleds genom djävulens frestelser, så att han inte övervinner er, så att ni inte blir hans undersåtar på den yttersta dagen, för se, han lönar er inte med något gott.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

40 Och nu, mina älskade bröder, vill jag också uppmana er att ha tålamod och uthärda alla slags lidanden, så att ni inte smädar dem som stöter bort er för er stora fattigdoms skull, så att ni inte blir syndare liksom de,

41 utan att ni har tålamod och uthärdar dessa lidanden med ett fast hopp om att ni en dag ska få vila från alla era lidanden.”

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Nu hände det sig att sedan Amulek hade slutat tala drog de sig undan från mängden och kom över till Jershons land.
- 2 Ja, och sedan de övriga bröderna hade predikat ordet för zoramiterna kom även de över till Jershons land.
- 3 Och det hände sig att sedan de mer ansedda av zoramiterna hade rådgjort med varandra om de ord som hade predikats för dem, vredgades de för ordets skull, för det omintetgjorde deras välde. Därför ville de inte hörsamma orden.
- 4 Och de sände bud över hela landet och samlade folket och rådgjorde med dem om de ord som hade talats.
- 5 Nu lät inte deras styresmän och deras präster och deras lärare folket veta vad de önskade. Därför tog de i hemlighet reda på hela folkets inställning.
- 6 Och det hände sig att sedan de tagit reda på hela folkets inställning, blev de som samtyckte till de ord som Alma och hans bröder hade talat utdrivna ur landet, och de var många. Och även de kom över till Jershons land.
- 7 Och det hände sig att Alma och hans bröder undervisade dem.
- 8 Nu vredgades zoramiterna på Ammons folk som var i Jershon, och zoramiternas högste styresman, som var en mycket ogudaktig man, sände bud till Ammons folk med begäran att de skulle driva ut alla dem som kom över från dem till deras land.
- 9 Och han andades mycket hot mot dem. Nu fruktade inte Ammons folk deras ord, och därför drev de inte ut dem, utan de tog emot alla de fattiga zoramiter som kom över till dem. Och de gav dem mat och gav dem kläder och gav dem landområden till arvedel. Och de hjälpte dem i enlighet med deras behov.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Men detta hetsade zoramiterna till vrede mot Ammons folk, och de började blanda sig med lamaniterna och hetsa även dessa till vrede mot dem.
- 11 Och sålunda började zoramiterna och lamaniterna göra förberedelser för krig mot Ammons folk och likaså mot nephiterna.
- 12 Och så slutade det sjuttonde året av domarnas regering över Nephis folk.
- 13 Och Ammons folk drog ut ur Jershons land och kom över till Meleks land och lämnade plats i Jershons land för nephiternas härar, så att dessa kunde strida mot lamaniternas härar och zoramiternas härar. Och sålunda inleddes ett krig mellan lamaniterna och nephiterna i det artonde året av domarnas regering, och en berättelse om deras krig ska ges senare.
- 14 Och Alma och Ammon och deras bröder och även Almas två söner återvände till Zarahemlas land efter att ha varit redskap i Guds händer till att leda många av zoramiterna till omvändelse. Och alla som blev ledda till omvändelse fördrevs ur sitt land. Men de har mark som arvedel i Jershons land, och de har gripit till vapen för att försvara sig själva och sina hustrur och sina barn och sina landområden.
- 15 Nu sörjde Alma över sitt folks ondskas, ja, över krigens och blodsutgjutelserna och stridigheterna som förekom bland dem. Och då han hade varit ute för att förkunna ordet, eller sänd att förkunna ordet, bland allt folket i varje stad, och då han såg att människornas hjärtan började tillta i hårdhet och att de började förtörnas över ordets stränghet, blev hans hjärta djupt bedrövat.
- 16 Därför lät han samla sina söner för att han skulle kunna ge dem alla, var för sig, ansvar för sådant som hör rättfärdigheten till. Och vi har en berättelse om de befallningar han enligt sin egen uppteckning gav dem.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Min son, låna ditt öra åt mina ord, för jag svär inför dig, att i den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet.
- 2 Jag vill att du ska göra som jag har gjort och komma ihåg våra fäders fångenskap. För de var i trældom, och ingen kunde befria dem utom Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud, och han befriade dem förvisso i deras lidanden.
- 3 Och se, min son Helaman, du är i din ungdom, och därför vädjar jag till dig att du ska höra mina ord och lära av mig. För jag vet att var och en som sätter sin lit till Gud ska få stöd i sina prövningar och sina bekymmer och sina lidanden och ska bli upphöjd på den yttersta dagen.
- 4 Och jag vill inte att du ska tro att jag vet detta av mig själv – inte av det timliga utan av det andliga, inte av det köttsliga sinnet utan av Gud.
- 5 Se, nu säger jag dig att om jag inte hade blivit född av Gud skulle jag inte ha känt till dessa ting. Men Gud har genom sin heliga ängels mun uppenbarat dem för mig, dock inte på grund av min egen värdighet.
- 6 För jag gick tillsammans med Mosiahs söner omkring och försökte förgöra Guds kyrka. Men se, Gud sände sin heliga ängel att hejda oss på vägen.
- 7 Och se, han talade till oss liksom med åskans röst, och marken skakade under våra fötter. Och vi föll alla till marken, för Herrens fruktan kom över oss.
- 8 Men se, rösten sa till mig: ”Stå upp!” Och jag reste mig och stod upp och såg ängeln.
- 9 Och han sa till mig: ”Även om du själv vill förgöras så försök inte längre förgöra Guds kyrka.”
- 10 Och det hände sig att jag föll till marken. Och det var under tre dagars och tre natters tid som jag inte kunde öppna min mun, och inte heller hade jag användning för mina lemmar.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

11 Och ängeln talade mycket mera till mig, vilket mina bröder hörde men inte jag. För när jag hörde orden: "Även om du själv vill förgöras så försök inte längre förgöra Guds kyrka", slogs jag av så stor fruktan och bestörtning vid tanken på att jag kanske skulle förgöras att jag föll till marken och inte hörde mer.

12 Men jag plågades av evig pina, för min själ var fullständigt söndersliten och plågad av alla mina synder.

13 Ja, jag kom ihåg alla mina synder och min ondska, för vilka jag plågades av helvetets kval. Ja, jag insåg att jag hade gjort uppror mot min Gud och att jag inte hade hållit hans heliga bud.

14 Ja, och jag hade även mördat många av hans barn, eller rättare sagt lett dem till undergång. Ja, kort sagt, min ondska hade blivit så stor att blotta tanken på att komma till min Guds närhet plågade min själ med obeskrivlig fasa.

15 "O", tänkte jag, "om jag kunde bli fördriven och förintad till både själ och kropp, så att jag inte behövde föras fram för att stå i min Guds närhet för att dömas av mina gärningar."

16 Och i tre dagar och i tre nätter plågades jag, ja, med en fördömd själs kval.

17 Och det hände sig att medan jag sålunda plågades svårt, medan jag sönderslets av minnet av mina många synder, kom jag även ihåg att jag hade hört min far profetera för folket angående en viss Jesus Kristus, en Guds Son, som skulle komma för att sona världens synder.

18 När nu mitt sinne grep tag i denna tanke ropade jag i mitt hjärta: "O Jesus, du Guds Son, förbarma dig över mig som befinner sig i bitterhetens galla och är omsluten av dödens eviga kedjor."

19 Och se, när jag tänkte detta kunde jag inte längre komma ihåg mina kval, ja, jag sönderslets inte längre av minnet av mina synder.

20 O vilken glädje, och vilket förunderligt ljus jag såg! Ja, min själ fylldes med glädje, lika stor som min smärta hade varit!

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

21 Ja, jag säger dig, min son, att det inte kunde finnas någonting så intensivt och så bittert som mina kval var. Ja, och vidare säger jag dig min son, att det å andra sidan inte kan finnas något så intensivt och ljuvligt som min glädje var.

22 Ja, jag tyckte mig se, liksom vår fader Lehi såg, Gud sitta på sin tron, omgiven av otaliga skaror av änglar som föreföll sjunga och prisa sin Gud. Ja, och min själ längtade efter att vara där.

23 Men se, mina lemmar återfick sin styrka, och jag stod på mina fötter och tillkännagav för folket att jag hade blivit född av Gud.

24 Ja, och från den stunden ända fram tills nu har jag arbetat oavbrutet så att jag kan föra själar till omvändelse, så att jag kan låta dem få smaka den stora glädje som jag smakade, så att även de kan bli födda av Gud och bli fyllda av den Helige Anden.

25 Ja, och se nu, min son, Herren ger mig mycket stor glädje över frukten av mitt arbete.

26 För genom det ord som han har gett till mig har många blivit födda av Gud och har smakat liksom jag har smakat, och har sett med egna ögon liksom jag har sett. Därför känner de till detta som jag har talat om, liksom jag känner till det, och den kunskap som jag har är av Gud.

27 Och jag har fått stöd i prövningar och besvärligheter av alla de slag, ja, och i alla slags lidanden. Ja, Gud har befriat mig från fängelse och från bojor och från död. Ja, och jag sätter min lit till honom, och han ska fortsätta att befria mig.

28 Och jag vet att han ska uppresa mig på den yttersta dagen till att bo hos honom i härlighet. Ja, och jag vill prisa honom för evigt, för han har fört våra fäder ut ur Egypten, och han har uppslukat egyptierna i Röda havet. Och han ledde dem genom sin makt in i det utlovade landet, ja, och han har befriat dem tid efter annan ur trældom och fångenskap.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Ja, och han har även fört våra fäder ut ur Jerusalems land. Och han har även, genom sin eviga makt, befriat dem tid efter annan ur trældom och fångenskap ända fram till denna dag. Och jag har alltid i minnet bevarat deras fångenskap, ja, och även du borde i minnet bevara deras fångenskap, liksom jag har gjort.

30 Men se, min son, detta är inte allt. För du bör veta, liksom jag vet, att i den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet. Och du bör även veta, att i den mån som du inte håller Guds bud kommer du att bli avskuren från hans närhet. Och detta är enligt hans ord.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 Och nu, min son Helaman, befäller jag dig att ta de uppteckningar som har blivit mig anförtrodda.
- 2 Och jag befäller dig även att föra en uppteckning om detta folk, liksom jag har gjort, på Nephis plåtar och behålla alla dessa ting som jag har bevarat, på samma sätt som jag har gjort, för det är i en vis avsikt som de bevaras.
- 3 Och dessa plåtar av mässing, vilka innehåller dessa inristningar, vilka utgör avskrifter av de heliga skrifterna, vilka utgör våra faders släktuppteckningar ända från begynnelsen –
- 4 se, det har profeterats av våra fäder att de skulle bevaras och överlämnas från ett släktled till ett annat, och skyddas och bevaras av Herrens hand, till dess de skulle sändas ut till varje nation, släkte, tungomål och folk, för att dessa ska få kunskap om de hemligheter som de innehåller.
- 5 Och se, om de bevaras måste de bibehålla sin glans, ja, och de ska bibehålla sin glans. Ja, det ska även alla de plåtar som innehåller det som är helig skrift.
- 6 Nu tror du kanske att detta är dåraktigt av mig, men se, jag säger dig att med små och enkla medel utträttas mycket stort, och små ting bringar många gånger de visa på skam.
- 7 Och Herren Gud använder sig av medel för att genomföra sina stora och eviga avsikter, och med mycket små medel bringar Herren de visa på skam och åstadkommer många själars frälsning.
- 8 Och se, hittills har det varit enligt Guds visdom att dessa ting skulle bevaras, för se, de har vidgat detta folks minne, ja, och övertygat många om deras felaktiga vägar och bringat dem till kunskapen om deras Gud, till deras själars frälsning.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Ja, jag säger dig, att om det inte varit för det som dessa uppteckningar innehåller och som finns på dessa plåtar, skulle Ammon och hans bröder inte ha kunnat övertyga så många tusen lamaniter om att deras fädernas tradition var felaktig. Ja, dessa uppteckningar och deras ord fick dem att omvända sig, det vill säga de bringade dem till kunskapen om Herren, deras Gud, och till att glädjas i Jesus Kristus, sin Återlösare.

10 Och vem vet om inte de ska bli medlet att bringa många tusen av dem, ja, och likaså många tusen av våra styvnackade bröder nephiterna, som nu förhärdar sina hjärtan i synd och ondska, till kunskapen om sin Återlösare?

11 Nu har dessa hemligheter ännu inte helt tillkännagetts för mig, och därför avstår jag från att säga mer.

12 Och det räcker kanske om jag bara säger att de är bevarade i en vis avsikt, vilken avsikt är känd av Gud. För han råder i visdom över alla sina verk, och hans stigar är raka och hans bana är ett enda evigt kretslopp.

13 O, kom ihåg, kom ihåg, min son Helaman, hur stränga Guds bud är. Och han sa: ”Om ni håller mina bud ska ni få framgång i landet” – men om ni inte håller hans bud kommer ni att avskäras från hans närhet.

14 Och kom nu ihåg, min son, att Gud har anförtrott dig dessa ting, vilka är heliga, vilka han har bevarat som heliga och vilka han även ska skydda och bevara i en för honom vis avsikt, så att han kan visa sin makt för framtida släktled.

15 Och se, nu säger jag dig genom profetians ande att om du överträder Guds bud, se, då ska dessa ting, som är heliga, tas ifrån dig genom Guds makt, och du ska överlämnas åt Satan så att han kan sälla dig som agnar för vinden.

16 Men om du håller Guds befallningar, och gör med dessa ting, som är heliga, enligt vad Herren befäller dig (för du måste vända dig till Herren om allt vad du ska göra med dem), se, då kan ingen makt på jorden eller i helvetet ta dem ifrån dig, för Gud har makt att uppfylla alla sina ord.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

- 17 Ja, han kommer att uppfylla alla de löften som han ska ge dig, för han har uppfyllt de löften som han har gett våra fäder.
- 18 För han lovade dem att han skulle bevara dessa ting i en för honom vis avsikt, så att han kan visa sin makt för framtida släktled.
- 19 Och se, en avsikt har han uppnått, ja, genom att många tusen lamaniter återfördes till kunskapen om sanningen. Och han har visat sin makt genom dem och ska alltjämt visa sin makt genom dem för framtida släktled, och därför ska de bevaras.
- 20 Därför befaller jag dig, min son Helaman, att du är nogga med att uppfylla alla mina ord, och att du är nogga med att hålla Guds bud såsom de står skrivna.
- 21 Och nu ska jag tala till dig om dessa tjugofyra plåtar så att du förvarar dem, så att hemligheterna och mörkrets gärningar och deras hemliga gärningar, eller de hemliga gärningar som utövades av de människor som har förgjorts, kan uppenbaras för detta folk. Ja, så att alla deras mord och deras röveri och deras plundringar och all deras ogudaktighet och alla deras avskyvärdheter kan uppenbaras för detta folk. Ja, och så att du bevarar dessa uttydare.
- 22 För se, Herren såg att hans folk började verka i mörkret, ja, begå hemliga mord och avskyvärdheter. Därför sa Herren att om de inte omvände sig skulle de utrotas från jordens yta.
- 23 Och Herren sa: ”Jag ska åt min tjänare Gazelem bereda en sten som ska stråla i mörkret och lysa så att jag kan avslöja för mitt folk som tjänar mig, så att jag kan avslöja för dem deras bröders gärningar, ja, deras hemliga gärningar, deras mörkrets gärningar och deras ogudaktighet och avskyvärdheter.”
- 24 Och nu, min son, bereddes dessa uttydare för att Guds ord skulle kunna uppfyllas, som han talade när han sa:

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

25 ”Jag vill föra ut ur mörker till ljus alla deras hemliga gärningar och deras styggelser. Och såvida de inte omvänder sig ska jag utrota dem från jordens yta. Och jag ska föra alla deras hemligheter och avskyvärdheter fram i ljuset för varje nation som hädanefter ska besitta landet.”

26 Och nu, min son, ser vi att de inte omvände sig. Därför har de förgjorts, och så långt har Guds ord blivit uppfyllda, ja, deras hemliga avskyvärdheter har förts ut ur mörkret och tillkännagetts för oss.

27 Och nu, min son, befäller jag dig att behålla alla deras eder och deras förbund och deras överenskommelser rörande deras hemliga avskyvärdheter för dig själv. Ja, och alla deras tecken och deras under ska du undanhålla detta folk så att de inte får kännedom om dem, för att inte även de till äventyrs ska falla i mörker och förgöras.

28 För se, en förbannelse vilar över hela detta land: Enligt Guds makt ska undergång drabba alla dem som, när de är fullt mogna, gör mörkrets gärningar. Därför önskar jag att detta folk inte ska gå under.

29 Därför ska du undanhålla dessa deras eders och deras förbunds hemliga planer för detta folk och endast tillkännage deras ogudaktighet och deras mord och deras avskyvärdheter. Och du ska lära dem att avsky sådana ogudaktigheter och avskyvärdheter och mord. Och du ska även lära dem att dessa människor utrotades på grund av sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter och sina mord.

30 För se, de mördade alla Herrens profeter som kom bland dem för att förkunna deras ondskor för dem. Och blodet från dem som de mördade ropade till Herren, deras Gud, om hämnd över dem som var deras mördare. Och sålunda kom Guds straffdomar över dessa mörkrets och hemliga sammansvärjningars gärningsmän.

31 Ja, och förbannat intill undergång vare landet i evigheters evighet för dessa mörkrets och hemliga sammansvärjningars gärningsmän, såvida de inte omvänder sig innan de är fullt mogna.

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

32 Och kom nu ihåg, min son, de ord som jag har talat till dig. Anförtro inte dessa hemliga planer åt detta folk, utan lär dem att hysa ett evigt hat mot synd och ondska.

33 Predika för dem omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus. Lär dem att ödmjuka sig och att vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Lär dem att motstå alla djävulens frestelser genom sin tro på Herren Jesus Kristus.

34 Lär dem att aldrig tröttna på att göra gott, utan att vara saktmodiga och ödmjuka i hjärtat, för sådana ska finna ro för sina själar.

35 O, kom ihåg detta, min son, och lär visdom i din ungdom. Ja, lär dig i din ungdom att hålla Guds bud.

36 Ja, och ropa till Gud om allt vad du behöver. Ja, låt alla dina gärningar göras för Herren, och varthelst du går, låt det ske i Herren. Ja, låt alla dina tankar riktas mot Herren, ja, låt ditt hjärtas tillgivenhet tillägnas Herren för evigt.

37 Rådgör med Herren i allt vad du gör, så ska han leda dig till det som är gott. Ja, överlämna dig åt Herren när du går till vila om aftonen så att han må vaka över dig när du sover, och när du stiger upp om morgonen låt då ditt hjärta vara fyllt av tacksamhet mot Gud. Och om du gör detta ska du bli upphöjd på den yttersta dagen.

38 Och nu min son, har jag något att säga om det som våra fäder kallar ett klot eller en vägvisare – det som våra fäder kallade Liahona, som i översättning betyder kompass. Och Herren beredde den.

39 Och se, ingen människa kan utföra ett arbete med så sällsynt konstfärdighet. Och se, den bereddes för att visa våra fäder den väg de skulle färdas i vildmarken.

40 Och den fungerade i enlighet med deras tro på Gud. Om de därför hade tro till att lita på att Gud kunde göra så att dessa visare pekade ut vägen de skulle gå, se, då skedde det. Därför fick de uppleva detta underverk, och även många andra underverk, genom Guds makt, dag efter dag.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

41 Men eftersom dessa underverk åstadkoms genom små medel var det förunderliga verkningar som den visade för dem. När de var försumliga och glömde att utöva sin tro och flit då upphörde de förunderliga verkningarna, och de gjorde inga framsteg på sin resa.

42 Därför blev de kvar i vildmarken, eller färdades inte den rätta vägen, och led hunger och törst för sina överträdelsers skull.

43 Och nu, min son, vill jag att du ska förstå att detta är liksom en skuggbild, för när våra fäder var försumliga i att ge akt på denna kompass (den var ju något timligt) hade de ingen framgång. På samma sätt är det med det som är andligt.

44 För se, det är lika lätt att ge akt på Kristi ord, som ska visa dig raka vägen till evig sällhet, som det var för våra fäder att ge akt på denna kompass, som skulle visa dem raka vägen till det utlovade landet.

45 Och nu säger jag: Ligger det inte en symbolik i detta? För lika säkert som denna vägvisare förde våra fäder, när de följde dess ledning, till det utlovade landet, ska Kristi ord, om vi följer deras ledning, föra oss bortom denna sorgens dal till ett långt bättre löftets land.

46 O min son, låt oss inte vara försumliga för att vägen är lätt, för så var det med våra fäder. För så var det berett för dem att om de ville se kunde de få leva, och på samma sätt är det med oss. Vägen är beredd, och om vi vill se kan vi leva för evigt.

47 Min son, se nu till att du tar hand om dessa heliga föremål, ja, se till att du fäster blicken på Gud och får leva. Gå till detta folk och förkunna ordet, och var allvarlig. Min son, farväl.

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Min son, låna ditt öra åt mina ord, för jag säger till dig, liksom jag sa till Helaman, att i den mån som du håller Guds bud ska du få framgång i landet, och i den mån som du inte håller Guds bud ska du avskäras från hans närhet.
- 2 Och nu, min son, tror jag att jag ska få stor glädje av dig tack vare din ståndaktighet och din trofasthet mot Gud. Ja, eftersom du i din ungdom har börjat rikta blicken mot Herren, din Gud, hoppas jag att du ska fortsätta med att hålla hans bud, för välsignad är den som håller ut intill änden.
- 3 Jag säger dig, min son, att jag redan har haft stor glädje av dig tack vare din trofasthet och din noggrannhet och ditt tålmod och din långmodighet bland det zoramitiska folket.
- 4 För jag vet att du var i bojor. Ja, och jag vet även att du blev stenad för ordets skull. Och du uthärdade allt detta med tålmod eftersom Herren var med dig, och du vet nu att Herren befriade dig.
- 5 Och nu, min son Shiblon, vill jag att du kommer ihåg att i den mån som du sätter din lit till Gud, i samma grad ska du bli befriad från dina prövningar, dina besvärigheter och dina lidanden, och du ska bli upphöjd på den yttersta dagen.
- 6 Min son, jag vill nu inte att du ska tro att jag vet detta av mig själv, utan det är Guds Ande som bor i mig som kungör detta för mig. För om jag inte hade blivit född av Gud skulle jag inte ha känt till dessa ting.
- 7 Men se, Herren sände i sin stora barmhärtighet sin ängel att förkunna för mig att jag måste upphöra med förödelsens verk bland hans folk. Ja, och jag har sett en ängel ansikte mot ansikte, och han talade med mig, och hans röst var som åska, och den skakade hela jorden.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 Och det hände sig att jag i tre dagar och tre nätter befann mig i den bittraste smärta och själsångest, och inte förrän jag ropade till Herren Jesus Kristus om barmhärtighet fick jag förlåtelse för mina synder. Men se, jag ropade till honom, och jag fick frid i min själ.
- 9 Och nu har jag sagt dig detta, min son, för att du må lära visdom, för att du må lära av mig att det inte finns någon annan väg eller något annat sätt för människan att bli frälst än i och genom Kristus. Se, han är världens liv och ljus. Se, han är sanningens och rättfärdighetens ord.
- 10 Och eftersom du nu har börjat undervisa om ordet så vill jag att du fortsätter att undervisa, och jag önskar att du ska vara flitig och måttlig i allt.
- 11 Se till att du inte förhäver dig i högmod, ja, se till att du inte skryter, vare sig med din egen visdom eller med din stora styrka.
- 12 Var frimodig, men inte överlägsen. Och se även till att du tyglar alla dina lidelser så att du kan fyllas med kärlek. Se till att du avhåller dig från lättja.
- 13 Be inte såsom zoramiterna ber, för du har sett att de ber för att höras av människor och prisas för sin visdom.
- 14 Säg inte: ”O Gud, jag tackar dig för att vi är bättre än våra bröder”, utan säg hellre: ”O Herre, förlåt min ovärdighet och kom ihåg mina bröder i barmhärtighet” – ja, erkänn alltid din ovärdighet inför Gud.
- 15 Och må Herren välsigna din själ och ta emot dig på den yttersta dagen i sitt rike, för att låta dig sitta ner i frid. Gå nu, min son, och lär detta folk ordet. Var allvarlig. Min son, farväl.
- And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.
- And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.
- And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.
- See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.
- Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.
- Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.
- Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.
- And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 Och nu, min son, har jag något mer att säga till dig än vad jag sa till din bror. För se, har du inte lagt märke till din brors ståndaktighet, hans trofasthet och hans noggrannhet i att hålla Guds bud? Se, har han inte varit ett gott föredöme för dig?
- 2 För du gav inte lika mycket akt på mina ord som din bror gjorde bland det zoramitiska folket. Detta är nu vad jag har emot dig: Du gick så långt att du skröt över din styrka och din visdom.
- 3 Och detta är inte allt, min son. Du gjorde det som var smärtsamt för mig, för du övergav ditt uppdrag och gick över till Siron land innanför lamaniternas gränser för att söka upp skökan Isabel.
- 4 Ja, hon stal mångas hjärtan, men det var ingen ursäkt för dig, min son. Du borde ha ägnat dig åt det uppdrag som anförtrotts dig.
- 5 Vet du inte, min son, att sådant är avskyvärt i Herrens ögon, ja, den mest avskyvärda av alla synder förutom att utgjuta oskyldigt blod eller förneka den Helige Anden?
- 6 För se, om du förnekar den Helige Anden när han en gång har bott i dig, och du vet att du förnekar honom, se, då är det en synd som är oförlåtlig. Ja, och för den som mördar trots ljus och kunskap från Gud är det inte lätt att få förlåtelse. Ja, jag säger till dig, min son, att det inte är lätt för en sådan att få förlåtelse.
- 7 Och nu, min son, önskar jag vid Gud att du inte hade gjort dig skyldig till ett så stort brott. Jag skulle inte uppehålla mig vid dina brott och sönderslita din själ om det inte vore för ditt bästa.
- 8 Men se, du kan inte dölja dina brott för Gud, och om du inte omvänder dig ska de stå som ett vittnesbörd mot dig på den yttersta dagen.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Nu, min son, vill jag att du omvänder dig och överger dina synder och inte längre följer dina ögons begär utan avstår från allt sådant. För om du inte gör det kan du på intet sätt ärva Guds rike. O, kom ihåg detta och besluta dig för att avstå från sådant.
- 10 Och jag uppmanar dig att bestämma dig för att rådfråga dina äldre bröder om det du ska göra, för se, du är i din ungdom och du behöver dina bröders stöd. Och ge noga akt på deras råd.
- 11 Låt dig inte vilseledas av något som är fåfängt eller dåraktigt. Låt inte djävulen åter förleda ditt hjärta till att söka upp dessa ogudaktiga skökor. Se, o min son, hur stor ondska som du har orsakat bland zoramiterna, för när de såg hur du uppförde dig ville de inte tro på mina ord.
- 12 Och nu säger Herrens Ande till mig: ”Befall dina barn att göra gott så att de inte förleder många människors hjärtan till undergång.” Därför befaller jag dig, min son, i fruktan för Gud, att du avstår från din ondska,
- 13 att du vänder dig till Herren av hela din själ, förmåga och styrka, att du inte förleder fler människors hjärtan till att handla ogudaktigt utan hellre går tillbaka till dem och erkänner dina fel och den orätt som du har begått.
- 14 Sök inte efter rikedomar och inte heller efter den här världens fåfängligheter, för se, du kan inte ta dem med dig.
- 15 Och nu, min son, vill jag säga dig något om Kristi ankomst. Se, jag säger dig att det är han som förvisso ska komma för att ta bort världens synder, ja, han kommer för att förkunna glada budskap om frälsning för sitt folk.
- 16 Och nu, min son, var detta det uppdrag som du kallades till: Att förkunna dessa glada budskap för detta folk för att bereda deras sinnen, eller rättare för att frälsning skulle kunna komma till dem, och för att de skulle kunna bereda sina barns sinnen till att höra ordet vid tiden för hans ankomst.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

- 17 Och nu ska jag lugna ditt sinne något beträffande detta ämne. Se, du undrar varför detta skulle bli känt så långt i förväg. Se, jag säger dig: Är inte en själ lika dyrbar för Gud nu som en själ kommer att vara vid tiden för hans ankomst?
- 18 Är det inte lika nödvändigt att återlösningsplanen tillkännages för detta folk som för deras barn?
- 19 Är det inte lika lätt nu för Herren att sända sin ängel att förkunna dessa glada budskap för oss liksom för våra barn, som efter tiden för hans ankomst?
- And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?
- Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?
- Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Nu min son, har jag något mera att säga dig, för jag märker att du är orolig till sinnes när det gäller de dödas uppståndelse.
- 2 Se, jag säger dig att ingen uppståndelse ska ske – eller jag vill med andra ord säga att detta dödliga inte iklär sig odödlighet, att detta förgängliga inte iklär sig oförgänglighet – förrän efter Kristi ankomst.
- 3 Se, han åstadkommer de dödas uppståndelse. Men se, min son, uppståndelsen sker inte än. Nu avslöjar jag en hemlighet för dig, men det finns många hemligheter som är undanhållna så att ingen annan än Gud själv känner dem. Men jag visar dig en, som jag flitigt har bett Gud att få veta något om – nämligen uppståndelsen.
- 4 Se, det finns en tid bestämd då alla ska uppstå från de döda. Men när den tiden kommer vet ingen. Endast Gud vet den bestämda tiden.
- 5 Om det nu blir endast en gång eller en andra gång eller en tredje gång som människor ska uppstå från de döda betyder inget, för Gud vet allt detta, och det räcker för mig att veta att det är så – att en tid är bestämd då alla ska uppstå från de döda.
- 6 Nu måste det nödvändigtvis finnas en tidrymd mellan tiden för döden och tiden för uppståndelsen.
- 7 Och nu frågar jag vad det blir av människornas själar från tiden för döden till den tid som bestämts för uppståndelsen.
- 8 Och om det finns mer än en tid bestämd för människorna att uppstå betyder inget, för alla dör inte samtidigt, och detta betyder inget. Allt är som en dag för Gud, och tid utmäts bara åt människor.
- 9 Därför finns det en tid bestämd för människorna då de ska uppstå från de döda, och det finns en tidrymd mellan tiden för döden och uppståndelsen. Och nu är det angående denna tidrymd, och vad som händer med människornas själar då, som jag flitigt har bett Herren att få veta något om. Och detta är det som jag vet.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

10 Och när tiden kommer då alla ska uppstå, då ska de veta att Gud känner alla de för människorna bestämda tidpunkterna.

11 Och beträffande själens tillstånd mellan döden och uppståndelsen: Se, det har tillkännagetts för mig av en ängel att alla människors andar, så snart de skiljs från den dödliga kroppen, ja, alla människornas andar, vare sig de är goda eller onda, tas hem till den Gud som gav dem liv.

12 Och då ska det ske att deras andar som är rättfärdiga tas emot i ett lyckotillstånd som kallas paradiset, ett vilotillstånd, ett fridstillstånd, där de ska vila sig från alla sina besvärligheter och från all möda och sorg.

13 Och då ska det ske att de ogudaktigas andar, ja, de som är onda – för se, de har ingen del eller lott av Herrens Ande, för se, de valde onda gärningar hellre än goda, därför inträdde djävulens ande i dem och tog deras hydda i besittning – och dessa ska drivas ut i det yttersta mörkret. Där ska vara gråt, klagan och tandagnisslan, och detta för deras egen onskas skull eftersom de leds som fångar av djävulens vilja.

14 Detta är nu de ogudaktigas själstillstånd, ja, mörker och ett tillstånd av hemsk och fruktansvärd väntan på att Guds vredes brinnande förbittring ska drabba dem. Så förblir de i detta tillstånd, liksom de rättfärdiga i paradiset, fram till tiden för sin uppståndelse.

15 Nu finns det några som har trott att detta själens tillstånd av lycka eller detta tillstånd av elände före uppståndelsen var en första uppståndelse. Ja, jag medger att det kan kallas en uppståndelse, denna andens eller själens uppväckelse och dess överlämnande till lycka eller elände, enligt de ord som har talats.

16 Och se, vidare har det talats om att det blir en första uppståndelse, en uppståndelse för alla dem som har levt eller som lever eller som kommer att leva fram till tiden för Kristi uppståndelse från de döda.

17 Nu tror vi inte att denna första uppståndelse, som det på detta sätt talas om, kan vara själarnas uppståndelse och deras överlämnande till lycka eller elände. Du får inte tro att detta är vad det betyder.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignation to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

18 Se, jag säger dig: Nej, utan det betyder själens återförening med kroppen för dem som har levt från Adams dagar fram till Kristi uppståndelse.

19 Och huruvida varje själ och kropp som omtalats ska återförenas samtidigt, de ogudaktiga såväl som de rättfärdiga, säger jag inte. Må det vara nog sagt att alla ska komma fram, eller med andra ord: Deras uppståndelse äger rum före deras uppståndelse som dör efter Kristi uppståndelse.

20 Nu, min son, säger jag inte att deras uppståndelse sker vid Kristi uppståndelse. Men se, det är min åsikt att de rättfärdigas själar och kroppar ska återförenas vid Kristi uppståndelse och hans himmelfärd.

21 Men huruvida det sker vid hans uppståndelse eller därefter säger jag inte, men så mycket säger jag, att det finns en tidrymd mellan döden och kroppens uppståndelse, ett tillstånd då själen befinner sig i lycka eller i elände intill den av Gud bestämda tiden då de döda ska komma fram och återförenas till själ och kropp och ställas inför Gud och dömas efter sina gärningar.

22 Ja, detta åstadkommer återställelsen av det som har talats genom profeternas mun.

23 Själen ska återställas till kroppen och kroppen till själen, ja, varje lem och led ska återställas till sin kropp. Ja, inte ens ett huvudhår ska gå förlorat, utan allt ska återställas till sin rätta och fullkomliga form.

24 Och nu, min son, detta är den återställelse om vilken profeternas mun har talat.

25 Och då ska de rättfärdiga lysa i Guds rike.

26 Men se, en hemsk död drabbar de ogudaktiga, för de dör i fråga om det som hör rättfärdigheten till, för de är orena, och inget orent kan ärva Guds rike. I stället drivs de ut och överlämnas till att äta frukterna av sina verk eller sina gärningar, som har varit onda, och de dricker bottensatsen ur en bitter bägare.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 Och nu, min son, har jag något att säga angående den återställelse som jag har talat om. För se, några har förvrängt skrifterna och har helt gått vilse på grund av detta. Och jag märker att även ditt sinne har oroats över detta. Men se, jag ska förklara det för dig.
- 2 Jag säger dig, min son, att återställelseplanen är nödvändig enligt Guds rättvisa. För det är nödvändigt att allt ska återställas till sin rätta ordning. Se, det är nödvändigt och rättvist, enligt Kristi makt och uppståndelse, att människans själ ska återställas till kroppen och att varje del av kroppen ska återställas till sin plats.
- 3 Och det är nödvändigt enligt Guds rättvisa att människorna ska dömas efter sina gärningar. Och om deras gärningar har varit goda i detta liv, och om deras hjärtans önskingar har varit goda, ska de också, på den yttersta dagen, återställas till det som är gott.
- 4 Och om deras gärningar är onda ska de återställas till dem, till deras fördärv. Därför ska allt återställas till sin rätta ordning, allting till sin naturliga gestaltning – dödlighet uppväcks till odödlighet, förgänglighet till oförgänglighet – de uppväcks till oändlig lycka för att ärva Guds rike eller till oändligt elände för att ärva djävulens rike, den ene på ena sättet, den andre på andra sättet.
- 5 Den ene uppväcks till lycka enligt sin längtan efter lycka, eller till det goda enligt sin längtan efter det goda, och den andre till ont enligt sin längtan efter det onda, för eftersom han har önskat att göra ont dagen lång ska han lönas med ont när natten kommer.
- 6 Och likadant är det i motsatta fallet: Om han har omvänt sig från sina synder och önskat rättfärdighet till sina dagars slut ska han på samma sätt belönas med rättfärdighet.
- 7 Dessa är de som är återlösta av Herren. Ja, dessa är de som tas bort, som räddas från mörkrets oändliga natt. Och därför står eller faller de, för se, de är sina egna domare, antingen till att göra gott eller göra ont.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

8 Och Guds stadgar är oföränderliga. Därför är vägen beredd så att den som vill kan gå på den och bli frälst.

9 Och se, min son: Våga inte än en gång synda mot din Gud vad gäller de lärosatser som du hittills har vågat synda mot.

10 Tro inte att du, eftersom det har talats om återställelse, ska återställas från synd till lycka. Se, jag säger dig: Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka.

11 Och nu, min son, alla människor som är i ett naturligt tillstånd, eller låt mig säga i ett köttsligt tillstånd, befinner sig i bitterhetens galla och i ondskans bojar. De är utan Gud i världen och de har gått emot Guds natur. Därför är de i ett tillstånd som strider mot lyckans natur.

12 Och se, betyder ordet återställelse att ta något från ett naturligt tillstånd och försätta det i ett onaturligt tillstånd, eller försätta det i ett tillstånd som strider mot dess natur?

13 O, min son, så är det inte, utan innebörden i ordet återställelse är att återförena ont med ont eller köttsligt med köttsligt eller djävulskt med djävulskt – gott med det som är gott, rättfärdigt med det som är rättfärdigt, rättvist med det som är rättvist, barmhärtigt med det som är barmhärtigt.

14 Se därför till, min son, att du är barmhärtig mot dina bröder. Handla rättvist, döm rättfärdigt och gör ständigt gott. Om du gör allt detta ska du få din lön, ja, du ska få barmhärtighet återställd till dig. Du ska få rättvisa återställd till dig, du ska få en rättfärdig dom återställd till dig, och du ska få tillbaka gott som lön.

15 För det som du sänder ut ska vända tillbaka till dig igen och återställas. Ordet återställelse dömer därför syndaren fullständigare, och rättfärdigar honom på in-
tet sätt.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 Och nu, min son, märker jag att det finns något mer som oroar ditt sinne, något som du inte förstår, vilket rör Guds rättvisa i bestraffningen av syndaren. För du försöker intala dig att det är orättvist att syndaren ska överlämnas till ett tillstånd av elände.
- 2 Se, min son, jag ska förklara detta för dig. För se, sedan Herren Gud sänt bort våra första föräldrar från Edens lustgård för att bruka jorden varifrån de blev tagna – ja, han drev ut människan och satte sedan vid östliga änden av Edens lustgård keruber och ett flammande svärd som svängde åt alla håll för att bevaka livets träd –
- 3 ser vi nu att människan hade blivit som Gud, med kunskap om gott och ont. Och för att hon inte skulle räcka ut sin hand och även ta av livets träd och äta och leva för evigt satte Herren Gud keruber och det flammande svärdet, för att hon inte skulle äta av frukten –
- 4 Och sålunda ser vi att människan fick en tid till att omvända sig, ja, en prøvotid, en tid till att omvända sig och tjäna Gud.
- 5 För se, om Adam genast hade räckt ut sin hand och ätit av livets träd skulle han ha levt för evigt enligt Guds ord, och inte ha haft någon tid till omvändelse. Ja, och dessutom skulle Guds ord ha varit utan verkan, och den stora frälsningsplanen skulle ha omintetgjorts.
- 6 Men se, det var bestämt att människorna skulle dö – och liksom de avskars från livets träd skulle de ryckas bort från jordens yta – och människan gick för evigt förlorad, ja, de blev fallna människor.
- 7 Och nu ser du av detta att våra första föräldrar avskars från Herrens närhet i både timlig och andlig mening. Och sålunda ser vi att de lämnades att följa sin egen vilja.
- 8 Och se, det var inte lämpligt att människan skulle befrias från denna timliga död, för det skulle ha omintetgjort den stora lycksalighetsplanen.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Och eftersom själen aldrig kan dö och fallet hade utsatt hela människosläktet för en andlig död såväl som en timlig, det vill säga att de avskars från Herrens närhet, var det nödvändigt att människosläktet skulle befrias från denna andliga död.
- 10 Ja, eftersom de hade blivit köttliga, sinnliga och djävulska till naturen blev detta prøvotillstånd ett tillstånd för dem att förbereda sig. Det blev ett förberedelsestillstånd.
- 11 Och kom nu ihåg, min son, att om det inte varit för återlösningsplanens skull (om vi bortser från den), skulle deras själar genast efter döden vara olyckliga eftersom de skulle vara avskurna från Herrens närhet.
- 12 Och nu fanns det inga medel till att befria människorna från detta fallna tillstånd, som människan själv dragit på sig genom sin egen olydnad.
- 13 Därför kunde återlösningsplanen enligt rättvisan inte genomföras utom på villkor att människorna omvände sig i detta prøvotillstånd, ja, detta förberedelsestillstånd. För förutom på dessa villkor skulle barmhärtigheten inte kunna träda i kraft utan att omintetgöra rättvisans verk. Nu kan inte rättvisans verk omintetgöras. Om så skedde skulle Gud upphöra att vara Gud.
- 14 Och sålunda ser vi att hela människosläktet var fallet, och de var i rättvisans våld, ja, Guds rättvisa, som överlämnade dem åt att för evigt vara avskurna från hans närhet.
- 15 Och nu kunde barmhärtighetens plan inte genomföras om inte en försoning ägde rum. Därför sonar Gud själv världens synder för att genomföra barmhärtighetens plan och tillfredsställa rättvisans krav, så att Gud kan vara en fullkomlig och rättvis Gud och även en barmhärtig Gud.
- 16 Och omvändelse kunde inte komma människorna till del om det inte fanns ett straff bifogat som också var lika evigt som själens liv skulle vara, en bestämd motsats till lyckosalighetsplanen, som också var lika evig som själens liv.
- 17 Och hur skulle en människa kunna omvända sig om hon inte syndade? Hur kunde hon synda om det inte fanns någon lag? Hur kunde det finnas en lag om det inte fanns ett straff?

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

18 Men ett straff bifogades och en rättvis lag gavs som åstadkom samvetskval för människan.

19 Om nu ingen lag var given – att om en människa mördade skulle hon dö – skulle hon då vara rädd för att bli berövad livet om hon mördade?

20 Och likaså: Om det inte gavs någon lag mot synd skulle människan inte vara rädd för att synda.

21 Och om inte någon lag hade getts och människorna syndade, vad kunde då rättvisan eller barmhärtigheten göra? För de skulle inte ha något krav på människan.

22 Men en lag är given, och ett straff är bestämt och omvändelse förunnad, vilken omvändelse barmhärtigheten kräver. Annars gör rättvisan anspråk på människan och tillämpar lagen, och lagen tilldelar straffet. Om så inte vore skulle rättvisans verk omintetgöras, och Gud skulle upphöra att vara Gud.

23 Men Gud upphör inte att vara Gud, och barmhärtigheten gör anspråk på den ångerfulle. Och barmhärtigheten kommer till följd av försoningen, och försoningen åstadkommer de dödas uppståndelse, och de dödas uppståndelse för människorna tillbaka till Guds närhet. Och sålunda återförs de till hans närhet för att dömas efter sina gärningar i enlighet med lagen och rättvisan.

24 För se, rättvisan verkställer alla sina krav, och barmhärtigheten gör även anspråk på allt det som är hennes eget. Och sålunda blir ingen utom den verkligt ångerfulle frälst.

25 Vad? Tror du att barmhärtigheten kan beröva rättvisan något? Jag säger dig: Nej, inte ett grand! Om så skedde, skulle Gud upphöra att vara Gud.

26 Och på så sätt genomför Gud sina stora och eviga avsikter, som var beredda från världens grundläggning. Och på så sätt åstadkoms människornas frälsning och återlösning, och likaså deras undergång och elände.

27 Därför, o min son, kan var och en som vill, komma och fritt ta del av livets vatten, och var och en som inte vill komma, densamme är inte tvingad att komma. Men på den yttersta dagen ska det återställas till honom enligt hans gärningar.

28 Om han har önskat göra ont och inte har omvänt sig under sin tid ska ont tilldelas honom enligt Guds återställelse.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

- 29 Och nu, min son, önskar jag att du inte låter dessa frågor oroa dig längre. Och låt endast dina synder oroa dig med den oro som leder dig ner till omvändelse.
- 30 O, min son, jag önskar att du inte längre ska förneka Guds rättvisa. Försök inte urskulda dig på minsta vis för dina synder genom att förneka Guds rättvisa, utan låt Guds rättvisa och hans barmhärtighet och tålmodighet helt behärska ditt hjärta, och låt det leda dig ner i stoftet i ödmjukhet.
- 31 Och nu, o min son, har du kallats av Gud att predika ordet för detta folk. Och nu, min son, gå din väg och förkunna ordet med sanning och allvar så att du kan föra själar till omvändelse, så att barmhärtighetens stora plan kan göra anspråk på dem. Och må Gud löna dig enligt mina ord. Amen.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 Och nu hände det sig att Almas söner gick ut bland folket för att förkunna ordet för dem. Och Alma själv kunde inte heller vila, så även han gick ut.
- 2 Nu ska vi inte säga mera om deras predikan utom att de predikade ordet och sanningen enligt profetians och uppenbarelsens ande. Och de predikade enligt den Guds heliga orden genom vilken de blivit kallade.
- 3 Och nu återvänder jag till berättelsen om krigen mellan nephiterna och lamaniterna under det artonde året av domarnas regering.
- 4 För se, det hände sig att zoramiterna blev lamaniter, och det nephitiska folket såg vid det artonde årets början att lamaniterna kom för att angripa dem. Därför förberedde de sig för krig, ja, de samlade sina härar i Jershons land.
- 5 Och det hände sig att lamaniterna kom med sina tusental, och de drog in i Antionums land, som är zoramiternas land. Och en man vid namn Zerahemnah var deras ledare.
- 6 Och eftersom amalekiterna hade en mer ogudaktig och mordlysten läggning än lamaniterna hade på egen hand, utsåg Zerahemnah endast amalekiter och zoramiter som huvudbefälhavare över lamaniterna.
- 7 Och det gjorde han för att kunna upprätthålla deras hat mot nephiterna så att han kunde underkua dem och på så sätt genomföra sina planer.
- 8 För se, hans plan var att hetsa lamaniterna till vrede mot nephiterna. Det gjorde han för att kunna tillskansa sig stor makt över dem och även för att få makt över nephiterna genom att försätta dem i trälldom.
- 9 Och nu var nephiternas plan att försvara sina jordstycken och sina hus och sina hustrur och sina barn för att kunna skydda dem från sina fienders händer, och även för att kunna bevara sina rättigheter och sina förmåner, ja, och även sin frihet, så att de skulle kunna tillbe Gud enligt sina önskningar.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

10 För de visste att om de föll i lamaniternas händer skulle lamaniterna förgöra alla som ville tillbe Gud, den sanne och levande Guden, i ande och i sanning.

11 Ja, och de kände även till det starka hat som lamaniterna hyste mot sina bröder som tillhörde Anti-Nephi-Lehis folk, som kallades Ammons folk – och dessa ville inte gripa till vapen, ja, de hade slutit ett förbund och de vägrade att bryta det – därför skulle de förgöras om de föll i lamaniternas händer.

12 Men nephiterna ville inte tillåta att de förgjordes. Därför gav de dem landområden till arvedel.

13 Och Ammons folk gav nephiterna en stor del av sina ägodelar till deras härars underhåll. Och sålunda var nephiterna tvungna att ensam hålla stånd mot lamaniterna, som var en blandning av ättlingar till Laman och Lemuel och Ismaels söner och alla dem som hade avvikit från nephiterna, nämligen amalekiter och zoramiter och Noas prästers ättlingar.

14 Och dessa ättlingar var nästan lika talrika som nephiterna. Och därför var nephiterna tvungna att strida mot sina bröder även om det krävde blodsgjutelse.

15 Och det hände sig då lamaniternas härar hade samlats i Antionums land, att nephiternas härar var redo att möta dem i Jershons land.

16 Och nephiternas ledare, eller den man som hade utsetts till överbefälhavare över nephiterna – en överbefälhavare hade befälet över nephiternas alla härar – hette Moroni.

17 Och Moroni övertog hela kommandot och ledningen av deras krig. Och han var bara tjugo och fem år gammal när han utsågs till överbefälhavare över nephiternas härar.

18 Och det hände sig att han mötte lamaniterna vid Jershons gränser, och hans folk var beväpnade med svärd och med kroksablar och alla slags krigsvapen.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 Och när lamaniternas härar såg att Nephis folk, eller att Moroni, hade utrustat sitt folk med bröstplåtar och med armskydd, ja, och likaså med sköldar för att skydda deras huvuden, och att de även var iförda en tjock beklädnad –

20 Zerahemnahs här var inte utrustad med något sådant, de hade bara sina svärd och sina kroksablar, sina bågar och sina pilar, sina stenar och sina slungor, och de var nakna så när som på ett skinn som de hade fäst om sina höfter, ja, alla var nakna utom zoramiterna och amalekiterna,

21 men de var inte rustade med vare sig bröstplåtar eller med sköldar – därför fruktade de mycket för nephiternas härar på grund av deras rustningar, trots att deras antal var så mycket större än nephiternas.

22 Se, nu hände det sig att de inte vågade gå ut emot nephiterna vid Jershons gräns. Därför drog de ut ur Antionums land in i vildmarken och tog en omväg i vildmarken bort till floden Sidons källor, så att de kunde komma in i Mantis land och ta landet i besittning. För de trodde inte att Moronis härar visste vart de hade tagit vägen.

23 Men det hände sig så snart de hade begett sig ut i vildmarken att Moroni sände spejare ut i vildmarken för att bevaka deras läger. Och Moroni, som kände till Almas profetior, sände även några män till denne och bad honom fråga Herren vart nephiternas härar borde gå för att försvara sig mot lamaniterna.

24 Och det hände sig att Herrens ord kom till Alma, och Alma meddelade Moronis budbärare att lamaniternas härar tågade en omväg i vildmarken för att kunna komma över till Mantis land och för att kunna påbörja ett anfall mot den svagare delen av folket. Och dessa budbärare gick och överlämnade detta budskap till Moroni.

25 Och sedan Moroni lämnat en del av sin här i Jershons land för att inte en del lamaniter på något sätt skulle kunna komma in i det landet och ta staden i besittning, tog han återstoden av sin här och tågade över till Mantis land.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

26 Och han lät allt folket i denna del av landet samla sig till strid mot lamaniterna för att försvara sina jordstücken och sitt land, sina rättigheter och sina friheter. Därför var de beredda inför tidpunkten för lamaniternas ankomst.

27 Och det hände sig att Moroni lät sin här gömma sig i dalen som låg nära floden Sidons strand och väster om floden Sidon i vildmarken.

28 Och Moroni ställde ut spejare runt omkring så att han kunde få veta när lamaniternas här skulle komma.

29 Och eftersom Moroni nu kände till lamaniternas avsikt, att det var deras avsikt att förgöra sina bröder eller underkuva dem och försätta dem i trälldom så att de skulle kunna upprätta ett rike åt sig i hela landet,

30 och då han även visste att nephiternas enda önskan var att bevara sina landområden och sin frihet och sin kyrka, ansåg han det inte vara någon synd att försvara dem genom list. Därför tog han genom sina spejare reda på vilken väg lamaniterna tänkte ta.

31 Därför delade han sin här och förde en del över till dalen och dölde den på östra och södra sidan av kullen Riplah.

32 Och återstoden dölde han i den västra dalen, väster om floden Sidon, och därifrån ner mot Mantis lands gränser.

33 Och när han på detta sätt hade placerat ut sin här enligt sin önskan var han beredd att möta dem.

34 Och det hände sig att lamaniterna kom upp på norra sidan om den kulle där en del av Moronis här var dold.

35 Och när lamaniterna hade passerat kullen Riplah och kommit in i dalen och börjat gå över floden Sidon låg en här dold på kullens södra sida, vilken leddes av en man vars namn var Lehi. Och han förde fram sin här och omringade lamaniterna bakifrån på östra sidan.

36 Och det hände sig att när lamaniterna såg att nephiterna anföll dem bakifrån gjorde de helt om och började kämpa mot Lehis här.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

37 Och nu började ett dödens verk på båda sidor, men det var förfärligare bland lamaniterna, för i sin nakenhet var de blottställda för nephiternas väldiga hugg med svärd och kroksablar, vilka ledde till döden vid nästan varje hugg.

38 Men å andra sidan föll endast då och då en man bland nephiterna för deras svärd och av blodförlust, eftersom de var skyddade mot de vitalare kroppsdelarna, eller: De vitalare delarna av kroppen var skyddade mot lamaniternas hugg av deras bröstplåtar och deras armsköldar och deras huvudplåtar. Och så fortsatte nephiterna dödens verk bland lamaniterna.

39 Och det hände sig att lamaniterna blev så förskräckta på grund av den stora förödelsen bland dem att de började fly mot floden Sidon.

40 Och de förföljdes av Lehi och hans män, och de drevs av Lehi ner i Sidons vatten, och de gick över floden Sidon. Och Lehi höll kvar sina härar på floden Sidons strand så att de inte skulle gå över.

41 Och det hände sig att Moroni och hans här mötte lamaniterna i dalen på andra sidan floden Sidon och började anfälla dem och dräpa dem.

42 Och lamaniterna flydde på nytt för dem mot Mantis land, och där mötte de på nytt Moronis härar.

43 Den här gången kämpade lamaniterna oerhört. Ja, aldrig hade lamaniterna setts kämpa med sådan oerhörd kraft och sådant mod, nej, inte ens från begynnelsen.

44 Och de inspirerades av zoramiterna och amalekiterna som var deras huvudbefälhavare och ledare, och av Zerahemnah som var deras överbefälhavare eller deras högste ledare och härförare. Ja, de kämpade som drakar, och många av nephiterna dräptes av deras händer, för de klöv många av deras huvudplåtar och genomborrade många av deras bröstplåtar, och på många högg de av armarna. Och på så sätt högg lamaniterna i sitt vilda raseri.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their headplates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

45 Men nephiterna var inspirerade av en bättre sak, för de stred inte för kungavälde eller makt, utan de stred för sina hem och sin frihet, sina hustrur och sina barn och sitt allt, ja, för sitt sätt att tillbe Gud och för sin kyrka.

46 Och de gjorde det som de ansåg vara den plikt de var skyldiga sin Gud, för Herren hade talat till dem liksom till deras fäder och sagt: ”Eftersom ni inte är skyldiga till den första förbrytelsen och inte heller den andra ska ni inte låta er dräpas av era fienders händer.”

47 Och vidare har Herren sagt: ”Ni ska försvara era familjer även om det kräver blodsutgjutelse.” Därför kämpade nephiterna mot lamaniterna för att försvara sig och sina familjer och sina jordstycken, sitt land och sina rättigheter och sin religion.

48 Och det hände sig att när Moronis män såg lamaniternas vildhet och vrede tänkte de rygga och fly för dem. Men när Moroni märkte deras avsikt sände han bud och inspirerade deras hjärtan med dessa tankar – ja, tankarna på deras jordstycken och deras oberoende, ja, deras frihet från trälldom.

49 Och det hände sig att de vände sig mot lamaniterna, och de ropade med en röst till Herren, sin Gud, för sitt oberoende och sin frihet från trälldom.

50 Och de började hålla stånd mot lamaniterna med kraft. Och i samma stund som de ropade till Herren för sin frihet började lamaniterna fly för dem, och de flydde ända till Sidons vatten.

51 Nu var lamaniterna talrikare, ja, mer än dubbelt så många som nephiterna. Ändå drevs de tillbaka så att de samlades i en skara i dalen på floden Sidons strand.

52 Därför omringade Moronis härar dem, ja, på båda sidor om floden, för se, på östsidan fanns Lehis män.

53 När därför Zerahemnah såg Lehis män öster om floden Sidon och Moronis härar väster om floden Sidon, så att de var omringade av nephiterna, blev de skräckslagna.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

54 När nu Moroni såg deras fruktan befälde han sina män att de skulle sluta utgjuta deras blod.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 Och det hände sig att de hejdade sig och drog sig ett stycke tillbaka från dem. Och Moroni sa till Zerahemnah: ”Du ser, Zerahemnah, att vi inte vill vara blodtörstiga män. Ni vet att ni är i våra händer, ändå vill vi inte dräpa er.
- 2 Se, vi har inte dragit ut i strid mot er för att utgjuta ert blod för maktens skull, och inte heller vill vi föra någon under trældomens ok. Men det är just i den avsikten som ni har kommit emot oss, ja, och ni vredgas på oss för vår religions skull.
- 3 Men nu ser ni att Herren är med oss, och ni ser att han har överlämnat er i våra händer. Och nu vill jag att ni ska förstå att detta har hänt oss tack vare vår religion och vår tro på Kristus. Och nu ser ni att ni inte kan omintetgöra denna vår tro.
- 4 Nu ser ni att detta är den sanna tron på Gud, ja, ni ser att Gud stöder och bevarar och beskyddar oss så länge vi är trofasta mot honom och vår tro och vår religion. Och aldrig ska Herren tillåta att vi omkommer, om vi inte faller i överträdelse och förnekar vår tro.
- 5 Och nu, Zerahemnah, befäller jag er i den allrådande Gudens namn, han som har styrkt våra armar så att vi har fått makt över er genom vår tro, genom vår religion och genom vårt sätt att dyrka och genom vår kyrka och genom vår heliga plikt att försörja våra hustrur och barn, genom den frihet som binder oss vid våra landområden och vårt land, ja, och även genom skyldigheten att bevara Guds heliga ord, till vilket vi står i skuld för all vår lycka, och genom allt som är oss allra kärast –
- 6 ja, och detta är inte allt. Jag befäller er vid all er önskan att leva, att ni överlämnar era krigsvapen åt oss. Då ska vi inte utgjuta ert blod utan vi ska skona era liv om ni går er väg och inte kommer tillbaka för att kriga mot oss.
- 7 Och om ni inte gör detta, se, då är ni i våra händer och jag ska befälla mina män att de ska angripa er och tillfoga era kroppar dödliga sår så att ni kan komma att dö ut, och då får vi se vem som ska ha makten över detta folk, ja, vi får se vilka det är som ska försättas i trældom.”

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

- 8 Och nu hände det sig att när Zerahemnah hade hört dessa ord kom han fram och överlämnade sitt svärd och sin kroksabel och sin båge i Moronis händer och sa till honom: ”Se, här är våra krigsvapen. Vi ska överlämna dem åt er, men vi finner oss inte i att avlägga en ed som vi vet att vi kommer att bryta, liksom också våra barn. Men ta våra krigsvapen och tillåt oss att dra ut i vildmarken. I annat fall behåller vi våra svärd, och vi ska antingen förgås eller segra.
- 9 Se, vi är inte av er tro. Vi tror inte att det är Gud som har överlämnat oss i era händer, utan vi tror det är er skicklighet som har skyddat er från våra svärd. Se, det är era bröstplåtar och era sköldar som har skyddat er.”
- 10 Och när nu Zerahemnah hade slutat att tala dessa ord gav Moroni tillbaka svärdet och de krigsvapen han tagit emot till Zerahemnah och sa: ”Se, vi ska avgöra striden.
- 11 Nu kan jag inte ta tillbaka de ord som jag har talat. Därför ska ni, så sant Herren lever, inte gå härifrån om ni inte går härifrån med en ed att ni inte ska komma tillbaka för att kriga mot oss igen. Nu, då ni är i våra händer, ska vi utgjuta ert blod på marken om ni inte underkastar er de villkor som jag har framställt.”
- 12 Och när nu Moroni hade sagt dessa ord tog Zerahemnah tillbaka sitt svärd, och han blev vred på Moroni och han rusade fram för att kunna dräpa Moroni. Men när han höjde sitt svärd, se, då slog en av Moronis soldater det till marken, och det bröts vid fästet. Och soldaten slog också Zerahemnah och skar av hans skalp, och den föll ner på marken. Och Zerahemnah drog sig tillbaka från dem, in bland sina soldater.
- 13 Och det hände sig att den soldat som stod närmast och som skurit av Zerahemnahs skalp tog skalpen från marken vid håret och lade den på spetsen av sitt svärd och höll fram den mot dem och sa till dem med hög röst:
- 14 ”Liksom denna skalp, som är er ledares skalp, har fallit till marken, ska ni falla till marken om ni inte överlämnar era krigsvapen och beger er härifrån med ett förbund om fred.”

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

15 Nu var det många som, när de hörde dessa ord och såg skalpen på svärdet, blev slagna av skräck. Och många kom fram och kastade sina krigsvapen för Moronis fötter och ingick ett förbund om fred. Och alla som ingick ett förbund tilläts att dra ut i vildmarken.

16 Nu hände det sig att Zerahemnah blev oerhört vred och hetsade återstoden av sina soldater till vrede, till att strida med än större kraft mot nephiterna.

17 Och nu blev Moroni vred över lamaniternas motsträvighet. Därför befallde han sitt folk att de skulle angripa dem och dräpa dem. Och det hände att de började dräpa dem, ja, och lamaniterna stred med sina svärd och av alla krafter.

18 Men se, deras nakna hud och deras bara huvuden var utsatta för nephiternas skarpa svärd. Ja se, de blev genomborrade och slagna och föll mycket snabbt för nephiternas svärd, och de blev nedmejade just såsom Moronis soldat hade profeterat.

19 När nu Zerahemnah såg att de alla höll på att gå under ropade han mäktigt till Moroni och lovade att han och även hans folk skulle ingå förbund med dem om att de, om de ville skona de återståendes liv, aldrig mer skulle dra ut i krig mot dem.

20 Och det hände sig att Moroni befallde att dödens verk åter skulle upphöra bland folket. Och han tog krigsvapnen från lamaniterna, och sedan de hade ingått ett förbund om fred med honom lät han dem bege sig ut i vildmarken.

21 Nu blev inte antalet av deras döda räknat på grund av att det var så stort, ja, antalet av deras döda var mycket stort bland både nephiter och lamaniter.

22 Och det hände sig att de kastade sina döda i Sidons vatten, och de har flutit bort och begravts i havets djup.

23 Och nephiternas, eller Moronis, härar återvände och kom till sina hus och sina landområden.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

24 Och så slutade det artonde året av domarnas regering över Nephis folk. Och så slutade Almas uppteckningar, som skrevs på Nephis plåtar.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Berättelsen om Nephis folk och deras krig och meningsskiljaktigheter under Helamans dagar, enligt Helamans uppteckningar som han förde under sina dagar.

Alma 45

- 1 Se, nu hände det sig att Nephis folk storligen fröjdade sig eftersom Herren återigen hade befriat dem ur deras fienders händer. Därför tackade de Herren sin Gud. Ja, och de fastade mycket och bad mycket, och de tillbad Gud med mycket stor glädje.
- 2 Och det hände sig i det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk att Alma kom till sin son Helaman och sa till honom: ”Tror du de ord som jag talade till dig om dessa uppteckningar som har förts?”
- 3 Och Helaman sa till honom: ”Ja, jag tror.”
- 4 Och Alma sa vidare: ”Tror du på Jesus Kristus som ska komma?”
- 5 Och han sa: ”Ja, jag tror alla de ord som du har talat.”
- 6 Och Alma sa vidare till honom: ”Kommer du att lyda mina befallningar?”
- 7 Och han sa: ”Ja, jag ska lyda dina befallningar av hela mitt hjärta.”
- 8 Då sa Alma till honom: ”Välsignad är du. Och Herren ska ge dig framgång i detta land.
- 9 Men se, jag har något att profetera för dig. Men det jag profeterar för dig ska du inte tillkänna. Ja, det jag profeterar för dig ska inte tillkännas förrän profetian har gått i uppfyllelse. Skriv därför ner de ord jag ska säga.
- 10 Och dessa är orden: Se, jag ser att just detta folk, nephiterna, enligt uppenbarelsens ande som är i mig, efter fyra hundra år från den tid då Jesus Kristus ska uppenbara sig för dem, ska nedsjunka i otro.
- 11 Ja, och då ska de se krig och farsoter, ja, hungersnöd och blodsutgjutelse ända till dess Nephis folk är utrotat –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

- Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.
- And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?
- And Helaman said unto him: Yea, I believe.
- And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?
- And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.
- And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?
- And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.
- Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.
- But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.
- And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.
- Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 ja, och detta sker eftersom de ska nedsjunka i otro och hemfalla åt mörkrets gärningar och åt lösaktighet och all slags ondska. Ja, jag säger till dig att eftersom de ska synda trots att de har fått så stort ljus och så stor kunskap, ja, jag säger dig att det fjärde släktledet räknat från den dagen inte helt ska dö ut förrän detta stora onda ska ske.

13 Och när den stora dagen kommer, se, då kommer tiden mycket snart då de som nu lever, eller ättlingarna till dem som nu räknas bland Nephis folk, inte längre ska räknas bland Nephis folk.

14 Men alla som blir kvar och inte omkommer på den stora och fruktansvärda dagen ska räknas bland lamaniterna och ska bli som dem, alla utom några få som ska kallas Herrens lärjungar, och dem ska lamaniterna förfölja ända till dess de är utrotade. Och på grund av ondska ska denna profetia uppfyllas.”

15 Och nu hände det sig att sedan Alma hade sagt detta till Helaman välsignade han honom och även sina andra söner, och han välsignade även jorden för de rättfärdigas skull.

16 Och han sa: ”Så säger Herren Gud: ’Förbannat vare landet, ja, detta land, till undergång för varje nation, släkte, tungomål och folk som handlar ogudaktigt, när de är fullt mogna.’ Och som jag har sagt ska det ske, för detta är Guds förbannelse och välsignelse över landet. För Herren kan inte se på synd med den minsta grad av overseende.”

17 Och när nu Alma hade sagt dessa ord välsignade han kyrkan, ja alla dem som skulle stå fasta i tron från den tiden och allt framgent.

18 Och när Alma hade gjort detta lämnade han Zarahemlas land som för att bege sig till Meleks land. Och det hände sig att han aldrig mera hördes av. Om hans död eller begravning vet vi inget.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

19 Se, detta vet vi: Att han var en rättfärdig man. Och ryktet kom i omlopp i kyrkan att han blev upptagen av Anden eller begravnen av Herrens hand liksom Mose. Men se, skrifterna säger att Herren tog Mose till sig, och vi antar att han också tog till sig Alma i anden. Och av den anledningen vet vi därför inget om hans död och begravning.

20 Och nu hände det sig i början av det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk att Helaman gick ut bland folket för att förkunna ordet för dem.

21 För se, på grund av deras krig med lamaniterna och de många små meningsskiljaktigheter och oroligheter som hade förekommit bland folket blev det nödvändigt att Guds ord skulle förkunnas för dem, ja, och att ordningen skulle återställas inom hela kyrkan.

22 Därför gick Helaman och hans bröder ut för att återupprätta kyrkan i hela landet, ja, i varje stad överallt i det land som Nephis folk innehade. Och det hände sig att de utsåg präster och lärare över alla församlingarna i hela landet.

23 Och nu hände det sig att sedan Helaman och hans bröder hade utsett präster och lärare över församlingarna uppstod det en meningsskiljaktighet bland dem, och de ville inte ge akt på Helamans och hans bröders ord,

24 utan de blev högmodiga och uppblåsta i sina hjärtan för sina mycket stora rikedomars skull. Därför blev de rika i sina egna ögon och ville inte ge akt på deras ord om att vandra rättrådigt inför Gud.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 Och det hände sig att alla som inte ville hörsamma Helamans och hans bröders ord samlades mot sina bröder.
- 2 Och se, de vredgades övermåttan, ja, till den grad att de var beslutna att dräpa dem.
- 3 Och ledaren för dem som vredgades på sina bröder var en stor och stark man, och hans namn var Amalickiah.
- 4 Och Amalickiah önskade bli kung, och de som vredgades önskade också att han skulle bli deras kung. Och de flesta av dem var landets lägre domare, och de strävade efter makt.
- 5 Och de hade förletts av Amalickiahs smicker, att om de ville stödja honom och insätta honom som sin kung skulle han göra dem till härskare över folket.
- 6 På så sätt förleddes de av Amalickiah till meningskiljaktigheter trots Helamans och hans bröders predikningar, ja, trots deras mycket stora omsorg om kyrkan, för de var högpräster över kyrkan.
- 7 Och det fanns många i kyrkan som trodde på Amalickiahs smickrande ord, och därför avvek de även från kyrkan. Och därför var Nephis folks tillstånd ytterst osäkert och farligt, trots den stora seger som de vunnit över lamaniterna och deras stora glädje över sin befrielse genom Herrens hand.
- 8 Sålunda ser vi hur fort människobarnen glömmer Herren sin Gud, ja, hur snara de är till att göra ont och till att låta sig förledas av den onde.
- 9 Ja, och vi ser även hur stor ogudaktighet en mycket ogudaktig människa kan orsaka bland människobarnen.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hearken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, inasmuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and establish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissensions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceedingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do forget the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the children of men.

10 Ja, vi ser att Amalickiah, eftersom han var en man med listiga planer och en man av många smickrande ord, kunde förleda många människors hjärtan till att handla ogudaktigt, ja, och till att försöka förgöra Guds kyrka och ominstegöra den frihetens grundval som Gud hade gett dem, eller den välsignelse som Gud hade sänt ut över landet för de rättfärdigas skull.

11 Och nu hände det sig att när Moroni, som var högste härförare över nephiternas härar, hörde talas om dessa meningsskiljaktigheter, blev han vred på Amalickiah.

12 Och det hände sig att han rev sönder sin livklädnad. Och han tog ett stycke av den och skrev på det: ”Till minne av vår Gud och vår religion och frihet och vår fred, våra hustrur och våra barn.” Och han fäste det på änden av en stång.

13 Och han satte på sig sin huvudplåt och sin bröstplåt och sina sköldar och fäste sin rustning om sina höfter. Och han tog stången på vars ände hans sönderrivna livklädnad var fäst (och han kallade den frihetsbaneret), och han böjde sig till jorden och bad mäktigt till sin Gud att frihetens välsignelser skulle vila över hans bröder så länge en grupp kristna skulle finnas kvar att besitta landet –

14 för så kallades alla de som uppriktigt trodde på Kristus och som tillhörde Guds kyrka av dem som inte tillhörde kyrkan.

15 Och de som tillhörde kyrkan var trofasta. Ja, alla de som uppriktigt trodde på Kristus tog med glädje på sig Kristi namn eller benämningen kristna, som de fick på grund av sin tro på Kristus som skulle komma.

16 Och därför bad Moroni vid detta tillfälle att de kristnas sak och landets frihet skulle främjas.

17 Och det hände sig att när han hade utgjutit sin själ för Gud kallade han hela landet som låg söder om landet Ödeläggelse, ja, kort sagt, hela landet både i norr och söder, för ett utvalt land och frihetens land.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of liberty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of liberty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 Och han sa: ”Gud ska förvisso inte tillåta att vi som föraktas för att vi tar på oss Kristi namn blir nedtrampade och förgjorda förrän vi själva drar det på oss genom våra egna överträdelser.”

19 Och när Moroni hade sagt dessa ord gick han ut bland folket och svängde det från sin klädnad avrivna stycket i luften, så att alla skulle kunna se skriften som han hade skrivit på det avrivna stycket, och han ropade med hög röst och sa:

20 ”Se, alla som vill upprätthålla detta baner i landet må nu träda fram i Herrens kraft och ingå ett förbund om att de ska försvara sina rättigheter och sin religion, så att Herren Gud kan välsigna dem.”

21 Och det hände sig att när Moroni hade utropat dessa ord, se, då kom folket springande med rustningen fäst om sina höfter. De rev sönder sina kläder till tecken på, eller som ett förbund om, att de inte skulle överge Herren sin Gud, eller med andra ord: Om de skulle överträda Guds bud eller falla i överträdelse och skämmas för att ta på sig Kristi namn, skulle Herren slita sönder dem liksom de hade slitit sönder sina kläder.

22 Detta var nu det förbund som de slöt, och de kastade sina kläder för Moronis fötter och sa: ”Vi sluter förbund med vår Gud om att vi ska förgås liksom våra bröder i landet norrut om vi faller i överträdelse. Ja, må han kasta oss för våra fienders fötter liksom vi har kastat våra kläder för dina fötter för att bli nedtrampade om vi faller i överträdelse.”

23 Moroni sa till dem: ”Se, vi är en återstod av Jakobs avkomlingar, ja, vi är en återstod av Josefs avkomlingar, vars livklädnad hans bröder rev i många stycken. Ja, och låt oss nu komma ihåg att hålla Guds bud, annars ska våra kläder rivs sönder av våra bröder, och vi ska kastas i fängelse eller bli sålda eller dräpta.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Ja, låt oss bevara vår frihet som en återstod av Josef, ja, låt oss komma ihåg Jakobs ord innan han dog, för se, han såg att en del av återstoden av Josefs livklädnad hade bevarats och inte förstörts. Och han sa: 'Liksom denna återstod av min sons kläder har bevarats ska en återstod av min sons avkomlingar bevaras av Guds hand och tas till honom, medan de övriga av Josefs avkomlingar ska förgås liksom återstoden av hans kläder.

25 Men se, detta orsakar sorg i min själ. Ändå gläds min själ åt min son på grund av den del av hans avkomlingar som Gud ska ta till sig.'

26 Och se, detta var Jakobs ord.

27 Och vem vet om inte den återstod av Josefs avkomlingar som ska förgås liksom hans kläder, är de som avvikit från oss? Ja, och om det inte är vi själva, om vi inte står fasta i tron på Kristus."

28 Och nu hände det sig att när Moroni hade sagt dessa ord gick han ut, och sände även bud till alla delar av landet där det fanns meningsskiljaktigheter, och samlade alla dem som önskade försvara sin frihet, och ålade dem att motstå Amalickiah och dem som hade avvikit, vilka kallades amalickiahiter.

29 Och det hände sig att när Amalickiah såg att Moronis folk var talrikare än amalickiahiterna – och han även såg att hans folk var osäkra på om den sak som de hade avslutit sig till var rättvis – tog han dem av sitt folk som så önskade och begav sig till Nephis land, eftersom han fruktade att han inte skulle nå sitt mål.

30 Nu ansåg Moroni det inte rådligt att lamaniterna skulle bli starkare. Därför tänkte han skära av vägen för Amalickiahs folk eller föra dem tillbaka och ta livet av Amalickiah. Ja, för han visste att denne skulle hetsa lamaniterna till vrede mot dem och förmå dem att dra ut i strid mot dem. Och detta visste han att Amalickiah skulle göra för att kunna uppnå sina avsikter.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Därför ansåg Moroni det rådligt att samla sina härar, vilka hade samlats och beväpnat sig och ingått ett förbund om att bevara freden. Och det hände sig att han tog sin här och tågade ut i vildmarken med sina tält för att skära av vägen för Amalickiah i vildmarken.

32 Och det hände sig att han gjorde som han tänkt och tågade ut i vildmarken och gensköt Amalickiahs härar.

33 Och det hände sig att Amalickiah flydde med ett litet antal av sina män medan återstoden överlämnades i Moronis händer och fördes tillbaka till Zarahemlas land.

34 Nu var Moroni en man som hade tillsatts av överdomarna och folkets röst, och därför hade han befogenhet att göra som han önskade med nephiternas härar, att uppbåda och utöva myndighet över dem.

35 Och det hände sig att han lät avrätta alla de amalickiahiter som inte ville ingå ett förbund om att stödja frihetens sak, så att de skulle kunna bevara ett fritt styrelsesätt. Och det var endast några få som avböjde frihetens förbund.

36 Och det hände sig även att han lät resa frihetsbaneret på alla torn i hela det land som var i nephiternas besittning. Och sålunda införde Moroni frihetsbaneret bland nephiterna.

37 Och de började åter få fred i landet. Och sålunda upprätthöll de fred i landet nästan till slutet av det nittonde året av domarnas regering.

38 Och Helaman och högprästererna upprätthöll även ordningen i kyrkan, ja, under fyra års tid hade de stor frid och glädje i kyrkan.

39 Och det hände sig att det var många som dog med fast tro på att deras själar var återlösta av Herren Jesus Kristus. Därför lämnade de denna värld med glädje.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 Och det var några som dog av febersjukdomar, som under vissa årstider förekom mycket ofta i landet – men inte så många av feber, tack vare de goda egenskaperna hos de många växter och rötter som Gud hade berett för att ta bort orsaken till de sjukdomar som människor utsattes för på grund av klimatet –

41 men det var många som dog av hög ålder. Och de som dog i tron på Kristus är lyckliga i honom, vilket vi måste anta.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Nu återvänder vi i vår uppteckning till Amalickiah och dem som hade flytt med honom ut i vildmarken. För se, han hade tagit dem som följde honom och gått upp till Nephis land bland lamaniterna, och han hetsade lamaniterna till vrede mot Nephis folk så att lamaniternas kung sände ut en kungörelse i hela sitt land, bland hela sitt folk, om att de åter skulle samlas för att gå ut till strid mot nephiterna.
- 2 Och det hände sig att när kungörelsen gått ut bland dem blev de mycket förskräckta. Ja, de var rädda för att göra kungen missnöjd, och de var också rädda för att gå ut i strid mot nephiterna, av fruktan för att förlora sina liv. Och det hände sig att de inte ville, eller större delen av dem inte ville, lyda kungens befallningar.
- 3 Och nu hände det sig att kungen vredgades på grund av deras olydnad. Därför gav han Amalickiah befälet över den del av hans här som lydde hans befallningar och befälde honom att gå ut och tvinga dem att ta till vapen.
- 4 Och se, det var vad Amalickiah önskade, för eftersom han var en mycket förslagen man i att göra ont planerade han i sitt hjärta att avsätta lamaniternas kung.
- 5 Och nu hade han fått befälet över den del av lamaniterna som stödde kungen. Och han försökte vinna gehör hos dem som inte var lojala. Därför gick han ut till den plats som kallades Onidah, för dit hade alla lamaniter flytt, för de upptäckte att hären närmade sig och eftersom de trodde att den kom för att förgöra dem flydde de till Onidah, till vapenplatsen.
- 6 Och de hade utsett en man till att vara deras kung och ledare och i sitt sinne var de fast beslutna att inte låta sig tvingas att gå ut mot nephiterna.
- 7 Och det hände sig att de hade samlats på toppen av det berg som kallades Antipas för att bereda sig för strid.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Nu var det inte Amalickiah's avsikt att strida mot dem såsom kungen hade befallt. Se, i stället var det hans avsikt att vinna gehör hos lamaniternas härar så att han kunde ta befälet över dem och avsätta kungen och ta riket i besittning.
- 9 Och se, det hände sig att han lät sin här slå upp sina tält i den dal som låg nära berget Antipas.
- 10 Och det hände sig att han under natten i hemlighet sände en budbärare till berget Antipas med begäran att ledaren för dem som fanns på berget, vars namn var Lehonti, skulle komma ner till foten av berget för han önskade tala med honom.
- 11 Och det hände sig att när Lehonti fått budskapet vågade han inte gå ner till foten av berget. Och det hände sig att Amalickiah åter sände bud, en andra gång, och bad honom komma ner. Och det hände sig att Lehonti inte ville. Då sände han åter bud, en tredje gång.
- 12 Och det hände sig att när Amalickiah fann att han inte kunde få Lehonti att komma ner från berget gick han upp på berget, nästan ända till Lehontis läger. Och han sände åter bud, en fjärde gång, till Lehonti, med begäran om att han skulle komma ner och att han skulle ta sin vaktstyrka med sig.
- 13 Och det hände sig att när Lehonti hade kommit ner med sina livvakter till Amalickiah, bad Amalickiah honom att komma ner med sin här under natten och omringa de män i deras läger som kungen hade gett honom befälet över, och sa att han skulle överlämna dem i Lehontis händer om denne gjorde honom (Amalickiah) till näst högste ledare över hela hären.
- 14 Och det hände sig att Lehonti kom ner med sina män och omringade Amalickiah's män så att de innan de vaknade i gryningen var omringade av Lehontis härar.
- 15 Och det hände sig att när de såg att de var omringade vädjade de till Amalickiah att låta dem förena sig med sina bröder så att de inte blev dräpta. Och detta var just vad Amalickiah önskade.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the nighttime, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 Och det hände sig att han överlämnade sina män tvärt emot kungens befallningar. Nu var detta just vad Amalickiah önskade för att han skulle kunna genomföra sina planer att avsätta kungen.

17 Nu var det sed bland lamaniterna, om deras högste ledare blev dödad, att utse den näst högste ledaren till sin högste ledare.

18 Och det hände sig att Amalickiah lät en av sina tjänare gradvis förgifta Lehonti så att han dog.

19 När nu Lehonti var död utsåg lamaniterna Amalickiah till sin ledare och högste härförare.

20 Och det hände sig att Amalickiah tågade med sina härar (för han hade fått som han ville) till Nephis land, till staden Nephi som var huvudstaden.

21 Och kungen kom ut med sina livvakter för att möta honom eftersom han antog att Amalickiah hade utfört hans befallningar och att Amalickiah hade samlat en så stor här för att dra ut i strid mot nephiterna.

22 Men se, när kungen kom ut för att möta Amalickiah befallde denne sina tjänare att gå kungen till mötes. Och de gick fram och bugade sig för kungen som för att betyga sin vördnad för honom för hans storhets skull.

23 Och det hände sig att kungen räckte ut handen för att resa dem upp som seden var bland lamaniterna till tecken på fred, en sed som de hade övertagit från nephiterna.

24 Och det hände sig att när kungen hade rest upp den förste från marken, se, då genomborrade denne hans hjärta. Och han föll till marken.

25 Då flydde kungens tjänare och Amalickiahs tjänare upphävde ett skri och sa:

26 ”Se, kungens tjänare har genomborrat hans hjärta, och han har fallit och de har flytt. Ja, kom och se.”

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

27 Och det hände sig att Amalickiah befalldes att hans härar skulle tåga fram och se vad som hade hänt med kungen. Och när de kommit till platsen och funnit kungen liggande i sitt blod låtsades Amalickiah vara vred och sa: ”Må var och en som älskade kungen komma fram och förfölja hans tjänare så att de kan bli dräpta.”

28 Och det hände sig att alla de som älskade kungen kom fram när de hörde dessa ord och förföljde kungens tjänare.

29 När nu kungens tjänare såg en här förfölja dem blev de åter förskräckta och flydde ut i vildmarken och kom över till Zarahemlas land och förenade sig med Ammons folk.

30 Och den här som förföljde dem återvände efter att förgäves ha förföljt dem. Och på så sätt vann Amalickiah genom bedrägeri folkets hjärtan.

31 Och det hände sig att han nästa dag gick in i staden Nephi med sin här och intog staden.

32 Och nu hände det sig att drottningen, när hon fick höra att kungen hade blivit dräpt – för Amalickiah hade sänt en budbärare till drottningen som talade om för henne att kungen hade dräpts av sina tjänare, att han själv hade förföljt dem med sin här, men förgäves, och att de hade flytt –

33 när drottningen således hade fått detta bud sände hon bud till Amalickiah och bad honom skona stadens folk. Och hon önskade även att han skulle komma in till henne, och hon önskade även att han skulle ta med sig vittnen som kunde vittna om kungens död.

34 Och det hände sig att Amalickiah tog med sig samme tjänare som hade dräpt kungen och alla dem som var med honom och gick in till drottningen, till den plats där hon satt. Och de betygade alla för henne att kungen hade dräpts av sina egna tjänare. Och de sa också: ”De har flytt. Vittnar inte detta mot dem?” Och på så sätt underrättade de drottningen angående kungens död.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 Och det hände sig att Amalickiah sökte drottningens gunst och tog henne till sig som hustru. Och genom detta bedrägeri, och med hjälp av sina sluga tjänare, tillskansade han sig sålunda riket. Ja, han erkändes som kung i hela landet bland alla lamaniternas folk, som bestod av lamaniter och lemueliter, ismaeliter och alla de nephitiska avfallingarna, från Nephis regering och fram till nuvarande tid.

36 Då nu dessa avfallingar hade fått samma undervisning och samma kunskap av nephiterna, ja, då de hade undervisats i samma kunskap om Herren, är det ändå märkligt att se att de, inte långt efter sitt avfall, blev mer förhärdade och obotfärdiga och vildare, ogudaktigare och grymmare än lamaniterna. De insöp lamaniternas traditioner och gav efter för lättja och all slags lösaktighet, ja, de glömde helt Herren sin Gud.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 Och nu hände det sig att Amalickiah, så snart han hade tagit över riket, började uppegga lamaniternas hjärtan mot Nephis folk. Ja, han utsåg män till att tala till lamaniterna från deras torn, mot nephiterna.
- 2 Och sålunda uppeggade han deras hjärtan mot nephiterna till den grad att han mot slutet av det nittonde året av domarnas regering, då han genomfört sina planer så långt, ja, blivit kung över lamaniterna, även sökte bli regent över hela landet, ja, över allt folk som fanns i landet, såväl nephiter som lamaniter.
- 3 Således hade han genomfört sin plan, för han hade förhärdat lamaniternas hjärtan och förblindat deras sinnen och hetsat dem till vrede så att han hade samlat en talrik härskara för att gå till strid mot nephiterna.
- 4 För han var besluten att tack vare sitt folks stora antal övervinna nephiterna och försätta dem i trældom.
- 5 Och följaktligen utsåg han zoramiter till huvudbefälhavare eftersom de bäst kände till nephiternas styrka och deras reträttplatser och deras städers svagaste punkter. Därför utsåg han dem till huvudbefälhavare över sina härar.
- 6 Och det hände sig att de bröt sitt läger och drog fram mot Zarahemlas land genom vildmarken.
- 7 Nu hände det sig att medan Amalickiah på detta sätt hade skaffat sig makt genom bedrägeri och svek hade Moroni å andra sidan berett folkets sinnen till att vara trofasta mot Herren sin Gud.
- 8 Ja, han hade förstärkt nephiternas härar och uppfört små befästningsverk eller reträttplatser och hade kastat upp jordvallar runt omkring för att inhägna sina härar, och likaså byggt murar av sten runt omkring deras städer och landets gränser för att innesluta dem. Ja, runt hela landet.
- 9 Och i de svagaste befästningarna förlade han det större antalet män. Och på så sätt befäste och stärkte han det land som nephiterna innehade.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

10 Och på så sätt gjorde han sig beredd att försvara deras frihet, deras landområden, deras hustrur och deras barn och deras fred, så att de skulle kunna leva för Herren sin Gud och så att de skulle kunna upprätthålla det som deras fiender kallade de kristnas sak.

11 Och Moroni var en stark och mäktig man. Han var en man med fullkomlig insikt, ja, en man som inte gladdes åt blodsutgjutelse, en man vars själ gladdes åt sitt lands frihet och oberoende och åt sina bröders frihet från trældom och slaveri.

12 Ja, han var en man vars hjärta svällde av tacksamhet mot sin Gud för de många förmåner och välsignelser han skänkte hans folk, en man som arbetade mycket hårt för sitt folks välfärd och trygghet.

13 Ja, och han var en man som stod fast i tron på Kristus, och han hade med en ed svurit att försvara sitt folk, sina rättigheter och sitt land och sin religion, även om det skulle kräva hans blod.

14 Nu hade nephiterna blivit lärda att försvara sig mot sina fiender även om det skulle kräva blodsutgjutelse. Ja, de hade också blivit lärda att aldrig förolämpa någon, ja, att aldrig höja svärdet utom mot en fiende och utom för att försvara sina liv.

15 Och det var deras tro att om de så gjorde skulle Gud ge dem framgång i landet, eller med andra ord: Om de var trofasta i att hålla Guds bud skulle han ge dem framgång i landet. Ja, han skulle mana dem att fly eller bereda sig för krig, beroende på faran.

16 Och likaså trodde de att Gud skulle låta dem veta vart de skulle gå för att försvara sig mot sina fiender och att Herren skulle rädda dem om de gjorde så. Och detta var Moronis tro, och hans hjärta jublade över detta, inte över blodsutgjutelse utan över att göra gott och bevara sitt folk, ja, över att hålla Guds bud och stå emot onskan.

17 Ja, sannerligen, sannerligen säger jag er att om alla människor hade varit, och vore, och alltid skulle vara som Moroni, se, då skulle själva helvetets krafter ha skakats för evigt, ja, djävulen skulle aldrig få makt över människobarnens hjärtan.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

18 Se, han var en sådan man som Ammon, Mosiahs son, ja, och även som Mosiahs andra söner, ja, och även som Alma och hans söner, för de var alla gudsmän.

19 Se, Helaman och hans bröder tjänade folket lika viligt som Moroni. För de predikade Guds ord och de döpte till omvändelse alla människor som ville lyssna till deras ord.

20 Och sålunda gick de ut, och folket ödmjukade sig tack vare deras ord så att de blev storligen gynnade av Herren. Och därför var de fria från krig och inbördes stridigheter, ja, under fyra års tid.

21 Men som jag har sagt, mot slutet av det nittonde året tvingades de, ja, trots sin inbördes fred, att motvilligt strida mot sina bröder lamaniterna.

22 Ja, kort sagt, deras krig mot lamaniterna upphörde inte på många år trots deras stora motvilja.

23 Se, de var ledsna över att behöva ta till vapen mot lamaniterna eftersom de inte gladdes åt blodutgjutelse. Ja, och inte bara detta – de var ledsna över att vara medlen till att sända så många av sina bröder ut från denna värld in i en evig värld, oförberedda på att möta sin Gud.

24 Ändå kunde de inte finna sig i att lägga ner sina liv så att deras hustrur och deras barn massakrerades med barbarisk grymhet av de människor som en gång hade varit deras bröder, ja, och som hade avvikit från deras kyrka och hade gått för att förgöra dem genom att förena sig med lamaniterna.

25 Ja, de kunde inte uthärda att deras bröder skulle glädja sig över nephiternas blod så länge det fanns några som höll Guds bud, för Herrens löfte var, att om de höll hans bud skulle de få framgång i landet.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, insomuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 Och nu hände det sig i den elffte månaden av det nittonde året på den tionde dagen i månaden att lamaniternas härar sågs närma sig Ammonihahs land.
- 2 Och se, staden hade byggts upp igen och Moroni hade förlagt en här vid stadens utkant, och de hade kastat upp jord runt omkring för att skydda sig mot lamaniternas pilar och stenar. För se, dessa stred med stenar och med pilar.
- 3 Se, jag sa att staden Ammonihah hade byggts upp igen. Jag säger till er: Ja, den hade delvis byggts upp igen. Och eftersom lamaniterna på grund av folkets ondska tidigare hade förstört den trodde de att den återigen skulle bli ett lätt byte för dem.
- 4 Men se, stor blev deras besvikelse. För se, nephiterna hade grävt upp en jordvall runt omkring sig som var så hög att lamaniterna inte kunde slunga sina stenar och pilar mot dem så att de gjorde verkan, och inte heller kunde de anfalla dem utom genom ingången.
- 5 Nu var lamaniternas huvudbefälhavare mycket förundrade över den visdom med vilken nephiterna hade iordningställt sina tillflyktsorter.
- 6 Nu hade lamaniternas ledare trott, ja, de trodde att de tack vare sitt stora antal skulle ha fördel därav och kunna överfalla dem som de dittills hade gjort. Ja, och de hade också utrustat sig med sköldar och med bröstplåtar, och de hade även utrustat sig med kläder av skinn, ja, mycket tjocka kläder för att täcka sin nakenhet.
- 7 Och sålunda förberedda trodde de att de med lätthet skulle övervinna och underkasta sina bröder trældomens ok eller dräpa och massakrera dem efter behag.
- 8 Men se, till deras gränslösa förvåning var dessa förberedda för dem på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit bland Lehis barn. Nu var de förberedda för lamaniterna och att strida enligt Moronis anvisningar.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

9 Och det hände sig att lamaniterna, eller amalickiahiterna, var mycket förvånade över deras sätt att förbereda sig för krig.

10 Om nu kung Amalickiah själv hade kommit ner från Nephis land i spetsen för sin här skulle han kanske ha låtit lamaniterna anfälla nephiterna vid staden Ammonihah, för se, han bekymrade sig inte över sitt folks blod.

11 Men se, Amalickiah kom inte själv ut till strid. Och se, hans huvudbefälhavare vågade inte anfälla nephiterna vid staden Ammonihah, för Moroni hade förändrat nephiternas sätt att strida på ett sådant sätt att lamaniterna blev besvikna över deras reträttplatser och att de inte kunde anfälla dem.

12 Därför drog de sig tillbaka till vildmarken och bröt sitt läger och tågade mot Noas land i tron att det skulle vara den näst bästa platsen för ett anfall mot nephiterna.

13 För de visste inte att Moroni hade befäst eller byggt försvarsverk åt varje stad runt om i hela landet. Därför tågade de fram mot Noas land med fast beslutsamhet, ja, deras huvudbefälhavare kom fram och svor med en ed att de skulle förgöra folket i den staden.

14 Men se, till deras förvåning hade staden Noa, som hittills hade varit en svag plats, nu blivit starkt befäst med hjälp av Moroni, ja, ännu starkare än staden Ammonihah.

15 Och se, detta var klokt av Moroni, för han hade antagit att de skulle bli förskräckta vid staden Ammonihah och att de, eftersom staden Noa hittills hade utgjort den svagaste delen av landet, därför skulle tåga dit för att strida. Och på så sätt gick det som han önskat.

16 Och se, Moroni hade utsett Lehi till att vara huvudbefälhavare över männen i den staden, och det var samma Lehi som kämpade mot lamaniterna i dalen öster om floden Sidon.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

17 Och se, nu hände det sig att när lamaniterna fick veta att Lehi hade befälet över staden blev de återigen besvikna, för de var mycket rädda för Lehi. Men deras huvudbefälhavare hade med en ed svurit att anfälla staden, och därför lät de sina härar rycka fram.

18 Och se, lamaniterna kunde inte komma in i deras försvarsverk någon annan väg än genom ingången på grund av höjden på den vall som kastats upp och den djupa löpgrav som grävts runt om, utom vid ingången.

19 Och på så sätt var nephiterna beredda att förgöra alla som försökte klättra upp och tränga in i befästningsverket någon annan väg, genom att kasta över stenar och pilar mot dem.

20 Sålunda var de förberedda, ja, en skara av deras starkaste män var redo att med sina svärd och sina slungor slå ner alla som försökte nå fram till deras tillflyktsort genom ingången. Och på så sätt var de redo att försvara sig mot lamaniterna.

21 Och det hände sig att lamaniternas befälhavare förde sina härar fram till ingången och började strida mot nephiterna för att nå fram till deras tillflyktsorter, men se, de drevs tillbaka tid efter annan på ett sådant sätt att de dräptes i ett enormt blodbad.

22 När de nu fann att de inte kunde skaffa sig makt över nephiterna genom ingången började de riva ner deras jordvallar för att kunna få en genomgång för sina härar så att de skulle kunna strida på lika villkor. Men se, under dessa försök nedmejadades de av stenar och pilar som slungades mot dem, och i stället för att deras löpgravar fylldes med jord från de rivna jordvallarna fylldes de delvis med deras dödas och sårades kroppar.

23 På så sätt hade nephiterna all makt över sina fiender, och på så sätt försökte lamaniterna förgöra nephiterna till dess alla deras huvudbefälhavare hade stupat. Ja, och över ett tusen lamaniter hade stupat, medan å andra sidan inte en enda själ av nephiterna hade stupat.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

24 Det fanns omkring femtio som var sårade, som hade utsatts för lamaniternas pilar vid ingången, men de skyddades av sina sköldar och sina bröstplåtar och sina huvudplåtar så att deras sår var på benen, många av dem mycket allvarliga.

25 Och det hände sig att när lamaniterna såg att alla deras huvudbefälhavare hade stupat flydde de ut i vildmarken. Och det hände sig att de återvände till Nephis land för att underrätta sin kung Amalickiah, som var nephit till börden, om sitt stora nederlag.

26 Och det hände sig att han blev mycket vred på sitt folk eftersom han inte hade fått som han ville med nephiterna, han hade inte underkastat dem trälldomens ok.

27 Ja, han var mycket vred och han förbannade Gud och även Moroni och svor en ed att han skulle dricka hans blod, och detta för att Moroni hade hållit Guds befallningar genom att göra förberedelser för sitt folks säkerhet.

28 Och det hände sig att Nephis folk å andra sidan tackade Herren sin Gud för hans ojämförliga makt att befria dem ur deras fienders händer.

29 Och så slutade det nittonde året av domarnas regering över Nephis folk.

30 Ja, och de hade oavbruten fred inbördes och mycket stor framgång i kyrkan tack vare den uppmärksamhet och flit som de ägnade Guds ord, vilka förkunnades för dem av Helaman och Shiblon och Corianton och Ammon och hans bröder, ja, och av alla dem som hade ordinerats enligt Guds heliga orden och som döpts till omvändelse och sänts ut för att predika bland befolkningen.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblon, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 Och nu hände det sig att Moroni inte slutade göra förberedelser för krig eller att försvara sitt folk mot lamaniterna. För i början av det tjugonde året av domarnas regering lät han sina härar börja gräva upp högar med jord runt omkring alla städerna i hela det land som nephiterna innehade.
- 2 Och överst på dessa jordvallar såg han till att det fanns timmer, ja, stockverk upp till manshöjd runt omkring städerna.
- 3 Och ovanpå dessa stockverk lät han bygga en palissad av spetsade pålar runt omkring på stockarna, och de var starka och höga.
- 4 Och han lät uppföra torn med utsikt över detta spetsade pålverk, och han lät bygga skyddsvärn på dessa torn så att lamaniternas stenar och pilar inte kunde skada dem.
- 5 Och de förbereddes så att de från toppen därav kunde kasta stenar, alltefter eget val och styrka, och dräpa den som försökte närma sig stadens murar.
- 6 På så sätt förberedde Moroni fästen mot fiendernas anfall runt omkring alla städer i hela landet.
- 7 Och det hände sig att Moroni lät sina härar dra ut i den östra vildmarken. Ja, och de drog ut och drev bort alla lamaniter i den östra vildmarken till deras egna länder som låg söder om Zarahemlas land.
- 8 Och Nephis land sträckte sig från det östra havet rakt över till det västra.
- 9 Och det hände sig att när Moroni hade drivit bort alla lamaniter från den östra vildmarken, som låg norr om deras egna besittningars länder, lät han invånarna i Zarahemlas land och i landet runt omkring gå ut i den östra vildmarken, ända ut till havet, och ta landet i besittning.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

10 Och han satte även ut härar söderut vid gränserna till deras besittningar och lät dem uppföra befästningar så att de kunde skydda sina härar och sitt folk mot deras fienders händer.

11 Och på så sätt skar han av vägen till lamaniternas fästet i den östra vildmarken, ja, och likaså i väster, och han befäste gränsen mellan nephiter och lamaniter mellan Zarahemlas land och Nephis land, från det västra havet och förbi floden Sidons källa. Nephiterna besatte allt land norrut, ja, även hela landet norr om landet Ymnighet, allt efter eget val.

12 På så sätt försökte Moroni med sina härar, som dagligen tillväxte tack vare den tillförsikt om beskydd som hans arbete erbjöd dem, avskära lamaniternas styrka och makt från nephiternas egendomsländer så att de inte skulle ha någon makt över dessa egendomsländer.

13 Och det hände sig att nephiterna började grundlägga en stad, och de gav staden namnet Moroni. Och den låg vid det östra havet och den låg söderut vid gränsen till lamaniternas besittningar.

14 Och de började även lägga grunden till en stad mellan staden Moroni och staden Aron vid gränserna till Aron och Moroni. Och de gav staden och landet namnet Nephiah.

15 Och under samma år började de även bygga många städer norrut, en på ett särskilt sätt som de kallade Lehi och som låg norrut vid havet.

16 Och så slutade det tjugonde året.

17 Och i dessa gynnsamma omständigheter befann sig Nephis folk i början av det tjugooch första året av domarnas regering över Nephis folk.

18 Och de hade mycket framgång och blev mycket rika, ja, och de förökade sig och växte sig starka i landet.

19 Och sålunda ser vi hur barmhärtig och rättvis Herren är i allt sitt handlande, så att alla hans ord till människobarnen uppfylls. Ja, vi kan se att de ord han talade till Lehi besannas även denna gång, och de löd:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nephiah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 "Välsignade är du och dina barn. Och de ska bli välsignade så att de, i den mån som de håller mina bud, ska få framgång i landet. Men kom ihåg att i den mån som de inte håller mina bud ska de avskäras från Herrens närhet."

21 Och vi ser att dessa löften har besannats för Nephis folk, för det var deras gräl och deras stridigheter, ja, deras mord och deras plundringar, deras avgudadyrkan, deras hor och deras avskyvärdheter, vilka förekom bland dem, som orsakade dem deras krig och deras förödelse.

22 Och de som var trofasta i att hålla Herrens bud blev alltid räddade, medan tusentals av deras ogudaktiga bröder överlämnades till träldom eller till att falla för svärd eller till att nedsjunka i otro och blandas med lamaniterna.

23 Men se, aldrig hade Nephis folk sedan Nephis dagar haft en lyckligare tid än de hade i Moronis dagar, ja, i just denna tid, under det tjugo och första året av domarnas regering.

24 Och det hände sig att även det tjugo och andra året under domarnas regering slutade i fred, ja, och likaså det tjugo och tredje året.

25 Och det hände sig att i början av det tjugo och fjärde året av domarnas regering skulle det även ha varit fred bland Nephis folk, om det inte hade varit för en tvist som uppstod bland dem angående Lehis land och Moriantons land, som gränsade till Lehis land, och båda dessa låg ute vid havet.

26 För se, folket som bebodde Moriantons land gjorde anspråk på en del av Lehis land. Därför uppstod en så hetsig tvist mellan dem att Moriantons folk grep till vapen mot sina bröder, och de var beslutna att dräpa dem med svärd.

27 Men se, folket som bebodde Lehis land flydde till Moronis läger och vädjade till honom om hjälp, för se, det var inte de som hade felat.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrelings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Morianton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Morianton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Morianton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

28 Och det hände sig att när Moriantons folk, som led-
des av en man vid namn Morianton, fick veta att Lehis
folk hade flytt till Moronis läger, greps de av stor fruk-
tan att Moronis härar skulle anfälla och förgöra dem.

29 Därför ingav Morianton i deras hjärtan att de skulle
fly till landet norrut, som var täckt av stora vattensam-
lingar, och ta i besittning det land som låg norrut.

30 Och se, de skulle ha genomfört denna plan (vilket
skulle ha varit att beklaga), men se, Morianton, som var
en man med mycket häftigt humör, blev vred på en av
sina tjänarinnor och överföll henne och slog henne
svårt.

31 Och det hände sig att hon flydde och kom över till
Moronis läger och berättade för Moroni allt som hade
hänt, och även om deras avsikt att fly till landet norrut.

32 Och se, folket som var i landet Ymnighet, eller rättare
sagt Moroni, fruktade att de skulle hörsamma
Moriantons ord och förena sig med hans folk och på så
sätt inta dessa delar av landet, vilket skulle leda till all-
varliga följder för Nephis folk, ja, följder som skulle
kunna tillintetgöra deras frihet.

33 Därför sände Moroni ut en fullt utrustad här för att
genskjuta Moriantons folk och hejda deras flykt till lan-
det norrut.

34 Och det hände sig att de inte hann upp dem förrän de
hade kommit till gränserna till landet Ödeläggelse. Och
där hann de upp dem vid det smala pass som ledde längs
havet in i landet norrut, ja, längs havet i väster och i ös-
ter.

And it came to pass that when the people of
Morianton, who were led by a man whose name was
Morianton, found that the people of Lehi had fled to
the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest
the army of Moroni should come upon them and de-
stroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that
they should flee to the land which was northward,
which was covered with large bodies of water, and take
possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into
effect, (which would have been a cause to have been
lamented) but behold, Morianton being a man of much
passion, therefore he was angry with one of his maid
servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to
the camp of Moroni, and told Moroni all things con-
cerning the matter, and also concerning their inten-
tions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land
Bountiful, or rather Moroni, feared that they would
hearken to the words of Morianton and unite with his
people, and thus he would obtain possession of those
parts of the land, which would lay a foundation for seri-
ous consequences among the people of Nephi, yea,
which consequences would lead to the overthrow of
their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to
head the people of Morianton, to stop their flight into
the land northward.

And it came to pass that they did not head them until
they had come to the borders of the land Desolation;
and there they did head them, by the narrow pass which
led by the sea into the land northward, yea, by the sea,
on the west and on the east.

35 Och det hände sig att hären som utsändes av Moroni och leddes av en man vid namn Teancum stötte på Moriantons folk. Och så orubbliga var Moriantons folk (inspirerade av hans ogudaktighet och smickrande ord) att en strid uppstod mellan dem, i vilken Teancum dräpte Morianton och besegrade hans här och tog dem tillfånga och återvände till Moronis läger. Och så slutade det tjugo och fjärde året av domarnas regering över Nephis folk.

36 Och på så sätt fördes Moriantons folk tillbaka. Och när de förbundit sig att hålla fred återfick de Moriantons land, och en union bildades mellan dem och Lehis folk, och de återfick även sina landområden.

37 Och det hände sig att samma år som Nephis folk åter fick fred dog Nephiah, den andre överdomaren, sedan han innehaft domarsätet med fullkomlig rättrådighet inför Gud.

38 Ändå hade han vägrat att av Alma ta emot de uppteckningar och andra ting som Alma och hans fäder hade ansett som högst heliga. Därför hade Alma överlämnat dem åt sin son, Helaman.

39 Se, det hände sig att Nephiahs son utsågs att inta domarsätet i sin fars ställe, ja, han utsågs till överdomare och regent över folket, med en ed och en helig förordning att döma rättfärdigt och att bevara freden och folkets frihet och att tillförsäkra dem deras heliga förmåner att tillbe Herren, sin Gud, ja, att stödja och vidmakthålla Guds sak i alla sina dagar och att ställa de ogudaktiga till doms för sina brott.

40 Och se, hans namn var Pahoran. Och Pahoran intog sin fars plats och började vid slutet av det tjugo och fjärde året att regera över Nephis folk.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 Och nu hände det sig i början av det tjugo och femte året av domarnas regering över Nephis folk att de hade upprättat fred mellan Lehis folk och Moriantons folk angående deras landområden och hade inlett det tjugo och femte året i fred.
- 2 Ändå bevarade de inte länge en fullständig fred i landet, för det började uppstå en strid bland folket angående överdomaren Pahoran. För se, det fanns en del bland folket som önskade att vissa punkter i lagen skulle ändras.
- 3 Men se, Pahoran ville inte förändra eller tillåta någon ändring i lagen. Därför hörsammade han inte dem som insänt sina röster med begäran om ändring i lagen.
- 4 Därför blev de som önskade att lagen skulle ändras vreda på honom och ville inte längre ha honom som överdomare i landet. Därför uppstod en hetsig ordstrid om den saken, men det kom inte till blodsutgjutelse.
- 5 Och det hände sig att de som ville att Pahoran skulle avsättas från domarsätet kallades kungsmän, för de önskade att lagen skulle ändras så att den fria regeringen kunde störtas och en kung insättas över landet.
- 6 Och de som önskade behålla Pahoran som överdomare i landet tog sig namnet frimän. Och på så sätt uppstod söndringen bland dem, för frimännen hade svurit, eller slutit förbund om, att behålla sina rättigheter och sin religions förmåner genom en fri regering.
- 7 Och det hände sig att denna stridsfråga avgjordes genom folkets röst. Och det hände sig att folkets röst blev till frimännens fördel så att Pahoran behöll domarsätet, vilket orsakade stor glädje bland Pahorans bröder och även bland många av frihetsvännerna, som också tystade kungsmännen så att de inte vågade motsätta sig utan blev tvungna att stödja frihetens sak.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

8 Nu var de som ville ha kungar män av förnäm börd, och de eftertraktade att bli kungar, och de understöddes av dem som eftertraktade makt och myndighet över folket.

9 Men se, detta var en olämplig tid för sådana stridigheter bland Nephis folk, för se, Amalickiah hade åter hetsat lamaniternas folks hjärtan mot det nephitiska folket, och han höll på att samla krigare från alla delar av sitt land och beväpnade dem och förberedde dem med all iver för strid, för han hade svurit att dricka Moronis blod.

10 Men se, vi ska märka att det var ett förhastat löfte som han gav. Dock gjorde han sig och sina härar redo att dra ut i strid mot nephiterna.

11 Nu var hans härar inte så stora som de tidigare hade varit eftersom många tusen hade dräpts av nephiternas hand. Men trots deras stora förlust hade Amalickiah samlat en övermåttan stor här så att han inte fruktade att dra ner till Zarahemlas land.

12 Ja, till och med Amalickiah själv drog ner i spetsen för lamaniterna, och det var i det tjugo och femte året av domarnas regering, och det hände samtidigt som de hade börjat avgöra stridigheterna angående överdomaren Pahoran.

13 Och det hände sig att när de män som kallades kungsmän fick höra att lamaniterna var på väg ner för att strida mot dem gladdes de i sina hjärtan och de vägrade gripa till vapen, för de var så vreda på överdomaren och på frihetsvännerna att de inte ville gripa till vapen för att försvara sitt land.

14 Och det hände sig att när Moroni såg detta och dessutom såg att lamaniterna kom in över landets gränser, vredgades han storligen på grund av de människors motsträvighet som han hade arbetat med så stor iver för att beskydda, ja, han vredgades storligen. Hans själ var fylld av vrede mot dem.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 Och det hände sig att han sände en anhållan, med folkets röst, till landets regent med begäran om att han skulle läsa den och ge honom (Moroni) befogenhet att tvinga dessa avfallingar att försvara sitt land eller också avrätta dem.
- 16 För det viktigaste för honom var att göra slut på sådana stridigheter och sådana meningsskiljaktigheter bland folket. För se, detta hade hittills varit orsaken till all deras förödelse. Och det hände sig att denna begäran beviljades enligt folkets röst.
- 17 Och det hände sig att Moroni befälde sin här att anfälla dessa kungsmän, att slå ner deras högmod och deras högfärd och jämna dem med marken, om de inte vilde gripa till vapen och stödja frihetens sak.
- 18 Och det hände sig att härarna tågade ut mot dem, och de slog ner deras högmod och deras högfärd så att de som lyfte sina vapen för att strida mot Moronis män höggs ner och jämnades med marken.
- 19 Och det hände sig att fyra tusen av dessa avfallingar höggs ner med svärd, och de ledare som inte dräptes i striden greps och kastades i fångelse, för det fanns ingen tid för rättegångar mot dem vid denna tidpunkt.
- 20 Och återstoden av dessa avfallingar underkastade sig frihetsbaneret hellre än att slås till marken med svärd, och de tvingades hissa frihetsbaneret på sina torn och i sina städer och att gripa till vapen för sitt lands försvar.
- 21 Och på så sätt gjorde Moroni slut på dessa kungsmän så att det inte fanns några som benämndes kungsmän. Och på så sätt gjorde han slut på de människors motsträvighet och högmod, vilka gjorde anspråk på att vara av ädel börd. Men de tvingades att ödmjuka sig liksom sina bröder och kämpa tappert för sin frihet från träldom.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Se, det hände sig att medan Moroni sålunda bekämpade krigen och stridigheterna bland sitt eget folk, och tvingade dem att underkasta sig fred och ordning och utfärdade föreskrifter för förberedelser till krig mot lamaniterna, se, då hade lamaniterna kommit in i Moronis land som låg ute vid havet.
- 23 Och det hände sig att nephiterna inte var tillräckligt starka i staden Moroni, och därför drev Amalickiah ut dem och dräpte många. Och det hände sig att Amalickiah tog staden i besittning, ja, han tog alla deras befästningar i besittning.
- 24 Och de som flydde ut ur staden Moroni kom till staden Nephihah. Och även folket i staden Lehi samlades och förberedde sig och var redo att möta lamaniterna i strid.
- 25 Men det hände sig att Amalickiah inte ville låta lamaniterna gå till strid mot staden Nephihah, utan han höll dem kvar ute vid havet och lämnade män i varje stad för att upprätthålla och försvara den.
- 26 Och så fortsatte han och tog många städer i besittning: staden Nephihah och staden Lehi och staden Morianton och staden Omner och staden Gid och staden Mulek, vilka alla gränsade till havet i öst.
- 27 Och sålunda hade lamaniterna genom Amalickiahs list och hans otaliga skaror intagit många städer, som alla var starkt befästa på samma sätt som Moronis befästningar och som alla erbjöd starka fästen för lamaniterna.
- 28 Och det hände sig att de tågade mot landet Ymnighets gränser och drev nephiterna framför sig och dräpte många.
- 29 Men det hände sig att de möttes av Teancum, som hade dräpt Morianton och genskjutit hans folk som var på flykt.
- 30 Och det hände sig att han gensköt även Amalickiah, då denne tågade fram med sin talrika här för att ta landet Ymnighet i besittning, och även landet norrut.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 Men se, han blev besviken då han drevs tillbaka av Teancum och dennes män, för de var stora krigare, och var och en av Teancums män överträffade lamaniterna i styrka och i skicklighet i strid så att de fick övertag över lamaniterna.

32 Och det hände sig att de gick hårt fram mot dem och dräpte många ända till dess det blev mörkt. Och det hände sig att Teancum och hans män slog upp sina tält vid gränsen till landet Ymnighet, och Amalickiah slog upp sina tält på stranden ute vid havet, och på så sätt drevs de bort.

33 Och det hände sig att när natten hade kommit smög sig Teancum och hans tjänare ut i natten och gick in i Amalickiahs läger. Och se, sömnen hade överväldigat dem på grund av deras stora utmattning som orsakats av dagens mödor och hetta.

34 Och det hände sig att Teancum i hemlighet smög sig in i kungens tält och stötte ett spjut genom hans hjärta. Och han lät kungen ljuta ögonblicklig död, så att hans tjänare inte vaknade.

35 Och han återvände i hemlighet till sitt eget läger, och se, hans män sov. Och han väckte dem och berättade för dem allt vad han hade gjort.

36 Och han lät sina härar stå redo ifall lamaniterna skulle vakna och komma mot dem.

37 Och så slutar det tjugo och femte året av domarnas regering över Nephis folk, och så slutar Amalickiahs dagar.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, inso-much that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, inso-much that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 Och nu hände det sig i det tjugoochsjätte året av domarnas regering över Nephis folk att när lamaniterna vaknade den första morgonen i den första månaden, se, då fann de Amalickiah död i hans eget tält. Och de såg även att Teancum var redo till strid mot dem den dagen.
- 2 Och när nu lamaniterna såg detta blev de förskräckta, och de övergav sin plan att tåga in i landet norrut och drog sig tillbaka med hela sin här till staden Mulek och sökte skydd i sina befästningar.
- 3 Och det hände sig att Amalickiahs bror utsågs till kung över folket, och hans namn var Ammoron. Alltså utsågs kung Ammoron, kung Amalickiahs bror, att regera i dennes ställe.
- 4 Och det hände sig att han befallde att hans folk skulle upprätthålla de städer som de intagit med blodsutgjutelse, för de hade inte intagit någon stad utan stor blodspillan.
- 5 Och nu såg Teancum att lamaniterna var fast beslutna att upprätthålla de städer som de hade intagit och de landområden som de hade tagit i besittning. Och när Teancum även såg deras ofantliga antal, ansåg han det inte rådligt att försöka anfälla dem i deras befästningsverk.
- 6 I stället förlade han sina män runt omkring som om han gjorde krigsförberedelser, ja, och han beredde sig verkligen på att försvara sig mot dem genom att kasta upp vallar runt omkring och bereda tillflyktsorter.
- 7 Och det hände sig att han på så sätt fortsatte förberedelserna för krig till dess Moroni hade sänt honom ett stort antal män att förstärka hans här.
- 8 Och Moroni sände även bud till honom att han skulle hålla kvar alla fångar som föll i hans händer, för liksom lamaniterna hade tagit många tillfångna, skulle han hålla kvar alla fångna lamaniter som lösen för dem som lamaniterna hade tagit.
- 9 Och han sände även bud till honom att han skulle befästa landet Ymnighet och försäkra sig om det smala pass som ledde till landet norrut, så att lamaniterna inte skulle kunna inta denna punkt och kunna gå hårt fram mot dem från alla sidor.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

10 Moroni sände även bud till honom och begärde att han trofast skulle försvara den delen av landet, och att han skulle tillvarata varje möjlighet att plåga lamaniterna i den trakten så mycket som stod i hans makt för att han med list eller på annat sätt kanske skulle kunna återta de städer som tagits ur deras händer, och att han skulle befästa och förstärka de städer runt omkring som inte hade fallit i lamaniternas händer.

11 Och han sa också till honom: ”Jag skulle vilja komma till er, men se, lamaniterna angriper oss vid landets gränser vid det västra havet, och se, jag drar ut mot dem, och därför kan jag inte komma till er.”

12 Nu hade kungen (Ammoron) lämnat Zarahemlas land och hade underrättat drottningen om sin brors död och hade samlat ett stort antal män och tågat ut mot nephiterna vid gränserna till det västra havet.

13 Och på så sätt försökte han gå hårt fram mot nephiterna och dra bort en del av deras styrkor till den landsdelen, medan han hade befallt dem som han lämnat kvar att hålla de städer som han hade intagit, för att även de skulle gå hårt fram mot nephiterna vid gränserna till det östra havet och ta så mycket av deras länder i besittning som stod i deras makt, i förhållande till deras härars styrka.

14 Och sålunda befann sig nephiterna i detta svåra läge vid slutet av det tjugo och sjätte året av domarnas regering över Nephis folk.

15 Men se, det hände sig i det tjugo och sjunde året av domarnas regering att Teancum på befallning av Moroni – vilken hade uppåddat härar för att skydda landets södra och västra gränser och hade börjat tåga mot landet Ymnighet, så att han kunde hjälpa Teancum och hans män med att återta de städer som de hade förlorat –

16 ja, det hände sig att Teancum hade fått befallning att anfälla staden Mulek och om möjligt återta den.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

17 Och det hände sig att Teancum förberedde sig att anfälla staden Mulek och tåga ut med sin här mot lamaniterna. Men han såg att han omöjligt kunde övervinna dem medan de var i sina befästningar. Därför övergav han sina planer och återvände till staden Ymnighet för att invänta Moronis ankomst, så att han kunde få förstärkning till sin här.

18 Och det hände sig att Moroni anlände med sin här till landet Ymnighet i slutet av det tjugoochsjunde året av domarnas regering över Nephis folk.

19 Och i början av det tjugoochåttonde året höll Moroni och Teancum och många av huvudbefälhavarna ett krigsråd om vad de skulle göra för att få lamaniterna att komma ut mot dem till strid, eller hur de på något sätt skulle kunna få dem att komma ut ur sina fästener, så att de skulle kunna få övertaget över dem och återta staden Mulek.

20 Och det hände sig att de sände budbärare till lamaniternas här som försvarade staden Mulek, till deras ledare vars namn var Jakob, och begärde att han skulle komma ut med sina härar och möta dem på slätterna mellan de två städerna. Men se, Jakob, som var zoramit, ville inte komma ut med sin här till kamp på slätterna.

21 Och det hände sig att Moroni inte hyste något hopp om att få möta lamaniterna på lika villkor. Därför gjorde han upp en plan för att locka dem ut ur deras fästener.

22 Han lät därför Teancum ta ett litet antal män och tåga ner i närheten av havet, och Moroni och hans här tågade om natten ut i vildmarken väster om staden Mulek. Och när därför lamaniternas vakter nästa dag upptäckte Teancum sprang de och berättade det för Jakob, sin ledare.

23 Och det hände sig att lamaniternas härar tågade ut mot Teancum i tron att de med sitt större antal skulle kunna övervinna Teancum, eftersom dennes antal var så litet. Och när Teancum såg lamaniternas härar komma ut mot sig började han dra sig tillbaka norrut ner mot havet.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

24 Och det hände sig att när lamaniterna såg att han började fly fattade de mod och förföljde dem ivrigt. Och medan Teancum på så sätt ledde bort lamaniterna som förgäves förföljde dem, se, då befallde Moroni att en del av den här som var med honom skulle tåga in i staden och ta den i besittning.

25 Och detta gjorde de, och de dräpte alla dem som hade lämnats kvar att försvara staden, ja, alla dem som vägrade att överlämna sina krigsvapen.

26 Och på så sätt hade Moroni med en del av sin här tagit staden Mulek i besittning, medan han med återstoden tågade för att möta de lamaniter som återvände efter att ha förföljt Teancum.

27 Och det hände sig att lamaniterna förföljde Teancum till dess de kom nära staden Ymnighet, och då möttes de av Lehi och en liten här som hade lämnats för att försvara staden Ymnighet.

28 Och se, när nu lamaniternas huvudbefälhavare hade sett Lehi och hans här komma emot sig, tog de till flykten i stor förvirring av fruktan för att inte hinna till staden Mulek innan Lehi hann upp dem, för de var trötta på grund av sin marsch, och Lehis män var utvilade.

29 Nu visste inte lamaniterna att Moroni befann sig bakom dem med sin här, och det enda de fruktade var Lehi och hans män.

30 Nu hade Lehi ingen önskan att hinna upp dem förän de stötte samman med Moroni och hans här.

31 Och det hände sig att innan lamaniterna hade hunnit retirera långt blev de omringade av nephiterna, av Moronis män på ena sidan och Lehis män på den andra sidan, vilka alla var utvilade och starka, medan lamaniterna var trötta på grund av sin långa marsch.

32 Och Moroni befallde sina män att angripa dem till dess de hade överlämnat sina krigsvapen.

33 Och det hände sig att Jakob, eftersom han var deras ledare, och även var zoramit och hade en okuvlig ande, anförde lamaniterna till att i vilt raseri strida mot Moroni.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

34 Moroni spärrade vägen för dem, och därför beslöt Jakob att dräpa dem och hugga sig igenom till staden Mulek. Men se, Moroni och hans män var starkare och gav därför inte vika för lamaniterna.

35 Och det hände sig att man kämpade i vilt raseri på båda sidor, och många stupade på båda sidorna. Ja, och Moroni sårades och Jakob blev dödad.

36 Och Lehi ansatte deras eftertrupp med sina starka män i sådant raseri att lamaniterna i eftertruppen överlämnade sina krigsvapen, medan återstoden av dem var så förvirrade att de inte visste om de skulle fly eller strida.

37 När nu Moroni såg deras förvirring sa han till dem: ”Om ni kommer fram med era krigsvapen och överlämnar dem, se, då ska vi avstå från att utgjuta ert blod.”

38 Och det hände sig att när lamaniterna hörde dessa ord kom deras huvudbefälhavare, alla de som inte hade blivit dräpta, fram och kastade sina vapen för Moronis fötter och befallde även sina män att göra detsamma.

39 Men se, det var många som inte ville. Och de som vägrade överlämna sina svärd blev tillfångatagna och bundna, och deras krigsvapen togs från dem, och de tvingades att med sina bröder tåga till landet Ymnighet.

40 Och nu var antalet fångar som togs större än antalet av dem som blivit dräpta, ja, större än antalet dräpta på båda sidorna.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 Och det hände sig att de satte vakter över de tillfångatagna lamaniterna och tvingade dem att gå ut och begrava sina döda, ja, och även de nephiter som hade dräpts. Moroni satte män till att bevaka dem medan de utförde sitt arbete.
- 2 Och Moroni begav sig med Lehi till staden Mulek och tog befälet över staden och överlämnade den åt Lehi. Och se, denne Lehi var en man som hade varit med Moroni i de flesta av hans slag. Och han var en man som Moroni, och de gladdes över varandras välgång, ja, de älskade varandra och var även älskade av hela Nephis folk.
- 3 Och det hände sig att sedan lamaniterna var färdiga med att begrava sina döda och även de döda nephiterna, fick de tåga tillbaka till landet Ymnighet. Och på Moronis order lät Teancum dem påbörja arbetet med att gräva ett dike runt omkring landet, eller staden, Ymnighet.
- 4 Och han lät dem bygga ett bröstvärn av stockar på dikets inre vall, och de kastade jorden från diket upp emot bröstvärnets av stockar. Och så höll de lamaniterna i arbete till dess de hade omgett staden Ymnighet med en stark vall av stockar och jord till stor höjd.
- 5 Och den staden blev alltsedan dess ett mycket starkt fäste, och i denna stad bevakades de tillfångatagna lamaniterna, ja, innanför en vall som de hade låtit dem uppföra med sina egna händer. Moroni var tvungen att hålla lamaniterna i arbete, eftersom det var lätt att bevaka dem medan de arbetade och han behövde alla sina styrkor när han skulle anfälla lamaniterna.
- 6 Och det hände sig att Moroni på detta sätt hade vunnit seger över en av lamaniternas största härar och hade tagit i besittning staden Mulek, vilken var en av lamaniternas starkaste fästen i Nephis land, och sålunda hade han även byggt ett fäste för att kunna hålla kvar sina fångar.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 Och det hände sig att han inte gjorde något nytt försök att strida mot lamaniterna det året, men han satte sina män i arbete med förberedelser för krig, ja, med att uppföra befästningsverk till skydd mot lamaniterna, ja, och även med att rädda sina kvinnor och sina barn från hungersnöd och lidande, och med att förse sina härar med föda.
- 8 Och nu hände det sig att under Moronis frånvaro hade lamaniternas härar söderut, vid det västra havet, vunnit mark från nephiterna på grund av en del intriger bland nephiterna som orsakade meningsskiljaktigheter bland dem, ja, till den grad att de hade kommit i besittning av ett antal av deras städer i den delen av landet.
- 9 Och sålunda befann de sig, på grund av ondskan bland sina egna, ja, på grund av inbördes meningsskiljaktigheter och intriger, i ytterst riskfyllda omständigheter.
- 10 Och se, nu har jag något att säga om Ammons folk, som ursprungligen var lamaniter men som genom Ammon och hans bröder, eller rättare genom Guds makt och ord, hade omvänts till Herren. Och de hade förts ner till Zarahemlas land och hade allt sedan dess beskyddats av nephiterna.
- 11 Och på grund av sin ed hade de hindrats från att gripa till vapen mot sina bröder, för de hade med en ed svurit att de aldrig mer skulle utgjuta blod, och på grund av sin ed skulle de ha omkommit. Ja, de skulle ha låtit sig falla i sina bröders händer, om det inte hade varit för det medlidande och den stora kärlek som Ammon och hans bröder hade hyst till dem.
- 12 Och av den anledningen fördes de ner till Zarahemlas land, och de hade alltsedan dess blivit beskyddade av nephiterna.
- 13 Men det hände sig att när de såg den fara och de många lidanden och prövningar som nephiterna uthärdade för deras skull rördes de av medlidande och önskade gripa till vapen till sitt lands försvar.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 Men se, då de stod i begrepp att ta fram sina krigsvapen överväldigades de av Helaman och hans bröders övertalningsförmåga, för de stod i begrepp att bryta den ed som de hade svurit.

15 Och Helaman fruktade att de genom att göra det skulle förlora sin själ. Därför var alla de som hade ingått i detta förbund tvungna att se sina bröder kämpa sig igenom sina lidanden under de riskfyllda omständigheter som då rådde.

16 Men se, det hände sig att de hade många söner som inte hade ingått ett förbund om att de inte skulle ta fram sina krigsvapen för att försvara sig mot sina fiender. Därför samlades nu dessa, alla som kunde gripa till vapen, och de kallade sig nephiter.

17 Och de ingick ett förbund om att kämpa för nephiternas frihet, ja, om att försvara landet även om de måste lägga ner sina liv. Ja, de slöt även förbund om att de aldrig skulle ge upp sin frihet, utan de skulle under alla omständigheter strida för att skydda nephiterna och sig själva från trældom.

18 Och se, det fanns två tusen av dessa unga män, som ingick detta förbund och tog sina krigsvapen för att försvara sitt land.

19 Och se, liksom de aldrig tidigare hade varit till någon olägenhet för nephiterna blev de nu vid denna tid även till stort stöd, för de tog fram sina krigsvapen och de ville att Helaman skulle bli deras ledare.

20 Och de var alla unga män, och de var mycket tappra och modiga och även fulla av kraft och verksamhetslust. Men se, detta var inte allt – de var män som alltid var trofasta i allt som blev dem anförtrott.

21 Ja, de var sanningsälskande och allvarliga män, för de hade blivit lärda att hålla Guds bud och att vandra rättfärdigt inför honom.

22 Och nu hände det sig att Helaman tågade i spetsen för sina två tusen unga krigare för att bistå folket vid landets gränser åt söder vid det västra havet.

23 Och så slutade det tjugo och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 Och nu hände det sig i början av domarnas tjugo och nionde år att Ammoron sände bud till Moroni och önskade att man skulle utväxla fångar.
- 2 Och det hände sig att Moroni kände stor glädje vid denna begäran, för han ville ha de förnödenheter som gick åt till de lamanitiska fångarnas underhåll till sitt eget folks underhåll, och han ville även ha sitt eget folk till förstärkning av sin här.
- 3 Nu hade lamaniterna tagit många kvinnor och barn tillfånga, men det fanns inte en kvinna och inte ett barn bland alla Moronis fångar, eller de fångar som Moroni hade tagit. Därför beslöt Moroni att begagna sig av list för att få så många nephitiska fångar som möjligt från lamaniterna.
- 4 Därför skrev han ett brev och sände det med Ammorons tjänare, densamme som hade kommit med ett brev till Moroni. Och dessa är de ord han skrev till Ammoron:
- 5 ”Se, Ammoron, jag har skrivit till er något om detta krig, som ni har fört mot mitt folk, eller rättare, som din bror har fört mot dem, och som ni ännu är beslutna att fortsätta med efter hans död.
- 6 Se, jag vill säga något om Guds rättvisa och hans allsmåttiga vredes svärd, som hänger över er om ni inte omvänder er och drar tillbaka era härar till era egna länder, eller till det land som tillhör er, vilket är Nephis land.
- 7 Ja, jag skulle vilja säga något om detta om du var i stånd att höra det. Ja, jag skulle vilja säga dig något om det hemska helvete som väntar på att ta emot sådana mördare som du och din bror har varit, om ni inte omvänder er och avstår från era mordiska avsikter och återvänder med era härar till era egna länder.
- 8 Men eftersom ni tidigare har förkastat detta och har kämpat mot Herrens folk så väntar jag mig att ni gör detsamma nu.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 Och se, vi är beredda att ta emot er. Ja, och om ni inte avstår från era avsikter kommer ni att nedkalla Guds vrede över er, den Gud som ni har förnekat ända till er fullständiga undergång.
- 10 Men så sant Herren lever ska våra härar anfalla er om ni inte drar er tillbaka, och ni ska snart hemsökas med död, för vi tänker behålla våra städer och våra länder, ja, vi ska bevara vår religion och vår Guds sak.
- 11 Men se, jag förmodar att mitt tal till dig om detta är förgäves, eller jag förmodar att du är ett helvetets barn. Därför avslutar jag mitt brev med att säga dig att jag inte utväxlar fångar utom på det villkoret att ni överlämnar en man med hans hustru och barn mot en fånge. Om så är att ni vill göra detta, ska jag utväxla.
- 12 Och se, om ni inte gör detta ska jag anfalla er med mina härar. Ja, jag ska till och med bevärma mina kvinnor och mina barn, och jag ska anfalla er och jaga er ända in i ert eget land, vilket är vårt första arveland. Ja, och det ska bli blod för blod, ja, liv för liv, och jag ska bekämpa er ända till dess ni är utplånade från jordens yta.
- 13 Se, jag är vred, och det är även mitt folk. Ni har försökt mörda oss, och vi har endast försökt försvara oss. Men se, om ni söker förgöra oss ytterligare ska vi söka förgöra er, ja, vi ska söka återta vårt land, vårt första arveland.
- 14 Nu avslutar jag mitt brev. Jag är Moroni. Jag är ledare för Nephis folk.”
- 15 Nu hände det sig att Ammoron, när han hade fått detta brev blev vred, och han skrev ännu ett brev till Moroni. Och dessa är de ord han skrev:
- 16 ”Jag är Ammoron, lamaniternas kung. Jag är bror till Amalickiah som ni har mördat. Se, jag ska hämnas hans blod på er, ja, och jag ska anfalla er med mina härar, för jag fruktar inte dina hotelser.
- 17 För se, era fäder felade mot sina bröder till den grad att de berövade dem deras rätt att styra, när den rätteligen tillhörde dem.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

18 Och se, om ni lägger ner era vapen och underkastar er att bli styrda av dem som det rätteligen tillhör att styra, då ska jag låta mitt folk lägga ner sina vapen och ska inte längre föra krig.

19 Se, du har andats många hotelser mot mig och mitt folk, men se, vi fruktar inte dina hotelser.

20 Ändå går jag med på att utväxla fångar enligt din begäran så att jag kan spara min proviant åt mina stridsmän. Och vi ska föra ett krig som ska pågå för evigt, till dess nephiterna antingen underkastar sig vår myndighet eller till dess de är för evigt utrotade.

21 Och vad gäller den Gud som du säger att vi har förkastat, se, vi känner ingen sådan varelse, och det gör inte ni heller. Men om så är att det finns en sådan varelse, så vet vi inget annat än att han har skapat oss lika väl som er.

22 Och om så är att det finns en djävul och ett helvete, se, ska han då inte skicka dig dit för att bo tillsammans med min bror, som du har mördat, och om vilken du har låtit förstå att han har gått till en sådan plats? Men se, detta betyder inget.

23 Jag är Ammoron och är ättling till Zoram, som era fäder med tvång förde ut ur Jerusalem.

24 Och se, jag är en oförfärad lamanit. Se, detta krig har förts för att hämnas deras oförrätter och för att vidmakthålla och skaffa sig sin rätt att styra. Och jag avslutar mitt brev till Moroni.”

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Och nu hände det sig att när Moroni hade fått detta brev vredgades han än mer, eftersom han visste att Ammoron hade fullkomlig kunskap om sitt bedrägeri. Ja, han visste att Ammoron visste att det inte var en rättfärdig sak som hade fått honom att föra krig mot Nephis folk.
- 2 Och han sa: ”Se, jag utväxlar inte fångar med Ammoron om han inte avstår från sin föresats, som jag har sagt i mitt brev, för jag tillåter inte att han får mera makt än den han redan har fått.
- 3 Se, jag känner till platsen där lamaniterna vaktar mitt folk, som de har tagit tillfånga, och eftersom Ammoron inte ville göra som jag skrev i brevet, se, då ska jag handla mot honom enligt mina ord. Ja, jag ska sprida död bland dem till dess de vädjar om fred.”
- 4 Och nu hände det sig att när Moroni hade sagt dessa ord lät han göra en efterforskning bland sina män för att kanske finna någon bland dem som var ättling till Laman.
- 5 Och det hände sig att man fann en vars namn var Laman, och han var en av tjänarna till den kung som hade mördats av Amalickiah.
- 6 Nu lät Moroni denne Laman och ett litet antal av sina män bege sig till vakterna som var satta över nephiterna.
- 7 Och nephiterna bevakades i staden Gid. Därför utsåg Moroni Laman och lät ett litet antal män följa med honom.
- 8 Och när det blev kväll gick Laman till vakterna som var satta över nephiterna, och se, när de såg honom komma anropade de honom, men han sa: ”Frukta inte, se, jag är lamanit. Se, vi har flytt från nephiterna, och de sover, och se, vi har tagit en del av deras vin och har det med oss.”
- 9 När nu lamaniterna hörde dessa ord tog de emot honom med glädje, och de sa till honom: ”Ge oss av ert vin så att vi får dricka. Vi är glada att ni har tagit vin med er, för vi är trötta.”

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 Men Laman sa till dem: "Låt oss spara en del av vårt vin till dess vi går ut i strid mot nephiterna." Men dessa ord gjorde dem endast ännu mera angelägna att dricka vinet.

11 "Ty", sa de, "vi är trötta. Låt oss därför ta en del av vinet, och snart får vi vår egen ranson vin som kommer att styrka oss till att gå ut mot nephiterna."

12 Och Laman sa till dem: "Ni kan göra som ni vill."

13 Och det hände sig att de tog riklig del av vinet, och det tilltalade deras smak, varför de tog ännu rikligare del av det, och det var starkt eftersom det hade beretts för att vara starkt.

14 Och det hände sig att de drack och blev glada, och snart var de alla berusade.

15 Och när nu Laman och hans män såg att de alla var berusade och befann sig i djup sömn, återvände de till Moroni och berättade för honom allt som hade hänt.

16 Och detta var enligt Moronis plan. Och Moroni hade försett sina män med krigsvapen, och han gick till staden Gid medan lamaniterna sov djupt och var druckna. Och de kastade in krigsvapen till fångarna så att de alla blev beväpnade,

17 ja, även till deras kvinnor och till alla deras barn som kunde begagna ett krigsvapen, sedan Moroni hade beväpnat alla dessa fångar. Och allt detta skedde under djup tystnad.

18 Men även om de hade väckt lamaniterna så var dessa berusade, och nephiterna kunde ha dräpt dem.

19 Men se, detta var inte Moronis önskan. Han fann inget nöje i mord och blodsutgjutelse, utan han gladde sig över att rädda sitt folk från undergång. Och för att inte bli anklagad för orättvisa ville han inte överfalla lamaniterna och förgöra dem i deras berusade tillstånd.

20 Men han hade uppnått sitt mål, för han hade beväpnat de nephitiska fångar som befann sig innanför stadsmuren, och han hade satt dem i stånd att ta de delar som låg innanför murarna i besittning.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, insomuch that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

21 Och sedan lät han de män som var med honom dra sig tillbaka ett stycke ifrån dem och omringa lamaniternas härar.

22 Och se, detta gjordes under natten så att när lamaniterna vaknade på morgonen såg de att utanför var de omringade av nephiterna, och innanför var deras fångar beväpnade.

23 Och således såg de att nephiterna hade dem i sitt våld, och under dessa omständigheter fann de det inte rådligt att strida mot nephiterna. Därför befallde deras huvudbefälhavare dem att lägga ner sina krigsvapen, och de bar fram dem och kastade dem för nephiternas fötter och vädjade om barmhärtighet.

24 Och se, detta var vad Moroni önskade. Han tog dem som krigsfångar och tog staden i besittning och lät befria alla de fångar som var nephiter. Och dessa anslöt sig till Moronis här och blev en betydande förstärkning för hans här.

25 Och det hände sig att han lät de lamaniter som han hade tagit tillfånga börja arbeta på att förstärka befästningsverken runt omkring staden Gid.

26 Och det hände sig att när han hade befäst staden Gid enligt sin önskan lät han föra sina fångar till staden Ymighet, och han bevakade även den staden med en mycket stor styrka.

27 Och så hände det sig att de trots alla lamaniternas intriger behöll och beskyddade alla de fångar som de hade tagit, och de behöll även hela det område och det övertag som de hade återtagit.

28 Och det hände sig att nephiterna återigen började bli segerrika och återvinna sina rättigheter och sina förmåner.

29 Många gånger försökte lamaniterna omringa dem om natten, men under dessa försök förlorade de många som tillfångatogs.

30 Och många gånger försökte de ge en del av sitt vin till nephiterna för att förgöra dem med gift eller med dryckenskap.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

31 Men se, nephiterna var inte sena att minnas Herren sin Gud i denna sin hemsökelses tid. De kunde inte fångas i deras snaror, ja, de drack inte av deras vin utan att först ha gett något av det till några av de lamanitiska fångarna.

32 Och på så sätt var de försiktiga så att inget gift skulle utdelas bland dem, för om deras vin förgiftade en lamanit skulle det också förgifta en nephit. På så sätt prövade de alla deras starka drycker.

33 Och nu hände det sig att det blev lämpligt för Moroni att förbereda ett anfall mot staden Morianton. För se, lamaniterna hade genom sitt arbete befäst staden Morianton så att den hade blivit ett mycket starkt fäste.

34 Och de förde ständigt nya styrkor in i staden och liksom nya förråd av förnödenheter.

35 Och så slutade det tjugo och nionde året av domarnas regering över Nephis folk.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 Och nu hände det sig i början av det trettionde året av domarnas regering, på andra dagen i första månaden, att Moroni fick ett brev från Helaman med rapport om befolkningens tillstånd i den delen av landet.
- 2 Och dessa är de ord som han skrev, nämligen: ”Min högt älskade broder Moroni, såväl i Herren som i vårt krigs prövningar! Se, min älskade broder, jag har något att säga dig om vårt krig i denna del av landet.
- 3 Se, två tusen söner till de män som Ammon förde ner ur Nephis land – du vet ju redan att dessa var ättlingar till Laman, som var vår fader Lehis äldste son.
- 4 Jag behöver nu inte återge för dig något om deras traditioner eller deras otro, eftersom du känner till allt detta.
- 5 Därför räcker det med att jag säger dig att två tusen av dessa unga män har gripit till vapen och ville att jag skulle vara deras ledare, och vi har dragit ut för att försvara vårt land.
- 6 Och du känner även till det förbund som deras fäder slöt, att de aldrig skulle gripa till vapen mot sina bröder för att utgjuta blod.
- 7 Men i det tjugo och sjätte året, när de såg våra lidanden och våra prövningar för deras skull, stod de i begrepp att bryta det förbund som de hade slutit och gripa till vapen till vårt försvar.
- 8 Men jag ville inte tillåta att de bröt detta förbund som de hade slutit, då jag trodde att Gud skulle styrka oss så att vi inte skulle behöva utstå mer för att de höll den ed som de hade svurit.
- 9 Men se, här är något som vi verkligen kan glädja oss över. För se, i det tjugo och sjätte året tågade jag, Helaman, i spetsen för dessa två tusen unga män till staden Judea för att bistå Antipus, som du hade utsett till ledare för folket i den delen av landet.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

10 Och jag lät mina två tusen söner (för de är värdiga att kallas söner) ansluta sig till Antipus här, en förstärkning som gladdde Antipus mycket, för se, hans här hade blivit försvagad av lamaniterna eftersom deras styrkor hade dräpt ett mycket stort antal av våra män, något som vi har anledning att sörja över.

11 Ändå kan vi trösta oss med att de dog för sitt lands och sin Guds sak, ja, och de är lyckliga.

12 Och lamaniterna hade även tagit många fångar, vilka alla var huvudbefälhavare, för inga andras liv har de skonat. Och vi antar att de just nu är i Nephis land, om det inte är så att de redan har blivit dräpta.

13 Och detta är nu de städer som lamaniterna har kommit i besittning av genom att utgjuta så många av våra tappra mäns blod:

14 Mantis land eller staden Manti och staden Zeezrom och staden Cumeni och staden Antiparah.

15 Och detta är de städer som de innehade när jag kom till staden Judea, och jag fann att Antipus och hans män arbetade av alla krafter för att befästa staden.

16 Ja, och de var utmattade både kroppsligen och andligen, för de hade kämpat tappert om dagen och arbetat hårt om natten för att behålla sina städer, och sålunda hade de utstått stora svårigheter av alla slag.

17 Och nu var de fast beslutna att antingen segra på denna plats eller dö. Därför kan du lätt föreställa dig att den lilla styrka som jag tog med mig hit, ja, dessa mina söner, ingav dem stora förhoppningar och mycket glädje.

18 Och nu hände det sig att när lamaniterna såg att Antipus hade fått en anseelig förstärkning till sin här tvingades de enligt Ammorons order att inte komma ut mot staden Judea eller mot oss i strid.

19 Och på så sätt blev vi gynnade av Herren, för om de hade angripit oss i denna vår svaghet skulle de kanske ha förintat vår lilla här. Men på så sätt blev vi bevarade.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Neph; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 De befalldes av Ammoron att försvara de städer som de hade intagit. Och så slutade det tjugo och sjätte året. Och i början av det tjugo och sjunde året hade vi berett vår stad och oss själva till försvar.

21 Nu ville vi att lamaniterna skulle anfalla oss eftersom vi inte ville angripa dem i deras fästen.

22 Och det hände sig att vi hade spejare runt omkring för att bevaka lamaniternas rörelser så att de inte skulle kunna gå förbi oss om natten, och inte heller om dagen, för att anfalla våra andra städer som låg norrut.

23 För vi visste att de som var i dessa städer inte var tillräckligt starka för att möta dem. Därför önskade vi anfälla dem i ryggen, om de gick förbi oss, och på så sätt ta upp kampen med deras eftertrupp på samma gång som de utsattes för anfall framifrån. Vi tänkte att vi skulle kunna övervinna dem, men se, denna vår förhoppning grusades.

24 De vågade inte ta sig förbi oss med hela sin här, och inte heller vågade de det med en del av den, av fruktan för att de inte skulle vara tillräckligt starka och bli slagna.

25 Inte heller vågade de tåga ner mot staden Zarahemla, och inte heller vågade de gå över Sidons källa för att komma över till staden Nephihah.

26 Och därför beslöt de sig för att med sina styrkor endast behålla de städer som de hade intagit.

27 Och nu hände det sig i andra månaden av detta år att vi fick många förnödenheter från fäderna till dessa mina två tusen söner.

28 Och likaså sändes två tusen man till oss från Zarahemlas land. Och på så sätt var vi redo med tio tusen man och med förnödenheter för dem och likaså för deras hustrur och deras barn.

29 Och när lamaniterna såg att våra styrkor dagligen tilltog, och att förnödenheter anlände till vårt underhåll, började de frukta och började göra utfall för att om möjligt göra slut på vår tillgång på förnödenheter och förstärkningar.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 När vi nu såg att lamaniterna på så sätt började bli oroliga ville vi tillgripa en krigslist mot dem. Därför befallde Antipus att jag skulle tåga med mina unga söner till en närbelägen stad, som om vi förde förnödenheter till en närbelägen stad.

31 Och vi skulle tåga nära staden Antiparah som om vi var på väg till en stad som låg längre bort, ute vid havet.

32 Och det hände sig att vi tågade ut som om vi gick med förnödenheter till den staden.

33 Och det hände sig att Antipus tågade ut med en del av sin här och lämnade återstoden kvar att försvara staden. Men han tågade inte ut förrän jag hade gått ut med min lilla här och kommit nära staden Antiparah.

34 Och i staden Antiparah var lamaniternas starkaste här förlagd, ja, den talrikaste.

35 Och det hände sig att när de blivit underrättade av sina spejare drog de ut med sin här och tågade mot oss.

36 Och det hände sig att vi flydde norrut för dem. Och på så sätt ledde vi bort lamaniternas starkaste här,

37 ja, mycket långt bort, så att när de såg Antipus här förfölja dem av alla krafter vek de inte av varken åt höger eller vänster utan fortsatte marschen efter oss i rak riktning. Och vi antar att deras avsikt var att dräpa oss innan Antipus hann upp dem, och detta för att de inte skulle bli omringade av vårt folk.

38 Nu såg Antipus vår fara och påskyndade sin härs marsch. Men se, det var kväll, och därför hann de inte upp oss, och inte heller hann Antipus upp dem. Därför slog vi läger för natten.

39 Och det hände sig att innan morgonen grydde förföljde lamaniterna oss. Nu var vi inte starka nog att strida mot dem, ja, jag ville inte låta mina unga söner falla i deras händer. Därför fortsatte vi vår marsch och tågade ut i vildmarken.

Now when we saw that the Lamanites began to grow uneasy on this wise, we were desirous to bring a stratagem into effect upon them; therefore Antipus ordered that I should march forth with my little sons to a neighboring city, as if we were carrying provisions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah, as if we were going to the city beyond, in the borders by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth with a part of his army, leaving the remainder to maintain the city. But he did not march forth until I had gone forth with my little army, and came near the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the strongest army of the Lamanites; yea, the most numerous.

And it came to pass that when they had been informed by their spies, they came forth with their army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them, northward. And thus we did lead away the most powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch that when they saw the army of Antipus pursuing them, with their might, they did not turn to the right nor to the left, but pursued their march in a straight course after us; and, as we suppose, it was their intent to slay us before Antipus should overtake them, and this that they might not be surrounded by our people.

And now Antipus, beholding our danger, did speed the march of his army. But behold, it was night; therefore they did not overtake us, neither did Antipus overtake them; therefore we did camp for the night.

And it came to pass that before the dawn of the morning, behold, the Lamanites were pursuing us. Now we were not sufficiently strong to contend with them; yea, I would not suffer that my little sons should fall into their hands; therefore we did continue our march, and we took our march into the wilderness.

40 Nu vågade de inte vika av vare sig åt höger eller vänster för att de inte skulle bli omringade. Inte heller ville jag vika av åt höger eller vänster för att de inte skulle hinna upp mig, och vi inte skulle kunna hålla stånd mot dem utan bli dräpta, och de skulle undkomma. Och därför flydde vi hela dagen ut i vildmarken ända till dess det var mörkt.

41 Och det hände sig att när morgonen grydde såg vi återigen lamaniterna närma sig, och vi flydde för dem.

42 Men det hände sig att de inte förföljde oss länge förre än de gjorde halt, och det var på morgonen den tredje dagen i den sjunde månaden.

43 Och nu visste vi inte om de hade blivit upphunna av Antipus, men jag sa till mina män: 'Se, såvitt vi förstär har de gjort halt för att få oss att anfälla dem så att de kan fånga oss i sin fälla.

44 Och vad säger ni, mina söner? Vill ni gå till strid mot dem?'

45 Och nu säger jag dig, min älskade broder Moroni, att aldrig hade jag sett så stor tapperhet, nej, inte bland alla nephiterna.

46 För liksom jag alltid hade kallat dem mina söner (de var ju alla mycket unga), så sa de till mig: 'Far, se, vår Gud är med oss, och han kommer inte att tillåta att vi faller, så låt oss dra ut. Vi skulle inte dräpa våra bröder om de lät oss vara i fred. Låt oss därför gå så att de inte övervinner Antipus här.'

47 Nu hade de aldrig varit i strid, men ändå fruktade de inte döden, och de tänkte mer på sina faders frihet än på sina egna liv. Ja, de hade av sina mödrar lärt att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem.

48 Och de upprepade sina mödrars ord för mig och sa: 'Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det.'

49 Och det hände sig att jag med mina två tusen vände om mot dessa lamaniter som hade förföljt oss. Och se, Antipus här hade hunnit upp dem, och ett fruktansvärt slag hade inletts.

Now they durst not turn to the right nor to the left lest they should be surrounded; neither would I turn to the right nor to the left lest they should overtake me, and we could not stand against them, but be slain, and they would make their escape; and thus we did flee all that day into the wilderness, even until it was dark.

And it came to pass that again, when the light of the morning came we saw the Lamanites upon us, and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far before they halted; and it was in the morning of the third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus we knew not, but I said unto my men: Behold, we know not but they have halted for the purpose that we should come against them, that they might catch us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother Moroni, that never had I seen so great courage, nay, not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they were all of them very young) even so they said unto me: Father, behold our God is with us, and he will not suffer that we should fall; then let us go forth; we would not slay our brethren if they would let us alone; therefore let us go, lest they should overpower the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear death; and they did think more upon the liberty of their fathers than they did upon their lives; yea, they had been taught by their mothers, that if they did not doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their mothers, saying: We do not doubt our mothers knew it.

And it came to pass that I did return with my two thousand against these Lamanites who had pursued us. And now behold, the armies of Antipus had overtaken them, and a terrible battle had commenced.

50 Antipus här, som var utmattad till följd av den långa marschen på så kort tid, höll på att falla i lamaniternas händer, och om jag inte hade vänt om med mina två tusen skulle de ha uppnått sitt mål.

51 För Antipus hade fallit för svärdet och många av hans ledare på grund av sin utmattning till följd av den snabba marschen. Därför hade Antipus män i förvirringen över sina ledares fall börjat ge vika för lamaniterna.

52 Och det hände sig att lamaniterna fattade mod och började förfölja dem, och sålunda förföljde lamaniterna dem med stor kraft, när Helaman med sina två tusen angrep dem i ryggen och började dräpa dem så våldsamt att hela lamaniternas här gjorde halt och vände sig mot Helaman.

53 När nu Antipus folk såg att lamaniterna hade vänt om samlade de ihop sina män och föll återigen lamaniterna i ryggen.

54 Och nu hände det sig att vi, Nephis folk, Antipus folk och jag med mina två tusen omringade lamaniterna och slog dem, ja, så att de blev tvungna att överlämna sina krigsvapen och även sig själva som krigsfångar.

55 Och nu hände det sig att när de hade överlämnat sig till oss, se, då räknade jag de unga män som hade kämpat med mig, för jag fruktade att många av dem hade blivit dräpta.

56 Men se, till min stora glädje hade inte en enda själ av dem fallit till marken. Ja, de hade kämpat som med Guds styrka, ja, aldrig hade man hört om män som kämpat med så förunderlig styrka, och de anföll lamaniterna med så väldig kraft att de skrämde dem, och därför överlämnade sig lamaniterna som krigsfångar.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 Och eftersom vi inte hade någon plats för våra fångar, så att vi kunde bevaka dem och hålla dem från lamaniternas härar, sände vi dem till Zarahemlas land, och en del av Antipus män som inte hade dräpts gick med dem. Och återstoden tog jag och förenade med mina unga ammoniter, och vi tågade tillbaka till staden Judea.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 Och nu hände det sig att jag fick ett brev från kung Ammoron där han sa att om jag överlämnade de krigsfångar som vi hade tagit, så skulle han överlämna staden Antiparah till oss.
- 2 Men jag sände ett brev till kungen och sa att vi var säkra på att våra styrkor var tillräckliga för att inta staden Antiparah av egen kraft, och att vi skulle anse oss oförståndiga om vi överlämnade fångarna i utbyte mot staden, och att vi skulle överlämna våra fångar endast genom utväxling.
- 3 Och Ammoron avvisade mitt brev, för han ville inte utväxla fångar. Därför började vi göra förberedelser för att anfälla staden Antiparah.
- 4 Men folket i Antiparah lämnade staden och flydde till de andra städer som de var i besittning av, för att befästa dem. Och på så sätt föll staden Antiparah i våra händer.
- 5 Och så slutade det tjugo och åttonde året av domarnas regering.
- 6 Och det hände sig att vi i början av det tjugo och nionde året fick ett förråd av förnödenheter och även en förstärkning av vår här från Zarahemlas land och från landet runt omkring till ett antal av sex tusen man, förutom sextio av ammoniternas söner som hade kommit för att ansluta sig till sina bröder, min lilla skara på två tusen. Och se, vi var starka, ja, och vi hade även fått gott om förnödenheter.
- 7 Och det hände sig att det var vår önskan att utkämpa en strid mot den här som satts att bevaka staden Cumeni.
- 8 Och se, jag ska visa dig att vi snart fullföljde vår avsikt. Ja, med vår stora styrka, eller med en del av vår stora styrka, omringade vi under natten staden Cumeni, strax innan de skulle ta emot ett förråd av förnödenheter.
- 9 Och det hände sig att vi slog läger runt omkring staden under många nätter. Men vi sov på våra svärd och hade vakter, så att lamaniterna inte kunde överfalla oss under natten och dräpa oss, vilket de försökte många gånger. Men varje gång de försökte detta spilldes deras eget blod.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

10 Till sist anlände deras förnödenheter, och de skulle gå in i staden under natten. Och vi som inte var lamaniter utan nephiter tog därför dem och deras förnödenheter.

11 Och trots att lamaniterna på detta sätt avskars från sitt underhåll var de fortfarande fast beslutna att behålla staden. Det blev därför nödvändigt för oss att ta dessa förnödenheter och sända dem till Judea, och våra fångar till Zarahemlas land.

12 Och det hände sig att det inte hade gått många dagar förrän lamaniterna började ge upp allt hopp om undsättning. Därför överlämnade de staden i våra händer, och på så sätt hade vi fullföljt vår avsikt att inta staden Cumeni.

13 Men det hände sig att våra fångar var så talrika att vi trots vårt stora antal var tvungna att använda hela vår styrka till att bevaka dem, eller också dräpa dem.

14 För se, de bröt sig ut i stort antal och kämpade med stenar och med klubbor eller vadhelst de kunde få tag i, så att vi dräpte över två tusen av dem sedan de hade överlämnat sig som krigsfångar.

15 Det blev därför nödvändigt för oss att antingen ta livet av dem eller med svärd i hand bevaka dem på vägen ner till Zarahemlas land. Och dessutom räckte våra förnödenheter inte mer än till vårt eget folk, trots det som vi tagit från lamaniterna.

16 Och under dessa svåra omständigheter blev det nu en mycket allvarlig sak att fatta beslut om dessa krigsfångar. Dock beslöt vi att sända dem ner till Zarahemlas land. Därför valde vi ut en del av våra män och gav dem i uppdrag att föra våra fångar ner till Zarahemlas land.

17 Men det hände sig att de återvände nästa dag. Och se, vi frågade dem inte om fångarna, för se, lamaniterna var över oss, och de återvände i rätt tid för att rädda oss från att falla i deras händer. För se, Ammoron hade till deras understöd sänt ett nytt förråd av förnödenheter och även en talrik här.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, insomuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 Och det hände sig att de män som vi hade skickat med fångarna anlände i rätt tid för att hejda dem, just då de var på väg att övervinna oss.

19 Men se, min lilla skara på två tusen och sextio kämpade ursinnigt. Ja, de var ståndaktiga inför lamaniterna och spred död bland alla som gjorde motstånd mot dem.

20 Och då återstoden av vår här stod i begrepp att ge vika för lamaniterna, se, då var dessa två tusen och sextio ståndaktiga och oförfärade.

21 Ja, och de lydde och vinnlade sig om att noggrant utföra varenda befallning de fick. Ja, och det skedde dem enligt deras tro. Och jag kom ihåg de ord som de sagt mig att deras mödrar hade lärt dem.

22 Och se, det var dessa mina söner och de män som hade valts ut att åtfölja fångarna som vi har att tacka för denna stora seger. För det var de som slog lamaniterna, därför drevs de tillbaka till staden Manti.

23 Och vi behöll vår stad Cumeni, och vi omkom inte alla för svärd. Dock hade vi lidit stora förluster.

24 Och det hände sig att sedan lamaniterna flytt gav jag omedelbart order om att mina män som blivit sårade skulle hämtas bland de döda, och såg till att deras sår lades om.

25 Och det hände sig att det var två hundra av mina två tusen och sextio som hade förlorat medvetandet på grund av blodförlust. Ändå var det, tack vare Guds godhet, och till vår stora förvåning och även till hela härens stora glädje, inte en enda själ av dem som hade omkommit. Ja, och det fanns inte heller en enda bland dem som inte hade fått många sår.

26 Och att dessa hade bevarats förvånade hela vår här, ja, att de skulle bli skonade medan det fanns ett tusen av våra bröder som hade dräpts. Och vi tillskriver detta med rätta Guds förunderliga makt, tack vare deras stora tro på det som de hade lärts att tro på – att det finns en rättvis Gud och att de som inte tvivlade skulle bli bevarade genom hans förunderliga makt.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

27 Och detta var deras tro om vilka jag har talat. De är unga och deras sinnen är orubbliga, och de sätter ständigt sin lit till Gud.

28 Och det hände sig att sedan vi på så sätt hade tagit hand om våra sårade män och hade begravt våra döda och likaså lamaniternas döda, som var många, se, då frågade vi Gid om de fångar som de hade börjat föra ner till Zarahemlas land.

29 Nu var Gid huvudbefälhavare över den trupp som hade utsetts att bevaka dem på vägen till landet.

30 Och dessa är de ord som Gid sa till mig: 'Se, vi började gå ner till Zarahemlas land med våra fångar. Och det hände sig att vi mötte våra härars spejare som hade sänts ut för att bevaka lamaniternas läger.

31 Och de ropade till oss och sa: "Se, lamaniternas härar tågar mot staden Cumeni, och se, de kommer att överfalla dem och kommer att förgöra vårt folk."

32 Och det hände sig att våra fångar hörde deras rop, vilket fick dem att fatta mod. Och de reste sig i uppror mot oss.

33 Och det hände sig att vi, på grund av deras uppror, lät våra svärd riktas mot dem. Och det hände sig att de som en man rusade mot våra svärd varigenom större delen av dem dräptes, och återstoden av dem bröt sig igenom och flydde från oss.

34 Och se, när de hade flytt och vi inte kunde hinna upp dem tågade vi snabbt mot staden Cumeni. Och se, vi kom i tid för att kunna hjälpa våra bröder att bevara staden.

35 Och se, vi har återigen befriats ur våra fienders händer. Och välsignat är vår Guds namn, för se, det är han som har befriat oss, ja, som har gjort detta stora för oss.'

36 Nu hände det sig att när jag, Helaman, hört dessa ord från Gid, fylldes jag av mycket stor glädje över Guds godhet i det att han hade bevarat oss så att vi inte alla skulle förgås. Ja, och jag är förvissad om att de dräptas själar har ingått i sin Guds vila.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 Och se, nu hände det sig att vårt nästa mål var att inta staden Manti. Men se, det fanns inget sätt för oss att leda dem bort från staden med våra små trupper. För se, de kom ihåg det vi hitintills hade gjort, och därför kunde vi inte locka bort dem från deras fästen.
- 2 Och de var så många fler till antalet än vår här var, att vi inte vågade gå fram och angripa dem i deras fästen.
- 3 Ja, det blev även nödvändigt för oss att använda våra män till att bevara de delar av landet i våra besittningar som vi hade återerövat. Därför blev det nödvändigt för oss att vänta så att vi kunde få mer förstärkning från Zarahemlas land och likaså ett tillskott av förnödenheter.
- 4 Och det hände sig att jag därför sände en budbärare till vårt lands regent för att underrätta honom om vårt folks belägenhet. Och det hände sig att vi väntade på att få förnödenheter och förstärkningar från Zarahemlas land.
- 5 Men se, detta gjorde föga nytta, för även lamaniterna fick ansefliga förstärkningar från dag till dag och likaså en mängd förnödenheter. Och sådant var vårt läge vid denna tid.
- 6 Och lamaniterna gjorde utfall mot oss tid efter annan, fast beslutna att förgöra oss med list. Men vi kunde inte dra ut i strid mot dem på grund av deras reträttplatser och deras fästen.
- 7 Och det hände sig att vi under dessa svåra omständigheter väntade under många månaders tid, ända till dess vi höll på att gå under av brist på mat.
- 8 Men det hände sig att vi fick mat som fördes till oss under bevakning av en här på två tusen man, sänd till vår hjälp. Och detta är all den hjälp vi fick för att försvara oss och vårt land från att falla i våra fienders händer, ja, för att kämpa mot en fiende som var oräknelig.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 Och orsaken till dessa våra svårigheter, eller skälet till att man inte sände oss mera förstärkning, kände vi inte till. Därför var vi bedrövade och även fyllda av fruktan för att Guds straffdomar på något sätt skulle komma över vårt land till vårt fördärv och vår fullständiga undergång.
- 10 Därför utgöt vi våra själar i bön till Gud om att han skulle styrka oss och befria oss ur våra fienders händer, ja, ge oss styrka att behålla våra städer och våra länder och våra ägodelar för vårt folks försörjning.
- 11 Ja, det hände sig att Herren vår Gud ingav oss förvisning om att han skulle befria oss, ja, han talade frid till våra själar och skänkte oss stor tro och fick oss att hoppas på att vi genom honom skulle bli befriade.
- 12 Och vi fattade mod med den lilla styrka som vi hade fått, och var fast beslutna att besegra våra fiender och bevara våra länder och våra besittningar och våra hustrur och våra barn och vår frihet.
- 13 Och därför gick vi med all vår kraft mot lamaniterna som var i staden Manti, och vi slog upp våra tält i den del av vildmarken som låg nära staden.
- 14 Och det hände sig att när lamaniterna nästa dag såg att vi var vid gränsen till vildmarken som låg nära staden, sände de ut sina spejare runt omkring oss för att ta reda på vår härs antal och styrka.
- 15 Och det hände sig att när de såg att vi inte var starka till antalet, och då de var rädda för att vi skulle avskära dem från deras underhåll om de inte drog ut till strid mot oss och dödade oss, och eftersom de trodde att de lätt skulle kunna förgöra oss med sina talrika skaror, började de göra förberedelser för att gå ut i strid mot oss.
- 16 Och när vi såg att de gjorde förberedelser för att gå ut emot oss, se, då lät jag Gid med ett litet antal män gömma sig i vildmarken, och likaså lät jag Teomner och ett litet antal män gömma sig i vildmarken.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, inasmuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

17 Nu gick Gid och hans män till höger och de andra till vänster. Och när de så hade gömt sig, se, då blev jag kvar med återstoden av min här på samma plats som där vi först hade slagit upp våra tält i väntan på att lamaniterna skulle dra ut i strid.

18 Och det hände sig att lamaniterna kom ut med sin talrika här emot oss. Och när de kommit och stod i begrepp att anfälla oss med sina svärd lät jag mina män som var med mig dra sig tillbaka inåt vildmarken.

19 Och det hände sig att lamaniterna följde efter oss med stor hast, för de var mycket ivriga att hinna upp oss för att dräpa oss. Därför följde de efter oss ut i vildmarken. Och vi drog förbi mitt emellan Gid och Teomner så att de inte upptäcktes av lamaniterna.

20 Och det hände sig att när lamaniterna hade dragit förbi, eller när hären dragit förbi, kom Gid och Teomner fram ur sina gömställen och avskar lamaniternas spejare så att de inte kunde återvända till staden.

21 Och det hände sig att när de hade avskurit dem skyndade de till staden och överföll vaktstyrkan som hade lämnats att vaka över staden, så att de nedgjorde den och tog staden i besittning.

22 Nu hände detta eftersom lamaniterna lät hela sin styrka utom några få vakter ledas ut i vildmarken.

23 Och det hände sig att Gid och Teomner på så sätt tog deras fästen i besittning. Och det hände sig att sedan vi färdats länge i vildmarken satte vi kurs mot Zarahemlas land.

24 Och när lamaniterna märkte att de tågade mot Zarahemlas land greps de av stor fruktan för att det fanns en uppgjord plan på att leda dem till undergång. Därför började de åter dra sig tillbaka inåt vildmarken, ja, samma väg som de hade kommit.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, insomuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

25 Och se, det blev natt och de slog upp sina tält, för lamaniternas huvudbefälhavare trodde att nephiterna var trötta efter sin marsch. Och eftersom de trodde att de hade förföljt hela deras här tänkte de inte på staden Manti.

26 Nu hände det sig att när det blev natt lät jag inte mina män sova utan befälde att de skulle tåga en annan väg mot Mantis land.

27 Och tack vare denna vår marsch nattetid befann vi oss nästa dag bortom lamaniterna, så att vi kom till staden Manti före dem.

28 Och därför hände det sig att vi genom denna krigslist kunde ta staden Manti i besittning utan blodsutgjutelse.

29 Och det hände sig att när lamaniternas härar kom i närheten av staden och såg att vi var redo att möta dem blev de mycket förvånade och slogs av så stor fruktan att de flydde ut i vildmarken.

30 Ja, och det hände sig att lamaniternas härar flydde ut ur hela denna del av landet. Men se, de har tagit många kvinnor och barn med sig ut ur landet.

31 Och alla de städer som hade intagits av lamaniterna är just nu i vår besittning. Och våra fäder och våra kvinnor och våra barn återvänder till sina hem, alla utom de som har tagits tillfånga och förts bort av lamaniterna.

32 Men se, våra härar är för små för att försvara så många städer och så stora besittningar.

33 Men se, vi förlitar oss på vår Gud, som har gett oss seger över dessa länder så att vi har intagit de städer och länder som var våra egna.

34 Nu vet vi inte orsaken till att de styrande inte ger oss mer förstärkning, och inte heller vet de män som kom till oss varför vi inte har fått ytterligare förstärkning.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

35 Se, såvitt vi förstår har ni misslyckats och har dragit styrkorna över till den delen av landet. Om så är, vill vi inte knota.

36 Och om så inte är fallet, se, då fruktar vi att en splitt-ring har uppstått bland de styrande så att de inte sänder fler män till vår hjälp, för vi vet att de är långt fler än vad de har sänt oss.

37 Men se, det spelar ingen roll. Vi litar på att Gud ska befria oss trots våra härars svaghet, ja, befria oss ur våra fienders händer.

38 Se, detta är mot slutet av det tjugo och nionde året, och vi är i besittning av våra länder, och lamaniterna har flytt till Nephis land.

39 Och dessa Ammons folks söner som jag har talat så väl om är hos mig i staden Manti, och Herren har bistått dem, ja, och bevarat dem från att falla för svärd, så att inte en enda själ har dräpts.

40 Men se, de har fått många sår. Ändå står de fasta i den frihet varmed Gud har gjort dem fria, och de var noggranna med att komma ihåg Herren, sin Gud, dag för dag. Ja, de vinnlägger sig om att ständigt hålla hans stadgar och hans lagar och hans befallningar, och deras tro på profetiorna om det som ska komma är stark.

41 Och nu, min älskade broder Moroni, må Herren, vår Gud, som har återlöst oss och gjort oss fria, ständigt bevara dig i sin närhet. Ja, och må han gynna detta folk så att du lyckas ta i besittning allt det som lamaniterna har tagit ifrån oss, vilket var avsett för vårt uppehälle. Och se, nu slutar jag mitt brev. Jag är Helaman, Almas son.”

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Nu hände det sig i det trettionde året av domarnas regering över Nephis folk att sedan Moroni hade fått och läst Helamans brev fröjdade han sig storligen över den välgång, ja, den utomordentliga framgång, som Helaman hade haft med att inta de länder som hade förlorats.
- 2 Ja, och han kungjorde det för hela sitt folk, i hela landet runt omkring i den trakt där han var, för att även de skulle fröjda sig.
- 3 Och det hände sig att han omedelbart sände ett brev till Pahoran och bad att denne skulle låta samla män för att förstärka Helaman, eller Helamans härar, så att han med lätthet skulle kunna behålla den del av landet som han hade lyckats återvinna på ett så förunderligt sätt.
- 4 Och det hände sig att när Moroni hade sänt detta brev till Zarahemlas land började han åter göra upp planer på att inta återstoden av de besittningar och städer, som lamaniterna hade tagit från dem.
- 5 Och det hände sig, medan Moroni sålunda gjorde förberedelser för att gå ut till strid mot lamaniterna, att folket i Nephiah, som hade samlats in från staden Moroni och staden Lehi och staden Morianton, angreps av lamaniterna.
- 6 Ja, även de som hade tvingats fly från Mantis land och från landet runt omkring hade kommit över och förenat sig med lamaniterna i denna del av landet.
- 7 Och eftersom de var mycket talrika, ja, och fick förstärkning från dag till dag, angrep de under Ammorons ledning Nephiahs folk, och de började dräpa dem i ett fruktansvärt blodbad.
- 8 Och deras härar var så talrika att återstoden av Nephiahs folk tvingades fly för dem. Och de kom och anslöt sig till Moronis här.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 Och eftersom Moroni antagit att det skulle sändas män till staden Nephiah för att hjälpa befolkningen behålla staden, och då han visste att det var lättare att hindra staden från att falla i lamaniternas händer än att återerövra den från dem, antog han att de med lätthet skulle kunna försvara den staden.

10 Därför behöll han hela sin styrka för att försvara de platser som han hade återtagit.

11 Och när nu Moroni såg att staden Nephiah hade gått förlorad blev han djupt bedrövd och började undra om inte folket på grund av sin ogudaktighet skulle falla i sina bröders händer.

12 Och detsamma var fallet med alla hans huvudbefälhavare. De tvivlade och förundrade sig över befolkningens ogudaktighet, och detta på grund av lamaniternas framgångar mot dem.

13 Och det hände sig att Moroni blev vred på de styrande på grund av deras likgiltighet för sitt lands frihet.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephiah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephiah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 Och det hände sig att han åter skrev till landets regent, som var Pahoran, och dessa är de ord han skrev, nämligen: ”Se, jag riktar mitt brev till Pahoran i staden Zarahemla, han som är överdomare och regent över landet, och likaså till alla dem som av detta folk har valts att regera och handha detta krigs angelägenheter.
- 2 För se, jag har något att säga dem till deras fördömel-se. För se, ni vet själva att ni har utsetts till att samla ihop män och beväpna dem med svärd och med sablar och alla slags krigsvapen och sända ut dem mot lamaniterna i vilka delar av vårt land de än kommer in.
- 3 Och se, nu säger jag er att jag själv och likaså mina män, och likaså Helaman och hans män, har utstått mycket stora lidanden, ja, hunger, törst och utmattning och alla former av lidanden av varje slag.
- 4 Men se, om detta var allt vi lidit skulle vi varken knota eller klaga.
- 5 Men se, blodbadet bland vårt folk har varit stort, ja, tusentals har fallit för svärd, medan det kunde ha varit annorlunda om ni hade försett våra härar med tillräcklig förstärkning och undsättning. Ja, stor har er försum-melse mot oss varit.
- 6 Och se, nu vill vi veta orsaken till denna mycket stora försummelse, ja, vi vill veta orsaken till er tanklösa håll-ning.
- 7 Kan ni tänka er att sitta på era troner i ett tillstånd av tanklös slöhet medan era fiender sprider dödens verk omkring er? Ja, medan de mördar tusentals av era brö-der –
- 8 ja, de som har litat på ert beskydd, ja, har satt er i en sådan ställning att ni kunde ha bistått dem. Ja, ni kunde ha sänt härar till deras förstärkning och ha räddat tusen-tals av dem från att falla för svärd.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protec-tion, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thou-sands of them from falling by the sword.

- 9 Men se, detta är inte allt. Ni har undanhållit dem era förnödenheter, så att många har kämpat och blött till döds på grund av sin stora önskan att främja detta folks välfärd. Ja, och detta har de gjort när de var nära att förgås av hunger på grund av er mycket stora försummelse mot dem.
- 10 Och nu, mina älskade bröder – för ni borde vara älskade, och ni borde ha ägnat er flitigare åt detta folks välfärd och frihet, men se, ni har försummat dem till den grad att tusentals människors blod ska komma över era huvuden som hämnd, för Gud kände till alla deras rop och alla deras lidanden –
- 11 se, kan ni tro att ni ska kunna sitta på era troner och, eftersom Gud är mycket god, inget göra och att han ändå ska rädda er? Se, om ni har trott detta har ni trott förgäves.
- 12 Menar ni att det är på grund av era bröders ogudaktighet som så många av dem har dödats? Jag säger er att om ni har trott detta har ni trott förgäves, för jag säger er att många har fallit för svärd, och se, det är er till fördömmelse.
- 13 För Herren tillåter att rättfärdiga dräps, för att hans rättvisa och dom ska kunna drabba de ogudaktiga. Därför ska ni inte tro att de rättfärdiga är förlorade för att de har blivit dräpta. Se, de går in i Herrens, sin Guds, vila.
- 14 Och se, nu säger jag er att jag storligen fruktar att Guds straffdomar ska komma över detta folk på grund av deras mycket stora lättja, ja, även våra styrandes stora lättja och deras mycket stora försumlighet emot sina bröder, ja, mot dem som har blivit dräpta.
- 15 För om det inte hade varit för den ogudaktighets skull, som först började hos våra ledare, kunde vi ha motstått våra fiender så att de inte kunde ha fått makt över oss.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Ja, om det inte hade varit för det krig som utbröt bland oss själva, ja, om det inte varit för dessa kungsmän som orsakade så stor blodsutgjutelse bland oss själva, ja, då vi tvistade inbördes, om vi i stället hade förenat vår styrka såsom vi hittills har gjort, ja, om det inte hade varit för begäret efter makt och myndighet över oss som dessa kungsmän hade, om de hade varit trogna vår frihets sak och förenat sig med oss och gått ut mot våra fiender i stället för att gripa till svärdet mot oss, vilket förorsakade så stor blodsutgjutelse bland oss själva, ja, om vi hade gått ut mot dem i Herrens kraft, då skulle vi ha skingrat våra fiender, för det skulle ha skett enligt uppfyllelsen av hans ord.

17 Men se, nu angriper lamaniterna oss och intar våra länder, och de mördar vårt folk med svärd, ja, våra husturur och våra barn, eller bortför dem i fångenskap och tillfogar dem alla slags lidanden, och detta på grund av deras stora ogudaktighet som traktar efter makt och myndighet, ja, just dessa kungsmän.

18 Men varför skulle jag säga mycket om detta? För såvitt vi förstår traktar ni själva efter myndighet. Såvitt vi förstår är ni även landsförrädare.

19 Eller är det så att ni har försummat oss därför att ni befinner er i själva hjärtat av vårt land och är omgivna av skydd och därför inte ser till att föda sänds till oss, och inte heller män till våra härars förstärkning?

20 Har ni glömt Herrens er Guds befallningar? Ja, har ni glömt våra faders fångenskap? Har ni glömt de många gånger då vi har befriats ur våra fienders händer?

21 Eller tror ni att Herren ändå ska befria oss när vi sitter på våra troner och inte använder de möjligheter som Herren har gett oss?

22 Ja, ska ni sitta överksamma medan ni är omgivna av tusentals, ja, tiotusentals, som också sitter överksamma, medan det finns tusentals runt omkring vid landets gränser som faller för svärd, ja, som är sårade och blödande?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Tror ni att Gud ska anse er utan skuld när ni sitter överksamma och betraktar detta? Se, jag säger er: Nej! Nu vill jag att ni ska komma ihåg att Gud har sagt att det inre kärlet ska renas först, och sedan ska även det yttre kärlet renas.

24 Och om ni nu inte omvänder er från det som ni har gjort och börjar vakna upp till handling och sänder livsmedel och manskap till oss och likaså till Helaman, så att han kan behålla de områden av vårt land som han har återtagit, och så att även vi kan återvinna återstoden av våra besittningar häromkring, se, då måste vi sluta bekämpa lamaniterna till dess vi först har rengjort vårt kärl inuti, nämligen vår regerings högsta ledarskap.

25 Och om ni inte tillmötesgår mitt brev och kommer ut och visar mig en verklig frihetsanda och försöker stärka och befästa våra härar och ge dem livsmedel till deras uppehälle, se då lämnar jag en del av mina frimän att hålla denna del av vårt land, och jag ska lämna Guds kraft och välsignelser hos dem, så att ingen annan kraft kan verka mot dem –

26 och detta för deras stora tros skull och deras tålmod i sina prövningar –

27 och jag ska komma till er, och om det finns någon bland er som längtar efter frihet, ja, om där bara finns en gnista frihet kvar, se, då ska jag väcka till resning ibland er, ända till dess de som vill tillskansa sig makt och myndighet är utrotade.

28 Ja se, jag fruktar inte er makt eller myndighet utan det är min Gud som jag fruktar, och det är på hans befallning som jag griper till svärdet för att försvara mitt lands sak, och det är för er onskas skull som vi har lidit så stora förluster.

29 Se, det är tid, ja, tiden är nu inne, då rättvisans svärd hänger över er, om ni inte sätter igång och försvarar ert land och era små, ja, och det ska falla på er och hemsöka er ända till er fullständiga tillintetgörelse.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Se, jag väntar på bistånd från er, och om ni inte undsätter oss, se, då kommer jag till er, ja, i Zarahemlas land, och slår er med svärd så att ni inte längre har makt att hindra detta folks utveckling när det gäller vår frihets sak.

31 För se, Herren ska inte tillåta er att leva och tillväxa i er ondska så att ni förgör hans rättfärdiga folk.

32 Se, kan ni tro att Herren ska skona er och låta sina domar drabba lamaniterna när det är deras faders tradition som har orsakat deras hat, ja, och det har fördubbats av dem som har avvikit från oss, medan er ondska orsakas av er kärlek till ära och världens fåfängligheter?

33 Ni vet att ni överträder Guds lagar, och ni vet att ni trampar dem under era fötter. Se, Herren säger till mig: 'Om de som ni har utsett till era styresmän inte omvänder sig från sina synder och sin ondska ska ni dra upp till strid mot dem.'

34 Och se, jag, Moroni, nödgas att agera enligt det förbund som jag har slutit om att hålla min Guds befallningar. Därför vill jag att ni håller fast vid Guds ord och med hast sänder en del av era förnödenheter och era män till mig, och likaså till Helaman.

35 Och se, om ni inte gör detta kommer jag med hast till er. För se, Gud tillåter inte att vi ska förgås av hunger, och därför kommer han att ge oss av era livsmedel, även om det måste ske med svärd. Se nu till att ni uppfyller Guds ord!

36 Se, jag är Moroni, er överbefälhavare. Jag söker inte efter makt utan efter att slå ner den. Jag söker inte världslig ära utan min Guds härlighet och mitt lands frihet och välfärd. Och därmed slutar jag mitt brev."

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Se, nu hände det sig att en kort tid efter det att Moroni hade sänt sitt brev till den högste regenten tog han emot ett brev från Pahoran, den högste regenten. Och dessa är de ord som han tog emot:
- 2 ”Jag, Pahoran, som är högste regent i detta land, sänder dessa ord till Moroni, överbefälhavaren över hären. Se, jag säger till dig, Moroni, att jag inte gläds åt dina stora lidanden, nej, det smärtar min själ.
- 3 Men se, det finns de som gläder sig över dina lidanden, ja, till den grad att de har rest sig i uppror mot mig och likaså mot dem av vårt folk som är frimän. Och de som har rest sig är mycket talrika.
- 4 Och det är de som har försökt ta domarsätet ifrån mig som har varit orsaken till denna stora ondska. För de har använt mycket smicker, och de har vilsefört många människors hjärtan, vilket kommer att bli orsak till svår nöd bland oss. De har hållit tillbaka våra förnödenheter och har skrämt våra frimän så att de inte har kommit till dig.
- 5 Och se, de har fördrivit mig, och jag har flytt till Gideons land med så många män som jag kunde få med mig.
- 6 Och se, jag har sänt ut en kungörelse över hela denna del av landet, och se, de flockas till oss dagligen för att ta till vapen och försvara sitt land och sin frihet och för att hämnas våra oförrätter.
- 7 Och dessa har kommit till oss så att de som har rest sig i uppror mot oss känner sig hotade, ja, så att de fruktar oss och inte vågar gå till strid mot oss.
- 8 De har tagit landet, eller staden, Zarahemla i besittning. De har tillsatt en kung över sig, och han har skrivit ett brev till lamaniternas kung, i vilket han har ingått ett förbund med honom. I detta förbund har han åtagit sig att hålla staden Zarahemla, vilket han tror ska ge lamaniterna möjlighet att erövra återstoden av landet, och han ska sättas som kung över detta folk när de besegras av lamaniterna.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

9 Och nu har du klandrat mig i ditt brev, men det gör ingenting. Jag är inte vred, utan fröjdar mig åt ditt hjärtas stora ädelmod. Jag, Pahoran, traktar inte efter makt utan endast efter att behålla mitt domarsäte så att jag kan bevara mitt folks rättigheter och frihet. Min själ står fast i den frihet, varmed Gud har gjort oss fria.

10 Och se, vi ska motstå ogudaktighet även om det kräver blodutgjutelse. Vi skulle inte utgjuta lamaniternas blod om de stannade kvar i sitt eget land.

11 Vi ska inte utgjuta våra bröders blod om de inte gör uppror och griper till svärdet mot oss.

12 Vi skulle underkasta oss trälldomens ok om det var nödvändigt enligt Guds rättvisa, eller om han skulle befalla oss att göra det.

13 Men se, han befäller oss inte att underkasta oss våra fiender utan att vi ska sätta vår lit till honom, och då ska han befria oss.

14 Låt oss därför, min älskade broder Moroni, bekämpa det onda, och låt oss med svärd bekämpa allt som vi inte kan besegra med våra ord, ja, sådant som uppror och meningsskiljaktigheter så att vi kan bevara vår frihet, så att vi kan glädjas åt den stora förmånen att ha vår kyrka och åt vår Återlösares och vår Guds sak.

15 Kom därför med hast till mig med några av dina män och lämna resten kvar under Lehis och Teancums ledning. Ge dem befogenhet att föra kriget i den delen av landet enligt Guds Ande, som även är den frihetens ande som bor i dem.

16 Se, jag har sänt en del förnödenheter till dem, så att de inte omkommer innan du kan komma till mig.

17 Samla ihop den styrka du kan på din väg hit, så ska vi med hast gå mot dessa avfallingar i vår Guds kraft enligt den tro som är i oss.

18 Vi ska inta staden Zarahemla så att vi kan få fram mer livsmedel att sända till Lehi och Teancum. Ja, vi ska dra fram mot dem i Herrens kraft, och vi ska göra slut på denna stora ondska.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 Och nu, Moroni, gläds jag över att ha fått ditt brev,
för jag var ganska bekymrad över vad vi skulle göra, om
det vore rätt av oss att dra ut mot våra bröder.

20 Men du har sagt att Herren har befallt dig att dra ut
mot dem, om de inte omvänder sig.

21 Se till att du styrker Lehi och Teancum i Herren! Säg
åt dem att inte frukta, för Gud ska rädda dem och alla
som står fast i den frihet varmed Gud har gjort dem fria.
Och nu slutar jag mitt brev till min älskade broder
Moroni.”

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle,
for I was somewhat worried concerning what we should
do, whether it should be just in us to go against our
brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath
commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the
Lord; tell them to fear not, for God will deliver them,
yea, and also all those who stand fast in that liberty
wherewith God hath made them free. And now I close
mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 Och det hände sig att när Moroni hade fått detta brev fattade hans hjärta mod och fylldes med mycket stor glädje över Pahorans trofasthet, över att inte också han var förrädare mot sitt lands frihet och sak.
- 2 Men han sörjde också mycket över ondskan hos dem som hade drivit Pahoran från domarsätet, ja, kort sagt över dem som hade gjort uppror mot sitt land och likaså mot sin Gud.
- 3 Och det hände sig att Moroni tog ett litet antal män enligt Pahorans önskan, och gav Lehi och Teancum befälet över återstoden av sin här, och tågade mot Gideons land.
- 4 Och han reste frihetsbaneret på alla de platser han kom till och samlade all den förstärkning han kunde under hela marschen mot Gideons land.
- 5 Och det hände sig att tusentals flockades under hans baner och tog upp sina svärd för att försvara sin frihet, så att de inte skulle försättas i trældom.
- 6 Och när Moroni sålunda hade samlat alla de män han kunde under sin marsch kom han till Gideons land. Och då han förenade sina styrkor med Pahorans blev de mycket starka, ja, starkare än Pachus män, han som var kung över de avfallingar som hade drivit frimännen ut ur Zarahemlas land och tagit landet i besittning.
- 7 Och det hände sig att Moroni och Pahoran gick ner i Zarahemlas land med sina härar och drog ut mot staden. Och de mötte Pachus män och kom i strid med dem.
- 8 Och se, Pachus dräptes och hans män togs tillfånga, och Pahoran återinsattes på sitt domarsäte.
- 9 Och Pachus män ställdes inför rätta enligt lagen, och även de kungsmän som hade tagits tillfånga och kastats i fångelse. Och de avrättades enligt lagen. Ja, dessa Pachus män och dessa kungsmän, alla som inte ville gripa till vapen till sitt lands försvar utan ville strida mot det, avrättades.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

10 Och så blev det nödvändigt att strängt tillämpa denna lag för deras lands säkerhets skull. Ja, och alla som befanns förneka sin frihet avrättades med hast enligt lagen.

11 Och på så sätt slutade det trettionde året av domarnas regering över Nephis folk. Moroni och Pahoran hade återställt freden i Zarahemlas land bland sitt eget folk och hade straffat alla med döden som inte var trofasta mot frihetens sak.

12 Och det hände sig i början av det trettio och första året av domarnas regering över Nephis folk att Moroni omedelbart lät sända förnödenheter, och likaså en här på sex tusen man till Helaman för att hjälpa honom försvara den delen av landet.

13 Och han lät även sända en här på sex tusen man med tillräcklig mängd livsmedel till Lehis och Teancums härar. Och det hände sig att detta gjordes för att befästa landet mot lamaniterna.

14 Och det hände sig att Moroni och Pahoran lämnade ett stort antal män i Zarahemlas land och tågade med ett stort antal män mot Nephihahs land, fast beslutna att störta lamaniterna i den staden.

15 Och det hände sig medan de tågade mot landet att de tog ett stort antal av lamaniternas män tillfånga och dräpte många av dem och tog deras förnödenheter och krigsvapen.

16 Och det hände sig sedan de tagit dem tillfånga att de fick dem att ingå ett förbund om att de aldrig mer skulle ta till vapen mot nephiterna.

17 Och när de hade ingått detta förbund sände de dem att bo hos Ammons folk, och det var ungefär fyra tusen som inte hade dräpts.

18 Och det hände sig när de hade sänt bort dessa att de fortsatte sin marsch mot Nephihahs land. Och det hände sig när de kommit till staden Nephihah att de slog upp sina tält på Nephihahs slätter, som ligger nära staden Nephihah.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephihah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephihah, they did pitch their tents in the plains of Nephihah, which is near the city of Nephihah.

- 19 Nu ville Moroni att lamaniterna skulle dra ut i strid mot dem på slätterna. Men lamaniterna, som kände till deras mycket stora tapperhet och såg deras stora antal, vågade inte komma ut mot dem. Därför kom de inte i strid den dagen.
- 20 Och när natten kom gick Moroni ut i mörkret och tog sig upp på muren för att ta reda på i vilken del av staden lamaniterna hade slagit läger med sin här.
- 21 Och det hände sig att de befann sig på östra sidan, vid ingången, och de låg alla och sov. Och då återvände Moroni till sin här och lät dem snabbt ställa i ordning starka rep och stegar som skulle släppas ner från murkrönet på insidan av muren.
- 22 Och det hände sig att Moroni lät sina män tåga fram och ta sig upp på murkrönet och ta sig ner i den del av staden, ja, på den västra sidan, där lamaniterna inte hade slagit läger med sina härar.
- 23 Och det hände sig att alla släpptes ner i staden om natten med hjälp av sina starka rep och sina stegar, och därför var alla innanför stadens murar när morgonen kom.
- 24 Och när nu lamaniterna vaknade och såg att Moronis härar var innanför murarna blev de så skräckslagna att de flydde ut genom porten.
- 25 Och när nu Moroni såg att de flydde för honom lät han sina män tåga ut mot dem, och de dräpte många och omringade många andra och tog dem tillfånga. Och återstoden av dem flydde till Moronis land som låg ute vid havet.
- 26 På så sätt hade Moroni och Pahoran tagit staden Nephiah i besittning utan att förlora en enda själ, men det var många av lamaniterna som hade stupat.
- 27 Nu hände det sig att många av de tillfångatagna lamaniterna önskade ansluta sig till Ammons folk och bli ett fritt folk.
- 28 Och det hände sig att alla som önskade detta fick sin önskan beviljad.
- Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.
- And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.
- And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.
- And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.
- And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.
- And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.
- And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.
- Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephiah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.
- Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.
- And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

29 Därför förenade sig alla de lamanitiska fångarna med Ammons folk och började arbeta hårt med att bruka jorden och odla all slags säd och föda upp flockar och hjordar av varje slag. Och därför befriades nephiterna från en stor börda, ja, de befriades från bördan av alla sina lamanitiska fångar.

30 Nu hände det sig att sedan Moroni tagit staden Nephiah i besittning och tagit många fångar, vilket avsevärt minskat lamaniternas härar, och sedan han fått tillbaka många nephiter som tagits som fångar, vilket förstärkte Moronis här avsevärt, begav sig Moroni från Nephiahs land till Lehis land.

31 Och det hände sig att när lamaniterna såg att Moroni kom mot dem blev de åter förskräckta och flydde för Moronis här.

32 Och det hände sig att Moroni och hans här förföljde dem från stad till stad till dess de möttes av Lehi och Teancum. Och lamaniterna flydde för Lehi och Teancum ända ner till havet, till dess de kom till Moronis land.

33 Och lamaniternas härar var alla samlade så att de utgjorde en enda här i Moronis land. Och nu var även Ammoron, lamaniternas kung, med dem.

34 Och det hände sig att Moroni och Lehi och Teancum slog läger med sina härar runt omkring gränserna till Moronis land, så att lamaniterna var omringade vid gränserna till vildmarken söderut och vid gränserna till vildmarken österut.

35 Och sålunda slog de läger för natten. För se, nephiterna och likaså lamaniterna var trötta på grund av den hårda marschen. Därför tog de inga beslut om krigslister på natten, med undantag av Teancum. För han var mycket vred på Ammoron eftersom han ansåg att Ammoron och Amalickiah, dennes bror, hade orsakat detta stora och långvariga krig mellan dem och lamaniterna, vilket hade orsakat så mycket krig och blodsgjutelse, ja, och så stor hungersnöd.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephiah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephiah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

36 Och det hände sig att Teancum i sin vrede gick in i lamaniternas läger och firade sig ner från stadsmuren. Och han gick från plats till plats med ett rep, till dess han fann kungen, och han kastade ett spjut mot honom som genomborrade honom nära hjärtat. Men se, kungen väckte sina tjänare innan han dog så att de förföljde Teancum och dräpte honom.

37 Och det hände sig att när Lehi och Moroni fick veta att Teancum var död blev de djupt bedrövade, för se, han var en man som hade kämpat tappert för sitt land, ja, en sann frihetsvän, och han hade utstått många mycket svåra lidanden. Men se, han var död och hade lämnat denna värld.

38 Nu hände det sig att Moroni nästa dag tågade ut och anföll lamaniterna så att de dräpte dem i ett stort blodbad. Och han drev dem ut ur landet, och de flydde så att de inte kom tillbaka den gången mot nephiterna.

39 Och sålunda slutade det trettio och första året av domarnas regering över Nephis folk. Och sålunda hade de haft krig och blodsutgjutelse och hungersnöd och lidanden under många års tid.

40 Och det hade förekommit mord och strider och meningsskiljaktigheter och all slags ondska bland Nephis folk. Ändå blev de skonade för de rättfärdigas skull, ja, tack vare de rättfärdigas böner skonades de.

41 Men se, på grund av det mycket långa kriget mellan nephiterna och lamaniterna hade många blivit förhärdade, och många hade veknat till följd av sina lidanden så att de ödmjukade sig inför Gud, ja, i djupaste ödmjukhet.

42 Och det hände sig att sedan Moroni befäst de platser i landet som var mest utsatta för lamaniterna, till dess de var tillräckligt starka, återvände han till staden Zarahemla. Och även Helaman återvände till platsen för sin arvedel, och än en gång hade fred upprättats bland Nephis folk.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

43 Och Moroni överlämnade befälet över härarna i händerna på sin son, vars namn var Moronihah, och han drog sig tillbaka till sitt eget hus för att kunna tillbringa återstoden av sina dagar i fred.

44 Och Pahoran återvände till sitt domarsäte, och Helaman tog återigen på sig att predika Guds ord för folket, för på grund av de många krigen och stridigheterna hade det blivit nödvändigt att återställa ordningen i kyrkan.

45 Därför gick Helaman och hans bröder ut och förkunnade Guds ord med stor kraft, så att många människor blev övertygade om sin ogudaktighet, vilket fick dem att omvända sig från sina synder och bli döpta till Herren, sin Gud.

46 Och det hände sig att de åter upprättade Guds kyrka i hela landet.

47 Ja, och föreskrifter gavs beträffande lagen, och deras domare och överdomare valdes.

48 Och Nephis folk började åter få framgång i landet, och de började föröka sig och åter växa sig mycket starka i landet. Och de började bli mycket rika.

49 Men trots sina rikedomar och sin styrka och sin framgång förhävde de sig inte med högmod i blicken, och inte heller var de sena att komma ihåg Herren, sin Gud, utan de ödmjukade sig djupt inför honom.

50 Ja, de kom ihåg hur stora ting Herren hade gjort för dem, att han hade befriat dem från död och från bojor och från fångelser och från alla slags lidanden, och att han hade befriat dem ur deras fienders händer.

51 Och de bad ständigt till Herren, sin Gud, och Herren välsignade dem enligt sitt ord, och de växte sig starka och hade framgång i landet.

52 Och det hände sig att allt detta ägde rum. Och Helaman dog i det trettio och femte året av domarnas regering över Nephis folk.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 Och det hände sig i början av det trettio och sjätte året av domarnas regering över Nephis folk att Shiblön övertog de heliga föremål som Alma hade överlämnat åt Helaman.
- 2 Och han var en rättfärdig man som vandrade rättfärdigt inför Gud och han strävade efter att ständigt göra gott och att hålla Herrens, sin Guds, bud, och detsamma gjorde hans bror.
- 3 Och det hände sig att även Moroni dog. Och så slutade det trettio och sjätte året av domarnas regering.
- 4 Och det hände sig i det trettio och sjunde året av domarnas regering att en stor skara människor, ja, fem tusen och fyra hundra män med sina hustrur och sina barn, drog ut ur Zarahemlas land till det land som låg norrut.
- 5 Och det hände sig att Hagoth, som var en mycket vetgirig man, gick ut och byggde sig ett mycket stort fartyg på gränsen till landet Ymnighet vid landet Ödeläggelse och sjösatte det i det västra havet, vid det smala näs som ledde till landet norrut.
- 6 Och se, det var många nephiter som gick ombord och seglade iväg med ansevärd förnödenheter och även många kvinnor och barn. Och de satte kurs norrut. Och så slutade det trettio och sjunde året.
- 7 Och i det trettio och åttonde året byggde denne man andra fartyg. Och det första fartyget återvände också, och många fler människor gick ombord därpå, och även de försåg sig med ansevärd förnödenheter och lade åter ut mot landet norrut.
- 8 Och det hände sig att de aldrig mer hördes av. Och vi antar att de drunknade i havets djup. Och det hände sig att ännu ett fartyg seglade iväg, men vart det for vet vi inte.
- 9 Och det hände sig att många människor det året drog bort till landet norrut. Och så slutade det trettio och åttonde året.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblön took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

10 Och det hände sig i det trettio och nionde året av domarnas regering att även Shiblön dog, och Corianton hade dragit bort till landet norrut på ett fartyg för att föra förnödenheter till folket som hade dragit bort till det landet.

11 Därför blev det nödvändigt att Shiblön före sin död överlämnade dessa heliga föremål till Helamans son, som hette Helaman och som var uppkallad efter sin far.

12 Och se, alla de inristningar som Helaman var i besittning av skrevs och sändes ut bland människobarnen över hela landet, utom de stycken som Alma hade befallt inte skulle spridas.

13 Men dessa föremål skulle hållas heliga och överlämnas från ett släktled till ett annat. Detta år hade de därför överlämnats åt Helaman före Shiblöns död.

14 Och det hände sig också det året att en del avfallingar hade gått över till lamaniterna, och de hetsades åter till vrede mot nephiterna.

15 Och samma år kom de även ner med en talrik här för att strida mot Moronihahs folk, eller mot Moronihahs här, men de led nederlag och drevs tillbaka till sina egna länder och led stora förluster.

16 Och så slutade det trettio och nionde året av domarnas regering över Nephis folk.

17 Och så avslutades berättelsen, skriven av Alma och av Helaman, hans son, och likaså av Shiblön, som också var hans son.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblön died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblön to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblön.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblön, who was his son.

Helamans bok

En berättelse om nephiterna. Deras krig och stridigheter och deras meningsskiljaktigheter. Likaså profetiorna om många heliga profeter före Kristi ankomst, enligt Helamans uppteckningar, han som var son till Helaman, och även enligt hans söners uppteckningar ända fram till Kristi ankomst. Och även många av lamaniterna omvänds. En berättelse om deras omvändelse. En berättelse om lamaniternas rättfärdighet och nephiternas ogudaktighet och deras avskyvärdheter enligt Helamans och hans söners uppteckning ända fram till Kristi ankomst, vilken uppteckning kallas Helamans bok, och så vidare.

Helaman 1

- 1 Och se, nu hände det sig i början av det fyrtionde året av domarnas regering över Nephis folk att det började uppstå stora svårigheter bland nephiternas folk.
- 2 För se, Pahoran hade dött och hade lämnat denna värld. Därför började det uppstå en allvarlig strid om vem som skulle inneha domarsätet bland de bröder som var Pahorans söner.
- 3 Och detta är nu namnen på dem som stred om domarsätet och som även fick folket att strida: Pahoran, Paanchi och Pacumeni.
- 4 Nu är detta inte alla Pahorans söner (för han hade många), men dessa är de som stred om domarsätet. Därför var de orsaken till att folket delades i tre läger.
- 5 Ändå hände det sig att Pahoran genom folkets röst utsågs till att vara överdomare och styresman över Nephis folk.
- 6 Och det hände sig att när Pacumeni insåg att han inte kunde få domarsätet förenade han sig med folkets röst.
- 7 Men se, Paanchi och den del av folket som ville att han skulle vara deras styresman blev mycket vreda. Han stod därför i begrepp att med smicker förmå dessa människor att resa sig i uppror mot sina bröder.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

- And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.
- For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.
- Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.
- Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.
- Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.
- And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.
- But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

8 Och det hände sig att då han stod i begrepp att göra detta greps han och rannsakades enligt folkets röst och dömdes till döden, för han hade rest sig i uppror och sökt omintetgöra folkets frihet.

9 När nu de människor som ville att han skulle bli deras regent såg att han dömts till döden blev de vreda, och se, de sände fram en viss Kishkumen, ja, till Pahorans domarsäte, och han mördade Pahoran där han satt på domarsätet.

10 Och han förföljdes av Pahorans tjänare. Men se, så snabbt flydde Kishkumen att ingen kunde hinna upp honom.

11 Och han gick till dem som hade sänt honom, och de ingick alla ett förbund, ja, de svor vid sin evige Skapare att de inte skulle berätta för någon människa att Kishkumen hade mördat Pahoran.

12 Och Kishkumen blev inte igenkänd bland Nephis folk eftersom han hade varit förklädd då han mördade Pahoran. Och Kishkumen och hans band, som hade slutit förbund med honom, blandade sig med folket på ett sådant sätt att det inte gick att finna alla. Men alla som blev funna dömdes till döden.

13 Och se, nu utsågs Pacumeni genom folkets röst till att bli överdomare och regent över folket, att regera i sin bror Pahorans ställe, och det var enligt hans rättighet. Och allt detta skedde i det fjortionde året av domarnas regering, och det var till ända.

14 Och det hände sig i det fyrtio och första året av domarnas regering att lamaniterna hade samlat en oräknelig här av män och beväpnat dem med svärd och med kroksablar och med bågar och med pilar och med huvudplåtar och med bröstplåtar och med allehanda sköldar av varje slag.

15 Och de kom åter ner för att kunna ta upp kampen mot nephiterna. Och de leddes av en man vars namn var Coriantumr, och han var ättling till Zarahemla. Och han var en avfälling från nephiterna, och han var en storvuxen och mäktig man.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breast-plates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

- 16 Därför trodde lamaniternas kung, vars namn var Tubaloth och som var son till Ammoron, att Coriantumr, som var en mäktig man, med sin styrka och även med sin stora visdom skulle kunna hålla stånd mot nephiterna, och att han genom att sända fram honom skulle få makt över nephiterna.
- 17 Därför hetsade han dem till vrede, och han samlade ihop sina härar, och han utsåg Coriantumr till att bli deras ledare och lät dem tåga ner till Zarahemlas land för att strida mot nephiterna.
- 18 Och det hände sig att på grund av de många stridigheterna och de många svårigheterna i regeringen hade de inte haft tillräcklig vaktstyrka i Zarahemlas land. För de hade antagit att lamaniterna inte skulle våga sig in i hjärtat av deras länder och anfälla den stora staden Zarahemla.
- 19 Men det hände sig att Coriantumr tågade fram i spetsen för sin talrika härskara och anföll stadens invånare. Och deras marsch skedde med så stor hast att det inte fanns tid för nephiterna att samla ihop sina härar.
- 20 Därför högg Coriantumr ner vakten vid ingången till staden och tågade med hela sin här in i staden, och de dräpte alla som gjorde motstånd mot dem och tog så hela staden i besittning.
- 21 Och det hände sig att Pacumeni, som var överdomare, flydde för Coriantumr ända till stadsmuren. Och det hände sig att Coriantumr slog honom vid muren så att han dog. Och så slutade Pacumenis dagar.
- 22 Och när nu Coriantumr såg att han var i besittning av staden Zarahemla och såg att nephiterna hade flytt för dem och hade dräpts eller tagits tillfånga och kastats i fängelse, och att han hade tagit det starkaste fästet i hela landet i besittning, fattade hans hjärta mod så att han stod i begrepp att gå ut mot hela landet.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

23 Och nu stannade han inte i Zarahemlas land, utan han tågade fram med en stor här, ja, mot staden Ymnighet. För han var fast besluten att gå ut och bana sig väg med svärd så att han skulle kunna inta de norra delarna av landet.

24 Och då han antog att deras största styrka fanns mitt i landet tågade han fram utan att ge dem tid att samlas annat än i små grupper. Och på så sätt anföll de dem och fällde dem till marken.

25 Men se, denna Coriantumrs marsch genom landets mitt gav Moronihah stor fördel över dem, trots det stora antal nephiter som hade dräpts.

26 För se, Moronihah hade antagit att lamaniterna inte skulle våga gå in i landets mitt, utan att de skulle anfalla städerna runt omkring längs gränserna som de dittills hade gjort. Därför hade Moronihah låtit sina starka härrar besätta dessa delar runt omkring vid gränserna.

27 Men se, lamaniterna blev inte förskräckta såsom han hade önskat, utan de hade kommit in i landets mitt och hade intagit huvudstaden, som var staden Zarahemla, och tågade genom landets viktigaste delar och dräpte folket i ett stort blodbad, både män, kvinnor och barn, och tog många städer och många fästen i besittning.

28 Men när Moronihah upptäckte detta sände han omedelbart ut Lehi med en här i en kringgående rörelse för att genskjuta dem innan de kom till landet Ymnighet.

29 Och så gjorde han. Och han gensköt dem innan de kom till landet Ymnighet och gav sig i strid med dem så att de började dra sig tillbaka mot Zarahemlas land.

30 Och det hände sig att Moronihah gensköt dem i deras reträtt och gav sig i strid med dem så att det blev ett mycket blodigt slag. Ja, många dräptes, och bland dem som dräptes återfanns även Coriantumr.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 Och se, nu kunde lamaniterna inte dra sig tillbaka åt något håll, vare sig åt norr eller åt söder, åt öster eller åt väster, för de var på alla håll omringade av nephiterna.

32 Och på så sätt hade Coriantumr kastat lamaniterna mitt in bland nephiterna så att de var i nephiternas våld. Och själv blev han dräpt, och lamaniterna överlämnade sig i nephiternas händer.

33 Och det hände sig att Moronihah åter tog staden Zarahemla i besittning och lät de lamaniter som hade tagits tillfånga dra ut ur landet i fred.

34 Och så slutade det fyrtio och första året av domarnas regering.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Helaman 2

- 1 Och det hände sig i det fyrtio och andra året av domarnas regering, sedan Moronihah åter hade upprättat fred mellan nephiterna och lamaniterna, att det inte fanns någon som kunde inta domarsätet. Därför började det åter uppstå en tvist bland folket om vem som skulle inta domarsätet.
- 2 Och det hände sig att Helaman, som var son till Helaman, av folkets röst utsågs till att inta domarsätet.
- 3 Men se, Kishkumen, som hade mördat Pahoran, låg i försåt för att förgöra även Helaman. Och han stöddes av sitt band, som hade ingått ett förbund om att ingen skulle få reda på hans ogudaktighet.
- 4 För det fanns en viss Gadianton som var utomordentligt skicklig i att tala många ord och även i konsten att i all hemlighet utöva mord och röveri. Därför blev han ledare för Kishkumens band.
- 5 Därför smickrade han dem och även Kishkumen och sa att om de skulle sätta honom på domarsätet skulle han se till att de som tillhörde hans band skulle ges makt och myndighet bland folket. Därför sökte Kishkumen förgöra Helaman.
- 6 Och det hände sig då han gick mot domarsätet för att förgöra Helaman att en av Helamans tjänare, som hade varit ute under natten och genom att vara förklädd fått kunskap om de planer som hade gjorts upp av detta band om att förgöra Helaman –
- 7 och det hände sig att denne mötte Kishkumen, och han gav honom ett tecken. Därför tillkännagav Kishkumen för honom sitt uppsåt och önskade att han skulle leda honom till domarsätet så att han skulle kunna mörda Helaman.
- 8 Och då Helamans tjänare hade fått veta allt som rörde sig i Kishkumens hjärta och att det var hans uppsåt att mörda, och likaså att uppsåtet hos alla dem som tillhörde hans band var att mörda och att röva och att skaffa sig makt (och detta var deras hemliga plan och deras sammansvärjning), sa Helamans tjänare till Kishkumen: ”Låt oss gå fram till domarsätet.”

Helaman 2

And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.

And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.

But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.

For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.

Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.

And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—

And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.

And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

9 Och detta tilltalade Kishkumen storligen, för han trodde att han skulle kunna genomföra sin plan. Men se, medan de var på väg till domarsätet genomborrade Helamans tjänare Kishkumens hjärta så att han föll döden utan ett ljud. Och han sprang och berättade för Helaman allt det som han hade sett och hört och gjort.

10 Och det hände sig att Helaman sände ut män för att tillfångata detta band av rövare och hemliga mördare så att de skulle kunna avrättas enligt lagen.

11 Men se, när Gadianton fick veta att Kishkumen inte hade återvänt fruktade han att bli dräpt. Därför såg han till att hans band följde honom, och de flydde ut ur landet längs en hemlig väg ut i vildmarken, så att när Helaman sände ut män för att tillfångata dem fann de dem ingenstans.

12 Och mer kommer att sägas om denne Gadianton längre fram. Och så slutade det fyrtio och andra året av domarnas regering över Nephis folk.

13 Och se, i slutet av denna bok kommer ni att se att denne Gadianton visade sig bli Nephis folks fall, ja, nästan dess fullständiga undergång.

14 Se, jag menar inte slutet av Helamans bok, utan jag menar slutet av Nephis bok, ur vilken jag har tagit hela den berättelse som jag har skrivit.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Helaman 3

- 1 Och nu hände det sig i det fyrtio och tredje året av domarnas regering att det inte förekom några stridigheter bland Nephis folk bortsett från en del högmod som fanns i kyrkan, vilket orsakade några små meningsskiljaktigheter bland folket, vilka avgjordes i slutet av det fyrtio och tredje året.
- 2 Och det förekom inga stridigheter bland folket i det fyrtio och fjärde året. Inte heller förekom det många stridigheter under det fyrtio och femte året.
- 3 Men det hände sig i det fyrtio och sjätte att det uppstod många stridigheter och många meningsskiljaktigheter, vilket ledde till att mycket stora skaror drog ut ur Zarahemlas land och begav sig till landet norrut för att ärva landet.
- 4 Och de färdades mycket lång väg, ända till dess de kom till stora vattensamlingar och många floder.
- 5 Ja, och de spred sig till alla delar av landet, till alla de delar som inte hade lämnats öde och utan skog på grund av de många invånare som tidigare hade ärvt landet.
- 6 Och nu var ingen del av landet öde, utom i fråga om skog, men på grund av den stora förödelse som hade drabbat det folk som tidigare bebott landet kallades det öde.
- 7 Och då det var ont om skog på landets yta blev folket som drog ut mycket skickliga i att arbeta med cement. Därför byggde de hus av cement, i vilka de bodde.
- 8 Och det hände sig att de förökade sig och spred sig och gick ut från landet söderut till landet norrut, och de spred sig så att de började täcka hela jordens yta, från havet i söder till havet i norr, från havet i väster till havet i öster.
- 9 Och folket som var i landet norrut bodde i tält och i hus av cement, och de lät varje träd som spirade på landets yta växa upp så att de så småningom skulle kunna få timmer till att bygga sina hus, ja, sina städer och sina tempel och sina synagogor och sina helgedomar och alla slags byggnader.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

10 Och det hände sig att eftersom det var mycket ont om timmer i landet norrut sände de dit mycket med sjöfart.

11 Och på så sätt gjorde de det möjligt för folket i landet norrut att kunna bygga många städer, både av trä och av cement.

12 Och det hände sig att många av Ammons folk, som var lamaniter från födseln, också drog ut till detta land.

13 Och nu finns det många uppteckningar om detta folks förehavanden, som har förts av många som tillhör detta folk, vilka är noggranna och mycket omfattande rörande dem.

14 Men se, inte ens en hundradel av detta folks förehavanden, ja, berättelsen om lamaniterna och om nephiterna och deras krig och stridigheter och meningsskiljaktigheter och deras predikningar och deras profetior och deras sjöfart och deras skeppsbyggeri och deras uppförande av tempel och av synagogor och deras helgedomar och deras rättfärdighet och deras ogudaktighet och deras mord och deras röverier och deras plundringar och alla slags avskyvärdheter och hor, kan tas med i detta verk.

15 Men se, det finns många böcker och många uppteckningar av varje slag, och de har huvudsakligen förts av nephiterna.

16 Och de har överlämnats från ett släktled till ett annat av nephiterna ända till dess de har fallit i överträdelse och har blivit mördade, plundrade och jagade och fördrivna och dräpta och skingrade över jordens yta och uppblandats med lamaniterna så att de inte längre kallas nephiter, för de har blivit ogudaktiga och vilda och blodtörstiga, ja, de har verkligen blivit lamaniter.

17 Och nu återvänder jag på nytt till min berättelse. Se, det jag har talat om inträffade efter stora stridigheter och oroligheter och krig och meningsskiljaktigheter bland Nephis folk.

18 Det fyrtio och sjätte året av domarnas regering ändades,

19 och det hände sig att det fortfarande förekom många stridigheter i landet, ja, under det fyrtio och sjunde året och även under det fyrtio och åttonde året.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robbings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

20 Dock innehade Helaman domarsätet och utövade rättvisa och opartiskhet. Ja, han vinnlade sig om att hålla Guds stadgar och lagar och befallningar. Och han gjorde ständigt det som var rätt i Guds ögon, och han vandrade på sin fars vägar så att han hade framgång i landet.

21 Och det hände sig att han fick två söner. Han gav den äldste namnet Nephi och den yngste namnet Lehi. Och de började växa upp åt Herren.

22 Och det hände sig att krigen och stridigheterna började avta i någon grad bland nephiternas folk under den senare delen av det fyrtio och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

23 Och det hände sig i det fyrtio och nionde året av domarnas regering att oavbruten fred upprättades i landet, förutom att där fanns de hemliga sammansvärjningar som rövaren Gadianton hade grundat i de mer bebyggda delarna av landet, vilket de som förestod regeringen vid den tiden inte kände till. Därför utrotades de inte ur landet.

24 Och det hände sig att kyrkan samma år fick mycket stor framgång, så att tusentals anslöt sig till kyrkan och döptes till omvändelse.

25 Och så stor var kyrkans framgång, och så många var de välsignelser som utgöts över folket, att till och med högprästerna och lärarna själva var omåttligt förvånade.

26 Och det hände sig att Herrens verk hade framgång så att många själar, ja, tiotusentals, döptes och anslöt sig till Guds kyrka.

27 Sålunda kan vi se att Herren är barmhärtig mot alla som i hjärtats uppriktighet åkallar hans heliga namn.

28 Ja, sålunda ser vi att himlens port står öppen för alla, ja, för dem som tror på Jesu Kristi namn, han som är Guds Son.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

29 Ja, vi ser att alla som vill kan hålla fast vid Guds ord, som är levande och kraftfullt och som ska slå sönder alla djävulens lister och snaror och ränker och leda Kristi efterföljare in på en trång och smal väg över eländets eviga avgrund som är beredd att uppsluka den ogudaktige –

30 och föra deras själar, ja, deras odödliga själar, till Guds högra sida i himmelriket för att sitta ner med Abraham och Isak och med Jakob och med alla våra heliga fäder, för att aldrig mer gå ut därifrån.

31 Och under det året gladdes man ständigt i Zarahemlas land och i alla områden runt omkring, ja, i hela det land som nephiterna innehade.

32 Och det hände sig att det var fred och mycket stor glädje under återstoden av det fyrtio och nionde året. Ja, och det var också oavbruten fred och stor glädje under det femtionde året av domarnas regering.

33 Och under det femtio och första året av domarnas regering var det också fred, förutom det högmod som började tränga in i kyrkan – inte in i Guds kyrka utan in i de människors hjärtan som gav sig ut för att tillhöra Guds kyrka –

34 och de blev så upphöjda i högmod att de till och med förföljde många av sina bröder. Detta var nu något mycket ont, som gjorde att den ödmjukare delen av folket fick utstå stor förföljelse och genomgå många lidanden.

35 Ändå fastade de och bad ofta och växte sig starkare och starkare i sin ödmjukhet och fastare och fastare i tron på Kristus, till dess deras själar fylldes av glädje och tröst, ja, så att deras hjärtan renades och heliggjordes med en heliggörelse som kommer på grund av att de överlämnade sina hjärtan åt Gud.

36 Och det hände sig att även det femtio och andra året slutade i fred, bortsett från det mycket stora högmod som hade trängt in i folkets hjärtan. Och det berodde på deras mycket stora rikedomar och deras framgång i landet. Och det tillväxte hos dem från dag till dag.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

37 Och det hände sig i det femtio och tredje året av domarnas regering att Helaman dog, och hans äldste son Nephi började regera i hans ställe. Och det hände sig att han innehade domarsätet och utövade rättvisa och jämlikhet. Ja, han höll Guds befallningar och vandrade sin fars vägar.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Helaman 4

- 1 Och det hände sig i det femtio och fjärde året att det förekom många meningsskiljaktigheter i kyrkan, och det uppstod även en strid bland folket så att det blev stor blodsutgjutelse.
- 2 Och den upproriska delen dräptes eller drevs ut ur landet, och de begav sig till lamaniternas kung.
- 3 Och det hände sig att de försökte hetsa lamaniterna till krig mot nephiterna. Men se, lamaniterna var mycket rädda, ja, till den grad att de inte ville hörsamma dessa avfallingars ord.
- 4 Men det hände sig i det femtio och sjätte året av domarnas regering att avfallingar drog upp från nephiterna till lamaniterna, och dessa lyckades tillsammans med de andra hetsa dem till vrede mot nephiterna. Och hela det året förberedde de sig för krig.
- 5 Och i det femtio och sjunde året kom de ner för att strida mot nephiterna, och de påbörjade dödens verk. Ja, så att de i det femtio och åttonde året av domarnas regering lyckades ta Zarahemlas land i besittning, ja, och likaså alla länder ända till det land som låg närmast landet Ymnighet.
- 6 Och nephiterna och Moronihahs härar drevs ända in i landet Ymnighet.
- 7 Och där befäste de sig mot lamaniterna från det västra havet ända till det östra. Det var en dags färd för en nephit längs den linje som de hade befäst, och där de hade förlagt sina härar för att försvara sitt land norrut.
- 8 Och på så sätt hade de nephitiska avfallingarna med hjälp av lamaniternas talrika här intagit nephiternas hela besittning i landet söderut. Och allt detta hände i det femtio och åttonde och det femtio och nionde året av domarnas regering.
- 9 Och det hände sig i det sextionde året av domarnas regering att Moronihah med sina härar lyckades inta många delar av landet. Ja, de återtog många städer som hade fallit i lamaniternas händer.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 Och det hände sig i det sextio och första året av domarnas regering att de till och med lyckades återta hälften av sina besittningar.

11 Nu skulle denna stora förlust för nephiterna och det stora blodbadet bland dem inte ha inträffat om det inte hade varit för den ogudaktighet och de avskyvärdheter som förekom bland dem. Ja, och detta förekom också bland dem som gav sig ut för att tillhöra Guds kyrka.

12 Och det var på grund av detta deras hjärtans höghed, på grund av deras stora rikedomar, ja, det var på grund av deras förtryck av de fattiga och att de vägrade att ge av sin mat åt de hungriga, vägrade att ge av sina kläder åt de nakna och slog sina ödmjuka bröder på kinden, hånade det som var heligt, förnekade profetians och uppenbarelsens ande, mördade, plundrade, ljög, stal, begick äktenskapsbrott, gav upphov till stora stridigheter och rymde till lamaniterna i Nephis land –

13 och på grund av denna sin stora ogudaktighet och för att de berömde sig av sin egen styrka lämnades de åt sin egen styrka. Därför hade de inte framgång utan blev hemsökta och slagna och drevs framför lamaniterna till dess de hade förlorat kontrollen över nästan alla sina länder.

14 Men se, Moronihah predikade mycket för folket på grund av deras ondskas, och även Nephi och Lehi, som var Helamans söner, predikade mycket för folket, ja, och de profeterade mycket för dem om deras ondskas och om vad som skulle hända dem om de inte omvände sig från sina synder.

15 Och det hände sig att de omvände sig, och i den mån som de omvände sig började de få framgång.

16 För när Moronihah såg att de omvände sig vågade han leda dem från plats till plats, och från stad till stad, ända till dess de hade återtagit hälften av sina ägodelar och hälften av alla sina länder.

17 Och så slutade det sextio och första året av domarnas regering.

18 Och det hände sig i det sextio och andra året av domarnas regering att Moronihah inte kunde erövra flera besittningar från lamaniterna.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

19 Därför övergav de sina planer på att erövra återstoden av sina länder, för så talrika var lamaniterna att det blev omöjligt för nephiterna att få större makt över dem. Därför använde Moronihah alla sina härar till att behålla de områden som han hade intagit.

20 Och det hände sig att nephiterna, på grund av lamaniternas stora antal, kände stor fruktan för att de skulle bli övermannade och nedtrampade och dräpta och förintade.

21 Ja, de började komma ihåg Almas profetior och likaså Mosiahs ord. Och de insåg att de hade varit ett styvnackat folk och att de hade ringaktat Guds bud,

22 och att de hade förändrat och trampat under fötterna Mosiahs lagar eller det som Herren hade befallt honom att ge till folket. Och de insåg att deras lagar hade förvrängts och att de hade blivit ett ogudaktigt folk, ja, så att de var lika ogudaktiga som lamaniterna.

23 Och på grund av deras ondska hade kyrkan börjat urarta, och de började tvivla på profetians ande och på uppenbarelsens ande, och Guds straffdomar stirrade dem i ansiktet.

24 Och de insåg att de hade blivit svaga liksom sina bröder lamaniterna och att Herrens Ande inte längre bevarade dem. Ja, den hade dragit sig bort från dem eftersom Herrens Ande inte bor i oheliga tempel.

25 Därför slutade Herren att bevara dem genom sin förunderliga och ojämförliga makt, för de hade förfallit till ett tillstånd av otro och förfärlig ogudaktighet. Och de insåg att lamaniterna var avsevärt fler än de, och att de oundvikligen skulle förgås om de inte höll sig till Herren sin Gud.

26 För se, de insåg att lamaniternas styrka, man för man, var lika stor som deras egen styrka. Och därför hade de fallit i denna stora överträdelse, ja, därför hade de inom loppet av några få år blivit svaga på grund av sin överträdelse.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Helaman 5

- 1 Och det hände sig samma år att Nephi överlämnade domarsätet till en man vars namn var Cezoram.
- 2 För eftersom deras lagar och deras regering upprättades genom folkets röst, och de som valde det onda var fler än de som valde det goda, blev de alltmer mogna för undergång, för lagarna hade blivit förvrängda.
- 3 Ja, och detta var inte allt. De var ett så styvnackat folk att de inte kunde styras med vare sig lag eller rättvisa, utan att det ledde till deras undergång.
- 4 Och det hände sig att Nephi hade tröttnat på grund av deras ondska. Och han avsa sig domarsätet och tog på sig att predika Guds ord under alla sina återstående dagar, och detsamma gjorde hans bror Lehi under sina återstående dagar.
- 5 För de kom ihåg de ord som deras far Helaman hade talat till dem. Och dessa är de ord han talade:
- 6 ”Se, mina söner, jag önskar att ni ska komma ihåg att hålla Guds bud, och jag vill att ni ska förkunna dessa ord för folket. Se, jag har gett er namn efter våra första föräldrar som kom från Jerusalems land, och detta har jag gjort för att ni, när ni kommer ihåg era namn, ska komma ihåg dem. Och när ni kommer ihåg dem ska ni komma ihåg deras gärningar. Och när ni kommer ihåg deras gärningar ska ni veta att det är sagt, och även skrivet, att de var goda.
- 7 Därför, mina söner, vill jag att ni ska göra det som är gott så att det kan sägas, och även skrivas, om er alldeles som det har sagts och skrivits om dem.
- 8 Och nu, mina söner, har jag något mera att begära av er. Jag önskar att ni inte gör detta för att kunna berömma er, utan att ni gör det för att samla er en skatt i himlen, ja, en som är evig och som aldrig förgås, ja, så att ni kan få evigt liv, denna dyrbara gåva som vi har anledning att tro är given till våra fäder.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

9 O, kom ihåg, kom ihåg, mina söner, de ord som kung Benjamin talade till sitt folk. Ja, kom ihåg att det inte finns något annat sätt eller medel varigenom människan kan bli frälst än genom Jesu Kristi försonande blod, han som ska komma. Ja, kom ihåg att han kommer för att återlösa världen.

10 Och kom även ihåg de ord som Amulek sa till Zeezrom i staden Ammonihah. För han sa till honom att Herren förvisso skulle komma för att återlösa sitt folk, men att han inte skulle komma för att återlösa dem i deras synder utan för att återlösa dem från deras synder.

11 Och han har fått sig makt given från Fadern att återlösa dem från deras synder tack vare omvändelsen. Därför har han sänt sina änglar för att förkunna budskapet om omvändelsens villkor, som leder till Återlösarens makt, till deras själars frälsning.

12 Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus, Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, ska detta inte ha någon makt att dra er ner till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla.”

13 Och det hände sig att detta var de ord som Helaman undervisade sina söner om. Ja, han undervisade dem om många ting som inte har skrivits ner och även om många ting som har skrivits ner.

14 Och de kom ihåg hans ord, och därför gick de ut, i lydnad mot Guds befallningar, för att undervisa om Guds ord bland hela Nephis folk, med början i staden Ymighet,

15 och därifrån vidare till staden Gid, och från staden Gid till staden Mulek,

16 ja, och från en stad till en annan, till dess de hade gått ut bland hela Nephis folk som fanns i landet söderut, och därifrån till Zarahemlas land bland lamaniterna.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

17 Och det hände sig att de predikade med stor kraft så att de överbevisade många av de avfallingar som hade gått över från nephiterna, så att dessa kom fram och bekände sina synder och döptes till omvändelse och omedelbart återvände till nephiterna för att försöka gottgöra de oförrätter de hade begått mot dem.

18 Och det hände sig att Nephi och Lehi predikade för lamaniterna med stor kraft och myndighet, för de fick kraft och myndighet sig givna för att de skulle kunna tala, och de fick även sig givet vad de skulle säga.

19 Därför talade de till lamaniternas stora förvåning så att de övertygade dem, ja, till den grad att åtta tusen av lamaniterna som fanns i Zarahemlas land och runt omkring döptes till omvändelse och övertygades om att deras fäders traditioner var gudaktiga.

20 Och det hände sig att Nephi och Lehi fortsatte därför till Nephis land.

21 Och det hände sig att de tillfångatogs av en lamantisk här och kastades i fängelse, ja, i samma fängelse i vilket Ammon och hans bröder hade kastats av Limhis tjänares.

22 Och sedan de hade kastats i fängelse och varit där många dagar utan mat, se, då gick de in i fängelset för att hämta dem så att de kunde dräpa dem.

23 Och det hände sig att Nephi och Lehi var omslutna liksom av eld, så att de inte vågade bära hand på dem av fruktan att bli brända. Men Nephi och Lehi blev inte brända, och de stod liksom mitt i elden och blev inte brända.

24 Och när de såg att de var omslutna av en pelare av eld, och att den inte brände dem, fattade deras hjärtan mod.

25 För de såg att lamaniterna inte vågade bära hand på dem, och inte heller vågade de komma nära dem utan stod som om de slagits stumma av förundran.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

26 Och det hände sig att Nephi och Lehi trädde fram och började tala till dem och säga: ”Frukta inte, för se, det är Gud som har visat er detta förunderliga, varigenom det visas för er att ni inte kan bära hand på oss för att dräpa oss.”

27 Och se, när de hade sagt dessa ord skakade jorden våldsamt, och fängelsets murar skakade som om de skulle falla till marken, men se, de föll inte. Och se, de som var i fängelset var lamaniter och nephiter som var avfallingar.

28 Och det hände sig att de överskuggades av ett moln av mörker, och en hemsk, allvarlig fruktan kom över dem.

29 Och det hände sig att det kom en röst, liksom ovanför molnet av mörker, som sa: ”Omvänd er, omvänd er och försök inte längre förgöra mina tjänare som jag har sänt till er för att förkunna glädjebud.”

30 Och det hände sig att när de hörde denna röst märkte de att det inte var en åskans röst och inte heller var det rösten av ett våldsamt dån, men se, det var en stilla röst med fullkomlig mildhet, liksom en viskning, och den trängde ända in i själens innersta.

31 Och trots mildheten i rösten skakade marken våldsamt och fängelsets murar skälvde återigen som om de skulle falla till marken. Och se, det moln av mörker som hade överskuggat dem upplöstes inte.

32 Och se, rösten kom åter och sa: ”Omvänd er, omvänd er, för himmelriket är nära. Och försök inte längre förgöra mina tjänare.” Och det hände sig att jorden åter skakade och murarna skälvde.

33 Och åter, för tredje gången, kom rösten och talade till dem förunderliga ord som inte kan yttras av människor. Och åter skälvde murarna, och jorden skakade som om den skulle rämna.

34 Och det hände sig att lamaniterna inte kunde fly på grund av molnet av mörker som överskuggade dem, ja, och de kunde inte heller röra sig på grund av den fruktan som kom över dem.

35 Nu fanns det en bland dem som var nephit till födseln och som en gång hade tillhört Guds kyrka men hade avvikit från den.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

36 Och det hände sig att han vände sig om. Och se, genom molnet av mörker såg han Nephis och Lehis ansikten. Och se, de strålade oerhört, ja, som änglars ansikten. Och han såg att de lyfte ögonen mot himlen. Och de föreföll tala med eller upphöja sin röst till någon varelse som de såg.

37 Och det hände sig att denne man ropade till mängden att de skulle vända sig om och titta. Och se, de fick kraft sig givna till att vända sig om och titta. Och de såg Nephis och Lehis ansikten.

38 Och de sa till mannen: ”Se, vad betyder allt detta, och vem är det som dessa män samtalar med?”

39 Och mannens namn var Aminadab. Och Aminadab sa till dem: ”De samtalar med Guds änglar.”

40 Och det hände sig att lamaniterna sa till honom: ”Vad ska vi göra för att detta moln av mörker ska kunna tas bort och inte längre överskugga oss?”

41 Och Aminadab sa till dem: ”Ni måste omvända er och ropa till rösten, ända till dess ni får tro på Kristus, som Alma och Amulek och Zeezrom undervisade er om. Och när ni gör det kommer molnet av mörker att tas bort och inte längre överskugga er.”

42 Och det hände sig att de alla började ropa till hans röst som hade skakat jorden. Ja, de ropade ända till dess molnet av mörker hade skingrats.

43 Och det hände sig att när de såg sig om och såg att molnet av mörker hade skingrats och inte längre överskuggade dem, se, då såg de att de var omslutna, ja, varje själ, av en pelare av eld.

44 Och Nephi och Lehi var mitt ibland dem. Ja, de var omslutna, ja, de stod liksom mitt i en flammande eld, men den skadade dem inte, och inte heller antände den fångelsets murar. Och de fylldes av den glädje som är ousäglig och full av härlighet.

45 Och se, Guds Helige Ande kom ner från himlen och tog plats i deras hjärtan, och de fylldes som med eld, och de kunde tala förunderliga ord.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

46 Och det hände sig att en röst kom till dem, ja, en behaglig röst, liksom en viskning, som sa:

47 ”Frid, frid vare med er tack vare er tro på min högt Älskade som fanns från världens grundläggning.”

48 Och när de nu hörde detta riktade de blicken uppåt som för att se varifrån rösten kom. Och se, de såg himlarna öppna och änglar kom ner från himlen och betjänade dem.

49 Och det var omkring tre hundra själar som såg och hörde detta. Och de uppmanades att gå ut och inte förundras, inte heller skulle de tvivla.

50 Och det hände sig att de gick ut och predikade för folket och förkunnade i alla områden runt omkring allt vad de hade hört och sett, så att den större delen av lamaniterna övertygades av dem, tack vare de mäktiga bevis de hade fått.

51 Och alla som blev övertygade lade ner sina krigsvapen och lade även bort sitt hat och sina fädernas tradition.

52 Och det hände sig att de överlämnade sina egendomsländer till nephiterna.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Helaman 6

- 1 Och det hände sig att när det sextio och andra året av domarnas regering hade förflutit hade allt detta hänt, och den större delen av lamaniterna hade blivit ett så rättfärdigt folk att deras rättfärdighet överträffade nephiternas, på grund av deras fasthet och orubblighet i tron.
- 2 För se, det var många av nephiterna som hade blivit så förhärdade och obotfärdiga och oerhört ogudaktiga att de förkastade Guds ord och alla de predikningar och profetior som förekom bland dem.
- 3 Icke desto mindre gladde sig kyrkans folk storligen över lamaniternas omvändelse, ja, över Guds kyrka som upprättats bland dem. Och de hade gemenskap med varandra och fröjdades med varandra och hade stor glädje.
- 4 Och det hände sig att många av lamaniterna kom ner till Zarahemlas land och berättade för det nephitiska folket om hur de hade omvänt sig och uppmanade dem till tro och omvändelse.
- 5 Ja, och många predikade med mycket stor kraft och myndighet, så att de förde många av dem ner i ödmjukhetens djup för att bli Guds och Lammets ödmjuka efterföljare.
- 6 Och det hände sig att många av lamaniterna färdades till landet norrut, och även Nephi och Lehi färdades till landet norrut för att predika för folket. Och så slutade det sextio och tredje året.
- 7 Och se, det var fred i hela landet så att nephiterna kunde färdas till vilken del av landet de önskade, både bland nephiterna och lamaniterna.
- 8 Och det hände sig att även lamaniterna färdades vart de än önskade, både bland lamaniterna och bland nephiterna. Och sålunda hade de öppen förbindelse med varandra, så att de kunde köpa och sälja och skaffa sig vinning, allt efter egen önskan.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 Och det hände sig att de blev mycket rika, både lamaniterna och nephiterna, och de hade stort överflöd av guld och av silver och av alla slags dyrbara metaller, både i landet söderut och i landet norrut.
- 10 Landet söderut kallades Lehi, och landet norrut kallades Mulek efter Sidkias son, för Herren förde Mulek till landet norrut och Lehi till landet söderut.
- 11 Och se, det fanns allt slags guld i båda dessa länder och silver och dyrbar malm av alla slag. Och det fanns även kunniga arbetare som bearbetade och förädlade all slags malm, och på så sätt blev de rika.
- 12 De odlade säd i överflöd både i norr och i söder, och de blomstrade storligen både i norr och i söder. Och de förökade sig och växte sig mycket starka i landet. Och de födde upp många flockar och hjordar, ja, mycket gödboskap.
- 13 Se, deras kvinnor arbetade hårt och spann och tillverkade allt slags tyg av fint tvinnat lin och tyg av alla slag för att skyla sin nakenhet. Och på så sätt förflöt det sextio och fjärde året i fred.
- 14 Och även under det sextio och femte året hade de stor glädje och fred, ja, många predikningar hölls och många profetior uttalades om det som skulle hända. Och så förflöt det sextio och femte året.
- 15 Och se, det hände sig i det sextio och sjätte året av domarnas regering att Cezoram mördades av en okänd hand då han satt på domarsätet. Och det hände sig samma år att hans son, som av folket utsetts i hans ställe, också blev mördad. Och så slutade det sextio och sjätte året.
- 16 Och i början av det sextio och sjunde året började folket åter bli mycket ogudaktigt.
- And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.
- Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.
- And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.
- They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.
- Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.
- And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.
- And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.
- And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 För se, Herren hade så länge välsignat dem med världsliga rikedomar att de inte hade hetsats till vrede, till krig eller till blodsutgjutelse. Därför började de fästa sina hjärtan vid sina rikedomar, ja, de började söka efter vinning för att de skulle kunna förhäva sig, den ene över den andre. Därför började de begå mord i hemlighet och röva och plundra för att kunna skaffa sig vinning.

18 Och se, dessa mördare och plundrare var ett band som hade bildats av Kishkumen och Gadianton. Och nu hände det sig att det fanns många medlemmar av Gadiantons band även bland nephiterna. Men se, de var talrikare bland den mest ogudaktiga delen av lamaniterna. Och de kallades Gadiantons rövare och mördare.

19 Och det var de som mördade överdomaren Cezoram och hans son medan dessa innehade domarsätet, och se, de blev inte funna.

20 Och nu hände det sig att när lamaniterna fann att det fanns rövare bland dem blev de oerhört bedrövade, och de gjorde allt som stod i deras makt för att utrota dem från jordens yta.

21 Men se, Satan hetsade större delen av nephiterna så att de förenade sig med rövarbanden och ingick i deras förbund och avlade deras eder om att de skulle beskydda och bevara varandra i vilka svåra omständigheter de än kom, så att de inte skulle behöva lida för sina mord och sina plundringar och sina stölder.

22 Och det hände sig att de hade sina tecken, ja, sina hemliga tecken och sina hemliga ord. Och detta hade de för att kunna känna igen en broder som hade ingått i förbundet, så att oavsett vilken ogudaktighet en broder begick skulle han inte bli skadad av en broder, inte heller av dem som tillhörde hans band och som hade antagit detta förbund.

23 Och på så sätt kunde de mörda och plundra och stjäla och bedriva hor och all slags ogudaktighet tvärtemot landets lagar och likaså sin Guds lagar.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

24 Och om någon av dem som tillhörde deras band uppenbarade deras ogudaktighet och avskyvärdheter för världen skulle han rannsakas, inte enligt deras lands lagar utan enligt deras ogudaktighets lagar, som hade stiftats av Gadianton och Kishkumen.

25 Se, det var dessa hemliga eder och förbund som Alma befallde sin son att inte låta komma ut i världen, av fruktan att de skulle bli ett medel till att leda folket ner i fördärvet.

26 Och se, dessa hemliga eder och förbund kom inte till Gadianton från de uppteckningar som överlämnades åt Helaman, utan de ingavs i Gadiantons hjärta av samma varelse som lockade våra första föräldrar att äta av den förbjudna frukten,

27 ja, samma varelse som smidde planer med Kain att om han mördade sin bror Abel skulle det inte bli känt för världen. Och han har alltifrån den stunden smitt planer med Kain och dennes efterföljare.

28 Och det var också samma varelse som ingav människornas hjärtan att bygga ett så högt torn att de skulle kunna nå himlen. Och det var samma varelse som förlodde dem som kom från tornet till detta land och som spred mörkrets gärningar och avskyvärdheter över hela landets yta, till dess han drog ner människorna till fullständig undergång och till evigt helvete.

29 Ja, det är samma varelse som ingav Gadianton i hjärtat att fortsätta med att begå mörkrets gärningar och hemliga mord, och detta har han gjort från människans begynnelse ända till denna tid.

30 Och se, det är han som är all synds upphovsman. Och se, han fortsätter med sina mörkrets gärningar och hemliga mord och för vidare deras sammansvärjningar och deras eder och deras förbund och deras planer på förfärlig ogudaktighet från släktled till släktled, allteftersom han kan få grepp om människobarnens hjärtan.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 Och se, han hade fått ett fast grepp om nephiternas hjärtan, ja, så att de hade blivit mycket ogudaktiga. Ja, större delen av dem hade avvikit från rättfärdighetens väg och trampade Guds bud under fötterna och gick sina egna vägar och byggde sig avgudar av sitt guld och sitt silver.

32 Och det hände sig att all denna ondska uppstod bland dem inom loppet av några få år, så att större delen av dessa uppstod bland dem i det sextio och sjunde året av domarnas regering över Nephis folk.

33 Och även under det sextio och åttonde året tilltog de i ondska, till de rättfärdigas stora sorg och klagan.

34 Och sålunda ser vi att nephiterna började nedsjunka i otro och tillväxa i ogudaktighet och avskyvärdheter, medan lamaniterna började tillväxa storligen i kunskap om sin Gud, ja, de började hålla hans stadgar och befallningar och vandra i sanning och rättrådighet inför honom.

35 Och sålunda ser vi att Herrens Ande började dra sig undan nephiterna på grund av deras ogudaktighet och deras hjärtans hårdhet.

36 Och sålunda ser vi att Herren började utgjuta sin Ande över lamaniterna, tack vare att de så lätt och villigt trodde på hans ord.

37 Och det hände sig att lamaniterna spårade upp Gadiantons rövarband. Och de predikade Guds ord för den ogudaktigare delen av dem så att detta rövarband fullständigt utrotades bland lamaniterna.

38 Och det hände sig å andra sidan att nephiterna uppmuntrade och stödde dem, särskilt den mer ogudaktiga delen av dem, till dess de hade spritt sig över hela nephiternas land och hade förlett större delen av de rättfärdiga tills dessa fallit så lågt att de trodde på deras gärningar och tog del av deras byten och förenade sig med dem i deras hemliga mord och sammansvärjningar.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 Och på så sätt fick de full kontroll över regeringen, ja, så att de trampade under sina fötter och slog och sargade och vände ryggen åt de fattiga och de saktmodiga och åt Guds ödmjuka efterföljare.

40 Och sålunda ser vi att de befann sig i ett hemskt tillstånd och höll på att mogna till evig undergång.

41 Och det hände sig att så slutade det sextio och åttonde året av domarnas regering över Nephis folk.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

PROFETIA AV NEPHI, HELAMANS SON – Gud hotar Nephis folk med att han i sin vrede ska hemsöka dem med fullständig undergång om de inte omvänder sig från sin ogudaktighet. Gud slår Nephis folk med en far-sot. De omvänder sig och vänder sig till honom. Samuel, en lamanit, profeterar för nephiterna.

Helaman 7

- 1 Se, nu hände det sig i det sextio och nionde året av domarnas regering över det nephitiska folket att Nephi, Helamans son, återvände till Zarahemlas land från landet norrut.
- 2 För han hade varit ute bland det folk som var i landet norrut och predikat Guds ord för dem och profeterat mycket för dem.
- 3 Och de förkastade alla hans ord så att han inte kunde stanna hos dem utan återvände till sitt fädernesland.
- 4 Och när han såg att befolkningen befann sig i ett förfärligt ogudaktigt tillstånd, och att dessa Gadiantons rövare innehade domarsätena, genom att de hade tillskansat sig makten och myndigheten i landet, och att de åsidosatte Guds bud och inte i någon grad handlade rätt inför honom, inte skipade rättvisa bland människobarnen,
- 5 fördömde de rättfärdiga för deras rättfärdighets skull, lät de skyldiga och de ogudaktiga gå ostraffade för sina pengars skull och dessutom lät dem inneha ledande ämbeten i regeringen för att styra och handla som de ville så att de kunde skaffa sig vinning och ära av världen, och för att dessutom lättare kunna begå äktenskapsbrott och stjäla och döda och handla som de själva ville –
- 6 se, denna stora ondska hade uppstått ibland nephiterna under några få års tid, och när Nephi såg det svällde hans hjärta av sorg i bröstet och han utropade i sin själs ångest:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN—God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

7 "O, om jag kunde ha levt mina dagar i de dagar då min fader Nephi först kom ut ur Jerusalems land, så att jag kunde ha fröjdats med honom i det utlovade landet. Då var hans folk lätta att beveka, ståndaktiga i att hålla Guds bud och sena att bli förledda till att göra ont. Och de var snara att hörsamma Herrens ord.

8 Ja, om mina dagar kunde ha varit i de dagarna, då skulle min själ ha haft glädje över mina bröders rättfärdighet.

9 Men se, det har blivit mig anförtrott att leva i dessa dagar och att min själ ska vara fylld med sorg över denna mina bröders ogudaktighet."

10 Och se, nu hände det sig att det var på ett torn som stod i Nephis trädgård, som låg vid landsvägen som förde till det stora torget som låg i staden Zarahemla, nu hade Nephi fallit på knä på tornet som stod i hans trädgård, det torn som också stod i närheten av trädgårdsporten som landsvägen gick förbi.

11 Och det hände sig att vissa män gick förbi och såg Nephi då han utgöt sin själ till Gud på tornet. Och de sprang och berättade för folket vad de hade sett, och folket samlades i stora skaror för att få veta orsaken till så stor sorg över folkets ogudaktighet.

12 Och när nu Nephi reste sig såg han de människoskaror som hade samlats.

13 Och det hände sig att han öppnade sin mun och sa till dem: "Se, varför har ni samlats här? Är det för att jag ska kunna berätta för er om er ondska?"

14 Ja, därför har jag stigit upp på mitt torn för att jag ska kunna utgjuta min själ inför min Gud på grund av mitt hjärtas stora sorg över er ondska!

15 Och för min sorgs och klagans skull har ni samlats, och ni förundras. Ja, och ni behöver verkligen förundra er, ja, ni bör förundra er, eftersom ni gett efter så att djävulen har fått ett så fast grepp om era hjärtan.

16 Ja, hur kunde ni ge efter för hans lockelser som vill slunga era själar ner i evigt elände och oändligt lidande?

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

17 O, omvänd er, omvänd er! Varför vill ni dö? Vänd er, vänd er till Herren, er Gud! Varför har han övergett er?

18 Det är för att ni har förhärdat era hjärtan, ja, ni vill inte hörsamma den gode herdens röst, ja, ni har drivit honom till vrede mot er.

19 Och se, i stället för att samla er ska han skingra er så att ni blir till föda för hundar och vilda djur, om ni inte omvänder er.

20 O, hur kunde ni glömma er Gud redan samma dag som han befriade er?

21 Men se, det är för att skaffa er vinning, för att bli prisade av människor, ja, och för att ni ska kunna få guld och silver. Och ni har fäst era hjärtan vid rikedomar och denna världs fåfängligheter, för vilka ni mördar och plundrar och stjälar och bär falskt vittnesbörd mot er nästa och begår all slags ondska.

22 Och därför ska elände drabba er om ni inte omvänder er. För om ni inte omvänder er, se, då ska denna stora stad och likaså alla de stora städer som ligger här omkring i det land som är vår egendom tas ifrån er, så att ni inte har någon plats i dem. För se, Herren ska inte ge er styrka, såsom han hittills har gjort, till att stå emot era fiender.

23 För se, så säger Herren: 'Jag ska inte visa min styrka för de ogudaktiga, vare sig för den ene eller för den andre, utan för dem som omvänder sig från sina synder och hörsammar mina ord.' Nu önskar jag därför att ni, mina bröder, ska inse att det ska bli bättre för lamaniterna än för er om ni inte omvänder er.

24 För se, de är rättfärdigare än ni, eftersom de inte har syndat mot den stora kunskap som ni har fått. Därför ska Herren vara barmhärtig mot dem, ja, han ska förlänga deras dagar och mångfaldiga deras avkomlingar, medan ni ska bli fullständigt utrotade om ni inte omvänder er.

25 Ja, ve er för den stora avskyvärdhets skull som har uppstått ibland er. Och ni har förenat er med den, ja, med det hemliga band som bildades av Gadianton!

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

26 Ja, elände ska drabba er på grund av det högmod som ni har tillåtit att tränga in i era hjärtan och som på grund av era övermåttan stora rikedomar har lyft er upp över det som är gott!

27 Ja, ve er för er ogudaktighets och era avskyvärdheters skull!

28 Och om ni inte omvänder er ska ni gå under, ja, till och med era länder ska tas ifrån er, och ni ska utrotas från jordens yta.

29 Se, nu säger jag inte av mig själv att detta ska hända, för det är inte av mig själv som jag vet detta. Men se, jag vet att detta är sant eftersom Herren Gud har tillkännagett det för mig, och därför vittnar jag om att det ska hända.”

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Helaman 8

- 1 Och nu hände det sig att när Nephi sagt dessa ord fanns där män som var domare och som även tillhörde Gadiantons hemliga band, och dessa vredgades och ropade högljutt mot honom och sa till folket: ”Varför griper ni inte denne man och för fram honom så att han kan dömas för det brott som han har begått?
- 2 Varför ser ni på denne man och hör honom smäda detta folk och vår lag?”
- 3 För se, Nephi hade talat till dem om hur korrumpierad deras lag var, ja, Nephi talade mycket som inte kan upptecknas, och inget talade han som stred mot Guds bud.
- 4 Och dessa domare vredgades på honom eftersom han talade öppet till dem om deras hemliga mörkrets gärningar. Men de vågade inte bära hand på honom eftersom de fruktade att folket då skulle ropa högljutt mot dem.
- 5 Därför ropade de till folket och sa: ”Varför tillåter ni att denne man smädar oss? För se, han fördömer ju hela detta folk, ja, till undergång. Ja, han säger även att dessa våra stora städer ska tas ifrån oss så att vi inte ska ha någon plats i dem.
- 6 Och vi vet att detta är omöjligt, för se, vi är mäktiga och våra städer stora. Därför kan våra fiender inte få makt över oss.”
- 7 Och det hände sig att de på så sätt hetsade befolkningen till vrede mot Nephi och orsakade stridigheter bland dem, för det fanns några som högljutt ropade: ”Låt denne man vara, för han är en god man, och det han säger kommer förvisso att ske om vi inte omvänder oss.
- 8 Ja se, alla de straffdomar han har vittnat om kommer att drabba oss, för vi vet att han med rätta har vittnat för oss om våra ondskefulla gärningar. Och se, de är många, och han känner till allt det som ska hända oss, lika väl som han känner till vår ondska.
- 9 Ja, och se, om han inte varit en profet kunde han inte ha vittnat om detta.”

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

- 10 Och det hände sig att de människor som sökte förgöra Nephi hölls tillbaka på grund av sin fruktan, så att de inte bar hand på honom. Därför började han åter tala till dem, för han såg att han hade funnit nåd inför någras ögon i sådan grad att återstoden av dem var rädda.
- 11 Därför kände han sig nödgad att tala mer till dem och sa: ”Se, mina bröder, har ni inte läst att Gud gav en människa, nämligen Mose, makt att slå på Röda havets vatten, så att det delade sig åt båda sidor så att israeliterna, som var våra fäder, kunde gå igenom på torr mark, varefter vattnet slöt sig över egyptiernas härar och uppslukade dem?
- 12 Och se, om nu Gud gav denne man sådan makt, varför tvistar ni då med varandra och säger att han inte har gett mig någon makt varigenom jag kan få kunskap om de straffdomar som ska komma över er om ni inte omvänder er?
- 13 Men se, ni förnekar inte bara mina ord, utan ni förnekar också de ord som har talats av våra fäder och likaså de ord som talades av denne man, Mose, som fick sig given så stor makt, ja, de ord som han har talat om Messias ankomst.
- 14 Ja, bar han inte vittne om att Guds Son skulle komma? Och liksom han lyfte upp kopparormen i öknen så ska han som ska komma lyftas upp.
- 15 Och liksom alla som riktade sina blickar på den ormen skulle få leva så ska alla som riktar blicken på Guds Son med tro och med en botfärdig ande få leva, ja, det liv som är evigt.
- 16 Och se, det var inte bara Mose som vittnade om detta utan också alla de heliga profeterna från hans dagar ända till Abrahams dagar.
- 17 Ja, och se, Abraham såg hans ankomst och fylldes med glädje och fröjdade sig.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

18 Ja, och se, jag säger er att inte endast Abraham kände till allt detta, utan det fanns många före Abrahams dagar som blev kallade enligt Guds orden, ja, enligt hans Sons orden, och det skedde för att visa folket många tusen år före hans ankomst att återlösningen verkligen skulle komma till dem.

19 Och nu vill jag att ni ska veta att det ända sedan Abrahams dagar har funnits många profeter som har vittnat om detta. Ja se, profeten Zenos vittnade frimodigt, varför han blev dräpt.

20 Och se, även Zenock och även Ezias och även Jesaja och Jeremia (denne Jeremia var samme profet som vittnade om Jerusalems förstöring), och nu vet vi att Jerusalem förstördes enligt Jeremias ord. O, varför skulle då inte Guds Son komma enligt hans profetia?

21 Och vill ni nu ifrågasätta att Jerusalem förstördes? Vill ni säga att Sidkias söner inte dräptes, alla utom Mulek? Ja, och ser ni inte att Sidkias avkomlingar är hos oss och att de drevs ut ur Jerusalems land? Men se, detta är inte allt.

22 Vår fader Lehi drevs ut ur Jerusalem för att han vittnade om detta. Även Nephi vittnade om detta, liksom nästan alla våra fäder ända fram till denna tid. Ja, de har vittnat om Kristi ankomst och har sett framåt och har fröjdat sig åt hans dag som ska komma.

23 Och se, han är Gud och han är med dem, och han uppenbarade sig för dem, och att de var återlösta av honom, och de ärade honom på grund av det som ska komma.

24 Och eftersom ni nu vet detta och inte kan förneka det utan att ljuga, har ni syndat i detta, för ni har förkastat allt detta trots de många bevis som ni har fått, ja, ni har fått allt, både det som är i himlen och allt det som är på jorden som ett vittne om att det är sant.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

25 Men se, ni har förkastat sanningen och har gjort upp-
ror mot er helige Gud, och redan nu hopar ni vrede över
er till domens dag i stället för att samla er skatter i him-
len, där inget förstör och dit inget kan komma som är
orent.

26 Ja, redan nu mognar ni på grund av era mord och er
otukt och ogudaktighet till evig undergång, ja, och om
ni inte omvänder er drabbar den er snart.

27 Ja se, den står redan för dörren, ja, gå till domarsätet
och sök. Och se, er domare har blivit mördad, och han
ligger i sitt blod. Och han har blivit mördad av sin bror
som traktar efter att sitta på domarsätet.

28 Och se, båda tillhör de ert hemliga band, vars upp-
hovsman är Gadianton och den onde som försöker för-
göra människornas själar.”

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled
against your holy God; and even at this time, instead of
laying up for yourselves treasures in heaven, where
nothing doth corrupt, and where nothing can come
which is unclean, ye are heaping up for yourselves
wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your
murders and your fornication and wickedness, for ever-
lasting destruction; yea, and except ye repent it will
come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in
unto the judgment-seat, and search; and behold, your
judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath
been murdered by his brother, who seeketh to sit in the
judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band,
whose author is Gadianton and the evil one who
seeketh to destroy the souls of men.

Helaman 9

- 1 Se, nu hände det sig att när Nephi hade talat dessa ord skyndade vissa män ibland dem till domarsätet. Ja, det var fem som gav sig av, och de sa till varandra när de gav sig av:
- 2 ”Se, nu får vi med säkerhet veta om denne man är en profet och om Gud har befallt honom att profetera om sådana förunderliga ting för oss. Se, vi tror inte att han har gjort det, nej, vi tror inte att han är en profet. Men om detta som han sa om överdomaren är sant, att han skulle vara död, då ska vi tro att även de andra orden som han har talat är sanna.”
- 3 Och det hände sig att de skyndade av alla krafter och kom fram till domarsätet. Och se, överdomaren hade fallit till marken och låg i sitt blod.
- 4 Och se, när de nu såg detta blev de så oerhört förvånade att de föll till marken, för de hade inte trott de ord som Nephi hade talat om överdomaren.
- 5 Men nu, när de såg, trodde de och fruktan kom över dem för att alla de straffdomar som Nephi hade uttalat skulle komma över folket. Därför bävade de och föll till marken.
- 6 Och omedelbart efter det att domaren hade blivit mördad – han hade stuckits ihjäl av sin bror som varit förklädd och hade flytt – sprang tjänarna och berättade för folket och ropade högljutt om mord bland dem.
- 7 Och se, folket samlades vid platsen för domarsätet, och se, till sin förvåning såg de dessa fem män som hade fallit till marken.
- 8 Och se, nu visste folket inget om den skara som hade samlats vid Nephis trädgård, därför sa de till varandra: ”Dessa män är de som har mördat domaren, och Gud har slagit dem så att de inte kunde fly från oss.”
- 9 Och det hände sig att de grep dem och band dem och kastade dem i fängelse. Och en kungörelse sändes ut att domaren hade blivit dräpt och att mördarna hade gripits och kastats i fängelse.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

10 Och det hände sig nästa dag att folket samlades för att sörja och fasta vid begravningen för den store överdomaren som blivit dräpt.

11 Och därför hade även de domare som varit vid Nephis trädgård och hört hans ord samlats till begravningen.

12 Och det hände sig att de hörde sig för bland folket och sa: "Var är de fem som sändes för att ta reda på om överdomaren var död?" Och de svarade och sa: "Om de fem som ni säger er ha sänt vet vi ingenting, men det finns fem män som är mördarna och som vi har kastat i fängelse."

13 Och det hände sig att domarna begärde att de skulle föras fram. Och de fördes fram och se, det var de fem som hade sänts. Och se, domarna frågade dem för att få veta vad som hänt, och de berättade för dem allt vad de hade gjort och sa:

14 "Vi sprang och kom till platsen för domarsätet, och när vi såg att allt var såsom Nephi hade vittnat blev vi så förvånade att vi föll till marken. Och när vi hade hämtat oss från vår förvåning, se, då kastade de oss i fängelse.

15 Och vad det gäller mordet på denne man så vet vi inte vem som har gjort det. Det enda vi vet är att vi sprang och kom hit såsom ni önskade, och se, han var död i enlighet med Nephis ord."

16 Och nu hände det sig att domarna förklarade saken för folket, och de ropade högljutt mot Nephi och sa: "Se, vi vet att denne Nephi måste ha kommit överens med någon om att dräpa domaren för att sedan kunna tillkännage det för oss och omvända oss till sin tro, så att han kan upphöja sig till att vara en stor man, utvald av Gud och en profet.

17 Och se, nu ska vi avslöja denne man, och han ska bekänna sin skuld och för oss tillkännage denne domares verkliga mördare."

18 Och det hände sig att de fem frigavs på begravningsdagen. Men de tillrättavisade domarna för de ord som de hade talat mot Nephi och stred med dem en efter en, så att de tystade dem.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

19 Ändå lät de gripa och binda Nephi och föra honom inför mängden, och de började ställa frågor till honom på olika sätt för att få honom att motsäga sig själv, så att de skulle kunna döma honom till döden.

20 Och de sa till honom: ”Du är medbrottsling. Vem är den man som har begått detta mord? Säg oss det nu och bekänn din skuld!” De sa: ”Se, här är pengar, och vi skänker dig även livet, om du berättar och erkänner den uppgörelse som du har gjort med honom.”

21 Men Nephi sa till dem: ”O, ni dårar, ni i hjärtat oomskurna, ni blinda och ni styvnackade människor, vet ni hur länge Herren er Gud ska tillåta er att fortsätta på denna syndens väg?

22 O, ni borde börja jämra er och sörja över den stora undergång som i denna stund väntar er, om ni inte omvänder er.

23 Se, ni säger att jag har kommit överens med en man om att han skulle mörda Seezoram, vår överdomare. Men se, jag säger er att detta säger ni för att jag har vittnat för er, för att ni skulle känna till detta, ja, som ett bevis för er att jag kände till den ogudaktighet och de avskyvärldheter som finns bland er.

24 Och eftersom jag har gjort detta säger ni att jag har kommit överens med en man om att han skulle göra detta, ja, eftersom jag visade er detta tecken vredgas ni på mig och söker ta mitt liv.

25 Och se, nu ska jag visa er ett annat tecken och se om ni vill söka dräpa mig för detta.

26 Se, jag säger er: Gå till Seantums hus, han som är Seezorams bror, och säg till honom:

27 ’Har Nephi, den så kallade profeten, som profeterar så mycket ont om detta folk, kommit överens med dig om att du skulle mörda Seezoram, som är din bror?’

28 Och se, han ska säga till er: ’Nej.’

29 Och ni ska säga till honom: ’Har du mördat din bror?’

30 Och han ska stå förfärad och inte veta vad han ska säga. Och se, han ska neka inför er, och han ska låtsas att han är förvånad. Dock ska han inför er betyga att han är oskyldig.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seezoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seezoram, and say unto him—

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

31 Men se, ni ska undersöka honom, och ni ska finna blod på hans mantelflikar.

32 Och när ni har sett detta ska ni säga: 'Varifrån kommer detta blod? Vet vi inte att det är din brors blod?'

33 Och då ska han darra och blekna, ja, som om döden hade drabbat honom.

34 Och då ska ni säga: 'På grund av denna fruktan och denna blekhet i ditt ansikte vet vi att du är skyldig.'

35 Och då ska större fruktan komma över honom, och sedan ska han bekänna för er och inte längre förneka att han har begått detta mord.

36 Och sedan ska han säga till er att jag, Nephi, inte vet någont om saken om det inte blivit mig givet genom Guds makt. Och då ska ni veta att jag är en ärlig man och att jag är sänd till er från Gud."

37 Och det hände sig att de gick och gjorde alldeles som Nephi hade sagt till dem. Och se, de ord som han hade sagt besannades, för i enlighet med de orden nekade han, och likaså i enlighet med de orden bekände han.

38 Och han fördes fram för att bevisa att det var han själv som var den verkliga mördaren, så att de fem frigavs och likaså Nephi.

39 Och det fanns några bland nephiterna som trodde på Nephis ord. Och det fanns även några som trodde på grund av de fem människors vittnesbörd, för dessa hade omvänt medan de var i fängelset.

40 Och nu fanns det några ibland folket som sa att Nephi var en profet.

41 Och det fanns andra som sa: "Se, han är en gud, för om han inte varit en gud kunde han inte veta allting. För se, han har berättat för oss om våra hjärtans tankar och har även berättat andra ting för oss. Och han har till och med låtit oss veta vem som är vår överdomares verkliga mördare."

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Helaman 10

- 1 Och det hände sig att det uppstod oenighet bland folket, så att de skildes åt olika håll och gick sin väg och lämnade Nephi ensam, där han stod mitt ibland dem.
- 2 Och det hände sig att Nephi gick sin väg mot sitt eget hus och begrundade det som Herren hade visat honom.
- 3 Och det hände sig att medan han så begrundade detta – och kände sig mycket nedstämd på grund av det nephitiska folkets ogudaktighet, deras hemliga mörkrets gärningar och deras mord och deras plundringar och all slags ondska – ja, det hände sig att medan han i sitt hjärta begrundade detta, se, då kom en röst till honom som sa:
- 4 ”Välsignad är du, Nephi, för det du har gjort. För jag har sett hur du outtröttligt har förkunnat för detta folk det ord som jag har gett dig. Och du har inte fruktat dem och har inte sökt rädda ditt eget liv, utan har sökt göra min vilja och hålla mina bud.
- 5 Och eftersom du nu har gjort detta så outtröttligt ska jag välsigna dig för evigt. Och jag ska göra dig mäktig i ord och i handling, i tro och i gärningar, ja, så att allt sker dig enligt ditt ord, för du kommer inte att be om något som strider mot min vilja.
- 6 Se, du är Nephi, och jag är Gud. Se, jag betygar för dig i mina änglars närvaro att du ska ha makt över detta folk och ska slå jorden med hungersnöd och med farso-ter och undergång, alltefter detta folks ogudaktighet.
- 7 Se, jag ger dig makt att vad du än beseglar på jorden ska vara beseglat i himlen, och vad du än löser på jorden ska vara löst i himlen, och på så sätt ska du ha makt bland detta folk.
- 8 Och om du således säger till detta tempel att det ska rämna, så ska det ske.
- 9 Och om du säger till detta berg: ’Må du kullkastas och jämnas med marken’, så ska det ske.
- 10 Och se, om du säger att Gud ska slå detta folk, så ska det ske.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

11 Och se, nu befäller jag dig att du ska gå och förkunna för detta folk att så säger Herren Gud, som är den Allsmåktige: 'Om ni inte omvänder er ska ni bli slagna, ända till undergång.'

12 Och se, nu hände det sig att när Herren hade talat dessa ord till Nephi, stannade denne och gick inte till sitt eget hus utan återvände till de folkskaror som var skingrade över hela landets yta och började förkunna för dem det Herrens ord som hade talats till honom om deras undergång, om de inte omvände sig.

13 Men se, trots det stora underverk som Nephi hade utfört genom att berätta för dem om överdomarens död förhärdade de sina hjärtan och hörsammade inte Herrens ord.

14 Därför förkunnade Nephi Herrens ord för dem och sa: "Om ni inte omvänder er, säger Herren, ska ni bli slagna ända till undergång."

15 Och det hände sig att när Nephi hade förkunnat ordet för dem, förhärdade de alltjämt sina hjärtan och ville inte hörsamma hans ord. Därför smädade de honom och försökte bära hand på honom för att kasta honom i fängelse.

16 Men se, Guds makt var med honom, och de kunde inte ta honom och kasta honom i fängelse, för han blev tagen av Anden och bortförd från deras mitt.

17 Och det hände sig att han på så sätt i Anden gick från folkskara till folkskara och förkunnade Guds ord, ända till dess han hade förkunnat det för dem alla eller sänt ut det till hela folket.

18 Och det hände sig att de inte ville hörsamma hans ord. Och stridigheter började uppstå så att de vände sig mot varandra och började dräpa varandra med svärd.

19 Och så slutade det sjuttio och första året av domarnas regering över Nephis folk.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, inasmuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Helaman 11

- 1 Och nu hände det sig i det sjuttio och andra året av domarnas regering att stridigheterna tilltog så att det blev krig över hela landet bland hela Nephis folk.
- 2 Och det var det hemliga rövarbandet som utövade detta förödelsens och ogudaktighetens verk. Och detta krig varade hela det året och det varade även det sjuttio och tredje året.
- 3 Och det hände sig att Nephi samma år ropade till Herren och sa:
  - 4 ”O Herre, tillåt inte att detta folk förgås med svärd, utan låt det hellre, o Herre, bli hungersnöd i landet för att väcka dem till hågkomst om Herren sin Gud, och då kanske de omvänder sig och vänder sig till dig.”
- 5 Och så skedde det enligt Nephis ord. Och det blev stor hungersnöd i landet bland hela Nephis folk. Och under det sjuttio och fjärde året fortsatte så hungersnöden, och förödelsens verk med svärd upphörde men blev av hungersnöden allvarligt.
- 6 Och detta förödelsens verk fortfor även under det sjuttio och femte året. För jorden hade hemsökts av torka så att den inte frambringade säd i rätt årstid för säd, och hela landet var hemsökt, ja, både bland lamaniter och bland nephiter, så att de hemsöktes och omkom i tusental i landets mest ogudaktiga delar.
- 7 Och det hände sig att människorna såg att de höll på att förgås av svält, och de började komma ihåg Herren sin Gud. Och de började komma ihåg Nephis ord.
- 8 Och folket började vädja till sina överdomare och sina ledare att de skulle säga till Nephi: ”Se, vi vet att du är en gudsmän. Ropa därför till Herren vår Gud om att vända bort denna hungersnöd från oss, så att inte alla de ord som du har talat om vår undergång besannas.”

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

9 Och det hände sig att domarna sa de ord till Nephi som folket önskade. Och det hände sig att när Nephi såg att folket hade omvänt sig och att de ödmjukade sig i säckväv, ropade han återigen till Herren och sa:

10 ”O Herre, se folket omvänder sig! Och de har drivit bort ifrån sig Gadiantons band så att de blivit utrotade, och de har gömt deras hemliga planer i jorden.

11 Vill du nu, o Herre, för denna deras ödmjukhets skull vända bort din vrede och låta din vrede blidkas av de ogudaktiga människors undergång som du redan har förgjort.

12 O Herre, vill du vända bort din vrede, ja, din brinnande vrede, och låta denna svält upphöra i landet.

13 O Herre, vill du höra mig och låta det ske enligt mina ord, och sända regn över jordens yta så att hon åter kan frambringa sin frukt, och sin säd i den rätta årstiden för säd.

14 O Herre, du hörde mina ord när jag sa: ’Låt det bli hungersnöd, så att svärdets plåga kan upphöra.’ Och jag vet att du ska höra mina ord även denna gång, för du sa: ’Om detta folk omvänder sig ska jag skona dem.’

15 Ja, o Herre, och du ser att de har omvänt sig på grund av hungersnöden och farsoten och förödelsen som har drabbat dem.

16 Och vill du nu, o Herre, vända bort din vrede och pröva dem igen och se om de vill tjäna dig? Och om så är, o Herre, kan du välsigna dem enligt de ord som du har sagt.”

17 Och det hände sig i det sjuttio och sjätte året att Herren vände bort sin vrede från folket och lät regn falla på jorden så att hon frambringade sin frukt i rätta årstiden för frukt. Och det hände sig att hon frambringade sin säd i den rätta årstiden för säd.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

18 Och se, folket gladdes och prisade Gud, och hela landet var fyllt av glädje. Och de sökte inte längre förgöra Nephi, utan såg honom som en stor profet och gudsmän som hade fått stor makt och myndighet sig givna av Gud.

19 Och se, Lehi, hans bror, stod honom inte efter på minsta sätt i fråga om rättfärdighet.

20 Och sålunda hände det sig att Nephis folk åter började få framgång i landet och började bygga upp sina öde platser och började föröka sig och utbreda sig till dess de täckte hela landets yta, både norrut och söderut, från havet i väster till havet i öster.

21 Och det hände sig att det sjuttio och sjätte året slutade i fred. Och det sjuttio och sjunde året började i fred, och kyrkan spreds över hela landets yta, och större delen av folket, både nephiter och lamaniter, tillhörde kyrkan, och de hade mycket stor fred i landet. Och så slutade det sjuttio och sjunde året.

22 Och de hade även fred under det sjuttio och åttonde året, med undantag av några få stridigheter om de lärosatser som faststälts av profeterna.

23 Och i det sjuttio och nionde året uppstod många stridigheter. Men det hände sig att Nephi och Lehi och många av deras bröder som hade kunskap om de sanna lärosatserna, eftersom de dagligen fick många uppenbarelser, predikade för folket så att de samma år fick slut på deras stridigheter.

24 Och det hände sig att i det åttionde året av domarnas regering över Nephis folk fanns det ett visst antal avfallingar från Nephis folk, vilka några år tidigare hade gått över till lamaniterna och antagit namnet lamaniter, och även ett visst antal som var verkliga ättlingar till lamaniterna, vilka på grund av att de hetsats till vrede av dem, eller av dessa avfallingar, började föra krig mot sina bröder.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

25 Och de begick mord och plundrade. Och sedan drog de sig tillbaka till bergen och in i vildmarken och till hemliga platser och gömde sig så att de inte kunde upptäckas, och de ökade dagligen i antal eftersom det fanns avfallingar som gick över till dem.

26 Och på så sätt blev de med tiden, ja, inom loppet av några få år, ett mycket stort rövarband. Och de utforskade alla Gadiantons hemliga planer och blev på så sätt Gadiantons rövare.

27 Se, dessa rövare åstadkom stor skada, ja, stor förödelse bland Nephis folk och likaså bland det lamanitiska folket.

28 Och det hände sig att det blev nödvändigt att göra slut på detta förödelsens verk. Därför sände de en här av starka män ut i vildmarken och upp ibland bergen för att söka upp detta rövarband och förgöra det.

29 Men se, det hände sig att de samma år drevs tillbaka till sina egna landområden. Och så slutade det åttionde året av domarnas regering över Nephis folk.

30 Och det hände sig i början av det åttio och första året att de åter drog ut mot detta rövarband och nedgjorde många, och de blev också själva hemsökta av stor förödelse.

31 Och de tvingades åter att vända tillbaka från vildmarken och ner från bergen till sina egna landområden eftersom antalet rövare som härjade i bergen och i vildmarken var mycket stort.

32 Och det hände sig att så slutade detta år. Och rövarna fortsatte att öka i antal och tillväxa i styrka så att de trotsade nephiternas alla härar och även lamaniternas. Och de orsakade stor fruktan bland folket i hela landet.

33 Ja, de hemsökte många landsdelar och åstadkom stor förödelse bland dem, ja, de dödade många och bortförde andra i fångenskap i vildmarken, ja, i synnerhet deras kvinnor och deras barn.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, insomuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Denna stora olycka, som drabbade folket på grund av deras ondska, fick nu många att väckas till hågkomst om Herren sin Gud.

35 Och så slutade det åttio och första året av domarnas regering.

36 Och i det åttio och andra året började de åter glömma Herren sin Gud. Och i det åttio och tredje året började de tillväxa i ondska. Och under det åttio och fjärde året förändrade de inte sitt levnadssätt.

37 Och det hände sig att de i det åttio och femte året tillväxte allt mer i sitt högmod och i sin ogudaktighet, och på så sätt mognade de återigen till undergång.

38 Och så slutade det åttio och femte året.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Helaman 12

- 1 Och sålunda kan vi se hur falska och även föränderliga människobarnens hjärtan är. Ja, vi kan se att Herren i sin stora och oändliga godhet välsignar och ger dem framgång som sätter sin lit till honom.
- 2 Ja, och vi kan se att just då han ger sitt folk framgång, ja, genom att föröka deras åkrar, deras flockar och deras hjordar och guld och silver och alla sorters dyrbarheter av varje slag och art, genom att skona deras liv och befria dem ur deras fienders händer, genom att uppmjuka deras fienders hjärtan så att de inte förklarar krig mot dem, ja, kort sagt, genom att göra allt för sitt folks välfärd och lycka, ja, det är just då som de förhärdar sina hjärtan och glömmar Herren sin Gud och trampar den Helige under sina fötter – ja, och detta till följd av deras bekvämlighet och mycket stora framgång.
- 3 Och sålunda ser vi att om inte Herren tuktar sitt folk med många lidanden, ja, om han inte hemsöker dem med död och med fruktan och med hungersnöd och med alla slags farsoter, kommer de inte ihåg honom.
- 4 O, hur dåraktiga och hur fåfänga och hur onda och djävulska och hur snara till att göra ont och hur sena till att göra gott är inte människobarnen, ja, hur snara till att hörsamma den ondes ord och till att fästa sina hjärtan vid världens fåfängligheter!
- 5 Ja, hur snara att upphöja sig i högmod, ja, hur snara att skryta och begå all slags ondska! Och hur sena är de inte att komma ihåg Herren sin Gud och att öppna sitt öra för hans råd, ja, hur sena är de inte att vandra på visdomens stigar!
- 6 Se, de önskar inte att Herren, deras Gud som har skapat dem, ska råda och regera över dem. Trots hans stora godhet och hans barmhärtighet mot dem ringaktar de hans råd och de vill inte att han ska vara deras vägledare.
- 7 O, hur stor är inte människobarnens intighet, ja, de är till och med ringare än jordens stoft.
- 8 För se, jordens stoft rör sig hit och dit så att det delar sig på vår store och evige Guds befallning.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Ja se, för hans röst darrar och bävar höjderna och bergen.

10 Och av hans rösts kraft sönderbryts de och blir jämna, ja, liksom en dal.

11 Ja, av hans rösts kraft skakar hela jorden.

12 Ja, av hans rösts kraft skälver grundvalarna ända till det innersta.

13 Ja, och om han säger till jorden: ”Flytta dig”, så flyttas den.

14 Ja, om han säger till jorden: ”Du ska gå tillbaka så att dagen förlängs många timmar”, så sker det så.

15 Och sålunda går jorden tillbaka enligt hans ord, och det ser för människan ut som om solen stod stilla, ja, och så är det, för det är förvisso jorden som rör sig och inte solen.

16 Och se, om han likaså säger till de stora djupens vatten: ”Torka ut”, så sker det så.

17 Se, om han säger till detta berg: ”Lyft dig och kom och fall över denna stad så att den begravs”, se, då sker det så.

18 Och se, om en människa gömmer en skatt i jorden, och Herren säger: ”Må den förbannas på grund av hans ondska som gömde den”, se, då ska den bli förbannad.

19 Och om Herren säger: ”Må du förbannas, så att ingen människa från denna stund och för evigt ska kunna finna dig”, se, då finner ingen människa den härefter och för evigt.

20 Och se, om Herren säger till en människa: ”På grund av din ondska ska du vara för evigt förbannad”, så ska det ske.

21 Och om Herren säger: ”På grund av din ondska ska du avskäras från min närhet”, så låter han det ske.

22 Och ve honom till vilken han säger så, för det drabbar honom som vill göra ont, och han kan inte bli frälst. Och därför, för att människorna ska kunna bli frälsta, har omvändelse förkunnats.

23 Därför är de välsignade som vill omvända sig och hörsamma Herrens, sin Guds, röst, för det är dessa som ska bli frälsta.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

24 Och må Gud i sin stora fullkomlighet låta människorna förmås till omvändelse och goda gärningar, så att de åter kan få nåd på nåd enligt sina gärningar.

25 Och jag önskar att alla människor skulle kunna bli frälsta. Men vi läser att på den stora och yttersta dagen ska det finnas några som ska drivas ut, ja, förskjutas från Herrens närhet,

26 ja, som ska överlämnas till ett tillstånd av oändligt elände, som uppfyllelse av de ord som säger: ”De som har gjort gott ska få evigt liv, och de som har gjort ont ska få evig fördömelse.” Och så är det. Amen.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Helaman 13

- 1 Och nu hände det sig i det åttio och sjätte året att nephiterna alltjämt förblev i sin ogudaktighet, ja, i stor ogudaktighet, medan lamaniterna noggrant höll Guds bud enligt Moses lag.
- 2 Och det hände sig det året att en viss Samuel, en lamanit, kom till Zarahemlas land och började predika för folket. Och det hände sig att han predikade omvändelse för folket i många dagar, och de drev bort honom, och han stod i begrepp att återvända till sitt eget land.
- 3 Men se, Herrens röst kom till honom och sa att han skulle återvända och profetera för folket allt som skulle inges honom i hjärtat.
- 4 Och det hände sig att de inte ville låta honom komma in i staden. Därför gick han och steg upp på dess mur, och sträckte ut handen och ropade med hög röst och profeterade för folket allt som Herren ingav honom i hjärtat.
- 5 Och han sa till dem: ”Se, jag, Samuel, en lamanit, talar de Herrens ord som han inger mig i hjärtat. Och se, han har ingett mig i hjärtat att säga till detta folk att rättvisans svärd hänger över detta folk. Och fyra hundra år ska inte gå förbi förrän rättvisans svärd faller på detta folk.
- 6 Ja, stor förödelse väntar detta folk, och den ska förvisso drabba detta folk, och ingenting kan frälsa detta folk utom omvändelse och tro på Herren Jesus Kristus, som förvisso ska komma till världen och ska lida mycket och ska dräpas för sitt folk.
- 7 Och se, en Herrens ängel har förkunnat det för mig och han kom med glada budskap till min själ. Och se, jag sändes till er att förkunna det även för er så att ni skulle kunna få glada budskap, men se, ni ville inte ta emot mig.

Helaman 13

- And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.
- And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.
- But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.
- And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.
- And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.
- Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.
- And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Därför säger Herren: 'På grund av hårdheten i det nephitiska folkets hjärtan ska jag ta mitt ord ifrån dem om de inte omvänder sig, och jag ska ta min Ande ifrån dem, och jag ska inte längre ha tålmod med dem, och jag ska vända deras bröders hjärtan mot dem.
- 9 Och fyra hundra år ska inte gå förbi förrän jag låter dem bli slagna, ja, jag ska hemsöka dem med svärd och med hungersnöd och med farsot.
- 10 Ja, jag ska hemsöka dem i min brinnande vrede, och det ska finnas några av det fjärde släktledet av era fiender som ska leva och bevittna er fullständiga undergång. Och detta ska förvisso ske om ni inte omvänder er, säger Herren. Och de som tillhör det fjärde släktledet ska orsaka er undergång.
- 11 Men om ni omvänder er och återvänder till Herren er Gud ska jag vända bort min vrede, säger Herren. Ja, så säger Herren: Välsignade är de som omvänder sig och vänder sig till mig, men ve den som inte omvänder sig.
- 12 Ja, ve den stora staden Zarahemla, för se, det är för de rättfärdigas skull som den är bevarad. Ja, ve denna stora stad, för jag märker, säger Herren, att det finns många, ja, de flesta i denna stora stad, som förhärdar sina hjärtan mot mig, säger Herren.
- 13 Men välsignade är de som omvänder sig, för dem ska jag skona. Men se, om det inte vore för de rättfärdigas skull som finns i denna stora stad, skulle jag låta eld komma ner från himlen och förgöra den.
- 14 Men se, det är för de rättfärdigas skull som den är skonad. Men se, tiden kommer, säger Herren, då ni kommer att driva ut de rättfärdiga från er, och då är ni mogna för undergång. Ja, ve denna stora stad för den ogudaktighets och de avskyvärdheters skull som är i henne.
- 15 Ja, och ve staden Gideon för den ogudaktighets och de avskyvärdheters skull som är i henne.
- 16 Ja, och ve alla de städer som finns i landet runt omkring och som innehas av nephiterna, för den ogudaktighets och de avskyvärdheters skull som är i dem.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the hardness of the hearts of the people of the Nephites, except they repent I will take away my word from them, and I will withdraw my Spirit from them, and I will suffer them no longer, and I will turn the hearts of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away before I will cause that they shall be smitten; yea, I will visit them with the sword and with famine and with pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there shall be those of the fourth generation who shall live, of your enemies, to behold your utter destruction; and this shall surely come except ye repent, saith the Lord; and those of the fourth generation shall visit your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea, thus saith the Lord, blessed are they who will repent and turn unto me, but wo unto him that repenteth not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for behold, it is because of those who are righteous that it is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive, saith the Lord, that there are many, yea, even the more part of this great city, that will harden their hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will I spare. But behold, if it were not for the righteous who are in this great city, behold, I would cause that fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is spared. But behold, the time cometh, saith the Lord, that when ye shall cast out the righteous from among you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be unto this great city, because of the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the land round about, which are possessed by the Nephites, because of the wickedness and abominations which are in them.

- 17 Och se, en förbannelse ska komma över landet, säger Härskarornas Herre, för de människors skull som är i landet, ja, för deras ogudaktighets och deras avskyvärdheter skull.
- 18 Och det ska ske, säger Härskarornas Herre, ja, vår store och sanne Gud, att den som gömmer skatter i jorden ska inte återfinna dem på grund av landets stora förbannelse, såvida han inte är en rättfärdig man och gömmer dem åt Herren.
- 19 För jag vill, säger Herren, att de ska gömma sina skatter åt mig. Och förbannade vare de som inte gömmer sina skatter åt mig, för inga andra än de som är rättfärdiga gömmer sina skatter åt mig. Och förbannad vare han som inte gömmer sina skatter åt mig, liksom även skatten, och ingen ska återfå den på grund av landets förbannelse.
- 20 Och dagen kommer då de ska gömma sina skatter eftersom de har fäst sina hjärtan vid rikedomar. Och eftersom de har fäst sina hjärtan vid sina rikedomar och gömmer sina skatter när de flyr för sina fiender vare de förbannade och likaså deras skatter, eftersom de inte gömmer dem åt mig, och på den dagen ska de bli slagna, säger Herren.'
- 21 Se, ni invånare i denna stora stad, och hörsamma mina ord, ja, hörsamma de ord som Herren säger, för se han säger att ni är förbannade för era rikedomars skull, och likaså är era rikedomar förbannade eftersom ni har fäst era hjärtan vid dem, och ni inte har hörsammat orden från honom som gav er dem.
- 22 Ni kommer inte ihåg Herren er Gud för det han har välsignat er med. Men ni kommer alltid ihåg era rikedomar, dock inte för att tacka Herren er Gud för dem. Ja, era hjärtan är inte vända till Herren, utan de sväller av stort högmod så att ni skryter och är uppblåsta, fulla av avund, strid, illvilja, förföljelse och mord och all slags ondska.
- 23 Av denna anledning har Herren Gud låtit en förbannelse komma över landet och likaså över era rikedomar, och detta på grund av er ondska.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

24 Ja, ve detta folk eftersom den tid har kommit då ni driver ut profeterna och hånar dem och kastar sten på dem och dräper dem och gör dem allt slags ont, alldeles som de gjorde i forna tider.

25 Och när ni nu talar säger ni: 'Om våra dagar hade varit i våra fädernas dagar skulle vi inte ha dräpt profeterna. Vi skulle inte ha stenat dem eller drivit bort dem.'

26 Se, ni är värre än de, för så sant Herren lever skulle ni, om en profet kommer till er och för er förkunnar Herrens ord, som vittnar om era synder och er ondska, vredgas på honom och driva bort honom och på alla andra sätt söka förgöra honom. Ja, ni skulle säga att han är en falsk profet och att han är en syndare och av djävulen eftersom han vittnar om att era gärningar är onda.

27 Men se, om det kommer en man bland er och säger: 'Gör det här, och det är inget ont i det. Gör det där, och ni ska inte lida.' Ja, om han säger: 'Vandra efter era egna hjärtans högmod, ja, vandra efter era ögons högmod och gör vad ert hjärta än önskar' – och om en man kommer bland er och säger så, tar ni emot honom och säger att han är en profet.

28 Ja, honom upphöjer ni, och ni ger honom av era ägodelar. Ni ger honom av ert guld och ert silver och ni klär honom i dyrbara kläder, och eftersom han talar smickrande ord till er och han säger att allt är väl, så finner ni inget fel på honom.

29 O du onda och du fördärvade släkte, du förhärdade och du styvnackade folk, hur länge tror ni att Herren har tålmod med er? Ja, hur länge ska ni låta er ledas av dåraktiga och blinda vägvisare? Ja, hur länge ska ni välja mörker hellre än ljus?

30 Ja se, Herrens vrede är redan upptänd mot er. Se, han har förbannat landet för er onskas skull.

31 Och se, tiden kommer, då han förbannar era rikedomar så att de blir så hala att ni inte kan hålla dem kvar, och i er fattigdoms dagar kan ni inte behålla dem.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 Och i er fattigdoms dagar ska ni ropa till Herren, och förgäves ska ni ropa, för er ödeläggelse har redan kommit över er, och er undergång har gjorts säker. 'Och på den dagen ska ni gråta och jämra er', säger Härskarornas Herre. Och då ska ni klaga och säga:

33 'O, att jag hade omvänt mig och inte dödat profeterna och stenat dem och drivit bort dem.' Ja, på den dagen ska ni säga: 'O, att vi hade kommit ihåg Herren vår Gud den dag han gav oss våra rikedomar. Då skulle de inte ha blivit hala och glidit oss ur händerna, för se, våra rikedomar har gått förlorade.

34 Se, vi lägger ett verktyg här och nästa dag är det försvunnet, och se, våra svärd tas ifrån oss den dag vi söker efter dem för att kunna strida.

35 Ja, vi har gömt våra skatter, och de har glidit ifrån oss till följd av landets förbannelse.

36 O, om vi hade omvänt oss den dag Herrens ord kom till oss, för se, landet är förbannat, och allting har blivit halt och vi kan inte hålla det kvar.

37 Se, vi är omgivna av demoner, ja, vi är omringade av de änglar som tillhör honom som har sökt att fördärva våra själar. Se, vår ondska är stor. O Herre, kan du inte vända din vrede bort ifrån oss?' Och detta ska bli era ord i de dagarna.

38 Men se, er prøvotid är förbi. Ni har skjutit upp er frälsnings dag till dess det är evinnerligen för sent och er undergång har gjorts säker. Ja, för ni har i alla ert livs dagar sökt efter det som ni inte kan få, och ni har sökt lycka i att göra ont, vilket strider mot den rättfärdighetens natur som kännetecknar vårt stora och Eviga Överhuvud.

39 O, att ni, landets invånare, ville höra mina ord! Och jag ber att Herrens vrede ska vändas bort ifrån er, och att ni ska omvända er och bli frälsta."

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Helaman 14

- 1 Och nu hände det sig att lamaniten Samuel profeterade avsevärt mycket mer som inte kan skrivas.
- 2 Och se, han sa till dem: ”Se, jag ger er ett tecken: Fem år till ska förflyta och se, sedan kommer Guds Son för att återlösa alla dem som tror på hans namn.
- 3 Och se, detta ger jag er till tecken på tiden för hans ankomst. För se, stora ljus ska visa sig på himlen, så att det natten innan han kommer inte ska bli mörkt, så att det för människor ska se ut som om det vore dag.
- 4 Därför ska en dag och en natt och en dag vara som en enda dag utan någon natt, och detta ska vara ett tecken för er. För ni ska vara medvetna om solens uppgång och likaså dess nedgång. Därför ska man med säkerhet veta att det är två dagar och en natt. Dock ska natten inte förmörkas, och detta är natten före hans födelse.
- 5 Och se, en ny stjärna ska gå upp, en sådan som ni aldrig förr har sett, och även detta ska vara ett tecken för er.
- 6 Och se, detta är inte allt, för många tecken och under ska visa sig på himlen.
- 7 Och det ska ske att ni alla ska häpna och förundras till den grad att ni ska falla till marken.
- 8 Och det ska ske att var och en som tror på Guds Son ska få evigt liv.
- 9 Och se, Herren har genom sin ängel befallt mig att jag ska komma och förkunna detta för er, ja, han har befallt mig att jag ska profetera detta för er, ja, han har sagt till mig: ’Ropa till detta folk: ’Omvänd er och bered Herrens väg.’”
- 10 Och eftersom jag är lamanit och har talat till er de ord som Herren har befallt mig, och eftersom de var hårda mot er, vredgas ni på mig och försöker förgöra mig, och ni har drivit mig bort ifrån er.

Helaman 14

- And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.
- And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.
- And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.
- Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.
- And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.
- And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.
- And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.
- And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.
- And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.
- And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

11 Och ni ska höra mina ord, för i denna avsikt har jag kommit upp på denna stads murar, för att ni ska kunna höra och få kunskap om de Guds straffdomar som väntar er för er onskas skull, och likaså för att ni ska få kunskap om omvändelsens villkor,

12 och likaså för att ni ska få kunskap om Jesu Kristi, Guds Sons, ankomst, han som är himlens och jordens Fader, alltings Skapare från begynnelsen, och för att ni ska få kunskap om tecknen på hans ankomst, i den avsikten att ni ska kunna tro på hans namn.

13 Och om ni tror på hans namn ska ni omvända er från alla era synder så att ni därigenom kan få förlåtelse för dem genom hans förtjänster.

14 Och se, ännu ett tecken ger jag er, ja, ett tecken på hans död.

15 För se, han måste förvisso dö för att frälsning ska kunna åstadkommas, ja, det tillkommer honom och det är nödvändigt att han dör för att åstadkomma de dödas uppståndelse, så att människorna därigenom kan föras till Herrens närhet.

16 Ja se, denna död åstadkommer uppståndelsen och återlöser hela människosläktet från den första döden – den andliga döden, för hela människosläktet, som genom Adams fall avskars från Herrens närhet, anses som dött, både vad timliga ting och andliga ting beträffar.

17 Men se, Kristi uppståndelse återlöser människosläktet, ja, hela människosläktet, och för dem tillbaka till Herrens närhet.

18 Ja, och den åstadkommer omvändelsens villkor för att den som omvänder sig inte ska huggas ner och kastas i elden. Men alla som inte omvänder sig ska huggas ner och kastas i elden, och de drabbas återigen av en andlig död, ja, en andra död, för de är återigen avskurna från de ting som tillhör rättfärdigheten.

19 Omvänd er därför, omvänd er, så att ni inte, genom att ni vet detta och inte gör därefter, ådrar er själva fördömmelse och förs ner till denna andra död.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

20 Men se, som jag sa till er om ett annat tecken, ett tecken på hans död, se, den dag då han lider döden ska solen förörkas och vägra ge er sitt ljus, och likaså månen och stjärnorna, och det ska inte finnas något ljus på detta lands yta ända från den stund då han lider döden och under loppet av tre dagar till dess han uppstår från de döda.

21 Ja, i den stund han ger upp andan ska det åska och blixtra under loppet av många timmar, och jorden ska skaka och skälva. Och klipporna på jorden, som är både ovanpå jorden och under, som ni nu vet är fasta eller som till större delen är en fast massa, ska sönderbrytas.

22 Ja, de ska rämna och ska därefter för alltid återfinnas som springor och sprickor och som brutna stycken över hela landets yta, ja, både ovanpå jorden och under.

23 Och se, det ska bli våldsamma stormar, och många berg ska sänkas och bli som dalar, och många ställen som nu kallas dalar ska bli berg som reser sig till stor höjd.

24 Och många landsvägar ska brytas upp och många städer läggas öde.

25 Och många gravar ska öppnas och ge ifrån sig många av sina döda, och många heliga ska visa sig för många.

26 Och se, så har ängeln talat till mig. För han sa till mig att det skulle bli åska och blixtrar under loppet av många timmar.

27 Och han sa till mig att medan åskan och blixterna och stormarna varade skulle detta ske, och detta mörker skulle täcka hela jordens yta under loppet av tre dagar.

28 Och ängeln sa till mig att många ska se större ting än dessa, för att de ska kunna tro att dessa tecken och dessa under ska äga rum över hela detta lands yta, och för att det inte ska finnas något skäl till otro bland människobarnen –

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunders and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunders and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

- 29 och detta sker i den avsikten att var och en som tror ska kunna bli frälst, och att var och en som inte tror ska kunna drabbas av en rättfärdig dom, och även att de, om de blir fördömda, själva drar på sig sin egen fördömmelse.
- 30 Och kom nu ihåg, kom ihåg, mina bröder, att var och en som förgås, förgås av sig själv, och var och en som gör ont gör det av sig själv, för se, ni är fria. Ni har tillåtelse att handla av er själva, för se, Gud har gett er kunskap och han har gjort er fria.
- 31 Han har gett er att kunna skilja gott från ont, och han har gett er att kunna välja liv eller död. Och ni kan göra gott och bli återställda till det som är gott eller få det goda återställt till er, eller också kan ni göra ont och få det som är ont återställt till er.

And this to the intent that whosoever will believe might be saved, and that whosoever will not believe, a righteous judgment might come upon them; and also if they are condemned they bring upon themselves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that whosoever perisheth, perisheth unto himself; and whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for behold, ye are free; ye are permitted to act for yourselves; for behold, God hath given unto you a knowledge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good from evil, and he hath given unto you that ye might choose life or death; and ye can do good and be restored unto that which is good, or have that which is good restored unto you; or ye can do evil, and have that which is evil restored unto you.

Helaman 15

- 1 Och nu, mina älskade bröder, se, jag förkunnar för er att om ni inte omvänder er ska era hus lämnas öde.
- 2 Ja, om ni inte omvänder er ska era kvinnor ha stor orsak att sörja den dag då de ammar, för ni ska försöka fly men det ska inte finnas någon fristad. Ja, och ve dem som är med barn, för de är tunga och kan inte fly. Därför ska de trampas ner och lämnas att gå under.
- 3 Ja, ve detta folk som kallas Nephis folk, om de inte omvänder sig när de ser alla dessa tecken och under som ska visas dem. För se, de har varit ett av Herren utvalt folk, ja, han har älskat Nephis folk och har även tuktat dem. Ja, under deras onskas dagar har han tuktat dem därför att han älskar dem.
- 4 Men se, mina bröder, lamaniterna har han hatat eftersom deras gärningar ständigt varit onda, och detta till följd av onskan i deras faders tradition. Men se, frälsning har kommit till dem genom nephiternas predikningar, och i denna avsikt har Herren förlängt deras dagar.
- 5 Och jag önskar att ni ska märka att större delen av dem går pliktens väg, och att de vandrar samvetsgrant inför Gud, och att de vinnlägger sig om att hålla hans befallningar och hans stadgar och hans lagar enligt Moses lag.
- 6 Ja, jag säger er att större delen av dem gör detta, och med outtröttlig flit strävar de efter att bringa återstoden av sina bröder till kunskapen om sanningen. Därför finns det många som dagligen ökar deras antal.
- 7 Och se, ni vet själva, för ni har bevittnat det, att alla de som bringas till kunskap om sanningen, och till kännedom om sina faders ogudaktiga och avskyvärda traditioner, och bringas till att tro de heliga skrifterna, ja, de heliga profeternas profetior, som är skrivna och som bringar dem till tro på Herren och till omvändelse, den tro och omvändelse som åstadkommer en hjärtats förändring i dem –

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 ja, ni vet själva att alla de som har kommit fram till detta är fasta och ståndaktiga i tron och i det varmed de har gjorts fria.
- 9 Och ni vet även att de har grävt ner sina krigsvapen, och att de fruktar att ta upp dem igen för att inte på något sätt synda, ja, ni kan se att de fruktar att synda – för se, de låter sig nedtrampas och dräpas av sina fiender och lyfter inte sina svärd mot dem, och detta på grund av sin tro på Kristus.
- 10 Och till följd av deras ståndaktighet i sin tro på det som de tror på, ja, till följd av deras fasthet när de en gång har blivit upplysta, ska Herren välsigna dem och förlänga deras dagar trots deras ondska.
- 11 Ja, även om de skulle nedsjunka i otro ska Herren förlänga deras dagar, till dess den tid kommer som våra fäder och likaså profeten Zenos och många andra profeter har talat om rörande våra bröder lamaniternas återställelse till kunskapen om sanningen.
- 12 Ja, jag säger er att i den sista tiden blir Herrens löften utsträckta till våra bröder lamaniterna, och oavsett de många lidanden som de ska utstå, och oavsett att de ska bli drivna hit och dit över jordens yta och bli jagade och bli slagna och skingrade vitt omkring utan att ha någon fristad, ska Herren vara barmhärtig mot dem.
- 13 Och detta är enligt profetian, att de ska åter bringas till den sanna kunskapen, som är kunskapen om deras Återlösare och deras store och sanne herde, och räknas bland hans får.
- 14 Därför säger jag er att det blir bättre för dem än för er, om ni inte omvänder er.
- 15 För se, om de kraftgärningar som ni har bevittnat hade bevittnats av dem, ja, dem som har nedsjunkit i otro på grund av sina faders traditioner, då skulle de, det kan ni själva se, aldrig ha nedsjunkit i otro igen.
- 16 Därför säger Herren: 'Jag ska inte fullständigt förgöra dem, utan jag ska på den dag som jag i min visdom beslutar låta dem återvända till mig, säger Herren.'

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

17 Och se, säger Herren om det nephitiska folket: 'Om de inte omvänder sig och vinnlägger sig om att göra min vilja ska jag fullständigt förgöra dem, säger Herren, för deras otros skull trots de många kraftgärningar som jag har utfört bland dem.' Och så sant Herren lever ska detta ske, säger Herren."

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Helaman 16

- 1 Och nu hände det sig att det var många som hörde lamaniten Samuels ord, som han talade på stadens murar. Och alla som trodde på hans ord gick och sökte upp Nephi, och när de hade funnit honom bekände de sina synder för honom och förnekade dem inte, för de önskade bli döpta till Herren.
- 2 Men alla de som inte trodde på Samuels ord vredgades på honom, och de kastade stenar mot honom på muren, och många sköt även pilar mot honom där han stod på muren. Men Herrens Ande var med honom, ja, till den grad att de inte kunde träffa honom med vare sig sina stenar eller sina pilar.
- 3 När de nu såg att de inte kunde träffa honom trodde många fler på hans ord, ja, till den grad att de gick bort till Nephi för att bli döpta.
- 4 För se, Nephi döpte och profeterade och predikade och ropade omvändelse till folket, och visade dem tecken och under och gjorde underverk bland folket för att de skulle kunna veta att Kristus snart måste komma.
- 5 Han förkunnade för dem sådant som snart måste ske så att de, när det hände, skulle kunna veta och komma ihåg att det på förhand hade tillkännagetts för dem i den avsikten att de skulle kunna tro. Därför gick alla som trodde på Samuels ord bort till honom för att bli döpta, för de kom ångerfulla och bekände sina synder.
- 6 Men större delen av dem trodde inte på Samuels ord. När de därför såg att de inte kunde träffa honom med sina stenar och sina pilar ropade de till sina befälhavare och sa: ”Grip denne man och bind honom, för se, han är besatt av en djävul. Och på grund av djävulens makt som är i honom kan vi inte träffa honom med våra stenar och våra pilar. Grip honom därför och bind honom och för bort honom.”
- 7 Och när de gick fram för att bära hand på honom, se, då kastade han sig ner från muren och flydde ut ur deras landområden, ja, till sitt eget land, och började predika och profetera bland sitt eget folk.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 Och se, han hördes aldrig mera av bland nephiterna.
Och så var folkets tillstånd.

9 Och så slutade det åttio och sjätte året av domarnas
regering över Nephis folk.

10 Och så slutade även det åttio och sjunde året av do-
marnas regering. Större delen av folket förblev i sitt hög-
mod och sin ogudaktighet och den mindre delen vand-
rade mera samvetsgrant inför Gud.

11 Och detta tillstånd rådde även under det åttio och åt-
tonde året av domarnas regering.

12 Och i det åttio och nionde året av domarnas regering
skedde ingen större förändring i folkets tillstånd, utom
det att folket började bli mera förhärdade i sin ondska
och i att mer och mer göra det som stred mot Guds bud.

13 Men det hände sig i det nittionde året av domarnas
regering att folket gavs stora tecken och under, och att
profeternas ord började uppfyllas.

14 Och änglar uppenbarade sig för människor, för visa
människor, och förkunnade för dem glada budskap om
stor glädje. På så sätt började skrifterna uppfyllas det
året.

15 Ändå började folket förhärda sina hjärtan, alla utom
den del av dem som hade störst tro, både bland nephiter
och bland lamaniter, och de började lita till sin egen
styrka och till sin egen visdom och sa:

16 ”I några fall av många kan de ha gissat rätt, men se, vi
vet att alla dessa stora och förunderliga gärningar som
det har talats om inte kan äga rum.”

17 Och de började överlägga och tvista med varandra
och säga:

18 ”Det är inte rimligt att någon sådan varelse som en
Kristus ska komma. Men om så sker, och han är Guds
Son, himlens och jordens Fader, som det har sagts, var-
för ska han inte visa sig för oss lika väl som för dem som
ska vara i Jerusalem?

19 Ja, varför ska han inte visa sig här i detta land lika väl
som i Jerusalems land?

And behold, he was never heard of more among the
Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign
of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of
the reign of the judges, the more part of the people re-
maining in their pride and wickedness, and the lesser
part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and
eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the
people, save it were the people began to be more hard-
ened in iniquity, and do more and more of that which
was contrary to the commandments of God, in the
eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign
of the judges, there were great signs given unto the peo-
ple, and wonders; and the words of the prophets began
to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did
declare unto them glad tidings of great joy; thus in this
year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their
hearts, all save it were the most believing part of them,
both of the Nephites and also of the Lamanites, and be-
gan to depend upon their own strength and upon their
own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so
many; but behold, we know that all these great and mar-
velous works cannot come to pass, of which has been
spoken.

And they began to reason and to contend among
themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ
shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of
heaven and of earth, as it has been spoken, why will he
not show himself unto us as well as unto them who shall
be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well
as in the land of Jerusalem?

20 Men se, vi vet att detta är en ogudaktig tradition som har överlämnats åt oss av våra fäder för att få oss att tro på något stort och förunderligt som ska komma att ske, men inte bland oss utan i ett land som är långt borta, ett land som vi inte känner. Därför kan de hålla oss i okunnighet eftersom vi inte med våra egna ögon kan se att det är sant.

21 Och de kommer genom den ondes list och hemlighetsfulla konster att åstadkomma något stort mysterium som vi inte kan förstå, något som håller oss nere som deras ords tjänare, och även tjänare åt dem eftersom vi skulle bli beroende av att de lär oss ordet. Och på så sätt ska de hålla oss i okunnighet i alla vårt livs dagar om vi överlämnar oss åt dem.”

22 Och mycket mera intalade folket sig i sina hjärtan, som var dåraktigt och fåfängt. Och de var mycket uppörda, för Satan hetsade dem ständigt till att göra ont. Ja, han gick omkring och spred ut rykten och skapade stridigheter över hela landets yta för att han skulle kunna förhärda folkets hjärtan mot det som var gott och mot det som skulle komma.

23 Och trots de tecken och under som ägde rum bland Herrens folk, och de många underverk de utförde, fick Satan ett fast grepp om folkets hjärtan över hela landets yta.

24 Och så slutade det nittionde året av domarnas regering över Nephis folk.

25 Och så slutade Helamans bok enligt Helamans och hans söners uppteckning.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Tredje Nephi

Nephis bok

Son till Nephi, som var son till Helaman

Och Helaman var son till Helaman, som var son till Alma, som var son till Alma, som var ättling till Nephi, som var son till Lehi, som lämnade Jerusalem i det första året av Sidkias, Juda kungs, regering.

3 Nephi 1

- 1 Nu hände det sig att det nittio och första året hade förflutit, och det var sex hundra år från den tid då Lehi lämnade Jerusalem. Och det var det år då Lachoneus var överdomare och regent över landet.
- 2 Och Nephi, Helamans son, hade lämnat Zarahemlas land och gett sin son Nephi, som var hans äldste son, ansvaret för plåtarna av mässing och alla de uppteckningar som förts och alla de föremål som hållits heliga ända från Lehis avfärd från Jerusalem.
- 3 Sedan lämnade han landet, och vart han begav sig vet ingen människa. Och hans son Nephi förde uppteckningarna i hans ställe, ja, uppteckningen om detta folk.
- 4 Och det hände sig i början av det nittio och andra året att profeternas profetior började uppfyllas mer fullständigt, för allt större tecken och underverk började utföras bland folket.
- 5 Men det fanns några som började säga att tiden var förbi då de ord som talats av lamaniten Samuel skulle uppfyllas.
- 6 Och de började glädjas över sina bröder och säga: ”Se, tiden är förbi och Samuels ord har inte uppfyllts. Därför har er glädje och er tro på detta varit förgäves.”

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 Och det hände sig att de åstadkom stor oro i hela landet. Och de människor som trodde började bli mycket bedrövade av fruktan för att det som hade uttalats överhuvudtaget inte skulle inträffa.
- 8 Men se, de väntade ståndaktigt på den dag och den natt och den dag som skulle vara som en enda dag, som om det inte fanns någon natt, så att de skulle kunna veta att deras tro inte hade varit förgäves.
- 9 Nu hände det sig att en dag hade utsetts av de icke troende, då alla de som trodde på dessa traditioner skulle avrättas, om inte det tecken som hade förutsagts av profeten Samuel skulle visa sig.
- 10 Nu hände det sig att när Nephi, Nephis son, såg denna sitt folks ogudaktighet blev hans hjärta djupt bedrövat.
- 11 Och det hände sig att han gick ut och böjde sig ner mot jorden och ropade mäktigt till sin Gud för sitt folks skull, ja, för dem som stod i fara att förgöras på grund av sin tro på sina fäders tradition.
- 12 Och det hände sig att han ropade mäktigt till Herren hela den dagen. Och se, Herrens röst kom till honom och sa:
- 13 ”Lyft upp ditt huvud och var vid gott mod, för se, tiden är inne och i denna natt ska tecknet ges, och i morgon kommer jag till världen för att visa världen att jag ska uppfylla allt det som jag har låtit säga genom mina heliga profeters mun.
- 14 Se, jag kommer till mina egna för att uppfylla allt det som jag har tillkännagett för människobarnen från världens grundläggning och för att göra både Faderns och Sonens vilja – Faderns på grund av mig och Sonens på grund av mitt kött. Och se, tiden är inne och denna natt ska tecknet ges.”
- 15 Och det hände sig att de ord som kom till Nephi uppfylldes såsom de hade talats. För se, när solen gick ner blev det inte mörkt. Och folket började förundras eftersom det inte blev mörkt när natten kom.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 Och det var många som inte hade trott profeternas ord som föll till marken och blev som om de vore döda, för de visste att den stora plan som de gjort upp för att förgöra dem som trodde på profeternas ord hade oinbetjänt, eftersom det tecken som hade utlovats redan var för handen.

17 Och de började förstå att Guds Son snart måste visa sig. Ja, kort sagt, allt folket på hela jordens yta från väster till öster, både i landet norrut och i landet söderut, blev så oerhört förbluffade att de föll till marken.

18 För de visste att profeterna hade vittnat om detta i många år, och att det tecken som hade utlovats redan var för handen. Och de började frukta på grund av sin ondska och sin otro.

19 Och det hände sig att det inte blev mörkt på hela den natten, utan det var lika ljus som om det vore mitt på dagen. Och det hände sig att solen gick upp igen på morgonen enligt sin rätta ordning, och på grund av det tecken som hade getts visste de att det var den dag då Herren skulle födas.

20 Och det hade hänt, ja, allt i minsta detalj, enligt profeternas ord.

21 Och det hände sig dessutom att en ny stjärna visade sig, i överensstämmelse med ordet.

22 Och det hände sig att Satan alltifrån den stunden började sprida ut lögnen bland folket för att förhärda deras hjärtan så att de inte skulle tro på de tecken och under som de hade sett. Men trots dessa lögnen och bedrägerier trodde större delen av folket och omvändes till Herren.

23 Och det hände sig att Nephi gick ut bland folket, och även många andra, och döpte till omvändelse varigenom det gavs mycken förlåtelse för synder. Och på så sätt började folket återigen få fred i landet.

24 Och där fanns inga stridigheter, förutom att några få började predika och försöka bevisa genom skrifterna att det inte längre var nödvändigt att lyda Moses lag. Se, häri hade de fel, eftersom de inte hade förstätt skrifterna.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was mid-day. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

- 25 Men det hände sig att de snart blev omvända och blev övertygade om sin villfarelse, för det tillkännagavs för dem att lagen ännu inte var fullbordad och att den måste uppfyllas in i minsta detalj. Ja, ordet kom till dem att den måste fullbordas och att inte en bokstav eller prick skulle förgås förrän allt var fullbordat. Därför bringades de samma år till kunskap om sin villfarelse och bekände sitt misstag.
- 26 Och så förflöt det nittio och andra året och medförde glada budskap till folket tack vare de tecken som gavs enligt alla de heliga profeternas profetior.
- 27 Och det hände sig att även det nittio och tredje året förflöt i fred, om det inte varit för Gadiantons rövare som höll till i bergen och som härjade i landet. För så starka var deras fästen och deras gömställen att folket inte kunde övervinna dem. Därför begick de många mord och åstadkom stor blodsutgjutelse bland folket.
- 28 Och det hände sig att de i det nittio och fjärde året i hög grad började föröka sig eftersom det fanns många nephitiska avfallingar som flydde till dem, vilket orsakade stor sorg bland de nephiter som stannade kvar i landet.
- 29 Och det fanns också orsak till stor sorg bland lamaniterna, för se, de hade många barn som växte upp och började bli vuxna, så att de rådde sig själva, och de förlattes av några som var zoramiter, av deras lögner och smickrande ord, att förena sig med dessa Gadiantons rövare.
- 30 Och på så sätt blev även lamaniterna drabbade och började avta i sin tro och rättfärdighet på grund av det uppväxande släktets ogudaktighet.
- But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.
- And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.
- And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.
- And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.
- And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.
- And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nephi 2

- 1 Och det hände sig att även det nittio och femte året förflöt på detta sätt, och folket började glömma de tecken och under som de hade hört och började bli mindre och mindre förvånade över ett tecken eller ett under från himlen, så att de började bli hårda i sina hjärtan och blinda i sina sinnen och började tvivla på allt som de hade hört och sett –
- 2 och intalade sig en del fåfängliga ting i sina hjärtan, som att det utförts av människor och genom djävulens kraft för att förleda och bedra folkets hjärtan. Och på så sätt tog Satan åter folkets hjärtan i besittning så att han förblindade deras ögon och förledde dem att tro att Kristi lära var något dåraktigt och fåfängt.
- 3 Och det hände sig att folket började tillväxa i ogudaktighet och avskyvärdheter, och de trodde inte att några mer tecken eller under skulle ges. Och Satan gick omkring och förledde folkets hjärtan, frestade dem och fick dem att göra mycket som var ogudaktigt i landet.
- 4 Och så förflöt det nittio och sjätte året och likaså det nittio och sjunde året och likaså det nittio och åttonde året och likaså det nittio och nionde året.
- 5 Och det hade även förflutit ett hundra år sedan Mosiahs dagar, vilken var kung över nephiternas folk.
- 6 Och sex hundra och nio år hade förflutit sedan Lehi lämnade Jerusalem.
- 7 Och nio år hade förflutit sedan den tid då tecknet gavs, det som profeterna hade talat om, på att Kristus skulle komma till världen.
- 8 Nu började nephiterna räkna sin tid från den tidpunkt då tecknet gavs, eller från Kristi ankomst. Därför hade nio år förflutit.
- 9 Och Nephi, som var far till den Nephi som hade ansvaret för uppteckningarna, återvände inte till Zarahemlas land och kunde inte återfinnas någonstans i hela landet.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 Och det hände sig att folket blev kvar i sin ogudaktighet, trots all predikan och allt profeterande som sändes ut bland dem, och så förflöt även det tionde året, och även det elfte året förflöt i ondska.

11 Och det hände sig i det trettonde året att det började uppstå krig och stridigheter i hela landet. För Gadiantons rövare hade blivit så talrika och dräpte så många av folket och ödelade så många städer och spred så mycken död och blodsutgjutelse överallt i landet att det blev nödvändigt för allt folket, både för nephiter och lamaniter, att gripa till vapen mot dem.

12 Därför förenade sig alla de lamaniter som hade omvänts till Herren med sina bröder nephiterna. Och de tvingades att för sin egen, sina kvinnors och sina barns säkerhet gripa till vapen mot dessa Gadiantons rövare, ja, och även för att bevara sina rättigheter och sin kyrkas förmåner och sin gudsdyrkan och sitt oberoende och sin frihet.

13 Och det hände sig att innan det trettonde året hade förflutit hotades nephiterna av total undergång på grund av detta krig som hade blivit mycket allvarligt.

14 Och det hände sig att de lamaniter som hade förenat sig med nephiterna räknades bland nephiterna.

15 Och deras förbannelse togs ifrån dem och deras hud blev vit liksom nephiternas.

16 Och deras unga män och deras döttrar blev mycket fagra, och de räknades bland nephiterna och kallades nephiter. Och så slutade det trettonde året.

17 Och det hände sig i början av det fjortonde året att kriget mellan rövarna och Nephis folk fortsatte och blev mycket allvarligt. Men Nephis folk fick i viss mån överhanden över rövarna så att de drev dem tillbaka från sina landområden till bergen och till deras gömställen.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 Och så slutade det fjortonde året. Och i det femtonde året gick de ut mot Nephis folk. Och på grund av Nephis folks ogudaktighet och deras många stridigheter och meningsskiljaktigheter vann Gadiantons rövare många segrar över dem.

19 Och så slutade det femtonde året, och sålunda befann sig folket i ett tillstånd av mycken bedrövelse. Och förintelsens svärd hängde över dem så att de var nära att slås ner därav, och detta till följd av sin ondska.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nephi 3

- 1 Och nu hände det sig i det sextonde året efter Kristi ankomst att Lachoneus, landets regent, fick ett brev från detta rövarbands ledare och hövding. Och dessa var de ord han skrev:
- 2 ”Lachoneus, landets ädlaste och högste regent! Se, jag skriver detta brev till dig och berömmar dig i högsta grad för din fasthet och likaså ditt folks fasthet i att bevara det ni anser vara er rätt och frihet. Ja, ni står emot väl, som om ni stöddes av en guds hand i försvaret av er frihet och er egendom och ert land, eller det som ni kallar så.
- 3 Och jag tycker det är synd, ädlaste Lachoneus, att ni är så dåraktiga och fåfänga att ni tror att ni kan stå emot så många tappra män som står under mitt befäl och som just nu står beväpnade och med stor iver väntar på ordet: ’Dra ner mot nephiterna och förgör dem.’
- 4 Och jag känner deras okuvliga ande och har provat dem på slagfältet och känner till deras eviga hat mot er på grund av de många oförrätter som ni har tillfogat dem. Om de därför skulle komma ner emot er skulle de hemsöka er med fullständig undergång.
- 5 Därför har jag skrivit detta brev och förseglar det med min egen hand då jag ömmar för er välfärd på grund av er fasthet i det som ni tror vara rätt, och er ädla anda på slagfältet.
- 6 Därför skriver jag till er och önskar att ni till detta mitt folk ska överlämna era städer, era landområden och era ägodelar, hellre än att de ska hemsöka er med svärd och förgörelse drabba er.
- 7 Eller med andra ord: Överlämna er åt oss och förena er med oss och lär känna våra hemliga gärningar och bli våra bröder så att ni kan bli som oss – inte våra slavar, utan våra bröder och delägare i alla våra ägodelar.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 Och se, jag svär en ed inför dig att om ni gör detta ska ni inte bli tillintetgjorda. Men om ni inte gör detta, svär jag en ed inför dig att jag nästa månad ska befalla mina härar att komma ner emot er, och de ska inte hejda sin hand och inte skona er utan ska dräpa er och ska låta svärdet falla på er ända till dess ni är utrotade.

9 Och se, jag är Giddianhi, och jag är detta Gadiantons hemliga sällskaps hövding. Detta sällskap är gott och dess verksamhet vet jag är god. Och de fanns i forna tider och har förts vidare till oss.

10 Och jag skriver detta brev till dig, Lachoneus, och jag hoppas att ni ska överlämna era landområden och era ägodelar utan blodsutgjutelse så att detta mitt folk, som har avvikit från er på grund av er ogudaktighet i att beröva dem deras rätt att regera, kan återfå sina rättigheter och regeringsmakten. Och om ni inte gör detta ska jag hämnas deras oförrätter. Jag är Giddianhi.”

11 Och nu hände det sig att när Lachoneus fick detta brev blev han mycket förvånad över Giddianhis fräckhet att kräva nephiternas land som besittning och likaså att hota folket med att hämnas deras oförrätter, de som inte lidit några oförrätter utom dem de själva ådragit sig genom att avfalla och sluta sig till dessa ogudaktiga och avskyvärda rövare.

12 Men se, denne Lachoneus, regenten, var en rättfärdig man och lät sig inte förskräckas av en rövares krav och hotelser. Därför hörsammade han inte brevet från Giddianhi, rövarnas hövding, utan lät sitt folk ropa till Herren om styrka i avvaktan på den tid då rövarna skulle komma ner emot dem.

13 Ja, han sände en kungörelse till hela folket att de skulle samla ihop sina kvinnor och sina barn, sina flockar och sina hjordar och alla sina ägodelar, utom sina jordegendomar, på ett ställe.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

14 Och han lät bygga befästningar runt omkring dem, och dessa skulle vara mycket starka. Och han lät härarna, både nephiternas och lamaniternas, det vill säga alla dem som räknades bland nephiterna, sättas som vakter runt omkring för att vaka över dem och skydda dem mot rövarena natt och dag.

15 Ja, han sa till dem: ”Så sant Herren lever kommer ni inte på något sätt att befrias ur dessa Gadiantons rövares händer om ni inte omvänder er från all er ondska och ropar till Herren.”

16 Och så stora och förunderliga var Lachoneus ord och profetior att de fick fruktan att komma över hela folket, och de ansträngde sig av alla krafter att handla efter Lachoneus ord.

17 Och det hände sig att Lachoneus utsåg huvudbefälhavare över alla nephiternas härar för att leda dem när rövarena kom ner emot dem från vildmarken.

18 Och den högste av alla huvudbefälhavarna och den store härföraren över nephiternas alla härar utnämndes, och hans namn var Gidgiddoni.

19 Nu var det sed bland alla nephiter att som sina huvudbefälhavare (utom i deras tider av ogudaktighet) utse en som hade uppenbarelsens och även profetians ande. Denne Gidgiddoni var därför en stor profet ibland dem, vilket även överdomaren var.

20 Nu sa folket till Gidgiddoni: ”Be till Herren och lät oss gå upp bland bergen och ut i vildmarken så att vi kan anfälla rövarena och förgöra dem på deras egna landområden.”

21 Men Gidgiddoni sa till dem: ”Herren förbjude. För om vi skulle dra upp emot dem skulle Herren överlämna oss i deras händer. Därför ska vi göra oss beredda mitt i våra besittningar, och vi ska samla ihop alla våra härar, och vi ska inte dra ut emot dem, utan vi ska vänta till dess de kommer emot oss. Därför ska Herren, så sant han lever, överlämna dem i våra händer om vi gör detta.”

And he caused that fortifications should be built round about them, and the strength thereof should be exceedingly great. And he caused that armies, both of the Nephites and of the Lamanites, or of all them who were numbered among the Nephites, should be placed as guards round about to watch them, and to guard them from the robbers day and night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except ye repent of all your iniquities, and cry unto the Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and prophecies of Lachoneus that they did cause fear to come upon all the people; and they did exert themselves in their might to do according to the words of Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint chief captains over all the armies of the Nephites, to command them at the time that the robbers should come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and the great commander of all the armies of the Nephites was appointed, and his name was Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to appoint for their chief captains, (save it were in their times of wickedness) some one that had the spirit of revelation and also prophecy; therefore, this Gidgiddoni was a great prophet among them, as also was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto the Lord, and let us go up upon the mountains and into the wilderness, that we may fall upon the robbers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid; for if we should go up against them the Lord would deliver us into their hands; therefore we will prepare ourselves in the center of our lands, and we will gather all our armies together, and we will not go against them, but we will wait till they shall come against us; therefore as the Lord liveth, if we do this he will deliver them into our hands.

22 Och det hände sig i det sjuttonde året, i den senare delen av året, att Lachoneus kungörelse hade gått ut över hela landets yta, och de hade tagit sina hästar och sina vagnar och sin boskap och alla sina flockar och sina hjordar och sin spannmål och alla sina ägodelar och tågade ut i tusental och i tiotusental till dess de alla hade kommit till den plats som hade utsetts, där de skulle samlas för att försvara sig mot sina fiender.

23 Och det land som hade utsetts var Zarahemlas land och det land som låg mellan Zarahemla och landet Ymnighet, ja, ända till gränslinjen mellan landet Ymnighet och landet Ödeläggelse.

24 Och det var många tusen människor som kallades nephiter som samlades i detta land. Lachoneus lät samla dem i landet söderut på grund av den stora förbannelse som vilade över landet norrut.

25 Och de befäste sig mot sina fiender och bodde alla i ett land och i en samlad grupp, och de fruktade de ord som Lachoneus hade talat så att de omvände sig från alla sina synder. Och de uppsände sina böner till Herren sin Gud om att han skulle befria dem när deras fiender kom ner för att strida mot dem.

26 Och de var djupt bedrövade på grund av sina fiender. Och Gidgiddoni såg till att de tillverkade krigsvapen av varje slag, och att de var starka med rustningar och med stora sköldar och små sköldar enligt hans anvisningar.

And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.

And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.

And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.

And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.

And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nephi 4

- 1 Och det hände sig i den senare delen av det artonde året att rövarnas härar hade berett sig för strid och började komma ner och göra utfall från kullarna och från bergen och vildmarken och sina fästen och sina gömställen och började ta landområdena i besittning, både dem som låg i landet söderut och dem som låg i landet norrut, och de började ta i besittning alla de landområden som hade övergetts av nephiterna och de städer som hade lämnats öde.
- 2 Men se, det fanns varken vilda djur eller villebråd i de landområden som hade övergetts av nephiterna, och det fanns inget villebråd för rövarna utom i vildmarken.
- 3 Och rövarna kunde inte överleva utom i vildmarken på grund av bristen på föda, för nephiterna hade lämnat sina landområden öde och hade samlat in sina flockar och sina hjordar och alla sina ägodelar, och de befann sig i en samlad grupp.
- 4 Därför fanns ingen möjlighet för rövarna att plundra och skaffa föda utom genom att gå till öppen strid mot nephiterna. Och nephiterna var samlade i en enda grupp och var så talrika och hade försett sig med förråd av förnödenheter och hästar och boskap och hjordar av alla slag, så att de skulle kunna livnära sig under sju års tid, under vilken tid de hoppades kunna utrota rövarna från landets yta. Och så förflöt det artonde året.
- 5 Och det hände sig att Giddianhi under det nittonde året fann det nödvändigt att gå till strid mot nephiterna, för det fanns ingen möjlighet för dem att kunna livnära sig utom genom att plundra och röva och mörda.
- 6 Och de vågade inte sprida ut sig över landets yta så att de kunde odla spannmål, för att inte nephiterna skulle komma över dem och dräpa dem. Därför befallde Giddianhi sina härar att de samma år skulle dra upp för att strida mot nephiterna.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 Och det hände sig att de drog upp för att strida, och det var i den sjätte månaden. Och se, stor och fruktansvärd var den dag då de gick ut i strid. Och de var omgjordade på rövares sätt, och de hade lammskinn runt sina höfter och de var färgade med blod och deras huvuden var rakade och de hade huvudplåtar på sig. Och stor och fruktansvärd var åsynen av Giddianhis härar på grund av deras rustningar och på grund av att de var färgade med blod.

8 Och det hände sig att alla nephiternas härar hade fallit till marken vid åsynen av Giddianhis här, och de höjde sina rop till Herren sin Gud om att han skulle skona dem och befria dem ur deras fienders händer.

9 Och det hände sig att när Giddianhis härar såg detta började de ropa med hög röst av glädje, för de trodde att nephiterna hade fallit till marken av fruktan på grund av den skräck deras härar spred.

10 Men häri misstog de sig, för nephiterna fruktade inte dem, utan fruktade sin Gud och bönföll honom om beskydd. När därför Giddianhis härar rusade mot dem var de beredda att möta dem. Ja, i Herrens kraft tog de emot dem.

11 Och slaget påbörjades i den sjätte månaden. Och stort och fruktansvärt var det slaget, ja, så stort och fruktansvärt var det blodbadet att ett så stort blodbad aldrig varit känt bland hela Lehis folk sedan han lämnade Jerusalem.

12 Och trots de hotelser och eder som Giddianhi hade uttalat slog nephiterna dem så att de drog sig tillbaka från dem.

13 Och det hände sig att Gidgiddoni befallde att hans härar skulle förfölja dem ända till vildmarkens gränser och att de inte skulle skona några som kom att falla i deras händer under vägen. Och så förföljde de dem och dräpte dem fram till vildmarkens gränser, ända till dess de hade uppfyllt Gidgiddonis befallning.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

14 Och det hände sig att Giddianhi, som hade stått och kämpat modigt, förföljdes när han flydde. Och eftersom han var uttröttad efter att ha kämpat mycket blev han upphunnen och dräpt. Och det var slutet för rövaren Giddianhi.

15 Och det hände sig att nephiternas härar återvände till sin tillflyktsort. Och det hände sig att det nittonde året förflyöt utan att rövarna kom tillbaka för att strida. Inte heller under det tjugonde året kom de tillbaka.

16 Och under det tjuugo och första året kom de inte upp till strid, men de kom från alla håll för att belägra Nephis folk. För de trodde att om de avskar Nephis folk från deras landområden och omringade dem från alla håll, och om de kunde avskära dem från all deras verksamhet utanför, så skulle de få dem att överlämna sig enligt deras önskan.

17 De hade nu utsett en annan ledare åt sig vars namn var Zemnarihah. Därför var det Zemnarihah som beordrade att denna belägring skulle komma till stånd.

18 Men se, denna var till fördel för nephiterna, för det var omöjligt för rövarna att belägra dem tillräckligt länge för att det skulle få någon inverkan på nephiterna, på grund av den mängd förnödenheter som de hade lagrat,

19 och på grund av den ringa tillgången på förnödenheter ibland rövarna – för se, de hade ingenting förutom kött att livnära sig på, det kött som de skaffade sig i vildmarken.

20 Och det hände sig att det blev ont om viltbråd i vildmarken så att rövarna var nära att förgås av hunger.

21 Och nephiterna tågade ständigt ut, dag och natt, och angrep deras härar och dräpte dem i tusental och i tiotusental.

22 Och sålunda blev det Zemnarihahs folks önskan att ge upp sina planer, på grund av den stora förgörelse som drabbade dem natt och dag.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 Och det hände sig att Zemnarihah befälde sitt folk att de skulle dra sig tillbaka från belägringen och tåga till de avlägsnaste delarna av landet norrut.

24 Och Gidgiddoni, som var medveten om deras planer och som kände till svagheten hos dem till följd av bristen på föda och det stora blodbad som anstälts bland dem, sände därför ut sina härar nattetid och avskar vägen för deras återtåg och ställde sina härar längs vägen för deras återtåg.

25 Och detta gjorde de nattetid, och de fortsatte sin marsch förbi rövarna så att rövarna nästa dag, när de påbörjade sin marsch, möttes av nephiternas härar både framifrån och i ryggen.

26 Och de rövare som fanns söderut avskars också från sina tillflyktsorter. Och allt detta gjordes på Gidgiddonis befallning.

27 Och det var många tusen som gav sig som fångar till nephiterna, och återstoden av dem dräptes.

28 Och deras ledare, Zemnarihah, tillfångatogs och hängdes i ett träd, ja, i dess topp till dess han var död. Och när de hade hängt honom till dess han var död fällde de trädet till marken och ropade med hög röst och sa:

29 ”Må Herren bevara sitt folk i rättfärdighet och i hjärtats helighet, så att de kan fälla till marken alla dem som försöker dräpa dem för maktens och hemliga sammanvärjningars skull, alldeles som denne man har fällts till marken.”

30 Och de gladde sig och ropade åter med en röst och sa: ”Må Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud bevara detta folk i rättfärdighet så länge de åkallar sin Guds namn om beskydd.”

31 Och det hände sig att alla med en röst brast ut i sång och lovade sin Gud för det stora han gjort för dem då han bevarade dem från att falla i sina fienders händer.

32 Ja, de ropade: ”Hosianna till den allrahögste Guden.” Och de ropade: ”Välsignat vare Herren Gud den Allsmåktiges namn, den allrahögste Guden.”

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthestmost parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 Och deras hjärtan svällde av glädje så att många tårar fälldes på grund av Guds stora godhet att befria dem ur deras fienders händer. Och de visste att det var på grund av sin omvändelse och sin ödmjukhet som de hade befriats från evig undergång.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nephi 5

- 1 Och se, det fanns inte en levande själ bland hela Nephis folk som i minsta grad tvivlade på alla de heliga profeternas ord som hade talats, för de visste att de ovillkorligen måste uppfyllas.
- 2 Och på grund av de många tecken som getts visste de att Kristus måste ha kommit enligt profeternas ord. Och på grund av det som redan hade hänt visste de att allt ovillkorligen måste ske i enlighet med det som hade talats.
- 3 Därför övergav de alla sina synder och sina avskyvärldheter och sitt hor, och tjänade Gud med all iver dag och natt.
- 4 Och nu hände det sig att när de hade tagit alla rövarna tillfånga, så att ingen som inte blev dräpt undkom, kastade de sina fångar i fängelse och lät Guds ord predikas för dem. Och alla som ville omvända sig från sina synder och ingå ett förbund om att de aldrig mer skulle mörda släpptes fria.
- 5 Men alla som inte ingick ett förbund och som fortsatte att hysa dessa hemliga mord i sina hjärtan, ja, alla som befanns andas hot mot sina bröder blev dömda och straffade enligt lagen.
- 6 Och på så sätt gjorde de slut på alla de ogudaktiga och hemliga och avskyvärda sammansvärjningar i vilka det fanns så mycket ogudaktighet och genom vilka så många mord hade begåtts.
- 7 Och så hade det tjugo och andra året förflutit och likaså det tjugo och tredje och det tjugo och fjärde och det tjugo och femte. Och så hade tjugo och fem år förflutit.
- 8 Och mycket hade hänt som i någras ögon var stort och förunderligt. Men allt detta kan inte skrivas i denna bok, ja, denna bok kan inte rymma ens en hundradel av vad som gjordes bland så många människor under tjugo och fem års tid.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

9 Men se, det finns uppteckningar som innehåller alla detta folks förhållanden. Och en kortare men sann berättelse gavs av Nephi.

10 Därför har jag gjort min uppteckning om dessa händelser efter Nephis uppteckning, som inristats på de plåtar som kallades Nephis plåtar.

11 Och se, jag gör uppteckningen på plåtar som jag har gjort med mina egna händer.

12 Och se, jag heter Mormon och är uppkallad efter Mormons land, det land där Alma upprättade kyrkan bland folket, ja, den första församling som upprättades bland dem efter deras överträdelse.

13 Se, jag är Jesu Kristi, Guds Sons, lärjunge. Jag har av honom kallats att förkunna hans ord bland hans folk så att de kan få evigt liv.

14 Och det har blivit nödvändigt att jag, enligt Guds vilja och för att de bortgångna heligas böner ska besvaras enligt deras tro, ska göra en uppteckning om det som har gjorts –

15 ja, en kortfattad uppteckning om det som har ägt rum från den tid då Lehi lämnade Jerusalem ända fram till nuvarande tid.

16 Därför gör jag min uppteckning efter de redogörelser som har getts av dem som levde före mig och fram till mina dagars början.

17 Och därefter gör jag en uppteckning om det som jag har sett med mina egna ögon.

18 Och jag vet att den uppteckning som jag gör är en riktig och sann uppteckning. Ändå finns det mycket som vi, på grund av vårt språk, inte kan skriva.

19 Och nu slutar jag mina ord om mig själv och fortsätter att ge min redogörelse för sådant som har skett före min tid.

20 Jag är Mormon, och en äkta ättling till Lehi. Jag har orsak att prisas min Gud och min Frälsare Jesus Kristus för att han förde våra fäder ut ur Jerusalems land (och ingen visste detta utom han själv och de som han förde ut ur det landet) och för att han har gett mig och mitt folk så mycket kunskap till våra själars frälsning.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

- 21 Han har förvisso välsignat Jakobs hus och har varit barmhärtig mot Josefs avkomlingar. Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.
- 22 Och i den mån som Lehis barn har hållit hans bud har han välsignat dem och gett dem framgång enligt sitt ord. And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.
- 23 Ja, och han ska förvisso än en gång bringa en återstod av Josefs avkomlingar till kunskapen om Herren deras Gud. Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.
- 24 Och lika säkert som att Herren lever ska han från jordens fyra hörn samla in hela återstoden av Jakobs avkomlingar som är spridda över hela jordens yta. And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.
- 25 Och eftersom han har slutit förbund med hela Jakobs hus, så ska förbundet som han har slutit med Jakobs hus fullbordas i hans egen rätta tid, så att hela Jakobs hus åter får kunskap om det förbund som han har slutit med dem. And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.
- 26 Och då ska de känna sin Återlösare, som är Jesus Kristus, Guds Son. Och då ska de samlas in från jordens fyra hörn till sina egna länder från vilka de har förskingrats, ja, så sant Herren lever ska detta ske. Amen. And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nephi 6

- 1 Och nu hände det sig att hela det nephitiska folket återvände till sina egna landområden i det tjugo och sjätte året, varje man med sin familj, sina flockar och sina hjordar, sina hästar och sin boskap och allt det som tillhörde dem.
- 2 Och det hände sig att de inte hade förbrukat alla sina förnödenheter varför de tog med sig allt som de inte hade förbrukat av all sin spannmål av varje slag och sitt guld och sitt silver och alla sina dyrbarheter, och de återvände till sina egna landområden och sina besittningar, både i norr och i söder, både i landet norrut och i landet söderut.
- 3 Och de gav de rövare som hade ingått ett förbund om att bevara freden i landet och som önskade förbli lamaniter landområden, alltefter deras antal, så att de genom sitt arbete skulle kunna ha tillräckligt för att livnära sig. Och på så sätt upprättade de fred i hela landet.
- 4 Och de började återigen få framgång och tillväxa, och det tjugo och sjätte och det tjugo och sjunde året förflöt, och stor ordning rådde i landet. Och de hade stiftat sina lagar med opartiskhet och rättvisa.
- 5 Och nu fanns det ingenting i hela landet som kunde hindra befolkningen från att ständigt ha framgång, såvida de inte föll i överträdelse.
- 6 Och det var Gidgiddoni och domaren Lachoneus och de som hade utnämnts till ledare som hade upprättat denna stora fred i landet.
- 7 Och det hände sig att många städer byggdes på nytt, och många gamla städer iståndsattes.
- 8 Och många landsvägar byggdes och många vägar anlades som ledde från stad till stad och från land till land och från plats till plats.
- 9 Och så förflöt det tjugo och åttonde året och folket hade oavbruten fred.
- 10 Men det hände sig i det tjugo och nionde året att det började uppstå en del ordstrider bland folket. Och några var upphöjda i högmod och skryt på grund av sina mycket stora rikedomar, ja, till den grad att det ledde till mycken förföljelse.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

11 För det fanns många köpmän i landet, och även många lagkloka och många rättstjänare.

12 Och människorna började indelas i klasser alltefter sina rikedomar och möjligheter till lärdom, ja, några var okunniga på grund av sin fattigdom, och andra fick stor lärdom på grund av sin rikedom.

13 Några var upphöjda i högmod och andra var mycket ödmjuka. Några besvarade glåpord med glåpord, medan andra tog emot glåpord och förföljelse och alla slags lidanden och ville inte ge igen och smäda, utan var ödmjuka och ångerfulla inför Gud.

14 Och på så sätt uppstod stor ojämlikhet i hela landet så att kyrkan började splittras, ja, så att kyrkan i det trettionde året var splittrad i hela landet, utom bland några få av de lamaniter som hade omvänts till den sanna tron. Och de ville inte vika därifrån, för de var fasta och ståndaktiga och orubbliga och villiga att med all iver hålla Herrens bud.

15 Och orsaken till denna ondska bland folket var denna: Satan hade så stor makt att han kunde hetsa människor till att göra allt slags ont och blåsa upp dem med högmod och fresta dem att söka makt och myndighet och rikedomar och världens fåfångligheter.

16 Och på så sätt förledde Satan människornas hjärtan till att begå allt slags ont. Därför hade de endast under några få år fått njuta av fred.

17 Och sålunda befann de sig i början av det trettionde året – då folket under lång tid hade varit överlämnat åt att ledas av djävulens frestelser vart han än ville föra dem och åt att göra vad ont han än önskade – och därför befann de sig i början av detta, det trettionde året, i ett tillstånd av förfärlig ogudaktighet.

18 Nu syndade de inte ovetande, för de kände till Guds vilja rörande dem, för den hade de fått undervisning om. Således gjorde de medvetet uppror mot Gud.

19 Och nu var detta i Lachoneus, Lachoneus sons, dagar, för Lachoneus intog sin fars ämbete och styrde folket det året.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

20 Och det började finnas män som fick inspiration från himlen och sändes ut, och de stod bland folket överallt i landet. De predikade och vittnade frimodigt om folkets synder och ondska och vittnade inför dem om den återlösning som Herren skulle åstadkomma för sitt folk, eller med andra ord om Kristi uppståndelse. Och de vittnade frimodigt om hans död och lidande.

21 Nu fanns det många människor som var mycket vreda på grund av dem som vittnade om detta. Och de som vredgades var främst de högre domarna och de som hade varit högpräster och lagkloka, ja, alla de som var lagkloka vredgades på dem som vittnade om detta.

22 Nu fanns det ingen lagklok eller domare eller högpräst som hade befogenhet att döma någon till döden, om inte deras dom undertecknades av landets regent.

23 Nu var det många av dem som vittnade om det som rör Kristus, vilka vittnade frimodigt, och som greps och avrättades i hemlighet av domarna, så att kännedomen om deras död inte kom till landets regent förrän efter deras död.

24 Och se, det stred mot landets lag att avrätta en människa utan att ha fått befogenhet därtill av landets regent.

25 Därför kom ett klagomål upp till Zarahemlas land, till landets regent, mot de domare som hade dömt Herrens profeter till döden i strid mot lagen.

26 Och det hände sig att de greps och ställdes inför domaren för att dömas för det brott som de hade begått, enligt den lag som hade getts av folket.

27 Nu hände det sig att dessa domare hade många vänner och släktingar. Och återstoden, ja, nästan alla de lagkloka och högprästerna, samlade sig och gjorde gemensam sak med släktingarna till de domare som skulle rannsakas enligt lagen.

28 Och de ingick ett förbund med varandra, ja, samma förbund som hade upprättats av de gamle, ett förbund som hade upprättats och förestavats av djävulen för att sammangadda de onda mot all rättfärdighet.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

29 Därför sammangaddade de sig mot Herrens folk och ingick ett förbund om att förgöra dem, och om att befria dem som var skyldiga till mord ur rättvisans grepp, vilken skulle börja tillämpas enligt lagen.

30 Och de trotsade lagen och sitt lands rättigheter. Och de slöt förbund med varandra om att förgöra regenten och tillsätta en kung över landet, så att landet inte längre skulle vara fritt utan vara underställt kungar.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nephi 7

- 1 Se, jag vill visa er att de inte tillsatte en kung över landet. Men under detta år, ja, det trettionde året, dräpte de på domarsätet, ja, mördade, landets överdomare.
- 2 Och folket söndrades, den ena mot den andra, och de skildes från varandra och bildade stammar, varje man med sin familj och sin släkt och sina vänner, och på så sätt störtade de landets regering.
- 3 Och varje stam utsåg en hövding eller en ledare över sig, och på så sätt uppstod stammar och stamhövdingar.
- 4 Och se, det fanns ingen bland dem som inte hade en stor familj och många släktingar och vänner. Därför blev deras stammar mycket stora.
- 5 Se allt detta hände, och ännu fanns det inga krig ibland dem. Och all denna ondska hade drabbat folket eftersom de underkastade sig Satans makt.
- 6 Och regeringens stadgar ointetgjordes på grund av de hemliga sammansvärjningar som bildades av vänner och släktingar till dem som mördade profeterna.
- 7 Och de orsakade stor oenighet i landet så att nästan hela den rättfärdigare delen av folket hade blivit ogudaktig, ja, det fanns endast några få rättfärdiga människor ibland dem.
- 8 Och sålunda hade knappt sex år förflutit sedan större delen av folket hade vänt sig från sin rättfärdighet, liksom hunden vänder åter till sin spya eller liksom svinet till att vältra sig i smutsen.
- 9 Och denna hemliga sammansvärjning, som hade medfört så stor ondska bland folket, samlade sig nu och satte över sig en man som de kallade Jakob.
- 10 Och de kallade honom sin kung. Således blev han kung över denna ogudaktiga skara, och han var en av de främsta som hade höjt sin röst mot de profeter som vittnade om Jesus.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, inasmuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 Och det hände sig att de inte var lika talrika som folkets stammar, vilka förenat sig med varandra, bortsett från att deras hövdingar stiftade sina egna lagar, alla enligt sin stam. Likväl var de fiender, och trots att de inte var ett rättfärdigt folk var de ändå förenade i hatet mot dem som hade ingått ett förbund om att störta regeringen.

12 När därför Jakob såg att deras fiender var talrikare än de, och eftersom han var kung över bandet, befallde han sitt folk att de skulle ta sin tillflykt till de nordligaste delarna av landet och där bygga upp ett rike åt sig själva, till dess avfallingar skulle sälla sig till dem (för han smickrade dem med att det skulle bli många avfallingar) och de blev starka nog att strida mot folkets stammar. Och de gjorde så.

13 Och så snabb var deras marsch att de inte kunde hejdas innan de dragit bort utom räckhåll för folket. Och så slutade det trettionde året, och sådant var tillståndet bland Nephis folk.

14 Och det hände sig i det trettio och första året att de var delade i stammar, varje man med sin familj, sin släkt och sina vänner. Dock hade de kommit överens om att de inte skulle föra krig mot varandra. Men de var inte eniga vad deras lagar och deras styrelsesätt beträffar, för dessa upprättades enligt deras hövdingars och ledares sinne. Men de upprättade mycket stränga lagar om att en stam inte fick försynda sig mot en annan, varför de i viss mån hade fred i landet. Ändå var deras hjärtan vända bort från Herren, deras Gud, och de stenade profeterna och drev bort dem från sig.

15 Och det hände sig att Nephi – eftersom han hade fått besök av änglar och även av Herrens röst och således hade sett änglar och var ögonvittne och hade fått sig makt given att veta något om Kristi verksamhet, och som även var ögonvittne till deras plötsliga återfall från rättfärdighet till sin ogudaktighet och sina avskyvärdheter,

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

16 Och därför sörjde över deras hjärtans hårdhet och sin-
nens blindhet – samma år gick ut bland dem och frimo-
digt började vittna om omvändelse och syndernas förlå-
telse genom tro på Herren Jesus Kristus.

17 Och han undervisade dem om mycket, och allt kan
inte upptecknas, och en del skulle inte vara tillräckligt.
Därför är det inte skrivet i denna bok. Och Nephi un-
dervisade med kraft och stor myndighet.

18 Och det hände sig att de vredgades på honom, ja, för
att han hade större makt än de. För det var inte möjligt
att de skulle kunna tvivla på hans ord, för så stor var
hans tro på Herren Jesus Kristus att änglar dagligen be-
tjänade honom.

19 Och i Jesu namn drev han ut djävlar och orena andar,
och han till och med uppväckte sin bror från de döda se-
dan denne av folket hade stenats och lidit döden.

20 Och folket såg det och vittnade om det, och de vred-
gades på honom på grund av hans makt. Och han utför-
de i folkets åsyn även många andra underverk i Jesu
namn.

21 Och det hände sig att det trettio och första året för-
flöt och det fanns endast några få som omvändes till
Herren. Men alla som omvändes betygade i sanning för
folket att de hade besökts av den Guds Ande och kraft
som fanns i Jesus Kristus, på vilken de trodde.

22 Och alla som hade fått djävlar utdrivna ur sig och
som hade botats från sina sjukdomar och sina skröplig-
heter tillkännagav i sanning för folket att Guds Ande
hade påverkat dem så att de blivit botade, och de visade
även tecken och gjorde en del underverk bland folket.

23 På så sätt förflöt även det trettio och andra året. Och
Nephi ropade till folket i början av det trettio och tredje
året, och han predikade för dem omvändelse och syn-
dernas förlåtelse.

24 Nu vill jag även att ni ska minnas att det inte fanns
någon som fördes till omvändelse, som inte döptes i vat-
ten.

Therefore, being grieved for the hardness of their
hearts and the blindness of their minds—went forth
among them in that same year, and began to testify,
boldly, repentance and remission of sins through faith
on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all
of them cannot be written, and a part of them would
not suffice, therefore they are not written in this book.
And Nephi did minister with power and with great au-
thority.

And it came to pass that they were angry with him,
even because he had greater power than they, for it were
not possible that they could disbelieve his words, for so
great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels
did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and
unclean spirits; and even his brother did he raise from
the dead, after he had been stoned and suffered death by
the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were
angry with him because of his power; and he did also do
many more miracles, in the sight of the people, in the
name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did
pass away, and there were but few who were converted
unto the Lord; but as many as were converted did truly
signify unto the people that they had been visited by the
power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in
whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and
were healed of their sicknesses and their infirmities, did
truly manifest unto the people that they had been
wrought upon by the Spirit of God, and had been
healed; and they did show forth signs also and did do
some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also.
And Nephi did cry unto the people in the commence-
ment of the thirty and third year; and he did preach
unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there
were none who were brought unto repentance who
were not baptized with water.

25 Därför ordinerades män till denna tjänst av Nephi så att alla som kom till dem kunde döpas i vatten, och detta som ett tecken och ett vittnesbörd inför Gud och för folket om att de hade omvänt sig och fått förlåtelse för sina synder.

26 Och det var många som i början av detta år döptes till omvändelse, och så förflöt större delen av året.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nephi 8

- 1 Och nu hände det sig enligt vår uppteckning, och vi vet att vår uppteckning är sann, för se, det var en rättfärdig man som förde uppteckningen – för han utförde förvisso många underverk i Jesu namn, och det fanns ingen som kunde utföra ett underverk i Jesu namn utan att vara helt och hållet renad från sin ondska –
- 2 ja, nu hände det sig, om inget misstag begicks av denne man vid beräkningen av vår tid, att det trettio och tredje året hade förflutit.
- 3 Och folket började med stor iver vänta på det tecken som hade förkunnats av profeten Samuel, lamaniten, ja, på den tid då det skulle råda mörker över landets yta under tre dagars tid.
- 4 Och det började uppstå stort tvivel och ordstrider bland folket, trots att så många tecken hade getts.
- 5 Och det hände sig i det trettio och fjärde året, i den första månaden, på månadens fjärde dag, att det uppstod ett våldsamt oväder, ett sådant som aldrig tidigare hade förekommit i hela landet.
- 6 Och det uppstod även ett våldsamt och förfärligt oväder och en fruktansvärd åska som skakade hela jorden som om den var på väg att rämna.
- 7 Och det uppkom mycket skarpa blixtrar, sådana som aldrig tidigare hade förekommit i hela landet.
- 8 Och staden Zarahemla fattade eld.
- 9 Och staden Moroni sjönk i havets djup, och dess invånare drunknade.
- 10 Och jord kastades upp över staden Moronihah så att där i stället för staden blev ett högt berg.
- 11 Och det var stor och fruktansvärd förödelse i landet söderut.
- 12 Men se, det var ännu större och mer fruktansvärd förödelse i landet norrut. För se, hela landets yta förändrades på grund av ovädret och virvelvindarna och åskan och blixterna och den mycket våldsamma jordbävning som skakade hela jorden.

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 Och landsvägarna bröts upp och de jämna vägarna förstördes, och många jämna platser blev ojämna.
- 14 Och många stora och framstående städer sjönk, och många brann ner, och många skakade till dess deras byggnader hade fallit till marken och deras invånare hade omkommit och platserna hade lämnats öde.
- 15 Och det fanns några städer som stod kvar men skadorna på dem var mycket stora, och många i dem omkom.
- 16 Och det fanns några som fördes bort av virvelvinden, och vart de tog vägen vet ingen människa, man vet bara att de fördes bort.
- 17 Och på så sätt omformades hela landets yta genom ovädret och åskan och blixterna och jordskalven.
- 18 Och se, klipporna rämnade. De bröts upp över hela landets yta så att de återfanns i form av brutna stycken och i springor och i sprickor över hela landets yta.
- 19 Och det hände sig att när åskan och blixterna och stormen och ovädret och jordskalven upphört – för se, de varade i omkring tre timmars tid, och några sa att de varade längre, dock skedde alla dessa stora och fruktansvärda ting under omkring tre timmars tid – och se, då rådde mörker över landets yta.
- 20 Och det hände sig att det rådde ett tjockt mörker över hela landets yta, så att de invånare som inte omkommit kunde känna mörkrets töcken.
- 21 Och det kunde inte finnas något ljus på grund av mörkret, inte heller några ljus eller några facklor. Inte heller kunde de tända eld med sin fina och mycket torra ved, så där kunde inte finnas något ljus alls.
- 22 Och där sågs inget ljus, inte heller någon eld eller någon ljusglimt, inte heller solen eller månen eller stjärnorna, för så tjockt var det mörkrets töcken som låg över landets yta.
- And the highways were broken up, and the level roads were spoiled, and many smooth places became rough.
- And many great and notable cities were sunk, and many were burned, and many were shaken till the buildings thereof had fallen to the earth, and the inhabitants thereof were slain, and the places were left desolate.
- And there were some cities which remained; but the damage thereof was exceedingly great, and there were many in them who were slain.
- And there were some who were carried away in the whirlwind; and whither they went no man knoweth, save they know that they were carried away.
- And thus the face of the whole earth became deformed, because of the tempests, and the thunderings, and the lightnings, and the quaking of the earth.
- And behold, the rocks were rent in twain; they were broken up upon the face of the whole earth, insomuch that they were found in broken fragments, and in seams and in cracks, upon all the face of the land.
- And it came to pass that when the thunderings, and the lightnings, and the storm, and the tempest, and the quakings of the earth did cease—for behold, they did last for about the space of three hours; and it was said by some that the time was greater; nevertheless, all these great and terrible things were done in about the space of three hours—and then behold, there was darkness upon the face of the land.
- And it came to pass that there was thick darkness upon all the face of the land, insomuch that the inhabitants thereof who had not fallen could feel the vapor of darkness;
- And there could be no light, because of the darkness, neither candles, neither torches; neither could there be fire kindled with their fine and exceedingly dry wood, so that there could not be any light at all;
- And there was not any light seen, neither fire, nor glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the stars, for so great were the mists of darkness which were upon the face of the land.

23 Och det hände sig att mörkret varade under tre dagars tid då inget ljus sågs. Och hela tiden hördes högljudd klagan och stön och gråt bland allt folket. Ja, stort var folkets jämmer på grund av mörkret och den stora förödelse som hade kommit över dem.

24 Och på en plats hördes de ropa och säga: ”O, om vi hade omvänt oss före denna stora och fruktansvärda dag. Då skulle våra bröder ha skonats, och de skulle inte ha brunnit i den stora staden Zarahemla.”

25 Och på ett annat ställe hördes de ropa och klaga och säga: ”O, om vi hade omvänt oss före denna stora och fruktansvärda dag och inte hade dödat och stenat profeterna och drivit bort dem. Då hade våra mödrar och våra fagra döttrar och våra barn skonats och inte blivit begravna i den stora staden Moronihah.” Och folkets stönanen var höga och fruktansvärda.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nephi 9

- 1 Och det hände sig att en röst hördes bland jordens alla invånare, över hela detta lands yta, och den ropade:
- 2 ”Ve, ve, ve detta folk. Ve hela jordens invånare om de inte omvänder sig. För djävulen skrattar och hans änglar fröjdar sig över de dräpta bland mitt folks fagra söner och döttrar. Och det är på grund av sin ondska och sina avskyvärdheter som de har fallit!
- 3 Se, den stora staden Zarahemla och dess invånare har jag bränt upp med eld.
- 4 Och se, den stora staden Moroni har jag låtit sänka i havets djup och dess invånare att bli dränkta.
- 5 Och se, den stora staden Moronihah och dess invånare har jag täckt med jord för att dölja deras ondska och deras avskyvärdheter för mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.
- 6 Och se, staden Gilgal har jag låtit sänka och dess invånare begravas i jordens djup.
- 7 Ja, och likaså staden Onihah och dess invånare och staden Mocum och dess invånare och staden Jerusalem och dess invånare. Och vatten har jag låtit komma upp i deras ställe för att dölja deras ogudaktighet och avskyvärdheter från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.
- 8 Och se, staden Gadiandi och staden Gadiomnah och staden Jakob och staden Gimgimno, alla dessa har jag låtit sänka och har gjort kullar och dalar i deras ställe. Och deras invånare har jag begravt i jordens djup för att dölja deras ogudaktighet och avskyvärdheter från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre ska komma fram inför mig emot dem.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 Och se, den stora staden Jakobugath, som beboddes av kung Jakobs folk, har jag låtit bränna upp med eld för deras synders och deras ogudaktighets skull, som överträffade all annan ogudaktighet på hela jorden på grund av deras hemliga mord och sammansvärjningar. För det var de som förgjorde mitt folks frid och landets regering. Därför lät jag dem brännas upp för att utrota dem från mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod inte längre skulle komma fram inför mig emot dem.

10 Och se, staden Laman och staden Josh och staden Gad och staden Kishkumen och deras invånare har jag låtit bränna upp med eld på grund av deras ogudaktighet i att driva ut profeterna och stena dem som jag sände att förkunna för dem deras ogudaktighet och deras avskyvärdheter.

11 Och eftersom de drev bort dem alla så att det inte fanns några rättfärdiga bland dem sände jag ner eld och förintade dem så att deras ogudaktighet och deras avskyvärdheter skulle kunna döljas för mitt ansikte, så att profeternas och de heligas blod, vilka jag sände ibland dem, inte längre ska kunna ropa till mig ur jorden emot dem.

12 Och mycket stor förgörelse har jag låtit drabba detta land och detta folk för deras ogudaktighets och deras avskyvärdheter skull.

13 O alla ni som har skonats för att ni var mera rättfärdiga än de, vill ni inte nu återvända till mig och ångra era synder och bli omvända så att jag kan hela er?

14 Ja, sannerligen säger jag er att om ni kommer till mig ska ni få evigt liv. Se, min barmhärtighets arm är utsträckt mot er, och den som kommer tar jag emot. Och välsignade är de som kommer till mig.

15 Se, jag är Jesus Kristus, Guds Son. Jag skapade himlarna och jorden och allt som finns i dem. Jag var hos Fadern från begynnelsen. Jag är i Fadern, och Fadern är i mig, och i mig har Fadern förhärligat sitt namn.

16 Jag kom till mina egna, och mina egna tog inte emot mig. Och skrifterna angående min ankomst är uppfyllda.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 Och åt alla som har tagit emot mig har jag gett att bli Guds söner. Och på samma sätt ska jag göra med alla som ska tro på mitt namn, för se, genom mig kommer återlösning och i mig är Moses lag uppfylld.
- 18 Jag är världens ljus och liv. Jag är Alfa och Omega, begynnelsen och änden.
- 19 Och ni ska inte längre offra till mig genom att utgjuta blod. Ja, era offer och era brännoffer ska upphöra, för jag ska inte ta emot några av era offer och brännoffer.
- 20 Och som offer till mig ska ni frambära ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Och den som kommer till mig med förkrossat hjärta och botfärdig ande ska jag döpa med eld och med den Helige Anden, alldeles som lamaniterna på grund av sin tro på mig vid tiden för sin omvändelse döptes med eld och med den Helige Anden, och de visste det inte.
- 21 Se, jag har kommit till världen för att bringa återlösning till världen och för att frälsa världen från synd.
- 22 Den som omvänder sig och kommer till mig som ett litet barn ska jag därför ta emot, för av sådana består Guds rike. Se, för sådana har jag lagt ner mitt liv och har tagit upp det igen. Omvänd er därför och kom till mig, ni jordens ändar, och bli frälsta.”
- And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.
- I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.
- And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.
- And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.
- Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.
- Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nephi 10

- 1 Och se, nu hände det sig att allt folket i landet hörde dessa ord och vittnade därom. Och efter dessa ord var det tyst i landet under många timmars tid.
- 2 För så stor var folkets förvåning att de slutade klaga och jämra sig över förlusten av de släktingar som blivit dräpta. Därför var det tyst i hela landet under många timmars tid.
- 3 Och det hände sig att en röst återigen kom till folket, och allt folket hörde och vittnade därom, och den sa:
- 4 ”O, ni invånare i dessa stora städer som har fallit, ni som är ättlingar till Jakob, ja, som är av Israels hus: Hur ofta har jag inte samlat er, såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, och vårdat mig om er.
- 5 Och vidare: Hur ofta ville jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, o ni folk av Israels hus som har fallit. Ja, o ni folk av Israels hus, ni som bor i Jerusalem, liksom ni som har fallit, ja, hur ofta ville jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar, men ni ville inte.
- 6 O ni Israels hus, som jag har skonat, hur ofta ska jag inte samla er såsom en höna samlar sina kycklingar under sina vingar, om ni omvänder er och återvänder till mig med helhjärtat uppsåt.
- 7 Men om inte, o Israels hus, ska era boplatser läggas öde fram till tiden för fullbordandet av förbundet med era fäder.”
- 8 Och nu hände det sig att när folket hört dessa ord, se, då började de åter gråta och jämra sig över förlusten av släkt och vänner.
- 9 Och det hände sig att på så sätt förlöpte de tre dagarna. Och det blev morgon, och mörkret skingrades från landets yta, och jorden upphörde att skaka, och kliporna upphörde att rämna, och det hemska jämret upphörde, och allt det våldsamma oljudet dog bort.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 Och jorden samlade sig åter så att den stod fast. Och sorgen och gråten och jämret från de människor vilkas liv hade skonats upphörde. Och deras sorg vändes till glädje och deras klagan till pris och tacksägelse till Herren Jesus Kristus, deras Återlösare.

11 Och så långt hade de skriftens ord uppfyllts som talats av profeterna.

12 Och det var den rättfärdigare delen av folket som hade räddats, och det var de som tog emot profeterna och inte stenade dem. Och de som hade skonats var de som inte hade utgjutit de heligas blod –

13 och de blev skonade och sänktes inte och begravdes i jorden, och de drunknade inte i havets djup. Och de brändes inte upp av eld, och inte heller överhöljdes eller krossades de till döds. Och inte heller fördes de bort av virvelvinden, inte heller överväldigades de av rökens töcken eller av mörkret.

14 Och må nu den som läser förstå. Må den som har skrifterna utforska dem och skåda och se om inte all denna död och förödelse genom eld och genom rök och genom oväder och genom virvelvindar och genom att jorden öppnades för att ta emot dem, ja, om inte allt detta innebär uppfyllelsen av många av de heliga profeternas profetior.

15 Se, jag säger er: Jo, många har vittnat om att detta skulle ske vid Kristi ankomst, och de blev dräpta för att de vittnade därom.

16 Ja, profeten Zenos vittnade om detta, och likaså Zenock talade om detta eftersom de vittnade särskilt om oss som är återstoden av deras avkomlingar.

17 Se, vår fader Jakob vittnade också om en återstod av Josefs avkomlingar. Och se, är inte vi en återstod av Josefs avkomlingar? Och dessa ord som vittnar om oss, är inte de skrivna på de plåtar av mässing som vår fader Lehi förde ut ur Jerusalem?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 Och det hände sig mot slutet av det trettio och fjärde året, se, jag ska visa er att de av Nephis folk som hade blivit skonade, och likaså de som hade kallats lamaniter och som hade blivit skonade, visades stor välvilja och fick stora välsignelser utgjutna över sina huvuden, i det att Kristus strax efter sin himmelfärd förvisso uppenbarade sig för dem –

19 och visade sin kropp för dem och betjänade dem. Och en berättelse om hans verksamhet ska ges senare. Därför slutar jag mina ord för denna gång.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, insomuch that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jesus Kristus visade sig för Nephis folk och betjänade dem medan mängden var församlad i landet Ymnighet. Och på detta sätt visade han sig för dem.

3 Nephi 11

- 1 Och nu hände det sig att en stor skara av Nephis folk hade samlats runt omkring det tempel som stod i landet Ymnighet. Och de uttryckte sin förundran och förvåning för varandra och visade varandra på den stora och förunderliga förändring som hade skett.
- 2 Och de samtalade också om denne Jesus Kristus, vars död tecknet hade förkunnat.
- 3 Och det hände sig medan de så samtalade med varandra att de hörde en röst som tycktes komma från himlen. Och de såg sig om, för de förstod inte rösten som de hörde. Och det var ingen barsk röst och inte heller var det en hög röst. Och ändå, trots att det var en mild röst genomträngde den dem som hörde den till det innersta så att den fick varje del av kroppen att darra, ja, den genomträngde själva själen och fick deras hjärtan att brinna.
- 4 Och det hände sig att de åter hörde rösten, och de förstod den inte.
- 5 Och för tredje gången hörde de åter rösten och öppnade sina öron för att höra den. Och deras ögon var riktade mot ljudet av rösten, och de såg orubbligt mot himlen varifrån ljudet kom.
- 6 Och se, tredje gången förstod de rösten som de hörde, och den sa till dem:
- 7 ”Se min älskade Son, i vilken jag finner gott behag, i vilken jag har förhärligat mitt namn – hör honom.”

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 Och det hände sig att de, när de förstod, åter såg upp mot himlen, och se, de såg en man stiga ner från himlen. Och han var klädd i en vit mantel, och han kom ner och stod mitt ibland dem. Och hela mängden hade riktat sina ögon mot honom, och de vågade inte öppna munnen, inte ens till varandra, och förstod inte vad det betydde, utan de trodde att det var en ängel som hade visat sig för dem.

9 Och det hände sig att han sträckte fram sin hand och talade till folket och sa:

10 ”Se, jag är Jesus Kristus, om vilken profeterna vittnade att han skulle komma till världen.

11 Och se, jag är världens ljus och liv, och jag har druckit ur den bittra kalk som Fadern har gett mig och har förhärligat Fadern genom att ta på mig världens synder, varigenom jag har underkastat mig Faderns vilja i allt från begynnelsen.”

12 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord föll hela mängden till jorden, för de kom ihåg att det hade profeterats bland dem att Kristus skulle visa sig för dem efter sin himmelfärd.

13 Och det hände sig att Herren talade till dem och sa:

14 ”Stå upp och kom hit till mig så att ni kan sticka era händer i min sida och så att ni även kan känna märkena efter spikarna i mina händer och i mina fötter, så att ni kan veta att jag är Israels Gud, och hela jordens Gud, och har blivit dräpt för världens synder.”

15 Och det hände sig att mängden gick fram och stack sina händer i hans sida och kände märkena efter spikarna i hans händer och i hans fötter. Och detta gjorde de, och de gick fram den ene efter den andre till dess de alla hade gått fram och sett med sina ögon och känt med sina händer och visste med säkerhet och bar vittne om, att han var den som profeterna hade skrivit skulle komma.

16 Och när alla hade gått fram och själva hade bevittnat det, ropade de enhälligt och sa:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 "Hosianna! Välsignat vare den allrahögste Gudens namn!" Och de föll ner för Jesu fötter och tillbad honom.

18 Och det hände sig att han talade till Nephi (för Nephi befann sig i mängden) och bjöd honom att komma fram.

19 Och Nephi reste sig och gick fram och böjde knä inför Herren och kysste hans fötter.

20 Och Herren bjöd honom att resa sig, och han reste sig och stod framför honom.

21 Och Herren sa till honom: "Jag ger dig fullmakt att döpa detta folk när jag åter har uppstigit till himlen."

22 Och vidare kallade Herren andra och sa likadant till dem, och han gav dem fullmakt att döpa. Och han sa till dem: "På detta sätt ska ni döpa, och det ska inte vara några ordstrider ibland er.

23 Sannerligen säger jag er att var och en, som omvänder sig från sina synder till följd av era ord och önskar att bli döpt i mitt namn, ska ni döpa på detta sätt: Se, ni ska gå ner och stå i vattnet, och i mitt namn ska ni döpa dem.

24 Och se, dessa är de ord som ni ska säga: Ni nämner dem vid namn och säger:

25 'Med myndighet mig given av Jesus Kristus döper jag dig i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Amen.'

26 Och sedan ska ni sänka ner dem i vattnet och komma upp igen ur vattnet.

27 Och på det sättet ska ni döpa i mitt namn. För se, sannerligen säger jag er att Fadern och Sonen och den Helige Anden är ett. Och jag är i Fadern och Fadern i mig, och Fadern och jag är ett.

28 Och såsom jag har befallt er ska ni döpa, och det ska inte förekomma några ordstrider ibland er som det hittills har gjort. Inte heller ska det finnas tvister ibland er om min lära såsom hittills har varit fallet.

29 För sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som har en stridslysten ande är inte av mig utan av djävulen, som är fader till stridigheter, och han hetsar människornas hjärtan till att strida i vrede, den ene med den andre.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them—Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

For verily, verily I say unto you, he that hath the spirit of contention is not of me, but is of the devil, who is the father of contention, and he stirreth up the hearts of men to contend with anger, one with another.

30 Se, det är inte min lära att hetsa människors hjärtan till vrede mot varandra, utan det är min lära att sådana ska upphöra.

31 Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ska förkunna min lära för er.

32 Och detta är min lära, och det är den lära som Fadern har gett mig. Och jag vittnar om Fadern och Fadern vittnar om mig, och den Helige Anden vittnar om Fadern och mig. Och jag vittnar om att Fadern befäller alla människor överallt att omvända sig och tro på mig.

33 Och var och en som tror på mig och blir döpt, han ska bli frälst, och det är de som ska ärva Guds rike.

34 Och var och en som inte tror på mig och inte blir döpt ska bli fördömd.

35 Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är min lära, och jag vittnar om att den kommer från Fadern, och var och en som tror på mig tror även på Fadern. Och för honom ska Fadern vittna om mig, för han ska besöka honom med eld och med den Helige Anden.

36 Och på så sätt ska Fadern vittna om mig, och den Helige Anden ska vittna för honom om Fadern och mig, för Fadern och jag och den Helige Anden är ett.

37 Och åter säger jag er att ni måste omvända er och bli som ett litet barn och bli döpta i mitt namn, annars kan ni på intet sätt ta emot detta.

38 Och åter säger jag till er: Ni måste omvända er och bli döpta i mitt namn och bli som ett litet barn, annars kan ni på intet sätt ärva Guds rike.

39 Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är min lära, och var och en som bygger på den bygger på min klippa, och helvetets portar ska inte få makt över dem.

40 Och var och en som förkunnar mer eller mindre än detta och påstår att det är min lära, han är av den onde och är inte byggd på min klippa, utan han bygger på en grund av sand, och helvetets portar står öppna för att ta emot sådana när översvämningar kommer och vindarna slår mot dem.

41 Gå därför ut till detta folk och förkunna de ord som jag har talat, ända till jordens ändar.”

Behold, this is not my doctrine, to stir up the hearts of men with anger, one against another; but this is my doctrine, that such things should be done away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine which the Father hath given unto me; and I bear record of the Father, and the Father beareth record of me, and the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and I bear record that the Father commandeth all men, everywhere, to repent and believe in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the same shall be saved; and they are they who shall inherit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not baptized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and I bear record of it from the Father; and whoso believeth in me believeth in the Father also; and unto him will the Father bear record of me, for he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and the Holy Ghost will bear record unto him of the Father and me; for the Father, and I, and the Holy Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and become as a little child, and be baptized in my name, or ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be baptized in my name, and become as a little child, or ye can in nowise inherit the kingdom of God.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nephi 12

- 1 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord till Nephi och till dem som blivit kallade (och antalet av dem som blivit kallade och hade fått makt och myndighet att döpa var tolv), sträckte han ut sin hand mot mängden och ropade till dem och sa: "Välsignade är ni, om ni ger akt på dessa tolv ord, som jag har utvalt bland er att verka bland er och vara era tjänare. Och dessa har jag gett makt att döpa er med vatten. Och sedan ni blivit döpta med vatten, se, då ska jag döpa er med eld och med den Helige Anden. Därför är ni välsignade om ni tror på mig och blir döpta sedan ni sett mig och vet att jag är.
- 2 Och vidare: Mera välsignade är de som tror på era ord när ni vittnar om att ni har sett mig och vet att jag är. Ja, välsignade är de som tror på era ord och går ner i ödmjukhetens djup och blir döpta, för de ska bli besökta av eld och med den Helige Anden och få förlåtelse för sina synder.
- 3 Ja, välsignade är de fattiga i anden, som kommer till mig, för himmelriket är deras.
- 4 Och vidare: Välsignade är alla de som sörjer, för de ska bli tröstade.
- 5 Och välsignade är de ödmjuka, för de ska ärva jorden.
- 6 Och välsignade är alla de som hungrar och törstar efter rättfärdighet, för de ska fyllas av den Helige Anden.
- 7 Och välsignade är de barmhärtiga, för de ska få barmhärtighet.
- 8 Och välsignade är alla de renhjärtade, för de ska se Gud.
- 9 Och välsignade är alla de som skapar frid, för de ska kallas Guds barn.
- 10 Och välsignade är alla de som förföljs för mitt namns skull, för himmelriket är deras.
- 11 Och välsignade är ni när människorna smädar er och förföljer er och falskeligen säger allt slags ont om er för min skull.

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

12 För ni ska få stor glädje och fröjdas storligen, för stor ska er belöning i himlen bli. Så förföljde man ju profeterna som var före er.

13 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ålägger er att vara jordens salt, men om saltet mister sin sälta, med vad ska då jorden saltas? Saltet duger från den stunden inte till något annat än att kastas bort och trampas under människors fötter.

14 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ålägger er att vara detta folks ljus. En stad som ligger uppe på ett berg kan inte döljas.

15 Se, tänder man ett ljus och sätter det under en skäppa? Nej, utan på en ljusstake och det ger ljus till alla som är i huset.

16 Låt därför ert ljus så lysa för detta folk så att de ser era goda gärningar och prisar er Fader som är i himlen.

17 Tro inte att jag har kommit för att omintetgöra lagen eller profeterna. Jag har inte kommit för att omintetgöra utan för att fullborda.

18 För sannerligen säger jag er: Inte en bokstav eller en prick av lagen har förgått, utan i mig har allt fullbordats.

19 Och se, jag har gett er min Faders lag och bud för att ni ska tro på mig och för att ni ska omvända er från era synder och komma till mig med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande. Se, ni har buden framför er, och lagen är fullbordad.

20 Kom därför till mig och bli frälsta. För sannerligen säger jag er att om ni inte håller de bud som jag nu har gett er, kan ni inte under några omständigheter komma in i himmelriket.

21 Ni har hört att det har sagts av de gamle, och det står även skrivet framför er, att ni inte ska döda, och att var och en som dödar är i fara för Guds dom.

22 Men jag säger er att den som blir vred på sin broder är i fara för hans dom. Och den som säger 'idiot' till sin broder är i fara för rådet, och den som säger 'dåre' är i fara för helvetets eld.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor where-with shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Om du därför kommer till mig, eller önskar komma till mig, och kommer ihåg att din broder har något emot dig –

24 gå då bort till din broder och förlika dig först med din broder. Och kom sedan till mig med helhjärtat uppsåt, och jag ska ta emot dig.

25 Kom snabbt överens med din motståndare, medan du är med honom på vägen, så att han inte när som helst låter gripa dig, och du kastas i fängelse.

26 Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Du ska på intet sätt slippa ut därifrån förrän du har betalt till sista seninen. Och kan du medan du är i fängelse betala en enda senin? Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Nej.

27 Se, det är skrivet av de gamle att du inte ska begå äktenskapsbrott.

28 Men jag säger er att den som ser med begär på en kvinna har redan begått äktenskapsbrott i sitt hjärta.

29 Se, jag ger er budet att inte låta något sådant komma in i era hjärtan.

30 För det är bättre att ni avstår från allt detta och däri- genom tar upp ert kors, än att ni kastas i helvetet.

31 Det har skrivits att den som skiljer sig från sin hustru ska ge henne ett skilsmässobrev.

32 Sannerligen, sannerligen säger jag er att var och en som skiljer sig från sin hustru av annan orsak än otukt blir orsak till att hon begår äktenskapsbrott. Och den som gifter sig med henne som har skilt sig begår äkten- skapsbrott.

33 Och vidare är det skrivet: Du ska inte svära falskt, ut- an ska hålla dina eder inför Herren.

34 Men sannerligen, sannerligen säger jag er: Svär inte alls, varken vid himlen, för den är Guds tron,

35 eller vid jorden, för den är hans fotpall.

36 Inte heller ska du svära vid ditt huvud, för du kan in- te göra ett hårstrå vare sig svart eller vitt.

37 Nej, låt ert tal vara: Ja, ja och nej, nej, för allt som är därutöver är av ondo.

38 Och se, det står skrivet: Ett öga för ett öga och en tand för en tand.

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full pur- pose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost se- nine. And while ye are in prison can ye pay even one se- nine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery al- ready in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thy- self, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; nei- ther by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay; for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a tooth for a tooth;

39 Men jag säger er att du inte ska återgälda det onda,
utan om någon slår dig på den högra kinden så vänd
även den andra åt honom.

40 Och om någon vill dra dig inför domstol och ta ifrån
dig din livklädnad så låt honom även få din mantel.

41 Och om någon tvingar dig att gå en mil så gå två med
honom.

42 Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från
den som vill låna av dig.

43 Och se, det står även skrivet att du ska älska din nästa
och hata din fiende.

44 Men se, jag säger er: Älska era fiender, välsigna dem
som förbannar er, gör gott mot dem som hatar er och be
för dem som illvilligt utnyttjar er och förföljer er,

45 så att ni kan vara er himmelske Faders barn, för han
låter sin sol gå upp över de onda och de goda.

46 Därför är allt det som fanns i gamla dagar, det som
var under lagen, fullbordat i mig.

47 Det gamla är borta och allt har blivit nytt.

48 Därför vill jag att ni ska vara fullkomliga såsom jag,
eller er Fader som är i himlen, är fullkomlig.

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn to
him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take away
thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love thy
neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies, bless
them that curse you, do good to them that hate you,
and pray for them who despitefully use you and perse-
cute you;

That ye may be the children of your Father who is in
heaven; for he maketh his sun to rise on the evil and on
the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have become
new.

Therefore I would that ye should be perfect even as I,
or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nephi 13

- 1 Sannerligen, sannerligen säger jag att jag vill att ni ska ge allmosor åt de fattiga. Men akta er så att ni inte ger era allmosor inför människor för att bli sedda av dem. Annars har ni ingen lön hos er Fader som är i himlen.
- 2 När du ger dina allmosor, låt då inte stöta i basun för dig såsom hycklarna gör i synagogorna och på gatorna, så att de kan få beröm av människor. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.
- 3 Utan när du ger allmosor så låt inte din vänstra hand veta vad din högra hand gör,
- 4 så att dina allmosor kan ges i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska själv belöna dig öppet.
- 5 Och när du ber ska du inte göra som hycklarna, för de älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen, så att de kan bli sedda av människorna. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.
- 6 Utan när du ber, gå då in i din kammare, och när du har stängt din dörr, be då till din Fader i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna dig öppet.
- 7 Men när ni ber, använd då inte lönlösa upprepningar som hedningarna gör, för de tror att de ska bli bönhörda för de många ordens skull.
- 8 Var därför inte som dem, för er Fader vet vad ni behöver innan ni ber honom om det.
- 9 Be därför på detta sätt: Vår Fader som är i himlen. Helgat vare ditt namn.
- 10 Ske din vilja på jorden liksom den sker i himlen.
- 11 Och förlåt oss våra skulder, liksom vi förlåter dem som står i skuld till oss.
- 12 Och inled oss inte i frestelse, utan befria oss från det onda.
- 13 För riket är ditt och makten och härligheten i evighet. Amen.
- 14 För om ni förlåter människorna deras överträdelser, ska er himmelske Fader också förlåta er.
- 15 Men om ni inte förlåter människorna deras överträdelser, ska inte heller er Fader förlåta era överträdelser.

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

16 Vidare: När ni fastar, se då inte så dystra ut som hycklarna, för de vanställer sina ansikten för att bli sedda av människorna med sin fasta. Sannerligen säger jag er: De har fått ut sin lön.

17 Nej, när du fastar så smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte,

18 så att du inte blir sedd av människorna med din fasta, utan inför din Fader, som är i det fördolda, och din Fader, som ser i det fördolda, ska belöna dig öppet.

19 Samla er inte skatter på jorden, där mal och rost förstör och tjuvar bryter sig in och stjälar,

20 utan samla er skatter i himlen, där varken mal eller rost förstör och där tjuvar inte bryter sig in eller stjälar.

21 För där din skatt är, där kommer även ditt hjärta att vara.

22 Kroppens ljus är ögat. Om därför din blick är odelad blir hela din kropp fylld av ljus.

23 Men om din blick är ond blir hela din kropp fylld av mörker. Om nu ljuset inom dig är mörker, hur stort är då inte detta mörker!

24 Ingen kan tjäna två herrar, för antingen kommer han att hata den ene och älska den andre, eller också kommer han att hålla fast vid den ene och ringakta den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och Mammon.”

25 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord såg han på de tolv som han hade utvalt och sa till dem: ”Kom ihåg de ord som jag har talat. För se, ni är de som jag har utvalt till att betjäna detta folk. Därför säger jag er: Bekymra er inte för ert liv, vad ni ska äta eller vad ni ska dricka. Inte heller för er kropp, vad ni ska klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna?

26 Se på fåglarna i luften, för de sår inte, inte heller skördar de eller samlar i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är ni inte mycket bättre än de?

27 Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin längd?

28 Och varför bekymrar ni er för kläder? Tänk på ängens liljor, på hur de växer. De arbetar inte, inte heller spinner de.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

29 Och ändå säger jag er att inte ens Salomo i all sin
prakt var klädd som en av dem.

30 Om nu Gud så klär gräset på ängen, som i dag finns
till och i morgon kastas i ugnen, ska han då inte klä även
er, om ni inte är svaga i tron?

31 Gör er därför inga bekymmer genom att säga: 'Vad
ska vi äta?' Eller: 'Vad ska vi dricka?' Eller: 'Med vad ska
vi klä oss?'

32 För er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta.

33 Utan sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så
ska allt detta tillfalla er.

34 Gör er därför inga bekymmer för morgondagen, för
morgondagen ska själv bära sina bekymmer. Var dag har
nog av sin egen plåga."

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his
glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field,
which today is, and tomorrow is cast into the oven, even
so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we
eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we
be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need
of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his right-
eousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the
morrow shall take thought for the things of itself.
Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nephi 14

- 1 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord vände han sig åter till mängden och öppnade åter sin mun och sa till dem: ”Sannerligen, sannerligen säger jag er: Döm inte, så att ni inte blir dömda.
- 2 För med den dom ni dömer ska ni bli dömda, och med det mått ni mäter ska det mätas åt er.
- 3 Och varför ser du flisan i din broders öga, men beaktar inte bjälken i ditt eget öga?
- 4 Eller hur kan du säga till din broder: Låt mig ta bort flisan ur ditt öga, se, du har ju en bjälke i ditt eget öga?
- 5 Du hycklare, kasta först bort bjälken ur ditt eget öga, och då ska du se så klart att du kan kasta bort flisan ur din broders öga.
- 6 Ge inte det som är heligt åt hundarna och kasta inte heller era pärlor för svinen, så att de trampar dem under sina fötter och vänder sig mot er och sliter sönder er.
- 7 Be, och ni ska få. Sök, och ni ska finna. Bulta, och det ska öppnas för er.
- 8 För var och en som ber han får, och den som söker han finner, och för den som bultar ska det öppnas.
- 9 Eller vilken är den man bland er som ger sin son en sten när han ber om bröd,
- 10 eller ger honom en orm, när han ber om en fisk?
- 11 Om nu ni som är onda förstår att ge era barn goda gåvor, hur mycket mer ska då inte er Fader i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom?
- 12 Och allt vad ni vill att människorna ska göra er, det ska ni också göra dem, för detta är lagen och profeterna.
- 13 Gå in genom den trånga porten. För vid är porten och bred är vägen som leder till undergång, och många är de som går in genom den.
- 14 För trång är porten och smal är vägen som leder till livet, och få är de som finner den.
- 15 Akta er för falska profeter som kommer till er i fårakläder men i sitt inre är rovlystna vargar.

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

16 På deras frukt ska ni känna igen dem. Plockar man
druvor på törnen eller fikon på tistlar?
17 Så bär varje gott träd god frukt men ett fördärvat träd
bär dålig frukt.
18 Ett gott träd kan inte bära dålig frukt, inte heller kan
ett fördärvat träd bära god frukt.
19 Varje träd som inte bär god frukt huggs ner och kas-
tas i elden.
20 Därför ska ni känna igen dem på deras frukt.
21 Inte alla som säger Herre, Herre till mig ska komma
in i himmelriket, utan endast den som gör min him-
melske Faders vilja.
22 Många ska på den dagen säga till mig: 'Herre, Herre,
har vi inte profeterat i ditt namn och i ditt namn drivit
ut djävlar och i ditt namn gjort många underbara gär-
ningar?'
23 Och då ska jag tillkännage för dem: 'Jag har aldrig
känt er. Gå bort från mig, ni som gör ondskans gärning-
ar!'
24 Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem
liknar jag därför vid en vis man som byggde sitt hus på
en klippa.
25 Och regnet föll och översvämningarna kom och vin-
darna blåste och slog mot det huset. Och det föll inte,
eftersom det var grundat på en klippa.
26 Och var och en som hör dessa mina ord men inte
handlar efter dem ska liknas vid en dåraktig man som
byggde sitt hus på sanden.
27 Och regnet föll och översvämningarna kom och vin-
darna blåste och slog mot det huset, och det föll, och
dess fall var stort."

Ye shall know them by their fruits. Do men gather
grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit;
but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a
corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn
down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall
enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the
will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we
not prophesied in thy name, and in thy name have cast
out devils, and in thy name done many wonderful
works?

And then will I profess unto them: I never knew you;
depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and
doeth them, I will liken him unto a wise man, who built
his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell not,
for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and
doeth them not shall be likened unto a foolish man,
who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the
winds blew, and beat upon that house; and it fell, and
great was the fall of it.

3 Nephi 15

- 1 Och nu hände det sig att när Jesus hade slutat tala såg han sig om på mängden och sa till dem: ”Se, ni har hört vad jag undervisade om innan jag uppsteg till min Fader. Och den som kommer ihåg dessa mina ord och handlar därefter ska jag uppväcka på den yttersta dagen.”
- 2 Och det hände sig att när Jesus hade sagt dessa ord märkte han att det fanns några bland dem som förundrades och undrade över hans vilja beträffande Moses lag, för de förstod inte orden om att det gamla var förgånget och att allt hade blivit nytt.
- 3 Och han sa till dem: ”Förundra er inte över att jag sa till er att det gamla är förgånget och att allt har blivit nytt.
- 4 Se, jag säger er att lagen som gavs åt Mose är fullbordad.
- 5 Se, jag är den som gav lagen, och jag är den som slöt förbund med mitt folk Israel. Därför är lagen fullbordad i mig, för jag har kommit för att fullborda lagen. Därför har den ett slut.
- 6 Se, jag förkastar inte profeterna, för sannerligen säger jag er att allt som inte har fullbordats i mig ska bli fullbordat.
- 7 Och att jag sa till er att det gamla är förgånget innebär inte att jag omintetgör det som har talats om det som ska komma.
- 8 För se, förbundet som jag har slutit med mitt folk är inte helt fullbordat, men lagen som gavs åt Mose har ett slut i mig.
- 9 Se, jag är lagen och ljuset. Vänd er till mig och håll ut intill änden, och ni ska få leva, för den som håller ut intill änden ska jag ge evigt liv.
- 10 Se, jag har gett er buden. Håll därför mina bud. Och detta är lagen och profeterna, för de vittnade förvisso om mig.”
- 11 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord, sa han till de tolv som han hade utvalt:
- 12 ”Ni är mina lärjungar, och ni är ett ljus för detta folk, som är en återstod av Josefs hus.

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

13 Och se, detta är ert arveland, och Fadern har gett det till er.

14 Och inte någonsin har Fadern gett mig befallning att jag skulle tala om detta för era bröder i Jerusalem.

15 Inte heller har Fadern någonsin gett mig befallning att jag skulle säga något till dem om de andra stammar som tillhör Israels hus, vilka Fadern har lett ut ur landet.

16 Så mycket befallde Fadern mig att jag skulle säga till dem:

17 'Andra får har jag, som inte hör till den här hjorden. Även dem måste jag leda, och de ska höra min röst, och det ska bli en hjord och en herde.'

18 Och på grund av nackstyvhet och otro förstod de inte mitt ord. Därför befalldes jag av Fadern att inte säga något mer om detta till dem.

19 Men sannerligen säger jag er att Fadern har befallt mig att tala om för er att ni är skilda från dem för deras onskas skull. Därför är det på grund av sin ondska som de inte känner till er.

20 Och sannerligen säger jag er åter, att de andra stammarna har Fadern skilt från dem. Och det är på grund av sin ondska som de inte känner till dem.

21 Och sannerligen säger jag er att ni är de om vilka jag sa: 'Andra får har jag, som inte hör till den här hjorden. Också dem måste jag leda, och de ska höra min röst, och det ska bli en hjord och en herde.'

22 Och de förstod mig inte, för de trodde att det var icke-judarna, för de förstod inte att icke-judarna skulle omvändas genom deras predikan.

23 Och de förstod mig inte när jag sa att de ska höra min röst. Och de förstod inte att icke-judarna aldrig någonsin skulle höra min röst – att jag inte skulle uppenbara mig för dem utom genom den Helige Anden.

24 Men se, ni har både hört min röst och sett mig. Och ni är mina får, och ni är räknade bland dem som Fadern har gett mig.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nephi 16

- 1 Och sannerligen, sannerligen säger jag er att jag har andra får, som inte finns i detta land, inte heller i Jerusalems land, inte heller i någon del av det kringliggande land där jag har varit och verkat.
- 2 För de som jag talar om är de som ännu inte har hört min röst. Inte heller har jag någonsin uppenbarat mig för dem.
- 3 Men jag har fått en befallning av Fadern att jag ska gå till dem, och att de ska höra min röst och räknas bland mina får så att det kan bli en hjord och en herde. Därför går jag för att visa mig för dem.
- 4 Och jag befaller er att ni ska skriva dessa ord när jag har lämnat er så att – om så är att mitt folk i Jerusalem, de som har sett mig och varit med mig i min andliga verksamhet, inte ber Fadern i mitt namn om att få kunskap om er genom den Helige Anden och inte heller om de andra stammarna som de inte vet något om – dessa ord som ni ska skriva bevaras och uppenbaras för icke-judarna, så att genom icke-judarnas fullhet återstoden av deras avkomlingar, vilka ska bli skingrade över jordens yta för sin otros skull, kan ledas in, eller kan bringas till kunskap om mig, sin Återlösare.
- 5 Och då ska jag samla in dem från jordens fyra hörn, och då ska jag fullborda förbundet som Fadern har sluttit med allt folket i Israels hus.
- 6 Och välsignade är icke-judarna på grund av sin tro på mig i och genom den Helige Anden, som vittnar för dem om mig och om Fadern.
- 7 'Se, på grund av deras tro på mig, säger Fadern, och på grund av er otro, o Israels hus, ska sanningen i de sista dagarna komma till icke-judarna, så att fullheten därav ska tillkännages för dem.
- 8 Men ve, säger Fadern, ve de icke troende bland icke-judarna' – för det oaktat att de har kommit till detta land och har skingrat mitt folk som är av Israels hus, och mitt folk som är av Israels hus har drivits ut från dem och har trampats under fötterna av dem,

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 och till följd av Faderns barmhärtighet mot icke-judarna och Faderns domar över mitt folk, som är av Israels hus, sannerligen, sannerligen säger jag er att efter allt detta, och sedan jag låtit mitt folk som är av Israels hus bli slaget och bli plågat och bli dräpt och bli bortdrivet från dem och bli hatat av dem och bli föremål för löje och förakt bland dem –

10 så befaller Fadern att jag ska säga till er: 'På den dagen, då icke-judarna syndar mot mitt evangelium och förkastar mitt evangeliums fullhet och i sina hjärtans högmot upphöjer sig över alla nationer och över alla folk på hela jorden och blir fyllda av all slags lögn och bedrägeri och förtret och all slags hyckleri och mord och prästvålden och hor och hemliga avskvärdheter – om de gör allt detta och förkastar mitt evangeliums fullhet, se, säger Fadern: Då ska jag ta mitt evangeliums fullhet ifrån dem.

11 Och då ska jag komma ihåg mitt förbund som jag har slutit med mitt folk, o Israels hus, och jag ska föra mitt evangelium till dem.

12 Och jag ska visa dig, o Israels hus, att icke-judarna inte ska få makt över dig, utan jag ska komma ihåg mitt förbund med dig, o Israels hus, och du ska komma till kunskap om mitt evangeliums fullhet.

13 Men om icke-judarna omvänder sig och återvänder till mig, säger Fadern, se, då ska de räknas bland mitt folk, o Israels hus.

14 Och jag ska inte låta mitt folk, som är av Israels hus, komma bland dem och trampa ner dem, säger Fadern.

15 Men om de inte vänder sig till mig och hörsammar min röst ska jag låta dem, ja, då ska jag låta mitt folk, o Israels hus, komma bland dem och trampa ner dem, och de ska bli som salt som har förlorat sin sälta, vilket från den stunden inte duger till annat än att kastas bort och trampas under fötterna av mitt folk, o Israels hus.'

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

16 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Så har Fadern befallt mig – att jag ska ge detta land till arvedel åt detta folk.

17 Och då ska profeten Jesajas ord uppfyllas, som lyder:

18 'Dina väktare ska upphäva sin röst, med en röst ska de sjunga, för de ska med egna ögon se när Herren bringar Sion tillbaka.

19 Brist ut i jubel och sjung tillsammans ni Jerusalems öde platser, för Herren har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

20 Herren har blottat sin heliga arm inför alla nationernas ögon, och alla jordens ändrar ska se Guds frälsning.”

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father commanded me—that I should give unto this people this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing, for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of God.

3 Nephi 17

- 1 Se, nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord såg han sig åter om på mängden, och han sa till dem: ”Se, min stund är nära.
- 2 Jag märker att ni är svaga, att ni inte kan förstå alla de ord som Fadern har befallt mig att säga till er nu.
- 3 Gå därför till era hem och begrunda det som jag har sagt, och be till Fadern i mitt namn, så att ni kan förstå, och bered era sinnen för morgondagen, och jag kommer åter till er.
- 4 Men nu går jag till Fadern, och även för att visa mig för Israels förlorade stammar, för de är inte förlorade för Fadern, för han vet vart han har fört dem.”
- 5 Och det hände sig att när Jesus hade talat sålunda, såg han sig åter om på mängden och såg att de grät och att de såg oavvänt på honom, som om de ville be honom att stanna litet längre hos dem.
- 6 Och han sa till dem: ”Se, mitt inre är fyllt av medlidande med er.
- 7 Har ni några som är sjuka bland er? För dem hit. Har ni några som är lama eller blinda eller halta eller krympingar eller spetälska eller som är förtvinade eller som är döva eller som lider på något sätt? För dem hit så ska jag bota dem, för jag hyser medlidande med er, mitt inre är fyllt av barmhärtighet.
- 8 För jag märker att ni önskar att jag ska visa er vad jag har gjort för era bröder i Jerusalem, och jag ser att er tro är tillräcklig för att jag ska kunna bota er.”
- 9 Och det hände sig att när han hade talat sålunda, gick hela mängden tillsammans fram med sina sjuka och sina lidande och sina lama och med sina blinda och med sina stumma och med alla dem som led på något sätt, och han botade dem var och en allteftersom de fördes fram till honom.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 Och alla, både de som hade blivit botade och de som var friska, föll ner för hans fötter och tillbad honom, och alla som kunde komma fram trots mängden kysste hans fötter, så att de vätte hans fötter med sina tårar.

11 Och det hände sig att han bjöd dem att föra fram sina små barn.

12 Och de hämtade sina små barn och satte dem på marken runt omkring honom, och Jesus stod mitt ibland dem. Och mängden lämnade plats till dess alla hade förts fram till honom.

13 Och det hände sig att när alla hade förts fram, och Jesus stod mitt ibland dem, bjöd han mängden att knäfalla på marken.

14 Och det hände sig att när de hade knäfallit på marken, suckade Jesus inom sig och sa: ”Fader, jag är bekymrad över ogudaktigheten bland folket av Israels hus.”

15 Och när han hade sagt dessa ord knäföll även han på marken. Och se, han bad till Fadern, och det han bad kan inte skrivas ner, och mängden som hörde honom vittnade därom.

16 Och på detta sätt vittnar de: ”Ögat har aldrig sett, inte heller har örat förut hört så stora och underbara ting som de vi såg och hörde Jesus tala till Fadern.

17 Och ingen tunga kan tala, och inte heller kan någon människa skriva, och inte heller kan människors hjärtan föreställa sig så stora och förunderliga ting som vi både såg och hörde Jesus tala. Och ingen kan föreställa sig den glädje som fyllde våra själar då vi hörde honom be till Fadern för oss.”

18 Och det hände sig att när Jesus hade slutat be till Fadern reste han sig upp. Men så stor var mängdens glädje att de var överväldigade.

19 Och det hände sig att Jesus talade till dem och sa till dem att resa sig.

20 Och de reste sig från marken, och han sa till dem: ”Välsignade är ni för er tros skull. Och se, nu är min glädje fullkomlig.”

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 Och när han hade sagt dessa ord grät han, och mängden vittnade därom, och han tog deras små barn ett efter ett och välsignade dem och bad till Fadern för dem.

22 Och när han hade gjort detta grät han på nytt.

23 Och han talade till mängden och sa till dem: ”Se era små.”

24 Och när de såg sig om för att se sina små, upplyfte de sina ögon mot himlen, och de såg himlarna öppna, och de såg änglar stiga ner ur himlen, liksom mitt i eld. Och de kom ner och omslöt de små, och de var omslutna av eld, och änglarna betjänade dem.

25 Och mängden såg och hörde och vittnade, och de vet att deras vittnesbörd är sant, för alla såg och hörde, var och en för sig. Och de var till antalet ungefär två tusen fem hundra själar, och de var män, kvinnor och barn.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nephi 18

- 1 Och det hände sig att Jesus bjöd sina lärjungar att bära fram bröd och vin till honom.
- 2 Och medan de var borta för att hämta bröd och vin bjöd han mängden att sätta sig ner på marken.
- 3 Och när lärjungarna hade kommit med bröd och vin tog han av brödet och bröt och välsignade det, och han gav sina lärjungar och bjöd dem att äta.
- 4 Och när de hade ätit och var mättade bjöd han dem att ge till mängden.
- 5 Och när mängden hade ätit och var mättade sa han till lärjungarna: ”Se, en bland er ska bli ordinerad, och honom ska jag ge fullmakt att bryta brödet och välsigna det och ge det till min kyrkas folk, till alla dem som tror och blir döpta i mitt namn.
- 6 Och detta ska ni alltid vinnlägga er om att göra, på samma sätt som jag har gjort, på samma sätt som jag har brutit bröd och välsignat det och gett det till er.
- 7 Och detta ska ni göra till minne av min kropp som jag har visat för er. Och det ska vara ett vittnesbörd för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig ska ni ha min Ande hos er.”
- 8 Och det hände sig att när han hade sagt dessa ord, bjöd han sina lärjungar att ta av vinet i bägaren och dricka av det, och att de även skulle ge åt mängden så att de kunde dricka av det.
- 9 Och det hände sig att de gjorde så och drack av det och blev mättade. Och de gav åt mängden, och de drack och de blev mättade.
- 10 Och när lärjungarna hade gjort detta sa Jesus till dem: ”Välsignade är ni för detta som ni har gjort, för detta är att uppfylla mina bud, och det betygar för Fadern att ni är villiga att göra det som jag har befallt er.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

11 Och detta ska ni alltid göra med dem som omvänder sig och döps i mitt namn. Och ni ska göra det till minne av mitt blod som jag har utgjutit för er, så att ni kan betyga för Fadern att ni alltid kommer ihåg mig. Och om ni alltid kommer ihåg mig, ska ni ha min Ande hos er.

12 Och jag ger er befallning att ni ska göra detta. Och om ni alltid gör detta är ni välsignade, eftersom ni är byggda på min klippa.

13 Men de bland er som gör mer eller mindre än detta är inte byggda på min klippa utan är byggda på en grund av sand. Och när regnet faller och översvämningarna kommer och vindarna blåser och störtar sig mot dem faller de, och helvetets portar är öppna och redo att ta emot dem.

14 Därför är ni välsignade om ni håller mina bud, som Fadern har befallt att jag ska ge er.

15 Sannerligen, sannerligen säger jag er att ni alltid måste vaka och be så att ni inte blir frestade av djävulen och bortförda som hans fångar.

16 Och såsom jag har bett ibland er, just så ska ni be i min kyrka, bland mitt folk som omvänder sig och blir döpta i mitt namn. Se, jag är ljuset. Jag har gett er ett förredöme.”

17 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord till sina lärjungar, vände han sig åter till mängden och sa till dem:

18 ”Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Ni måste alltid vaka och be så att ni inte faller i frestelse, för Satan önskar få er så att han kan sälla er som vete.

19 Därför måste ni alltid be till Fadern i mitt namn.

20 Och vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är rätt, med tro på att ni ska få, se, det ska bli er givet.

21 Be i era familjer till Fadern och alltid i mitt namn så att era hustrur och era barn kan bli välsignade.

22 Och se, ni ska ofta komma tillsammans, och ni ska inte hindra någon människa från att komma till er när ni samlas, utan låt dem komma till er och förbjud dem det inte.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

23 Men ni ska be för dem och ska inte driva ut dem. Och om så är att de ofta kommer till er ska ni be till Fadern för dem i mitt namn.

24 Håll därför upp ert ljus så att det lyser för världen. Se, jag är det ljus som ni ska hålla upp – det som ni har sett mig göra. Se, ni märker att jag har bätt till Fadern, och det har ni alla bevittnat.

25 Och ni ser att jag har befallt att ingen av er ska gå härifrån, utan har snarare befallt att ni ska komma till mig för att ni ska kunna känna och se. På samma sätt ska ni göra för världen. Och den som bryter mot denna befallning låter sig inledas i frestelse.”

26 Och nu hände det sig att när Jesus hade talat dessa ord, vände han åter blicken mot de lärjungar som han hade utvalt och sa till dem:

27 ”Se, sannerligen, sannerligen säger jag er: Jag ger er ännu en befallning, och sedan måste jag gå till min Fader för att kunna utföra andra befallningar som han har gett mig.

28 Och se, detta är den befallning som jag ger er: Ni ska inte medvetet tillåta någon att ovärdigt ta del av mitt kött och blod när ni välsignar det.

29 För den som äter och dricker mitt kött och blod ovärdigt, äter och dricker fördömelse till sin själ. Om ni därför vet att någon är ovärdig att äta och dricka av mitt kött och blod ska ni förbjuda honom det.

30 Men ni ska inte driva bort honom från er, utan ni ska betjäna honom och ska be för honom till Fadern i mitt namn, och om så är att han omvänder sig och blir döpt i mitt namn, då ska ni ta emot honom och välsigna honom med mitt kött och blod.

31 Men om han inte omvänder sig ska han inte räknas bland mitt folk, för att han inte ska kunna förstöra mitt folk, för se, jag känner mina får och de är räknade.

32 Dock ska ni inte driva bort honom från era synagogor eller era platser för tillbedjan, för ni ska fortsätta betjäna sådana, för ni vet inte om de inte kommer att återvända och omvända sig och komma till mig med helhjärtat uppsåt, så att jag kan hela dem. Och ni ska bli medlet att föra frälsning till dem.

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

33 Håll därför dessa ord som jag har befallt er så att ni inte kommer under fördömlse, för ve den som Fadern fördömer.

34 Och jag ger er dessa befallningar på grund av de ordstrider som har förekommit ibland er. Och välsignade är ni om ni inte har några ordstrider ibland er.

35 Och nu går jag till Fadern, eftersom det är nödvändigt att jag går till Fadern för er skull.”

36 Och det hände sig att när Jesus hade avslutat dessa ord, rörde han med sin hand vid de lärjungar som han hade utvalt, en efter en, ända till dess han rört vid dem alla. Och han talade till dem medan han rörde vid dem.

37 Och mängden hörde inte de ord han talade. Därför vittnade de inte om det, men lärjungarna vittnade om att han gav dem myndighet att ge den Helige Anden. Och jag ska senare visa er att denna uppteckning är sann.

38 Och det hände sig att när Jesus hade rört vid dem alla kom ett moln som överskuggade mängden så att de inte kunde se Jesus.

39 Och medan de var överskuggade lämnade han dem och uppsteg till himlen. Och lärjungarna såg och vittnade om att han åter uppsteg till himlen.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nephi 19

- 1 Och nu hände det sig att när Jesus hade uppstigit till himlen skingrades mängden, och varje man tog sin hustru och sina barn och återvände till sitt eget hem.
- 2 Och ryktet spreds genast bland folket, innan det ännu var mörkt, att mängden hade sett Jesus och att han hade betjänat dem och att han skulle uppenbara sig även nästa dag för mängden.
- 3 Ja, och hela natten spreds ryktet om Jesus. Och budet spreds bland folket så att många, ja, ett mycket stort antal, ansträngde sig storligen hela den natten för att de nästa dag skulle kunna vara på den plats där Jesus skulle visa sig för mängden.
- 4 Och det hände sig nästa dag, när mängden hade samlats, att Nephi och hans bror, som han hade uppväckt från de döda och vars namn var Timoteus, och likaså hans son, vars namn var Jonas, och likaså Mathoni och dennes bror Mathonihah och Kumen och Kumenonhi och Jeremia och Shemnon och Jonas och Sidkia och Jesaja – detta var namnen på de lärjungar som Jesus hade utvalt – och det hände sig att de gick fram och stod mitt i mängden.
- 5 Och se, mängden var så stor att de lät dela upp den i tolv skaror.
- 6 Och de tolv undervisade mängden. Och se, de lät mängden falla på knä på marken och be till Fadern i Jesu namn.
- 7 Och även lärjungarna bad till Fadern i Jesu namn. Och det hände sig att de reste sig och betjänade mängden.
- 8 Och när de hade predikat samma ord som Jesus hade talat – utan att avvika från de ord som Jesus hade talat – föll de åter på knä och bad till Fadern i Jesu namn.
- 9 Och de bad om det som de önskade mest. Och de önskade att den Helige Anden skulle ges till dem.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

10 Och när de så hade bett gick de ner till vattenbrynet, och mängden följde dem.

11 Och det hände sig att Nephi steg ner i vattnet och blev döpt.

12 Och han kom upp ur vattnet och började döpa. Och han döpte alla dem som Jesus hade utvalt.

13 Och det hände sig att när alla var döpta och hade kommit upp ur vattnet, föll den Helige Anden på dem, och de fylldes av den Helige Anden och av eld.

14 Och se, de omslöts liksom av eld, och den kom ner från himlen, och mängden såg det och vittnade därom, och änglar kom ner från himlen och betjänade dem.

15 Och det hände sig att medan änglarna betjänade lärjungarna kom Jesus och stod mitt ibland dem och betjänade dem.

16 Och det hände sig att han talade till mängden och bjöd att de åter skulle falla på knä på marken, och likaså att hans lärjungar skulle falla på knä på marken.

17 Och det hände sig att när de alla hade fallit på knä på marken bjöd han sina lärjungar att be.

18 Och se, de började be. Och de bad till Jesus och kallade honom sin Herre och sin Gud.

19 Och det hände sig att Jesus avlägsnade sig från deras mitt och gick ett litet stycke bort från dem och böjde sig mot marken, och han sa:

20 ”Fader, jag tackar dig för att du har gett den Helige Anden till dessa som jag har utvalt. Och det är på grund av deras tro på mig som jag har utvalt dem ur världen.

21 Fader, jag ber dig att du ska ge den Helige Anden till alla dem som kommer till tro på deras ord.

22 Fader, du har gett dem den Helige Anden eftersom de tror på mig. Och du ser att de tror på mig, eftersom du hör dem och de ber till mig. Och de ber till mig, eftersom jag är hos dem.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

23 Och nu Fader, ber jag till dig för dem och även för alla dem som kommer att tro på deras ord, så att de må tro på mig, så att jag kan vara i dem så som du, Fader, är i mig, så att vi kan bli ett.”

24 Och det hände sig att när Jesus hade bett så till Fadern kom han till sina lärjungar, och se, de höll ännu på att be till honom utan uppehåll, och de upprepade inte många ord, för det blev dem givet vad de skulle be om, och de var fyllda med längtan.

25 Och det hände sig att Jesus välsignade dem medan de bad till honom. Och hans ansikte log mot dem, och hans ansiktes ljus lyste över dem, och se, de blev lika vita som Jesu ansikte och även som hans kläder. Och se, denna vithet överträffade all vithet, ja, det kunde inte på jorden finnas något så vitt som denna vithet.

26 Och Jesus sa till dem: ”Fortsätt att be.” Och de slutade inte att be.

27 Och han vände sig åter från dem och gick ett litet stycke bort och böjde sig mot marken. Och han bad åter till Fadern och sa:

28 ”Fader, jag tackar dig för att du har renat dem som jag har utvalt för deras tros skull, och jag ber för dem och likaså för dem som kommer till tro på deras ord, att de må bli renade i mig genom tro på deras ord, på samma sätt som dessa är renade i mig.

29 Fader, jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig ut ur världen på grund av deras tro, så att de kan bli renade i mig, så att jag kan vara i dem såsom du, Fader, är i mig, så att vi kan vara ett, och så att jag kan bli förhärligad i dem.”

30 Och när Jesus hade talat dessa ord kom han åter till sina lärjungar, och se, de bad ihärdigt utan uppehåll till honom, och han log åter mot dem. Och se, de var vita, liksom Jesus.

31 Och det hände sig att han åter gick ett litet stycke bort och bad till Fadern.

32 Och tunga kan inte uttala orden i hans bön, inte heller kan orden han bad skrivas av människa.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

33 Och mängden hörde och bär vittne, och deras hjärtan var öppna, och de förstod i sina hjärtan orden i hans bön.

34 Dock var orden i hans bön så storslagna och förunderliga att de inte kan skrivas, och inte heller kan de yttras av människor.

35 Och det hände sig att när Jesus hade slutat be, kom han åter tillbaka till lärjungarna och sa till dem: "Så stortro har jag aldrig sett ibland alla judarna, varför jag på grund av deras otro inte kunde visa dem så stora underverk.

36 Sannerligen säger jag er: Det finns ingen av dem som har sett så stora ting som ni har sett. Inte heller har de hört så stora ting som ni har hört."

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nephi 20

- 1 Och det hände sig att han befälde mängden och likaså sina lärjungar att de skulle sluta be. Och han befälde dem att de inte skulle sluta be i sina hjärtan.
- 2 Och han bjöd dem att resa sig och stå på sina ben. Och de reste sig och stod på sina ben.
- 3 Och det hände sig att han åter bröt bröd och välsignade det och gav lärjungarna att äta.
- 4 Och när de hade ätit befälde han att de skulle bryta bröd och ge åt mängden.
- 5 Och när de hade gett åt mängden gav han dem också vin att dricka och befälde att de skulle ge åt mängden.
- 6 Nu hade varken lärjungarna eller mängden tagit med sig något bröd eller vin.
- 7 Men han gav dem verkligen bröd att äta och likaså vin att dricka.
- 8 Och han sa till dem: ”Den som äter detta bröd äter av min kropp till sin själ. Och den som dricker av detta vin dricker av mitt blod till sin själ. Och hans själ ska aldrig vare sig hungra eller törsta utan ska bli mättad.”
- 9 När nu hela mängden hade ätit och druckit, se, då fylldes de av Anden, och de ropade med en röst och prisade Jesus, som de både såg och hörde.
- 10 Och det hände sig att när alla hade prisat Jesus, sa han till dem: ”Se, nu fullbordar jag den befallning som Fadern har befallt mig angående detta folk, som är en återstod av Israels hus.
- 11 Ni minns att jag talade till er och sa att när Jesajas ord skulle fullbordas – se, de är skrivna, och ni har dem framför er, utforska dem därför –
- 12 ja, sannerligen, sannerligen säger jag er att när de fullbordas är tiden inne att fullborda det förbund som Fadern har slutit med sitt folk, o Israels hus.

3 Nephi 20

- And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.
- And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.
- And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.
- And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.
- And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.
- Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;
- But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.
- And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.
- Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.
- And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.
- Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—
- And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 Och då ska återstoden, som ska skingras över jordens yta, samlas in från öster och från väster och från söder och från norr. Och de ska bringas till kunskapen om Herren, sin Gud, som har återlöst dem.

14 Och Fadern har befallt mig att ge er detta land till er arvedel.

15 Och jag säger er att om icke-judarna inte omvänder sig efter den välsignelse som de ska få, sedan de har skingrat mitt folk –

16 då ska ni, som är en återstod av Jakobs hus, gå fram bland dem. Och ni ska vara mitt ibland dem som ska vara många, och ni ska vara bland dem som ett lejon bland skogens djur och som ett ungt lejon bland fårhjordar, vilket, om det går in bland dem, både trampar ner och sliter i stycken, och ingen kan rädda dem.

17 Din hand ska lyftas mot dina motståndare, och alla dina fiender ska utrotas.

18 Och jag ska samla mitt folk som en man samlar sina kärvar på loggolvet.

19 För jag ska bereda mitt folk med vilket Fadern har slutit förbund, ja, jag ska göra ditt horn till järn, och jag ska göra dina hovar till mässing. Och du ska krossa många folk, och jag ska helga deras byte åt Herren och deras ägodelar åt hela jordens Herre. Och se, jag är den som gör det.

20 'Och det ska ske, säger Fadern, att min rättvisas svärd ska hänga över dem på den dagen, och om de inte omvänder sig ska det falla på dem, säger Fadern, ja, på alla icke-judarnas nationer.'

21 Och det ska ske att jag ska befästa mitt folk, o Israels hus.

22 Och se, detta folk ska jag befästa i detta land för att fullborda förbundet som jag slöt med er fader Jakob. Och det ska bli ett nytt Jerusalem. Och himlens styrkor ska vara mitt ibland detta folk, ja, jag själv ska vara mitt ibland er.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Se, jag är den om vilken Mose talade då han sa: 'En profet som är lik mig ska Herren, er Gud, låta uppressa ur era bröders led. Honom ska ni höra i allt vad han säger till er. Och det ska ske att varje själ som inte lyssnar till den profeten ska avskäras från folket.'
- 24 Sannerligen säger jag er att alla profeterna från Samuel och de som kom efter honom, alla som har talat, har vittnat om mig.
- 25 Och se, ni är profeternas barn, och ni är av Israels hus. Och ni tillhör förbundet som Fadern slöt med era fäder, då han sa till Abraham: 'Och genom din avkomma ska alla jordens släkter bli välsignade.'
- 26 Fadern har först upprest mig åt er och sänt mig att välsigna er genom att vända var och en av er bort från er ondska, och detta eftersom ni är förbundets barn.
- 27 Och efter det att ni har välsignats fullbordad Fadern förbundet som han slöt med Abraham, då han sa: 'Genom din avkomma ska alla jordens släkter bli välsignade' – genom att den Helige Anden utgjuts över icke-judarna genom mig, vilken välsignelse över icke-judarna ska göra dem mäktigare än alla andra till att skingra mitt folk, o Israels hus.
- 28 'Och de ska bli ett gissel för folket i detta land. Men om de, efter att ha tagit emot mitt evangeliums fullhet, förhärdar sina hjärtan mot mig ska jag återgälda deras ondska på deras egna huvuden, säger Fadern.
- 29 Och jag ska komma ihåg förbundet som jag har slutit med mitt folk, och jag har slutit förbund med dem om att jag ska samla dem i min egen rätta tid, att jag åter ska ge dem till arvedel deras fäders land, som är Jerusalems land, som för evigt är deras utlovade land, säger Fadern.'
- 30 Och det ska ske att tiden kommer då mitt evangeliums fullhet ska predikas för dem.
- 31 Och de ska tro på mig, att jag är Jesus Kristus, Guds Son, och ska be till Fadern i mitt namn.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

32 Då ska deras väktare upphäva sin röst, och med gemensam stämma ska de sjunga, för de ska se med egna ögon.

33 Då ska Fadern åter samla dem och ge dem Jerusalem till arveland.

34 Då ska de brista ut i jubel: Sjung tillsammans, ni Jerusalems öde platser, för Fadern har tröstat sitt folk, han har återlöst Jerusalem.

35 Fadern har blottat sin heliga arm inför alla nationers ögon, och alla jordens ändar ska se Faderns frälsning, och Fadern och jag är ett.

36 Och då ska det uppfyllas som är skrivet: 'Vakna upp, vakna åter upp och kläd dig i styrka, o Sion. Kläd dig i vackra kläder, o Jerusalem, du heliga stad, för hädanefter ska ingen oomskuren eller oren komma in i dig.

37 Skaka stoftet av dig, stå upp, inta din plats, o Jerusalem. Lös dig från banden om din hals, o fångna dotter Sion.

38 För så säger Herren: "Ni har sålt er för intet, och ni ska återlösas utan pengar."

39 Sannerligen, sannerligen säger jag er att mitt folk ska känna mitt namn. Ja, på den dagen ska de veta att jag är den som talar.

40 Och då ska de säga: 'Hur ljuvliga på bergen är inte hans fötter som bringar glädjebud till dem som förkunnar frid, som bringar glädjebud till dem om det som är gott, som förkunnar frälsning, som säger till Sion: "Din Gud regerar!"'

41 Och då ska ett rop gå ut: 'Bort, bort, dra ut därifrån, rör inte det som är orent, dra ut från hennes mitt. Var rena, ni som bär Herrens kärlek.

42 För ni ska varken dra ut med hast eller dra ut i flykt, för Herren ska gå framför er, och Israels Gud ska vara er eftertrupp.

43 Se, min tjänare ska handla klokt, han ska bli upphöjd och lovprisad och vara mycket högt uppsatt.

44 Liksom många häpnade över dig – hans utseende var så vanställt, mer än någon människas, och hans gestalt mer än människors söners –

Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.

Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.

Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.

And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.

Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.

And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!

And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.

For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.

Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

45 så ska han bestänka många nationer. Kungarna ska tillsluta sina munnar på grund av honom, för det som inte har blivit berättat för dem ska de se, och det som de inte har hört ska de förstå.’

46 Sannerligen, sannerligen säger jag er: Allt detta ska förvisso ske, alldeles som Fadern har befallt mig. Då ska detta förbund som Fadern har slutit med sitt folk fullbordas, och då ska Jerusalem åter befolkas av mitt folk, och det ska vara deras arveland.

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nephi 21

- 1 Och sannerligen säger jag er: Jag ger er ett tecken så att ni kan veta tiden när detta ska ske – när jag ska samla in mitt folk, o Israels hus, från dess långa förskingring och åter upprätta mitt Sion bland dem.
- 2 Och se, detta är det jag ska ge er som ett tecken – för sannerligen säger jag er att när detta som jag förkunnar för er, och som jag framdeles själv ska förkunna för er, och genom den Helige Andens kraft som ni ska få av Fadern, ska tillkännages för icke-judarna så att de kan få kunskap om detta folk som är en återstod av Jakobs hus, och om detta mitt folk, som ska skingras av dem,
- 3 sannerligen, sannerligen säger jag er, när detta ska tillkännages för dem av Fadern och förmedelst Fadern komma från dem till er,
- 4 för det är enligt Faderns visdom att de ska bosätta sig i detta land och bli upprättade som ett fritt folk genom Faderns makt, så att detta kan komma fram från dem till en återstod av era avkomlingar, så att det förbund kan fullbordas som Fadern har slutit med sitt folk, o Israels hus,
- 5 ja, när dessa händelser och de händelser som framdeles ska äga rum bland er kommer fram från icke-judarna till era avkomlingar, som ska nedsjunka i otro på grund av ondska,
- 6 för det är på så sätt Fadern behagar att det ska komma fram från icke-judarna, så att han kan visa sin makt för icke-judarna, i avsikt att icke-judarna, om de inte förhärdar sina hjärtan, ska kunna omvända sig och komma till mig och bli döpta i mitt namn och få kunskap om de sanna lärosatserna i min lära och bli räknade bland mitt folk, o Israels hus,
- 7 ja, när detta sker, när dina avkomlingar börjar få kunskap om detta – då ska det vara ett tecken för dem, så att de kan veta att Faderns verk redan har påbörjats för att fullborda det förbund som han har slutit med det folk som är av Israels hus.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

8 Och när den dagen kommer ska det ske att kungar ska tillsluta sina munnar, för det som inte blivit berättat för dem ska de se, och det som de inte hört ska de förstå.

9 För på den dagen ska Fadern för min skull utföra ett verk som ska vara ett stort och förunderligt verk bland dem, och det ska finnas sådana bland dem som inte kommer att tro det, trots att en människa ska förkunna det för dem.

10 Men se, min tjänares liv ska vara i min hand. Därför ska de inte skada honom, fastän han blir vanställd på grund av dem. Dock ska jag hela honom, för jag ska visa dem att min visdom är större än djävulens list.

11 Därför ska det ske att de som inte tror på de ord som jag, som är Jesus Kristus, talar, vilka Fadern befäller honom att föra fram till icke-judarna, och ger honom makt att föra fram till icke-judarna (det ska ske just såsom Mose sa), de ska avskäras från mitt folk som tillhör förbundet.

12 Och mitt folk som är en återstod av Jakob ska vara bland icke-judarna, ja, mitt ibland dem som ett lejon ibland skogens djur, som ett ungt lejon bland fårhjordar, vilket, om det går in bland dem, både trampar ner och sliter i stycken, och ingen kan rädda dem.

13 Deras hand ska vara upplyft över deras motståndare, och alla deras fiender ska utrotas.

14 'Ja, ve icke-judarna om de inte omvänder sig. För det ska ske på den dagen, säger Fadern, att jag ska utrota era hästar ur er mitt, och jag ska förstöra era vagnar.

15 Och jag ska utplåna städerna i ert land och riva ner alla era fästen.

16 Och jag ska utrota all trolldom ur ert land, och ni ska inte längre ha några spåmän.

17 Era avgudabilder ska jag också utplåna liksom era bildstoder ur er mitt, och ni ska inte längre tillbe era händers verk.

18 Och jag ska upprycka era lundar ur er mitt. På samma sätt ska jag förgöra era städer.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

19 Och det ska ske att alla lögnare och bedrägerier och all
avund och alla strider och allt prästvälde och allt hor ska
avskaffas.

20 För det ska ske, säger Fadern, att de som på den dagen
inte omvänder sig och kommer till min älskade Son,
dem ska jag avskära från mitt folk, o Israels hus.

21 Och jag ska utgjuta min hämnd och min vrede över
dem på samma sätt som över hedningen, på ett sätt som
de aldrig har hört talas om.

22 Men om de omvänder sig och hörsammar mina ord
och inte förhårdar sina hjärtan ska jag upprätta min
kyrka ibland dem, och de ska tas in i förbundet och bli
räknade bland denna återstod av Jakob, åt vilka jag har
gett detta land som arvedel.’

23 Och de ska bistå mitt folk, återstoden av Jakob, och
även alla dem av Israels hus som ska komma, så att de
kan bygga en stad som ska kallas Nya Jerusalem.

24 Och sedan ska de bistå mitt folk, så att de som är
kringspridda över hela landets yta kan insamlas till Nya
Jerusalem.

25 Och då ska himlens makt komma ner bland dem, och
även jag ska vara mitt ibland dem.

26 Och då ska Faderns verk påbörjas, ja, på den dagen
när detta evangelium ska predikas bland återstoden av
detta folk. Sannerligen säger jag er att på den dagen ska
Faderns verk påbörjas bland alla de förskingrade av mitt
folk, ja, även bland de stammar som har varit förlorade
och som Fadern har fört ut ur Jerusalem.

27 Ja, verket ska påbörjas bland alla de förskingrade av
mitt folk med att Fadern bereder vägen varigenom de
kan komma till mig, så att de kan åkalla Fadern i mitt
namn.

28 Ja, och då ska verket påbörjas med att Fadern bland
alla nationer bereder vägen varigenom hans folk kan
samlas hem till sitt arveland.

29 Och de ska gå ut från alla nationer. Och de ska varken
dra ut med hast eller dra ut i flykt, för ’jag ska gå framför
dem, säger Fadern, och jag ska vara deras eftertrupp’.

And it shall come to pass that all lyings, and deceiv-
ings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and
whoredoms, shall be done away.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that
day whosoever will not repent and come unto my
Beloved Son, them will I cut off from among my people,
O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them,
even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words,
and harden not their hearts, I will establish my church
among them, and they shall come in unto the covenant
and be numbered among this the remnant of Jacob,
unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of
Jacob, and also as many of the house of Israel as shall
come, that they may build a city, which shall be called
the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be
gathered in, who are scattered upon all the face of the
land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down
among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at
that day, even when this gospel shall be preached among
the remnant of this people. Verily I say unto you, at that
day shall the work of the Father commence among all
the dispersed of my people, yea, even the tribes which
have been lost, which the Father hath led away out of
Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dis-
persed of my people, with the Father to prepare the way
whereby they may come unto me, that they may call on
the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the
Father among all nations in preparing the way whereby
his people may be gathered home to the land of their in-
heritance.

And they shall go out from all nations; and they shall
not go out in haste, nor go by flight, for I will go before
them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nephi 22

- 1 Och då ska det som är skrivet ske: 'Sjung, du ofruktsamma, du som inte födde. Brist ut i sång och ropa högt, du som inte led födslovåndor. För fler är den ensammas barn än den gifta hustruns barn, säger Herren.
- 2 Utvidga platsen för ditt tält och låt dem spänna ut dina boningars tältdukar, spara inte. Förläng dina linor och stärk dina stavar.
- 3 För du ska bryta fram åt höger och åt vänster, och dina avkomlingar ska ärva icke-judarna och befolka de öde städerna.
- 4 Frukta inte, för du ska inte känna skam. Var inte heller förlägen, för du ska inte bringas på skam. För du ska glömma din ungdoms skam och ska inte komma ihåg din ungdoms vanära och ska inte längre minnas ditt änkestånds vanära.
- 5 För din skapare, din man, Härskarornas Herre är hans namn, och din Återlösare, Israels Helige – hela jordens Gud ska han kallas.
- 6 För Herren har kallat dig som en övergiven och i anden sorgsen kvinna, och en ungdomshustru då du blev förskjuten, säger din Gud.
- 7 För ett litet ögonblick övergav jag dig, men i stor barmhärtighet ska jag insamla dig.
- 8 I kortvarig vrede dolde jag mitt ansikte för dig för ett ögonblick, men med evig godhet ska jag förbarma mig över dig, säger Herren, din Återlösare.
- 9 För detta är för mig som Noas vatten, för liksom jag har svurit att Noas vatten inte mer ska komma över jorden, så har jag svurit att jag inte ska vredgas på dig.
- 10 För bergen ska vika undan och höjderna tas bort, men min godhet ska inte vika ifrån dig, inte heller ska förbundet om min frid tas bort, säger Herren som förbarmar sig över dig.
- 11 O du plågade, som kastas hit och dit av stormar utan att bli tröstad! Se, med klara färger ska jag lägga dina stenar och lägga dina grundvalar med safirer.
- 12 Och jag ska göra dina fönster av agater och dina portar av rubiner och dina ringmurar av ädla stenar.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

13 Och alla dina barn ska undervisas av Herren, och stor blir dina barns frid.

14 I rättfärdighet ska du bli befäst. Du ska vara långt ifrån förtryck, för du ska inte frukta, och långt ifrån förskräckelse, för den ska inte komma dig nära.

15 Se, förvisso ska de samla sig mot dig, men inte på grund av mig. Var och en som samlar sig mot dig ska falla för din skull.

16 Se, jag har skapat smeden som blåser på kolen i elden och skapar ett redskap för sitt arbete, och jag har skapat fördärvaren till att förstöra.

17 Inget vapen som smids mot dig ska ha framgång. Och varje tunga som smädar dig till doms ska du fördöma. Detta är Herrens tjänares arvedel, och deras rättfärdighet är av mig, säger Herren.'

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nephi 23

- 1 Och se, nu säger jag er att ni borde utforska dessa uppteckningar. Ja, en befallning ger jag er att ni noggrant ska utforska dessa uppteckningar, för Jesajas ord är stora.
- 2 För han talade förvisso om allt som rör mitt folk som är av Israels hus. Därför måste det nödvändigtvis vara så att han även måste tala till icke-judarna.
- 3 Och allt som han talade har skett, och ska ske, i enlighet med de ord han talade.
- 4 Ge därför akt på mina ord. Skriv det som jag har sagt er, och i enlighet med Faderns tid och vilja ska det komma fram till icke-judarna.
- 5 Och var och en som hörsammar mina ord och omvänder sig och blir döpt, han ska bli frälst. Utforska profeterna, för det är många som vittnar om detta.”
- 6 Och nu hände det sig att när Jesus hade sagt dessa ord talade han åter till dem, sedan han för dem förklarar alla de skrifter de hade tagit emot. Han sa till dem: ”Se, jag vill att ni ska skriva andra skrifter, som ni inte har skrivit.”
- 7 Och det hände sig att han sa till Nephi: ”Ta fram den uppteckning som ni har fört.”
- 8 Och när Nephi hade tagit fram uppteckningarna och lagt dem framför honom betraktade han dem och sa:
- 9 ”Sannerligen säger jag er: Jag befallde min tjänare, lamaniten Samuel, att han skulle vittna för detta folk, att den dag då Fadern skulle förhärliga sitt namn i mig var det många heliga som skulle uppstå från de döda och visa sig för många och betjäna dem.” Och han sa till dem: ”Var det inte så?”
- 10 Och hans lärjungar svarade honom och sa: ”Jo, Herre, Samuel profeterade enligt dina ord, och de blev alla uppfyllda.”
- 11 Och Jesus sa till dem: ”Hur kommer det sig att ni inte har skrivit om detta att många heliga uppstod och visade sig för många och betjänade dem?”

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 Och det hände sig att Nephi kom ihåg att detta inte hade skrivits.

13 Och det hände sig att Jesus befalldes att det skulle skrivas. Därför blev det skrivet enligt hans befallning.

14 Och nu hände det sig att när Jesus hade förklarat alla skrifterna i deras helhet, som de hade skrivit, befalldes han dem att de skulle undervisa om det som han hade förklarat för dem.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nephi 24

- 1 Och det hände sig att han befälde dem att skriva de ord som Fadern hade gett till Malaki och som han skulle säga till dem. Och det hände sig att sedan de skrivits ner förklarade han dem. Och dessa är de ord som han talade till dem och sa: ”Så sa Fadern till Malaki: ’Se, jag ska sända min budbärare, och han ska bereda vägen för mig. Och Herren ni söker ska plötsligt komma till sitt tempel, ja, förbundets sändebud som ni gläds över, se, han kommer, säger Härskarornas Herre.
- 2 Men vem kan uthärda den dag då han kommer, och vem ska bestå när han visar sig? För han är som guldsmedens eld och som tvättarnas såpa.
- 3 Och han ska sitta som en som smälter och renar silver, och han ska rena Levis söner och luttra dem som guld och silver så att de kan offra ett offer åt Herren i rättfärdighet.
- 4 Då ska Judas och Jerusalems offer vara behagliga för Herren som i forna dagar och som i gångna år.
- 5 Och jag ska komma till er för att hålla dom, och jag ska vara ett ivrigt vittne mot trollkarlar och mot äkten-skapsbrytare och mot dem som svär falskt och mot dem som vägrar arbetaren hans lön eller förtrycker änkan och den faderlöse och som avvisar främlingen och inte fruktar mig, säger Härskarornas Herre.
- 6 För jag är Herren, jag förändras inte. Därför har ni, Jakobs söner, inte förtärts.
- 7 Ända sedan era faders dagar har ni avvikit från mina förordningar och har inte hållit dem. Återvänd till mig, och jag ska återvända till er, säger Härskarornas Herre. Men ni säger: ”På vad sätt ska vi återvända?”
- 8 Ska en människa stjäla från Gud? Ändå har ni stulit från mig. Men ni frågar: ”På vad sätt har vi stulit från dig?” I fråga om tionde och offergåvor.
- 9 Ni har förbannats med en förbannelse eftersom ni har stulit från mig, ja, hela detta folk.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi —Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner’s fire, and like fuller’s soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 För alla tionden till förrådshuset så att det finns mat i mitt hus, och pröva mig nu härmed, säger Härskarornas Herre, och se om jag inte för er öppnar himlens fönster och utgjuter över er en sådan välsignelse att det inte finns plats nog att ta emot den.

11 Och jag ska skarpt tillrättavisa förstöraren för er skull, och han ska inte mer fördärva er marks frukter. Inte heller ska era vinstockar fälla sin frukt i förtid på fälten, säger Härskarornas Herre.

12 Och alla nationer ska kalla er välsignade, för ni ska vara ett ljuvligt land, säger Härskarornas Herre.

13 Era ord har varit hårda mot mig, säger Herren. Ändå säger ni: "Vad har vi talat emot dig?"

14 Ni har sagt: "Det är fåfängt att tjäna Gud, och vad nytta har vi av att vi har iakttagit hans förordningar och av att vi har gått ångerfulla inför Härskarornas Herre?"

15 Och nu kallar vi de högmodiga lyckliga, ja, de som gör vad ogudaktigt är får framgång. Ja, de som frestar Gud kommer undan med det."

16 Sedan talade de som fruktade Herren ofta med varandra, och Herren lyssnade och hörde. Och en minnesbok skrevs inför honom om dessa som fruktade Herren och som tänkte på hans namn.

17 Och de ska vara mina, säger Härskarornas Herre, på den dag då jag insamlar mina ädelstenar. Och jag ska skona dem såsom en man skonar sin egen son som tjänar honom.

18 Då ska ni vända om och inse skillnaden mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightful land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Nephi 25

- 1 För se, dagen kommer som ska brinna som en ugn. Och alla de högmodiga, ja, alla de som handlar ogudaktigt, ska bli som stubb, och dagen som kommer ska bränna upp dem, säger Härskarornas Herre, så att varken rot eller gren ska lämnas kvar av dem.
- 2 Men för er som fruktar mitt namn ska Rättfärdighetens Son stå upp med läkedom i sina vingar. Och ni ska gå ut och växa upp som kalvar i båset.
- 3 Och ni ska trampa ner de ogudaktiga, för de ska vara aska under era fotsulor på den dag då jag ska göra detta, säger Härskarornas Herre.
- 4 Kom ihåg min tjänare Moses lag som jag gav honom på Horeb för hela Israel tillsammans med stadgarna och lagarna.
- 5 Se, jag ska sända er profeten Elia innan Herrens stora och fruktansvärda dag kommer.
- 6 Och han ska vända fädernas hjärtan till barnen och barnens hjärtan till deras fäder, så att jag inte kommer och slår jorden med en förbannelse.”

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nephi 26

- 1 Och nu hände det sig att när Jesus hade sagt detta förklarade han det för mängden, och han förklarade allting för dem, både stort och smått.
- 2 Och han sa: ”Dessa skrifter som ni inte hade hos er befallde Fadern att jag skulle ge er, för det var enligt hans visdom att de skulle ges åt framtida släkten.”
- 3 Och han förklarade allting, ända från begynnelsen till den tid då han ska komma i sin härlighet – ja, allt som ska hända på jordens yta ända till dess elementen ska smälta av glödande hetta, och jorden ska rullas ihop som en bokrulle, och himlarna och jorden ska förgå,
- 4 och ända fram till den stora och yttersta dagen när alla folk och alla släkter, nationer och tungomål ska stå inför Gud för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda –
- 5 om de är goda till det eviga livets uppståndelse och om de är onda till fördörelsens uppståndelse. Dessa står jämsides, den ena på den ena sidan och den andra på den andra sidan, enligt den barmhärtighet och den rättvisa och den helighet som är i Kristus, som var till före världens begynnelse.
- 6 Och i denna bok kan inte skrivas ens en hundradel av det som Jesus i sanning lärde mängden.
- 7 Men se, Nephis plåtar innehåller större delen av det som han lärde folket.
- 8 Och detta, som utgör en mindre del av det som han lärde folket, har jag skrivit. Och jag har skrivit det i avsikt att det åter ska kunna föras till detta folk från icke-judarna enligt de ord som Jesus har talat.
- 9 Och när de har tagit emot detta, vilket är nödvändigt att de ska få först för att pröva deras tro, och om så är att de verkligen tror detta, då ska det som är större uppenbaras för dem.
- 10 Och om så är att de inte vill tro detta, då ska det som är större hållas tillbaka från dem till deras fördörelse.

3 Nephi 26

- And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.
- And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.
- And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory— yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;
- And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—
- If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.
- And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;
- But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.
- And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.
- And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.
- And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

11 Se, jag stod i begrepp att skriva allt som stod inristat på Nephis plåtar, men Herren förbjöd det och sa: ”Jag ska pröva mitt folks tro.”

12 Därför skriver jag, Mormon, det som blivit mig befallt av Herren. Och nu slutar jag, Mormon, mina ord och fortsätter att skriva det som blivit mig befallt.

13 Därför vill jag att ni ska förstå att Herren verkligen undervisade folket under tre dagars tid. Och därefter visade han sig ofta för dem och bröt ofta bröd och välsignade det och gav det till dem.

14 Och det hände sig att han undervisade och betjänade mängdens barn, om vilken har talats, och han löste deras tungor, och de talade stora och förunderliga ting till sina fäder, ännu större än dem han hade uppenbarat för folket, och han löste deras tungor så att de kunde uttrycka sig.

15 Och det hände sig att sedan han uppstigit till himlen – sedan han för andra gången visat sig för dem och hade gått till Fadern, sedan han botat alla deras sjuka och deras lama och öppnat deras blindas ögon och öppnat deras dövas öron, och i sanning utfört all slags helbrägdagörelse bland dem och uppväckt en man från de döda och hade uppenbarat sin makt för dem och uppstigit till Fadern –

16 se, då hände det sig nästa dag att mängden samlades, och de både såg och hörde dessa barn. Ja, till och med spädbarn öppnade sina munnar och uttalade förunderliga ting, och det de uttalade blev förbjudet för någon människa att skriva.

17 Och det hände sig att alltifrån den stunden började de lärjungar som Jesus hade utvalt att döpa och undervisa alla som kom till dem. Och alla som döptes i Jesu namn fylldes av den Helige Anden.

18 Och många av dem såg och hörde utsägliga ting som det inte är tillåtet att skriva.

19 Och de undervisade och betjänade varandra. Och de hade allting gemensamt ibland sig, och alla handlade rättvist mot varandra.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

- 20 Och det hände sig att de gjorde allt just såsom Jesus
hade befallt dem. And it came to pass that they did do all things even as
Jesus had commanded them.
- 21 Och de som döptes i Jesu namn kallades Kristi kyrka.
And they who were baptized in the name of Jesus
were called the church of Christ.

3 Nephi 27

- 1 Och det hände sig att när Jesu lärjungar reste omkring och predikade det som de hade både hört och sett och döpte i Jesu namn, hände det sig att lärjungarna samlades och förenades i mäktig bön och fasta.
- 2 Och Jesus visade sig åter för dem, för de bad till Fadern i hans namn. Och Jesus kom och stod mitt ibland dem och sa till dem: "Vad vill ni att jag ska ge er?"
- 3 Och de sa till honom: "Herre, vi vill att du talar om för oss det namn varmed vi ska kalla denna kyrka, för det förekommer ordstrider bland folket om detta."
- 4 Och Herren sa till dem: "Sannerligen, sannerligen säger jag er: Hur kommer det sig att folket knotar och tvistar om detta?"
- 5 Har de inte läst skrifterna, vilka säger att ni måste ta på er Kristi namn, vilket är mitt namn? För vid det namnet ska ni bli kallade på den yttersta dagen.
- 6 Och var och en som tar på sig mitt namn och håller ut intill änden ska bli frälst på den yttersta dagen.
- 7 Vad ni än gör ska ni därför göra i mitt namn. Därför ska ni kalla kyrkan efter mitt namn, och ni ska åkalla Fadern i mitt namn så att han välsignar kyrkan för min skull.
- 8 Och hur kan det vara min kyrka om den inte kallas efter mitt namn? För om en kyrka kallas efter Moses namn, så är det Moses kyrka. Och om den kallas efter en människas namn, så är det en människas kyrka. Men om den kallas efter mitt namn så är det min kyrka, om så är att de är byggda på mitt evangelium.
- 9 Sannerligen säger jag er att ni är byggda på mitt evangelium. Därför ska ni kalla vad ni än kallar efter mitt namn. Om ni därför åkallar Fadern för kyrkan så ska Fadern höra er, om ni gör det i mitt namn.
- 10 Och om så är att kyrkan är byggd på mitt evangelium då ska Fadern uppenbara sina egna gärningar i den.

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

11 Men om den inte är byggd på mitt evangelium utan är byggd på människors verk, eller på djävulens verk, sannerligen säger jag er: De gläds åt sitt verk en tid, och så småningom kommer slutet, och då huggs de ner och kastas i elden från vilken det inte finns någon återvändo.

12 För deras gärningar följer dem, och det är för sina gärningars skull som de huggs ner. Kom därför ihåg det som jag har talat till er.

13 Se, jag har gett er mitt evangelium, och detta är det evangelium som jag har gett er – att jag kom till världen för att göra min Faders vilja, därför att min Fader sände mig.

14 Och min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset, och så att jag, sedan jag lyfts upp på korset skulle kunna dra alla människor till mig, för att människorna, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda.

15 Och av denna anledning har jag blivit upplyft. Därför ska jag enligt Faderns makt dra alla människor till mig så att de kan dömas efter sina gärningar.

16 Och det ska ske att var och en som omvänder sig och blir döpt i mitt namn ska bli mättad. Och om han håller ut intill änden, se, då ska jag hålla honom utan skuld inför min Fader den dag då jag ska stå för att döma världen.

17 Och den som inte håller ut intill änden, han är den som även ska huggas ner och kastas i elden, från vilken de inte kan återvända på grund av Faderns rättvisa.

18 Och detta är det ord som han har gett till människobarnen. Och av denna anledning uppfyller han de ord som han har gett, och han ljuger inte utan uppfyller alla sina ord.

19 Och inget orent kan komma in i hans rike. Därför kommer ingenting in i hans vila utom de som har tvättat sina kläder i mitt blod genom sin tro och omvändelse från alla sina synder och genom sin trofasthet intill änden.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilled the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilled all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Och detta är befallningen: Omvänd er, alla jordens ändar, och kom till mig och bli döpta i mitt namn så att ni kan bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni kan stå obefläckade inför mig på den yttersta dagen.

21 Sannerligen, sannerligen säger jag er att detta är mitt evangelium, och ni vet vad ni måste göra i min kyrka, för de gärningar som ni har sett mig göra ska även ni göra. För det som ni har sett mig göra, det ska även ni göra.

22 Om ni därför gör detta är ni välsignade, för ni ska upphöjas på den yttersta dagen.

23 Skriv om det som ni har sett och hört, utom det som är förbjudet.

24 Skriv om detta folks framtida gärningar, på samma sätt som det har skrivits om det som har varit.

25 För se, efter de böcker som har skrivits, och som kommer att skrivas, ska detta folk dömas, för genom dem ska deras gärningar bli kända för människorna.

26 Och se, allt är skrivet genom Fadern. Därför ska världen dömas utifrån de böcker som ska skrivas.

27 Och vet att ni ska bli detta folks domare enligt den dom som jag ska ge er, vilken ska vara rättvis. Vad slags män bör ni då vara? Sannerligen säger jag er: Sådana som jag är.

28 Och nu går jag till Fadern. Och sannerligen säger jag er: Vad ni än ber Fadern om i mitt namn ska bli er givet.

29 Be därför, och ni ska få. Bulta, och det ska öppnas för er. För den som ber han får, och för den som bultar ska det öppnas.

30 Och se, nu är min glädje stor, ja, intill fullkomlighet på grund av er och även detta släktled. Och Fadern själv gläds, och även alla de heliga änglarna, tack vare er och detta släktled, för ingen av dem är förlorad.

31 Se, jag vill att ni ska förstå, för jag menar dem av detta släktled som lever nu. Och ingen av dem är förlorad och i dem har jag glädjens fullhet.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fulness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

32 Men se, jag sörjer över det fjärde släktledet från detta släktled, för de förs bort i fångenskap av honom på samma sätt som förtappelsens son. För de kommer att sälja mig för silver och för guld och för det som mal fördärvar och som tjuvar kan bryta sig in och stjäla. Och på den dagen ska jag hemsöka dem, ja, genom att återgälda deras gärningar på deras egna huvuden.”

33 Och det hände sig att sedan Jesus slutat tala dessa ord sa han till sina lärjungar: ”Gå in genom den trånga porten, för trång är porten och smal är vägen som leder till liv, och få är de som finner den. Men vid är porten och bred är vägen som leder till död, och många är de som vandrar på den till dess natten kommer då ingen kan verka.”

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nephi 28

- 1 Och det hände sig att när Jesus hade sagt dessa ord talade han till sina lärjungar, en efter en, och sa till dem: "Vad är det ni önskar av mig sedan jag har gått till Fadern?"
- 2 Och alla, utom tre, talade och sa: "Vi önskar att vår verksamhet, vartill du har kallat oss, ska vara över sedan vi har uppnått en människas fulla ålder, så att vi snart kan få komma till dig i ditt rike."
- 3 Han sa till dem: "Välsignade är ni eftersom ni har önskat detta av mig. Därför ska ni, sedan ni har uppnått sjuttio och två års ålder, få komma till mig i mitt rike, och hos mig ska ni finna vila."
- 4 Och när han hade talat till dem vände han sig till de tre och sa till dem: "Vad vill ni att jag ska göra för er när jag har gått till Fadern?"
- 5 Och de sörjde i sina hjärtan, för de vågade inte säga honom vad de önskade.
- 6 Och han sa till dem: "Se, jag känner era tankar, och ni har önskat det som Johannes, min älskade, önskade av mig, han som var med mig i min verksamhet innan jag lyftes upp av judarna.
- 7 Därför är ni mer välsignade, för ni ska aldrig smaka döden, utan ni ska leva och se alla Faderns verk bland människobarnen ända till dess allt har fullbordats enligt Faderns vilja, då jag ska komma i min härlighet med himlens styrkor.
- 8 Och ni ska aldrig lida dödens smärta, utan när jag kommer i min härlighet ska ni förändras från dödlighet till odödlighet i ett ögonblick. Och sedan ska ni bli välsignade i min Faders rike.
- 9 Och vidare ska ni inte känna smärta medan ni är i köttet och inte heller sorg utom för världens synder. Och allt detta ska jag göra på grund av det ni har önskat av mig, för ni har önskat att få föra människosjälar till mig så länge världen består.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 Och av denna anledning ska ni få glädjens fullhet, och ni ska sitta ner i min Faders rike. Ja, er glädje ska vara fullständig, liksom Fadern har gett mig glädjens fullhet, och ni ska bli sådana som jag är, och jag är såsom Fadern, och Fadern och jag är ett.

11 Och den Helige Anden vittnar om Fadern och mig, och Fadern ger människobarnen den Helige Anden tack vare mig.”

12 Och det hände sig att när Jesus hade talat dessa ord vidrörde han var och en av dem med sitt finger, utom de tre som skulle bli kvar, och sedan avlägsnade han sig.

13 Och se, himlarna öppnades, och de togs upp till himlen och såg och hörde outsägliga ting.

14 Och det blev dem förbjudet att yttra sig om det. Inte heller gavs de förmåga att yttra det som de såg och hörde.

15 Och om de var i kroppen eller utanför kroppen visste de inte, för det tycktes dem som om de hade blivit förklarade, att de hade förändrats från denna kropp av kött till ett odödligt tillstånd så att de kunde se det som hör Gud till.

16 Men det hände sig att de åter undervisade på jorden. Men de undervisade inte om det som de hade hört och sett, på grund av den befallning som gavs dem i himlen.

17 Och om de var dödliga eller odödliga från dagen då de blivit förklarade vet jag inte.

18 Men så mycket vet jag, enligt den uppteckning som har skrivits, att de gick ut i hela landet och betjänade alla människor och upptog i kyrkan alla som ville tro på deras predikan genom att döpa dem, och alla som blev döpta tog emot den Helige Anden.

19 Och de kastades i fängelse av dem som inte tillhörde kyrkan. Och fångelserna kunde inte behålla dem, för de rämnade.

20 Och de kastades ner i jorden. Men de slog jorden med Guds ord så att de genom hans makt befriades ur jordens djup. Och därför kunde man inte gräva gropar djupa nog att behålla dem.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 Och tre gånger kastades de i en ugn och blev inte skadade.

22 Och två gånger kastades de i en grop med vilda djur, och se, de lekte med djuren som ett barn med ett diande lamm och blev inte skadade.

23 Och det hände sig att de på detta sätt gick ut bland allt Nephis folk och predikade Kristi evangelium för alla människor i hela landet. Och dessa omvändes till Herren och upptogs i Kristi kyrka, och på så sätt blev människorna i detta släktled välsignade enligt Jesu ord.

24 Och nu slutar jag, Mormon, för en tid att tala om detta.

25 Se, jag avsåg att skriva namnen på dem som aldrig skulle smaka döden, men Herren förbjöd det. Därför skriver jag dem inte, för de är dolda för världen.

26 Men se, jag har sett dem, och de har betjänat mig.

27 Och se, de ska vara bland icke-judarna, och icke-judarna ska inte känna dem.

28 De ska även vara bland judarna, och judarna ska inte känna dem.

29 Och det ska ske, när Herren i sin visdom finner det lämpligt, att de ska betjäna alla Israels skingrade stammar och alla nationer, släkter, tungomål och folk och ska föra många själar av dessa till Jesus, så att deras önskan kan bli uppfylld, och även på grund av Guds övertygande kraft som bor i dem.

30 Och de är som Guds änglar, och om de ber till Fadern i Jesu namn kan de visa sig för vem som än synes dem gott.

31 Därför ska stora och förunderliga gärningar utföras av dem före den stora och kommande dagen då alla människor förvisso måste stå inför Kristi domarsäte.

32 Ja, även bland icke-judarna ska ett stort och förunderligt verk utföras av dem före denna domens dag.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

33 Och om ni hade alla de skrifter som berättar om alla Kristi förunderliga gärningar så skulle ni enligt Kristi ord veta att detta förvisso måste ske.

34 Och ve den som inte hörsammar Jesu ord och inte heller dem som han har utvalt och utsänt bland dem. För de som inte tar emot Jesu ord och deras ord som han har sänt ut tar inte emot honom, och därför ska han inte ta emot dem på den yttersta dagen.

35 Och det hade varit bättre för dem om de aldrig hade blivit födda. Eller tror ni att ni kan komma undan rättvisan hos en förtörnad Gud som blivit trampad under människornas fötter, och att frälsning kan komma däri-genom?

36 Och se, som jag sa om dem som Herren har utvalt, ja, de tre som togs upp till himlarna, att jag inte visste om de hade renats från dödlighet till odödlighet –

37 men se, sedan jag skrev det har jag frågat Herren, och han har uppenbarat för mig att en förändring måste ske med deras kroppar, annars måste de ovillkorligen smaka döden.

38 För att de inte skulle smaka döden skedde därför en förändring med deras kroppar så att de inte skulle lida någon smärta eller sorg, utom för världens synder.

39 Nu var denna förändring inte densamma som den som ska äga rum på den yttersta dagen, utan det var en förändring som skedde med dem så att Satan inte kunde få makt över dem och så att han inte kunde fresta dem. Och de heliggjordes i köttet så att de blev heliga och så att jordiska makter inte kunde få herravälde över dem.

40 Och i detta tillstånd skulle de förbli intill Kristi doms dag. Och på den dagen skulle de genomgå en större förändring och bli mottagna i Faderns rike för att aldrig mer lämna det, utan för evigt bo hos Gud i himlarna.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nephi 29

- 1 Och se, nu säger jag er att när Herren i sin visdom anser det lämpligt att dessa uppteckningar ska komma till icke-judarna enligt hans ord, då ska ni veta att det förbund som Fadern har slutit med Israels barn om deras återställelse till sina arveländer redan börjar fullbordas.
- 2 Och ni kan veta att alla Herrens ord som har talats av de heliga profeterna ska fullbordas. Och ni behöver inte säga att Herren fördröjer sin ankomst till Israels barn.
- 3 Och ni behöver inte intala er i era hjärtan att de ord som har talats är förgäves, för se, Herren ska minnas det förbund han har slutit med sitt folk av Israels hus.
- 4 Och då ni ser dessa ord komma fram bland er borde ni inte längre förakta Herrens verk, för hans rättvisas svärd är i hans högra hand. Och se, om ni på den dagen föraktar hans verk ska han strax låta det drabba er.
- 5 Ve den som föraktar Herrens verk. Ja, ve den som förnekar Kristus och hans verk!
- 6 Ja, ve den som förnekar Herrens uppenbarelser och som säger att Herren inte längre verkar genom uppenbarelse eller genom profetia eller genom gåvor eller genom tungomål eller genom helbrägdagörelse eller genom den Helige Andens kraft!
- 7 Ja, och ve den som på den dagen för vinnings skull säger att inga underverk kan ske genom Jesus Kristus. För den som gör detta ska bli som förtappelsens son för vilken det enligt Kristi ord inte fanns någon barmhärtighet!
- 8 Ja, och ni behöver inte längre bespotta eller förakta eller håna vare sig judarna eller någon del av återstoden av Israels hus. För se, Herren kommer ihåg sitt förbund med dem, och han ska handla mot dem enligt det som han har svurit.
- 9 Därför ska ni inte tro att ni kan vända Herrens högra hand till den vänstra, så att han inte kan döma och därmed fullborda det förbund som han har slutit med Israels hus.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nephi 30

- 1 Lyssna, o ni icke-judar, och hör Jesu Kristi, den levande Gudens Sons ord, vilka han har befallt mig att tala om er, för se, han befäller mig att skriva följande:
- 2 ”Vänd er, alla ni icke-judar, från era ogudaktiga vägar och omvänd er från era onda gärningar, era lögner och bedrägerier och ert hor och era hemliga avskyvärdheter och er avgudadyrkan och era mord och era prästvälden och er avundsjuka och era strider och all er ogudaktighet och era avskyvärdheter, och kom till mig och låt döpa er i mitt namn så att ni kan få förlåtelse för era synder och bli fyllda av den Helige Anden, så att ni kan bli räknade bland mitt folk som är av Israels hus.”

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Fjärde Nephi

Nephis bok

Son till Nephi, en av Jesu Kristi lärjungar

En berättelse om Nephis folk enligt hans uppteckning.

- 1 Och det hände sig att det trettio och fjärde året gick och likaså det trettio och femte, och se, Jesu lärjungar hade bildat en Kristi kyrka i alla länder runt omkring. Och alla som kom till dem och verkligen omvände sig från sina synder blev döpta i Jesu namn. Och de tog även emot den Helige Anden.
- 2 Och det hände sig i det trettio och sjätte året att allt folket blev omvänt till Herren i hela landet, både nephiter och lamaniter, och det fanns inga stridigheter eller ordstrider bland dem, och alla behandlade varandra rättvist.
- 3 Och de hade allting gemensamt ibland sig. Därför fanns det inga rika eller fattiga, bundna eller fria, utan de hade alla gjorts fria och var delaktiga i den himmelska gåvan.
- 4 Och det hände sig att även det trettio och sjunde året gick, och ännu rådde fortsatt fred i landet.
- 5 Och stora och förunderliga gärningar utfördes av Jesu lärjungar i det att de botade de sjuka och uppväckte de döda och fick de lama att gå och de blinda att få sin syn och de döva att höra. Och alla slags underverk utförde de bland människobarnen, och de utförde inga underverk utom i Jesu namn.
- 6 Och så förflöt det trettio och åttonde året och även det trettio och nionde och det fyrtio och första och det fyrtio och andra, ja, ända till dess fyrtio och nio år hade förflutit, och även det femtio och första och det femtio och andra, ja, ända till dess femtio och nio år hade förflutit.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

7 Och Herren gav dem mycket stor framgång i landet, ja, så att de åter byggde upp städer där städer hade brunnit ner.

8 Ja, även den stora staden Zarahemla lät de åter bygga upp.

9 Men det var många städer som hade sjunkit, och vatten kom upp i deras ställe. Därför kunde dessa städer inte återuppbyggas.

10 Och se, nu hände det sig att Nephis folk blev starkt och förökade sig mycket snabbt, och de blev ett mycket fagert och behagligt folk.

11 Och de gifte sig och bortgiftes och välsignades enligt de många löften som Herren hade gett dem.

12 Och de vandrade inte längre efter Moses lags förrättningar och förordningar, utan de vandrade efter de bud som de hade fått från sin Herre och sin Gud. De fortsatte att fasta och be och att ofta komma tillsammans, både för att be och för att höra Herrens ord.

13 Och det hände sig att det inte förekom några stridigheter bland allt folket i hela landet, utan det utfördes mäktiga underverk bland Jesu lärjungar.

14 Och det hände sig att det sjuttio och första året förflöt och även det sjuttio och andra året, ja, och slutligen hade det sjuttio och nionde året förflutit, ja, till och med ett hundra år hade förflutit, och de Jesu lärjungar, som han hade utvalt, hade alla gått till Guds paradis, utom de tre som skulle bli kvar. Och andra lärjungar blev ordinerade i deras ställe. Och många i det släktledet hade också gått bort.

15 Och det hände sig att det inte fanns några stridigheter i landet tack vare Guds kärlek som bodde i folkets hjärtan.

16 Och det fanns ingen avund, ingen missämja, inga oroligheter, inget hor, inga lögnar, inga mord eller något slag av lösaktighet. Och det kunde förvisso inte finnas något lyckligare folk bland alla de folk som skapats av Guds hand.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

17 Det fanns inga rövare, inga mördare, inte heller fanns det lamaniter eller något annat slags -iter, utan de var ett, Kristi barn och arvingar till Guds rike.

18 Och hur välsignade var de inte! För Herren välsignade dem i alla deras förehavanden. Ja, de blev välsignade och fick framgång ända till dess ett hundra och tio år hade förflutit. Och det första släktledet efter Kristus hade gått bort, och det fanns inga stridigheter i hela landet.

19 Och det hände sig att Nephi, han som förde denna sista uppteckning (och han förde den på Nephis plåtar), dog, och hans son Amos förde den i hans ställe. Och även han förde den på Nephis plåtar.

20 Och han förde den i åttio och fyra år, och det var fortfarande fred i landet, förutom att det fanns en liten del av folket som hade rest sig mot kyrkan och tagit på sig namnet lamaniter. Därför började det återigen finnas lamaniter i landet.

21 Och det hände sig att även Amos dog (och detta var etthundra nittio och fyra år efter Kristi ankomst) och hans son Amos förde uppteckningen i hans ställe. Och även han förde den på Nephis plåtar. Och den skrevs också i Nephis bok, vilket är denna bok.

22 Och det hände sig att två hundra år hade förflutit. Och hela det andra släktledet hade gått bort, utom några få.

23 Och nu vill jag, Mormon, att ni ska veta att folket hade förökat sig så att de var spridda över hela landets yta och att de hade blivit mycket rika tack vare sin framgång i Kristus.

24 Och i detta det två hundra och första året började det bland dem finnas sådana som upphöjde sig i högmod genom att bära dyrbara kläder och alla slags fina pärlor och världslig grannlåt.

25 Och alltifrån den stunden hade de inte längre sitt gods och sina ägodelar gemensamt.

26 Och de började delas i klasser, och de började bygga upp kyrkor åt sig själva för att skaffa sig vinning, och de började förneka Kristi sanna kyrka.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 Och det hände sig att då två hundra och tio år hade förflutit fanns det många kyrkor i landet. Ja, det fanns många kyrkor som påstod sig känna Kristus, och ändå förnekade de större delen av hans evangelium så att de tillät all slags ogudaktighet, och de gav det som var heligt åt den som hade förbjudits detta på grund av ovärdighet.

28 Och denna kyrka tillväxte mycket starkt på grund av ondska och på grund av Satans makt, som fick grepp om deras hjärtan.

29 Och vidare fanns det ännu en kyrka som förnekade Kristus. Och de förföljde Kristi sanna kyrka på grund av deras ödmjukhet och deras tro på Kristus. Och de föraktade dem för de många underverkens skull som utfördes bland dem.

30 Därför utövade de makt och myndighet över de Jesu lärjungar som fanns kvar bland dem, och de kastade dem i fängelse. Men genom Guds ords kraft som var i dem rämnade fångelserna, och de gick ut och utförde mäktiga underverk bland dem.

31 Men ändå, och trots alla dessa underverk, förhärdade folket sina hjärtan och sökte döda dem, liksom judarna i Jerusalem sökte döda Jesus, enligt hans ord.

32 Och man kastade dem i brinnande ugnar, och de kom ut utan att ha lidit skada.

33 Och man kastade dem även i hålor för vilda djur, och de lekte med de vilda djuren såsom ett barn leker med ett lamm, och de kom ut från dem utan att ha lidit skada.

34 Ändå förhärdade folket sina hjärtan, för många präster och falska profeter fick dem att bygga upp många kyrkor och begå all slags ondska. Och de slog Jesu folk, men Jesu folk slog inte tillbaka. Och på så sätt nedsjönk de i otro och ogudaktighet år efter år, ända till dess två hundra och trettio år hade förflutit.

35 Och nu hände det sig det året, ja, i det tvåhundra-trettio och första året, att en stor söndring ägde rum bland folket.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

36 Och det hände sig det året att ett folk uppstod som kallades nephiter, och de trodde uppriktigt på Kristus. Och bland dem fanns de som av lamaniterna kallades jakobiter och josefiter och zoramiter.

37 Därför kallades de som uppriktigt trodde på Kristus och Kristi sanna tillbedjare (bland vilka fanns de tre av Jesu lärjungar som skulle bli kvar) för nephiter och jakobiter och josefiter och zoramiter.

38 Och det hände sig att de som förkastade evangeliet kallades lamaniter och lemueliter och ismaeliter. Och de nedsjönk inte i otro liksom deras fäder från begynnelsen hade nedsjunkit, utan de gjorde medvetet uppror mot Kristi evangelium. Och de lärde sina barn att inte tro.

39 Och det skedde på grund av deras faders ogudaktighet och avskyvärdheter, alldeles som det gjorde i begynnelsen. Och de lärdes att hata Guds barn, alldeles som lamaniterna ända från början lärdes att hata Nephis barn.

40 Och det hände sig att tvåhundrafyrtio och fyra år hade förflutit, och så var folkets tillstånd. Och den mer ogudaktiga delen av befolkningen tilltog i styrka och blev mycket talrikare än Guds folk.

41 Och de fortsatte att bygga kyrkor åt sig och pryda dem med all slags dyrbarheter. Och så förflöt två hundra och femtio år och likaså två hundra och sextio år.

42 Och det hände sig att den ogudaktiga delen av folket började återinföra Gadiantons hemliga eder och sammansvärjningar.

43 Och likaså började de som kallades Nephis folk att bli högmodiga i sina hjärtan på grund av sina stora rikedomar och bli fåfänga liksom sina bröder lamaniterna.

44 Och från den tiden började lärjungarna sörja över världens synder.

45 Och det hände sig att när tre hundra år hade förflutit hade både Nephis folk och lamaniterna blivit mycket ogudaktiga, den ene såväl som den andre.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 Och det hände sig att Gadiantons rövare spred sig över hela landets yta. Och det fanns inga som var rättfärdiga utom Jesu lärjungar. Och guld och silver lade de på lager i överflöd och drev all slags handel.

47 Och det hände sig att när tre hundra och fem år hade förflutit (och människorna förblev i ogudaktighet) dog Amos, och hans bror Ammaron förde uppteckningarna i hans ställe.

48 Och det hände sig att när tre hundra och tjugo år hade förflutit nödgades Ammaron av den Helige Anden att gömma uppteckningarna, som var heliga – ja, alla de heliga uppteckningar som hade överlämnats från släktled till släktled – ända tills det tre hundra och tjugonde året efter Kristi ankomst.

49 Och han gömde dem åt Herren för att de åter skulle komma till återstoden av Jakobs hus enligt Herrens profetior och löften. Och så slutade Ammarons uppteckning.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormons bok

Mormon 1

- 1 Och nu gör jag, Mormon, en uppteckning om det som jag har både sett och hört, och jag kallar den Mormons bok.
- 2 Och ungefär vid den tid då Ammaron gömde uppteckningarna åt Herren kom han till mig (jag var då omkring tio år gammal, och jag började bli undervisad i en del av den lärdom mitt folk hade), och Ammaron sa till mig: ”Jag märker att du är ett allvarligt barn och har lätt för att fatta.
- 3 Därför vill jag att du, när du blir ungefär tjugo och fyra år gammal, ska minnas det som du har sett rörande detta folk. Och när du är i den åldern ska du gå till Antums land, till en kulle som ska kallas Shim. Och där har jag förvarat åt Herren alla de heliga inristningar som rör detta folk.
- 4 Och se, du ska ta Nephis plåtar till dig, och återstoden ska du lämna på den plats där de är. Och du ska på Nephis plåtar inrista allt vad du har sett som rör detta folk.”
- 5 Och jag, Mormon, som är ättling till Nephi (och min fars namn var Mormon), kom ihåg det som Ammaron befallde mig.
- 6 Och det hände sig att jag, när jag var elva år gammal, av min far fördes till landet söderut, ända till Zarahemlas land.
- 7 Hela landets yta hade täckts av byggnader, och folket var nästan lika talrikt som havets sand.
- 8 Och det hände sig under det året att ett krig uppstod mellan nephiterna, vilka omfattade nephiterna och jakobiterna och josefiterna och zoramiterna, och detta krig stod mellan nephiterna och lamaniterna och lemueliterna och ismaeliterna.
- 9 Nu kallades lamaniterna och lemueliterna och ismaeliterna för lamaniter, och de två grupperna var nephiter och lamaniter.

The Book of Mormon

Mormon 1

- And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.
- And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;
- Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.
- And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.
- And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.
- And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.
- The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.
- And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.
- Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 Och det hände sig att kriget mellan dem började vid gränserna till Zarahemla, vid Sidons vatten.

11 Och det hände sig att nephiterna hade samlat ihop ett stort antal män, ja, över trettio tusen. Och det hände sig att de samma år utkämpade flera slag, i vilka nephiterna besegrade lamaniterna och dräpte många av dem.

12 Och det hände sig att lamaniterna gav upp sina planer och att fred upprättades i landet. Och freden varade under en tidrymd av omkring fyra år, så att ingen blodsgjutelse förekom.

13 Men ogudaktighet rådde i hela landet i en sådan grad att Herren tog bort sina älskade lärjungar, och underverk och helbrägdagörelse upphörde på grund av invånarnas ondska.

14 Och det fanns inga Herrens gåvor, och den Helige Anden kom inte över någon på grund av deras ogudaktighet och otro.

15 Och när jag var femton år gammal, och eftersom jag var ganska allvarligt sinnad, besöktes jag av Herren och smakade och kände Jesu godhet.

16 Och jag försökte predika för detta folk, men min mun tillslöts och jag förbjöds att predika för dem. Förse, de hade medvetet gjort uppror mot sin Gud, och de älskade lärjungarna togs bort ur landet på grund av deras ondska.

17 Dock blev jag kvar bland dem, men jag förbjöds att predika för dem på grund av deras hjärtans hårdhet. Och på grund av deras hjärtans hårdhet förbannades landet för deras skull.

18 Och dessa Gadiantons rövare som fanns bland lamaniterna hemsökte landet så att dess invånare började gömma sina skatter i jorden. Och dessa blev hala eftersom Herren hade förbannat landet så att man varken kunde hålla fast dem eller bevara dem.

19 Och det hände sig att där förekom svartkonster och häxeri och trolldom, och den ondes makt verkade överallt i landet så att alla Abinadis ord uppfylldes, och även lamaniten Samuels.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 Och det hände sig samma år att det återigen bröt ut krig mellan nephiterna och lamaniterna. Och trots att jag var ung var jag stor till växten. Därför utsåg Nephis folk mig till att vara deras ledare, eller ledare för deras härar.
- 2 Därför hände det sig att jag i mitt sextonde år gick i spetsen för en nephitisk här mot lamaniterna. Och trehundra-tjugo och sex år hade förflutit.
- 3 Och det hände sig i det trehundra-tjugo och sjunde året att lamaniterna kom emot oss med mycket stor kraft så att de förskräckte mina härar. Därför ville dessa inte strida, och de började dra sig tillbaka mot länderna i norr.
- 4 Och det hände sig att vi kom till staden Angola, och vi tog staden i besittning och gjorde förberedelser för att försvara oss mot lamaniterna. Och det hände sig att vi befäste staden efter bästa förmåga, men trots alla våra befästningar överföll lamaniterna oss och drev oss ut ur staden.
- 5 Och de drev oss även ut ur Davids land.
- 6 Och vi tågade ut och kom till Josuas land, som gränsade till havet i väst.
- 7 Och det hände sig att vi samlade ihop vårt folk så snabbt som det var möjligt så att vi kunde hålla dem samman i en grupp.
- 8 Men se, landet var fullt av rövare och av lamaniter, och trots den stora förödelse som hotade mitt folk omvände de sig inte från sina onda gärningar. Därför spreds blod och förödelse över hela landet, både av nephiter och lamaniter, och det rådde fullständigt uppror över hela landet.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 Och lamaniterna hade en kung, och hans namn var Aron. Och han kom emot oss med en här på fyrtio och fyra tusen. Och se, jag stod emot honom med fyrtio och två tusen. Och det hände sig att jag slog honom med min här så att han flydde för mig. Och se, allt detta hände, och tre hundra och trettio år hade förflutit.

10 Och det hände sig att nephiterna började omvända sig från sin ondska och började klaga högljutt, alldeles såsom profeterats av profeten Samuel. För se, ingen kunde behålla det som var hans eget för de tjuvar och de rövare och de mördare och den trolldom och det häxeri som förekom i landet.

11 Alltså började det höras gråt och klagan i hela landet på grund av detta tillstånd, och i synnerhet bland Nephis folk.

12 Och det hände sig att när jag, Mormon, hörde deras klagan och deras gråt och deras sorg inför Herren började mitt hjärta fröjdas inom mig, eftersom jag kände till Herrens barmhärtighet och tålmod. Jag trodde därför att han skulle vara barmhärtig mot dem så att de återigen kunde bli ett rättfärdigt folk.

13 Men se, denna min glädje var förgäves, för deras sorg förde dem inte till omvändelse på grund av Guds godhet, utan det var snarare de fördömdas sorg över att Herren inte alltid ville låta dem finna glädje i synd.

14 Och de kom inte till Jesus med förkrossat hjärta och botfärdig ande, utan de förbannade Gud och önskade sig döden. Dock kämpade de med svärd för sina liv.

15 Och det hände sig att min sorg återvände till mig, och jag såg att nådens dag var förbi för dem, både timligt och andligt. För jag såg tusentals av dem nedhuggna i öppet uppror mot sin Gud och staplade som avfall över landets yta. Och så hade trehundrafyrtio och fyra år förflutit.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

16 Och det hände sig i det trehundrafyrtio och femte året att nephiterna började fly för lamaniterna. Och de förföljdes till dess de kom ända till Jashons land, innan det blev möjligt att hejda deras återtåg.

17 Och nu låg staden Jashon nära det land där Ammaron hade förvarat uppteckningarna åt Herren så att de inte skulle bli förstörda. Se, jag hade följt Ammarons ord och tagit Nephis plåtar, och jag gjorde en uppteckning enligt Ammarons ord.

18 Och på Nephis plåtar gav jag en fullständig redogörelse för all ogudaktighet och alla avskyvärdheter. Men på dessa plåtar avstod jag från att ge en fullständig redogörelse för deras ogudaktighet och avskyvärdheter, för se, en ständig bild av ogudaktighet och avskyvärdheter har funnits inför mina ögon ända sedan jag blev gammal nog att förstå människornas vägar.

19 Och ve mig för deras ogudaktighets skull. För mitt hjärta har i alla mina dagar varit fyllt av sorg över deras ogudaktighet. Ändå vet jag att jag ska bli upphöjd på den yttersta dagen.

20 Och det hände sig att Nephis folk det året åter blev jagade och fördrivna. Och det hände sig att vi drevs norrut till dess vi kom till det land som hette Sem.

21 Och det hände sig att vi befäste staden Sem, och vi samlade in så många som möjligt av vårt folk för att kanske kunna rädda dem från undergång.

22 Och det hände sig i det trehundrafyrtio och sjätte året att de åter började anfälla oss.

23 Och det hände sig att jag talade till mitt folk och med stor kraft uppmanade dem att stå orädda inför lamaniterna och kämpa för sina hustrur och sina barn och sina hus och sina hem.

24 Och mina ord ingöt ett visst mod hos dem så att de inte flydde för lamaniterna utan djärvt höll stånd mot dem.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

- 25 Och det hände sig att vi med en här på trettio tusen stred mot en här på femtio tusen. Och det hände sig att vi höll stånd mot dem med sådan fasthet att de flydde för oss.
- 26 Och det hände sig att när de hade flytt förföljde vi dem med våra härar och drabbade åter samman med dem och besegrade dem. Ändå var inte Herrens styrka med oss. Nej, vi var överlämnade åt oss själva, och Herrens Ande förblev inte i oss. Därför hade vi blivit svaga liksom våra bröder.
- 27 Och mitt hjärta sörjde på grund av denna mitt folks stora olycka som hade drabbat dem för deras ogudaktighets och deras avskyvärdheters skull. Men se, vi drog ut mot lamaniterna och Gadiantons rövare till dess vi åter hade tagit våra arveländer i besittning.
- 28 Och det trehundrafyrtio och nionde året hade förflutit. Och i det tre hundra och femtionde året slöt vi fördrag med lamaniterna och med Gadiantons rövare vari vi delade upp våra arveländer.
- 29 Och lamaniterna gav oss landet norrut, ja, ända till den smala passage som ledde in i landet söderut. Och vi gav lamaniterna hela landet söderut.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 Och det hände sig att lamaniterna inte drog ut till strid igen förrän ytterligare tio år hade förflutit. Och se, jag hade sysselsatt mitt folk, nephiterna, med att förbereda sina länder och sina vapen för stridens dag.
- 2 Och det hände sig att Herren sa till mig: ”Ropa till detta folk: ’Omvänd er och kom till mig och bli döpta och bygg åter upp min kyrka, och ni ska bli skonade.’”
- 3 Och jag ropade till detta folk, men det var förgäves. Och de förstod inte att det var Herren som hade skonat dem och gett dem tillfälle till omvändelse. Och se, de förhärdade sina hjärtan mot Herren sin Gud.
- 4 Och det hände sig att sedan detta det tionde året hade förflutit, vilket i allt utgjorde tre hundra och sextio år från Kristi ankomst, sände lamaniternas kung ett brev till mig som lät mig veta att de förberedde sig för att åter dra ut till strid mot oss.
- 5 Och det hände sig att jag lät mitt folk samlas i landet Ödeläggelse, i en stad som låg i gränstrakterna vid det smala pass som ledde in i landet söderut.
- 6 Och där förlade vi våra härar så att vi kunde hindra lamaniternas härar, så att de inte skulle kunna ta något av våra länder i besittning. Därför befäste vi oss mot dem med hela vår styrka.
- 7 Och det hände sig att lamaniterna i det trehundra- och första året kom ner till staden Ödeläggelse för att strida mot oss. Och det hände sig att vi det året besegrade dem så att de återvände till sina egna länder.
- 8 Och i det trehundra- och andra året kom de åter ner till strid. Och vi besegrade dem återigen och dräpte ett stort antal av dem, och deras döda kastades i havet.
- 9 Och på grund av detta storverk som mitt folk, nephiterna, hade utfört började de skryta över sin egen styrka och började svära inför himlarna att de skulle hämnas sina bröders blod, vilka hade dräpts av sina fiender.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

10 Och de svor vid himlarna och även vid Guds tron att de skulle dra ut till strid mot sina fiender och skulle utplåna dem från landets yta.

11 Och det hände sig att jag, Mormon, alltifrån den stunden helt och hållet vägrade att vara härförare och ledare för detta folk på grund av deras ogudaktighet och avskyvärdheter.

12 Se, jag hade lett dem, ja, trots deras ogudaktighet hade jag många gånger lett dem i strid, och jag hade älskat dem av allt mitt hjärta enligt den Guds kärlek som fanns i mig. Och min själ hade utgjutits i bön till min Gud hela dagen lång för dem, men det skedde utan tro på grund av deras hjärtans hårdhet.

13 Och tre gånger har jag befriat dem ur deras fienders händer, och de har inte omvänt sig från sina synder.

14 Och när de hade svurit vid allt som hade förbjudits dem av vår Herre och Frälsare Jesus Kristus, att de skulle dra upp till strid mot sina fiender och hämnas sina bröders blod, kom Herrens röst till mig och sa:

15 ”Hämnden är min, och jag ska utkräva den. Och eftersom detta folk inte omvände sig sedan jag befriat dem, ska de utplånas från jordens yta.”

16 Och det hände sig att jag helt och hållet vägrade att dra upp mot mina fiender. Och jag gjorde alldeles som Herren hade befallt mig, och jag stod som overksam vittne för att kungöra för världen vad jag såg och hörde enligt de Andens uppenbarelser som hade vittnat om det som skulle komma.

17 Därför skriver jag till er icke-judar och även till er, Israels hus, så att ni, när verket ska påbörjas, ska börja bereda er för att återvända till ert arveland.

18 Ja se, jag skriver till alla jordens ändar, ja, till er, Israels tolv stammar, som ska dömas efter era gärningar av de tolv som Jesus utsåg till att vara hans lärjungar i Jerusalems land.

19 Och jag skriver även till återstoden av detta folk, som likaså ska dömas av de tolv som Jesus utvalde i detta land, och dessa ska dömas av de andra tolv som Jesus utvalde i Jerusalems land.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

20 Och detta uppenbarar Anden för mig. Därför skriver jag till er alla. Och i denna avsikt skriver jag till er: För att ni ska veta att ni alla måste stå inför Kristi domarsäte, ja, varje själ som tillhör Adams hela mänskliga familj. Och ni måste stå fram för att dömas efter era gärningar, vare sig de är goda eller onda,

21 och även för att ni ska kunna tro Jesu Kristi evangelium, som ni ska ha bland er, och även för att judarna, Herrens förbundsfolk, ska ha ännu ett vittne förutom honom som de såg och hörde, om att Jesus som de dräpte var Kristus själv och Gud själv.

22 Och jag önskar att jag kunde förmå er, alla ni jordens ändar, att omvända er och bereda er att stå inför Kristi domarsäte.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 Och nu hände det sig att nephiterna i det trehundra-
sex-tio och tredje året med sina härar drog upp från landet
Ödeläggelse för att strida mot lamaniterna.
- 2 Och det hände sig att nephiternas härar åter drevs
tillbaka till landet Ödeläggelse. Och medan de fortfa-
rande var utmattade anfölls de av en utvilad här av lama-
niter. Och de utkämpade en svår strid som ledde till att
lamaniterna tog staden Ödeläggelse i besittning och
dräpte många av nephiterna och tog många fångar.
- 3 Och återstoden flydde och förenade sig med invånar-
na i staden Teancum. Men staden Teancum låg ute vid
havet, och den låg även i närheten av staden
Ödeläggelse.
- 4 Och det var för att nephiternas härar drog upp mot
lamaniterna som de började lida nederlag. För om det
inte hade varit för detta kunde lamaniterna inte ha haft
någon makt över dem.
- 5 Men se, Guds domar drabbar de ogudaktiga, och det
är genom de ogudaktiga som de ogudaktiga straffas. För
det är de ogudaktiga som hetsar människobarnens hjär-
tan till blodsutgjutelse.
- 6 Och det hände sig att lamaniterna gjorde förberedel-
ser för att angripa staden Teancum.
- 7 Och det hände sig i det trehundra-
sex-tio och fjärde året att lamaniterna anföll staden Teancum för att
kanske kunna ta även staden Teancum i besittning.
- 8 Och det hände sig att de stöttes bort och drevs tillba-
ka av nephiterna. Och när nephiterna såg att de hade
drivit tillbaka lamaniterna skröt de återigen över sin
egen styrka. Och de drog ut i sin egen kraft och tog åter
staden Ödeläggelse i besittning.
- 9 Och nu hade allt detta skett, och tusentals hade
dräpts på båda sidor, både bland nephiter och lamani-
ter.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and
sixty and third year the Nephites did go up with their
armies to battle against the Lamanites, out of the land
Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites
were driven back again to the land of Desolation. And
while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites
did come upon them; and they had a sore battle, inso-
much that the Lamanites did take possession of the city
Desolation, and did slay many of the Nephites, and did
take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants
of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the
borders by the seashore; and it was also near the city
Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went
up unto the Lamanites that they began to be smitten;
for were it not for that, the Lamanites could have had
no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the
wicked; and it is by the wicked that the wicked are pun-
ished; for it is the wicked that stir up the hearts of the
children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make
preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty
and fourth year the Lamanites did come against the city
Teancum, that they might take possession of the city
Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and
driven back by the Nephites. And when the Nephites
saw that they had driven the Lamanites they did again
boast of their own strength; and they went forth in
their own might, and took possession again of the city
Desolation.

And now all these things had been done, and there
had been thousands slain on both sides, both the
Nephites and the Lamanites.

10 Och det hände sig att det trehundra- och sextio och sjätte året hade förflutit, och lamaniterna kom åter mot nephiterna för att strida. Och ändå omvände nephiterna sig inte från det onda som de hade gjort utan framhärdade oupphörligt i sin ogudaktighet.

11 Och det är omöjligt för tunga att beskriva eller för någon människa att i skrift ge en fullkomlig beskrivning av de fasansfulla scener av blodsutgjutelse och förödelse som utspelade sig bland folket, både bland nephiter och lamaniter. Och varje hjärta hade förhärdats så att man njöt av den oupphörliga blodsutgjutelsen.

12 Och det hade aldrig förr funnits så stor ogudaktighet bland några av Lehis barn, inte ens i hela Israels hus, enligt Herrens ord, som det fanns hos detta folk.

13 Och det hände sig att lamaniterna tog staden Ödeläggelse i besittning, och detta eftersom deras antal överträffade nephiternas antal.

14 Och de tågade även fram mot staden Teancum och drev ut invånarna därifrån och tog många fångar, både kvinnor och barn, och frambar dem som offer åt sina avgudar.

15 Och det hände sig i det trehundra- och sextio och sjunde året att nephiterna vredgades så över att lamaniterna hade offrat deras kvinnor och deras barn att de angrep lamaniterna med så stort raseri att de åter besegrade lamaniterna och drev dem ut ur sina landområden.

16 Och lamaniterna angrep inte nephiterna på nytt förän i det trehundra- och sjuttio och femte året.

17 Och det året drog de ner mot nephiterna med hela sin styrka. Och de blev inte räknade på grund av sitt stora antal.

18 Och alltifrån den stunden fick inte nephiterna någon makt över lamaniterna utan började nedmejas av dem, alldeles som daggen dunstar bort i solen.

19 Och det hände sig att lamaniterna kom ner mot staden Ödeläggelse. Och en mycket svår strid utkämpades i landet Ödeläggelse varvid de besegrade nephiterna.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

- 20 Och dessa flydde åter för dem och kom till staden Boas. Och där höll de stånd mot lamaniterna med stor tapperhet så att lamaniterna inte kunde besegra dem förrän de hade angripit dem för andra gången.
- 21 Och när de hade kommit för andra gången drevs nephiterna undan och nedgjordes i ett mycket stort blodbad. Deras kvinnor och barn offrades återigen åt avgudar.
- 22 Och det hände sig att nephiterna återigen flydde för dem och tog med sig alla invånarna i både städer och byar.
- 23 Och när nu jag, Mormon, såg att lamaniterna stod i begrepp att förgöra landet begav jag mig till kullen Shim och tog upp alla de uppteckningar som Ammaron hade gömt åt Herren.
- And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, insomuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.
- And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.
- And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.
- And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 Och det hände sig att jag gick ut bland nephiterna och tog tillbaka den ed som jag hade svurit att jag aldrig mer skulle hjälpa dem. Och de gav mig åter befälet över sina härar, för de såg mig som en som kunde befria dem från deras lidanden.
- 2 Men se, jag var utan hopp, för jag kände till de Herrens domar som skulle drabba dem. För de omvände sig inte från sin ondska utan kämpade för sina liv utan att åkalla den Varelse som skapat dem.
- 3 Och det hände sig att lamaniterna kom emot oss när vi hade flytt till staden Jordan. Men se, de drevs tillbaka så att de inte kunde inta staden den gången.
- 4 Och det hände sig att de åter kom emot oss, men vi höll staden. Och det fanns även andra städer som hölls av nephiterna, och dessa fästen avskar deras väg så att de inte kunde komma in i landet framför oss för att förgöra invånarna i vårt land.
- 5 Men det hände sig att invånarna i alla de länder vi hade passerat, vars invånare inte hade samlats in, tillintetgjordes av lamaniterna, och deras samhällen och byar och städer brändes med eld. Och så förflöt det trehundra och nionde året.
- 6 Och det hände sig i det tre hundra och åttionde året att lamaniterna åter kom emot oss för att strida, och vi höll tappert stånd mot dem. Men allt var förgäves, för så stort var deras antal att de trampade Nephis folk under sina fötter.
- 7 Och det hände sig att vi åter tog till flykten, och de vars flykt var snabbare än lamaniternas kom undan, och de vars flykt inte var snabbare än lamaniternas framryckning nedgjordes och omkom.
- 8 Och se, jag, Mormon, vill inte sönderslita människors själar med att för dem framställa den hemska scen av blod och förödelse som utspelades inför mina ögon. Men eftersom jag vet att allt detta förvisso måste tillkännages och att allt som är gömt måste uppenbaras på hustaken –

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

9 och även att kunskapen om det måste komma till återstoden av detta folk och även till icke-judarna, vilka Herren har sagt ska skingra detta folk, och att detta folk ska aktas för intet bland dem – därför skriver jag ett kort sammandrag, eftersom jag inte vågar ge en fullständig redogörelse för det jag har sett, på grund av den befallning jag har fått, och även för att ni inte ska känna alltför stor sorg för detta folks ogudaktighets skull.

10 Och se, detta säger jag till deras avkomlingar och även till de icke-judar som har omsorg om Israels hus och som förstår och vet varifrån deras välsignelser kommer.

11 För jag vet att de ska sörja över den olycka som har drabbat Israels hus. Ja, de ska sörja över detta folks undergång. De ska sörja över att detta folk inte hade ömnt vänt sig så att de kunde ha slutits i Jesu armar.

12 Dessa ord skrivs nu till återstoden av Jakobs hus. Och de är skrivna på detta sätt eftersom Gud vet att ogudaktighet inte kan föra dem till dem. Och de ska gömmas åt Herren så att de kan komma fram i hans egen rätta tid.

13 Och detta är den befallning som jag har fått. Och se, de ska komma fram enligt Herrens befallning, när han i sin visdom finner det lämpligt.

14 Och se, de ska komma till de icke troende bland judarna, och i denna avsikt ska de komma: För att de ska kunna övertygas om att Jesus är Kristus, den levande Gudens Son, och för att Fadern genom sin högste Älskade ska kunna utföra sin stora och eviga avsikt att återställa judarna, eller hela Israels hus, till deras arveland som Herren, deras Gud, har gett dem för att fullborda sitt förbund,

15 och även för att detta folks avkomlingar mer fullkomligt ska kunna tro på hans evangelium som ska komma till dem från icke-judarna. För detta folk ska skingras och bli ett mörkt, örent och frånstötande folk, värre än beskrivningen av något som någonsin har funnits bland oss, ja, värre än det som har funnits bland lamaniterna, och detta på grund av sin otro och sin avgudadyrkan.

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

16 För se, Herrens Ande har redan upphört att sträva med deras fäder. Och de är utan Kristus och Gud i världen, och de driver omkring som agnar för vinden.

17 De var en gång ett behagligt folk och de hade Kristus som sin herde. Ja, de vägledes till och med av Gud Fadern.

18 Men se, nu leds de omkring av Satan, alldeles som agnar driver för vinden eller som en farkost kastas omkring på vågorna utan segel eller ankare och utan något att styra det med. Och alldeles som fartyget är, så är de.

19 Och se, Herren har sparat deras välsignelser, de som de kunde ha fått i landet, åt de icke-judar som ska besitta landet.

20 Men se, det ska ske att de ska bli fördrivna och skingrade av icke-judarna. Och sedan de blivit fördrivna och skingrade av icke-judarna, se, då ska Herren komma ihåg det förbund som han slöt med Abraham och med hela Israels hus.

21 Och likaså ska Herren komma ihåg de rättfärdigas böner som uppsänts till honom för dem.

22 Och då, o ni icke-judar, hur kan ni bestå inför Guds makt om ni inte omvänder er och vänder er från era onda vägar?

23 Vet ni inte att ni är i Guds händer? Vet ni inte att han har all makt och att jorden på hans befallning ska rullas ihop som en bokrulle?

24 Omvänd er därför och ödmjuka er inför honom så att han inte går tillrätta med er – så att inte en återstod av Jakobs avkomlingar går ut bland er som ett lejon och sliter er i stycken, och det inte finns någon som kan rädda er.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightful people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 Och nu avslutar jag min uppteckning om hur mitt folk, nephiterna, gick under. Och det hände sig att vi tågade ut framför lamaniterna.
- 2 Och jag, Mormon, skrev ett brev till lamaniternas kung och begärde av honom att han skulle låta oss samla ihop vårt folk i Cumorahs land, vid en kulle som kallades Cumorah, och där kunde vi möta dem i strid.
- 3 Och det hände sig att lamaniternas kung beviljade mig det jag önskade.
- 4 Och det hände sig att vi tågade ut till Cumorahs land, och vi slog upp våra tält runt omkring kullen Cumorah. Och det var i ett land med många vatten, floder och källor. Och här hoppades vi vinna fördel över lamaniterna.
- 5 Och när trehundraåttio och fyra år hade förflutit hade vi samlat hela återstoden av vårt folk i Cumorahs land.
- 6 Och det hände sig att när vi hade samlat allt vårt folk till ett i Cumorahs land, se, då började jag, Mormon, bli gammal. Och då jag visste att detta skulle bli mitt folks sista strid, och då Herren hade befallt mig att jag inte skulle låta uppteckningarna som överlämnats av våra fäder, och som var heliga, falla i lamaniternas händer (för lamaniterna skulle förstöra dem), gjorde jag därför denna uppteckning efter Nephis plåtar och gömde i kullen Cumorah alla de uppteckningar som hade anförtrotts mig av Herrens hand, utom dessa få plåtar som jag gav åt min son Moroni.
- 7 Och det hände sig att mitt folk, med sina hustrur och sina barn, nu såg lamaniternas härar tåga mot dem. Och med den hemska fruktan för döden som fyller alla ogudaktigas bröst inväntade de dem.
- 8 Och det hände sig att de kom till strid mot oss, och varje själ var fylld av fruktan på grund av deras stora antal.
- 9 Och det hände sig att de anföll mitt folk med svärd och med båge och med pil och med yxa och med alla slags krigsvapen.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

10 Och det hände sig att mina män höggs ner, ja, de tio tusen som var med mig, och jag föll sårad mitt ibland dem. Och de gick förbi mig utan att ta mitt liv.

11 Och när de hade gått förbi och huggit ner hela mitt folk utom tjugo och fyra av oss (bland vilka min son Moroni befann sig) såg vi som hade överlevt vårt folks döda nästa dag, då lamaniterna hade återvänt till sina läger, från toppen av kullen Cumorah de tio tusen av mitt folk som huggits ner och som jag gått i spetsen för.

12 Och vi såg även de tio tusen av mitt folk som leddes av min son Moroni.

13 Och se, Gidgiddonahs tio tusen hade fallit, och han själv mitt ibland dem.

14 Och Lamah hade fallit med sina tio tusen. Och Gilgal hade fallit med sina tio tusen. Och Limhah hade fallit med sina tio tusen. Och Jeneum hade fallit med sina tio tusen. Och Cumenihah och Moronihah och Antionum och Shiblom och Sem och Josh hade fallit med sina tio tusen vardera.

15 Och det hände sig att där fanns ytterligare tio som föll för svärdet med sina tio tusen vardera. Ja, hela mitt folk, utom de tjugo och fyra som var med mig och likaså några som hade flytt till länderna söderut och några få som hade gått över till lamaniterna, hade fallit. Och deras kött och ben och blod låg på marken där de hade lämnats kvar av dem som dräpt dem för att multna i stoftet och upplösas och återvända till sin moder jord.

16 Och min själ sönderslets av ångest över de dräpta av mitt folk, och jag ropade:

17 ”O, ni fagra, hur kunde ni avvika från Herrens vägar! O, ni fagra, hur kunde ni förkasta denne Jesus som stod med öppna armar för att ta emot er!

18 Se, om ni inte hade gjort detta skulle ni inte ha fallit. Men se, ni har fallit och jag sörjer förlusten av er.

19 O, ni fagra söner och döttrar, ni fäder och mödrar, ni män och hustrur, ni fagra, hur kunde ni falla!

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and mothers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it that ye could have fallen!

- 20 Men se, ni är borta och mina sorger kan inte föra er tillbaka.
- 21 Och dagen kommer snart då ert dödliga måste iklä sig odödlighet, och dessa kroppar som nu multnar i förgängelse måste snart bli oförgängliga kroppar. Och då måste ni stå inför Kristi domarsäte för att dömas efter era gärningar. Och om så är att ni är rättfärdiga, då är ni välsignade med era fäder som har gått före er.
- 22 O, att ni hade omvänt er innan denna stora förödelse drabbade er. Men se, ni är borta och Fadern, ja, himlens evige Fader, vet ert tillstånd. Och han ska behandla er enligt sin rättvisa och barmhärtighet.”

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must put on immortality, and these bodies which are now moldering in corruption must soon become incorruptible bodies; and then ye must stand before the judgment-seat of Christ, to be judged according to your works; and if it so be that ye are righteous, then are ye blessed with your fathers who have gone before you.

O that ye had repented before this great destruction had come upon you. But behold, ye are gone, and the Father, yea, the Eternal Father of heaven, knoweth your state; and he doeth with you according to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 Och se, nu ska jag tala något till återstoden av detta folk som blivit skonat, om det blir så att Gud ger dem mina ord så att de kan få veta något om sina förfäder. Ja, jag talar till er, ni återstod av Israels hus. Och dessa är de ord som jag talar:
- 2 ”Vet att ni är av Israels hus.
- 3 Vet att ni måste omvända er, annars kan ni inte bli frälsta.
- 4 Vet att ni måste lägga ner era krigsvapen och inte längre glädjas åt blodsutgjutelse och inte ta upp dem igen, såvida inte Gud befäller det.
- 5 Vet att ni måste komma till kunskap om era fäder och omvända er från alla era synder och er ondska och tro på Jesus Kristus, att han är Guds Son och att han dräptes av judarna och att han genom Faderns makt har återuppstått, varigenom han har vunnit seger över graven. Och likaså att genom honom är dödens udd uppslukad.
- 6 Och han åstadkommer de dödas uppståndelse varigenom människan måste uppstå för att stå inför hans domarsäte.
- 7 Och han har åstadkommit världens återlösning varigenom den som befinnas utan skuld inför honom på domens dag får sig givet att bo i Guds närhet i hans rike, att med körerna där ovan oupphörligen sjunga lovsånger till Fadern och till Sonen och till den Helige Anden, vilka är en enda Gud, i ett tillstånd av lycka som inte har något slut.
- 8 Omvänd er därför och bli döpta i Jesu namn, och håll fast vid Kristi evangelium som ska framläggas för er, inte bara i denna uppteckning utan också i den uppteckning som ska komma till icke-judarna från judarna, vilken uppteckning ska komma från icke-judarna till er.
- 9 För se, denna har skrivits i avsikt att ni ska kunna tro den andra. Och om ni tror den andra kommer ni att tro även denna. Och om ni tror denna kommer ni att ha kunskap om era fäder och likaså om de förunderliga gärningar som genom Guds makt utfördes bland dem.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 Och ni ska även veta att ni är en återstod av Jakobs avkomlingar. Därför räknas ni bland det första förbundets folk. Och om så är att ni tror på Kristus och blir döpta, först med vatten och sedan med eld och med den Helige Anden, efter vår Frälsares föredöme enligt det som han har befallt oss, ska det vara väl med er på domens dag. Amen.”

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 Se jag, Moroni, avslutar min far Mormons uppteckning. Se, jag har endast några få ting att skriva, sådant som min far har befallt mig.
- 2 Och se, nu hände det sig efter det stora och fruktansvärda slaget vid Cumorah, att de nephiter som flytt till landet söderut blev jagade av lamaniterna till dess alla var tillintetgjorda.
- 3 Och även min far blev dödad av dem, och jag är ensam kvar att skriva den sorgliga berättelsen om mitt folks undergång. Men se, de är borta, och jag uppfyller min fars befallning. Och om de kommer att dräpa mig vet jag inte.
- 4 Därför ska jag skriva och gömma uppteckningarna i jorden, och vart jag går betyder ingenting.
- 5 Se, min far har gjort denna uppteckning och han har skrivit vad avsikten var med den. Och se, jag skulle även skriva det om jag hade haft plats på plåtarna, men det har jag inte. Och malm har jag ingen, för jag är ensam. Min far har dräpts i strid, och alla mina släktingar, och jag har varken vänner eller någonstans att gå. Och hur länge Herren ska låta mig leva vet jag inte.
- 6 Se, fyra hundra år har förflutit sedan vår Herres och Frälsares ankomst.
- 7 Och se, lamaniterna har jagat mitt folk, nephiterna, från stad till stad och från plats till plats, ända till dess de inte längre finns till, och stort har deras fall blivit. Ja, stor och förunderlig är mitt folks, nephiternas, undergång.
- 8 Och se, det är Herrens hand som har gjort det. Ja se, lamaniterna krigar även med varandra, och hela detta lands yta är en ständig skådeplats för mord och blodsutgjutelse, och ingen vet slutet på kriget.
- 9 Och se, nu säger jag inte mer om dem, för det finns ingen, förutom lamaniter och rövare, kvar i landet.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

10 Och det finns ingen som känner den sanne Guden utom de Jesu lärjungar som stannade kvar i landet till dess folkets ogudaktighet var så stor att Herren inte lät dem vara kvar hos folket. Och om de nu finns kvar i landet vet ingen människa.

11 Men se, min far och jag har sett dem, och de har betjänat oss.

12 Och var och en som tar emot denna uppteckning och inte fördömer den på grund av de ofullkomligheter som finns i den, densamme ska få kunskap om större ting än dessa. Se, jag är Moroni. Och om det vore möjligt skulle jag tillkännage allt för er.

13 Se, jag slutar nu att tala om detta folk. Jag är Mormons son, och min far var ättling till Nephi.

14 Och jag är den som gömmer denna uppteckning åt Herren. Dess plåtar har inget värde på grund av Herrens befallning. För han sa i sanning att ingen ska kunna få dem för att skaffa sig vinning. Men uppteckningen därpå är av stort värde, och den som för fram den i ljuset, honom ska Herren välsigna.

15 För ingen kan ha förmåga att föra fram den i ljuset utan att den ges honom av Gud. För Gud vill att det ska göras med blicken endast fäst på hans ära eller till Herrens forntida och sedan länge skingrade förbundsfolks välgång.

16 Och välsignad är han som ska föra fram den i ljuset. För den ska föras från mörker till ljus enligt Guds ord. Ja, den ska föras fram ur jorden, och den ska lysa ur mörkret och komma till folkets kännedom. Och detta ska ske genom Guds makt.

17 Och om där finns fel så är de en människas fel. Men se, vi känner inte till något fel, men Gud vet allt. Må därför den som fördömer den akta sig så att han inte löper fara för helvetets eld.

18 Och den som säger: ”Visa dem för mig annars blir du slagen”, han bör akta sig så att han inte kräver det som Herren har förbjudit.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

19 För se, den som dömer obetänksamt ska själv bli dömd obetänksamt. För efter hans gärningar ska hans lön bli. Därför ska den som själv slår bli slagen av Herren.

20 Se vad skrifterna säger: ”Människan ska inte slå, inte heller ska hon döma. För domen är min, säger Herren, och hämnden är även min, och jag ska utkräva den.”

21 Och den som andas vrede och strid mot Herrens verk och mot Herrens förbundsfolk, som är Israels hus, och säger: ”Vi ska förgöra Herrens verk och Herren ska inte minnas sitt förbund som han har slutit med Israels hus” – densamme löper fara att huggas ner och kastas i elden.

22 För Herren ska genomföra sina eviga avsikter till dess alla hans löften har uppfyllts.

23 Utforska Jesajas profetior. Se, jag kan inte skriva dem. Ja, jag säger er att de heliga som har gått före mig, som har varit i besittning av detta land, ska ropa, ja, ur stoftet ska de ropa till Herren. Och så sant Herren lever ska han komma ihåg det förbund som han har slutit med dem.

24 Och han känner till deras böner, att de var till förmån för deras bröder. Och han känner till deras tro, för i hans namn kunde de flytta berg, och i hans namn kunde de få jorden att skälva, och genom hans ords kraft fick de fångelser att falla till marken. Ja, inte ens den brinnande ugnen kunde skada dem, inte heller vilda djur eller giftiga ormar, tack vare hans ords kraft.

25 Och se, deras böner var även till förmån för honom som Herren skulle låta föra fram dessa ting.

26 Och ingen ska kunna säga att de inte ska komma fram, för det ska de förvisso, för Herren har talat det. För ut ur jorden ska de komma genom Herrens hand, och ingen kan hindra det. Och det ska ske i en tid då man säger att underverk har upphört, och det ska vara alldeles som om någon skulle tala från de döda.

27 Och det ska ske i en tid då de heligas blod ropar till Herren för hemliga sammansvärjningars och mörkrets gärningars skull.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

28 Ja, det ska ske i en tid då Guds makt förnekas och kyrkor besudlas och uppblåses i sina hjärtans högmod, ja, i en tid då kyrkors ledare och lärare ska framträda i sina hjärtans högmod så att de avundas dem som tillhör deras kyrkor.

29 Ja, det ska ske i en tid då man hör om eld och stormar och rökmoln i främmande länder.

30 Och man ska även höra om krig, krigsrykten och jordbävningar på olika platser.

31 Ja, det ska ske i en tid då stor orenhet finns på hela jorden. Där ska finnas mord och röveri och lögner och bedrägeri och hor och alla slags avskyvärdheter. Då ska det vara många som säger: "Gör si eller gör så, det har ingen betydelse, för Herren ska hjälpa sådana på den yttersta dagen." Men ve sådana, för de befinner sig i bitterhetens galla och i ondskans bojor.

32 Ja, det ska ske i en tid då det ska byggas kyrkor som säger: "Kom till mig, så ska ni för era pengar bli förlåtna era synder."

33 O, ni ogudaktiga och fördärvade och styvnackade folk, varför har ni byggt kyrkor åt er för att skaffa er vinning? Varför har ni förvanskat Guds heliga ord så att ni drar fördömelse över era själar? Se, lita på Guds uppenbarelser, för se, tiden kommer på den dagen då allt detta måste uppfyllas.

34 Se, Herren har visat mig stora och förunderliga ting om det som snart måste ske, på den dagen då dessa ska komma fram bland er.

35 Se, jag talar till er som om ni vore närvarande, och ändå är ni inte det. Men se, Jesus Kristus har visat er för mig, och jag känner era gärningar.

36 Och jag vet att ni vandrar i era hjärtans högmod. Och det finns ingen, utom endast några få, som inte upphöjer sig i sitt hjärtas högmod, vilket leder till att de bär mycket dyrbara kläder, och till avund och stridigheter och illvilja och förföljelse och all slags ondskas. Och era kyrkor, ja, allesammans, har blivit vanhelgade på grund av era hjärtans högmod.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

- 37 För se, ni älskar pengar och era ägodelar och era fina kläder och era kyrkors utsmyckning mer än ni älskar de fattiga och de behövande, de sjuka och de lidande.
- 38 O, ni orena, ni hycklare, ni lärare som säljer er för sådant som fördärvar, varför har ni vanhelgat Guds heliga kyrka? Varför skäms ni för att ta på er Kristi namn? Varför tänker ni inte på att värdet av oändlig lycka är större än det elände som aldrig dör – på grund av världens beröm?
- 39 Varför smyckar ni er med sådant som inte har liv, men låter de hungriga och de behövande och de nakna och de sjuka och de lidande gå förbi er utan att ni lägger märke till dem?
- 40 Ja, varför upprättar ni era hemliga avskyvärdheter för att skaffa er vinning och förorsaka änkor att klaga inför Herren, och även föräldralösa att klaga inför Herren, och även deras faders och makars blod att ropa från jorden till Herren om hämnd över era huvuden?
- 41 Se, hämndens svärd hänger över er. Och tiden kommer snart då han hämnas de heligas blod på er, för han ska inte längre motstå deras rop.
- For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.
- O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?
- Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?
- Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?
- Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 Och nu talar jag även om dem som inte tror på Kristus.
- 2 Se, vill ni tro på er hemsökelses dag – se, när Herren kommer, ja, den stora dag när jorden ska rullas ihop som en bokrulle och elementen ska smälta av fruktansvärd hetta, ja, på den stora dag då ni ska föras fram för att stå inför Guds Lamm – kommer ni då att säga att det inte finns någon Gud?
- 3 Kommer ni då fortfarande att förneka Kristus, eller kan ni se Guds Lamm? Tror ni att ni ska bo hos honom medvetna om er skuld? Tror ni att ni skulle kunna glädjas åt att bo hos denna heliga Varelse, när er själ plågas av skuldmedvetenhet för att ni ständigt har överträtt hans lagar?
- 4 Se, jag säger er att det skulle vara eländigare för er att bo hos en helig och rättvis Gud, medvetna om er orenhet inför honom, än att bo bland de fördömda själarna i helvetet.
- 5 För se, när ni förs fram för att se er nakenhet inför Gud, och även Guds härlighet och Jesu Kristi helighet, kommer detta att inom er tända en låga av outsläcklig eld.
- 6 O, ni icke troende, vänd er då till Herren. Ropa mäktigt till Fadern i Jesu namn så att ni kanske kan finnas obefläckade, rena, vackra och vita efter att ha renats genom Lammets blod på den stora och yttersta dagen.
- 7 Och vidare talar jag till er som förnekar Guds uppenbarelser och säger att de har upphört, att det varken finns uppenbarelser eller profetior eller gåvor eller helbrägdagörelse eller tungomålstalande och uttydning av tungomål.
- 8 Se, jag säger er att den som förnekar dessa ting känner inte Kristi evangelium. Ja, han har inte läst skrifterna, och om han har det förstår han dem inte.
- 9 För läser vi inte att Gud är densamme i går, i dag och i evighet, och att det hos honom inte finns vare sig förvandling eller en skugga av förändring?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variableness neither shadow of changing?

10 Och om ni nu har föreställt er en gud som förvandlas eller hos vilken det finns en skugga av förändring så har ni föreställt er en gud som inte är en underverkens Gud.

11 Men se, jag ska visa er en underverkens Gud, ja, Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Och detta är samme Gud som skapade himlarna och jorden och allt det som i dem är.

12 Se, han skapade Adam, och genom Adam kom människans fall. Och på grund av människans fall kom Jesus Kristus, ja, Fadern och Sonen. Och tack vare Jesus Kristus kom människans återlösning.

13 Och tack vare människornas återlösning, som kom genom Jesus Kristus, förs de tillbaka till Herrens närhet. Ja, det är det sätt varpå alla människor blir återlösta, för Kristi död åstadkommer uppståndelsen, vilken åstadkommer en återlösning från en oändlig sömn ur vilken sömn alla människor ska väckas av Guds makt när basunen ljuder. Och de ska komma fram, både små och stora, och alla ska stå inför hans skrank och bli återlösta och befriade från dessa dödens eviga band, vilken död är en timlig död.

14 Och sedan drabbas de av den Heliges dom. Och då kommer tiden då den som är oren ska förbli oren, och den som är rättfärdig ska förbli rättfärdig. Den som är lycklig ska förbli lycklig, och den som är olycklig ska förbli olycklig.

15 Och nu, o alla ni som har föreställt er en gud som inte kan utföra underverk, vill jag fråga: Är allt detta som jag har talat om förbi? Har änden redan kommit? Se, jag säger er: Nej. Och Gud har inte upphört att vara en underverkens Gud.

16 Se, är inte det som Gud har utfört förunderligt i våra ögon? Jo, och vem kan fatta Guds förunderliga verk?

17 Vem kan säga att det inte var ett underverk att himlen och jorden kom till genom hans ord, och att människan skapades av jordens stoft genom hans ords makt, och att underverken har utförts genom hans ords makt?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 Och vem kan säga att Jesus Kristus inte utförde många mäktiga underverk? Och många mäktiga underverk utfördes av apostlarnas händer.

19 Och om underverk utfördes då, hur kan Gud ha upphört att vara en underverkens Gud och ändå vara en oföränderlig Varelse? Och se, jag säger er att han inte förändras. I så fall skulle han upphöra att vara Gud. Och han upphör inte att vara Gud, och han är en underverkens Gud.

20 Och orsaken till att han upphör att göra underverk bland människobarnen är att de nedsjunker i otro och avviker från den rätta vägen och inte känner den Gud som de borde lita på.

21 Se, jag säger er att var och en som tror på Kristus, utan att tvivla, ska få vad han än ber Fadern om i Kristi namn. Och detta löfte gäller alla, ända till jordens ändar.

22 För se, så sa Jesus Kristus, Guds Son, till sina lärjungar som skulle stanna kvar, ja, och även till alla sina lärjungar, så att mängden hörde det: ”Gå ut i hela världen och predika evangeliet för varje levande varelse.

23 Och den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd.

24 Och dessa tecken ska följa dem som tror: I mitt namn ska de driva ut djävlar, de ska tala med nya tungor, de ska ta upp ormar, och om de dricker något dödligt ska det inte skada dem. De ska lägga händerna på de sjuka och dessa ska tillfriskna.

25 Och för var och en som tror på mitt namn utan att tvivla ska jag bekräfta alla mina ord, ända till jordens ändar.”

26 Och se, vem kan stå emot Herrens verk? Vem kan förneka hans ord? Vem ska resa sig mot Herrens allsmäktiga kraft? Vem ska förakta Herrens verk? Vem ska förakta Kristi barn? Se, alla ni som föraktar Herrens verk, för ni ska förundras och gå under.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

27 O, förakta då inte och förundras inte utan hörsamma Herrens ord och be Fadern i Jesu namn om vad ni än står i behov av. Tvivla inte utan tro, och börja liksom i gamla tider och kom till Herren av allt ert hjärta och arbeta på er egen frälsning med fruktan och bävan inför honom.

28 Var visa under er prövotids dagar. Avkläd er all orenhet. Be inte om något för att slösa bort det på era begär, utan be med orubblig fasthet om att ni inte ska ge efter för någon frestelse, utan om att ni ska tjäna den sanne och levande Guden.

29 Se till att ni inte döps ovärdigt. Se till att inte ta del av Kristi sakrament ovärdigt, utan se till att göra allt med värdighet och gör det i Jesu Kristi, den levande Gudens Sons, namn. Och om ni gör detta och håller ut intill änden kommer ni på intet sätt att bli utdrivna.

30 Se, jag talar till er som om jag talade från de döda, för jag vet att ni kommer att få mina ord.

31 Döm mig inte för min ofullkomlighets skull och inte heller min far för hans ofullkomlighets skull, och inte heller dem som skrivit före honom, utan tacka hellre Gud för att han har uppenbarat våra ofullkomligheter för er, så att ni kan lära er att vara visare än vi har varit.

32 Och se, vi har skrivit denna uppteckning enligt vår kunskap med de skrivtecken som bland oss kallas reformed egyptiska, vilka har förts vidare och av oss förändrats efter vårt sätt att tala.

33 Och om våra plåtar hade varit tillräckligt stora skulle vi ha skrivit på hebreiska, men även hebreiskan har förändrats av oss. Och om vi kunde ha skrivit på hebreiska, se, då skulle vi inte ha haft några ofullkomligheter i vår uppteckning.

34 Men Herren vet vad vi har skrivit och även att inget annat folk kan vårt språk. Och eftersom inget annat folk kan vårt språk har han berett medel för översättningen därav.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

35 Och detta har skrivits för att vi ska kunna befria våra kläder från våra bröders blod, vilka har nedsjunkit i otro.

36 Och se, detta som vi har önskat för våra bröder, ja, deras återställelse till kunskapen om Kristus, är enligt bönerna från alla de heliga som har bott i landet.

37 Och må Herren Jesus Kristus låta deras böner bli besvarade enligt deras tro. Och må Gud Fadern minnas det förbund som han har slutit med Israels hus. Och må han välsigna dem för evigt genom deras tro på Jesu Kristi namn. Amen.

And these things are written that we may rid our garments of the blood of our brethren, who have dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired concerning our brethren, yea, even their restoration to the knowledge of Christ, are according to the prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their prayers may be answered according to their faith; and may God the Father remember the covenant which he hath made with the house of Israel; and may he bless them forever, through faith on the name of Jesus Christ. Amen.

Ethers bok

Jarediternas uppteckning, tagen från de tjugofyra plåtar som Limhis folk fann på kung Mosiahs tid.

Ether 1

- 1 Och nu fortsätter jag, Moroni, med att ge en berättelse om de forna invånare som utrotades av Herrens hand i detta nordliga land.
- 2 Och jag tar min berättelse från de tjugo och fyra plåtar som Limhis folk fann och som kallas Ethers bok.
- 3 Och då jag antar att första delen av denna uppteckning, som handlar om världens skapelse och även om Adam och som är en berättelse från den tiden och ända fram till det stora tornet och om allt det som hände bland människobarnen fram till den tiden, finns bland judarna,
- 4 skriver jag inte om det som hände från Adams dagar fram till den tiden, utan det står på plåtarna, och den som finner dem han ska ha förmåga så att han kan få den fullständiga berättelsen.
- 5 Men se, jag ger inte den fullständiga berättelsen, men en del av berättelsen ger jag, den från tornet fram till deras undergång.
- 6 Och på detta sätt ger jag berättelsen: Den som skrev denna uppteckning var Ether, och han var en ättling till Coriantor.
- 7 Coriantor var Morons son.
- 8 Och Moron var Ethems son.
- 9 Och Ethem var Ahahs son.
- 10 Och Ahah var Sets son.
- 11 Och Set var Shiblons son.
- 12 Och Shiblön var Coms son.
- 13 Och Com var Coriantums son.
- 14 Och Coriantum var Amnigaddahs son.
- 15 Och Amnigaddah var Arons son.
- 16 Och Aron var en ättling till Heth, som var Hearthoms son.
- 17 Och Hearthom var Libs son.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limhi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblön.

And Shiblön was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 Och Lib var Kishs son.
19 Och Kish var Coroms son.
20 Och Corom var Levis son.
21 Och Levi var Kims son.
22 Och Kim var Moriantons son.
23 Och Morianton var en ättling till Riplakish.
24 Och Riplakish var Shez son.
25 Och Shez var Heths son.
26 Och Heth var Coms son.
27 Och Com var Coriantums son.
28 Och Coriantum var Emers son.
29 Och Emer var Omers son.
30 Och Omer var Shules son.
31 Och Shule var Kibs son.
32 Och Kib var son till Orihah, som var Jareds son.

33 Denne Jared kom med sin bror och deras båda familjer och med några andra och deras familjer ut från det stora tornet vid den tid då Herren förbistrade folkets språk och i sin vrede svor att de skulle skingras över hela jordens yta. Och enligt Herrens ord skingrades folket.

34 Och eftersom Jareds bror var en sturvuxen och mäktig man och en man som var storligen gynnad av Herren, sa Jared, hans bror, till honom: ”Ropa till Herren så att han inte förbistrar oss så att vi inte kan förstå våra ord.”

35 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren, och Herren hyste medlidande med Jared. Därför förbistrade han inte Jareds språk, och Jared och hans bror blev inte förbistrade.

36 Då sa Jared till sin bror: ”Ropa återigen till Herren, och kanske han då vänder bort sin vrede från dem som är våra vänner så att han inte förbistrar deras språk.”

37 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren, och Herren hyste medlidande även med deras vänner och deras familjer så att de inte blev förbistrade.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 Och det hände sig att Jared återigen talade till sin bror och sa: ”Gå och fråga Herren om han tänker driva oss ut ur landet, och om han tänker driva oss ut ur landet, fråga honom då vart vi ska gå. Och vem vet om inte Herren vill föra oss bort till ett land som är utvalt framför alla andra på jorden? Och om så är, låt oss vara trofasta mot Herren så att vi kan få det till vår arvedel.”

39 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren enligt det som hade talats av Jareds mun.

40 Och det hände sig att Herren hörde Jareds bror och hyste medlidande med honom och sa till honom:

41 ”Gå till verket och samla ihop dina hjordar, både hane och hona av varje slag och likaså jordens frön av varje slag, och även dina familjer och även din bror Jared och hans familj och även dina vänner och deras familjer och Jareds vänner och deras familjer.

42 Och när du har gjort detta ska du gå före dem ner i dalen som ligger norrut. Och där ska jag möta dig, och jag ska gå framför dig in i ett land som är utvalt framför alla jordens länder.

43 Och där ska jag välsigna dig och dina avkomlingar och av dina avkomlingar och av din brors avkomlingar och av dem som följer dig, ska jag uppresa en stor nation åt mig. Och det ska inte på hela jordens yta finnas någon nation större än den som jag ska uppresa åt mig av dina avkomlingar. Och detta ska jag göra för dig eftersom du så länge har ropat till mig.”

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Ether 2

- 1 Och det hände sig att Jared och hans bror och deras familjer, och även Jareds och hans brors vänner och deras familjer, gick ner i dalen som låg norrut (och dalens namn var Nimrod, uppkallad efter den mäktige jägaren) med sina hjordar som de hade samlat ihop, hane och hona av varje slag.
- 2 Och de lade även ut snaror och fångade luftens fåglar. Och de förfärdigade även ett kärl i vilket de bar med sig fisk från vattnen.
- 3 Och de förde även med sig deseret, vilket i översättning är ett honungsbi. Och sålunda hade de med sig bisvärmar och allt sådant som fanns i landet och frön av varje slag.
- 4 Och det hände sig att när de hade kommit ner i Nimrods dal kom Herren ner och talade med Jareds bror. Och han var i ett moln, och Jareds bror såg honom inte.
- 5 Och det hände sig att Herren befallde dem att de skulle dra ut i vildmarken, ja, till en trakt där ingen människa förut hade varit. Och det hände sig att Herren gick framför dem, och han talade med dem medan han stod i ett moln och gav dem föreskrifter om vart de skulle färdas.
- 6 Och det hände sig att de färdades i vildmarken och byggde båtar med vilka de for över många vatten, och de blev ständigt vägleda av Herrens hand.
- 7 Och Herren ville inte tillåta att de stannade i vildmarken på andra sidan havet, utan han ville att de skulle komma ända fram till löftets land, som var utvalt framför alla andra länder och som Herren Gud hade bevarat åt ett rättfärdigt folk.
- 8 Och han hade i sin vrede svurit inför Jareds bror att de som skulle få besitta detta löftets land från den stunden och för evigt skulle tjäna honom, den sanne och ende Guden, annars skulle de sopas bort när hans vrede i fullt mått skulle komma över dem.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 Och nu kan vi se Guds påbud beträffande detta land: Att det är ett löftets land och vilken nation som än äger det måste tjäna Gud, annars blir de bortsopade när hans vrede i fullt mått kommer över dem. Och hans vrede kommer över dem i fullt mått när de har mognat i ondska.
- 10 För se, detta är ett land som är utvalt framför alla andra länder, varför den som besitter det ska tjäna Gud eller sopas bort, för detta är Guds eviga påbud. Och det är inte förrän onskans mått är fullt bland landets barn som de blir bortsopade.
- 11 Och detta kommer till er, o ni icke-judar, för att ni ska få kännedom om Guds påbud, så att ni kan omvända er och inte fortsätta med er ondska till dess måttet är fullt, så att ni inte nedkallar över er Guds vredes fulla mått såsom landets invånare hittills har gjort.
- 12 Se, detta är ett utvalt land, och vilken nation som än äger det ska vara fri från trældom och från fångenskap och från alla andra nationer under himlen om de endast tjänar detta lands Gud, som är Jesus Kristus, han som har uppenbarats i det som vi har skrivit.
- 13 Och nu fortsätter jag med min uppteckning. För se, det hände sig att Herren förde Jared och hans bröder ända fram till det stora hav som skiljer länderna åt. Och när de kom till havet slog de upp sina tält och gav platsen namnet Moriancumer. Och de bodde i tält, och de bodde i tält på havsstranden under fyra års tid.
- 14 Och det hände sig efter fyra år att Herren åter kom till Jareds bror och stod i ett moln och talade med honom. Och i tre timmars tid talade Herren med Jareds bror och tuktade honom, eftersom han inte hade kommit ihåg att åkalla Herrens namn.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

15 Och Jareds bror omvände sig från det onda som han hade gjort och åkallade Herrens namn till förmån för sina bröder som var med honom. Och Herren sa till honom: "Jag förlåter dig och dina bröder era synder, men du ska inte synda mer, för ni ska minnas att min Ande inte alltid ska sträva med människan. Om ni därför syndar till dess ni är fullt mogna ska ni avskäras från Herrens närhet. Och detta är mina tankar om det land som jag ska ge er som er arvedel, för det ska vara ett land som är utvalt framför alla andra länder."

16 Och Herren sa: "Gå till verket och bygg båtar på samma sätt som ni hittills har byggt." Och det hände sig att Jareds bror gick till verket, och även hans bröder, och de byggde båtar på samma sätt som de hade byggt tidigare enligt Herrens anvisningar. Och de var små och de flöt lätt på vattnet, ja, lika lätt som en fågel på vattnet.

17 Och de var byggda på ett sådant sätt att de var mycket täta, ja, så att de kunde hålla vatten alldeles som en skål. Och deras botten var tät som en skål och deras sidor var täta som en skål. Och deras ändar var spetsiga, och deras översida var tät som en skål. Och deras längd var ett träds längd, och deras dörr var, när den var stängd, tät som en skål.

18 Och det hände sig att Jareds bror ropade till Herren och sa: "O Herre, jag har utfört det arbete som du har befallt mig, och jag har gjort båtarna på det sätt som du har anvisat mig.

19 Och se, o Herre, i dem finns inget ljus. Vart ska vi styra? Och dessutom ska vi förgås, för i dem kan vi inte andas annat än den luft som finns i dem. Därför ska vi förgås."

20 Och Herren sa till Jareds bror: "Se, du ska göra en öppning högst upp och även en i skrovet, och när ni behöver luft ska ni öppna hålet och släppa in luft. Och om så sker att det kommer in vatten på er, se, då ska ni stänga öppningen så att ni inte omkommer i vattenflödet."

21 Och det hände sig att Jareds bror gjorde enligt vad Herren hade befallt.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

22 Och han ropade åter till Herren och sa: ”O Herre! Se, jag har gjort alldeles som du har befallt mig. Och jag har byggt farkosterna åt mitt folk, och se, det finns inget ljus i dem. Se, o Herre, vill du låta oss fara över detta stora vatten i mörker?”

23 Och Herren sa till Jareds bror: ”Vad vill du att jag ska göra så att ni kan ha ljus i era farkoster? För se, ni kan inte ha fönster, för de skulle krossas. Inte heller ska ni ta med er eld, för ni ska inte resa med ljus från eld.

24 För se, ni ska vara som en val mitt i havet, för berg-höga vågor ska slå mot er. Men jag ska hämta er upp ur havets djup, för vindarna har gått fram ur min mun, och även regnen och vattenflödena har jag sänt ut.

25 Och se, jag förbereder er inför detta, för ni kan inte fara över detta stora djup utan att jag förbereder er för havets vågor och de vindar som har utgått och de vattenflöden som ska komma. Vad vill ni då att jag ska göra för er så att ni kan ha ljus när ni är uppslukade i havets djup?”

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Ether 3

- 1 Och det hände sig att Jareds bror (och antalet farkoster som hade byggts var nu åtta) gick bort till berget, som de kallade Shelem på grund av dess stora höjd, och smälte ut ur en klippa sexton små stenar. Och de var vita och klara alldeles som genomskinligt glas. Och han bar dem i händerna upp på bergets topp och ropade återigen till Herren och sa:
- 2 ”O Herre, du har sagt att vi måste omges av vattenflödena. Och se, o Herre, och vredgas inte på din tjänare på grund av hans svaghet inför dig. För vi vet att du är helig och bor i himlarna och att vi är ovärdiga inför dig. På grund av fallet har vi till vår natur blivit ständigt onda. Men du, o Herre, har gett oss en befällning att vi måste åkalla dig för att av dig kunna få enligt våra önskingar.
- 3 Se, o Herre, du har slagit oss för vår onskas skull och har drivit oss framåt, och under många år har vi varit i vildmarken. Men du har varit barmhärtig emot oss. O Herre, se till mig i medlidande och vänd bort din vrede från detta ditt folk och låt dem inte bege sig över detta rasande djup i mörker, utan se dessa stenar som jag har smält ut ur klippan.
- 4 Och jag vet, o Herre, att du har all makt och kan göra vadhelst du vill till människans gagn. Vidrör därför dessa stenar, o Herre, med ditt finger och bered dem så att de kan lysa i mörkret. Och de ska lysa åt oss i de farkoster som vi har färdigställt så att vi kan ha ljus medan vi far över havet.
- 5 Se, o Herre, du kan göra detta. Vi vet att du kan utöva stor makt som för människors förstånd kan tyckas ringa.”

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 Och se, det hände sig att när Jareds bror hade sagt dessa ord, se, då räckte Herren ut sin hand och rörde vid stenarna, en efter en, med sitt finger. Och förlåten togs bort från Jareds brors ögon och han såg Herrens finger, och det var som en människas finger, likt kött och blod. Och Jareds bror föll ner inför Herren, för han slogs av fruktan.

7 Och Herren såg att Jareds bror hade fallit till marken, och Herren sa till honom: ”Stig upp, varför har du fallit?”

8 Och han sa till Herren: ”Jag såg Herrens finger och jag fruktade att han skulle slå mig, för jag visste inte att Herren hade kött och blod.”

9 Och Herren sa till honom: ”Tack vare din tro har du sett att jag ska ta på mig kött och blod. Och aldrig har en människa kommit inför mig med så stor tro som du har, för om det inte vore så kunde du inte ha sett mitt finger. Såg du mer än detta?”

10 Och han svarade: ”Nej, Herre, visa dig för mig.”

11 Och Herren sa till honom: ”Tror du de ord som jag ska tala?”

12 Och han svarade: ”Ja, Herre, jag vet att du talar sanning, för du är en sanningens Gud och kan inte ljuga.”

13 Och när han hade sagt dessa ord, se, då visade Herren sig för honom och sa: ”Eftersom du vet detta är du återlöst från fallet. Därför har du förts tillbaka till min närhet. Därför visar jag mig för dig.

14 Se, jag är den som från världens grundläggning bereddes att återlösa mitt folk. Se, jag är Jesus Kristus. Jag är Fadern och Sonen. I mig ska hela människosläktet få liv, ja, evigt liv, nämligen de som tror på mitt namn, och de ska bli mina söner och mina döttrar.

15 Och aldrig har jag visat mig för människan som jag skapat, för aldrig har en människa trott på mig som du har gjort. Ser du att ni är skapade till min egen avbild? Ja, alla människor skapades i begynnelsen till min egen avbild.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Se, denna kropp som du nu ser är min andes kropp, och människan har jag skapat lik min andes kropp. Och alldeles som jag visar mig för dig i anden ska jag visa mig för mitt folk i köttet.”

17 Och som jag, Moroni, sa kan jag inte ge en fullständig redogörelse för det som är skrivet. Därför räcker det för mig att säga att Jesus visade sig för denne man i anden, ja, på samma sätt och i samma kropps avbild som då han visade sig för nephiterna.

18 Och han betjänade honom på samma sätt som han betjänade nephiterna, och allt detta för att denne man, på grund av de många stora gärningar som Herren hade visat honom, skulle kunna veta att han är Gud.

19 Och tack vare sin kunskap kunde denne man inte hindras från att se innanför förlåten. Och han såg Jesu finger, vilket, när han såg det, fyllde honom med fruktan. För han visste att det var Herrens finger, och han trodde inte längre, för han visste utan minsta tvivel.

20 Och eftersom han hade denna fullkomliga kunskap om Gud kunde han inte hållas utanför förlåten. Därför såg han Jesus, och denne betjänade honom.

21 Och det hände sig att Herren sa till Jareds bror: ”Se, du ska inte låta detta som du har sett och hört komma ut i världen förrän den tid kommer då jag ska förhärliga mitt namn i köttet. Därför ska du gömma det du har sett och hört och inte visa det för någon människa.

22 Och se, när du kommer till mig ska du skriva det och försegla det så att ingen kan tyda det. För du ska skriva det på ett sådant språk att det inte kan läsas.

23 Och se, dessa två stenar ska jag ge dig, och du ska försegla även dem tillsammans med det du ska skriva.

24 För se, det språk som du ska skriva på har jag förbistrat. Därför ska jag i min egen rätta tid låta dessa stenar förtydliga för människors ögon det som du ska skriva.”

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 Och när Herren hade sagt dessa ord visade han Jareds bror alla jordens invånare som hade varit till, och även alla som skulle bli till, ända till jordens ändrar, och han undanhöll dem inte för hans blick.

26 För han hade tidigare sagt till honom att om han ville tro på honom, att han kunde visa honom allt, så skulle det visas för honom. Därför kunde Herren inte undanhålla något för honom, för han visste att Herren kunde visa honom allting.

27 Och Herren sa till honom: ”Skriv detta och försegla det, och i min egen rätta tid ska jag visa det för människobarnen.”

28 Och det hände sig att Herren befallde att han skulle försegla de två stenar som han hade tagit emot och inte visa dem förrän Herren skulle visa dem för människobarnen.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Ether 4

- 1 Och Herren befälde Jareds bror att stiga ner från berget, bort från Herrens närhet, och skriva det han hade sett. Och det blev förbjudet att låta det komma fram till människobarnen förrän efter det att han lyfts upp på korset. Och av den anledningen behöll kung Mosiah dem så att de inte skulle komma ut till världen förrän efter det att Kristus hade visat sig för sitt folk.
- 2 Och sedan Kristus verkligen hade visat sig för sitt folk befälde han att det skulle bli uppenbarat.
- 3 Och nu, efter detta, har de alla nedsjunkit i otro och det finns inga andra kvar än lamaniterna, och de har förkastat Kristi evangelium. Därför har jag fått befallning att åter gömma dem i jorden.
- 4 Se, jag har på dessa plåtar skrivit just det som Jareds bror såg. Och aldrig hade större ting uppenbarats än de som uppenbarades för Jareds bror.
- 5 Därför har Herren befallt mig att skriva dem, och jag har skrivit dem. Och han befälde att jag skulle försegla dem, och han har även befallt att jag skulle försegla översättningen därav, varför jag har förseglat uttydarna i enlighet med Herrens befallning.
- 6 För Herren sa till mig: ”De ska inte sändas ut till icke-judarna förrän den dag då dessa omvänder sig från sin ondska och blir rena inför Herren.
- 7 Och den dag då de utövar tro på mig, säger Herren, alldeles som Jareds bror gjorde, så att de kan bli heliggjorda genom mig, då ska jag för dem uppenbara det som Jareds bror såg och avslöja alla mina uppenbarelser för dem, säger Jesus Kristus, Guds Son, Fader till himlarna och till jorden och allt vad i dem är.
- 8 Och den som strider mot Herrens ord – han ska vara under förbannelse. Och den som förnekar detta – han ska vara under förbannelse. För dem vill jag inte visa några större ting, säger Jesus Kristus, för jag är den som talar.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 Och på min befallning öppnas och stängs himlarna, och vid mitt ord ska jorden skaka. Och på min befallning ska dess invånare förgås, ja, som av eld.
- 10 Och den som inte tror mina ord tror inte mina lärjungar. Och om så är att det inte är jag som talar, döms själva, för ni ska veta på den yttersta dagen att det är jag som talar.
- 11 Men den som tror på det som jag har talat, honom ska jag besöka med min Andes uppenbarelser, och han ska veta och bära vittne. För tack vare min Ande ska han veta att detta är sant, för det förmår människor att göra gott.
- 12 Och allt det som förmår människor att göra gott är av mig, för det som är gott kommer inte från någon utom från mig. Jag är den som leder människorna till allt gott. Den som inte vill tro mina ord ska inte tro mig – att jag är. Och den som inte vill tro mig, ska inte tro Fadern som sände mig. För se, jag är Fadern, jag är världens ljus och liv och sanning.
- 13 Kom till mig, o ni icke-judar, så ska jag visa er större ting, den kunskap som är fördold på grund av otro.
- 14 Kom till mig, o du Israels hus, så ska det uppenbaras för er hur stora ting Fadern har i beredskap åt er från världens grundläggning. Och på grund av otro har det inte kommit till er.
- 15 Se, när ni sliter sönder den otrons slöja som gör att ni förblir i ert hemska tillstånd av ogudaktighet och hjärtats hårdhet och sinnets blindhet, då ska de stora och förunderliga ting som har varit fördolda för er från världens grundläggning – ja, när ni åkallar Fadern i mitt namn med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande, då ska ni veta att Fadern har kommit ihåg det förbund som han slöt med era fäder, o Israels hus!
- 16 Och då ska mina uppenbarelser, som jag har låtit min tjänare Johannes skriva, läggas fram för alla människors ögon. Kom ihåg när ni ser detta att ni då ska veta att tiden är inne då de verkligen ska göras uppenbara.
- And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.
- And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.
- But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.
- And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.
- Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.
- Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.
- Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.
- And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

17 När ni därför får denna uppteckning kan ni veta att Faderns verk har påbörjats överallt i landet.

18 Omvänd er därför, ni jordens alla ändar, och kom till mig och tro på mitt evangelium och bli döpta i mitt namn. För den som tror och blir döpt ska bli frälst, men den som inte tror ska bli fördömd. Och tecken ska följa dem som tror på mitt namn.

19 Och välsignad är den som på den yttersta dagen befinns vara trofast mot mitt namn, för han ska bli upphöjd för att bo i det rike som beretts åt honom från världens grundläggning. Och se, det är jag som har talat det. Amen.”

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Ether 5

- 1 Och jag, Moroni, har skrivit de ord som jag fick befallning om, såsom jag minns dem, och jag har talat om för dig vad jag har förseglat. Rör dem därför inte i avsikt att översätta, för detta är dig förbjudet, utom när det framdeles är enligt Guds visdom.
- 2 Och se, du kan få förmånen att visa plåtarna för dem som ska hjälpa till att frambringa detta verk.
- 3 Och för tre ska de visas genom Guds makt. Därför ska de förvisso veta att dessa ting är sanna.
- 4 Och genom tre vittnens mun ska dessa ting stadfästas. Och de tres vittnesbörd och detta verk, vari Guds makt ska visas, och även hans ord, varom Fadern, Sonen och den Helige Anden bär vittne – och allt detta ska stå som ett vittnesbörd mot världen på den yttersta dagen.
- 5 Och om så är att de omvänder sig och kommer till Fadern i Jesu namn ska de bli mottagna i Guds rike.
- 6 Och om så är att jag inte har någon myndighet över dessa ting, döm själva. För ni ska veta att jag har myndighet när ni ser mig, och vi står inför Gud på den yttersta dagen. Amen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Ether 6

- 1 Och nu fortsätter jag, Moroni, att återge Jareds och hans brors uppteckning.
- 2 För det hände sig att sedan Herren hade berett stenarna som Jareds bror hade burit upp på berget kom Jareds bror ner från berget. Och han satte stenarna i farkosterna som hade färdigställts, en i varje ände av dem, och se, de gav ljus åt farkosterna.
- 3 Och så lät Herren stenarna lysa i mörkret för att ge ljus åt män, kvinnor och barn så att de inte skulle fara över de stora vattnen i mörker.
- 4 Och det hände sig att när de hade berett all slags föda så att de därmed kunde uppehålla livet på havet, och även foder åt sina flockar och hjordar och alla de stora och små djur och fåglar de skulle ta med sig – och det hände sig att när de hade gjort allt detta gick de ombord på sina farkoster eller båtar och styrde ut till havs och överlämnade sig åt Herren, sin Gud.
- 5 Och det hände sig att Herren Gud lät en våldsam vind blåsa över vattnens yta, mot det utlovade landet, och sålunda kastades de på havets vågor för vinden.
- 6 Och det hände sig att de många gånger begravdes i havets djup på grund av de berghöga vågor som bröts över dem, och likaså av det väldiga och förfärliga oväder som orsakades av den våldsamma vinden.
- 7 Och det hände sig att när de var begravda i djupet fanns det inget vatten som kunde skada dem, eftersom deras farkoster var lika täta som en skål, och de var även lika täta som Noas ark. När de därför var omgivna av mycket vatten ropade de till Herren, och han förde dem åter upp till vattenytan.
- 8 Och det hände sig att vinden aldrig upphörde att blåsa mot det utlovade landet medan de var på vattnen. Och på så sätt drevs de framåt av vinden.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

9 Och de sjöng lovsånger till Herren. Ja, Jareds bror sjöng lovsånger till Herren, och han tackade och prisade Herren hela dagen lång. Och när kvällen kom upphörde de inte att prisa Herren.

10 Och så drevs de framåt. Och inget havsodjur kunde krossa dem och inte heller kunde någon val skada dem. Och de hade ständigt ljus, vare sig de var över vattnet eller under vattnet.

11 Och på så sätt drevs de framåt i trehundrafyrtio och fyra dagar på vattnet.

12 Och de landsteg på det utlovade landets strand. Och när de hade satt sin fot på det utlovade landets stränder böjde de sig ner på marken och ödmjukade sig inför Herren och fällde glädjetårar inför Herren för hans överflödande och ömma barmhärtighet mot dem.

13 Och det hände sig att de drog in i landet och började bruka jorden.

14 Och Jared hade fyra söner, och de hette Jacom och Gilgah och Mahah och Orihah.

15 Och även Jareds bror födde söner och döttrar.

16 Och Jareds och hans brors vänner var till antalet omkring tjugo och två själar. Och även de födde söner och döttrar innan de kom till det utlovade landet, och därför började de bli många.

17 Och de blev undervisade om att vandra i ödmjukhet inför Herren, och de undervisades även från höjden.

18 Och det hände sig att de började sprida sig över hela landet och föröka sig och bruka jorden, och de växte sig starka i landet.

19 Och Jareds bror började bli gammal och insåg att han snart måste gå ner i graven. Därför sa han till Jared: "Låt oss samla ihop vårt folk så att vi kan räkna dem, så att vi av dem kan få veta vad de önskar av oss innan vi går ner i våra gravar."

20 Och följaktligen samlades folket. Nu var Jareds brors söner och döttrar tjugo och två själar till antalet, och Jareds söner och döttrar var tolv till antalet, och han hade fyra söner.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

- 21 Och det hände sig att de räknade sitt folk, och sedan de hade räknat dem frågade de dem vad de önskade att de skulle göra innan de gick ner i sina gravar.
- 22 Och det hände sig att folket önskade att de skulle smörja en av sina söner till att bli kung över dem.
- 23 Och se, detta bedrövade dem. Och Jareds bror sa till dem: "Sådant leder förvisso till fångenskap."
- 24 Men Jared sa till sin bror: "Låt dem få en kung." Och därför sa han till dem: "Utvälj åt er en av våra söner till kung, vem ni än vill."
- 25 Och det hände sig att de valde Jareds brors förstfödde, och hans namn var Pagag. Och det hände sig att han vägrade och inte ville bli deras kung. Och folket ville att hans far skulle tvinga honom, men det ville inte hans far. Och han befallde dem att inte tvinga någon man till att bli deras kung.
- 26 Och det hände sig att de valde alla Pagags bröder, men dessa ville inte.
- 27 Och det hände sig att inte heller Jareds söner ville, ingen utom en. Och Orihah smordes till kung över folket.
- 28 Och han började regera, och folket började få framgång, och de blev mycket rika.
- 29 Och det hände sig att Jared dog och likaså hans bror.
- 30 Och det hände sig att Orihah vandrade ödmjukt inför Herren och kom ihåg hur stora ting Herren hade gjort för hans far, och han undervisade även sitt folk om hur stora ting Herren hade gjort för deras fäder.
- And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.
- And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.
- And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.
- But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.
- And it came to pass that they chose even the firstborn of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.
- And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.
- And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.
- And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.
- And it came to pass that Jared died, and his brother also.
- And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Ether 7

- 1 Och det hände sig att Orihah dömde i landet i rättfärdighet under alla sina dagar, och hans dagar blev mycket talrika.
- 2 Och han födde söner och döttrar. Ja, han födde trettio och en, varav tjugo och tre var söner.
- 3 Och det hände sig att han i sin höga ålder även födde Kib. Och det hände sig att Kib regerade i hans ställe, och Kib födde Corihor.
- 4 Och när Corihor var trettio och två år gammal gjorde han uppror mot sin far och gick över och bodde i Nehors land. Och han födde söner och döttrar, och de blev mycket fagra, varför Corihor drog många människor till sig.
- 5 Och när han hade samlat ihop en här kom han upp till Morons land där kungen bodde och tog honom tillfånga, vilket uppfyllde Jareds brors ord om att de skulle falla i fångenskap.
- 6 Nu låg Morons land, där kungen bodde, nära det land som av nephiterna kallas Ödeläggelse.
- 7 Och det hände sig att Kib och hans folk levde i fångenskap under sin son Corihor till dess han blev mycket gammal. Men Kib födde Shule i sin höga ålder medan han ännu befann sig i fångenskap.
- 8 Och det hände sig att Shule blev vred på sin bror. Och Shule växte sig stark och blev mäktig vad en mans styrka beträffar, och han var även mäktig i sitt omdöme.
- 9 Därför begav han sig till kullen Ephraim, och han smälte malm ur berget och tillverkade svärd av stål åt dem som han hade dragit till sig. Och sedan han hade beväpnat dem med svärd återvände han till staden Nehor och gav sig i strid med sin bror Corihor, varvid han intog riket och återgav det till sin far Kib.
- 10 Och på grund av vad Shule hade gjort skänkte hans far honom riket. Därför började han regera i sin fars ställe.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 Och det hände sig att han dömde i rättfärdighet och utvidgade sitt rike över hela landets yta, för folket hade blivit mycket talrikt.

12 Och det hände sig att även Shule födde många söner och döttrar.

13 Och Corihor omvände sig från allt det onda som han hade gjort. Därför gav Shule honom makt i sitt rike.

14 Och det hände sig att Corihor hade många söner och döttrar. Och bland Corihors söner fanns en vars namn var Noa.

15 Och det hände sig att Noa gjorde uppror mot kung Shule och även mot sin far, Corihor, och drog med sig sin bror Cohor och även alla sina bröder och många av folket.

16 Han gav sig i strid med kung Shule varvid han tog deras första arveland i besittning. Och han blev kung över den delen av landet.

17 Och det hände sig att han åter gav sig i strid med kung Shule. Och han tog kung Shule och förde bort honom som fånge till Moron.

18 Och det hände sig att när han stod i begrepp att avrätta honom smög sig Shules söner in i Noas hus om natten och dräpte honom och slog in dörren till fängelset och förde ut sin far och satte honom på tronen i hans eget rike.

19 Därför byggde Noas son upp hans rike i hans ställe. Men de fick inte längre makt över kung Shule, och de som stod under kung Shules regering hade mycket stor framgång och tillväxte storligen.

20 Och landet delades och det blev två riken: Shules rike och Cohors, Noas sons, rike.

21 Och Cohor, Noas son, lät sitt folk ge sig i strid med Shule, varvid Shule slog dem och dräpte Cohor.

22 Och nu hade Cohor en son som hette Nimrod. Och Nimrod överlämnade Cohors rike åt Shule, och han fann nåd inför Shules ögon, varför Shule gav honom stora förmåner, och han handlade enligt sina egna önsningar i Shules rike.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

23 Och även under Shules regering kom profeter bland folket som var sända av Herren, och de profeterade att folkets ogudaktighet och avgudadyrkan skulle bringa en förbannelse över landet och att de skulle gå under om de inte omvände sig.

24 Och det hände sig att människorna smädade profeterna och hånade dem. Och det hände sig att kung Shule dömde alla dem som smädade profeterna.

25 Och han utfärdade en lag över hela landet som gav profeterna befogenhet att gå vart de ville, och härigenom fördes folket till omvändelse.

26 Och tack vare att folket omvände sig från sin ondska och avgudadyrkan skonade Herren dem, och de började åter få framgång i landet. Och det hände sig att Shule födde söner och döttrar i sin höga ålder.

27 Och det blev inga fler krig i Shules dagar, och han kom ihåg de stora ting som Herren hade gjort för hans fäder då han förde dem över det stora djupet till det utlovade landet. Därför dömde han i rättfärdighet under alla sina dagar.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Ether 8

- 1 Och det hände sig att han födde Omer, och Omer regerade i hans ställe. Och Omer födde Jared och Jared födde söner och döttrar.
- 2 Och Jared gjorde uppror mot sin far och kom och bodde i Heths land. Och det hände sig att han smickrade många människor med sina listiga ord, till dess han hade vunnit halva riket.
- 3 Och när han hade vunnit halva riket gav han sig i strid med sin far, och han förde bort sin far i fångenskap och tvingade honom att tjäna i fångenskap.
- 4 Och under sin regering var Omer i fångenskap under hälften av sina dagar. Och det hände sig att han födde söner och döttrar, däribland Esrom och Coriantumr.
- 5 Och dessa blev mycket vreda över vad deras bror Jared hade gjort, ja, till den grad att de samlade en här och gav sig i strid med Jared. Och det hände sig att de gav sig i strid med honom om natten.
- 6 Och det hände sig att när de hade dräpt Jareds här stod de i begrepp att dräpa även honom, men han bönföll dem att inte dräpa honom, och om de inte gjorde det skulle han överlämna riket åt sin far. Och det hände sig att de skänkte honom livet.
- 7 Och Jared blev djupt bedrövad över förlusten av riket, för han hade fäst sitt hjärta vid kungadömet och vid världens härlighet.
- 8 Nu var Jareds dotter mycket förslagen, och när hon märkte sin fars sorg tänkte hon ut en plan varigenom hon skulle kunna återställa riket till sin far.
- 9 Och Jareds dotter var mycket fager. Och det hände sig att hon talade med sin far och sa till honom: "Varför har min far så stor sorg? Har han inte läst uppteckningen som våra fäder tog med sig över det stora djupet? Se, finns inte där en berättelse om de gamle, om hur de genom sina hemliga planer vann riket och stor härlighet?"

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 Och må nu min far därför sända bud till Akish, Kimmors son. Och se, jag är fager, och jag ska dansa för honom och jag ska behaga honom så att han önskar sig mig till hustru. Om han därför begär av dig att du ska ge honom mig till hustru, så ska du säga: 'Jag ska ge dig henne om du ger mig min fars, kungens, huvud.'

11 Nu var Omer en vän till Akish, och när därför Jared hade sänt bud efter Akish dansade Jareds dotter för honom så att hon behagade honom till den grad att han önskade få henne till hustru. Och det hände sig att han sa till Jared: "Ge mig henne till hustru!"

12 Och Jared sa till honom: "Jag ska ge dig henne, om du ger mig min fars, kungens, huvud."

13 Och det hände sig att Akish samlade alla sina släktingar i Jareds hus och sa till dem: "Vill ni svära inför mig att ni ska vara trofasta mot mig i det som jag ska begära av er?"

14 Och det hände sig att de alla svor inför honom vid himlens Gud och även vid himlarna och även vid jorden och vid sina huvuden, att vem som än ändrade sig och inte ville ge den hjälp som Akish begärde skulle mista sitt huvud. Och vem som än avslöjade något av det som Akish hade tillkännagett för dem, den skulle mista livet.

15 Och det hände sig att de på så sätt kom överens med Akish. Och Akish förestavade dem de eder som getts till dem av de gamle, vilka också sökte makt, och som hade förts vidare ända från Kain som var en mördare från begynnelsen.

16 Och de vidmakthölls genom djävulens makt för att förestava människorna dessa eder i avsikt att hålla dem i mörker och att hjälpa dem som sökte efter makt att vinna makt och att mörda och att plundra och att ljuga och att begå all slags ogudaktighet och hor.

17 Och det var Jareds dotter som ingav honom i hjärtat att utforska dessa gamla hemligheter, och Jared ingav Akish dem i hjärtat, varför Akish förestavade dem för sina släktingar och vänner och ledde dem med fagra löften att göra som han ville.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimmor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all sware unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

18 Och det hände sig att de bildade en hemlig sammansvärjning, alldeles som de gamle hade gjort, vilken sammansvärjning är den mest avskyvärda och ogudaktiga av alla i Guds ögon.

19 För Herren verkar inte i hemliga sammansvärjningar, och inte heller vill han att människan utgjuter blod, utan har i alla avseenden förbjudit det ända sedan människans begynnelse.

20 Och nu beskriver jag, Moroni, inte deras eders och sammansvärjningars natur, för det har tillkännagjorts för mig att de finns bland alla folk och att de finns bland lamaniterna.

21 Och de har orsakat detta folks undergång, om vilket jag nu talar, och likaså Nephis folks undergång.

22 Och varje nation som stöder sådana hemliga sammansvärjningar för att nå makt och vinning så att de sprids över nationen, se, de ska förgås. För Herren ska inte tillåta att hans heligas blod, som de utgjuter, alltid ska ropa till honom ur jorden om hämnd över dem utan att hämnas dem.

23 Därför, o ni icke-judar, är det enligt Guds visdom att dessa ting visas för er, så att ni därigenom kan omvända er från era synder och inte låta dessa mordiska sammansvärjningar, som stiftas för att nå makt och vinning, få övertaget över er – och verket, ja, förödelsens verk drabba er. Ja, den evige Gudens rättvisas svärd ska drabba er till ert fördärv och er undergång om ni tillåter att sådant förekommer.

24 Därför befaller Herren er att ni, när ni ser sådant uppkomma ibland er, ska vakna till medvetande om ert hemiska tillstånd som följd av den hemliga sammansvärjning som ska finnas bland er. Annars, ve den för deras blods skull som blivit dräpta, för de ropar ur stoftet om hämnd över den och likaså över dem som stiftat den.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 För det ska ske att den som stiftar den försöker ointetgöra alla länders, nationers och rikens frihet. Och den åstadkommer alla människors undergång eftersom den är stiftad av djävulen som är alla lögners fader, ja, samme lögnare som bedrog våra första föräldrar, ja, samme lögnare som har fått människan att begå mord från begynnelsen och som har förhärdat människornas hjärtan så att de har mördat profeterna och stenat dem och drivit bort dem från begynnelsen.

26 Därför är jag, Moroni, befalld att skriva detta så att ondskan kan drivas bort och så att den tid kan komma då Satan inte har någon makt över människobarnens hjärtan, utan de kan förmås att ständigt göra gott, så att de kan komma till all rättfärdighets källa och bli frälsta.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Ether 9

- 1 Och nu fortsätter jag, Moroni, med min uppteckning. Och se, det hände sig att Akish och hans vänner genom sina hemliga sammansvärjningar störtade Omers rike.
- 2 Men Herren var barmhärtig mot Omer och likaså mot hans söner och döttrar som inte eftersträvade hans undergång.
- 3 Och Herren uppmanade Omer i en dröm att han skulle lämna landet. Därför lämnade Omer landet med sin familj och färdades i många dagar, och han kom till och passerade kullen Shim och kom till den plats där nephiterna omkom, och därifrån drog de österut och kom till en plats som kallades Ablom och låg vid havet, och där slog han upp sitt tält, liksom hans söner och döttrar och hela hans hushåll, utom Jared och hans familj.
- 4 Och det hände sig att Jared smordes till kung över folket av ogudaktighetens hand. Och han gav Akish sin dotter till hustru.
- 5 Och det hände sig att Akish traktade efter sin svärfars liv. Och han vände sig till dem som hade avlagt de gamla ed, och de högg av hans svärfars huvud då han satt på sin tron och gav audiens för sitt folk.
- 6 För så stor spridning hade detta ogudaktiga och hemliga sällskap fått att det hade fördärvat hela folkets hjärtan. Därför blev Jared mördad på sin tron, och Akish regerade i hans ställe.
- 7 Och det hände sig att Akish började bli svartsjuk på sin son, och därför spärrade han in honom i fängelse och uppehöll honom med föga eller ingen föda till dess han led döden.
- 8 Och brodern till den som lidit döden (och hans namn var Nimra) blev vred på sin far på grund av det som hans far hade gjort mot hans bror.
- 9 Och det hände sig att Nimra samlade ihop ett litet antal män och flydde ut ur landet och kom över och bodde hos Omer.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, behold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer departed out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his father because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

10 Och det hände sig att Akish födde andra söner, och de vann folkets hjärtan, trots att de hade svurit inför honom att begå all slags ondska enligt hans önskemål.

11 Nu eftertraktade Akishs folk vinning, liksom Akish eftertraktade makt. Därför erbjöd Akishs söner dem pengar varigenom de drog större delen av folket med sig.

12 Och det uppstod ett krig mellan Akishs söner och Akish, vilket varade under många års tid, ja, till dess nästan allt folket i riket hade omkommit, ja, alla utom trettio själar och de som flydde med Omers hus.

13 Därför återinsattes Omer i sitt arveland.

14 Och det hände sig att Omer började bli gammal. Ändå födde han på sin ålderdom Emer, och han smorde Emer till kung att regera i sitt ställe.

15 Och sedan han hade smort Emer till kung såg han fred i landet under två års tid. Och han dog sedan han hade sett många dagar som varit fulla av sorg. Och det hände sig att Emer regerade i hans ställe och vandrade i sin fars fotspår.

16 Och Herren började åter ta bort förbannelsen från landet, och Emers hus hade mycket stor framgång under Emers regering. Och under sextio och två års tid hade de blivit mycket starka, så att de blev mycket rika.

17 Och de hade all slags frukt och säd och sidenvaror och fint linne och guld och silver och dyrbarheter –

18 och likaså all slags boskap, oxar och kor och får och svin och getter och även många andra djurarter som var användbara till föda åt människan.

19 Och de hade även hästar och åsnor, och det fanns elefanter och curelomer och cumomer vilka alla var användbara för människan, och i synnerhet elefanterna och curelomerna och cumomerna.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, inasmuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 Och så utgöt Herren sina välsignelser över detta land som var utvalt framför alla andra länder. Och han befälde att alla de som skulle äga landet skulle äga det åt Herren, annars skulle de förgås när de hade mognat i ondska. För över sådana, säger Herren, ”ska jag utgjuta hela min vrede”.

21 Och Emer dömde i rättfärdighet under alla sina dagar, och han födde många söner och döttrar. Och han födde Coriantum, och han smorde Coriantum till att regera i sitt ställe.

22 Och sedan han hade smort Coriantum till att regera i sitt ställe levde han i fyra år och såg fred i landet. Ja, och han såg även Rättfärdighetens Son och fröjdade sig och jublade över hans dag, och han dog i frid.

23 Och det hände sig att Coriantum vandrade i sin fars fotspår och byggde många mäktiga städer och gjorde sådant som var gott för sitt folk under alla sina dagar. Och det hände sig att han inte fick några barn förrän han var mycket gammal.

24 Och det hände sig att hans hustru dog då hon var ett hundra och två år gammal. Och det hände sig att Coriantum på sin ålderdom tog sig en ung kvinna till hustru och födde söner och döttrar. Och han levde till dess han blev etthundrafyrtio och två år gammal.

25 Och det hände sig att han födde Com, och Com regerade i hans ställe. Och han regerade i fyrtio och nio år och han födde Heth, och han födde även andra söner och döttrar.

26 Och folket hade åter spritt sig över hela landets yta, och det började åter förekomma stor ogudaktighet i landet. Och Heth började på nytt omfatta de hemliga planerna från forna tider för att förgöra sin far.

27 Och det hände sig att han störtade sin far från tronen och dräpte honom med hans eget svärd. Och han regerade i hans ställe.

28 Och det kom återigen profeter i landet och ropade omvändelse till dem – att de måste bereda Herrens väg, annars skulle en förbannelse drabba landet. Ja, det skulle bli stor hungersnöd i vilken de skulle gå under om de inte omvände sig.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 Men folket trodde inte på profeternas ord utan drev ut dem. Och några av dem kastade de i gropar och lämnade dem att förgås. Och det hände sig att de gjorde allt detta på kung Heths befallning.

30 Och det hände sig att det blev stor brist i landet, och befolkningen började förgås mycket snabbt på grund av denna brist, för det föll inget regn på jorden.

31 Och det kom fram giftiga ormar över landets yta och förgiftade många människor. Och det hände sig att deras hjordar började fly undan de giftiga ormarna mot landet söderut, som av nephiterna kallades Zarahemla.

32 Och det hände sig att många av dem omkom längs vägen. Ändå fanns det några som flydde till landet söderut.

33 Och det hände sig att Herren gjorde så att ormarna inte längre skulle förfölja dem utan de skulle spärra vägen så att folket inte skulle kunna komma förbi, så att var och en som försökte komma förbi skulle falla för giftormarna.

34 Och det hände sig att folket följde djurens stig och slukade de kadaver som fallit längs vägen, till dess de hade slukat dem alla. När nu folket såg att de måste förgås började de omvända sig från sin ondskas och ropa till Herren.

35 Och det hände sig att när de hade ödmjukat sig tillräckligt inför Herren sände han regn på jorden. Och folket började återhämta sig och det började växa frukt i länderna norrut och i alla länder runt omkring. Och Herren visade sin makt för dem genom att bevara dem från hungersnöd.

But the people believed not the words of the prophets, but they cast them out; and some of them they cast into pits and left them to perish. And it came to pass that they did all these things according to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great dearth upon the land, and the inhabitants began to be destroyed exceedingly fast because of the dearth, for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also upon the face of the land, and did poison many people. And it came to pass that their flocks began to flee before the poisonous serpents, towards the land southward, which was called by the Nephites Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them which did perish by the way; nevertheless, there were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the serpents that they should pursue them no more, but that they should hedge up the way that the people could not pass, that whoso should attempt to pass might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the course of the beasts, and did devour the carcasses of them which fell by the way, until they had devoured them all. Now when the people saw that they must perish they began to repent of their iniquities and cry unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled themselves sufficiently before the Lord he did send rain upon the face of the earth; and the people began to revive again, and there began to be fruit in the north countries, and in all the countries round about. And the Lord did show forth his power unto them in preserving them from famine.

Ether 10

- 1 Och det hände sig att Shez, som var ättling till Heth – för Heth och hela hans hushåll, utom Shez, hade omkommit genom hungersnöden – åter började bygga upp ett nedbrutet folk.
- 2 Och det hände sig att Shez kom ihåg sina fäders undergång, och han upprättade ett rättfärdigt rike. För han kom ihåg vad Herren hade gjort då han förde Jared och hans bror över djupet. Och han vandrade på Herrens vägar och födde söner och döttrar.
- 3 Och hans äldste son, vars namn var Shez, gjorde upp-
ror mot honom. Men Shez blev ihjälslagen av en rövare för sina stora rikedomars skull, vilket gjorde att hans far åter fick fred.
- 4 Och det hände sig att hans far byggde många städer i landet, och folket började åter sprida sig över hela landets yta. Och Shez levde till mycket hög ålder, och han födde Riplakish. Och han dog, och Riplakish regerade i hans ställe.
- 5 Och det hände sig att Riplakish inte gjorde det som var rätt i Herrens ögon, för han hade många hustrur och bihustrur och lade på människornas axlar bördor som var tunga att bära. Ja, han beskattade dem med tunga skatter, och för dessa skatter byggde han många rymliga byggnader.
- 6 Och han byggde sig en mycket vacker tron och han byggde många fängelser, och var och en som inte ville underkasta sig beskattningen lät han kasta i fängelse. Och var och en som inte kunde betala skatterna kastade han i fängelse. Och han lät dem oavbrutet arbeta för sitt uppehälle. Och var och en som vägrade arbeta lät han avrätta.
- 7 Och på så sätt erhöll han alla sina fint arbetade föremål. Ja, han lät sitt fina guld renas i fängelserna, och allt slags fint arbete lät han utföras i fängelserna. Och det hände sig att han plågade folket med sitt hor och sina avskyvärdheter.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

8 Och när han hade regerat i fyrtio och två års tid reste folket sig i uppror mot honom. Och det började åter bli krig i landet, så att Riplakish blev dödad och hans ättlingar drevs ut ur landet.

9 Och det hände sig efter många års tid att Morianton (som var ättling till Riplakish) samlade ihop en här av utstötta och drog ut och gav sig i strid med folket. Och han tog makten över många städer. Och kriget blev mycket häftigt och varade under många års tid, och han tog makten över hela landet och insatte sig själv som kung över hela landet.

10 Och sedan han insatt sig som kung lättade han folkets börda, och därigenom fann han nåd inför folkets ögon, och de smorde honom till att bli deras kung.

11 Och han skipade rättvisa bland folket men inte mot sig själv på grund av sitt myckna hor, varför han blev avskuren från Herrens närhet.

12 Och det hände sig att Morianton byggde många städer, och folket blev mycket rikt under hans regering, både på byggnader och på guld och silver och på att odla säd och på flockar och hjordar och sådant som hade återställts till dem.

13 Och Morianton levde till mycket hög ålder, och då födde han Kim, och Kim regerade i sin fars ställe. Och han regerade i åtta år, och hans far dog. Och det hände sig att Kim inte regerade i rättfärdighet, varför han inte var gynnad av Herren.

14 Och hans bror gjorde uppror mot honom, varvid han tog honom tillfånga, och han förblev i fångenskap alla sina dagar. Och han födde söner och döttrar i fångenskapen, och på sin ålderdom födde han Levi. Och han dog.

15 Och det hände sig att Levi tjänade i fångenskap efter sin fars död under fyrtio och två års tid. Och han förde krig mot landets kung, och därigenom förvärvade han riket åt sig själv.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, inso-much that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.

And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.

And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.

And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.

And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.

And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.

And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.

16 Och sedan han hade förvärvat riket åt sig själv gjorde han det som var rätt i Herrens ögon, och folket hade framgång i landet. Och han levde till hög ålder och födde söner och döttrar. Och han födde även Corom som han smorde till kung i sitt ställe.

17 Och det hände sig att Corom gjorde det som var gott i Herrens åsyn i alla sina dagar, och han födde många söner och döttrar. Och sedan han sett många dagar gick han bort, liksom alla andra på jorden. Och Kish regerade i hans ställe.

18 Och det hände sig att även Kish gick bort, och Lib regerade i hans ställe.

19 Och det hände sig att även Lib gjorde det som var gott i Herrens ögon. Och i Libs dagar blev de giftiga ormarna utrotade. Därför gick de in i landet söderut för att jaga föda åt folket i landet, för landet var rikt på skogens djur. Och även Lib blev själv en stor jägare.

20 Och de byggde en stor stad vid det smala näset, nära den plats där havet delar landet.

21 Och de bevarade landet söderut som vildmark för att få villebråd. Och hela landets yta norrut var rikt på invånare.

22 Och de var mycket flitiga, och de köpte och sålde och drev handel med varandra för att skaffa sig vinning.

23 Och de arbetade med all slags malm, och de utvann guld och silver och järn och mässing och alla slags metaller. Och de grävde ut det ur jorden varför de kastade upp väldiga jordhögar för att få malm med guld och med silver och med järn och med koppar. Och de utförde allt slags fint arbete.

24 Och de hade sidentyger och fint tvinnat linne, och de tillverkade allt slags tyg så att de kunde skyla sin nakenhet.

25 Och de tillverkade alla slags redskap för att bruka jorden, både för att plöja och för att så, för att skörda och för att hacka och även för att tröska.

26 Och de tillverkade alla slags redskap med vilka de satte sina djur i arbete.

27 Och de tillverkade alla slags krigsvapen. Och de utförde allt slags arbete med stor konstfärdighet.

And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

28 Och aldrig kunde något folk ha varit mer välsignat än de eller fått större framgång av Herrens hand. Och de befann sig i ett land som var utvalt framför alla länder, för Herren hade talat det.

29 Och det hände sig att Lib levde i många år och födde söner och döttrar, och han födde även Hearthom.

30 Och det hände sig att Hearthom regerade i sin fars ställe. Och när Hearthom hade regerat i tjugo och fyra år, se, då togs riket ifrån honom, och han tjänade många år i fångenskap, ja, alla sina återstående dagar.

31 Och han födde Heth, och Heth levde i fångenskap alla sina dagar. Och Heth födde Aron, och Aron levde i fångenskap alla sina dagar. Och han födde Amnigaddah, och även Amnigaddah levde i fångenskap alla sina dagar. Och han födde Coriantum, och Coriantum levde i fångenskap alla sina dagar, och han födde Com.

32 Och det hände sig att Com drog med sig hälften av riket. Och han regerade över hälften av riket i fyrtio och två år, och han gick ut i krig mot kung Amgid, och de stred under många års tid varvid Com fick övertaget över Amgid och skaffade sig makt över återstoden av riket.

33 Och i Coms dagar började det finnas rövare i landet, och dessa antog de gamla planerna och förestavade eder efter de gamles sätt, och de försökte återigen störta riket.

34 Och Com stred mycket mot dem, dock segrade han inte över dem.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Ether 11

- 1 Och det kom även i Coms dagar många profeter och profeterade om att detta stora folk skulle gå under, såvida de inte omvände sig och vände sig till Herren och övergav sina mord och sin ogudaktighet.
- 2 Och det hände sig att profeterna förkastades av folket, och de flydde till Com för att få beskydd, för folket försökte förgöra dem.
- 3 Och de profeterade mycket för Com, och han blev välsignad under alla sina återstående dagar.
- 4 Och han levde till mycket hög ålder och födde Shiblom, och Shiblom regerade i hans ställe. Och Shibloms bror gjorde uppror emot honom, och ett omfattande krig utbröt överallt i landet.
- 5 Och det hände sig att Shibloms bror lät avrätta alla de profeter som profeterade om den förödelse som skulle drabba folket.
- 6 Och överallt i landet rådde stort elände, för de hade vittnat om att en stor förbannelse skulle komma över landet och även över folket, och att det skulle bli stor förödelse bland dem, en sådan som aldrig tidigare hade förekommit på jordens yta, och att deras ben skulle bli som jordhögar på landets yta om de inte omvände sig från sin ogudaktighet.
- 7 Och de hörsammade inte Herrens röst för sina ogudaktiga sammansvärjningars skull. Därför började det bli krig och stridigheter i hela landet och likaså omfattande hungersnöd och farsoter så att det blev stor förödelse, en sådan som aldrig förr hade förekommit på jordens yta. Och allt detta hände i Shibloms dagar.
- 8 Och folket började omvända sig från sin ondska, och i den mån som de gjorde det förbarmade sig Herren över dem.
- 9 Och det hände sig att Shiblom blev dräpt och att Set togs till fånga och levde i fångenskap alla sina dagar.
- 10 Och det hände sig att hans son Ahah övertog riket. Och han regerade över folket alla sina dagar. Och han begick all slags ondska i sina dagar varigenom han förorsakade stor blodsutgjutelse, och få blev hans dagar.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, insomuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

11 Och Ethem som var en ättling till Ahah övertog riket, och även han gjorde det som var ogudaktigt i sina dagar.

12 Och det hände sig att många profeter kom i Ethem's dagar och profeterade återigen för folket, ja, de profeterade att Herren skulle fullständigt utrota dem från jordens yta om de inte omvände sig från sin ondska.

13 Och det hände sig att folket förhärdade sina hjärtan och inte ville hörsamma deras ord, och profeterna sörgde och drog sig undan från folket.

14 Och det hände sig att Ethem dömde i ogudaktighet alla sina dagar. Och han födde Moron. Och det hände sig att Moron regerade i hans ställe, och Moron gjorde det som var ogudaktigt inför Herren.

15 Och det hände sig att det blev ett uppror bland folket på grund av den hemliga sammansvärjning som bildats för att få makt och vinning. Och en man, mäktig i ondska, uppträdde bland dem och gav sig i strid med Moron varvid han störtade halva riket. Och han behöll halva riket i många år.

16 Och det hände sig att Moron störtade honom och övertog riket på nytt.

17 Och det hände sig att en annan mäktig man uppträdde, och han var en ättling till Jareds bror.

18 Och det hände sig att han störtade Moron och övertog riket, varför Moron levde resten av sina dagar i fångenskap, och han födde Coriantor.

19 Och det hände sig att Coriantor levde i fångenskap alla sina dagar.

20 Och även i Coriantors dagar kom många profeter och profeterade om stora och förunderliga ting och ropade omvändelse till folket. Och om de inte omvände sig skulle Herren Gud döma dem till deras fullständiga undergång.

21 Och de profeterade att Herren Gud genom sin makt skulle sända eller frambringa ett annat folk att besitta landet, på samma sätt som han förde deras fäder dit.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

- 22 Och de förkastade profeternas alla ord på grund av sitt hemliga sällskap och sina ogudaktiga avskyvärdheter.
- 23 Och det hände sig att Coriantor födde Ether, och han dog efter att ha levat i fångenskap alla sina dagar.
- And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.
- And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Ether 12

- 1 Och det hände sig att Ether levde i Coriantumrs dagar. Och Coriantumr var kung över hela landet.
- 2 Och Ether var en Herrens profet, varför Ether framträdde i Coriantumrs dagar och började profetera för folket, för han kunde inte hållas tillbaka på grund av den Herrens Ande som var i honom.
- 3 För han ropade från morgonen ända till solens nedgång och uppmanade folket att tro på Gud så att de omvände sig, för annars skulle de förgås, och sa till dem att genom tro fullbordas allting –
- 4 därför kan var och en som tror på Gud förvisso hoppas på en bättre värld, ja, på en plats på Guds högra sida, vilket hopp kommer av tro och blir ett ankare för människornas själar, vilket gör dem fasta och ståndaktiga, alltid rika på goda gärningar, och leder dem till att prisas Gud.
- 5 Och det hände sig att Ether profeterade om stora och förunderliga ting för folket, vilka de inte trodde på eftersom de inte såg dem.
- 6 Och nu vill jag, Moroni, tala något om detta. Jag vill visa världen att tro är något som man hoppas på men som inte syns. Motsäg därför inte för att ni inte ser, för ni får ingen förvisning förrän efter det att er tro har prövats.
- 7 För det var genom tro som Kristus visade sig för våra fäder efter det att han uppstått från de döda. Och han visade sig inte för dem förrän efter det att de hade tro på honom. Därför måste det vara så att några hade tro på honom, för han visade sig inte för världen.
- 8 Men tack vare människors tro har han visat sig för världen och förhärligat Faderns namn och berett en väg så att andra därigenom kan få del av den himmelska gåvan, så att de kan hoppas på det som de inte har sett.
- 9 Därför kan även ni ha hopp och bli delaktiga i gåvan, om ni bara vill ha tro.
- 10 Se, det var genom tro som de gamle kallades enligt Guds heliga orden.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

11 Och genom tro gavs Moses lag. Men genom att utge sin Son som gåva har Gud berett en långt bättre väg, och det är genom tro som det har fullbordats.

12 För om det inte finns tro bland människobarnen kan Gud inte göra underverk bland dem. Därför visade han sig inte förrän efter det att de hade tro.

13 Se, det var Almas och Amuleks tro som fick fängelset att falla till marken.

14 Se, det var Nephis och Lehis tro som åstadkom förändringen bland lamaniterna så att de döptes med eld och med den Helige Anden.

15 Se, det var Ammons och hans bröders tro som åstadkom ett så stort underverk bland lamaniterna.

16 Ja, och alla de som har åstadkommit underverk har åstadkommit dem genom tro, ja, de som levde före Kristus och även de som levde efter honom.

17 Och det var genom tro som de tre lärjungarna fick löftet att de inte skulle smaka döden. Och de fick inte löftet förrän efter det att de hade tro.

18 Och inte heller har någon någonsin utfört underverk förrän efter det att de haft tro, varför de först trodde på Guds Son.

19 Och det fanns många vilkas tro var så oerhört stark, till och med före Kristi ankomst, att de inte kunde uteslängas av förlåten utan verkligen såg med sina ögon det som de hade sett med trons öga, och de gladdes.

20 Och se, vi har i denna uppteckning sett att en av dessa var Jareds bror. För så stor var hans tro på Gud, att när Gud räckte fram sitt finger kunde han inte dölja det för Jareds brors ögon på grund av sitt ord, som han hade talat till honom, det ord som han hade fått genom tro.

21 Och efter det att Jareds bror hade sett Herrens finger, tack vare det löfte som Jareds bror hade fått genom tro, kunde Herren inte dölja något för hans syn. Därför visade han honom allting, för han kunde inte längre hållas utanför förlåten.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 Och det är genom tro som mina fäder fick löftet att dessa ting skulle komma till deras bröder genom icke-judarna. Därför har Herren, ja, Jesus Kristus, befallt mig detta.
- 23 Och jag sa till honom: ”Herre, icke-judarna kommer att håna dessa ting på grund av vår svaghet i att skriva. För du Herre har gjort oss mäktiga i ord genom tro, men du har inte gjort oss mäktiga i att skriva. För du har gjort hela detta folk sådant att de kan tala mycket, tack vare den Helige Anden som du har gett dem.
- 24 Och du har gjort oss sådana att vi kan skriva endast litet på grund av våra händers tafatthet. Se, du har inte gjort oss mäktiga i att skriva som Jareds bror, för du gjorde honom sådan att de ting han skrev blev mäktiga alldeles som du är mäktig, så att de förmådde människor att läsa dem.
- 25 Du har även gjort våra ord så mäktiga och stora att vi inte ens kan skriva dem. Och när vi skriver ser vi vår svaghet och stakar oss när vi ska sätta samman våra ord. Och jag är rädd för att icke-judarna ska håna våra ord.”
- 26 Och när jag hade sagt detta talade Herren till mig och sa: ”Dårar hånar, men de ska sörja. Och min nåd är tillräcklig för de ödmjuka så att de inte ska dra fördel av er svaghet.
- 27 Och om människorna kommer till mig ska jag visa dem deras svaghet. Jag ger människorna svaghet för att de ska kunna bli ödmjuka, och min nåd är tillräcklig för alla människor som ödmjukar sig inför mig. För om de ödmjukar sig inför mig och har tro på mig, då ska jag göra så att det svaga blir starkt för dem.
- 28 Se, jag ska visa icke-judarna deras svaghet, och jag ska visa dem att tro, hopp och kärlek leder till mig – all rättfärdighets källa.”
- 29 Och när jag, Moroni, hade hört dessa ord blev jag tröstad och sa: ”O Herre, ske din rättfärdiga vilja, för jag vet att du verkar för människobarnen enligt deras tro.
- 30 För Jareds bror sa till berget Zerim: ’Flytta dig’, och det flyttades. Och om han inte hade haft tro skulle det inte ha flyttat sig, eftersom du verkar efter det att människorna har tro.

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

For the brother of Jared said unto the mountain Zerim, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

31 För på så sätt uppenbarade du dig för dina lärjungar. För efter det att de hade tro och talade i ditt namn uppenbarade du dig för dem i stor makt.

32 Och likaså minns jag att du har sagt att du har berett ett hem åt människan, ja, i din Faders boningar, varom människan kan ha ett storslaget hopp. Därför måste människan hoppas, annars kan hon inte få en arvedel på den plats som du har berett.

33 Och vidare minns jag att du har sagt att du har älskat världen så högt att du har lagt ner ditt liv för världen, så att du ska kunna ta det tillbaka för att bereda en plats åt människobarnen.

34 Och nu vet jag att denna kärlek som du har haft till människobarnen är densamma som kristlig kärlek. Om därför en människa inte har denna kärlek kan hon inte ärva den plats som du har berett i din Faders boningar.

35 Därför vet jag av det som du har sagt, att om icke-judarna på grund av vår svaghet inte har denna kärlek, så ska du pröva dem och ta deras talent ifrån dem, ja, allt det som de har tagit emot, och ge det åt dem som har i rikligare mått.”

36 Och det hände sig att jag bad Herren att han skulle visa icke-judarna nåd så att de skulle kunna ha denna kärlek.

37 Och det hände sig att Herren sa till mig: ”Om de inte har denna kärlek så rör det inte dig, du har ju varit trofast. Därför ska dina kläder göras rena. Och eftersom du har insett din svaghet ska du göras så stark att du kan inta den plats som jag har berett åt dig i min Faders boningar.”

38 Och nu bjuder jag, Moroni, icke-judarna farväl, ja, och likaså mina bröder som jag älskar, till dess vi möts inför Kristi domarsäte där alla människor ska veta att mina kläder inte är befläckade med ert blod.

39 Och då ska ni veta att jag har sett Jesus och att han har talat med mig ansikte mot ansikte, och att han för mig med tydlig ödmjukhet, ja, såsom en människa berättar något för en annan på mitt eget språk, har berättat om detta.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

40 Och endast en del har jag skrivit på grund av min svaghet i att skriva.

41 Och nu vill jag uppmana er att söka denne Jesus om vilken profeterna och apostlarna har skrivit, så att nåden från Gud Fadern och likaså Herren Jesus Kristus och den Helige Anden, som vittnar om dem, må vara och förbli i er för evigt. Amen.

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Ether 13

- 1 Och nu fortsätter jag, Moroni, med att avsluta min uppteckning om det folks undergång om vilket jag har skrivit.
- 2 För se, de förkastade Ethers alla ord. För han berättade i sanning allt för dem från människans begynnelse, och att detta land, sedan vattnen sjunkit undan från dess yta, blev ett utvalt land framför alla andra länder, ett av Herren utvalt land, varför det är Herrens vilja att alla människor som bor på dess yta ska tjäna honom –
- 3 och att det var platsen för det Nya Jerusalem som skulle komma ner från himlen, och för Herrens heliga helgedom.
- 4 Se, Ether såg Kristi dagar, och han talade om ett nytt Jerusalem i detta land.
- 5 Och han talade även om Israels hus och om det Jerusalem varifrån Lehi skulle komma – sedan det hade förstörts skulle det åter byggas upp, en helig stad åt Herren, därför kunde det inte bli ett nytt Jerusalem, för det hade funnits i gamla dagar, utan det skulle åter byggas upp och bli en Herrens heliga stad, och det skulle byggas åt Israels hus –
- 6 och att ett nytt Jerusalem, för vilket det har funnits en förebild, skulle byggas i detta land åt återstoden av Josefs avkomlingar.
- 7 För liksom Josef hämtade sin far ner till Egyptens land, där han dog, förde Herren en återstod av Josefs avkomlingar ut ur Jerusalems land för att han skulle kunna vara barmhärtig mot Josefs avkomlingar så att de inte skulle förgås, alldeles som han var barmhärtig mot Josefs far så att han inte skulle förgås.
- 8 Därför ska återstoden av Josefs hus uppresas i detta land, och det ska vara deras arveland. Och de ska bygga en helig stad åt Herren, liknande det gamla Jerusalem, och de ska aldrig mera uppblandas förrän änden kommer då jorden ska förgås.
- 9 Och det ska bli en ny himmel och en ny jord. Och de ska likna de gamla utom att de gamla är borta och att allting har blivit nytt.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come—after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

- 10 Och då kommer Nya Jerusalem. Och välsignade är de som bor där, för det är de vars kläder är vita genom Lammets blod, och det är de som räknas bland återstoden av Josefs avkomlingar, vilka tillhörde Israels hus.
- 11 Och då kommer även det gamla Jerusalem, och välsignade är dess invånare, för de har blivit tvättade i Lammets blod. Och det är de som blev skingrade och som samlades in från jordens fyra hörn och från nordanlanden och som är delaktiga i fullbordandet av det förbund som Gud slöt med deras fader Abraham.
- 12 Och när detta händer uppfylls skriften som säger att det finns de som var de första som ska bli de sista, och det finns de som var de sista som ska bli de första.
- 13 Jag stod i begrepp att skriva mer, men det blev mig förbjudet. Men stora och förunderliga var Ethers profetior. Men de aktade honom för intet och drev ut honom. Och han gömde sig i en hålighet i en klippa om dagen, och om natten kom han ut och såg det som skulle drabba folket.
- 14 Och medan han bodde i håligheten i en klippa skrev han återstoden av denna uppteckning, eftersom han om natten såg den ödeläggelse som drabbade folket.
- 15 Och det hände sig att samma år som han drevs ut från folket utbröt ett stort krig bland folket, för det fanns många mäktiga män som stod fram och sökte förgöra Coriantumr enligt deras hemliga och ogudaktiga planer som det har talats om.
- 16 Och Coriantumr, som själv hade studerat krigets alla konster och all världslig list, gav sig i strid med dem som sökte förgöra honom.
- 17 Men han omvände sig inte, inte heller hans fagra söner och döttrar, inte heller Cohors fagra söner och döttrar och inte heller Corihors fagra söner och döttrar. Och kort sagt fanns det ingen av de fagra sönerna och döttrarna på hela jordens yta som omvände sig från sina synder.
- And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.
- And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.
- And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.
- And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.
- And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.
- And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.
- And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.
- But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

18 Därför hände det sig under det första året som Ether bodde i håligheten i en klippa att många människor blev dräpta med svärd av de hemliga sammansvärjningar som stred mot Coriantumr för att kunna erövra riket.

19 Och det hände sig att Coriantumrs söner kämpade tappert och blödde ymnigt.

20 Och under det andra året kom Herrens ord till Ether att han skulle gå och profetera för Coriantumr och säga, att om han och hela hans hushåll omvände sig skulle Herren ge honom hans rike och skona folket –

21 annars skulle de och hela hans hushåll förgöras, utom han själv. Och han skulle endast leva så länge att han fick se uppfyllelsen av de profetior som hade uttalats om ett annat folk, som skulle få landet till arvedel. Och Coriantumr skulle begravas av dem. Och varje själ skulle förgöras, utom Coriantumr.

22 Och det hände sig att Coriantumr inte omvände sig, inte heller hans hushåll, inte heller hans folk, och krigen upphörde inte. Och de sökte döda Ether, men han flydde undan dem och gömde sig åter i håligheten i klippan.

23 Och det hände sig att en viss Shared trädde fram, och även han gav sig i strid med Coriantumr, och han besegrade honom så att han i det tredje året tog honom tillfånga.

24 Och Coriantumrs söner besegrade Shared i det fjärde året och återtog riket åt sin far.

25 Nu utbröt ett krig över hela landets yta, och varje man med sitt band kämpade för det han önskade.

26 Och det fanns rövare och kort sagt all slags ogudaktighet över hela landets yta.

27 Och det hände sig att Coriantumr blev mycket vred på Shared, och han drog ut till strid mot honom med sina härar, och de möttes med stor vrede, och de möttes i Gilgals dal, och striden blev mycket häftig.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

28 Och det hände sig att Shared stred mot honom i tre dagars tid. Och det hände sig att Coriantumr besegrade honom och förföljde honom till dess han kom till Heshlons slätter.

29 Och det hände sig att Shared åter gav sig i strid med honom på slätterna, och se, han besegrade Coriantumr och drev honom åter tillbaka till Gilgals dal.

30 Och Coriantumr gav sig åter i strid med Shared i Gilgals dal varvid han besegrade Shared och dräpte honom.

31 Och Shared sårade Coriantumr i låret så att han inte kunde strida under två års tid. Och under denna tid fortsatte hela folket överallt i landet att utgjuta blod, och det fanns ingen som kunde hålla dem tillbaka.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Ether 14

- 1 Och nu började det vila en stor förbannelse över hela landet på grund av folkets ondska, så att om någon lade ifrån sig sitt verktyg eller sitt svärd på sin hylla eller på den plats där han ville förvara det, se, då kunde han nästa dag inte finna det. Så stor var förbannelsen över landet.
- 2 Därför höll varje man fast vid det som var hans eget med sina egna händer och ville varken låna eller låna ut något. Och varje man höll sitt svärdfäste i höger hand för att försvara sin egendom och sitt eget och sina hustrurs och barns liv.
- 3 Och efter två års tid, och efter Shareds död, se, då trädde Shareds bror fram och gav sig i strid med Coriantumr, i vilken Coriantumr besegrade honom och förföljde honom till Akishs vildmark.
- 4 Och det hände sig att Shareds bror gav sig i strid med honom i Akishs vildmark. Och striden blev mycket häftig, och många tusen föll för svärd.
- 5 Och det hände sig att Coriantumr belägrade vildmarken. Och Shareds bror tågade ut ur vildmarken om natten och dräpte en del av Coriantumrs här när de var druckna.
- 6 Och han drog fram till Morons land och satte sig på Coriantumrs tron.
- 7 Och det hände sig att Coriantumr uppehöll sig med sin här i vildmarken i två års tid, under vilken hans här fick stora förstärkningar.
- 8 Men Shareds bror, vars namn var Gilead, fick också stora förstärkningar till sin här tack vare hemliga sammansvärjningar.
- 9 Och det hände sig att hans högpräst mördade honom där han satt på sin tron.
- 10 Och det hände sig att någon från de hemliga sammansvärjningarna mördade honom i en lönngång och själv tog makten över riket. Och hans namn var Lib. Och Lib var en storväxt man, större än någon annan man bland hela folket.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 Och det hände sig att i Libs första år drog
Coriantumr upp till Morons land och gav sig i strid
med Lib.

12 Och det hände sig att han kämpade mot Lib, varvid
Lib slog hans arm så att han blev sårad. Dock trängde
Coriantumrs här fram mot Lib så att han flydde ut mot
havet.

13 Och det hände sig att Coriantumr förföljde honom,
och Lib gav sig i strid med honom ute vid havet.

14 Och det hände sig att Lib slog Coriantumrs här så att
de åter flydde till Akishs vildmark.

15 Och det hände sig att Lib förföljde honom till dess de
kom till Agoshs slätter. Och Coriantumr hade tagit hela
folket med sig då han flydde för Lib till den del av landet
dit han flydde.

16 Och när han hade kommit till Agoshs slätter gav han
sig i strid med Lib och slog honom till dess han dog.
Men Libs bror gick emot Coriantumr i sin brors ställe,
och striden blev mycket häftig varvid Coriantumr återigen
flydde för Libs brors här.

17 Och Libs bror hette Shiz. Och det hände sig att Shiz
följde efter Coriantumr, och han besegrade många städer,
och han dräpte både kvinnor och barn, och han
brände städerna.

18 Och fruktan för Shiz spred sig överallt i landet, ja, ett
rop ljud genom landet: "Vem kan bestå för Shiz' här? Se,
han sopar jorden framför sig."

19 Och det hände sig att folket började samlas i härar
över hela landet.

20 Och de delade sig. Och en del av dem flydde till Shiz'
här, och en del av dem flydde till Coriantumrs här.

21 Och så häftigt och långvarigt hade kriget varit, och så
länge hade blodsutgjutelser och förödelse pågått, att
landets hela yta var täckt av de dödas kroppar.

And it came to pass that in the first year of Lib,
Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave
battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which
Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless,
the army of Coriantumr did press forward upon Lib,
that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him;
and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of
Coriantumr, that they fled again to the wilderness of
Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he
came to the plains of Agosh. And Coriantumr had
taken all the people with him as he fled before Lib in
that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he
gave battle unto Lib, and he smote upon him until he
died; nevertheless, the brother of Lib did come against
Coriantumr in the stead thereof, and the battle became
exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again
before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz.
And it came to pass that Shiz pursued after
Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he
did slay both women and children, and he did burn the
cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the
land; yea, a cry went forth throughout the land—Who
can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth
the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together
in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the
army of Shiz, and a part of them fled to the army of
Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so
long had been the scene of bloodshed and carnage, that
the whole face of the land was covered with the bodies
of the dead.

22 Och så snabbt och brådstörtat var kriget att ingen lämnades att begrava de döda, utan man tågade från blodsutgjutelse till blodsutgjutelse och lämnade kropparna av både män, kvinnor och barn strödda över landets yta för att bli köttätande maskars byte.

23 Och stanken därav spreds över landets yta, ja över hela landets yta, så att människorna besvärades både dag och natt på grund av dess stank.

24 Dock upphörde Shiz inte att förfölja Coriantumr, för han hade svurit att själv hämnas på Coriantumr för sin brors blod, vilken hade blivit dräpt, och på Herrens ord som kom till Ether om att Coriantumr inte skulle falla för svärd.

25 Och sålunda ser vi att Herren hemsökte dem med sin vredes fulla mått, och att deras ogudaktighet och avskyvärdheter hade berett vägen för deras eviga undergång.

26 Och det hände sig att Shiz förföljde Coriantumr österut ända fram till havet, och där gav denne sig i strid med Shiz i tre dagars tid.

27 Och så förfärlig var förödelsen bland Shiz' härar att folket började bli förskräckta och började fly för Coriantumrs härar. Och de flydde till Corihors land och drev undan invånarna framför sig, alla som inte ville förena sig med dem.

28 Och de slog upp sina tält i Corihors dal, och Coriantumr slog upp sina tält i Shurrs dal. Nu låg Shurrs dal nära kullen Comnor och därför samlade Coriantumr sina härar på kullen Comnor och lät blåsa i trumpet mot Shiz' härar för att utmana dem till strid.

29 Och det hände sig att de kom, men drevs tillbaka. Och de kom för andra gången, och de drevs tillbaka för andra gången. Och det hände sig att de kom för tredje gången, och striden blev mycket häftig.

30 Och det hände sig att Shiz högg mot Coriantumr så att han gav honom många djupa sår, och Coriantumr, som hade förlorat mycket blod, svimmade och bars bort som om han vore död.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewn upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

31 Och förlusten av män, kvinnor och barn var så stor på båda sidor att Shiz befalde sitt folk att inte förfölja Coriantumrs härar, varför de återvände till sitt läger.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Ether 15

- 1 Och det hände sig att när Coriantumr hade blivit återställd från sina sår började han minnas de ord som Ether hade talat till honom.
- 2 Han fann att nästan två miljoner av hans folk redan hade fallit för svärd, och hans hjärta började fyllas av sorg. Ja, två miljoner mäktiga män hade dräpts och liksom deras hustrur och deras barn.
- 3 Han började ångra det onda som han hade gjort. Han började minnas de ord som hade talats genom alla profeternas mun, och han såg att de dittills hade uppfyllts helt och hållet. Och hans själ sörjde och ville inte låta trösta sig.
- 4 Och det hände sig att han skrev ett brev till Shiz och bad honom att skona folket och sa att han var villig att avstå från riket för att rädda människornas liv.
- 5 Och det hände sig att när Shiz hade fått hans brev skrev han i ett brev till Coriantumr att om denne ville överlämna sig, så att han kunde dräpa honom med hans eget svärd, skulle han skona människornas liv.
- 6 Och det hände sig att folket inte omvände sig från sin ondska. Och Coriantumrs folk hetsades till vrede mot Shiz' folk, och Shiz' folk hetsades till vrede mot Coriantumrs folk. Därför gav sig Shiz' folk i strid med Coriantumrs folk.
- 7 Och när Coriantumr såg att han var nära att falla flydde han åter för Shiz' folk.
- 8 Och det hände sig att han kom till Ripliancums vatten, vilket i översättning betyder stora eller som överträffar alla. Och när de kom till dessa vatten slog de upp sina tält. Och även Shiz slog upp sina tält i närheten av dem, och därför kom de nästa dag för att strida.
- 9 Och det hände sig att de utkämpade en mycket häftig strid under vilken Coriantumr åter blev sårad och svimmade av blodförlusten.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

10 Och det hände sig att Coriantumrs härar ansatte Shiz' härar så att de besegrade dem och fick dem att fly för dem. Och de flydde söderut och slog upp sina tält på en plats som hette Ogath.

11 Och det hände sig att Coriantumrs här slog upp sina tält vid kullen Ramah, och det var samma kulle där min far, Mormon, åt Herren gömde uppteckningarna, som var heliga.

12 Och det hände sig att de samlade ihop allt folket i hela landet som inte hade blivit dräpta, utom Ether.

13 Och det hände sig att Ether såg allt vad folket gjorde. Och han såg att de som var för Coriantumr samlades i Coriantumrs här och att de som var för Shiz samlades i Shiz' här.

14 Och under fyra års tid samlade de ihop folket så att de kunde nå alla som bodde i landet, och så att de kunde få all den förstärkning som det var möjligt för dem att få.

15 Och det hände sig att när de alla med sina hustrur och sina barn hade samlats till den här som var och en valt – både män, kvinnor och barn var utrustade med krigsvapen och hade sköldar och bröstplåtar och huvudplåtar och var klädda redo till krig – tågade de mot varandra till strid, och de stred hela dagen och segrade inte.

16 Och det hände sig att när det blev kväll var de trötta och drog sig tillbaka till sina läger. Och sedan de hade dragit sig tillbaka till sina läger började de jämra sig och klaga över förlusten av dem av deras folk som hade dräpts. Och så högt ljud deras rop, deras jämmer och klagan att de skar genom luften.

17 Och det hände sig att de nästa dag åter gick till strid, och stor och förfärlig blev den dagen. Dock segrade ingen av dem, och när kvällen kom skar deras rop och deras jämmer och deras sorg åter genom luften över förlusten av dem av deras folk som hade dräpts.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and head-plates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

- 18 Och det hände sig att Coriantumr åter skrev ett brev till Shiz i vilket han uttryckte sin önskan att denne inte på nytt skulle ta upp striden, utan att han skulle ta emot riket och skona folkets liv.
- 19 Men se, Herrens Ande hade upphört att sträva med dem, och Satan hade fullständig makt över folkets hjärtan. För de var överlämnade åt sina hjärtans hårdhet och sina sinnens blindhet så att de skulle kunna förgöra varandra, varför de åter gick ut till strid.
- 20 Och det hände sig att de stred hela den dagen, och när kvällen kom sov de på sina svärd.
- 21 Och nästa dag stred de ända till dess kvällen kom.
- 22 Och när kvällen kom var de berusade av vrede, alldeles som en människa som är berusad av vin, och de sov åter på sina svärd.
- 23 Och nästa dag stred de återigen, och när kvällen kom hade alla fallit för svärd utom femtio och två av Coriantumrs folk och sextio och nio av Shiz folk.
- 24 Och det hände sig att de sov på sina svärd den natten, och nästa dag stred de åter och kämpade av alla krafter med sina svärd och med sina sköldar hela den dagen.
- 25 Och när kvällen kom fanns det trettio och två av Shiz folk och tjugo och sju av Coriantumrs folk.
- 26 Och det hände sig att de åt och sov och beredde sig att dö nästa dag. Och de var stora och mäktiga män vad mänsklig styrka beträffar.
- 27 Och det hände sig att de stred i tre timmars tid, och de svimmade av blodförlust.
- 28 Och det hände sig att när Coriantumrs män hade fått krafter nog så att de kunde gå, stod de i begrepp att fly för sina liv. Men se, Shiz stod upp och likaså hans män, och han svor i sin vrede att han skulle dräpa Coriantumr eller också förgås med svärd.
- And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.
- But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.
- And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.
- And on the morrow they fought even until the night came.
- And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.
- And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.
- And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.
- And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.
- And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.
- And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.
- And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

- 29 Därför förföljde han dem, och nästa dag hann han upp dem, och de stred åter med svärd. Och det hände sig att när alla hade fallit för svärd, utom Coriantumr och Shiz, se, då hade Shiz svimmat av blodförlusten.
- 30 Och det hände sig att när Coriantumr hade lutat sig mot sitt svärd, och vilat sig en stund, högg han huvudet av Shiz.
- 31 Och det hände sig att sedan han hade huggit huvudet av Shiz, reste sig Shiz på sina händer och föll. Och sedan han kippat efter andan dog han.
- 32 Och det hände sig att Coriantumr föll till marken och blev som livlös.
- 33 Och Herren talade till Ether och sa till honom: "Kom fram!" Och han kom fram och såg att alla Herrens ord hade uppfyllts. Och han avslutade sin uppteckning (och jag har inte skrivit en hundradel) och han gömde den på ett sådant sätt att Limhis folk hittade den.
- 34 Och de sista ord som skrivits av Ether är dessa: "Vare sig Herren vill att jag ska förvandlas eller att jag ska underkasta mig Herrens vilja i köttet betyder ingenting, om så är att jag blir frälst i Guds rike. Amen."

Wherefore, he did pursue them, and on the morrow he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mattereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moronis bok

Moroni 1

- 1 Nu hade jag, Moroni, sedan jag avslutat mitt sammandrag av berättelsen om Jareds folk inte tänkt skriva mer, men jag har ännu inte omkommit. Och jag ger mig inte tillkänna för lamaniterna för att de inte ska förgöra mig.
- 2 För se, deras krig inbördes är mycket våldsamma, och på grund av sitt hat avrättar de varje nephit som inte vill förneka Kristus.
- 3 Och jag, Moroni, kommer inte att förneka Kristus. Därför vandrar jag varthelst jag kan för mitt eget livs säkerhets skull.
- 4 Därför skriver jag ytterligare något, tvärtemot det jag hade tänkt. För jag hade inte tänkt skriva mer, men jag skriver ytterligare något som möjligtvis kan bli av värde för mina bröder lamaniterna någon gång i framtiden, enligt Herrens vilja.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moroni 2

- 1 Kristi ord som han talade till sina lärjungar, de tolv som han hade utvalt, då han lade sina händer på dem:
- 2 Och han kallade dem vid namn och sa: ”Ni ska åkalla Fadern i mitt namn i mäktig bön. Och sedan ni har gjort detta ska ni ha myndighet att ge den Helige Anden till den som ni lägger händerna på. Och i mitt namn ska ni ge den, för så gör mina apostlar.”
- 3 Och Kristus talade dessa ord till dem när han uppenbarade sig för dem första gången. Och mängden hörde det inte, men lärjungarna hörde det. Och på alla som de lade händerna på föll den Helige Anden.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moroni 3

- 1 Sättet var på lärjungarna, som kallades kyrkans äldster, ordinerade präster och lärare:
- 2 Sedan de hade bätt till Fadern i Kristi namn lade de händerna på dem och sa:
- 3 ”I Jesu Kristi namn ordinerar jag dig till präst (eller om han ska bli lärare: ordinerar jag dig till lärare), till att predika omvändelse och syndernas förlåtelse genom Jesus Kristus och genom ståndaktighet i tron på hans namn intill änden. Amen.”
- 4 Och på det sättet ordinerade de präster och lärare enligt Guds gåvor och kallelser till människor. Och de ordinerade dem genom den Helige Andens kraft som var i dem.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moroni 4

- 1 Detta är sättet varpå deras äldster och präster välsignade Kristi kött och blod åt kyrkan. Och de välsignade det enligt Kristi befallningar varför vi vet att det är rätt, och äldsten eller prästen förrättade det.
- 2 Och de föll på knä tillsammans med församlingen och bad till Fadern i Kristi namn och sa:
- 3 ”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta bröd för varje själ som äter därav, så att de kan göra det till minne av din Sons kropp och betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de är villiga att ta på sig din Sons namn och alltid minnas honom samt hålla de bud som han har gett dem, så att de alltid kan ha hans Ande hos sig. Amen.”

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 5

- 1 Detta är sättet att välsigna vinet: Se, de tog bägaren och sa:
- 2 ”O Gud, du evige Fader, vi ber dig i din Sons, Jesu Kristi, namn att välsigna och helga detta vin för varje själ som dricker därav, så att de kan göra det till minne av din Sons blod som utgöts för dem, så att de kan betyga för dig, o Gud, du evige Fader, att de alltid minns honom, så att de kan ha hans Ande hos sig. Amen.”

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moroni 6

- 1 Och nu talar jag om dopet. Se, äldster, präster och lärare döptes, och de blev inte döpta om de inte bar sådan frukt att de var värdiga det.
- 2 Inte heller tog de emot några till dop som inte kom med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande och betygade för kyrkan att de verkligen hade omvänt sig från alla sina synder.
- 3 Och ingen togs emot till dop som inte tog på sig Kristi namn och hade beslutat sig för att tjäna honom intill änden.
- 4 Och sedan de hade tagits emot till dop och påverkats och renats genom den Helige Andens kraft räknades de bland Kristi kyrkas folk. Och deras namn upptecknades så att de skulle bli ihågkomna och få näring genom Guds goda ord för att hålla dem på den rätta vägen och få dem att ständigt och vaksamt be och förtrösta endast på Kristi förtjänster, han som var deras tros upphovsman och fullkomnare.
- 5 Och kyrkan kom ofta tillsammans för att fasta och be och för att tala med varandra om sina själars välfärd.
- 6 Och de kom ofta tillsammans för att ta del av bröd och vin till minne av Herren Jesus.
- 7 Och de såg noga till att det inte fanns någon ondskan bland dem. Och om några befanns göra ont, och tre vittnen tillhörande kyrkan anklagade dem inför äldsterna, och om de inte omvände sig och inte bekände utplånades deras namn, och de räknades inte bland Kristi folk.
- 8 Men så ofta de omvände sig och med ärligt uppsåt sökte få förlåtelse blev de förlättna.
- 9 Och deras möten leddes av kyrkan enligt Andens marningar och genom den Helige Andens kraft, för såsom den Helige Andens kraft ledde dem, vare sig till att predika eller att förmana eller att be eller att åkalla Gud eller att sjunga, så gjordes det.

Moroni 6

- And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.
- Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.
- And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.
- And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.
- And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.
- And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.
- And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.
- But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.
- And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moroni 7

- 1 Och nu skriver jag, Moroni, några få av de ord som min far, Mormon, talade om tro, hopp och kärlek. För på detta sätt talade han till folket då han undervisade dem i synagogan som de hade byggt som en plats för tillbedjan:
- 2 ”Och nu talar jag, Mormon, till er, mina älskade bröder. Och det är genom Gud Faderns och vår Herres Jesu Kristi nåd och hans heliga vilja, tack vare hans kallelses gåva till mig, som jag nu tillåts att tala till er.
- 3 Därför vill jag tala till er som tillhör kyrkan, som är Kristi fridsamma efterföljare och som har fått ett tillräckligt hopp varigenom ni kan gå in i Herrens vila från nu och allt framgent, till dess ni vilar hos honom i himlen.
- 4 Och nu, mina bröder, detta anser jag om er på grund av ert fridsamma umgänge med människobarnen.
- 5 För jag kommer ihåg det Guds ord som säger att av deras gärningar ska ni känna dem. För om deras gärningar är goda då är även de goda.
- 6 För se, Gud har sagt att en människa som är ond inte kan göra det som är gott. För om hon frambär en gåva eller ber till Gud så är det henne till ingen nytta om hon inte gör det med ärligt uppsåt.
- 7 För se, det räknas henne inte till rättfärdighet.
- 8 För se, om en människa som är ond ger en gåva gör hon det motvilligt. Därför räknas det henne som om hon hade behållit gåvan själv, varför hon räknas som ond inför Gud.
- 9 Och likaså räknas det som ont för en människa om hon inte ber med hjärtats ärliga uppsåt. Ja, och det är till ingen nytta för henne, för Gud tar inte emot sådana.
- 10 Därför kan en människa som är ond inte göra det som är gott. Inte heller ger hon en god gåva.
- 11 För se, en bitter källa kan inte ge gott vatten, inte heller kan en god källa ge bittert vatten. Därför kan inte en människa som tjänar djävulen följa Kristus. Och om hon följer Kristus kan hon inte vara en djävulens tjänare.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Därför kommer allt som är gott från Gud, och det som är ont kommer från djävulen. För djävulen är fiende till Gud och strider ständigt mot honom och inbjuder och lockar till synd och till att ständigt göra det som är ont.
- 13 Men se, det som är av Gud inbjuder och lockar till att ständigt göra gott. Därför är allt som inbjuder och lockar till att göra gott, och till att älska Gud och att tjäna honom, inspirerat av Gud.
- 14 Ta er därför i akt, mina älskade bröder, så att ni inte anser det som är ont vara av Gud, eller det som är gott och av Gud vara av djävulen.
- 15 För se, mina bröder, det är givet er att döma för att ni ska kunna skilja gott från ont. Och sättet att döma är så tydligt att ni kan veta det med fullkomlig visshet, liksom dagsljuset skiljer sig från den mörka natten.
- 16 För se, Kristi Ande ges åt varje människa för att hon ska kunna skilja gott från ont. Därför visar jag er hur ni bör döma, för allt som inbjuder till att göra gott och som förmår människor att tro på Kristus kommer genom Kristi kraft och gåva, varför ni med fullkomlig visshet kan veta att det är av Gud.
- 17 Men allt som förmår människor att göra ont och att inte tro på Kristus och att förneka honom och att inte tjäna Gud, det är – och det kan ni med fullkomlig visshet veta – av djävulen. För på så sätt verkar djävulen, för han förmår ingen människa att göra gott, nej, inte en enda. Det gör inte heller hans änglar, och inte heller de som underkastar sig honom.
- 18 Och nu, mina bröder, eftersom jag vet att ni känner till ljuset enligt vilket ni kan döma, det ljus som är Kristi ljus: Se till att ni inte dömer orätt. För med samma dom som ni dömer kommer även ni att bli dömda.
- 19 Därför vädjar jag till er, bröder, att söka flitigt i Kristi ljus så att ni kan skilja gott från ont. Och om ni håller fast vid allt som är gott och inte fördömer det ska ni förvisso vara Kristi barn.
- 20 Och nu, mina bröder, hur är det möjligt för er att hålla fast vid allt som är gott?

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and enticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowledge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye certainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

21 Och nu kommer jag till den tro som jag sa att jag tänkte tala om, och jag ska säga er hur ni kan hålla fast vid allt som är gott.

22 För se, Gud som vet allt och som är från evighet till evighet, se, han har sänt änglar till att betjäna människobarnen för att uppenbara det som rör Kristi ankomst, och allt gott skulle komma genom Kristus.

23 Och Gud förkunnade även för profeterna genom sin egen mun att Kristus skulle komma.

24 Och se, han har på olika sätt uppenbarat för människobarnen det som är gott. Och allt som är gott kommer från Kristus, annars skulle människorna vara fallna och inget gott kunde komma till dem.

25 Därför började människorna, genom änglars betjäning och genom varje ord som utgick från Guds mun, utöva tro på Kristus. Och genom tro höll de sålunda fast vid alla goda ting, och så var det ända till Kristi ankomst.

26 Och även efter hans ankomst blev människorna frälsda genom tro på hans namn, och genom tro blir de Guds söner. Och lika säkert som att Kristus lever talade han dessa ord till våra fäder och sa: 'Vad ni än ber Fadern om i mitt namn, som är gott, i tro och med tillit till att ni ska få, se, det ska ske er.'

27 Har alltså, mina älskade bröder, underverken upphört eftersom Kristus har uppstigit till himlen och satt sig på Guds högra sida för att av Fadern utkräva sin rätt att vara barmhärtig mot människobarnen?

28 Han har ju uppfyllt lagens krav, och han gör anspråk på alla dem som har tro på honom. Och de som har tro på honom håller fast vid alla goda ting. Därför för han alla människobarnens talan, och han bor för evigt i himlarna.

29 Och har underverken upphört för att han har gjort detta, mina älskade bröder? Se, jag säger er: Nej. Inte heller har änglar upphört att betjäna människobarnen.

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

30 För se, de lyder under honom för att verka enligt hans befallnings ord och för att visa sig för dem som har stortro och ståndaktigt sinne i varje form av gudaktighet.

31 Och deras uppdrag består i att kalla människor till omvändelse och att uppfylla och utföra det verk som tillhör Faderns förbund, vilka han har slutit med människobarnen, och att bereda vägen bland människobarnen genom att förkunna Kristi ord för Herrens utvalda redskap så att de kan bära vittnesbörd om honom.

32 Och genom att så göra bereder Herren Gud vägen, så att övriga människor kan få tro på Kristus och så att den Helige Anden kan få rum i deras hjärtan i enlighet med hans kraft. Och på så sätt uppfyller Fadern de förbund som han har slutit med människobarnen.

33 Och Kristus har sagt: 'Om ni har tro på mig ska ni få kraft att göra vad jag än finner lämpligt.'

34 Och han har sagt: 'Omvänd er alla ni jordens ändrar och kom till mig och bli döpta i mitt namn och tro på mig, så att ni kan bli frälsta.'

35 Och nu, mina älskade bröder, om det förhåller sig så att allt detta som jag har talat till er är sant – och Gud ska på den yttersta dagen med makt och stor härlighet visa er att det är sant – om det är sant, är då underverkens dag förbi?

36 Eller har änglar slutat att visa sig för människobarnen? Eller har han hållit tillbaka den Helige Andens kraft från dem? Eller kommer han att göra det så länge tiden varar eller jorden består eller så länge det på dess yta finns en människa att frälsa?

37 Se, jag säger er: Nej, för det är genom tro som underverk utförs, och det är genom tro som änglar visar sig och betjänar människor. Ve därför människobarnen om sådant har upphört, för det är på grund av otro, och därför är allt förgäves.

38 För ingen människa kan bli frälst, enligt Kristi ord, om hon inte har tro på hans namn. Om därför sådant har upphört då har även tron upphört. Och hemskt är då människornas tillstånd, för det är som om ingen återlösning hade skett.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

39 Men se, mina älskade bröder, jag anser er vara bättre än så, för jag anser att ni har tro på Kristus tack vare er ödmjukhet. För om ni inte har tro på honom är ni inte lämpade att räknas bland hans kyrkas folk.

40 Och vidare, mina älskade bröder, vill jag tala till er om hopp. Hur skulle ni kunna uppnå tro om ni inte har hopp?

41 Och vad är det ni ska hoppas på? Se, jag säger er att ni genom Kristi försoning och hans uppståndelses kraft ska ha hopp om att kunna uppväckas till evigt liv, och detta tack vare er tro på honom enligt löftet.

42 Om därför en människa har tro så måste hon ha hopp, för utan tro kan det inte finnas något hopp.

43 Och se, jag säger er att hon inte kan ha tro och hopp om hon inte är saktmodig och ödmjuk i hjärtat.

44 I så fall vore hennes tro och hopp förgäves, för ingen är godtagbar inför Gud utom de saktmodiga och ödmjuka i hjärtat. Och om en människa är saktmodig och ödmjuk i hjärtat, och genom den Helige Andens kraft bekänner att Jesus är Kristus, måste hon ha kärlek, för om hon inte har kärlek är hon ingenting. Därför måste hon ha kärlek.

45 Och kärleken är tålig och god och avundas inte och är inte uppblåst, söker inte sitt och blir inte lätt förargad, tänker intet ont och gläds inte åt ondska utan gläds åt sanningen, fördrar allting, tror allting, hoppas allting och uthärdar allting.

46 Om ni därför, mina älskade bröder, inte har kärlek är ni ingenting, för kärleken sviker aldrig. Håll därför fast vid kärleken, som är det största av allt, för allt måste upphöra.

47 Men den kärlek som är Kristi rena kärlek består för evigt, och var och en som på den yttersta dagen befinns vara fylld därav, med honom är allt väl.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

48   Därför, mina älskade bröder, be till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek som han har utgjutit över alla som är hans Sons, Jesu Kristi, sanna efterföljare, så att ni kan bli Guds söner, så att vi, när han visar sig, ska bli som han, för vi ska se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp och så att vi kan bli renade alldeles som han är ren. Amen.”

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moroni 8

- 1 Ett brev från min far Mormon, skrivet till mig, Moroni. Och det skrevs till mig kort efter min kallelse till verket. Och så här skrev han till mig och sa:
- 2 ”Min älskade son Moroni! Jag gläder mig storligen åt att din Herre Jesus Kristus har tänkt på dig och kallat dig i sin tjänst och till sitt heliga verk.
- 3 Jag tänker alltid på dig i mina böner och ber ständigt till Gud, Fadern, i Jesu, hans heliga barns namn, att han i sin oändliga godhet och nåd ska bevara dig genom ståndaktig tro på hans namn intill änden.
- 4 Och nu, min son, talar jag till dig om något som smärtar mig mycket, för det smärtar mig att ordstrider uppstår bland er.
- 5 För om det jag har hört är sant så har det förekommit ordstrider bland er om era små barns dop.
- 6 Och nu, min son, önskar jag att ni arbetar flitigt så att denna svåra förvillelse bland er försvinner, för i denna avsikt har jag skrivit detta brev.
- 7 För omedelbart efter det att jag hade hört detta om er frågade jag Herren om saken. Och Herrens ord kom till mig genom den Helige Andens kraft och sa:
- 8 ’Lyssna till Kristi, din Återlösares, din Herres och din Guds, ord. Se, jag kom till världen inte för att kalla rättfärdiga utan syndare till omvändelse. De friska behöver ingen läkare utan de som är sjuka. Små barn är alltså friska, för de kan inte begå synd. Därför är Adams förbannelse borttagen från dem genom mig så att den inte har någon makt över dem. Och lagen om omskärelse är avskaffad genom mig.’
- 9 Och på detta sätt uppenbarade den Helige Anden Guds ord för mig. Därför vet jag, min älskade son, att det är ett allvarligt hån inför Gud att döpa små barn.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Se, jag säger dig att detta ska ni lära: Omvändelse och dop är för dem som är ansvariga och i stånd att begå synd. Ja, lär föräldrar att de måste omvända sig och bli döpta och ödmjuka sig som sina små barn. Då ska de alla bli frälsta med sina små barn.

11 Och deras små barn behöver varken omvändelse eller dop. Se, dopet är till omvändelse för att uppfylla buden och leder till syndernas förlåtelse.

12 Men små barn är levande i Kristus ända från världens grundläggning. Om inte skulle Gud vara en partisk Gud och även en föränderlig Gud som har anseende till person. För hur många små barn har inte dött utan dopet!

13 Om små barn alltså inte skulle kunna bli frälsta utan dop måste dessa ha gått till ett oändligt helvete.

14 Se, jag säger er att den som tror att små barn behöver dop befinner sig i bitterhetens galla och i onskans bojor, för han har varken tro, hopp eller kärlek. Därför måste han, om han skulle dö i den tron, gå ner till helvetet.

15 För det är en förfärlig ogudaktighet att tro att Gud frälser ett barn för att det är döpt, och att det andra måste förgås därför att det inte har blivit döpt.

16 Ve dem som förvränger Herrens vägar på det sättet, för de ska förgås om de inte omvänder sig. Se, jag talar oförskräckt, för jag har myndighet från Gud. Och jag fruktar inte för vad människor kan göra, för fullkomlig kärlek driver ut all fruktan.

17 Och jag är fylld med den kärlek som är evig kärlek. Därför är alla barn lika för mig. Därför älskar jag små barn med fullkomlig kärlek, och de är alla lika och delaktiga i frälsningen.

18 För jag vet att Gud varken är en partisk Gud eller ett föränderligt väsen, utan han är oföränderlig från all evighet till all evighet.

19 Små barn kan inte omvända sig. Därför är det en förfärlig ogudaktighet att förvägra dem Guds rena barmhärtighet, för de är alla levande i honom tack vare hans barmhärtighet.

20 Och den som säger att små barn behöver dop förnekar Kristi barmhärtighet och ringaktar hans försoning och hans återlösnings kraft.

Behold I say unto you that this thing shall ye teach—repentance and baptism unto those who are accountable and capable of committing sin; yea, teach parents that they must repent and be baptized, and humble themselves as their little children, and they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, neither baptism. Behold, baptism is unto repentance to the fulfilling the commandments unto the remission of sins.

But little children are alive in Christ, even from the foundation of the world; if not so, God is a partial God, and also a changeable God, and a respecter to persons; for how many little children have died without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved without baptism, these must have gone to an endless hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that little children need baptism is in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; for he hath neither faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God saveth one child because of baptism, and the other must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the Lord after this manner, for they shall perish except they repent. Behold, I speak with boldness, having authority from God; and I fear not what man can do; for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting love; wherefore, all children are alike unto me; wherefore, I love little children with a perfect love; and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a changeable being; but he is unchangeable from all eternity to all eternity.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

21 Ve sådana för de är i fara för död, helvete och oändlig pina. Jag talar detta oförskräckt. Gud har befallt mig. Lyssna på dem och ge akt på dem, annars kommer de att stå emot er vid Kristi domarsäte.

22 För se, alla små barn är levande i Kristus, och likaså alla de som är utan lagen. För återlösningens kraft omfattar alla dem som inte har någon lag. Den som inte är fördömd, eller den som inte står under fördömelse, kan därför inte omvända sig. Och för sådana är dopet till ingen nytta,

23 utan det är ett hån mot Gud, och det förnekar Kristi barmhärtighet och hans Helige Andes makt, och är att lita till döda gärningar.

24 Se, min son, sådant borde inte ske, för omvändelse är till för dem som står under fördömelse och under en bruten lags förbannelse.

25 Och omvändelsens första frukt är dopet. Och dopet kommer genom tro för att uppfylla buden, och att uppfylla buden medför syndernas förlåtelse.

26 Och syndernas förlåtelse medför saktmod och ödmjukt hjärta, och genom saktmod och ödmjukt hjärta kommer närvaron av den Helige Anden, den Hjälpare som fyller oss med hopp och fullkomlig kärlek, den kärlek som består genom ivrig bön till dess änden kommer då alla de heliga ska bo hos Gud.

27 Se, min son, jag ska åter skriva till dig om jag inte snart drar ut mot lamaniterna. Se, denna nations, eller det nephitiska folkets, högmod har visat sig bli deras undergång om de inte omvänder sig.

28 Be för dem, min son, att omvändelsen må komma till dem. Men se, jag fruktar att Anden har slutat sträva med dem. Och i denna del av landet försöker de även störta all makt och myndighet som kommer från Gud, och de förnekar den Helige Anden.

29 Och sedan de förkastat så stor kunskap, min son, måste de snart förgås för att uppfylla de profetior som talats av profeterna, liksom vår Frälsares egna ord.

30 Farväl, min son, till dess jag skriver till dig eller träffar dig igen. Amen.”

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moroni 9

- 1 Min älskade son! Jag skriver åter till dig för att du ska veta att jag ännu är vid liv. Men jag skriver något om det som är sorgligt.
- 2 För se, jag har utkämpat en häftig strid mot lamaniterna där vi inte vann seger. Och Archeantus har fallit för svärd, och även Luram och Emron, ja, vi har förlorat ett stort antal av våra bästa män.
- 3 Och se, min son, nu fruktar jag att lamaniterna ska förgöra detta folk, för de omvänder sig inte, och Satan hetsar dem ständigt till vrede mot varandra.
- 4 Se, jag arbetar ständigt med dem, och när jag talar Guds ord med skärpa skakar de och vredgas på mig. Och när jag inte talar med skärpa förhärdar de sina hjärtan mot det. Därför fruktar jag att Herrens Ande har slutat sträva med dem.
- 5 För så mycket vredgas de att det tycks mig som om de inte har någon fruktan för döden. Och de har förlorat sin kärlek till varandra, och de törstar ständigt efter blod och hämnd.
- 6 Och nu, min älskade son, låt oss oavsett deras hårdhet arbeta flitigt, för om vi skulle sluta arbeta skulle vi komma under fördömelse. För vi har ett arbete att utföra medan vi vistas i detta tabernakel av lera så att vi kan besegra all rättfärdighets fiende och vila våra själar i Guds rike.
- 7 Och nu skriver jag något om detta folks lidanden. För enligt den kunskap jag fått av Amoron har lamaniterna många fångar som de tog från Sherrizahs torn, och där fanns män, kvinnor och barn.
- 8 Och dessa kvinnors och barns makar och fäder har de dräpt. Och de ger kvinnorna deras mäns och barnen deras fäders kött att äta. Och inget vatten utom mycket litet ger de dem.

Moroni 9

- My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.
- For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.
- And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.
- Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.
- For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.
- And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.
- And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.
- And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

9 Och trots att lamaniternas avskyvärdhet är stor, överträffar den inte vad vårt folk gjorde i Moriantum. För se, de tog många av lamaniternas döttrar tillfånga, och efter att ha berövat dem det som var kärare och dyrbarare än allt annat, nämligen kyskhet och dygd –

10 ja, sedan de gjort detta, mördade de dem på det grymmaste sätt genom att tortera deras kroppar ända till döds. Och när de har gjort detta slukar de deras kött liksom vilda djur på grund av sina hjärtans hårdhet. Och de gör det som tecken på tapperhet.

11 O min älskade son, hur kan ett folk som detta, som är så ociviliserat

12 (och endast några få år har förflutit sedan de var ett civiliserat och behagligt folk),

13 ja, o min son, hur kan ett folk som detta, som finner behag i så mycken avskyvärdhet,

14 hur kan vi förvänta oss att Gud ska tillbakahålla sin straffande hand från oss?

15 Se, mitt hjärta ropar: ”Ve detta folk! Gå till doms, o Gud, och göm deras synder och ogudaktighet och avskyvärdheter för ditt ansikte!”

16 Och se, min son, det finns många änkor och deras döttrar som är kvar i Sherrizah. Och den del av förnödenheterna som lamaniterna inte bortförde, se den har Zenephis här fört bort och lämnat dem att vandra vart de kan i sökandet efter föda. Och många gamla kvinnor segnar ner vid vägen och dör.

17 Och hären som är med mig är svag. Och lamaniternas härar står mellan Sherrizah och mig, och alla som har flytt till Arons här har fallit offer för deras förfärliga råhet.

18 O, hur fördärvat är inte mitt folk! De är utan ordning och utan barmhärtighet. Se, jag är bara en människa och jag har bara en människas styrka, och jag kan inte längre genomdriva mina befallningar.

19 Och de har sjunkit djupt i sitt fördärv, och de är alla lika råa och skonar ingen, vare sig gammal eller ung. Och de finner behag i allt utom i det som är gott, och våra kvinnors och barns lidande i hela detta land överträffar allt. Ja, tunga kan inte uttrycka det, och inte heller kan det skrivas.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

20 Och nu, min son, uppehåller jag mig inte längre vid denna fasansfulla scen. Se, du känner till dessa människors ogudaktighet. Du vet att de är utan principer och är känslokalla. Och deras ogudaktighet överträffar lamaniternas.

21 Se, min son, jag kan inte anbefalla dem åt Gud av fruktan för att han ska slå mig.

22 Men se, min son, jag anbefaller dig åt Gud, och jag förlitar mig på Kristus att du ska bli frälst. Och jag ber till Gud att han ska skona ditt liv så att du får bevittna att hans folk vänder åter till honom eller fullständigt går under. För jag vet att de måste förgås om de inte omvänder sig och vänder åter till honom.

23 Och om de förgås gör de det liksom Jarediterna för sin hjärtans egensinnighets skull, eftersom de eftertraktar blod och hämnd.

24 Och om så sker att de förgås, så vet vi att många av våra bröder har gått över till lamaniterna och att även många fler kommer att gå över till dem. Skriv därför något, om du blir skonad och jag dör och inte får se dig. Men jag hoppas att jag får se dig snart, för jag har heliga uppteckningar som jag vill överlämna åt dig.

25 Min son, var trofast i Kristus, och må det som jag har skrivit inte trycka dig och tynga dig till döds, utan måtte Kristus lyfta dig, och må hans lidande och död, och detta att han visade sin kropp för våra fäder, och hans barmhärtighet och tålmodighet och hoppet om hans härlighet och om evigt liv finnas i ditt sinne för evigt.

26 Och må nåd från Gud, Fadern, vars tron står högt i himlarna, och från vår Herre Jesus Kristus, som sitter på hans makts högra sida till dess allting är honom underlagt, vara med och förbli hos dig för evigt. Amen.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moroni 10

- 1 Nu skriver jag, Moroni, något som synes mig viktigt, och jag skriver till mina bröder lamaniterna. Och jag vill att de ska veta att mer än fyra hundra och tjugo år har gått sedan tecknet på Kristi ankomst gavs.
- 2 Och jag förseglar dessa uppteckningar sedan jag talat några ord som uppmaning till er.
- 3 Se, jag vill uppmana er att när ni läser dessa uppteckningar, om det är enligt Guds visdom att ni ska läsa dem, ni då kommer ihåg hur barmhärtig Herren har varit mot människobarnen, från Adams skapelse ända fram till den tid då ni får dessa uppteckningar, och begrundar det i era hjärtan.
- 4 Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, ska han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.
- 5 Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting.
- 6 Och allt som är gott är rätt och sant. Inget som är gott förnekar därför Kristus, utan erkänner att han är till.
- 7 Och ni kan veta att han är till genom den Helige Andens kraft. Därför vill jag uppmana er att inte förneka Guds makt, för han verkar med makt enligt människobarnens tro på samma sätt i dag som i morgon och för evigt.
- 8 Och vidare uppmanar jag er, mina bröder, att inte förneka Guds gåvor, för de är många, och de kommer från samme Gud. Och det finns olika sätt varpå dessa gåvor ges, men det är samme Gud som verkar i allt och alla. Och de ges genom Guds Andes uppenbarelser till människorna, till deras nytta.
- 9 För se, åt en är det genom Guds Ande givet att kunna undervisa om visdomens ord,
- 10 och åt en annan att genom samma Ande kunna undervisa om kunskapens ord,
- 11 och åt en annan mycket stor tro, och åt en annan helbrägdagörelsens gåvor genom samma Ande.

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

- 12 Och vidare: Åt en annan att kunna utföra mäktiga underverk.
- 13 Och vidare: Åt en annan att kunna profetera om allting.
- 14 Och vidare: Åt en annan att se änglar och tjänande andar.
- 15 Och vidare: Åt en annan alla slags tungomål.
- 16 Och vidare: Åt en annan att kunna uttyda språk och olika slags tungomål.
- 17 Och alla dessa gåvor kommer genom Kristi Ande, och de kommer till var och en enligt hans vilja.
- 18 Och jag vill uppmana er, mina älskade bröder, att komma ihåg att varje god gåva kommer från Kristus.
- 19 Och jag vill uppmana er, mina älskade bröder, att komma ihåg att han är densamme i går, i dag och i evighet, och att alla dessa gåvor som jag har talat om, vilka är andliga, aldrig ska avskaffas så länge världen består, utom för människobarnens otros skull.
- 20 Därför måste det finnas tro, och om det måste finnas tro så måste det även finnas hopp, och om det måste finnas hopp så måste det även finnas kärlek.
- 21 Och om ni inte har kärlek kan ni på intet sätt bli frälsta i Guds rike. Inte heller kan ni bli frälsta i Guds rike om ni inte har tro. Inte heller kan ni det om ni inte har något hopp.
- 22 Och om ni inte har något hopp måste ni förtvivla, och förtvivlan kommer av ondska.
- 23 Och Kristus sa i sanning till våra fäder: ”Om ni har tro kan ni göra allt som är nödvändigt inför mig.”
- 24 Och nu talar jag till alla jordens ändar: Om den dagen kommer då Guds makt och gåvor avskaffas bland er, då sker det för er otros skull.
- 25 Och ve människobarnen om detta händer, för då ska det inte finnas någon bland er som gör gott, nej, inte en enda. För om det finns en bland er som gör gott så verkar han genom Guds makt och gåvor.
- And again, to another, that he may work mighty miracles;
- And again, to another, that he may prophesy concerning all things;
- And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;
- And again, to another, all kinds of tongues;
- And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.
- And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.
- And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.
- And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he is the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.
- Wherefore, there must be faith; and if there must be faith there must also be hope; and if there must be hope there must also be charity.
- And except ye have charity ye can in nowise be saved in the kingdom of God; neither can ye be saved in the kingdom of God if ye have not faith; neither can ye if ye have no hope.
- And if ye have no hope ye must needs be in despair; and despair cometh because of iniquity.
- And Christ truly said unto our fathers: If ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.
- And now I speak unto all the ends of the earth—that if the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, it shall be because of unbelief.
- And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

26 Och ve dem som avskaffar dessa gåvor och dör, för de dör i sina synder och kan inte bli frälsta i Guds rike. Och jag säger detta enligt Kristi ord, och jag ljuger inte.

27 Och jag uppmanar er att komma ihåg dessa ord, för tiden kommer snart då ni ska veta att jag inte ljuger, för ni ska se mig inför Guds skrank, och Herren Gud ska säga till er: ”Förkunnade jag inte mina ord för er, vilka skrevs av denne man liksom en som ropar från de döda, ja, liksom en som talar ur stoftet?”

28 Jag förkunnar detta för profetiornas uppfyllelses skull. Och se, de ska komma fram ur den evige Gudens mun, och hans ord ska tränga fram från släktled till släktled.

29 Och Gud ska visa er att det som jag har skrivit är sant.

30 Och vidare vill jag uppmana er att komma till Kristus och hålla fast vid varje god gåva och inte vidröra någon ond gåva eller något orent.

31 Och vakna upp och stå upp ur stoftet, o Jerusalem, ja, kläd dig i dina vackra kläder, o dotter Sion, förstärk dina stavar och utvidga dina gränser för evigt så att du inte mer må uppblandas, och så att den evige Faderns förbund, som han har slutit med dig, o Israels hus, må bli fullbordade.

32 Ja, kom till Kristus och bli fullkomnade i honom och avstå från all ogudaktighet. Och om ni avstår från all ogudaktighet och älskar Gud av all er förmåga, allt ert sinne och all er styrka, då är hans nåd tillräcklig för er så att ni genom hans nåd kan bli fullkomliga i Kristus, och om ni genom Guds nåd blir fullkomliga i Kristus kan ni på intet sätt förneka Guds makt.

33 Och vidare: Om ni genom Guds nåd blir fullkomliga i Kristus och inte förnekar hans makt, då blir ni heliggjorda i Kristus genom Guds nåd, genom utgjutelsen av Kristi blod, vilken ingår i Faderns förbund till era synders förlåtelse, så att ni kan bli heliga och obefläckade.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

34 Och nu bjuder jag er alla farväl. Jag går snart till vila i Guds paradys till dess min ande och kropp återförenas och jag segerrik förs fram genom luften för att möta er inför den store Jehovas behagliga skrank, han som är den evige Domaren över både levande och döda. Amen.

Slut

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End